Учителят
Петър Дънов

ПЪТЯТ
НА
ДОБРОТО

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС
05.09.1930 - 26.06.1931
X школна година

Първо оригинално издание
Кърджали 1999

Петър Константинов Дънов

ПЪТЯТ НА ДОБРОТО

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС
05.09.1930 - 26.06.1931
X школна година

Компютърен набор: Тинка Кондузова, Димитрия Иванова
Коректори: Стоил Янев, Хенриета Недкова, Христо Андонов
Графично оформление: Радко Иванов
Добронамерено и с разбиране съдействуваха:
ЕТ "БЕХИ", Минка Андонова
Координатор за отпечатването
на неиздаваното и нередактирано
Слово на Учителя Дънов: Вергилий Кръстев

Предпечатна подготовка: Радко Иванов, ЕТ "БЕХИ"
©Издателска къща "Жануа 98"
ISBN 954-9589-52-8

Издателският екип изказва благодарност на всички, които с цената на лишения, граничещи с героизъм, запазиха за поколенията безценното Слово на Учителя. Благодарим на стенографките Паша Тодорова (1888–1972), Славка Керемедчиева (1901–1945), Елена Андреева (1899–1990) и на съхранявалите го през годините българи.

Да бъде благословен
самоотверженият им труд.

АВТЕНТИЧНОСТТА НА СТЕНОГРАФСКИТЕ ЗАПИСКИ Е ЗАПАЗЕНА.

Всяко Божие слово е опитано.
То е щит за тези, които уповават на него.
Не притуряй на неговите думи,
за да те не обличи и се покажеш лъжец.
Прит. 30; 5, 6

Пояснение

Настоящите лекции се публикуват по нередактирано копие на дешифрираната стенограма, запазено в Държавен исторически архив.

Същите са издадени в томчетата: „Път към живота“ т. 1,„Методи за самовъзпитание“ т.2; Лекции на Учителя на Младежкия окултен клас, г. X (1930-1931),– София, 1941 г.

Отпечатаното Слово (1941 год.) е много редактирано и променено – заглавия, текст, чертежи (в по-голямата си част изобщо липсват).

Проверил и сравнил архивните единици Ефросиня Антонова Ангелова – Пенкова.

В настоящето издание 1 и 2 том се поместват заедно.

Вергилий Кръстев

ПЪТЯТ НА ДОБРОТО.

ЖЕРТВАТА НА СТРАНАТА НА БОЖЕСТВЕНОТО!

X година.
1 школна лекция на I.мл.ок.кл.
5.IX.1930 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ДЪХ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Пишете върху темата:
№ 1 *ПРОИЗХОД НА ПРАВИТЕ ЛИНИИ*.

Сега, какво разбирате вие под думата – ПРАВО МИСЛЕНЕ. Какво разбирате под думата – ПРАВА МИСЪЛ в нейния общ и специфичен характер. Допуснете, че вие имате две лица, нали и тези лица си имат свои желания. Всяко едно желание е един образ. Вие се готвите за учител. Представете си, че тези лица обичат бонбончета. Следователно, те са учени хора за изследване на бонбоните. Допуснете, че А има едно бонбонче, което е горчиво, а В има сладко бонбонче, то е в почивка. Какво ще забележите във вашите изследвания? Че второто дете като вземе бонбона, ще има едно проясняване на неговото лице, очите му ще се отворят. Сега, кои са причините за неговото проясняване на лицето? Който не знае, ще каже, естеството е такова на детето, самото дете е бляскаво, а който разбира психологията, ще намери едно съответствие между лицето на детето и бонбона. Той ще забележи, че това дете като има бонбона, лицето му е бляскаво, а като е без бонбона, лицето му има съвсем друг израз. Същия закон имате и при второто явление. Аз навеждам този пример, за да се обясни един психологически акт, който се среща в живота. В първия случай пак се изменя лицето. Имате някой път недоволство на лицето, които не знаят, пак

ще кажат: естеството му е такова. Не. Това е един горчив бонбон. Всякога когато имате в живота едно желание, което ви е присъщо, което вие очаквате, веднага това желание се отразява на лицето ви, то произвежда един ефект върху вас. Всякога, когато ви дадат някои горчиви бонбони, които не са израз на това, което вие желаете, което вие искате, тогава пак имате известни оттенъци на лицето. Сега психологически, когато имате сладки бонбони, те съкратяват мускулите по един начин, а горчивите бонбони съкратяват мускулите по друг начин. Всеки един горчив бонбон веднага ще изкриви мускулите, лицето произвежда една малка дипломация, огъване, а приятните бонбони произвеждат други съкратявания. Сега питам, по кой начин става това? Един бонбон има ли това съзнание, или някаква предомисъл? Няма никакво съзнание. Но този бонбон който няма никакво съзнание, щом се допре до езика ти, веднага той произвежда едно движение у тебе, и ти говори много работи. Значи, произвежда някакво впечатление вътре. Щом турите един горчив бонбон на езика, веднага той ще произведе това горчиво впечатление. Питам какво е това чувство, което си придобил от бонбона? Значи, все таки бонбонът е дал нещо от себе си. И хубавите сладките работи са дали нещо на тебе. И сладкият бонбон е дал нещо на тебе, и горчивият бонбон е дал нещо, и двата са щедри, и двата те възпитават. Единият като го туриш на езика си, те възпитава, и другият като го туриш и той те възпитава. И двамата постъпват по един и същ начин. Единият казва: Аз съм учен да давам, и другият дава. Но от единия каквото се вземе, е доволен човек, а от другия каквото се вземе, не е доволен. Питам сега, защо именно щедростта на единия бонбон не се оценява? На горчивия бонбон щедростта не се оценява. А той някой път дава по-изобилно.

Сега, по отношение на здравите хора сладките бонбони са на място, горчивите не са на място; а по отношение на болните хора, горчивите бонбони са на място, а сладките не са на място. Сладко може да се даде само на един здрав човек, а горчивото – на един болен човек. Горчивините в живота носят лечебни свойства. Те организират нещата. Нищо повече. Често питат, защо са тези горчивини? Горчивината то-

ва е една специалност по известна наука. Това е един акордиор, като дойде той, той може да бъде или лекар, или учител, който носи с тоягата си сто % живот. Акордиорът е учителят. Намери някой ученик, разгласена е струната на пианото, той тури ключа от тук - от там, и работите се оправят. Който разбира, ще каже: Отличен е този учител! А който не разбира, ще каже: Занимава се този учител, носи си една тояга и само изтупва праха на учениците си. Че и това е едно изкуство. Акордиорство е това, сондаж. Ако той не тури тоягата си да изкара праха, ученикът не може да напредне. Да вземем примера със сондата. Нали някои тургат една сонда и после изкарват вода от там. Това са аналогични явления. Аналогични явления са следующите; Като направили най-напред платното, учили го на закона, да бъде изпънато, да се отвори за вятъра, не да се затваря. Турили го на гемеджийската лодка, то се опънало, като духнал вятърът и лодката тръгнала. Обаче, други взели това платно и го направили на чувал, и казали, той ще бъде празен. В първия случай, като намерили платното отворено, всички се радвали на това. Във втория случай като намерили чувала затворен, всички съжаляват и почнали да съдят платното, че във втория случай е било затворено. А в първия случай, всички го хвалят, че е отворено. Сега, защо в първия случай платното било похвалено, че било отворено, а във втория случай платното не е похвалено? Нали някой път природата казва на човека: Бъди отворен! А някой път ти казват: Е, затвори се! Питам сега, защо човек трябва да се отвори и защо трябва да се затвори? Може ли човек да бъде отворен? Не може. Всичко у човека, което има, е все затворено. Отворен отчасти е само за някои прояви. Какво подразбира, да се отвориш и да не се отвориш? Много пъти ще бъдеш отворен като платното на гемията от горе. Но ако това платно е намазано с някое масло, което лесно се изпарява, но е ценно това масло, тогава? Значи, има известни платна, които са ценни. Тогава, ако се отвори това платно, нали маслото ще се изпари? Следователно, има един елемент, който платното може да изгуби. Вследствие на това казват, че платното трябва да бъде прибрано и затворено.

Та психологически ние разсъждаваме така: какво лошо има в това, човек да бъде отворен или затворен. Запример вие кога сте отворени? И могат ли нещата да бъдат отворени в този случай, дето казват (природата казва) на човека: Бъди отворен! Може ли човек да бъде отворен? Не може. Какво лошо има човек да бъде отворен или затворен? Всичко у човека, което има, все е затворено. Отворени са само отчасти някои прояви, но онези вътрешни процеси, които стават у човека, например във време на гняв у човека, могат ли да бъдат отворени? Това, което става в неговото сърдце, може ли да бъде отворено? Някои от неговите прояви могат да бъдат отворени; ако под думата отворени, ние разбираме нормалните прояви на човека да бъдат знайни отчасти, да знае човекът какво става у него, да. По какво можем да знаем какво става у човека? По какво познавате вие човек? Как го познавате? Нали някой път казвате, аз го познавам. По какво? По очите. Сега, как познавате един човек по очите дали е разположен или не? Да вземем по думите как ще познаете един човек дали е доволен или не? Как заговаря доволният човек? Доволният човек всякога започва с обикновените думи. Можете ли да ми кажете с какви думи започва човек, който е доволен от себе си? И друг, който не е доволен, той с какви думи ще започне? Ако и двамата са екскурзианти и излезнат навънка, какво ще кажат те? Единият веднага ще каже: Отлично е времето, хубаво е, доволен съм. Другият ще каже: Времето не е хубаво, облаци има, това онова, все ще намери нещо, от което да не е доволен. Питам сега, защо единият намира, че времето е хубаво, а другият не намира, че е до там хубаво? Единият констатира, че облаците са точно на мястото си, а другият намира, че има нещо мъгливо, той намира, че еди-кои си места не са хубави, а онзи, който е разположен, всичко намира, че е хубаво и се радва. Другият намира, известни кривини не са на мястото си, тези места не са хубави, а първият ги намира точно на мястото си. Единият е недоволен, другият е доволен. Сега, ако вие пренесете тези образи, да кажем, че всички вие на земята сте екскурзианти с раниците си. И според мене, животът това е вселената. Някой казва: Не струва този живот. Виждали ли сте живота?

Най-реалното нещо, това е животът. Животът можеш да го стискаш, можеш да го целуваш. И това (показва стола), всичко е все животът. Питам, защо именно вие сте недоволни от живота? Някой казва: Лош е този живот. Добре. Ако животът е лош, тогава вие какъв сте? Под думата лош е животът ние разбираме в преносния смисъл окръжающите хора, с които ние живеем, са лоши. Ако на мен ми вземат сладкия бонбон, за мен този човек, който ми го е взел, е лош човек. Добре. Ако в дадения случай мене ми вземат горчивия бонбон, този човек за мене е добър човек. В дадения случай, ако на болния някой даде горчив бонбон, той е добър, мисли му значи доброто; ако му даде сладкия бонбон, той го залъгва, не е добър човек. Питам тогава, де е моралът, с който вие разполагате? Кое е доброто? Това относителното добро? Нали казват, относително е доброто. Може да се измени. При дадени условия известни неща са добри. При други дадени условия, известни неща не са добри. Тъй че плюс и минус се менят. Което в даден случай е било минус, в следующия случай се превръща в плюс, и обратното, което е било плюс, после става минус. Изменят се ролите. Следователно, при разумния човек, ние разбираме, така се нареждат нещата. Онзи, който разбира процесите на природата – когато всяко нещо е поставено на своето място, това е добро. Когато горчивият бонбон е само за болния и сладкият бонбон е само за здравия, те са на мястото си. Следователно, здравият човек може да каже, горчивото не е за мене. Тогава, ако вие ме запитате, не може ли без страдания? Може. Кога? Когато си здрав, няма нужда да страдаш. А когато не си здрав, тогава страданията са на място. Страданията са една предпазителна сила, да те предпази, да не изгубиш живота си. Затова трябва да страдаш. Защо страдаше, предпазителна мярка е за да не изгубиш живота си. Защото загубата на живота, това е най-голямата загуба, която ти можеш да имаш. Ако искате да знаете целите на природата. Природата всякога чрез страданията предупреждава разумните същества, че те се приближават към една област, която е опасна за тяхното съществувание. И затова идат страданията, за да видоизменят те своето поведение. Сега някои от вас могат да зададат въп-

роса: Не може ли по друг начин да се устрои животът? Тогава има една премия, дадена за всички учени хора, в съвременния културен свят, онзи, който може да измисли един план, по който може животът да се устрои по друг начин без страдания, ще получи най-голямата премия. Да се създаде значи, животът без страдания. Който от вас може да даде един такъв проект, той ще бъде най-богатият човек. Нека всичките учени хора в света, от каквато категория и да са, да дадат един такъв план сега, най-голямата премия ще се даде, на милиони възлиза тя. Сега всеки един от вас нека направи един опит да измисли, по кой начин може да се създаде или устрои животът, че да бъде без страдания. Защото всички все страдате и все се оплаквате. Намерете сега един начин, по който страданията съвършено да се изолират или да се премахнат, да се отдалечат.

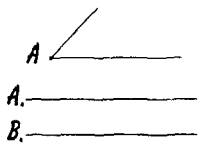

Другото положение. Имате ъгъла ***A***. За да се образува известен ъгъл някъде, колко условия са потребни? (трябва да имаме най-малко три точки и третата точка да е обща за другите две).

Сега, новото определение, кога се образува известен ъгъл? Или при какви условия може да се образува ъгъл? Аз ще поставя въпроса малко по друго яче. Най-първо тези двете линии ще ги поставя успоредно. ***A*** и ***B***. Докато тези двете линии вървят успоредно, никакъв ъгъл не може да се образува. Но при най-малкото отклонение на тези двете линии в известна посока, ще се образува пресичане, ще образува ъгъл. Или казано, когато правата линия достигне крайния предел на своето продължение, защото ъгълът се образува къде? Това е точка, това е граница, когато правата линия се продължава, когато силите вървят в едно направление и достигнат своя краен предел, по-надалече не могат да отидат, ще вземат друга посока, ще се пресекат, те всякога ще образуват един ъгъл, защото ъгъл се образува само когато известна сила достигне крайния предел на своето движение, по-надалече не може да отиде, освен по друга посока. Следователно, от геометрическо гледище, плоскостта е крайният предел на всичките прави линии. И следователно, тези прави линии

взимат направление перпендикулярно. Когато правата линия достигне крайния предел, за да се образува нова насока на нейната деятелност, тя трябва да направи едно пречупване. В това пречупване ще се образува плоскост. Следователно, линиите на плоскостта са перпендикулярни към първото положение, от което те са излезли. Сега, от този закон аз искам да извадя онзи психологически момент. Ти вървиш в известна посока, но дойдеш до един краен предел, и това, което вие наричате: не искам да пречупвам характера. Ти си достигнал до крайния предел на своята деятелност. Какво трябва да правите? Какво си постигнал? Да допуснем имате известен предмет, това е в разсъждението, ръката ви е една права линия, вие продължавате ръката си до предмета, измервате далечината на предмета и дължината на вашата ръка, но вашата ръка не може да се проточи безкрайно, и след като проточите ръката си до крайния предел на нейната възможност, и като хванете предмета, който искате да хванете, какво ще стане с вас? Ръката ви ще се пречупи. (Учителят сгъва ръката си до лакета). Аз мога да ви приведа и друг пример, как се образуват кривите линии? Как се образуват пречупените линии? Аз ви казах – вземам известен предмет, протягам си ръката, след това сгъвам ръката, доближавам предмета. Следователно всички движения в природата по права линия, това са все разумни линии, разумни движения. Тя не е една вечна линия, но правата линия, тя е определена само по себе си. Следователно, във всичките свои ограничения, все се образуват тия пречупвания на ъглите. Същото нещо е и с окото ви. Да кажем, вие проектирате известен лъч в известна посока, но щом вашият лъч достигне предмета, който вие обичате, веднага става едно пречупване в окото и пречупване на този лъч, който вие изпращате към предмета. Вследствие на това, във вас се заражда едно обратно желание, обратен процес, щом пожелаете да вземете предмета, това показва, че в желанието вече има едно пречупване на светлината, която е излязла от вас. Светлината по същия начин показва пак едно пречупване. Следователно, всеки един ъгъл показва, че у човека има вече едно желание да вземе един предмет. Ако аз напиша така: това са все жела-

ния. Ако това желание, да кажем желанието ***A*** е обърнато с върха си към изток, а отворът на ъгъла е обърнат към запад, как ще го изтълкувате? Ако двама човека са обърнати с острието си към изток, а с отворената си част са обърнати към запад, ето какъв е законът: те ще започнат добре и ще свършат добре. Ако този ъгъл ***B*** е обърнат към запад с върха си, това показва, че те са на физическото поле, ще започнат едно предприятие много добре, двамата добре се съединили, гугуцат си, но аз мога да им предскажа, казвам им, вие започвате добре, но като станете идейни, (към изток) един ден тази работа ще се свърши зле, като дойдат на изток и ще се разединят. Сега вие можете да запитате, защо е така? Аз ще ви запитам втори въпрос, защо телата падат? Защото има налягане над тях. Вие казвате, че телата се привличат. В света няма никакво привличане, никога телата не се привличат! Какво ще кажете вие на това? Ако аз взема двама души (хора), че ги блъсна, какво ще кажете вие, те привличат ли се или се срещат? Да кажем, взема двама ви, че ви блъсна, и вие се срещнете, обичате ли се, привличате ли се? Ако двама хора се обичат, после се ударят тези линии и вие казвате: те не се обичат вече. Вие не разбирате явленията. Дойдат тези двамата души, които се обичат, като се блъснат, те се изхвърлят пак в противоположни посоки, после казват, че не се обичат. Вие не разбирате законите. Аз, който разбирам законите на ъглите, казвам, тези два ъгъла имат налягане, но нямат привличане, защото, ако се привличаха, те трябваше да останат на едно място. Те не се привличат, налягане има между тях. Следователно, там, дето има налягане, не може да има привличане. Не може да има обич, дето има налягане на желанията. Дето има две противоположни желания, те се отблъскват. Законът е такъв, ако една гумена топка я хвърлите и тя се удари о земята, какво ще стане? Тя ще се удари и после пак ще отскочи, и пак ще се удари о земята, и пак ще отскочи. Следователно, ако две ваши желания, които едновременно се зараждат вътре във вас, и вие не можете да ги съпоставите, да ги примирите тези ваши желания, това показва, че тези желания не са ваши, те са чужди; това са две желания, които имат напрежение, налягане у вас, и вие

трябва да се освободите от тяхното действие. Когато вие казвате, че трябва да се освободите от две ваши желания, подразбираме, две ваши желания, които постоянно се бълникат, не можете да ги турите в никаква дейност, не можете да ги използувате, освободете се от тях. Схващате ли каква е мисълта? Да ви приведа един пример. Разправя се в един разказ, в един английски параход в по-новите времена, дето били образувани тези скорострелните оръдия, модерните с колелета, топове. Но по едно невнимание на кораба, на яхтата не са били завързани добре колелетата с верига, и тези двете оръдия, които са били на кораба, едното от едната страна на кораба, другото от другата страна, тъй не вързани добре, освобождават се от веригите и като погледнеш, едното от едната страна тър тър тър, другото от другата страна тър тър тър, и всички се чудят, търсят начин как да ги спрат. Всичките моряци се виждат в чудо, не могат да ги спрат, маршируват тези оръдия.

Та казвам, по някой път някои ваши желания мязат на тези оръдия, които обикалят от единия край на кораба до другия. Най-после те сполучват да ги спрат по някакъв начин; но цялата куварта е била изпочупена и много работи на нищо не замязали. Сегашният морал мяза на такова нещо. Имаш някое желание, което мяза на такова оръдие с колелета. И ако се развълнува твоето море, твоята верига може да направи големи пакости, ако ти не я завържеш здраво. Та законът е такъв, когато имате две противоположни желания, които имат своето налягане от някое друго същество от вънка, защото не всички желания са ваши, вие можете да бъдете носители на едно желание, което произтича от някое друго същество. Това желание е минало и във вашето съзнание, може да се явява като някоя комета и да го наблюдавате, то не влиза във вашата система, нито пък това желание иде за някоя ваша полза. То си има съвсем друго предназначение. Следователно, с такива желания, те са временни прояви на живота. Да кажем, някой човек иска да стане виден, да бъде знаменит, възможно ли е това? Да бъдеш знаменит, това е желание на някое много висше същество, което иска да бъде знаменито, и у тебе се зароди желанието

да бъдеш знаменит,да бъдеш философ,но това желание не е твое. И следователно,в този случай ти ще изгубиш времето си или ще станеш просто като една спомагателна линия на това съзнание. Ако ти разбираш и се координираш с това същество,и помагаш за неговата слава,добре; но ако ти искаш да станеш знаменит,и вземеш това желание като твое, ти ще изгубиш целия си живот напразно. Затова се казва, не се старай да реализираш желания,които не са твои,които не принадлежат към твоя живот. Това желание все ще се реализира някъде в света. Всеки иска славата да бъде негова. Обаче дотолкова доколкото ние разбираме дадения случай,дотолкова ние можем да използуваме нещата,които са създадени за нас,и дотолкова те имат отношение към нас. Но когато ние искаме да убедим хората,да кажем,ако се питаме,тези недъзи кой ги създаде?Или ако погледнеш земята и кажеш: Това всичко наоколо знаеш ли кой го създаде, то съм аз. Ами тази култура от миналото,знаеш ли кой я създаде? Пак съм аз. Сега това твърдение на тези факти верни ли са? Не. Даже този факт на човешката красота,която хората сега имат,и тя е на заем взета. Че е на заем взета, аз да ви докажа това. Това,което е твое,никой не може да ти го вземе,то е реално само твое. Това,което никой не може да ти го вземе,това е твое. Ти за него си работил. И това,което принадлежи към твоето собствено съзнание,никое същество не е в състояние да ти го вземе; а това,което не е твое,всеки може да ти го вземе. Има една власт над тебе,искаш не искаш ще го дадеш. Следователно,щом красотата могат да я вземат,назаем си я взел. Щом твоята интелигентност може да ти се вземе,назаем си я взел. Щом твоята сила може да ти се вземе,на заем си я взел. Нали някои казват: Изгубих си силата. Или – ама аз едно време бях по-умен. Щом си изгубил тази интелигентност,тя не е твоя. Само това,на което всякога можеш да разчиташ, то е твое. Това е собственият ти капитал.

Та казвам, сега тези преходните състояния, които вие претърпявате,като се разочаровате в живота,показва истината,че капиталът,с който оперирате,не е ваш; какво има да се безпокоите,че са дошли да си вземат това,което не е

ваше. Та сега ще прилагате новия начин. Някой път вие се чувствате нещастни. Казвате: Изгубих си мира. Щом си го изгубил, значи, този мир не е твой. Онзи, който ти го е дал, си го е взел. Е, какво да правя? Ще идеш да помолиш да ти го върнат пак. Казвам сега, тези противоречия, които съществуват в света, трябва да намерите ваши ли са. Най-първо трябва да имате една нова философия, едно ново разбиране на живота. Казва някой – много страдам. Ама много се радвам. Хубаво. Питам тогава: Не могат ли да вземат страданието ти хората? Е, искам да ми го вземат. Значи, той търси да даде някому страданието си. Той търси да намери някой, че да му го тури на гърба, че да се освободи от него. Пък щом дойде до щастието, хората не го дават. Щом ти искаш да се освободиш от твоето страдание, тогава и от много радости трябва да се освободиш. В природата съществува едно съответствие: на всяко страдание съответствува и една радост. Ако ти искаш да се освободиш от едно страдание, трябва да се освободиш и от една радост. Пък има и страдания, които са собствено наше произведение, и от тях по никой начин не можеш да се освободиш; но и от радостите си тогава, които съответствуват на тези страдания, не можеш да се освободиш. Те са собствено твои. Има тогава само един начин, в нас страданието и радостта се проявяват по някой път, за да се прояви една собствена наша радост, ние трябва да разделим радостта със страданието, тогава се проявява животът. Казвате може и без страдание в живота, но тогава трябва да съединим радостта и страданието. Казва: Всяко страдание трябва да изчезне. Но и всяка радост и тя трябва да изчезне. Има един живот, който може да се прояви без страдание. Но тогава животът ще бъде и без радост. Опишете ми тогава какъв ще бъде този живот без страдания и без радост. Представете си едно състояние и то следующето: тебе ти донесат най-хубавата дреха, каквато човешкият ум може да си представи. Вземат ти дрехата, тебе ни най-малко не ти мръдва лицето. Донесли я и я взели, и в едното, и в другото положение ти имаш едно и също състояние. В сегашното състояние, ако ти вземат дрехата, ти викаш, нещо ти

мръдне от вътре, от това могат да ти прокапят и сълзи от очите ти. А след като ти дадат дрехата, ти се зарадваш в сърдцето си и ходиш да разправяш за това. Първото състояние се отличава по това, че като ти донесат дрехата и като ти я вземат, ти седиш в едно и също положение. Сега аз правя своите заключения, казвам, нему му е все едно дали му дават дрехата, или му я вземат, нему му е еднакво, не безразлично. Защото в безразличието, то е едно състояние пак на недоволство. Безразличието не е философия. В него все има едно вътрешно недоволство.

Понеже той е опитал веднъж горчивините и втори път той не иска да го лъжат, не иска да се оплита в същите страдания. Но все таки онзи не може да гледа спокойно, не че гледа безразлично, но не иска да се оплете, казва: Много пъти съм страдал от това. Безразлично ти е, значи, не искам да правя опит. А онзи, който има дрехата, той има друго състояние. Има едно състояние, дето човек и радостите, и скърбите не го интересуват. Но в неговото съзнание има една идея много по-висока, която поглъща неговия ум, че той на тези работи не обръща внимание. И той само погледне спокойно на това. На съвременен език мога да го изразя: тези хубавите дрехи, дайте ги на друг. Едно време аз ги желаех, не дойдоха на времето, пък сега ми са непотребни. Сега вече имам нещо много хубаво, по-високо от това, дайте тези дрехи на един, който може да се радва на тях, тъй както аз едно време. Това вече не е индиферентност. Този човек не е и безразличен, но в него има вече една друга радост. Той казва, дайте ги на друг. В него има най-голямото благо, което по-напред щеше да му бъде нещастие. Та казвам: Това е съотношение във вашия ум. Искам да ви наведа на мисълта; не можете да спрете в душата си вие едно желание, не да го изпъдите, няма какво да се изпъди то. Защото ако ви донесат най-хубавите дрехи, и вие ги хвърлите, и кажете: Не ми трябват те, това показва, че у вас има едно негодувание. На този, който ги носи, вие няма да си мръднете крака, нито окото, само ще му кажете: Много са хубави тези дрехи, всичко това е много хубаво и добро, но дайте ги другиму. Казвам в християнството и всички

тези модерни списатели, които пишат, те искат да изнесат тази идея на самопожертвувание, че като дойде нещо, ти да бъдеш готов да се откажеш от него.

Сега да ви преведа друг един пример на вас младите. Той е следующият. Представете си, че някоя млада мома се е влюбила в един отличен и красив момък, най-красивия момък, който съществува в света. Влюбила се е така, че сърдцето ѝ се е запалило от 4-те краища, и гори по всичките правила, от петите до главата, свети като свещ; но по едно стечение на обстоятелствата този момък е попаднал под углавно дело за престъпление и го осъждат на смърт. Но по друго едно стечение на обстоятелствата една княжеска дъщеря, на която бащата управлява цялата държава, се е влюбила в него и му казва, ако ти можеш да се сгодиш за мене, ще те пуснат. Тогава идват при тебе и ти казват: Какво искаш, твоя възлюблен да го обесят или да го пуснат жив? Да го обесят, значи, той ще остане верен на тебе, да го пуснат жив, той ще изневери. Другото положение. Ако го обесят, за тебе ще се констатира, че ти си един егоист, не разбираш закона на жертвата. Ти не искаш да пожертвуваш, а искаш той да пострада, а ти да не пострадаш. Във втория случай ще се опита закона на жертвата, да го пуснат жив, това показва, че ти си разбрал закона на жертвата, казваш, нека го пуснат макар и друга да го вземе. Аз само като го виждам, той като живее, мен ще ми бъде приятно. Питам ви сега, сестрите, вие какво ще направите? Ще пуснете ли момъка да живее, или искате той да умре? Вие сега ще кажете: Да живее! Е, хубаво. Това е външната страна, практически или материално изказана идеята. Но тази драма е, която постоянно става във всеки един от вас. Няма човек в света, в който това драматическо чувство да не става. Един факт, който е верен, във всичките линии е верен. Не в буквален смисъл, но в душата на всеки един човек се явява мисъл да го обесят ли, или да не го обесят, да го пуснат. Седиш ти и не можеш да решиш, да пожертвуваш ли нещо от себе си, или да оставиш това чувство. Много лесно е да кажеш: Нека живее, нека го освободят. Ама ще страдаш. Но страданието в този случай по-друго яче

ще страдаш, това показва, че си разбрал закона на жертвата. По-добре е в този случай ти да страдаш, а той да бъде жив. Нищо повече!

Та казвам, всички вие сте призвани и в науката, и в разбиранията на живота на тази жертва. Вънка от това животът няма никакъв друг смисъл. Ако ти в дадения случай оставиш и този момък да бъде обесен, той може да си замине по своето предназначение, може да пострада както Христос е умрял на кръста, но същевременно това показва какъв егоистичен народ бяха евреите и какво управление имаше римският народ. Кой днес може да похвали евреите за разпъването на Христа? Кой държавник днес може да похвали Римската империя? Следователно, фактът, че могат да обесят най-красивия човек заради нищо и никакво, това показва, че онези са станали едни егоисти, а Христос е станал един мъдрец. Следователно, ако ние не разбираме дълбокия смисъл на живота, ние не можем да бъдем идеално морални. Вече се изисква един нов морал. Та във всинца ви трябва да има един нов морал. Това е новият морал. Това са потребните очертания, това е, което се очертава сега в съзнанието на съвременното човечество. И всички списатели почват да нахвърлят известни линии в своето съзнание. И във вашето съзнание почват да се появяват тези идеи. Право е, че трябва да започне новият живот. А НОВИЯТ ЖИВОТ, ТОЙ Е ЖИВОТЪТ НА ЖЕРТВАТА. Най-правилното разбиране на жертвата е, когато разрешиш едно голямо противоречие в душата си. Вземете идеята за Бога, да служиш ли на Бога, или не? Да служиш ли на човечеството или не? Или да служиш ли на себе си или не? В този смисъл да служиш на себе си, това подразбира да служиш на Божественото у себе си. Ако ти не подразбираш да служиш на Божественото в себе си, тогава животът не може да бъде разбран.

Сега каква е основната идея? Да преведа конкретно. Аз обичам да бъда конкретен, не само символи. Какво подразбирам аз под момата и този момък? Следующето: Момъкът това е Божественото у тебе. Момата това си ти човекът. По едно стечение на обстоятелствата у нас всякога Божестве-

ното става жертва за нищо и никакво. По някой път Божественото у тебе е осъдено да го обесят. И от тебе зависи да го окачат ли или да го пуснат, да го освободят. Та това подразбирам, НИКОГА НЕ СТАВАЙТЕ ПРИЧИНА БОЖЕСТВЕНОТО У ВАС ДА ГО ОСЪДЯТ! Щом се е влюбила княжеската дъщеря в него, кажете: Нека го има тя. Щом тя го има, имаш го и ти. Та твоя идеал, доброто, което един човек има, и цялото човечество може да го има. И доброто, което един човек може да изгуби, и цялото човечество може да го изгуби. Това е закон. Когато Адам изгуби живота си, и цялото човечество изгуби живота си. Това е философия. Когато ние се стараем да спасим един човек или когато ние се стараем да внесем доброто в един човек, аз подразбирам, ако ние сполучим да внесем доброто в една душа, това добро можем да внесем и във всички души. И когато не сполучим да внесем доброто в една душа, ние никъде не можем да го внесем. Така трябва за разсъждавате. Та в дадения случай ви привеждам този закон и към вашия живот, сега специфично, понеже вие можете да кажете: Това са идейни работи. Законът има друго приложение. Ако ти не можеш да внесеш доброто в една твоя мисъл, ти никъде не можеш да го внесеш. Ако в своята мисъл можеш да внесеш доброто, тази мисъл ще мине във всичките твои желания и ти спасяваш себе си. Това е вярно. За това всеки един от вас трябва да се стреми да внесе доброто в една своя мисъл, в една своя постъпка, и тогава това добро като влезе в тебе, то е една динамическа сила и това добро ще те спаси. Няма нужда ти да внасяш доброто във всяка една твоя мисъл, ти го внеси само на едно място и го остави, да се размножава. Да видиш как то се размножава. Така работят умните хора. А глупавите хора работят по другия начин. Умният човек когато иска да събере железни стърготини от земята, тури един магнит и изведнъж всичките стърготини се налепват, събират (се) на едно място, тури магнита на друго място и пак ги събира всичките. А глупавият човек ги събира едно по едно, и полека. Питам, кой има по-хубав начин? Кой метод е по-добър? Ти ще туриш първия метод. Като внесеш доброто в една своя мисъл, в

едно свое желание, а това е един голям магнит, който събира всичко около себе си. И ти спестяваш и време, и имаш един органически закон.

Тогава каква е основната мисъл? (Да внесем доброто в една своя мисъл). Нека остане тази идея за доброто в мисълта ви. Това са границите, това е направлението на съзнанието. Аз ви говоря за една идея, която трябва да проникне в съзнанието на всинца ви. Сега всички се намирате в борба, в противоречие, казвам ви, този е един мащаб, който трябва да имате като мярка. Имаш каквото и да е противоречие, или каквото и да е страдание, спри се, ще застанеш на тази страна – не пожертвувай Божественото в себе си! ЗАСТАНИ НА НЕГОВАТА СТРАНА! Каквито и да са резултатите, няма да съжаляваш никога. Постъпиш ли по друг начин, през целия си живот ще съжаляваш и няма да видиш добро. Такъв е изводът.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

7,30 ч.с.

СВЕТЪТ НА ПРАВАТА ЛИНИЯ

X година.
2 школна лекция на I мл.ок.клас.
12.IX.1930 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

(Почти целият клас си прочетоха темите:
ПРОИЗХОД НА ПРАВАТА ЛИНИЯ).

Произходът на правата линия е произход на сладкото. Тогава, втория път пишете, **ТЕМА № 2: *ПРОИЗХОД НА СЛАДКОТО***. Защото още по-трудно е да се определи произходът на сладкото. За пример вие определете произход на единицата. Но това е само външната страна как е произлязла единицата. После произхода на този знак 2? Следователно, вие разисквате върху произхода на единицата, но не като символ само, вие можете да го вземете и като характер, а това са две различни страни. Външната страна на числата, това е едно удобство. Как е произлязло числото две – 2? Този характер? Кои са били подбудителните причини да се яви числото 2? Римски имате II, а арабско – 2. Та, като говорим за правата линия, ние имаме вече възможността в проявление. ПРАВАТА ЛИНИЯ САМА ПО СЕБЕ СИ Е ПРОЯВЛЕНИЕ НА ЦЯЛ ЕДИН СВЯТ. Правата линия това е един свят. Следователно, това е пътят на точката. Ако една точка се движи, тя не може да се движи в никоя друга посока, освен по права линия. Защото правата линия е свят за съществуването на точките. Една точка вън от правата линия не може да се прояви. Следователно, **всяка права линия е проявление на света на точките**. Понеже точката не взема никакво пространство, следователно правата линия е начало на пространството. Вие казвате тъй, че между две точки може да се тегли само една права линия. Това е само един ре-

зултат, това не е никаква права линия. Защото, ако между две точки може да се тегли само една права линия, тогава питам, | | това права линия ли е? Понеже тук има хиляди точки вътре. После, вие употребявате и това понятие, говорите: по кривата линия.

Какво подразбирате под крива линия? Всяка крива линия, която има център, тя не е крива линия. Всяка линия, която няма никакъв център, тя е крива линия. Или казано, когато известна точка без пространство се движи в света на възможностите, защото при две точки, едната вече е център на другата, която се движи в известна посока. Следователно,

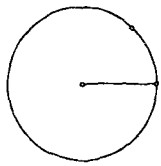

ако вие напишете една крива линия, която се движи около една окръжност, тя крива линия ли е? Тогава един човек, който върви по крива линия, върви по безпътица. Защото в ума на хората, кривата линия е линия на безпътица. Тогава нашата земя и слънцето вървят по линията на безпътицата. Ако кривата линия е път на безпътица, тогава няма никакво съответствие. В дадения случай това са милиони прави линии, които имат съответствие една към друга. Това е един цял свят; няма никаква крива линия. Това е само привидно така. Кривата линия е само разширение на правата линия в дадения случай на този кръг. Нищо повече! Правата линия може да се разширява само по пътя на кривата линия. Правата линия няма никакво друго разширение. Да определя какво значи разширение на правата линия? Аз разбирам продължение на правата линия. Без кривата линия правата линия няма никакво разширение. Или да определя, като казвам разширение на правата линия, аз разбирам продължение на правата линия. А без кривата линия правата линия няма никакво продължение. В дадения случай правата линия е само единица мярка.

Ако наредим кривата линия *A* но това е едно лъкатушене. Та, да не се осенява идеята за кривата линия. Та ще знаете, що е права линия? ЕДИНСТВЕНАТА ВЪЗМОЖНОСТ, ПРИ КОЯТО една точка може да се прояви. Следователно, ако вие кажете, че между две точки може да се тег-

ли само една права линия, това е вече друго определение. Една точка не може да се прояви от това гледище; ако ви попитат произходът на плоскостта от къде е?– Единственият път, по който линията може да се прояви. В света точката може да се прояви само по права линия. А като питаме що е плоскост от това гледище? Когато много точки искат да се проявят едновременно, между тях плоскостта е само една възможност. Следователно, в живота има едно приложение, когато един човек каже, аз искам да се проявя, какво се разбира? Ти не можеш да се проявиш по никой друг начин освен по правата линия. Ако не разбираш закона на правата линия, и се проявиш колективно, ти се движиш по една плоскост.

Сега другото приложение. Всяко едно знание, което няма приложение, то остава безплодно в съзнанието. Например вие сега изучавате окултната наука, но за вас окултната наука е толкова ясна, колкото е ясен произходът на правата линия. Какво подразбирате вие като ви се каже – окултна наука? Или какво разбирате като се каже – естествена наука? Нали естествената наука трябва да има приложение. Казвате, е, Божествена наука. Но и Божествената наука трябва да има приложение. Математика, музика, всяка наука трябва да има приложение. А която наука няма приложение, тя остава въобще неразбрана. Затова всички науки, които вие изучавате, трябва да имат и своето приложение. Трябва да правите опит. Например в хиромантията трябва да има приложение. Ако ти с тази наука не можеш да си служиш, защо ти е тогава тя? Ще бъде смешно, ако онзи герой на бойното поле носи една голяма сабя, но тя заръждясала. Защо ще носи той този непотребен товар? Или тази заръждясала пушка защо ще я носи на гърба си да му тежи? Та, от това гледище, аз като ви гледам, като ви се преподава някое познание, и ако вие не го приложите, това знание като няма приложение, то става от ден на ден една голяма тежест и тогава вие казвате така: Ние вече не знаем какво да мислим. Е разбира се; ето какво аз подразбирам под: Незнаем какво да мислим. Представете си, че вие сте едно дете на 12 години и отивате на училище, и носите си една торбичка,

но тя е празна. Първия ден учителят като ви види, ви тури едно перце в торбата; ама с това условие, вие да извадите това перо, ще го разгледате и пак ще го турите в торбата. Вие направяте това. На втория ден вие пак отивате на училище, учителят ви тури пак едно перо. Вие идете в къщи, разгледате го, едното и другото, еднообразни пера са те. На третия ден, трето перо, 4 перо и т.н. Всеки ден по едно перо и торбата почва да се пълни. Представете си, че вие ходите 10 години в училището и тези перца все се увеличават. Най-първо торбата ви е била лека, а слéд 10 години колко ще тежи? Представете си, че всяко перце, което учителят ви тури, тежеше 10 грама. И представете си, че ходите всеки ден на училището, имате в годината 365 дена, а за 10 години? По 365 колко прави?(3,650) А за 10 години (36,500 кг.). Тежест е това! При това той е тургал всеки ден само по едно перце. Питам, какво постигнаха пера̀та? Това значи, когато знанието е неприложено, то е седяло само в торбата. Тези пера са знания и този ученик трябва да пише с пера̀та. С всяко едно перо той можеше да пише по известен начин. Всяко едно перо съставлява известна магия, известна тежест, известна формула. Ти като вземеш перото и ще напишеш нещо. Нали онзи поет като вземе перото и пише нещо. Ако поетът нямаше перо, той не можеше да се изрази. Той даже някое перо от пуйка ще намери да се изрази. Ще кажете, не може ли без тези пера? Без пера не може в света! Без пера не може да се пише в света. Без пера не може да се живее в света. Който не знае да пише с пера, той се кичи с тях. От какво е произлязло киченето в света? Всички онези същества, които не са знаели да пишат с пера̀та, са се накичили с тях. Когато едно време пуйката е ходила на училище, та и давал учителят пера, тя като не е знаела да пише, се е окичила с тях. И досега ги носи още тези пера. Когато рибата е ходила едно време на училище и учителят ѝ давал пера, тя от тях си направила люспи. А когато едно време волът е ходил на училище и му давали пера, той си направил рога и копита с тях. Такъв един мит има за произхода на пера̀та. Пера̀та, взети като символ. Под думата пера аз разбирам произход или проява на човешката мисъл.

Та, правата линия, е възможност вътре. И има си своето практическо приложение. АКО В ДАДЕНИЯ СЛУЧАЙ, ТИ НЕ МОЖЕШ ДА НАМЕРИШ ЕДИН ПЪТ ЗА ПРОЯВАТА НА ТВОЯТА МИСЪЛ, В НЕЙНИЯ НАЙ-ЕЛЕМЕНТАРЕН ПОДТИК; АКО ТИ НЕ МОЖЕШ ДА НАМЕРИШ ЕДИН ПЪТ ЗА ПРОЯВА НА ЕДНО ТВОЕ ЧУВСТВО В НЕЙНИЯ НАЙ-ЕЛЕМЕНТАРЕН ПЪТ, ТИ НЕ РАЗБИРАШ ЗАКОНА НА ПРАВАТА ЛИНИЯ. Правата линия е в известен случай зачеването на известна мисъл или на известно чувство. Ти трябва да намериш един път; или ако намериш възможността да се прояви естествено известно чувство, ти си намерил правата линия, или естественият път за проява на чувствата; и естественият път за проява на мислите. Това е права линия. И ЧОВЕШКИЯТ ХАРАКТЕР НЕ МОЖЕ ДА СЕ СЪГРАДИ БЕЗ ПРАВАТА ЛИНИЯ. Онзи, който казва, че трябва да се възпита човек, подразбира същото. Възпитанието на човека вънка от правата линия е немислимо. И немислимо е да възпиташ когото и да е вънка от правата линия. И когато се говори, че във възпитанието няма приложение за възпитанието на характера, се разбира пак път вънка от правата линия. Или когато се казва, че хората морално отпадат, или се говори за моралния упадък на народите, на индивидите и на дома, това всякога се дължи на изгубване посоката (на) правата линия. Ти си загубил вече тази възможност. Ти не искаш по пътя на правата линия да реализираш реалността. И следователно, в това отношение, вие изучавате един свят, те го наричат правия път. И казват; че в този правия път малцина ходят. Малцина хора има, които разбират какво нещо е правата линия. Защото те считат живота на правата линия най-мъчния път за света. Пък той е един свят, за основа важи той. Има един свят извънка правите линии, но той е вече чисто духовен свят, извънка нашето пространство е той.

Сега, основа на материалния свят, това са точките. А граници на материалния свят, това са линиите. Една плоскост вие можете да разложите на линии, а една права линия можете да разложите на хиляди и милиони линии. Та казвам сега, ще гледате да е в ума ви вътрешното прило-

жение на правата линия. Какво нещо е правата линия? – Единствена възможност, за да се реализира едва твоя мисъл в даден случай. Сега, както определят математиците правата линия, и те са прави. Но тяхното гледище е физическо. Те разглеждат правата линия като един резултат. Между две точки може да се тегли само една права линия! Между две точки не можеш да теглиш никаква права линия: Тъй им отговарям аз. Защото между две точки, ако ти ги поставиш така. . нали те са установени на едно място, тогава каква права можеш да теглиш между тях? Значи, трябва да има още една точка, трета, която да се движи и да ги съедини. Следователно, ние подразбираме между две точки не може да се тегли една права линия. Само разумният човек може да тегли между две точки само една права линия. Тогава аз ви задавам въпроса така. От две ябълки ти можеш да избереш само една ябълка. След като избереш едната ябълка, колко ябълки ти остават? Между две точки може да има само един избор. И то е правата линия. Казвам тогава така, от две ябълки аз избирам само едната ябълка, колко ябълки остават? Само една. Но човек трябва да има тънък ум, за да разбере какво се разбира между две точки. Нали казват, между две точки може да се тегли само една права линия. Подразбира щом кажем, между две точки е правата линия, значи, възможността съществува вече, тя е проявена. Правата линия е един признак, че нещо в света е реализирано. Значи точката е постигнала своята възможност.

Щом има права линия, има постижение; щом няма права линия, няма постижение. Следователно, правата линия има приложение. Щом се приложи правата линия на лицето, аз разглеждам физиогномически човека. Или разглеждам един човек астрономически, гледам има ли някоя права линия. Някои лица имат криви линии; тези хора нямат никакви постижения. Физиогномически за лицето е така, правата линия показва известни постижения. Правата линия от моето гледище всякога показва известни постижения. Щом гледам на лицето, че е минала тази права линия, мога да определя и характера на човека. Защото само едно

разумно същество може да реализира възможността на правата линия. Всяка права линия, това е постигната възможност. Това е индивидуално само за душата така.

Та когато човек иска да бъде само щастлив, той трябва да разбира закона на правата линия. В разбирането закона на правите линии ти не можеш да бъдеш нещастен. И нещастието на хората произтича от неразбирането на правите линии. Когато някой път ти скърбиш, ти не разбираш правите линии. Когато ти си тъжен, не разбираш правите линии. В правите отношения какъвто и смут да има в твоя индивидуален живот, той ще се стопи, ще изчезне. Причините за смута са неразбирането на правата линия. Изправи линиите си! Как ще ги изправиш? Използувай възможностите на онези закони, които действуват по законите на правите линии. Правата линия в даден случай е един закон на човешката мисъл. Човешката мисъл не може да се прояви вънка от правата линия, вънка от правия път. Защото, ако вие считате двете точки като граници на линията, това е една друга отвлечена наука – правата линия. Някой питат, как се изучава тя? Ако вие влезете и изучавате магията; ако съвременните химици, които изучават свойствата на атомите и йоните, биха изучавали правата линия; те сега само се приближават до правата линия, но те още не са дошли до правата линия, те не са дошли още до правата линия. Понеже атомите и йоните се движат по един определен път, те не се движат по правите линии. Следователно под права линия, ние разбираме един вече разумен свят, дето отношенията между съществата са точно математически определени. Щом вие влезете в света на правите линии, вие вече имате един красив, определен свят, всичките отношения са правилно разпределени. Та, няма по-красиви линии, черти в света от правите линии. Най-красивата линия това е правата линия! По-красива линия аз в света не съм виждал от правата линия. И всичките тъй привидно криви линии черпят своята красота от правата линия. И аз наричам кривите линии, това са само облеклата, в които правата линия може да се облече, в разни положения. Сега, разбира се, ние разширяваме понятията. Ако в един кръг отсечат най-

малката част по възможност, каква ще бъде тя вече? (права линия). Тъй права линия. И тогава, кръгът не е нищо друго освен сбор от безброй прави линии. А тези прави линии са между тези радиуси, които определят правите линии.

Всяка една наука трябва да има приложение. Ако вие не можете да приложите правата линия в живота, тя остава непонятна за вас. Правата линия, това е пътят, по който може да се реализира в дадения случай една права мисъл и едно право желание. И като намерите този път на правата линия, вие ще почувствувате в себе си радост. РАДОСТТА Е ЕДИН ВЪНШЕН ИЗРАЗ, ЧЕ ВИЕ СТЕ НАМЕРИЛИ ПЪТЯ НА ПРАВАТА ЛИНИЯ. Щом имате скръб, това е един признак, че вие не действувате по пътя на правата линия. Как ще изчезне скръбта? Намерете правата линия, това е изходният път, и скръбта ви ще изчезне. СЛЕДОВАТЕЛНО, ЕДИНСТВЕНИЯТ ПЪТ ДО БОГА, ТОВА Е ПЪТЯТ НА ПРАВАТА ЛИНИЯ. Единственият път вънка от Бога, това е кривата линия. Що е кривата линия? Това е безпътица за постигането на правата линия. Когато вие искате да реализирате една ваша мисъл или едно ваше желание не по пътищата, които природата е предвидила, вие само правите своите опити. А това е лутане. Това лутане ние го наричаме крива линия. В окултната наука това лутане се нарича крива линия или безпътица. Безпътицата е кривата линия на човешкото съзнание, вънка от правата линия в приложението ѝ. А друго яче кривата линия е огъната линия. При кривата линия има едно особено свойство. И там си има своята добрина, една особена добрина е тя, която в кривата линия може да стане. И кривата линия си има свойте хубави страни. Да кажем, онзи, богатият човек, който върви в безпътица, той има богатство и го харчи на ляво и на дясно. Това е безпътица заради него, за неговия индивидуален живот, обаче неговата безпътица е благо за окръжающите хора; понеже, той като харчи парите си, другите хора се ползуват от това, от което той не може да се ползува. Следователно в природата съществува един закон: когато индивидът, на когото е дадено известно благо, за да го прояви в правата линия, и той не може да ходи по този закон на

правите линии, тя му казва, ти можеш да ходиш по своя си път, но окръжающите ще го използуват това благо. Тогава той ще бъде полезен за окръжающите. Затова, ето защо допуща природата да стават такива анормалности, социални такива анархии, революции, това-онова. Щом индивидът не може да благува, поне окръжающите хора да благуват. Това е един вътрешен извод, защо нещата се допущат.

Сега искам да ви оставя това понятие: ПРАВАТА ЛИНИЯ Е ЕДИНСТВЕНИЯТ ПЪТ, ПО КОЙТО МОГАТ ДА СЕ РЕАЛИЗИРАТ В СЕГАШНИЯ ЖИВОТ ВАШИТЕ МИСЛИ И ВАШИТЕ ЧУВСТВА. Това е закон. Ако вие не разбирате този висш закон, тогава всякога ще бъдете слаби. Един човек, който разбира правата линия, в него има мощ, има сила, има знание. Например, вие отивате да посетите някой банкерин. Вие се стеснявате, ще ви даде ли пари, или няма да ви даде пари. Ако вие вървите по правата линия, той не може да не ви даде, защото вие сте едната точка, а той е другата точка. И ако този банкерин не ви даде пари, той ще свърши. Пък ако ви даде, неговият живот ще започне. Не моят, неговият, понеже аз мога да ида и при друг банкер. Правата линия в дадения случай, разполага със всички банкери. А онзи, който не разбира закона, неговите желания тъй ще си останат. Например щом не можеш да постигнеш едно свое желание или една своя мисъл, ти се обезсърчиш. За да се постигне една твоя мисъл, ти трябва да бъдеш съвършенно идеален човек. Този закон съществува само за човека. За да реализираш едно твое желание, има хиляди възможности и ти трябва да ги опиташ всичките, едно, 2, 3, 4. Правата линия има безброй много банкери. Ако отидеш при един и не ти даде, ще идеш при друг, при трет, четвърти, и най-после, ти ще намериш един банкерин в дадения случай, който ще извърши точно това, което ти искаш. И затова, когато някой човек дойде при вас по пътя на правата линия, у вас има едно разположение. Вие обичате този човек и сте готови да направите за него каквото той иска. Пък когато ходите по кривата линия, вие казвате: не мога да обичам този човек. Защото Любовта съществува само по правите линии. Щом дойде човек при тебе по кривата ли-

ния, ти си вече неразположен. И казваш, не искам да имам никаква връзка с този човек. И не можеш да имаш никакво разположение. И тогава правата линия образува онези истинските връзки, образува единствения път на правите възможности, и пътят на знанието и всичките мисли в каквато и да е насока, това е вече законът, който определя пътя на твоята мисъл, пътя на твоето чувство и пътя на твоите действия. И определя пътя за хиляди и хиляди години на бъдещето. Вие казвате, какво ме мен интересува да изучавам аз правите линии? Трябва да ги изучавате. Защото без правата линия ти ще вървиш по безпътица.

А правият път подразбира тесния път, единственият свят, в който могат да се реализират нещата, това е правият път. Сега аз ви говоря за това, понеже вие всинца ученици имате един копнеж да реализирате нещо; мъчите се, страдате, падате духом, плачете. Що е плачът? Не сте намерили правата линия. Що е обезсърчението? Ама как да го намерим този път? У ТЕБЕ Е ТОЗИ ПЪТ! Вие като срещнете един ваш приятел, питайте го: намерил ли си правата линия? Намерих я. Кажи ми тогава едната възможност на правата линия. Търсете хората на правите линии или хората, които са с правата линия. Това са хора с характер в света, на които всякога можеш да разчиташ. Щом някой човек не е намерил правата линия, на такъв човек, който не е намерил правата линия, не можеш да разчиташ. Щом е на кривата линия, той и звездите да снема, но той не може да снема звездите. Какво разбирате, да снема човек звезди? Аз да ви кажа как разбирам това. Звезда, това е символ. В окултната наука подразбират един знаменит човек. А глупавите хора все снемат звездите. Като влезне някой грешник някъде, че забърка някоя каша, и 20,30 души трябва да дойдат да спасят положението. В това отношение, всеки един от вас може да снеме звездите; щом забъркате една каша, вие сте снели вече звездите. И писано е в Писанието, че звездите ще паднат от небето и месечината ще потъмнее. Това са все символи в живота. И ще бъде смешно да се каже, че глупавите хора в света могат да снемат звездите от небето. Човек, който може да снема звезди, той не върви по

правата линия. Намериш ли човек, който да ти каже: Аз мога да снемам звездите. От такъв човек стой на страни. И ако ти каже: Аз мога да снема и месечината. – Стой на страни! И от човек, който може да помрачи и слънцето. – Стой настрани. Теб не ти трябва да имаш работа с хора, които снемат звездите и луната.

Че Господ е турил тези звезди там, и ти разваляш целия ред на небето. Всеки, който снема звезди от небето, той разваля целия ред на живота. И всичко в света стана такава една каша. И сега хората казват за някого, звезди снема той, значи много учен човек е той.

Та казвам, правата линия да ви бъде като един метод, като една мярка за вас. Вие можете да идете в света, да кажете, ето какво определение е дадено за правата линия. Вие никога не можете да накарате един човек, който живее в света, да разбере какво нещо е правата линия. Само човек, който е претърпял голяма несрета в живота, или несполука, той е вече близо да разбере какво нещо е правата линия. Защото и той има желанието да разбере правата линия. А онзи, който няма никаква опитност, той казва, нещата могат да се постигнат и без правата линия. Единственият път е този. И сега упадъкът на цялото човечество се дължи на това, че хората са изгубили посоката на правата линия. И от 8 хиляди години се лутат хората да постигнат своите желания извънка правата линия. Но каквото и да правят, каквото са съградили, всичко се разрушава. Вънка от правата линия, нещата се разрушават. Това е един закон, аз го наричам, закон за душата. Не можеш да разбереш друг закон, ако не разбереш този, основния закон. Правата линия представлява единствената тайна. И в този смисъл всякога правата линия произвежда радост и светлина. Щом я намериш в нея, всякога има светлина. Щом намериш правата линия, ти гладен няма да ходиш, бос няма да ходиш, бездомник няма да бъдеш. А ще имаш знания, ще имаш музика, всичко каквото пожелаеш, все ще го имаш; но щом намериш правата линия. Защото Бог винаги работи само в правите линии. Ако вие попитате, защо? Понеже онази разумна сила, която твори в света и която

създава хармония в света, тя действува винаги по правата линия. И БОГ РАБОТИ САМО ПО ПЪТИЩАТА НА ПРАВАТА ЛИНИЯ. В тези закони се движи Той. Следователно, ако ти си там, дето Бог работи, ти ще бъдеш щастлив. Пък ако не бъдеш там, дето Бог работи, ти ще бъдеш нещастен. Едно практическо приложение. Та когато някои хора говорят за – място на Бога, аз го наричам свят на правите линии. При Бога е тъй. Аз казвам научно, щом живееш в света на правите линии, всичко е възможно и всичко е нормално. Няма нищо невъзможно. И когато ти направиш един чук, ето какъв е основният закон, преносно да ви кажа. Ако ти направиш един чук по правилата на правата линия, ти можеш да работиш между хората така, че да не закачиш нито един човек с него. Ти можеш да работиш с правия чук и на никого няма да направиш пакост. Милиони същества може да има наоколо, той, правият чук, все намира място да мине и да не направи пакост. Той всякога постига целта си. А щом направиш един чук не по правата линия, той все ще хлопне глава на някого, краката на другиго, и ти ще си навлечеш голяма опасност върху си. Казвам, твоят чук не е направен по правата линия. Ако езикът ти е построен по правата линия, никого няма да ухапеш. А щом е по кривата линия създаден, всекиго ще ухапеш. Щом твоята мисъл е създадена по правата линия, тя за никого не може да бъде вредна. А ако тя е по кривата линия създадена, на всички ще вреди.

Следователно, щом извадиш твоя чук, направен по правата линия, само с един удар, и всичко става. Не трябват два удара. И онзи, който има правия чук, той като вземе една голяма канара, само като я хлопне, тя се раздели на две парчета. Някой иска да направи нещо зло, той пак удари, всичко се разделя. Може да е цяла една планина, той като я хлопне и тя се раздели на две парчета. И като хлопне земята, и тя ще се раздели на две парчета, но този човек, който има правия чук, никога няма да хлопне земята. Защото той знае, че няма защо да разделя земята. Та казвам, чукът на правата линия прави чудесии в света. Щом ти носиш един чук на правата линия, ще идеш при министъра, иска-

те да ви назначат за учител, като му хлопнете с този чук, като му кажете само една дума, той ще ви назначи. Казва, разбрах. Щом идете при банкерина, още с първата дума, той знае, че вие носите онзи чук на правата линия и веднага се съгласи. Тъй щото, заслужава си човек да изучава правите линии.

Какво нещо е правата линия? Тя има магическа сила. Човекът на правата линия е един мъдрец. Той е маг, разполага с всичко. А човекът на кривата линия е един глупец, който разполага с всичките глупости в света. И следователно, правата линия е пътят на мъдреците. Това са хората на мъдростта. Те вървят по правилата на правите линии. А кривите линии, това са всичките пътища на глупците. Това са двата пътя в света. Що е кривата линия? Пътят, по който никога не се постига желанието на човека. А там, дето всичко се постига, това е законът на правата линия. Като говорите в този смисъл крива линия, не разбирайте окръжността, тази крива линия е и път на безпътица. Ако кажете нещастен е моят живот, нищо не съм постигнал, ти вървиш по крива линия. Ще вървите по права линия! Тогава ще постигнете всичко, каквото желаете.

При правата линия идеите са точно определени. А кривата линия е за отбелязване на това, което не си постигнал. Пътят на кривата линия е път на непостигнатите мисли и желания в света. И понеже милиарди мисли и желания има непостигнати в света, затова пътят на кривата линия сега е по-дълъг; а пък понеже всичко в правата линия е постигнато, затова нейният път е най-къс, не се е продължил. Или да ви кажа в друг смисъл, онзи на когото дълговете са се увеличили, той не е вървял по права линия и затова кривата линия се е удължила. Дългият път е път на непостижението. Когато някои говорят за вечността, за това има две разбирания. Ако вие разбирате вечността като възможност за постижението на човешкия живот, това е едно нещо, но ако вие разбирате вечността като място за мъчение, това е друго нещо. Но сега да оставим тези философски работи, понеже те са дълбоки и ще има голямо напрежение на мозъка ви. Сега да остане следната мисъл у вас:

ПРАВАТА ЛИНИЯ Е ЕДИНСТВЕНИЯТ ПЪТ ЗА ПОСТИЖЕНИЕ! Ако така държите мисълта, винаги ще успявате и работите ви ще се свършат добре. Сега дали ме разбирате, но вие ще знаете, че правата линия е един свят на постижение. Изучавайте този свят на красивите линии, това е светът на правите линии. Сега стана ли ви мисълта малко ясна? Щом е ясна, приложете я. Направете най-малкото приложение на правата линия. Пък ако не правите опити за приложение на правата линия, ще се питате, права ли е мисълта или не? Правете един опит, не сполучите, направете втори, трети, четвърти. Но правете опити по правата линия! Сега някой ще пита как? Затова ще ви приведа един малък разказ. Един бедняк, който ходел да търси своето щастие от 10 години, и не можел да намери никакво щастие, връща се вече дома, съвсем закъсал, оголял, но среща на пътя един богаташ, който не знае да ходи. Облечен е хубаво, но е куц и хром, седи на едно място. Мисли си богатият човек, богатство имам, но какво да правя? И той си имал една несрета; какво се ползува той от това богатство. Казва богатият на бедняка, седнах тук да си почивам, уморих се от живота. Ти къде си ходил? – пита той бедния. – Ходих да търся своето щастие, но не можах да го намеря. Не зная какво е писал Господ за мен. Богатият го гледа, гледа, и му казва: Господ е писал, щастието е близо до тебе. Ти можеш да бъдеш щастлив от сега още. – Е как? – Ако ме вземеш на гърба си и ме заведеш дома. – Аз да те взема на гърба си, че щастието да дойде? Колко души до сега съм носил на гърба си, това гърба ми знае, ако така може да идва щастието? Ти искаш да ме изпиташ. – Може би онези, които са те яхали, не са знаели как да те яхат, но аз съм човекът, който като те яхна, всичко каквото поискаш ще го имаш. – Ама ти смееш ли се с мене, опитваш ли ме?

Та и вие сега сте при този богатия, ако го вземете на гърба си, щастието, което търсите ще дойде. Нищо повече! Само за думата КАК няма да питате, ще оставиш да те яхнат. Който пита как, няма да сполучи. Та, ще знаете, ще вземете някого на гърба си, но да бъде този, който носи щастието. Та казвам, както виждате, аз съм богат човек, но съм пара-

лизиран,като ме занесете на гърба си дома,аз ще ви дам половината от моето богатство. Няма да питате как? Ще ви дам още една фигура, да ви остане в съзнанието. Правата линия това е, като се намерите вечерно време на планината, небето мрачно, никъде не виждате, къде да спрете, изгубили сте се, онзи първият лъч който достигне до вас, това е правата линия! Правата линия е онзи лъч, който ви отваря път в тъмнотата на живота, значи вече има спасение. Та казвам, в каквато и мъчнотия да се намирате, оставете правата линия да изпъкне. Изпъкне ли тя в ума, няма нищо невъзможно.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

7,20 ч.с.

ПРАВАТА И КРИВАТА ЛИНИЯ
СИЛАТА НА ДУМАТА ДОБРО

X година.
3 школна лекция на I мл.ок.клас.
19.IX.1930 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

За идущия път пишете върху темата: **№ 3** ***ОТЛИЧИТЕЛНИТЕ ЧЕРТИ НА ФИЗИЧЕСКИЯ И ДУХОВНИЯ ЖИВОТ***. Какво разбирате под ПРАВА МИСЪЛ? За да се прояви правата мисъл, трябва да има известни условия. Когато ние говорим за права линия, подразбираме, че правата линия съществува само там, дето няма никакви препятствия; и правата линия, ако срещне каквото и да е препятствие, тя ще се изкриви. Следователно, права линия е това, което няма абсолютно никакво препятствие, а това, което има препятствие на пътя си, е всякога крива. Сега представете си, че това е една теорема или една максима, и трябва да я докажете. Как ще докажете, че правата линия се движи по една посока, дето няма никакво препятствие. Нали математиците твърдят, че точката не заема никакво пространство, е без измерение, тогава, ако една безпространствена точка, която се движи в пространството, как ще произведе една права линия? Сега конкретно разглеждаме въпроса, тъй както математиците го разглеждат. Как е възможно да се движи една безпространствена точка в пространството? Това подразбира точка, която не среща никакво съпротивление. И всяко нещо, което среща съпротивление, е пространствено, а безпространствено е всяко нещо, което не среща съпротивление. Така вече има смисъл. Е, как е възможно тогава логически, нали казват точката не завзема никак пространство, а се движи в пространството и образува правата линия.

Но какво е заключението? Сега, нас не ни интересуват правите линии. Когато някой човек е вдигнал своята мотика и отива да копае на лозето, мене пак ни най-малко не ме интересува неговата мотика, тя е второстепенна, мен ме интересува работата, която той е свършил на лозето. А мотиката за мен е дотолкова важна, доколкото с нея може да бъде извършена една работа. И за мене правата линия е дотолкова интересна, доколкото мога да изясня една идея с нея, доколкото работата от нея може да бъде свършена. Светът е пълен с прави линии; мотики са това.

Коя линия наричат във физическия свят права? Питат едного: Коя линия наричат права? Отговаря: Която не е крива. Коя линия е крива? – Която не е права. Но това не е научно определение. Кой човек е добър? Който не е лош. А кой човек е лош? Който не е добър. Тогава ние определяме така: КОГАТО САМО ЕДНА ЛИНИЯ СЕ ДВИЖИ В ЕДНА ПОСОКА, ИМАМЕ ПРАВАТА ЛИНИЯ. А КОГАТО МНОГО ПРАВИ ЛИНИИ СЕ ДВИЖАТ ОТ ЕДИН ЦЕНТЪР В РАЗНИ ПОСОКИ, НИЕ ИМАМЕ КРИВАТА ЛИНИЯ. Разбирате ли каква идея има тук? Г.Р. я повторете сега какво разбрахте? (Г.Р. повтори последното изречение). Радиусът е мярка за кривата линия. Радиус има само кривата линия, правата линия няма никакъв радиус. Как мислите вие, правата линия има ли радиус? (*Т.* има, безкрайно голям радиус). Тогава какво разбират математиците за правата линия, която се движи в безконечността? Тогава защо са турили в преносен смисъл, нали казват: Той е прав човек! За друг казват: Той е крив човек. Защо са турили като емблема правата линия за добрите хора, а кривата линия за лошите хора? Кои са били причините, които са накарали хората да мислят така. Значи, че кривата линия е емблема на злото, а правата линия е емблема на доброто.

Сега, правата линия може ли да бъде безкрайно дълга? (може). А кривата линия? (също може). Значи и двете имат едно и също качество, че и двете могат да бъдат безкрайно дълги. (отсечките са ограничени). Значи правата и кривата линии имат едно и също качество, че и двете могат да бъдат безкрайно дълги. Да допуснем сега, че *А* представлява пра-

вата линия n пъти, значи, по време може да бъде безкрайно дълга. Имате и B n пъти. A_n^t и B_n^t сега в какво седи тяхното приличане? Че имат едно качество – са безкрайно дълги, а при това имат различен резултат. От какво произлиза сега този резултат? Да допуснем, че правата линия произвежда сладчината, а кривата линия произвежда горчивината. И двете се движат в пространството, а резултатът на правата линия е сладост, а резултатът на кривата линия е горчивина. Сега, кое е това, което е дало повод да се даде на едното сладчина, а на другото горчивина? Аз не искам вие да отговорите на този въпрос, а само да мислите за него. Това е един въпрос, който може хиляди години да учите, за да имате само до някъде една малка представа. Аз сега ви давам само една гледка да мислите само върху тази важна тема. Разбира се, аз вземам математиката и геометрията като най-красивия език, най-нормалния език в природата. Първичният език това е математиката. Или математиката е първият превод на първия Божествен език – сладкото, а геометрията е вторият превод на този език. И това са най-верните преводи. Ако вие не разбирате математика и ако вие не разбирате геометрия, вие от Божествения език много малко ще разбирате.

Ред поколения, у които алчността се е развивала чрезмерно, очите (на хората) са станали големи, устата са станали големи, ръцете, коремът са станали големи. Увеличение става на органите. Всякога когато един орган стане по-голям, той изгубва своето съотношение към другите органи. Затова има известна подбудителна причина, която му е съдействувала. Питам, ако очите станат по-големи, виновни ли са? В дадения случай, големите очи са резултат на едно (непрекъснато) желание на миналото. Казват: Лоши очи има той. Очите лоши не могат да бъдат. Или пък казват: Много му са големи устата. Казват: Много знае да говори. Човек с големи уста мяза на голям извор. Виждали ли сте вие човек с големи уста? Има такова предание, че хора с големи уста, те само като си мръднат устата цели колони се събарят. Представете си такава голяма уста! А за хора с големи ръце казват: Той само като си мръдне на някъде ръката, цели то-

нове камъни се събарят. Опасен е такъв човек! Малко помръдване от негова страна и цели чукари могат да се търкулнат изведнъж надолу. Следователно, на силите, които човек притежава, той трябва да бъде господар. Да може да ги контролира. Ако всяка една дарба или всяка една способност, която се дава на човек, се развие чрезмерно, всякога тя ще роди известно отклонение. Например чрезмерното знание ще роди какво? (Гордост) Най първо гордостта е в центъра, а щестлавието е на периферията. Щестлавието е периферията на гордостта. Та, когато ние говорим за щестлавието, ще знаете, че това проявление е на периферията, а гордостта е в центъра. Гордостта е праволинейна, а щестлавието е криволинейно. При гордостта въобще човек има отношение към себе си, той мисли за своето достойнство. А щестлавието е по отношение на човека към другите същества, към окръжающите. Когато някой човек каже: Това е моята чест! Това не се отнася към гордостта, а се отнася към периферията. Човекът на периферията или щестлавието казва: Опетниха ме. Опетнява се щестлавният. А кой се обижда повече, щестлавният или горделивият? Каква е вашата опитност? Вие кога се обиждате повече? Щестлавният мяза на камбана; малко като го бутнеш, отдалече се чува гласът му. А горделивият човек е затворен котел, пълен с енергия, но си мълчи, само буботи от дълбоко.

Аз искам да ви наведа на един научен похват. Нали всинца обичате науката. Но пътищата, по които сегашната наука върви, не всички могат да използуват науката. До известно време хората се интересуват от нея, а после казват: Стига толкова. У тях желанието да се учат изчезва. До известно време, докато сте млади, четете много книги, а после никакви книги вече не четете. До известна възраст доста книги ви интересуват, а след това казвате: Тази работа е за младите. Е, кои науки са за младите, я О.С.? (математиката, геометрията, изкуствата).

Затова все таки трябва да има един научен похват, да можете вярно да съпоставите нещата и да извадите едно заключение за вас. Защото каква е целта на науката? Да вземем друго едно изяснение. Каква е целта на професора, който

предава. Има ли някой професор, който е влезнал в университета доброволно? Има ли някой свещеник, който е отишел в църквата доброволно? Има ли някой ученик, който е отишел на училището доброволно? (Разбира се). Аз ще ви попитам друг въпрос. Има ли гвоздей в света, който да е влезнал доброволно в дървото? Има ли някой камък, който доброволно да е паднал в кладенеца? Или такъв камък, който доброволно да се е качил горе на планината? Това са само разни страни на един въпрос. И всеки един въпрос трябва да се разгледа от много гледища. Казват: Той се качил на планината. Най-първо трябва да се види дали това качване или това слизане е станало доброволно. В даден случай това качване и това слизане не е толкова доброволно. Тогава иде научната страна. Онзи, който е изнесъл камъка на планината, и онзи, който го е снел в долината, кой е изхарчил повече енергия? (Който се е качил нагоре е изхарчил повече енергия). Тогава в научния свят или в моралния свят казвам: ВСЯКОГА КОГАТО СЕ ИЗХАРЧВА РАЗУМНО ПОВЕЧЕ ЕНЕРГИЯ, ТОВА Е ДОБРО. А ВСЯКОГА, ДЕТО СЕ ИЗХАРЧВА ПО-МАЛКО ЕНЕРГИЯ, ТАМ Е ЗЛОТО.

Сега да го обуслова, да го докажем. Крадец в една къща отваря касата и задига 100 хиляди лева; но това е труд, който е турен в касата, а крадецът за една нощ го взима. Ако един честен човек иска да спечели 100 хиляди лева, може ли да ги спечели в една нощ? Колко години му трябват докато спечели тази сума? Следователно, той ще изхарчи сили, енергия, мисъл и може би 10 години ще му трябват, докато спечели тази сума. А виждате в колко кратко време ги спечелва един от тези учените професори. В една нощ отгоре, той със своята наука, със своето знание, с ония тайни на магията, с махането на тази пръчица, със своите ключове, той влиза вътре и спечелва 100 хиляди лева, и се осигурява изведнъж. Турга си едно бомбе, хубави ръкавици и се разхожда човека. Казвам, ето един умен човек! (В борсите става същото). И там се харчи много малко енергия. Ти след като повикаш няколко часа, можеш да имаш няколко милиона. Ако знаеш как да викаш. И там законът е същият. И там се харчи много малко енергия. Ти ще викаш, и след като ви-

каш няколко часа ти ще имаш няколко милиона. Само ако знаеш как да викаш. Казвам,научният начин е в даден случай да разбирате сегашното ваше положение. Вие се намирате в известно положение и като гледате на окръжающата среда,вие сравнявате вашия живот с техния и намирате,че те са учени хора. Вие се помирявате,но виждате,че те са поучени от вас. Че един човек който се е учил,той знае; вземете един юнак,пиджулист,който се е учил,неговите мускули са яки и силни,той може да ви вземе и да ви търкули на земята без много усилие; и вие ще видите,че той е силен човек. Защото всякога в знанието има известна сила. Ако вие със своите аргументи можете да прекатурите някого,аз ви считам,че вие сте силен,имате сила. Но силният човек още не означава,че е човек. Силата не е единственото отличително качество на човека. Защото и конят и той може да ви ритне и да ви прекатури на земята. Но у всинца ви трябва да има един похват,да съпоставите нещата правилно. Вие казвате,защо аз трябва да страдам?Добре. Но така не трябва да питате. Тогава задайте си и другия въпрос: защо трябва да благувам?Например,вие казвате така: аз трябва да бъда силен човек. Но задайте си и другия въпрос – трябва да бъда и слаб. Защото никой не може да бъде силен,който не е бил слаб. И никой не може да бъде слаб,който не е бил силен. – Аз искам да бъда учен човек. Вземете и противоположното на това. Задайте си и въпроса,защо да не бъда и глупав човек?Ние вземаме глупавия човек в неговото първично положение. Глупав човек е този,който не знае да обира касата. А ученият човек знае да обере касата. В дадения случай кой е за предпочитане,ученият или простият?

Вие трябва да преведете съвременния език,да му дадете известни математически и геометрически идеи. Например вие казвате: ДОБРО. И после – ЗЛО. Но седнете най-първо и почнете да мислите върху тази дума ДОБРО. Как ще разберете тази дума?Нали трябва да я произнасяте. Неразположен си,произнеси 100 пъти думата ДОБРО,ДОБРО,ДОБРО. На минутата веднъж ще казваш тази дума. Или може в едната секунда да кажете думата ДОБРО,ДОБРО,ДОБРО,ДОБРО. Питам сега,ако в едната секунда казвате тази дума,и

сто пъти я кажете, колко време ще ви вземе? (Една минута и 40 секунди). Ако всяка минута произнасяте тази дума, колко време ще ви вземе? (Един час и 40 минути). Ако всеки час казвате „ДОБРО“ по веднъж, колко дни ще ви вземе? (Ако сто пъти трябва да се каже тази дума, и то на час по веднъж, ще трябват 4 денонощия и 4 часа).

Сега да ви дам един научен опит. На някои от вас ще кажа: 1. Вие ще повтаряте ДОБРО, ДОБРО, ДОБРО, в секундата веднъж. На други ще кажа: 2. Вие ще повтаряте тази дума в минутата веднъж. А на трети ще кажа: 3. На всеки час ще повтаряте думата ДОБРО. И през целия ден, при всеки час, може като се учите, или каквото и да правите, ще произнасяте ДОБРО. Това е един даден опит сега. Ще бъдете точни. Вие се занимавайте с каквато работа имате, но като дойде часът, ще кажете в себе си – ДОБРО, и пак ще продължавате работата си. Сега разделете се на три категории. Да знаем колко души искат да направят опита със секундите; колко души искат на минутата да произнасят ДОБРО. Някои да останат и за часовете. Това ще бъде един опит. Доброволно да се обадят, които искат да вземат участие в опита. Който има доброволно желание у себе си за опита, не вземайте в съображение това и онова. (10 души ще направят опита – на секундата да се произнесе думата ДОБРО.) Сега за минутата колко души искат да произнасят ДОБРО? (9 души). Сега на всеки час колко души ще се явят желаещи? (16 души). Ние пристъпваме към един научен метод. Колко души сте в клас сега тука? (75 души) А колко са желаещите? 10 + 9 + 16 = 35.

Сега, тези, които ще произнесат в секундата веднъж думата ДОБРО, те ще имат работа чисто с физическия свят. Защото на физическия свят работите бързо стават. Тези, които ще произнесат в минутата веднъж ДОБРО, ще имат работа с духовния свят. А тези, които в един час ще произнасят веднъж ДОБРО, ще имат работа с Божествения свят. Та първите, които всяка секунда ще произнасят ДОБРО, ще мислят все за физическия свят. Вторите ще мислят за сърдцето, защото сърдцето е в духовния свят. А умът в дадения случай е свързан с Божествения свят. Това са тези, които на час ще произнасят веднъж ДОБРО.

Тогава, десетях души, които в секундата ще произнасят ДОБРО, скоро ще свършат работата си. После идат деветях души, които на минутата веднъж ще произнасят ДОБРО, на тях ще вземе малко повече време. И най-после идат шестнайсетях души, които всеки час по веднъж ще кажат ДОБРО. Те ще свършат работата си по-бавно, повече време ще им вземе.

Сега онези от вас, 10-тях души, като си свършите упражнението, ще се съберете и ще си дадете отчет какво сте почувствали като сте произнасяли сто пъти ДОБРО. Може като излезнете от клас да видите какво е времето. После всички ще си забележите с какво време започвате работата си и с какво време я свършвате. Ще отбележите има ли вятър, или е тихо; ясно ли е или облачно. Слънцето грее ли, всичко по времето ще си отбележите. Тези неща са като научни фактори, които ще вземат участие в опита. Може като сте почнали опита времето да е било облачно, и после изведнъж да е станало ясно, или обратното, може да сте почнали при ясно време, и после да е станало облачно.

Та сега, които ще правите опита сте 10, 9, и 16 души. Знаете ли точно в колко часа трябва да започнете? Кой е 16-ият час? (4 сл.об.). Имате 10-тия и 9-тия час. Времето ви е дадено. Ще започнете в 10 часа, в 9 часа и в 16 часа. Тогава ще бъдете точни като математици при почването и ще свършите добре. Първите ще започнат работата си на секундата от 10 час. Вторите ще започнат от 9 часа, и в един час и 40 мин. ще свършат; а третите ще започнат от 16-тия час, и всеки час ще казвате ДОБРО, и в 4 денонощия и 4 часа ще свършите. Значи, и като спите ще работите. Вие ще турите опита, че като дойде часът, в будно съзнание или в сън ще казвате ДОБРО. Ни най-малко няма да се смущавате. Това е един научен опит. Той няма да бъде един такъв идеален опит. Но за тези сто часа, или 4 денонощия и 4 часа, вашето съзнание ще бъде будно, за всички часове да кажете ДОБРО. Всички ще почнете от днес, всяка група на своя час. Най-малко опитът 25 % ще бъде сполучлив, ще имате резултат, а 75 % може да имате изключение. Тези изключения да не ви смущават. После, ще отбележите в съзнанието дали като

спите можете да казвате ДОБРО? На вас да ви кажа, ето какво може да ви се случи. Ако на сън видите някой гълъб, казали сте ДОБРО. Ако видите някоя овца, светия, някой ангел, казали сте ДОБРО. Ако видите някое плодно дърво, казали сте ДОБРО. Или училище; щом видите тези символи, и нощем сте изпълнили упражнението. Пък ако видите други работи, не сте казали ДОБРО. Сега, разбира се, опитът ще бъде свършен; всички, които вземат да правят упражнението, и като го свършите, втория път ще продължим нататък върху темата ДОБРО. Сега като казвате ДОБРО, вие ще положите всичкото старание да се реализира ДОБРОТО и в трита свята. Доброто във вашия ум, доброто във вашето сърдце и доброто във вашето тяло. Всичкото ДОБРО да се реализира! Това ще ви бъде задачата.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

ЛИНИИТЕ НА МИЛОСЪРДИЕТО И КОРИСТОЛЮБИЕТО.

ОТВЕСЪТ НА ПРАВАТА МИСЪЛ.

X година.
4 школна лекция на I мл.ок.клас.
26.IX.1930 г. 6 ч.с. петък
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Четоха се темите: Отличителни черти на физическия и духовния свят.

Пишете сега върху следната **тема № 4** ***Влиянието на сладките и киселите храни върху човешкия организъм.***

Сега вие трябва да поставите вашето съзнание далеч от житейското море. Както написаните неща на морския бряг не оцеляват, така и съзнанието на който и да е човек, даже и ако е гениален той, щом се намира близо до житейското море, всичко онова, което той трябва да върши и пише, се заличава. Сега може някои да кажат: Не трябва ли да ходим при морето. Трябва да ходите, но не трябва да живеете при морето. Вълните на това море не трябва да се блъскат във вашето съзнание, затова трябва да седите далеч от морето. Мнозина от вас привличате света много близо до сърцето си, въобще младите във всички векове и в този век правят се същата погрешка – те мислят, че всичкото благо ще добият от света. Казвам – единственото нещастие, което може да добиете, то е от света. Светът е едно опитно училище и когато влезете в него, трябва да имате пред вид, че боравите с известни елементи, които няма да се церемонят с вас, тези елементи са чужди заради вас. И онзи, който влиза вътре да борави със съвременния свят, той трябва да бъде завършил своето развитие, съвършен трябва да бъде той. И затова, поне-

же светът е толкова опасен, хората трябва да умират. Късо време трябва да седите на земята. Ако вие бихте живяли при сегашните условия хиляди години на земята, не зная какво би излязло от вас. Представете си един човек да живее хиляда години само в постоянни прегрешения, какво ще създаде той от своя характер?

Сега вие ще кажете, че светът е свят за науката. Не светът не е свят на науката, светът е свят на заблужденията. Сега вие не смесвайте понятията за наука, т.е. разсъждавайте правилно. Под свят се разбира това външното, което мами човека. А науката спада към една друга област. Ако вземете вътрешната страна на изкуствата, религията и науката, това са области, които не спадат към света. Светът ги само взел и се украсил с тях, като една мома, която се краси с ония тъкани работи, но тя не ги е тъкала сама, тя само се облича с тях. Питам сега, ако някой от вас се облече със скъпоценни дрехи, с това може ли да се измени неговият характер. Или ако някой тури златен пръстен на себе си, може ли да се измени неговият характер, или ако носи някоя учена книга в джоба си, или ако носи някой кръст за храброст, може ли да се измени? – Не може да се измени. Някои малки промени могат да станат, но той си остава се същият.

Да ви наведа сега към една научна форма. Представете си, че вие турите восък на сто градуса топлина, нали с него ще стане една промяна. Веднага восъкът ще стане жидък. Извадете го от огъня, колко време ще трае това състояние. След десет минути восъкът ще се повърне към своето първоначално състояние. Допуснете сега, че имате един човек, който мяза на восъка, един неустойчив характер има, защото под думата восъчен характер се разбира неустойчив характер. Щом го турите на огън, той се разтопява повидимому, като че с него е станала една голяма промяна. Вие казвате: Той е благонадежден, давате му малко пари това-онова, той се разтопи още, вие кажете: Има нещо надеждно у този човек. Но щом го извадите от този огън, веднага той стане пак на восък. Да ви дам друг един пример. Вземете една българска гайда, кожата, която е снета от някоя овца, е

пълна с въздух. Тази гайда, като се натиска, тя писка. Но след като излезе въздухът от гайдата, какво има в нея. Светът е една гайда, ако искате да знаете това. И дотогава, докогато разумното е в тази гайда, тя свири, и онова, което вас ви привлича, е разумното. Аз като говоря за света да не ви привлича кожата, но разумното в нея. Тогава ще кажете, какво да правим вън от света, да излезем от света. Не, по отношение на разумното в света няма защо да излизате. Сега кое е разумното. Самата кожа е светът, това е едно условие, а това разумното вътре в света е това, от което онзи гайдаржия може да извади музикалните тонове, или самия въздух. Това е друго условие. Сега тоновете, които излизат от гайдата и достигат до вашите души, това е разумното, което остава от тях и трябва да го използувате. Та казвам: Трябва да имате една ясна представа за отношенията, които съществуват в света и да не си правите илюзии, които може да ви спънат в по-нататъшното ви прогресиране.

Сега по кой начин човек може да поправи положението на живота си? Допуснете, че имате едно семе от някое растение. Какво е необходимо най-първо на семето. Колко пръст е необходимо за семето, за да изникне? Нали отгоре трябва да се постави един малък слой от четири-пет сантиметра пръст, но не и само това, необходимо е след това да има и малко влага, и слънчеви лъчи, които да въздействуват на онзи процес, който ще стане в това семе. Сега кое е онова, което прави слънчевият лъч? Да кажем един лъч пада върху семето, но има ли това зърно съзнание? Съзнанието на това зрънце е отвънка, а то е в спящо състояние. Всяко семенце е едно същество в спящо състояние. Същото е за човека, когато той спи, де е неговото съзнание? В тялото ли е или извън тялото? Съзнанието е отвънка. Знаем разумното същество е някъде и щом се върне това същество, и съзнанието се повръща в човека и той започва своята деятелност. Щом се постави семето в неблагоприятни условия – под пръстта и щом дойде слънчевият лъч, дойдат и блатата за това семе. Това са вече сили, които извеждат семето навънка, казват му: Ти трябва да станеш. Събужда се семето и трябва да стане. Най-първо то се намира в едни условия завито под юрган, завито да не

истине, тази земя е юрган за него. Значи и човек е покрит с юрган, но след като се събуди, какво става? Отхвърля юргана от себе си, най-първо си покаже главата, а след това и двете ръце извади навън. Същото прави и житното зрънце, нали който и да след като се събуди, отмахне юргана, покаже си главата и си извади ръцете. Същото се забелязва и в растението и то си покаже главата и си извади и двете ръце. Сега ще имате една илюзия. Аз не искам да ви представя как става самият процес на растението, защото, ако ви представя самата реалност, ще се роди една изопачена идея у вас. Сега този закон е верен. Всяка една мисъл, която искате във вас да хване корен, или когато искате да развиете и да израсне една мисъл, вие трябва да посеете вашата мисъл или вашето чувство, или вашата постъпка най-първо. Всяка мисъл, която не се посява на подходяща почва, не може да израсне и всяко желание, което не се посее на подходяща почва, не може да израсне. Не само да се посее, но трябва да му се дадат и съответсвующите условия, да се събуди това чувство или тази мисъл да почне, да стане по същия начин и да израсте.

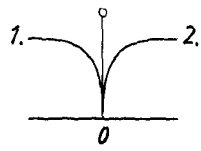

Сега онзи, който не разбира закона на природата, той може само да нахвърли семето и да го остави. Така правите и вие. Казвате: То ще израсте само, Господ ще го покрие и след това очаквате резултат. Не е така, най-първо ще изореш почвата добре, ще посееш добре, ще влачиш добре и след това ще оставиш тази работа на други условия. Сега вие, младите ученици, в школата питате: Защо Господ направи така света? Не питайте така! Когато някой съвременен велик артист свири на сцената, трябва ли да го питате, защо той така свири? Той си има свой метод, по който свири. Кое е важното да питате: Защо така свири, защо така си държи лъка или цигулката? Това са посторони въпроси. Вие отивате на някой концерт да гледате как цигуларят си държи лъка и цигулката или да слушате, какво той свири? Вземете друго едно положение. Вие отивате във университета, може би професорът, който говори, неговата дикция, неговият език да е изразителен, хубав, поетичен, но това не е достатъч-

но, това е само външната страна на езика. А той трябва да има и някое съдържание. Все в езика трябва да има някаква наука вътре, която той учи. Не само при математиката и геометрията трябва да бъде езикът красив, но той трябва да бъде и съдържателен. Когато се изучава материалният живот, не трябва само да дадете известни максими, но трябва да се дадат и начините за приложение на тия максими.

Сега казват: Трябва да бъдеш добър, трябва да бъдеш благороден, но как? Ако аз ви кажа: Трябва да бъдете благородни, какво подразбирам? Благородството добива ли се или човек се ражда с него? (Човек се ражда с него.) Да. Когато аз кажа трябва да бъдете благородни, аз разбирам, проявете благородството, което имате в душата си. Казвам някому: развържи кесията си. Като кажа това, подразбирам, че в тази кесия има нещо. Но, ако ти развържеш една празна кесия, питам тогава: Моето казване да развържеш кесията си, на място ли е? Не е на място. При пълната кесия да кажа: Развържи кесията си, това е на място. А какво трябва да се прави с празната кесия? Тогава запишете си следното правило: Никога не отваряй празния хамбар, за да вземеш нещо от него и не отваряй пълния хамбар, за да туриш нещо в него! Отвори пълния хамбар, не за да туриш нещо, но за да вземеш нещо от него и отвори празния хамбар, не за да вземеш нещо, но за да туриш нещо в него! И ако вие в даден случай на живота си не разберете този основен закон, как ще разберете правилата и законите на природата? Отвори пълния хамбар, за да вземеш нещо и отвори празния хамбар, за да туриш нещо! Ако правите обратното, вие се излагате на една опасност. В едно пълно шише може ли да турите още нещо? Ще кажете: Все има още малко място. Под пълен хамбар аз разбирам да не може да туриш още нито едно зрънце повече, а празен хамбар, разбирам, дето няма какво да вземеш.

Сега ще приложите закона. Като ви се дадат известни условия, вие трябва да разберете още от начало какво трябва да правите с тях. Ако има нещо да вземете, ще вземете, но ако има нещо да турите, ще турите. При дадения случай ще използувате условията. Ако не може да извлечете известна полза, вашето място не е там. Да допуснем сега, че някой от

вас е болен, това е една задача. Какво подразбирате под думата болен? Най-първо вие имате едно вътрешно неразположение, всички болести започват с едно лошо разположение и настроение. Питам на какво се дължи туй неразположение? Неразположението може да дойде по следните съображения: Ял си в гостилницата и не си платил, и този гостилничар почва да те стяга да си платиш, или ученик си в училището и ако директорът не вземе под внимание да си платиш, могат да те дадат под съд и да те затворят. Значи веднага настроението ти се изменя. И директорът ти казва: Защо не си плащаш? Твоят престиж се уронва вече и ти нямаш настроение. За всяко неразположение си има причина, но някой път вие не знаете къде са причините, и имате неразположение и не можете да си дадете отчет, защо сте неразположени. Тогава какво бихте правили? За пример, често в живота ви има предчувствия, че ще ви се случи нещо. Някой човек, като да се разболее казва: Струва ми се, че аз ще се разболея скоро, така си мисли той. И не се минава пет-шест деня и той се разболява. Възможно е да е минал някъде из улицата и да е видял още някой болен човек и да си е казал, възможно е и аз да се разболея. Та казвам: Трябва ви на всинца една права мисъл, с която да проучавате законите вътре в природата. За пример, вие често се поставяте така: аз съм следвал по математика, по естествените науки, свършил съм по това и това. Че сте свършили хубаво е, но сега приложението.

Имате числото 6785, какво число е това? Ако го разложим, ще имаме: 6000, 700, 80 и 5. Питам тогава каква е разликата между 5 и 6 в количествено отношение? 6 в дадения случай колко пъти е по-голямо от 5? (1200) А 700 (140) А от 80? – 16. Сега това е разглеждане на нещата в количествено отношение. Но представете си, че това са 6000 хора, а тук 5000, каква е разликата по между им? Че тия 6000 хора ще изработят повече, а само 5 души ще извършат по-малко работа, защо, защото и по количество, те са по-малко хора. Тогава съпоставете, по какво се различават 6000 от 700, от 80 и от 5 ? Допуснете, че имате известно вещество, което е нагорещено до 6000 градуса температура, значи 6-те произтича от едно нагорещяване на 6 хиляди градуса. А 7 произтича от

едно нагорещяване на 700 градуса; 8 – от 80 градуса, и 5 – от 5 градуса нагорещяване. Ако едно число, което излиза от 6,000 градуса нагорещяване ще бъде по-енергично, тогава допуснете, че 6,000 представлява известна сила на човешката интелигентност. Следователно, всичките тези хора при 6,000 градуса, което показва степента на тяхната интелигентност, всички те ще бъдат интелигентни. А тези при 5-те градуса ще бъдат много обикновени хора. Защото в дадения случай вие трябва да знаете какво представлява едно число. Понеже човек е създаден като една формула и има свои числа. Вие трябва да знаете всяка една ваша мисъл, от каква градация, от каква степен произтича. Щом поникне някоя мисъл, вие трябва да знаете нейния произход, нейната интелигентност, нейната топлина и нейните сили, с които тя разполага в даден случай. Следователно, ако вие искате да разтопите едно твърдо вещество, ще употребите 6,000 градуса, ако употребите топлината на 700 градуса, на 80 или на 5 градуса, вие няма да постигнете нищо с вашето усилие.

Та казвам, сега в природата съществува този закон. Имате един човек, който има 1.90 или 1.91 см височина. Това е дължина на линията, но той има и 35 см ширина на гърдите. Питам тогава, какво може да излезне от такъв човек, който има тези размери? 1.90 е височината му, а има съвсем слаби развити гърди. Такъв човек за кабалист го бива. Но да издържа една дълга обсада, или да направи едно научно изследване го не бива. Той е човек бърз. Когато ние говорим за тясно сърце и за тесен ум, разбираме хора, които бързат да свършат работите си. И вие всякога бързате да свършите работата си. Вие трябва да имате желание да я свършите, а не бързината да е прицелна точка на работата ви. Ние често тургаме, че една работа трябва да се свърши много бързо. Защо? Доходно ни е. Имаме съвсем материалистически похвати. Например, къщата трябва да се свърши скоро. Защо? Ако я свършим по-скоро, ще издивим повече енергия, но по-бързо ще се ползуваме от нея. А ако се продължава по-дълго времето на градежа, ще изгубим. Обаче в духовния свят законът е обратен. Качество на работа се изисква там. Сега, у вас има желание вие да станете учен. Но в дадения случай,

вие разбирате учеността и учението количествено. Вие искате да имате много знание. Тогава каква разлика съществува между един човек, който иска да има един товар от 500 килограма жито в своята каруца, и вие, които искате да имате много знания в главата си? Между двамата няма никаква разлика. Отношението е все същото. Многото знание, многото жито, многото вода, ако вземам математически отношенията количествено са едни и същи. Обаче друг е въпросът, ако вземем онзи, който носи 100 кгр жито и онзи, който носи едно зрънце. Някой път онзи, който носи едното зрънце, е посилен от онзи, който носи сто кила жито. Онзи, който носи сто кила жито, го носи, за да го изяде. А другият носи едно зрънце жито, за да го посее. В първия случай, първият е поумен, защото има какво да яде. Но под първия аз разбирам онзи, който се е научил само да яде, а не се е научил да сее. При втория, той знае да яде и да сее. А който знае само да яде, той не познава процеса на сеенето.

Следователно, да мислиш, това значи, да ядеш. Някои от вас искате само да мислите. Хубаво е това, отлично е, но се изисква и творчество на мисълта – разбирам процес на сеене. Ще посееш едно житно зърно, ще учиш законите как расте и как се разплодява то. И ще вземеш участие и ти в това, а не да ти съставлява това труд. Но ще се учиш на постоянство и внимание, да видиш как излиза то от земята. Ще видиш какви са законите, по кой начин излиза житото от земята. Някой път вие четете някой велик автор, той човекът е сял. Вие отивате в хамбара да вземете нещо от него. После търсите пак друг автор, влизате пак в друг хамбар. От тук от там все вземате; и през целия си живот, вие все отваряте хамбарите. Хубави работи са това, но все таки трябва да имате една малка нива, която да посеете. Аз наричам един човек, който се е заел да изучава нещо, това е все сеене. Аз разбирам в окултен смисъл. Каквото и изкуство и да учите, това е все сеене. Значи, каквото и да направи човек, каквото и да учи и проучава човек, то е все същото.

Та казвам, има известни числа известни норми в човешкия живот; щом човек се премери, от числата на неговия ръст и широчина, от тези числа се определя цялата му съдба. Ако

вземете само височината, вие можете да имате едно число от 156 за височина, 160, 135 все за височина. От 21 година нагоре височината е или 195, 197 или 183, това не са количествени числа, това са числа, създадени още като е слезнал човек от невидимия свят. Това са числа, които определят неговото бъдеще. После числата на дните, през които той ще се роди, и в кой час ще се роди. Да кажем той ще се роди в два часа посреднощ или в 10 часа вечер или в 5. В кой ден. В третия ден на месеца. После, в кой месец на годината. Всички тези числа имат отношение към неговия ръст. Онези от вас, които изучавате астрологията, ще забележите, че има едно отношение между числата. Дължината на лицето и дължината на ръста, всички тези числа се преповтарят. Ако вземете дните на годината, в които човек се е родил, и те имат отношение към него. Разбира се трябва да има една интуитивна прозорливост, да можеш разумно да съпоставиш числата в едно съчетание и да извадиш отношенията, които те съдържат. Защото в дадения случай числата са живи. Ако вие съпоставите математически числата, те стават отзивчиви към човешката мисъл. И когато ти бутнеш известно число в неговата реалност, това число е свързано с някое друго живо същество; това е все едно да бутнеш ръката на някой разумен човек. Щом го бутнеш, той веднага се обади, казва: Заповядайте, какво искате? Ще се обърне да види кой сте. Така е и с числата. Но по някой път се случва, че вие пипате ръката само на едно число. Тогава тези числа не са тъй отзивчиви, както като бутнете ръката на един човек.

Та, именно, и човешките мисли, и човешките желания си имат своите числа, и имат и своите линии. Запример, каква е

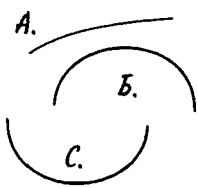

линията на милосърдието. В милосърдието има височина. Ако вие произнесете думата милосърдие, тази дума не може да ви образува една такава крива линия – ***А***. Ако можете да произнесете тази дума МИЛОСЕРДИЕ, както трябва, тя непременно ще направи една много правилна крива линия – ***Б***. Пък линията на користолюбието е тази – ***С***. Користолюбивият човек всякога си носи една паница. Следователно, користолюбието и милосърди-

ето диаметрално са противоположни. У милосердния човек чашата му се обръща надолу, той всичко излива, дава той, а користолюбивият човек, той само взема, събира. В този случай милосърдието е плюс, а користолюбието е минус. Обаче този минус след време и той се обръща на плюс. Всяка користолюбива мисъл след време се превръща на положителна.

Сега как постъпва природата с користолюбивите? Природата изменя линиите. Този, който не разбира законите, най-първо само събира, при това тази паница е толкава голяма, че той не е опитал нейните свойства. Този човек тук я показва, там я показва, и понеже е много скържав, нищо не дава, само събира, и тя става толкова тежка, че той не може да я дига вече. И тогава той каже, я ми помогни малко, аз ще ти дам малко от това, което нося в паницата си. Пак върви, и после пак каже: Много е тежка тази паница! Среща втори човек и на него каже същото. Срещне трет, и все увеличава даването. Казва: Половината от тази паница ще ти дам, само ми помогни. Дойде някой здравеняк, вземе паницата и я занесе в къщи; той му даде много от съдържанието на паницата си. Сам вече почва да се учи на даването. Друг пък дойде и го обере. И той остане с празна паница. Но той сега е научил първия урок. Казва: Няма нужда аз да нося тази паница, аз си научих вече урока, моята паница беше много тежка, дохожда му една светла идея в ума. Наместо аз да ходя да прося, да си пълня паницата, аз ще ида на пазаря без паница, други има, които носят повече, и като услужа да нося чуждите паници, ще събера и аз. И в него се ражда едно желание, той да направи едно добро. Казва на хората: Готов съм да ви услужа. И на него казват: Ще ти дам половината, от което аз имам, само ми занеси паницата. Значи, той като занесе на 10 души паниците, днес, ще спечели много повече. Та казвам, щом се изпразни паницата на користолюбивия човек, той става вече положителен. Значи, користолюбието след време, след като се напълни неговата паница, непременно ще се яви желание да даде както милосърдието. И всеки, който дава почва, да обръща паницата си наопаки. И вследствие на това неговата паница се обръща на долу. Следователно, всичките несрети, които вие срещате

в живота си и страданията, не са нищо друго освен превръщане отрицателните качества в положителни. Природата те заставя да обърнеш отрицателните си черти, отрицателните числа на положителни. Тя ще те застави да дадеш! Искаш не искаш, трябва да дадеш. Даже, не само това, но да допуснем и друго обеснение, че ти с твоята паница си паднал в някой кладенец и не можеш да излезнеш навънка. Минава някой покрай кладенеца и ти казваш, имам една паница пълна, всичко ще ти дам, само ме извади из този кладенец, моля ти се.

Та ако вие попитате от чисто морално гледище, защо са тези нещастия в сегашния живот? Това са методи, с които провидението изправя всичките онези, които са се отклонили от правия път на живота. Та се изисква сега едно, вие сега имате всички пълни паници. Даже вие сега падате, няма какво повече да събирате. Вие даже някой път имате повече непотребно знание, отколкото ви трябва. Ама приложение се изисква. Ама казвате, да знаем. Какво трябва да знаете? Да знаем как да бъдем добри. Чудна работа, не знаете как да бъдете добри! В какво седи доброто? Да допуснем вие отивате на работа, взели сте един чук, среща ви на пътя един студент, и ви казва, дай ми един лев на заем. Питам, трябва ли да извадите и да му дадете един лев? Не. Вземи тогава два чука и му кажи: Ела с мене. Нали искаш работа? Просенето е работа. И след като чука той два часа, три, 4, 5 часа, на всеки час по един лев, и работата му ще се уреди. Хората трябва да се учат всички на труд! Има една статистика сега, която показва, че парите на всички тия благотворителни дружества, които съществуват в Англия и другаде, не постигат целта си. Защото тези пари никак не отиват при страдующите, а пак отиват при богатите. Значи, този морал, да се помага на бедните, не помага. Трябва да се създаде работа на хората. И природата иска да ни застави да работим. Например, ако хората биха могли да намерят един начин да не ядят, биха го направили. Че и яденето е една работа. Щом природата иска ти да мислиш, тя казва: Яденето е сила, за да ви дойде една прекрасна мисъл. И ти трябва хубаво да сдъвчеш храната си, за тази мисъл. Щом природата ис-

ка,ти да мислиш и право да мислиш,тя казва,щом ти дойде една мисъл която ти препятствува,ти трябва да я сдъвчеш хубаво. После,дишането е пак една работа за някого. Ние за себе си не ядем и за себе си не дишаме. И в двата случая ние работим за другите. Обаче,НИЕ МИСЛИМ ЗА СЕБЕ СИ! Дишаме не за себе си. И яденето е чужда работа, то е за стомаха. А дишането е за дробовете. Единственото нещо,което ние печелим,то е нашата мисъл. Ние мислим само за себе си! Следователно, за да мислим правилно, ние трябва да свършим една работа за някого си в стомаха. И трябва да свършим друга работа за други,които живеят в дробовете,и след това ще ни дадат една малка хубава мисъл, ще добием една идея. Това е заплатата за яденето и дишането. Едно малко чувство или една малка мисъл,която ти ще туриш в кесията си,и ще я пазиш като една скъпоценност. Та целия ден ти работиш за някого,и после се връщаш. Копал си да кажем на лозето,но ти няма да ядеш от гроздето,само трите лева,които ще вземеш,ще занесеш,и ще си купиш хляб с тях. Сега къде е заблуждението?Казва някой, аз имам право да ям. ИМАШ ПРАВО САМО ДА МИСЛИШ,А АКО ТИ ДАДАТ,ЩЕ ЯДЕШ. АКО ТИ ПОЗВОЛЯТ, ЩЕ ДИШАШ. Че това е една Истина, вижда се от следното положение, като дойдеш да умираш, дадат ти да ядеш,не можеш. Казваш,аз трябва да дишам. Но като дойдеш и до дишането,не можеш и да дишаш вече. Значи,и на дишането не си господар. Следователно,като умираш и яденето и дишането ще ти го вземат,НО КАТО УМИРАШ,ТИ ПАК МИСЛИШ. Като заминеш за другия свят,там ядене както на земята няма; и дишане както на земята няма. А мисленето остава.

Та същественото на живота е МИСЪЛТА! Съвременните хора казват трябва да се яде. Това е така. Съгласен съм. Ама трябва да дишаме. И то е така. Но същественото е мисълта. Мисълта е,която създава правата работа. Ако имаш една права мисъл,това е трайното. Сега искам да отличавате същественото. Затова преди всичко човек трябва да мисли правилно. Мисълта е,която човек и след като напусне земята ще върви с него. Тази мисъл,и като се връща назад,тя

пак с него ще бъде. Затова именно създайте си право понятие, права мисъл за живота, за да го разберете. Та казвам, ако вие мислите правилно, цяла една наука има за това и някой път аз не искам да ви разкривам някои работи, защото аз като ви говоря за мисълта, виждам вашият ум е зает със съвсем други работи. Аз говоря за мисълта, а вие мислите за стомаха си. Мислите за дрехите си, за книгите си; че някой си философ тъй казал. Казвам, оставете сега тези работи. Че някое си съзвездие, някоя планета еди-къде била. Тя няма да избяга, с хиляди години тя ще седи там. Остави това съзвездие! Не е най-важното да знаеш коя планета къде се намира, но какво влияние упражнява тази планета за тебе. Не е важно да знаеш къде е на небето, но какво влияние упражнява върху тебе; това е по-важно. Кой я поставил на известно място, това е друг въпрос. Даже най-ученитe хора не знаят, казват, че има звезди, които сега определят къде се намират. И хората сега мислят, че те сега се определят къде се намират, а те с хиляди години са били там. Астрономите допущат сега, че еди-коя си звезда, Вега, била там. Но Вега не е на това място, което те определят, тя е на друго място. Та казвам, знанието е относително. По отношение на миналото, така е; ние сега изучаваме небето, както е било преди хиляди години, а как е сега, не го знаем. Даже и слънцето как е било преди хиляди години не знаем. И сегашното състояние, енергиите, които се зараждат в слънцето, и тях не знаем. Може би с векове ще се минат, докато произведат един съзнателен ефект върху нас. Не е само да усещаш топлината и светлината, която иде от слънцето, но тази светлина да произведе един съзнателен ефект, да можеш да разбираш какво създава слънцето. Щом не я разбираш, ти трябва да изучаваш енергиите, които идат от слънцето, и какво е тяхното действие върху теб.

Та сега ви предстои една задача, да изучавате живота в неговото сегашно проявление. Не живота, както се е проявявал в миналото, но живота както сега се проявява. Затова именно ви насочвам на това: МИСЪЛТА е съществено, с което трябва да започнете. ЧИСТА МИСЪЛ се изисква. Чистене трябва! Запример у вас се зароди една мисъл на

страх. Питам,от какво произтича страхът?Какъв е произходът на страха?Страхът винаги означава,че опитите,правени в живота,са били несполучливи. И човек се е уплашил,че сега трепери. Страхът показва,че всичко,което човек е започвал,не е можал да сполучва,че се е уплашил вече,и сега трепери. Това е страхът. Страхът му казва: Внимавай,ти си правил все несполучливи опити и колко погрешки имаш; това не си свършил,онова не си свършил. Този център на страха показва всичките възможности у човека,че не може да върви, но му казва: За бъдеще ще бъдеш внимателен! Несполучливите опити,това е една несрета. И за да поправим страха у нас, трябва да станем изправни. САМО ЧОВЕШКАТА СПРАВЕДЛИВОСТ МОЖЕ ДА ПРЕМАХНЕ СТРАХА. В една държава,дето има ред и порядък,хората не ги е страх. А дето има несправедливост,всеки го е страх за живота. А където има ред и порядък,където и да е,може да е в един параход, но ако той е добре устроен, ти уповаваш вече на него. Ако се качиш на един здрав кон,ти вече имаш упование. А ако си в една кола със слаб кон,който едва крета,в тебе ще се зароди страхът. Ти усещаш една неустойчивост,онази сила,с която ние разполагаме в дадения случай, не е в състояние да изнесе този път. И следователно,ти чувствуваш страх. Ти тръгваш в гората,но те е страх. Защо?Не уповаваш на себе си и не уповаваш на никого,и тръгваш. Ще те е страх разбира се. Уповавай тогава на Бога! Но нямаш връзка. Казваш тогава,не отивам аз,мен ме е страх,могат да ме убият или да ме оберат. Тръгва друг човек,но нито го убиват,нито го обират. Питам,защо този е минал тъй добре?Той е имал вяра. Той е по-силен от тебе. Ще го признаеш това,той е имал по-голяма вяра от тебе. Та казвам,ако някои от вас имате слаб характер,това показва,че вашите мисли са слаби и вярата в Бога ви е слаба. Това се разбира. Ще кажете вие,условията са такива,хората; това са второстепенни работи. Слаба е вярата ви! Ще работите над себе си! Турците казват: Ще мислите право! Ще се опретнете мъжки,ще почнете да работите с чуковете си. И ще поправите всичките си пороци и погрешки. Една погрешка не се поправя така лесно. Изисква се дълъг процес. Тя се разплита

нишка след нишка. Онзи, който иска да оправи една своя погрешка, той трябва да разплете хиляди нишки, с които тя е оплетена.

Сега новият начин на възпитание. Някой път ще ви говоря за характер, както аз го разбирам. У вас виждам малко опаки страни. За мен вие сте интересни за епохите, в които вие сте живяли. Вас като гледам, аз виждам едно време как хората са живяли в разните епохи. За мен всичко това представлява разни картини от епохите, през които сте минали. Как са живяли хората, какво е било семейното положение. Аз виждам все разни картини. Но това е само външната страна. Може би това не ми влиза ни в клин, ни в ръкав, но понеже виждам, че вашите каруци, тъй както вървите, ще паднат, викам ви, казвам, човек не трябва да бъде един параван. Той не трябва да бъда само една написана книга, но той трябва да чете тази написана книга. Искам вие да погледнете на живота като един продукт на човешката душа. За да се убедите в своята душа, вие трябва да се (отделите) от своето минало; и щом се отделите от своето минало, тогава може да излезнете от тези ограничителни условия. И тогава само можете да погледнете в очите на условията. Та казвам, има известни черти у вас, които вие сте ги взели от миналото, и мислите, че те са много съществени. Някой път вие искате да бъдете много сериозни. Какво значи да бъде човек сериозен? Сериозният човек е занят с една идея, до там е зает умът му с тази идейна мисъл, че той е тъй погълнат с тази мисъл, че той може да даде едно ново направление на живота. Всяка мисъл, която не може да даде ново направление на живота, тя не е сериозна мисъл. Тя е тежка мисъл. Някой си навел главата надолу, казват, той мисли. Не. Той ни най-малко не мисли. Човек, който си е навел главата надолу, той не мисли, това не е мислещият човек! Друг, който гледа нагоре, и той не мисли. Как ще познаете един човек, който мисли? Каква е позата на мислещия човек? Вие трябва да се намерите някой път в една обсерватория, дето някой астроном, който дълго време е наблюдавал звездите, че така се е вглъбил той там, изправя се и мисли той. Такова едно положение е положението на мисълта.

Главата там не е нито нагоре нито надолу. Той има един ПЕРПЕНДИКУЛЯР. И този перпендикуляр е спуснат точно от слънцето без никакво отклонение. ЧОВЕК ТРЯБВА ДА ИМА ЕДИН ОТВЕСЕН ПЕРПЕНДИКУЛЯР, ЗА ДА МИСЛИ ПРАВО. ПРАВАТА ЛИНИЯ И ПРАВАТА МИСЪЛ В ТОВА ОТНОШЕНИЕ НА ФИЗИЧЕСКОТО ПОЛЕ НЕПРЕМЕННО ТРЯБВА ДА ИМАТ ЕДИН ОТВЕСЕН ПЕРПЕНДИКУЛЯР! Ако твоята мисъл не може да произведе този перпендикуляр, ти сериозно не мислиш. Ако в даден случай в съзнанието ти се появят посторони мисли, ти не мислиш сериозно. Щом дойде една сериозна мисъл, ти трябва да се абстрахираш от окръжающата среда. Като се яви тази мисъл, ти се чувствуваш освежен и една радост усещаш в себе си, и ти се върнеш на земята, на физическото поле, като че си бил някъде на работа и трябва да вземеш чука да работиш. И целия ден си весел и разположен.

Та първото нещо, сутрин като станете, спуснете един перпендикуляр, вземете си всички една хубава пръчица от 45 см и за нея завържете един копринен конец, и завържете му отдолу една малка тежест, може да свържете едно сребърно левче. Този отвес ще поставите на изток. Сутрин като станете, обърнете се към тази права линия или към този перпендикуляр и кажете: ОТВЕСНА, ПРАВА ТРЯБВА ДА БЪДЕ МОЯТА МИСЪЛ! С този отвес идем по-близо до идеята – ПРАВАТА МИСЪЛ. И след като гледате 10 дена този отвес, вижте какво впечатление ще произведе той върху вас. Ако някой от вас има някоя златна монета, може нея да завържете за копринения конец. И ще мислите върху отвеса на мисълта, права да е вашата мисъл! Можете да свържете и друга някоя малка тежест, някое хубаво камъче; и в 10 дена отгоре ще забележите какво отношение ще има копринената нишка с вашата права мисъл. Запомнете следното: МИСЪЛТА ТРЯБВА ДА БЪДЕ ОТВЕСНА ВЪТРЕ В НАС! Или казано на духовен език: ОТНОШЕНИЯТА НИ КЪМ БОГА ТРЯБВА ДА БЪДАТ ПРАВИ! Като имаш една мисъл, като мислиш за Бога, да нямаш никаква друга посторонна мисъл, която да отвлича вниманието ти. Човек щом мисли за Бога и разбира този закон, в него всякога ще се яви една

права мисъл. Който не разбира този закон, и който не обича Бога, щом помисли за него, той се уплаши. Когато ти се уплашиш от Бога, ти не Го разбираш; когато ти мислиш за Бога и Го обичаш, ти Го разбираш. Тогава всякога ще мислиш право. Законът е верен. Всякога когато ти изучаваш известен предмет, какъвто и да е той, ако ти изучаваш математика, и я обичаш, ти ще бъдеш способен ученик. Какъвто и да е предмет от каквото и да е естество, може да е някое изкуство, щом го изучаваш с любов, ти ще бъдеш силен в това изкуство. А щом го изучаваш без любов, ти имаш една вътрешна неувереност, и ще имаш един неуспех. Затова именно във всяка една работа трябва да вложиш любов. И когато изучаваш себе си, същото правило. Ще знаете ПЪРВОТО ПРАВИЛО В НОВОТО УЧЕНИЕ: ВСЯКА РАБОТА С ЛЮБОВ! Всяка работа, която започвате, или всяка наука, която предприемете да учите, ще знаете с любов ще започнете. Това трябва да бъде закон за вас, ако искате да успявате. А ако е просто от нямай-къде, та всички така сте учили до сега. Пък ако учите с любов, ще имате други резултати. Тогава именно ще дойдем до известни открития на числата. Как са се развили сега числата, вие не знаете. Има цяла история за това. Тъй както са сега, те са само символи. Например вие трябва най-първо да научите произхода на арабските числа. Те не са дошли така случайно. Те са дошли по един еволюционен път

1 2 3
4 5 6
7 8 9

И зад тях има друг един символ, който ще обясни и подълбокия смисъл на числата. Но мисълта ми е следната, че в числата освен количественото съдържание има още едно вътрешно съдържание. Значи, има и силово съдържание има и смисъл вътре. Всяко едно число си има свой смисъл. И когато числата са наредени, може да знаете към коя категория спадат те. Например числото 6 хиляди е едно интензивно число. Онзи, който разбира закона, може да произведе от това число предшествующите числа. А онзи, който не разбира закона на числата, от 6 хиляди може да произведе ед-

но голямо нещастие върху си. Затова числото 6 то се нарича число на илюзиите по отношение на числото 3-триъгълника. При 6 имаме двата триъгълника или Соломоновия знак. Следователно, в числото 6 имате три възможности. И ако вие попаднете в закона на лошите условия, в закона на несполуките, този триъгълник, който отива с върха си надолу, в този случай числото 6, ще ви донесе най-голямото нещастие. 1 2 3 това са неговите възможности. Имате и двата знака, плюс и минус, но трябва да разбирате. Затова в това число 6 трябва да познаваш законите кога това число е положително и кога е отрицателно. Първите числа 1 2 3 са основни. Тогава имате 4 5 6. 4 влиза в друг закон. И 7 8 9 . Първите числа са основни, те са от Божествения свят, вторите са от ангелския свят, а третите са на земята. Радвате се, вие сте на Божествения свят. Имате правата мисъл. Сега разбира се, изисква се онази математическа досетливост да се докаже, че е така. Затова има известни математически формули. Мъчнотията не седи в разбирането. ЗА ДА РАЗБЕРЕТЕ НЕЩАТА, НЕПРЕМЕННО ТРЯБВА ДА ИМАТЕ ЕДНА ПРАВА МИСЪЛ. Мисълта е важното. И ако вие обърнете внимание за бъдеще важно е да имате права мисъл. Най-важна е човешката мисъл, после е важно човешкото чувствуване и най-после иде човешкото действие. Яденето е на физическото поле, дишането е процес в духовния свят, външният процес на духовния свят. А мисълта е един външен процес на Божествения свят. Затова трябва да започнете с външното проявление на Божествения свят – с мисълта. Най-първото нещо трябва да имате съвършено чиста мисъл! Разбирате ли какво нещо е чистата мисъл?– Която не произвежда никакво противоречие. Не да се страхуваш. Но мисълта ти да бъде съвършено чиста сама по себе си, понеже е ваша мисъл. И от тази мисъл ще зависи какъв ще бъде бъдещият ви живот. Мисълта е, която определя насоката и положението на живота. Затова е казано така: Както човек мисли, така и става. Както мислите, така ще чувствувате, така и ще действувате.

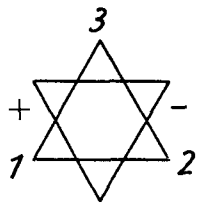

Затова именно в школата трябва да започнете с правата мисъл. Аз не говоря за зло и добро. Сега искам да ме разберете. Аз говоря като един художник, който иска да рисува и трябва му един начин да вижда силовите линии в природата, за да нанесе тези красивите линии така, както са в природата. Че не ги е нанесъл това не е грях. Но той ще гледа един-два пъти, докато ги нанесе. И като ги нанесе на картината, тъй както ги вижда, ние казваме: Той е велик художник!

Сега да пренеса, мисълта съществува в Божествения свят. И външната страна на мисълта трябва да я нанесем върху себе си, тъй както тя съществува в Божествения свят. Ако вие я нанесете така както е тя, значи, вие имате една ясна представа за това, с което разполагате. Ако вие я нарисувате така, както тя не е, и внесете много несъществени неща, вие сте на кривата посока. И от кривите мисли се заражда един живот както сегашния на ред нещастия. Ти като художник имаш голямо очакване. Занесеш картината, поставиш я на изложба и най-после имаш един голям фалит. Никой не обръща внимание на картината ти. Защо? Защото линиите не са снети, както трябва да бъдат снети.

Сега разбирате ли каква е мисълта? Каква е основната мисъл в лекцията? Според вас, коя е мисълта, която трябва да остане в ума ви. (Да знае човек да спуща перпендикуляр на мисълта си). Тъй. Перпендикулярът на правата мисъл.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ СЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

МИРОГЛЕД И ЧОВЕКЪТ

X година.
5 школна лекция
10.X.1930 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Четоха се темите „Влияние на сладките и кисели храни върху организма“. Втория път пишете тема:

№ 5 *ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО НА НОКТИТЕ.*

Днес ще говоря, КАКВО ЗНАЧИ ЧОВЕК ДА ИМА ИЗВЕСТЕН МИРОГЛЕД? Мироглед значи едно широко обхващане на известни идеи, на известни съзнателни енергии и направлението на тези енергии в каква област въобще действуват, от частен характер и от общ характер. Да кажем, какъв ще бъде вашият научен мироглед, т.е. как гледате вие на науката?

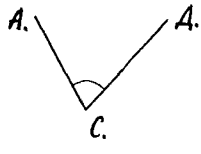

Сега, от какъв произход е посоката на движението? В този чертеж де е мирогледът? От геометрическо гледище тук имате просто един ъгъл. Там, дето се образува известен ъгъл, какво е течението? Ако тези линии са от тези постоянните, те нямат никакво съзнание. Всяка една линия, която съществува в природата, показва един завършен резултат. Но ако това течение ***ДС***. представлява течението на една река и ***АС***. също е течение на друга река, които се сливат в С. Защо се сливат, кои са подбудителните причини. Онези, които не разсъждават, нямат никакъв мироглед, те ще кажат: Така е писано от природата. В науката има хиляди неща, които ги наричат природа, сили; някой път всички сили ги наричат природа. Тези сили имат хиляди съотношения. Да кажем вървите по София, гледате хиляди хора се движат, един в една посока, други в друга. В дадения случай между тези хора има ли някакво съотношение в техните

движения? Там всеки е чужд за движението на другия. Всеки се прекръстосва, движение има навсякъде. Но между твоето движение в дадения случай и другото движение чувствате ли, дето вие пресичате техния път, че има някаква координация? Вие казвате, че това е случайно. В нашето обикновено съзнание е така: значи, в обикновения живот няма никакво координиране – всичко това така се е случило. Допуснете, че аз взема хиляда зрънца от пясък и ги туря в едно шише. Всяко едно песъче завзема известно място, нали? Допуснете, че аз разбъркам пясъка в шишето; тогава, аз, който разбърквам пясъка, в дадения случай, мога ли да зная, като ги подхвърля, коя песъчинка на кое място ще иде? Тези песъченца не ги създадох аз. Те съществуват независимо от мене. Но аз ги тургам в шишето и като ги тръсна всяко едно от тях ще се движи в една особена посока, както намери за добре – всяко ще си иде на своето място. Обаче има един начин, по който аз мога да определя. Според начина на тръшкането, мога да тръшна шишето веднъж, два, три, пет или шест пъти и според това мога да зная какво съотношение ще вземат песъчинките, как ще се измени пясъкът. Този пример не е толкова ясен. Представете си, че A. представлява известна висина, тук има сняг, събран от миналото. Обаче няма никакво течение и слънцето почва да грее. Представете си, че $Д$. е северен наклон, а A. е южен наклон. От къде ще слезне повече вода? От юг. Страната, която е изложена на слънцето. Следователно, течението на AC се увеличава, с това вие можете да знаете вече, че топлината на слънцето се е увеличила или че слънцето прави известни движения; ако е северното полушарие от юг към север се движи, значи пролет е. Колкото повече се увеличава топлината на слънцето, толкова слънцето отива по-на север. Следователно, между движението на слънцето има известно съотношение с топлината и реката. Следователно, колкото повече се увеличава топлината на реката, толкова и това течение ще се увеличи.

Сега какъв е мирогледът у вас? Щом се пита така, някой може да си зададе въпроса: Какво имам аз предвид в ума си по въпроса. Защо ни е този ъгъл, когато имам с по-важни ра-

боти да се занимавам? Но този ъгъл определя всичките важни работи в живота. Вие казвате, че се намирате на един кръстопът. В дадения случай вие имате две линии, имате да изберете в ума си две положения, кой къде да хване, кой път да изберете. Вие можете и така да го начертаете *А*. Значи, кръстопътят можете да разрешите по два начина. След като си се качил на планинския връх, вървял си от *С*. към *А*. или от *С*. към *Д*. Ако го разрешиш по друг начин или път, тогава си слезнал от *С*. към *А*. и от *С*. към *Д*. Едното е възлизане другото, е качване нагоре. Обаче, ако слезнеш от *С*. Ти ще се търкулиш по всичките правила надолу. Когато не слизаш по естествения път, това се нарича падане. Когато по права линия слизаш, това е падане. Когато се качваш по крива линия, когато отиваш по планината, тя е спасителна. Кривите линии на планината са спасителни, а правите са опасни. Никога не е хубаво да слизаш по една права линия. Ако си разумен, можеш да слезнеш, но правите линии са за най-пробудените хора в света. Правата линия е спасителна само за най-разумния човек. Но е крайно опасна за глупавия човек. Електричеството действува по права линия; но ако някой го бутне по правата линия, той ще се търколи на земята. Ако вие бутнете магнетизма, който действува по криви линии, той е безопасен, но представете си, този магнетизъм, който е най-безопасен, някой път може да ви създаде една неприятност. Как? Ако някой ви тури един железен обръч, направен от железни нишки, и ти го закопчаеш, после ти не можеш да го откопчаеш. Този магнетически център ще те привлече, и ти ще бъдеш така свързан, не че той се интересува от твоята личност, но той се интересува от твоя колан. Какво трябва да правиш в дадения случай? Трябва да му дадеш колана си, а ти ще слезнеш от този магнетически център без колан. Това са известни механически прояви, които стават в живота. Много хора ги свързват такива механически идеи. Ти се привличаш при един учител по музика не заради учителя, че той е някой човек на добродетели, че вярва в Бога, че има някои идеи; не. Теб те интересува неговият колан. Аз нари-

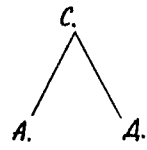

чам в дадения случай, „неговия колан“, неговото знание. Щом вземеш колана и остане при тебе, ти напущаш своя учител, не го почиташ вече. Може би и самият учител по музика се интересува от тебе, ако ти си някой богатски син и можеш да плащаш, както американците плащат по хиляда лева на урок; да кажем ако на един професор му платят по сто лева на урок, за 10 урока, това са хиляда лева. Това са известни икономически похвати на учителите по музика; някой път и тези религиозните проповедници за Бога, и те искат пари от тези, мазните, богатите, ако искат да ги изменят в Бога. Мислите това е за душите им? Не. За парите, те искат да ги обърнат.

Та, в дадения случай да разберем вътрешния похват, какви са вашите подбуждения, да разберем на кой хал действува съзнанието ви. Вие като ученици дали съзнанието ви функционира на физическото поле – ***А***. И дали в духовното поле при чувствата – ***В*** или при ***С*** в умствения свят. Следователно, като определите къде действува вашето съзнание и разсъжденията ви ще бъдат съобразени със света, в който действувате. Да допуснем, че на физическото поле имате 2 и 3, вие ги събирате, няма какво да се мисли. Две крини жито и три крини жито, колко крини жито правят. Пет крини; изваждате тефтера и зачерквате; но да допуснем, че те са в света на чувствата, имате два сина и три дъщери, отиват в странство да учат. Вие искате да знаете другия процес, колко ще ви коствуват? Вие питате колко се харчи на месец? 5 или 6 хиляди лева? Тогава вие имате пет души по 5 хиляди лева на месец. Искате да знаете колко ще струват за 10 месеца да следват. (250,000 лева) Можем да вземем и така, тези двамата мъже и три жени, това са проповедници, които отиват да проповядват в езическите страни. Тук имате един по-сложен процес. И на всеки едного се плаща по 10 хиляди лева. Те правят 50 хиляди лева. За 10 месеца колко ще струват? (500,000 лева). Вие знаете колко ще ви коствуват, но искате вие да знаете колко души ще обърнат те към Бога? Вие вече знаете положението, че толкова пари ще отидат. Сега можете ли да знаете колко езичници те ще обърнат към Бога? И в първия случай вашите синове и дъщери, 5 души, които

А - Ф.
В - Ч.
С - У.

вие пращате да учат. Най-първо вие се интересувате колко ще ви коствуват докато свършат, а ви интересува и след като свършат каква работа ще започнат, и дали ще могат да спечелят те тези пари. Хубаво. В първия случай вие имате 25 хиляди, във втория 50 хиляди лева, това са разноски, това са пари, които излизат из вашия джоб. Питам сега, тези числа какво съотношение имат към вашите дъщери и към самите вас? Във физическия свят почти никакво съотношение нямат, защото ако една златна монета седи в джоба ви няколко дена или няколко години, какво се е научила тя? Да допуснем, че вие държите един френски наполеон 10 години, той седи в касата ви, какво сте добили? Нищо. Тогава, щом не сте добили нищо, какво е било неговото съотношение към самите вас? Той е бил просто един пленник, нищо повече! И след като го похарчите, той вече се освобождава от пленничеството. Обаче, като се освобождава от вашето пленничество, той влиза в друго. Когато хората не извършват никаква работа в света, те са пленници. Всякога когато известен предмет седи в бездействие, той е в плен. А щом действува по който и да е начин, неговото освобождение започва. Да кажем, че всичките тези снегове, които са се събрали там горе в планината, те са пленници, но щом дойде слънцето, то ги освобождава. И тогава те потичат надолу. И какво произвежда тяхната свобода? Че от гдето минат те, рушат, събират; по някой път и полза принасят, и вреда принасят. Сега, това са второстепенни разсъждения; че свободата на едного всякога коствува вреда на другиго. Така е и в природата. Така е, но само при кой живот? При неразумния живот. При разумния живот това не съществува. При разумния живот, когато един човек получи своята свобода, той никаква вреда не принася. Но глупавият човек щом получи свобода, непременно ще ти донесе вреда. Да допуснем, че 2 и 3 представлява физическият свят. Имат ли съзнание? Нямат. Да допуснем, че тези числа, това са двама братя и три сестри. Съберат се. Но кой ги събира? Те съзнават, че са излезли от един общ център. Да кажем, трима съкласници излизат от един и същ клас, те се познават добре и дето се срещнат ще кажат: Този господин аз го познавам, съкласник съм бил с него. Но допуснете и другото, че 2, това

са две английски лири,те са събрали в твоята кесия; след като излезнат от кесията ти, ще се познават ли? Няма. Защо? Защото нямат съзнание. Но тримата съкласници ще се познават. Може да вземем 2 и 3 от различни категории, едните са ученици,а другите са ученички,обаче от един смесен клас, нали ще се познават добре? Кое е онова, което ги кара да се познават и едните, и другите? Имат общ интерес в съзнанието си вътре.

Та,може би някой път връзките между хората са по-повърхностни. Колкото връзките са по-дълбоки,толкова съзнанието се развива. Когато нещата се отгадават в бъдеще, подразбира,че животът е разумен. Ако искаме да разгадаем психологическото състояние на който и да е индивид,трябва да *имаме голямо разбиране на живота в природата. Колкото* животът е по-разбран и по-разумен,толкова по-лесно можем да го разгадаем; колкото животът е по-глупав, толкова помъчно можем да го разгадаем. При един американски френолог отиват 10 души и чакат при вратата. Влизат един по един,и той измервал главите им. На деветях души той казал по нещо,на десетия само напипал главата и нищо не казал. Казва му: Кажи нещо и на мене. – Много ситно е написано *писмото на главата*,че не мога да прочета нищо. Т.е. той бил толкова глупав, че нищо не било написано и неговата глава била безинтересна. И казва: Много ситно е написано, че не съм прочел нищо. Та, вие спадате към ония типове, че нищо не може да се каже. Какво означава, че тази глава е безсъдържателна. Тогава този казва: Този е един особен тип. Нищо не може да чете на моята глава. Та, някои характери не могат да се разгадаят. И когато се каже на някой, че не може да се разгадае нищо по главата му, той *мисли*, че е велик човек. Възможно е. Великите хора не могат да се разгадаят. Има два вида велики хора в света. Това са крайно глупавите хора и крайно умните хора в света,те са велики. Ако пише тъй,че не мога да разгадавам техния характер,то е защото един висок връх недостъпен,не мога да го разгадавам. Ти не знаеш какво има там. Например вземете Монт-Еверест, за него никой нищо не знае. Не може да се разгадае. И каквото се каже за него,това е предположение.

Та казвам сега, за известни ваши състояния, вие трябва да знаете къде се намирате. Запример някой път вие се намирате в едно известно физическо състояние. А искате да извършите работа от причинния или чувствения свят. Питам един човек, въоръжен с физическа сила, мускули има, но казва: Не мога да уча. Но учението не зависи от неговото тяло. Той е неспособен значи за учение. Друг някой може да е сух, за физическа работа не го бива, но за учение, като го туриш да учи, бива го! Между физическия свят и умствения няма съотношение. Пряко съобщение няма. Умният човек до известна степен може да използува своята физическа енергия. Физическата енергия у човека не е една гаранция за неговото умствено развитие. Понеже умът не зависи от тежестта на тялото. Защото тежестта на тялото не е резултат на ума. Ако вие сте работили през цялата година и сте произвели сто кила жито, от тези сто кила жито можете ли да определите каква е вашата интелигентност? Да допуснем, че един е спечелил 100 кила, а друг 500, трети хиляда кила жито. Какво можете да заключите вие от това производство? Аз мога да заключа, че онзи, който е произвел най-малко, той казва, толкова ми стига; а който е произвел най-много, той е много алчен, иска да забогатее. Казва, това не ми стига! Който не разбира, ще каже, той е учил по модерни начини да работи и затова е изкарал хиляда кила жито. Ама той иска да услужи на света. Как? Даром? Не. Така всеки услужва.

Ние, сегашните хора, разсъждаваме за нещата по един съвсем крив начин. Казвам, производството е станало голямо, толкова фабрики има направени. Така е. Умът се развива и движи. Но питам, в морално отношение какво печелим ние? В природата съществува един закон, ако известна класа хора забогатява друга осиромашава. Ако ***C***. обогатява, ***A***. и ***B***. постепенно осиромашават; и когато А. и В. съвършено осиромашеят, осиромашава и ***C***. В края на краищата, след като се стопят всичките снегове, ако няма да приижда нов сняг, и ***C***. ще осиромашее. Само че законът е такъв: ***A***. ще осиромашее най-много, понеже слънцето грее там най-много, ***B***. ще осиромашее на второ място, а ***C***. ще осиромашее най-малко. Тогава какво става? Казвам, ***A***. и ***B***. са прекъснали своите из-

вори,и ***С.,*** дето се стичат водите,е престанал,или казвам пресъхнала е реката. И учените хора отиват по-далече. Те казват,въздушните места са се изменили. Дъжд не пада,сняг не пада,и наредят много причини. Следователно капка вода няма там. Но ако се върнат тези въздушни течения,веднага С. ще забогатее. Сега аз привеждам тези данни,това са физически данни,от видимото към невидимото. Това са изключителни условия,когато пресъхва една река. Нали има реки, които пресъхват,и извори,които се преместват?

Известни неща са верни във физическия свят. Има известни фамилии,например фамилията ***А.*** и ***D.*** осиромашее, и цяло едно поколение изчезне. Това в науката го казват,изродила се тази фамилия. Какво значи израждане?Какво лошо има,когато ***А.*** се е греел на слънцето и снегът се стопил по-рано?При ***D.*** слънцето е греело по-малко,а при ***С.*** имате един резултат вече съвсем друг. Понеже,ако при ***С.*** не грее,цялата река ще замръзне,няма да има никакво движение. Та, ако вие се възбуждате от вашите чувства, значи, слънцето ви напича. Защото под чувства,подразбирам – като пекне слънцето! – топлината на слънцето. Вие се топите по същия начин. Един човек, който чувствува, непременно той топи нещо от себе си. Дали съзнава или не,това е друг въпрос. Той е като една река,ако няма никакво приижданe,той след години се усеща,че е изкуфял. Не изкуфял,но стопил се,каквото има у тебе насъбрано,всичко това се е стопило. И трябва да дойде от някъде дъжд или сняг. Та е необходимо да падне голямо количество сняг и когато падне този сняг,веднага тези хора ще се скрият из къщите. Но ти ще забогатееш.

Та,искам да ви обясня страданията в живота,това са новите снегове,които падат по вашите планински върхове на вашите чувства и вие забогатявате. Следователно,непременно трябва да дойдат на вашите върхове страдания, защото друго яче ще фалирате на общо основание. Едно научно обяснение, защо трябва да страдате? Много хора имат едно изстиване на ръцете или кашляне,всичко това става. Животът се осмисля,когато има какво да тече. Тогава де е радостта?Това е само един начин на уяснение. Не че (е) единстве-

ният начин, но е начин много верен. И други начини има за обяснение. Става приждане на известна енергия и тази енергия за да действува в дадения случай, нейните методи са специфични, които не са хармонирани с нашия съзнателен живот, та вследствие на това временно ни произвеждат неприятни впечатления. Казвате: Как може да бъде това? Много лесно. Представете си, че вие имате един приятел и той ви хваща за ръката. Вас ви е приятно. Той, като ви хване ръката и я стисне, питам: Де е лошото сега? Чувства са това! Той ви е стиснал ръката, за да ви предаде повече енергия. С това той иска да ви каже, че не само е силен, но ви и обича. Защото, колкото повече обичаш, толкова повече стискаш. Защото обичта е когато дърводелецът иска да слепи две дъски, нали той употребява менгемето. Колкото дъските са по-стиснати, толкова и той минава за по-голям майстор. Ако дъските са разлепени, това значи, че те се разглобяват. Такъв дърводелец не минава за майстор. Следователно, човек, който стиска повече, на него можеш да разчиташ. Който хлабаво хваща, държи, на него не можеш да разчиташ. Така е и във всяко едно отношение. Понеже вие минавате в друга една област, тя не е научна. Щом яко те държи за ръката някой, на този човек можеш да разчиташ. Това знайте, като общ закон: който здраво пипа, на него можеш да разчиташ; който хлабаво пипа, на него не можеш да разчиташ. Ако ти е приятел, можеш да разчиташ на него; пък ако ти е неприятел, законът пак остава същият. Много мъчно можеш да се освободиш от него. Защо? В дадения случай, ако той е стражар, който здраво пипа, той никога няма да отпусне ръката, следователно обществото може да бъде сигурно, запазено. Но ако стражарят хлабаво държи, апашът ще се изхлузи от неговите ръце и той трябва да обикаля, да го хване пак. Та, във всеки случай, онзи който здраво държи,... Какво означава здравото държане? – Има повече енергия, която изтича от неговото съзнание. Това е просто известно течение у човека.

Та казвам: Физическите енергии на човека можем да разгадаем като резултат на умствения човек от миналите поколения. И ако вие не можете да определите какъв е бил центърът на умствената деятелност на миналото на този физи-

чески резултат, вие няма да можете да разгадаете и неговото минало. Щом не можете да разгадавате миналото, вие не можете да предсказвате и бъдещето, не можете да знаете и настоящето. И обратното е вярно: ако ти знаеш настоящето, тогава можеш да разгадаеш миналото и бъдещето. Аз разрешавам само една задача в дадения случай. Да разгадая нещо, това не подразбира, че трябва да разбуля всичките тайни в природата. Например, имате известна задача да решиш. Това не значи, че трябва да разрешиш всичките задачи. Мнозина имат това понятие, че като влязат в духовния свят, там ще имат всички знания. Ти десет пъти можеш да влезеш в духовния свят и пак да се връщаш невежа, нищо да не знаеш. Нали някой казва, че еди-кой си е ходил в духовния свят. Той е ходил, но знае толкова, колкото и ти, който не си ходил. Питам: Какво ще добиете от онзи свят, като влезете там? Аз ще ви обясня. Ако влезете в един учен свят, да кажем в една библиотека, какво ще видите там? Най-първо ще видите рафтове, наредени с книги, но всички тези книги си мълчат. Ако влезете в един търговски дюкян, да кажем с колониални стоки или платове, какво ще видите там? Пак рафтове, със стоки или платове. Ако влезете в една гимназия, какво ще видите? Ако влезете в класовете, когато учениците се занимават, ще видите, че всички ученици седят мирно и учителят преподава. Но ако влезете в двора, когато учениците са пуснати, какво ще видите там? Дигане на шум, врява, махане на ръце, движения и какво ще кажете тогава? Представете си, че едно същество е влязло в гимназията, когато учениците са в клас, то ще каже: Ред и порядък има там, светии са тези ученици. А друго същество влязло, когато учениците са на двора, какво ще види там, дигане на шум, скачане, дигане на прах, и той ще счита, че онзи свят е чистилището. Не, той не е разбрал онзи свят. Така и ние имаме понятие за онзи свят, че там всички седят спокойно и ние мислим, че всички умрели седят на столовете и мълчат, нищо не си говорят. Точно обратното е там. Понякога там се вдига такава врява, както учениците в гимназията на двора. Но щом дойде време за учение, всички седят мирно и по-тихи от тях няма. Сега това е един отвлечен свят вън от нашия физически

свят. Някой от вас имал ли е опитността да ходи в другия свят при сегашното съзнание? Аз да ви кажа: Няма нито един. Не че не сте ходили, ходили сте, но никакви отпечатъци не са останали във вашето съзнание. Следователно, там, дето не остава никакъв отпечатък, за това място човек не помни нищо. Този човек казва: Сънувах нещо, но нищо не остана в мене.

Но да се върнем към предмета. Сега научните данни. Давам ви един пръст за изучаване. И този пръст е остър на върха си, а дебел в основата. (Показалецът). Щом пръстът е остър на върха, а дебел в основата, от де иде деятелността? Отдолу нагоре расте. Изтичането става навън. Сега де могат да се явят известни противоречия? По закона на сравненията, ако една ръка има притоци, то ръката се увеличава. Значи, теченията, които идат от вън, уголемяват ръката. Ако този пръст се уподоби на една ръка, какво показва тази дебелина? И после, ако изтънява, какво показва това? Това подразбира, че в основата има един извор и той отива на някъде. Но накрая този извор се намалява. Следователно, ако изучавате човека от основата, ще знаете, че на края имате мисълта му, която се проектира отвътре навън. Следователно, тя се разпръсва в разни направления. Този човек, на когото пръстите горе са по-остри, той харчи повече енергия. Колкото по-остър е върхът на пръста, толкова повече енергия се харчи. По-силни изтичания на енергията стават. И колкото пръстите са по-тъпи, толкова и наклонът е по-малък, и изтичането на енергията е по-малко. Хора с много остри пръсти, всякога могат да бъдат нервни. Вие още не сте видели, какво нещо е нервен човек. Вие не знаете какво нещо е нервният човек. Това, дето сега някои определят, че някой човек е нервен, това са болезнени състояния. Нервният човек е енергичен като светлината. Той е като пламъкът, има грамадна енергия, но това не е болезнено състояние. Това е напрежение на енергията, която иска да се прояви. Сега казват, че той е нервен човек и разбират едно болезнено състояние. В това няма никаква философия. Нервният човек е човек на деятелността. Той е крайно енергичен. Има една усилена деятелност във всяко едно направление. Неговият ум е подвижен и бър-

зо схваща каквато и да е идея. В чувствата си е бърз, в мислите си е бърз и в действията си е бърз, всичко бързо разрешава. Не тъй както вие разбирате, но в него всичко е добре обмислено. И ако вие бихте намерили един такъв нервен човек, както аз го разбирам, като му дадете една задача, веднага я разрешава; никой път няма да каже, ще отложим работите. Другите хора могат да отлагат работите за разрешението на известна задача; понеже те не могат да разберат известна задача. Но умният професор като се намери между неразбрани хора, той си вземе една книга и излиза навън. Той е нервен, не е хилав. Ще се обърне и ще каже: Имам работа. Вие най-първо в ума си казвате: Аз съм нервен, не разбирайте едно болезнено състояние. Това е глупава идея. Най-хубавото състояние е да бъдеш нервен и горко на онзи, който не е нервен. Питам, какво лошо има в това? Някой казва, оставете ме, аз съм нервен човек. Това е едно болезнено състояние. Разберете в даден случай, създаването на нервната система в нас, това е най-хубавото, което човек има. И ако за бъдеще човек може да създаде нещо по-хубаво от нервната система, то е друг въпрос. Но единственото нещо, което отличава човека сега, това е неговата нервна система. И когато говорите за нервната система, говорете с всичката си сила и с уважение за нея. Можете да кажете, аз съм човек с нервна система. И вие трябва да се отпушите, и да бъдете много по-енергични, отколкото сте сега. Аз често виждам вашата нервност, но това не е нервност. Аз наричам тази нервност хлабавост. Той не е нервен, обаче е глупав. Той има едно вътрешно безпокойство, иска да се прояви, обаче не може. Казва, нервен съм. А той трябва да каже: Искам да бъда нервен, но не мога да бъда нервен, затова се смущавам и се тревожа. Така седи истината.

В нервната система има особени влакънца, през които мисълта може да мине. Има влакънца за всяка една мисъл. И тези влакънца са толкова малки, че едва може микроскопът да ги види. И когато тези влакънца се осакатят, ти не можеш да възприемеш, не можеш да мислиш, – значи да изпратиш своята мисъл навънка. Всяко едно влакънце представлява една антена. И осакати ли се едно от тия влакънца,

ти не можеш да разбираш въпроса. И ако ученикът е слаб, не може да възприема, това се дължи на осакатяването на тези влакънца. Например някои ученици са слаби по математика – тези влакънца са осакатени в нервната система и той не може да разбере какво трябва да направи. Не може да възприеме мисълта. Да мислиш, значи, да проявиш една мисъл навънка. Като се поправят влакънцата, човек веднага възприема. Ще кажете, ама как? Трябва да се поправи антената вътре. И тогава има известни храни, математически храни, сега няма да ви кажа, аз ги зная. Аз по някой път препоръчвам орехите, ако някой иска да мисли, те усилват мозъчната деятелност, но трябва да знаете как да ги ядете. Има известни храни, които могат да подобрят твоята нервна система и да усилят твоята деятелност. И трябва да знаете някои растения, които са много интелигентни. Вие трябва да знаете, коя храна е разумна храна. И от растенията има някои, които са разумни. В растенията има същата категория, каквато и между хората. Но това е един толкова отвлечен въпрос. Сега се занимават много учени хора с тях. Тези растения са най-учените растения. И когато в средните векове са търсили алхимическия камък за обезсмъртяване. Ти не можеш да го намериш, докато не намериш една идея, която да съответствува на безсмъртието. Ти трябва да знаеш онзи великия закон, с който можеш да възстановиш разумното здравословно състояние на тялото, което човек е имал преди хиляди години. Това, което Библията описва, то е било вярно. Запример там се разправя, когато Бог прекарал пред Адам всичките животни и той веднага им турил името според характера му. На всички хиляди животни той им турил имената, е, мислите ли, че той е бил прост човек? Не. Той е бил учен човек. Кой от вас би направил това? Че ако се прекарат 100, 200 хиляди животни, че да им турите имената? Велик гении е бил той! Не е бил прост човек. А тъй както го представят, излиза, че невежа е бил Адам. Адам е бил умен, понеже се е хранил с всички тези интелигентни дървета, които съдържали този материал. И за това е бил умен. И като излезнал от рая, той оглупял, защото ги няма тези дървета, няма тази храна, с която да се развива. Да

ядеш свинско месо и да станеш виден човек? Или да ядеш козе месо и да станеш умен човек. Или да ядеш заешко месо, или от рибите, после от тези акриди. Иоан Кръстител се е хранил с акриди и мед; защо се хранеше с мед? Понеже беше крайно енергичен човек. И трябваше малко да се омекчи характера му. А акриди защо ядеше? Тези акриди спадат към щурците, а нему му трябва да гледа малко по-весело на живота. Музикант е бил той. И всички онези, които ядат акриди, стават весели и енергични в живота. Сега разбира се тези положения дадени, не са научни данни. Да ядеш щурци и да станеш мъдрец и певец? Съвременната наука счита научни онези неща, които в даден случай могат да се научат. Нека се правят научни изследвания. Аз като минавам покрай някое здание, правя си своите научни изследвания. Виждам, че някои стени след 5 години ще се съборят, някои след 50 години, а трети подир хиляди години. Минавам покрай някои дървета, виждам след няколко години те ще се изменят, а някои след сто и двеста години ще израснат.

Та казвам, така ще определяте нещата. Вие гледате един пръст дебеличък в основата. (Показалеца). Но същевременно, ако пипнете ръката, тя е студена, и цветът на ръката е малко жълтеникав. Какво ще заключите? После вените на ръката са изпъкнали, какво заключение ще извадите от това? Никакви заключения няма да извадите. (Че те са старчески ръце). Старостта е един резултат. Наука е това. А да кажеш, че някой е млад или стар, в това няма никаква наука. Наука е, ако кажеш специфично, каква енергия се събира, и какъв запас от енергия има ръката? При този стария човек, при тези изпъкнали нерви, има такова напрежение! Той е дошъл до крайния предел и мисли да си замине за онзи свят, и чака само да дойде при него един млад човек, за да му предаде службата си и да си замине. Но докато дойде той е напрегнат. Значи старият човек не е глупав, но той е умен човек, който си предава длъжността, и си заминава за онзи свят.

Та, когато са изпъкнали вените, този човек иска да предаде нещо. А когато вените потъват, този човек няма какво да предава. Само при изпъкналите вени има това положение на предаване.

Сега аз искам да ви наведа на разумните същества. Вие трябва да знаете причините защо двама хора искат да се съберат. Нали казват да се съберем, да си направим една комуна; защо? Да си направим една къща. Кои са подбудителните причини на събирането. В събирането трябва да знаете най-първо има два мотива, които могат да бъдат събрани. Ако имате 2 – 3, според правилата не може да се извади 3 от 2. Тогава можем да си предполагаме, че 2 е цяло число, по-голямо число ако речем да извадим 3 от него. Или имате 2 х 3 = Колко момента имате тука? Кои са причините, които могат да ви заставят да умножите 2 три пъти? Кои са подбудителните причини за това? Ако вие сте в света на чувствата или в света на мисълта, кои трябва да бъдат подбудителните причини? Защото и в чувствения свят има събиране, и в умствения свят има събиране. Как става това? На физическия свят искате да знаете само резултатите какви са. И по-далече не отивате. А в света на чувствата искате да знаете съдържанието какво е, като събирате. А в умствения свят искате да знаете не само съдържанието, но и смисъла, какъв е. Следователно, в умствения свят ако имате 2 по 3, вие искате да знаете в дадения случай какъв е смисълът вътре? Защото ти трябва да знаеш законите на умножението, ако искаш да развиеш твоята сила. Ти не можеш да развиеш твоята сила, ако не знаеш да умножаваш. Събиране и умножение, това са два процеса. И после изваждане и деление са други два процеса. И трябва да знаете кой процес към кой свят спада. Сега събирането в механическия свят е само резултат; в чувствения свят вие искате да знаете съдържанието, а в умствения свят вие искате да знаете смисъла или силата на нещата. Затова в кабалата има известни закони. В съвременната наука, както са поставени числата, има известни формули. Вие като изучавате как са съградени формулите, колко йони има и колко атоми, те са създадени по същия закон – начин. Онези, разумните същества, определиха положителните и рационалните величини. Всеки един атом или ако вземем от йоните, те са определени количества вътре. Значи, затворени са известни енергии. Значи съвременната наука изучава само физическата страна и не

пристъпва да изучава съдържанието на материята, и после смисъла, който тя съдържа. Та всеки един от вас като вземе известна част от материята, да проучи тази материя, тя трябва да бъде най-първо като резултат на физическото поле, после да изучи вътрешното съдържание и вътрешния смисъл; и след като разгадаеш смисъла; след като сте яли да минат един два часа, и дойде ви една светла (идея) мисъл. И това, което сте схванали, него дръжте в себе си. Духът на човека е един професор вътре, който работи вътре в своята лаборатория, и когато разгадава известни неща, той събира хубавите неща и ги турга в своята библиотека.

Следователно, какъв е смисълът на живота? Във всяко едно ядене има една задача. – Да разбереш съдържанието на тази храна и смисъла, който е вложен в нея. Тя е специфична храна, която е дошла може би от някоя слънчева система. Изядете една ябълка. Но вие не знаете от колко елемента е тя и от кои звезди, нито астрологическото съчетание на тази ябълка знаете. ВСЯКА ГОДИНА ЯБЪЛКИТЕ СЕ РАЗЛИЧАВАТ. Сега това вас не ви ползува, че се различават ябълките това може да ви ползува, само в това отношение, ако знаете какво да използувате. За бъдеще вие ще знаете как да използувате тези плодове. А сега само се приготовлява вашето съзнание. Да кажем някой от вас има неразположение на духа или сте много нервни, тъй както вие разбирате нервен човек. КАЗВАМ ВИ ИДУЩАТА ГОДИНА ЩЕ ИЗЯДЕТЕ ТРИ ПЕТРОВКИ ЯБЪЛКИ И ВСИЧКОТО ВИ НЕРАЗПОЛОЖЕНИЕ, КОЕТО СЕГА ИМАТЕ, ЩЕ ИЗЧЕЗНЕ. Вие казвате, може ли това да бъде? Казвам, изяжте ябълките и ще видите. Идущата година ще изядете три ябълки! Е, може ли да бъде това? То е друг въпрос. Ти ще направиш опита, щом се премахне неразположението, щом нещата станат, така е. Щом не станат, не е така. Сега като ви говоря, аз виждам, има много неща, които не сте ги разбрали. Сега ще знаете, идущата година на Петров ден. Помнете сега това, което ви казах; идущата година на този ден, по това време ще го разберете. И като дойде идущата година, елате, че ме питайте за този същия предмет, и всички ония неща, които са останали сега неразбрани, някои неща от тях ще бъдат разбрани.

Сега три неща да останат. Всеки един от вас трябва да знае къде функционира вашето съзнание. Трябва да знае, че между всички явления в света има една тясна връзка, съотношение има. Между физическия, чувствения и умствения свят има съотношение. Който знае. Там седи тайната, там седи истината. Съотношение има, но трябва да знаете връзката. Пътят, по който съществува тази връзка, не е произволен. От количеството съдиш за съдържанието и от съдържанието ще съдиш какъв смисъл има. И обратното може. От смисъла към съдържанието и от съдържанието към количеството, все има съотношение. Светът е създаден по известни математически съотношения. Ако един човек израсне, стане по-голям, има по-силни мускули, затова си има свои разумни причини. Защо му е дадено това тяло по-тежко? Като претегля един човек мога пак да съдя за него. Да кажем, ако той тежи 75 килограма. Това е една специфична тежест. Тя в разумния и в чувствения свят е обоснована с известно съдържание. А в умствения свят – с известна мисъл. Аз мога вече да зная подбудителните причини на тези 75 кила и какво означават. Но това е вярно само за дадения случай. Някой може да пита, защо това, което може да се каже на един човек, не е вярно за друг? Има специфични числа, които са верни само за известни случаи. Въобще физиогномистите считат, че дългият нос се взима за интелигентен. Най-дългият нос зависи от главата и как е устроен мозъкът. И носът е една антена, най-главната антена на лицето. Първата антена е устата, те възприемат храната. После носът, очите и вежди те. Всеки един косъм на главата е също антена. Физиолозите казват, че веждите имат и друго предназначение, не само да запазват от пот. Тънките вежди възприемат по-фини чувства, дебелите вежди, навъсените, те възприемат по-груби чувствувания и мисли от физическия свят. Затова хора с дебели вежди, те са на физическото поле; те възприемат повече чувства от физическия свят. Хора с по-тънки вежди, те са от духовния свят, възприемат чувства от духовния свят. Те са по-меки, интуицията е по-силно развита у тях. Мнозина считат, че меките хора са безволеви. Не са безволеви, само че този, старият човек, с дебелите вежди е хванал мечката за

ушите и ще я търколи на земята с крака си, и ще каже, трябва да знаеш, че с мен игра не става. А онзи с тънките вежди, той като поглади малко мечката, тя клекне и той може да разговаря с нея. Единият е юнак и другият е юнак. Но кой е по-юнак? Единият е юнак с крака на мечката отгоре, а другият с ръката милва мечката и се разговаря с нея. Единият изживява повече енергия, а другият по-малко.

Тогава законът е: всеки, който харчи повече, е на физическото поле, а всеки, който харчи по-малко, е в духовния свят, а този, който харчи най-малко, той е в Божествения свят.

Значи да изразходваш точно толкова енергия, колкото трябва. Това е Божественият начин, най-икономичният. Това не е скъперничество, в Божествения свят няма никакво пропиляване на енергията, там всичко се използува. В духовния свят по-малко се използува, а във физическия свят най-много енергия е дадена, в изобилие, но там енергията се разпилява и след като се разпилее ние пак ходим да вземем на заем. Едно същество от духовния свят с нашата енергия би живяло с хиляди години на земята и пак ще му остане нещо. А ние за 20, 30 години изпохарчваме всичко и пак отиваме да вземем запаси. Умирането не е нищо друго освен отиване, вземане запаси. А знаете колко струва отиването, връщането в онзи свят!

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

7.30 ч.с. хубаво слънчево утро!

На 3.X.1930 г. по каталога на Елена Андреева няма лекция.

ЛИНИИ НА ЧОВЕШКОТО ЛИЦЕ. ЕДИНИЦАТА – ДОБРОТО.

X година.
6 школна лекция на I мл. ок. клас.
17.X.1930 г. петък 6.ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Пишете върху **тема № 6:** ***ОТНОШЕНИЕ НА ЦЕЛИ И ДРОБНИ ЧИСЛА.***

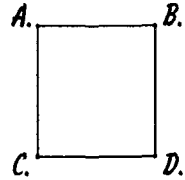

Имате отношението на A към B, $A:C$. После отношението на $B:C$ и на $D:A$. Разбира се това са страни на тези отношения. Какво разбирате вие под думата: Страни на отношенията ABC, CAD, CDB, ABD. Кои страни има ъгълът A и ъгълът D? Да допуснем, че в известно отношение стане известно променение. Вземете квадрата като една мярка, за да можете да разрешите някои въпроси в живота. В какво седи тази мярка? Допуснете, че става известно променение в центъра A. Тогава ще стане изменение и в страните AB и AC, но същевременно ще стане и изменение и в противоположния ъгъл на квадрата в D. Това е неизбежно. И тогава цялата конфигурация на този контакт ще се измени.

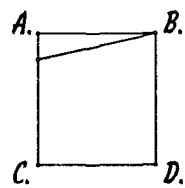

Представете си сега, че ъгълът A се увеличава, имаме основно 90 градуса и стане на СТО градуса, тогава и ъгълът D, и той ще се увеличи на сто градуса, а другите два ъгли - C. и B., ще се намалят. С по колко ще се намалят? (по 10 градуса). Тогава ще се измени цялата фигура; каква форма ще вземе квадратът? (ще стане ромб). Добре. Ако този ъгъл A. стане на 120 градуса, 130, докъде

може да се увеличи ъгълът? До колко градуса може да се увеличи, щом надмине 179 градуса, той се превръща на права линия. И вече отношенията се изменят.

Ъгълът всякога показва една крива линия. Една геометрическа фигура показва отношенията на правите линии. След като се увеличат ***A*** и ***D***, те същевременно се и приближават. Величините, които се увеличават, всякога се приближават; а тези величини, които се намаляват, всякога се отдалечават. Тогава имате ***A***. и ***D***. се приближават, а ***C***. и ***B***. се продължават и се отдалечават. Сега ние ще извадим закона. Ъглите, които се увеличават, се приближават, а ъглите, които намаляват, се отдалечават. Значи отношенията на ъгъла ***A***, който се приближава към ***D***, се изменят. Тогава какво става с отношенията на ***B***. и ***C***., когато техните ъгли се отдалечават? Какво става със страните? Те се приближават. На какво основание ъглите, които се приближават, се увеличават, а онези, които се отдалечават, се намаляват? Върху този закон е поставена човешката интелигентност. Когато два ъгъла както в квадрата се приближават и когато две страни се увеличават, човешката интелигентност се увеличава всякога. Човешката интелигентност се намалява при ъглите, които се отдалечават. Вземете отношенията при този квадрат, вие имате едно общество, което най-първо е хармонично, отношенията са еднакви, ***A***:***B*** и ***B***:***D***, но щом се изменят едните отношения, ще се изменят и другите отношения. Ако известни хора станат богати, в замяна на тяхното богатство, тяхната интелигентност се намалява. И обратното, онези хора, които са обеднели, в замяна на тяхната бедност, тяхната интелигентност се увеличава. Това и в органическия свят е вярно.

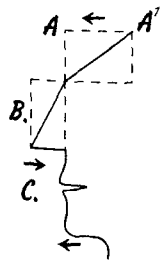

A. представлява човешкото чело. Тази фигура е начертана в геометрическа форма. Тук имате едно правилно развиване на човешката интелигентност и разумност. Колкото челото е по-изправно ***A***., толкова лицето е по-разумно. Но в същото време, ако този ъгъл ***A***. почне да се увеличава, значи става едно налягане, изправяне, и при A^1 разумността на човека се намалява. И

най-после тази линия може да стане едно с носа в права линия. И тогава отношението между двата свята се изгубва. Понеже между челото и носа има известно отношение. Когато линията на челото отива напред, интелигентността се увеличава. Когато носът излиза навън, изпъква напред, интелигентността на човека се намалява. Имайте пред вид, че носът не е страна на един квадрат, а е хипотенуза, равнодействующа линия на квадрата. Следователно, носът трябва да върви в противоположна посока на челото, за да се усили интелигентността. Когато челото се изправя, и носът трябва да се изправи, да бъдат перпендикулярни на своята плоскост. Челото трябва да отиде напред, а носът навътре. Ако носът излезе много напред, неговата сила се намалява. – *А*. Перпендикулярът показва степента на човешкия нос, на интелигентността, а не неговата дължина. Взима се перпендикулярът, който вие можете да спуснете от плоскостта на челото. Та, когато изучавате съотношенията на човешкото лице, вие ще изучите носът напред ли излиза или се вглъбява навътре. Какво показва излизането на носа навън? Показва слаба интелигентност. Следователно, за да увеличите вие интелигентността, трябва да стане известна органическа промяна вътре в човека. Представете си, че целият човек представлява един квадрат. Ако на един човек стомахът се увеличи, и неговата пищеварителна система се увеличава, неговата интелигентност ще се намали. В какво отношение? Целия ден той ще бъде занят само с ядене и няма да му остане никакво време да учи. И той ще мяза на една мелница, която постоянно ще мели брашно и ще го продава. Питам, каква интелигентност може да има в една мелница, която смели хиляда кила брашно, за да го продава? Какво печели самата воденица? Нищо. Господарят на мелницата печели, а самите камъни печелят ли нещо? Нищо; те се изтриват.

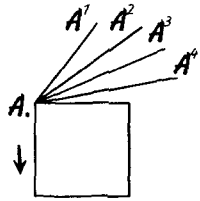

Сега, този квадрат, който съставлява една мярка, щом се изменят противоположните ъгли, човешката интелигентност се намалява. Ако носът излиза много навън, и в челото става същото изменение в обратна посока. Страната A^1, която в

дадения случай представлява интелигентността у човека, почва да се наклонява A^2 A^3 A^4, и ще дойде до едно положение, дето челото ще се слее с гръбначния стълб. А там както

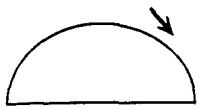

вато и да е интелигентност престава. Той даже напуща и животинското състояние. И ще видите у змията нейното лице е срастнато с гръбначния стълб, няма никакво отклонение. И вследствие на това змиите са крайно жестоки, в тях няма почти никакъв морал. Те спадат в по-друг род същества, по психика. Щом дойдете до кучето, там имате ъгъл от 45 градуса. У слона имате 90 градуса; имате положението AC. У човека имате едно отношение на 180 градуса. А един ъгъл на 180 градуса на какво е равен. (на $2d$). На две

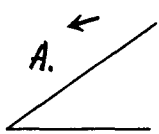

прави. Когато напишете един ъгъл от 180 градуса, има ли това израз на геометрията? (това е правата линия). Ето ви ъгъла от 180 градуса. Половината от окръжността в дадения случай представлява ъгъл от 180 градуса. Сега вие ще преведете тези страни на квадрата. Това са все радиуси на разумни сили, които действуват вътре в света. Това са законите, по които природата действува. Имате вече турен квадрата в действие в умствения свят, органическия свят. Това са известни клетки, които са свързани, преплетени, и почват да действуват. Всяка една

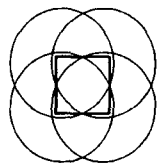

клетка си има свое поле на действие. Да преведем сега тези сили в органическо отношение. Сега кои са причините да стане едно малко пречупване на линията при брадата *C*.? Къде се намира причината, която е огънала малко брадата? Когато брадата излиза навън, човек поумнява, става по-интелигентен. А когато брадата отива навътре, човек оглупява. Когато челото отива навън *A*., човек поумнява; а когато челото отива назад, човек оглупява. Когато носът отива навън *B*., човек оглупява, а когато носът отива навътре, човек поумнява. Следователно в този

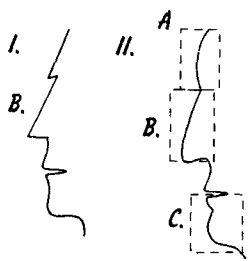

случай II вие имате на долната част на квадрата едно пречупване. Тази част *C*. показва устой на волята. Този квадрат (при брадата) означава физическото поле, силите, които седят в твърдо състояние. А горната част на брадата е поподвижна. Всички подвижни сили са там наредени. Затова хора, на които тази част е много издадена, това е от излишек на известна енергия, която трябва да се изяви някъде в действие. Тази вдлъбнатина показва устой на човешките чувства. И физиогномически е право. Всички хора, които имат голяма вдлъбнатина, чувствата им са били устойчиви. Устойчиви са, понеже, когато проектирате един предмет, нали неговият център е устойчив. Защото нещата в своя център са устойчиви, понеже там има равнодействие на силите. Следователно, в тази точка *C*. понеже има равнодействие на човешките мисли, чувства и физически сили, които действуват у вас. И ако вие измените тази малката вдлъбнатина и дадете друга фигура на човека, цялата конфигурация на човешката воля ще се измени.

Затова е потребно наука, как може човек да си въздействува? Ти казваш, ама аз искам да имам устойчиви чувства. Ти можеш да говориш колкото искаш, и пак няма да имаш устойчиви чувства. Но ако ти постоянно тургаш пръста си на средата на брадата и пожелаеш да се образува една вдлъбнатина, ти ще си въздействуваш на чувствата. И тук вътре *D*. ще се образува тази вдлъбнатина; не само вдлъбнатина ще се образува, но и една издутина. Човек, който иска да възпитава чувствата си, трябва да образува една вдлъбнатина, ако иска органически да се възпитава. И ако човек иска да възпитава волята си, пак да направи същото, вдлъбнатина трябва. Сега приложение трябва! И ако човек иска да възпитава ума си, той не трябва да иска носът да излезе навънка. Но носът да се изтегля навътре. И тогава неговата интелигентност ще има правилно и нормално развиване. Ако ти, когато се секнеш, постоянно теглиш носа си навънка, ти опорочаваш себе си. Така като го теглиш, ти оглупяваш. Затова, ти като се секнеш, няма да теглиш носа си навънка, но ще го теглиш надолу, за да може носът ти да вземе едно правилно

положение. Защото всяко едно теглене ще произведе известна пертубация в мозъчните клетки; ще се измени отношението. И ти след време ще забележиш, че на твоята интелигентност липсва нещо. Умът ви не е светъл, някои задачи не можете да разрешите. Това е една много сложна задача. Понеже ние минаваме към органическия свят – живот, вие не можете да видите отношението на този квадрат в тези материални отношения. Този квадрат е отношение на живото същество. Добре. Да допуснем ***A***. и ***B***. в дадения случай забогатяват, приближават се като богати хора, а другите страни осиромашават. Онези страни, които осиромашават, стават слуги на тях. В дадения случай ти можеш да бъдеш или богат, или сиромах, понеже влизаш в техния квадрат. Ти казваш, аз забогатях. Но ти оглупя. Казваш, аз осиромашах. Но ти поумня. Следователно, при богатството ти имаш един плюс, но имаш един минус. При сиромашията имаш един минус, но имаш един плюс. И природата ще ти постави двете положения, което си избереш. Тя ще те пита: Искаш ли да бъдеш богат? – Искам. Защото в духовния свят този живият квадрат там има обратния процес. В духовния свят страните, които във физическото поле се намаляват, там се увеличават; а страните, които на физическото поле се увеличават, в духовния свят се намаляват. Казваш: Защо така трябва да бъде? Квадратът има своето отражение в невидимия свят. Така е в Божествения свят има точно обратните резултати. Та едновременно вие не можете да бъдете и богат човек, и умен човек. Затова е казал Христос: Богатите няма да влязат в Царството Божие. Щом стане у тебе известна промяна, съответна промяна става и в линиите на главата. Човек е създаден в известен квадрат. Щом измениш квадрата на твоя живот, ти си изменил целия ход на живота си, влязъл си в закона на еволюцията. Щом влезеш в закона на еволюцията, твоите отношения ще се изменят към самия тебе. Тогава това е вярно за моралните чувства на човека. Ако ***AB*** се приближава към линията ***CD***, моралните чувства на човека се намаляват. Ако ***AB*** се приближава към линията ***CD***, моралните чувства се намаляват. Ако ***AB*** се отдалечава от ***CD***, моралните чувства се увеличават, това са отношения.

Сега вие както гледате на въпроса, вие се намирате в мъгла. В какво седи мъглата? Понеже отношенията, които съществуват в един квадрат, се изменят. Вие изучавате този квадрат вън от себе си като един резултат. Квадратът като резултат е едно нещо, а като действующа разумна сила е друго нещо. Цялата човешка глава мяза на един квадрат, с четири линии около периферията или радиусите на този квадрат – това са действующите сили. Да кажем вие имате отношение към физическия свят, имате отношение към чувствения свят, или можем да кажем тъй: имате отношение към твърдата материя на физическия свят, имате отношение към жидката материя към астралния свят, имате отношение към умствения свят към въздуха, т.е. към светлината и топлината. Това са отношения към причинния свят. Това са етапи, през които човек трябва да мине. Човек, който не разбира отношенията към твърдата материя, не може да върви по-нататък. Най-първо ти трябва да прекараш твърдата материя в жидка, за да можеш да действуваш в нея. Жидката трябва да преведеш във въздухообразна, а въздухообразната в етерна. Ако разбираш законите на тия превръщания, ти ще разрешиш пътя на линиите. Да кажем ти имаш едно кораво чувство. Какво трябва да направиш? Трябва ти малко вода, за да смекчиш твоето чувство. Или имаш една мисъл, която не се поддава на разрешение, една опака мисъл. Една упоритост имаш като магаре. Как си представлявате магарето. Магарето разсъждава. Много е богато туй магаре и затова е оглупяло, защото е много богато. И днес нали най-много товарят туй богатото магаре. И всякога когато човек оглупява, все го товарят с нещо. А който поумнява, всякога го разтоварват.

Другото положение: бедният човек всякога живее със своето минало, той все ламти за своето богатство. Той е изгубил всичко, къщи, богатство и останал тъй афиф, разтоварено е магарето. Питам: Какво изгубило магарето, като е разтоварено? Преведете сега разтовареното магаре. Ако ти си милионер, имаш сто милиона лева в злато, но ги изгубиш, питам: Какво си изгубил? Ти си изгубил това, че в тези пари ти си имал вяра и си мислил, че с тях ти ще имаш сили

да ходиш тук и там. Но хората те почитат за парите. Да кажем ти имаш всичките удоволствия, които светът може да ти даде, и ако се обличаш по десет пъти на ден след 20, 30 години, като се обличаш, ти ще издивиш всичката енергия и един ден ще те заведат там, дето всичките богати хора ги носят. Къде ще идеш? На почивка ще идеш на курорт. Знаете ли кой е най-хубавият курорт? Гробищата. След като идеш на курорт, колко години може да седиш там? При сегашните условия 45 години ще седиш, за да може да се върнеш на земята и да започнеш своята работа. Всеки един богат човек, като влезе в духовния свят, той се намира в една крайна беднотия, както бедният тук е сиромах, тъй богатият там е сиромах. Защото, ако ти си богат човек с неправедни идеи, че онеправдаваш своите работници, другите разумни същества, понеже те са слуги на земята, те си имат ангели, имат си баща в другия свят и ти, като идеш в другия свят, всичката твоя неправда върви с тебе. Тук ти си забогатял, а там си осиромашял.

Сега хората не може да видят отношението на този и онзи свят на физическия и духовния свят, не могат да видят. И явленията на физическия свят са обратни в духовния свят. Следователно, да бъдеш добър в другия свят, ти трябва да жертвуваш тук на земята. Трябва да искаш всички да бъдат доволни, не само привидно доволни, но да знаеш, че в дадения случай ти постъпваш справедливо и нямаш за цел да забогатяваш или преведено: нямаш за цел да осиромашаваш. да оглупяваш. Всеки, който иска да забогатее, той осиромашава, нищо повече. Друго е, ако ти в ума си мислиш, ти да забогатееш, за да станеш умен, това е друг въпрос, но ако ти в ума си носиш само една материална идея, искаш да станеш богат с пари, ти оглупяваш. Няма никакво изключение в това. Но, ако в ума ти седи мисълта да станеш учен човек, да станеш добър човек, пълен с добродетели, тогава идеята богат е права. Та правилно трябва да мислите.

Сега ще ви дам друга една норма, с която може да си служите. Сега, като ви разправям на вас, вие мязате като онзи търновския адвокат, който носил два кобура, някъде към Севлиево го хванали разбойници и го обрали. Питат го: Те-

зи кобури защо ти са? – Е, за зор заман. – Че по-голям зор заман от този къде има. Те го набили. Сега идеята, която искам да ви изнеса. Имате единицата, тази единица в света е човешката добродетел. Ако ти имаш добродетелта в себе си, ти имаш единицата. Ако ти си богат човек, ти имаш една нула 0. Тогава ако ти си добър и богат, полагаме нулата след единицата 10, значи единицата се е увеличила. Ти си учен човек, имаш друга нула, туряме и нея до единицата. 100. Ти си силен човек – 1000 и т.н. може да нареждаш тия нули. Но, ако при това положение ти изгубиш своята добродетел, (единицата), какво остава? 000. Колко струват тези нули? Обезценяват се. Нулите остават без цена. Следователно, това, което дава цена на твоите нули – това е добродетелта – единицата. Ти може да имаш обещания, обещания, но какво ти трябва още. Една единица ти трябва. Значи физическият свят представлява само условия за развиване на човешката душа. Математиката, геометрията това са също условия. Но, ако ти нямаш една единица, с която да започнеш, всичките други числа са безсмислени. В какво направление се движи човешкият мозък? Вие досега не знаете какво е направлението на вашия нос и на вашето чело. И в какво направление се движи брадата ви и него не знаете. Ако вие седите тъй със скръстени ръце, вие сте мирен човек, ако си дигнете ръцете настрани, какво означава това? Когато птицата си дигне крилата, какво означава? Иска да хвърка. Кога-

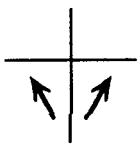

то тя иска да хвърка, какво има пред вид, на разходка ли да иде? Не. Отива да си търси храната, иска да вземе нещо. Щом се турят ръцете настрани, той иска да вземе нещо. Всяко едно простиране на ръцете и пръстите показва един импулс в света. Ти, като вдигаш ръката си, трябва да имаш съзнание, че искаш да направиш добро. Ако ти само махнеш ръката с бастун, ти само на бастун ще замязаш. Ако ти носиш един празен съд, всякога в ходенето ви трябва да седи една положителна идея в ума ви. Тъй както сега действуват хората, те не могат да поумнеят. Ние сме толкова умни, колкото и животните са умни. Като дойдем до практическия живот, жеравите усещат лошото време и отиват в топлите страни, а

някой път човек и като жерава не може да види лошото време, не може да разбере лошите условия. Той седи като някоя, казва, научих един урок. Е, каква полза за мен, ако аз изгубя крака си. Утре ще изгубя ръката си, ще науча друг урок. И след като съм изгубил най-хубавото, какво съм научил? Много глупава опитност е това. Тогава къде е знанието? Една опитност седи в това, ти да бъдеш здрав. Аз наричам опитност, кракът ти да остане здрав. Като си и в най-опасното място, да си избавил твоя нос.

Сега да преведа какво значи вашият крак. Да избавите вашия крак това е знание. 1000 вие се намирате в трудно положение на живота. В какво седи трудното положение? Ти си сиромах, три дена не си ял, гладувал си; минава един човек, втори, трети, и един каже: Аз ще ти дам малко пари, ето в тази градина има круши, ябълки, иди довечера и си набери, колкото струва ще ти дам, но чужда е тази градина. Е, какво струва да влезеш в чуждата градина и да набереш ябълки? Какво ще спечелиш в дадения случай? Ти си изгубил своята единица. Животът за тебе ще се обезсмисли. Защо ще влизаш в една градина да обираш тия круши? И защо ще вярваш на един човек, който може да повреди на твоя живот? Как ще определите, казват, човек трябва да вярва на хората. Да вярваш на хората, трябва да имаш идея! Трябва да вярваш в Божественото, което хората носят в себе си, а не в тяхното човешко. Човешкото навсякъде е човешко. Следователно, за да вярваш в един човек, всякога трябва да имате една идея – да вярвате в Божественото. А Божественото в когото и да е, то е едно и също. Божественото във вас и Божественото в мене, то е едно и също. А човешкото се различава. Човешкото у вас и у мене, то е различно. Човешкото у мене в дадения случай се задоволява с 10,000 лева, а у вас с 200 и 300 хиляди лева. В човек лакомията край няма. Какво е лакомията? Един отворен ъгъл. И най после като дойде до правата линия, какво означава лакомията? Това е смъртта. Когато човек всичко е постигнал, какво става? – Легне на гърба си. Това е правата линия. 180 градуса. Престъпления можеш да вършиш до

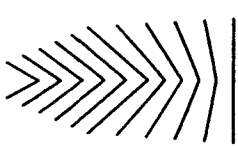

180 градуса, щом дойдеш до 180 градуса, ти си на гърба си, и те викат в онзи свят да се върнеш, и да извършиш своята мисия. Щом дойдеш до 180 градуса, ти ще влезнеш в правата линия. А правата линия за онзи, който не разбира живота, е смърт, а който разбира живота, е движение, продължение. Тази права линия ще бъде като радиус.

Сега да пристъпим към изяснението. Който и да е от вас, направи една погрешка, втора, трета, но не ги изправя тези погрешки. В края на краищата какво ще добие той? Да допуснем, че сте един ученик по математика, но направите една погрешка и кажете – ще мине и тъй, направите и втора погрешка, казвате и тя ще мине. Но вие никога нямате за предмет да поправите погрешката. Питам: Докъде ще достигнете в математиката. Или начертаете в геометрията една фигура, една окръжност, но тя не е точна, вие кажете и така може. Питам: Ако по този начин прилагате математиката или в геометрията тъй чертаете, а нищо не поправяте, докъде ще достигнете? Та първият идеал, вие трябва да поправяте. Вие сега се спирате върху лошите последствия. Лошите последствия това са най-хубавите неща. Например вие се боите да не би да узнаят другите хора, че сте направили някоя погрешка, но това не е най-важното. Важното е как да се направи известна корекция. Понеже тази корекция, която вие правите, тя е вече органическа, ако вие направите известна поправка, тя ще върви с вас един дълъг период. Да кажем пишете едно число, каквото и да е. Същевременно това число, ако вие се занимавате на физическото поле, числата нямат отношение, но числата имат отношение към друг живот. Всяко едно число, всяко едно чувство, всяка една дума, както казва Христос: За всяка дума човек отчет дава. Всяко едно число е едно отношение, една динамическа сила. Вземете числата 9,8,7,5,15,16 или 1000000 тези числа имат отношение към Божествения свят. Ти можеш да напишеш едно число и то да произведе цяла една реакция в тебе. Ако аз напиша едно число и не мисля върху него, например числото 6 е число на илюзиите. Защо? Понеже материалът, който е взет от хамбаря ти, е бил един капитал, аз трябва да го хвърля в земята, да заровя туй семе, то трябва да изгние, за да излезе

един малък стрък, това е илюзия. И аз вярвам, че от този стрък ще излезе нещо. Но числото 6 е число на търпението, след време, докато се превърне на числото 9. 9 е вече узрелият плод. Това е така за един нормален живот. Но числото 9 за един лош човек значи затвор. Числото 6 за един лош човек значи смърт. 6 за един добър човек значи растене, развитие. Какво има отдолу това число 6? Ако това число 6 има под себе си една единица, това е един праведен човек, ако числото $\frac{6}{1}$ това е един човек с идея, това е пак един праведен човек, има резултат за него. Но, ако аз махна тази единица и туря нула $\frac{6}{0}$? Та казвам, когато ние разглеждаме живота, ние изучаваме миналите условия, при които човек е живял, какви са били неговите възгледи. Най-първо искаме да определим в едно, две или четири прераждания, в какво е вярвал човекът, как е живял и какви са били неговите схващания за живота. Следователно, сегашният живот е резултат на няколко минали съществувания. Вие сега живеете в миналия си живот, а това, което сега мислите, то за бъдеще ще го живеете. Всички живеете във вашето минало, казвате нещо ме подтиква. Но това подтикване е от миналото, някакво желание, ти може би искаш да станеш богат, но това е една идея на миналото; искаш да станеш силен, това е една идея на миналото. Питам: Кое е сегашното? Да кажем сегашното ви разбиране е – вие вярвате в Бога. Каква нужда има Господ да вярвате в него? Че какво си направил като вярваш в Бога? Ако ти вярваш в Бога, а не вършиш Неговата Воля, всичко това нищо не те ползува. Ако ти изпълняваш Волята Божия, веднага твоята свобода иде. И твоята брада се сглъбява. Ти изпълняваш Волята Божия, за да придобиеш воля. Ти трябва да любиш, за да изправиш сърцето си. Ти трябва да бъдеш добър, за да се изправи твоят ум. Доброто е, което изправя човешкия ум. Любовта изправя човешкото сърце, чувствата го изправят. Чрез доброто човек усилва своя ум. Доброто е една реална Божествена сила, която дава подтик на ума. Няма друга сила, която да произведе интелигентност и която усилва човешкия ум освен доброто. Ако изгубиш тази единица добротата, започва законът на израждането, тогава човек казва: Не си струва човек да бъде добър.

Та всички твои дарби и способности, които сега имаш, се дължат на една твоя добродетел, която си имал някога; а всичките глупави вярвания, които сега имаш, се дължат на лишението от тази добродетел. За мене човешкото лице е изменение на един квадрат. Когато погледна човешкото лице, аз виждам миналото. Всичките пермутации, които са станали в човека, това са геометрически изменения. Там са означени всичките му престъпления и всичките му добродетели. Всичко това човек носи геометрически и математически като числа на себе си. Ама кой знае това? – Умният. Кой не го знае? – Глупавият. Какво трябва да правя? – Ще станеш умен. – Как? – Ще напуснеш пътищата на глупостта? – А кои са пътищата на глупостта? – Ти искаш да станеш богат човек физически, това е път на глупостта; искаш да станеш силен човек, това е път на глупостта. Преди всичко стани добродетелен и тогава ставай и богат, и силен, всичко ставай. Но изгубиш ли твоята добродетел, всички останали са само нули без никакво съдържание. Ама аз не трябва ли да бъда богат? – Можеш да бъдеш богат, но единица трябва да имаш. Не трябва ли да бъда силен? Единица трябва да имаш. Не трябва ли да бъда щастлив? Единица трябва да имаш. Всяко нещо е на местото си, само щом имаш единицата. Изгубиш ли единицата всички други неща не са на мястото.

Сега на вас младите турям тази основа. Ето от какво аз изхождам. Аз изхождам от единицата. Това е мярката. Единицата е сила, която осмисля всичките условия на живота. При тази единица всичко друго, и богатство, и наука всичко се осмисля и всяко нещо си върви нормално, но изгубиш ли единицата, нещата са анормални. Анормалните неща са и болест, и страдания, и мъчнотии. Та на вас е потребна единицата. Ако нямате тази нова философия, вие не можете да бъдете граждани на новата култура, вие ще бъдете като сегашните хора, които нямат единица, с която да мерят. Казват да преминем този живот, както и да е, да имаме едно верую. Никакво верую няма да ти помогне. Веруюто е само една нула. Че ти вярваш в Господа това е една нула, но имаш ли една добродетел, то е една единица вече. Твоето верую с добродетелта е едно нещо, а твоето верую без добродетелта е друго нещо. Твоята наука с

добродетелта е едно нещо,а без добродетелта е друго нещо. Защо ви е на вас тази наука без добродетел?Тъй трябва да седи в ума ви. И ако има в света,който е учен,това са ангелите,които съставили вселената. Трябва да идеш при тях,да видиш, как са създали света. Ако искаме физиологически да изучим човешкия организъм,ние трябва да идем при Господа да видим как е създал от тази кал човешкия организъм,да питаме този майстор. Някой от вас ходил ли е да пита как е направен човекът. А тъй да разрязваме един организъм,да видим къде е стомахът,това е едно патологическо състояние. Или да извадим човешкия мозък,това е друго патологическо състояние. Това не е никаква наука. Наука е,когато човек изучава живия човешки организъм и тогава ще дойте това истинското знание. Но за това ви трябва единицата – добродетелта. И аз ви казвам: Всички трябва да бъдете добри,нищо повече. Това е алхимията,това е магията. Какво означава магия?В старите времена магите са носили своята пръчица – под ръкава. Това е добродетелта. И казват; тази пръчица под ръкава струва повече от всичко в света. И той усеща през своя ръкав,че носи своята магическа тояжка. Това е добродетелта у него. И тогава всичките тези нули се търкалят подир единицата. Движение има. И силите в природата се подчиняват само на магическата тояжка. Това са общи твърдения,които съществуват. Да кажем,който и да е от вас може да направи един опит. Ако вие сте един добър човек тъй,както аз разбирам,ако времето е облачно и той само си вдигне пръста,веднага небето ще започне да се изяснява и слънцето ще се засмее,защото слънцето и то се смее. Пита: Какво искате?Пък ако нямаш тази магическа тояжка,какво ще стане с тебе?Щом излезеш,отвънка ще се забули,както е днес. И дето и да влезеш,в която къща и да влезеш,ще произведеш един миш-маш между хората. Значи ти си без магическа тояжка. Но,ако влезеш някъде със своята магическа тояжка,всичко се изяснява – ти си добър. Трябва да изпитвате в себе си състоянията. Някой път си разтревожен,отчаян,не искаш да живееш,казваш няма смисъл животът. Дигни си пръста (показалеца нагоре),това е твоята магическа пръчка. Ако твоето състояние се промени,ти си добър; ако не се промени,ти нямаш доброто в себе си и ще търсиш да

намериш доброто в себе си. Защото ние няма да търсим доброто вън от нас. Ти можеш да търсиш някой министър,или владика,или чичо,за да вземеш пари на заем от него. Но това не е най-важното. В дадения случай важно е твоето отношение към Бога. В този случай Бог е извор на доброто. Онзи,който е направил твоето тяло, главата, ръцете, краката ще идеш при Него,ще се изправиш,ще се изправиш пред Него и ще кажеш: Господи,изгубих своята магическа тояжка,моля ти се дай ми една малка. Никакво друго богатство не искам, дай ми само тази магическа тояжка да я туря под ръкава си. Аз така бих се помолил. Аз не бих искал ни знание,ни сила,ни богатство, ще кажа: Господи,дай ми само тази малка тояжка,да я туря под ръкава и всичко друго в света ще дойде. Имам ли тази магическа тояжка,всичко ще дойде. Но нямам ли я,нищо друго не ми трябва. Това е философията,която трябва да имате дълбоко в душата си. Вие искате да работите в света и вие ще срещнете съпротивления,но тези съпротивления са на местото си. Ако вие имате магическата тояжка, знание ще имате, ще знаете при всеки случай как да постъпвате.

Сега какво остана във вашето съзнание. Аз не искам да ви подкупвам,искам да ви кажа,че има един много лесен път. За мене да живее човек добре,няма по-лесен път от това. Когато знае,но няма по-мъчен път и по-нещастен път,когато не знаеш. Казвате: Много мъчно е да се живее. Прави сте,когато не знаете,но когато знаете,няма по-възвишен,по-идеален живот от този. Първото нещо ще знаете,като погледнеш през ръкава си,има ли пръчицата и ще погледнете дясната си ръка. Аз ви говоря фигуративно. Щом аз погледна ръкава си отдолу и ако имам тази магическа тояжка, веднага в ума си виждам светлина. От небето виждам един светъл стълб. Това е магическата тояжка. А щом не виждам този стълб,никаква магическа тояжка нямам. Евреите нали имаха тази тояжка. Господ даде на Мойсея тази тояжка и каза: Хвърли на земята този жезъл,на всичко ще стане. Докато имаше този жезъл,Мойсей ходи при фараона и го накара да пусне евреите. Той маха из въздуха с нея, слисаха се всичките египтяни. От този удар раздели се водата и през пустинята мина,докато Мойсей носеше тази тояжка,всичко ставаше. Това е добродетелта у чо-

века. Това е онази живата вяра, която човек трябва да има в Бога. Да знае човек, че преди всичко трябва да служи само на онази първата жива сила, която му е дала сила. Това трябва да бъде един идеал за вас. Така ще бъдете силни и мощни в света да работите, тогава ще ходиш в университета за Бога, ще се биеш на бойното поле, заради Него. Най-първо ще пукнеш главата на противника си, след туй ще се разкаеш, ще духнеш на главата му, той ще възкръсне. Неприятеля най-първо ще го повалиш на земята, ще му покажеш, че у тебе има сила, че ти не си човек, който може да поплюваш. След това ще го оживиш, ще му покажеш, че може да има сила и че можеш да го възкресиш и ще му кажеш: Сега може да бъдем приятели. И тогава той ще тръгне след тебе, ти ще му кажеш: Я погледни в ръкава си. Най-първо няма да бъдете баби, аз не съм за баби. Казвате: Мирни хора. Не. Най-първо ще го положите на земята и след това ще го дигнете от земята, ще му изчистите раните и ще го вземете на магарето. Ще му покажете, че можете да имате и други отношения.

Сега какво разбрахте? Много нещо разбрахте, но ви е страх да го приложите и аз виждам вашия страх. Оставете сега всичкия ваш еврейски страх. Някои казват: Ако тръгна по този път, ще изгубя всичко. Че ти нищо нямаш. Ама в този път никаква култура, никакво знание няма да добия. Че ти *нямаш никакво знание. Няма по-хубаво нещо от това* да имаш най-умните хора и най-учените хора на страната си. А пък няма по-голямо нещастие, когато никой не обръща внимание на тебе. Ако идеш при говедата и се оплачеш от твоето нещастие, кое говедо ще обърне внимание на тебе? Или ако се оплачеш на дървета, кое ще те чуе? Сега казвам: Вие сте окултни ученици, не искам да станете едностранчиви. Вие казвате: Няма наука, това е празна работа. Помнете едно: доброто за вас трябва да бъде на физическото поле един идеал. Дойдете ли до доброто, две мнения да нямате. Доброто това е единицата, това е мярка за всяко знание. Като дойде до Божествения свят аз взимам Любовта като мярка, която е най-достъпна. Казвам: Там тя е единицата. Имаш ли Любовта, всичко имаш. А доброто е плод на Любовта. Ако вие държите моята идея, ще опитате резултатите ѝ.

Сега за цял един месец онези от вас, които искат всеки ден, вземете думата добро, в този смисъл ще мислите за нея. Така: Аз съм добър, защото Господ ме е направил да бъда добър. Ама няма да мислите, че сега сте добри, защото ако вие мислите, че досега сте били добри, то е изгубена работа. Но да признае човек доброто, като основа, която е турена в началото. Така доброто е мярка за всичко. Доброто е мярка за цялото битие, за всички органи, които съществуват. И злото почива върху доброто. И злото живее в доброто. Следователно, във всяко зло има основа доброто. Само че злото не съзнава това, а доброто съзнава, че то е господар. Във всичкия органически свят и в целия сегашен строй на нещата у хората е турено доброто. Доброто, законността на нещата. Доброто е основа и начало на всичко. Та ще турите сега, че сте добри, а доброто е основа на човешкия живот. Ти не можеш да бъдеш умен, докато няма една основна идея у тебе, а основната идея това е доброто. Имаш ли доброто, където искаш и каквото искаш може да работиш.

Сега каква мисъл остана в ума ви? Някои от вас ще кажат: Тази работа е много трудна, нали? Каква мъчнотия има човек да си отваря очите. Има ли някаква мъчнотия човек да възприема светлината? Тя сама влиза, никаква нужда няма да взимаш въздуха, той сам влиза. Отвори си очите, отвори си дробовете. Каква мъчнотия има за яденето, отвори си устата. Ще туриш малко хляб, ще го сдъвчиш, той сам си отива на място и като отиде там, други има там, които извършват работата. Самият човек нищо няма да върши, другите вършат за него. Та казвам сега: Ще измените метода, ще приемете един от методите. Един от основните методи е това: Без доброто в света няма никакъв прогрес. Всички неща без доброто са обезценени. Само доброто остава.

Станете сега и произнесете следната формула:

ДОБРОТО Е ОСНОВА НА НАШИЯ ЖИВОТ!

8.25 ч.

ПОСОКА НА ДВИЖЕНИЕТО НА СВЕТОВЕТЕ.

РАЗВИТИЕ НА ЛИНИИТЕ.

X година.
7 школна лекция на I мл.ок.клас.
24.X.1930 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Следният път пишете върху **ТЕМА № 7:** ***ОСНОВНИТЕ ПРИНЦИПИ НА СЪВРЕМЕННАТА МАТЕМАТИКА.*** Какво разбирате, когато се каже, че двама души са зависими един от друг? При какви условия могат да бъдат зависими те? По какво познаваме, когато човек е зависим от своя ум или от своето сърдце? Какви са признаците, които показват, че човек е зависим от своя ум или от своето сърдце? Или от своята воля? Може ли някой от вас геометрически да начертае тази зависимост? Ако вземем страните на един триъгълник за ума, сърдцето и волята, която е по-дълга, от нея са зависими останалите две. Така е, но това е за много напредналите. Не е очевидно, а трябва да е нагледно. Това са предположения, които трябва да докажете.

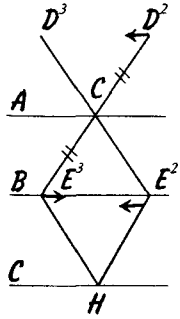

Представете си, че това са разни полета A, B, C, на действуващи сили. Представете си, че има известно съприкосновение на известни сили в точката C. Сега, ако стане известно променение на линията CD^2, понеже тази линия е в зависимост, какво променение ще стане в линията CE^3? CD^2 се движи в посоката към D^3, тогава CE^3 се движи в обратна посока към E^2. И към третото поле C. имате един ъгъл, който е разло-

жен. Ако линията CD^2 се измени, и CE^3 ще се измени, тогава какво направление ще вземе E^2H? Ще вземе същата посока както горе – към E^3. Защо?

Сега, както са начертани тези триъгълници, имаме сили, които действуват в трите полета, във физическия свят, на нашето зрение. Докажете тези явления геометрически на нашето поле? Те ще се проектират като една права линия Н $M.h$————m. Фотографирайте един куб на книга. Вие на книга не можете да фотографирате един куб. Може да го фотографирате, но той не показва реалността. Вие можете да приведете лицето на книга, но какво представлява лицето на книгата? Нали на книга трябва да преведете тази реалност. Какво се показва на книгата от куба? (показва се фигура от две измерения, а кубът има три измерения.) Допуснете, че имате един предмет от четвърто измерение и вие го фотографирате на един предмет, които има три измерения, колко страни ще се изразят? (три). Да, четвъртата ще остане. Същото, както ако фотографирате един свят от 3 измерения, ние третото го подразбираме, а виждаме само двете измерения. Защото ние живеем в един свят от две измерения. А в умствения свят трябва дълго време да мислим, за да видим тъй нагледно какво е това тяхно отношение. Допуснете, че имате една фотография, от трето измерение; и кубът може да се представи на една книга в две измерения, като квадрат ***B***. Вие можете да турите и плоскости на куба, нали? Сега, това е куб ***A***. Но допуснете, че имате един куб, който представлява една реалност от 4-то измерение. Тогава, за да представиш четвърто измерение, започваш на всяка една страна да начертаваш по един куб. Какво представлява това? ***C***. (Съвкупност от кубове.) Този куб ще почнеш да го увеличаваш, тогава нещата растат. Ти ще забележиш едно еднообразие, повторение на кубовете. Кубът почва да се повтаря от всяка една страна. Като при всяка една страна туриш по един куб, тогава имате приблизително едно изображение за 4-то измерение. По видимому ще се представи като че тези стра-

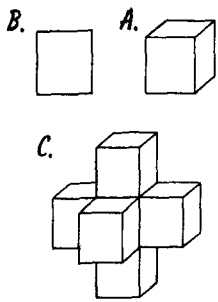

ни нямат никакво отношение. А във всички тези кубове се представя едно число, с което може да се действува. Това в математиката може да се представи, като че постоянно се разширява нещо. (Забелязва се – от всяка една основна точка излизат линии като лъчи). Така, и всички служат за растене. Тогава, като изучаваме във физиологията процесите, които стават, ние изучаваме действующите сили на четвъртото измерение, проектирани на третото измерение.

По този начин имате човешкия нос. Тук линията е на третото измерение, а на четвъртото измерение какво има? Например, коя линия на носа е от четвърто измерение? Това можете да наблюдавате много добре, когато наблюдавате нервната система под микроскоп; там, дето се увеличават нервите по отношение на цялото. Там можете да забележите как работи природата. (Там, дето има такива преплитания на нервните възли, там има същото преплитане, както и в този ромб – виж чертежа *C*.) Вие можете да забележите един конус, който се движи като един център. Другите линии не се движат, те са перпендикулярни. Какво се образува? (Ще се образува една конусна повърхнина). Тъй както сега е образувано човешкото тяло. То е по този начин образувано.

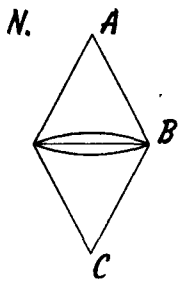

N. Това е кръгът на човека, едната част е горната половина, а другият конус е долната половина. Та, като разглеждате човека, трябва да го разглеждате от три становища, от три полета, *A*, *B* и *C*. Добре, ако в полето *A* стане известно променение у човека, какво променение ще стане и в полето *B*.? Да допуснем *A*. е разумният, съзнателният живот на човека. Ако там станат известни промени, какви промени ще станат и в полето *B*? (Аналогични промени). Тогава промяна ще стане и в полето *C*. При физическата деятелност на човешката воля. Защото и там ще станат промени.

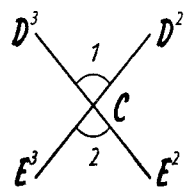

Сега да допуснем, че горният триъгълник е отворен на горе. Да допуснем, че се сипва една водна течност от действующите сили в този съд. D^2CD^3. Тази повърхност ще се напълни. Да допуснем този съд е във връзка с долния съд и там има едно малко отверстие, и тази течност може

да премине в съда E^2CE^3. Ако страните са подвижни, какво ще стане?(Ако страните са подвижни,същото увеличение ще стане и долу). Ако ъглите 1 и 2 са равни,а те са равни,и изтичанията са равни. Колкото напрежението е отгоре,толкова е и напрежението и отдолу. Затова казваме,страните са в еднакво напрежение. Но докажете,че напрежението на ъгъла 1 е по-голямо от ъгъла 2?Да кажем,че в ъгъла 1 напрежението остава същото,а в 2 напрежението се изменя. После допуснете,че CD^2 се движи по-бързо,а CE^3 се движи с една бързина два пъти по-малка от първата. Какво ще стане?Ще стане едно огъване. Щом имаме известно огъване,значи линиите са в две посоки. Линиите,които се движат в по-висшето поле,се движат по-бързо,а в по-низшето поле се движат с по-малка бързина,и става едно огъване. (Когато един слънчев лъч проникне от една по-рядка среда в една по-гъста среда,става едно пречупване). Когато се прокара един слънчев лъч през една призма,какво става?(Става разлагане). Каква е разликата между пречупване и разлагане?(При разлагането има пак пречупване,но понеже всичките лъчи различно се пречупват, имаме разлагане). Да допуснем известен предмет се разлага,нали така се проучват нещата. Ако разложим човека,какво ще намерим?(От какво е съставен). Ще намерим елементите,от които е направен човекът,ще намерим известни отношения,ще видим количеството от материята,от която е направена материята. Ще намерим какво е съотношението. Ако изучаваме физическото устройство,от елементите,от които е направено тялото,ще намерим количеството от разните материали. Тогава ще намерим известни пропорции; ще намерим,че някъде има повече кислород **O** отколкото водород $\mathbf{H}_2$ и т.н. И ще дойдем да разискваме защо кислородът в даден случай е повече,или водородът,или азотът **N**,или въглеродът **C**,и т.н. Да кажем,че ние намерим тези 4 елемента; тогава,ако намерим,че в един човек има повече **O** кислород,какво ще заключим?(Че той е по-активен). Ако намерим,че има повече **H** водород?(Чувствата играят по-важна роля).

Сега разсъждавайте. Ако на земята в известни места има повече вода,какво ще бъде там?Животът ще бъде по-изобилен,ще има по-голяма растителност. Растителността показва

присъствие на вода; щом има растения,ще има повече живот. Растенията показват присъствие на дъжд. Щом има дъжд,показва растителни места. Щом има растения,може да има и животни. Защото,ако няма растения,няма да има и животни. Растенията ще привлекат и другите по-напредналите животни чрез храната,която животните ще имат. Ако някъде има повече азот,какво ще заключим?(Тогава ще докажем,че разумното,пасивното у човека е повече). А ако някъде има повече въздух,тогава какво?Сега вие ще се научите да мислите само по един начин. И стават повторения. И вие сте дошли до едно повторение. Ще дойдете,един ще свири „Цвете мило,цвете красно“,дойде друг и той свири това,само че той казва,че го свири по особен начин. И трети тури нещо; и всеки казва,че той свири „Цвете мило,цвете красно“,но го свири малко по-особено. Като прегледаме тактовете,ще видим,че те са все същите,но той казва,че той турил нещо,турил повече чувство. Аз не виждам никакви чувства. Та,казвам, трябва да се изсвири „Цвете мило, цвете красно“, тъй както никой не го е свирил. Да туриш някои нови работи,че никой да не разбере,че ти свириш „Цвете мило,цвете красно“. Ако искаш в даден случай това цвете мило да е просто един квадрат. Но ти искаш този квадрат да го свириш в един по-висш свят. Как тогава ще го свириш?(Като куб). Като куб ще го свириш,но в по-висш свят. Искаш да го свириш в още по-висш свят да го свириш,как ще го свириш?

Та казвам,ако по закона на аналогиите,ние съпоставим нещата,и да им се даде все по-голяма и по-голяма дълбочина,може да се достигне до нови положения. На нещата може да се даде много голяма дълбочина. Даже,едва гърците започнаха да забелязват дълбочината на формите. Египтяните,които изучаваха геометрията,те имаха само линии и тела,повърхности. Културата на индусите,те дадоха дълбочина вече. Но и те пропуснаха нещо. На философията на египтяните и на индусите липсва нещо. Например един индусин може да те убеди,след като си ходил някъде по света,той може да ти докаже,че ти не си ходил. Той доказва,че няма никакво физическо движение. А ти само мислиш това. И той може да ти докаже,че никакво физическо движение няма.Той ще ти каже така,да зе-

мем точката *А*.,тя се движи в такава въобразяема бързина,че тя едновременно може да бъде дадена във всичките точки на цялата наша видима вселена система. Следователно в този случай,тази точка се е подвижила,но тя не е така голяма,тя само се показва така. Толкова бързо се движи тя,че се показва че е голяма. В света няма никаква големина. Това е тяхното твърдение,но не е доказано,че в света няма никаква големина. Той предпоставя една аксиома, която не е доказана. Трябва да го вземеш на вяра. Тялото се движи бързо,и едновременно може да бъде навсякъде и моментално,вследствие на това нам се показва,че бързината е голяма. Но ако точката се спре в своето движение,светът ще бъде равен на нула. Онзи, който не разбира философията,изведнъж ще каже,как е възможно тази красота и тази разумност всичко това изведнъж да изчезне и светът веднага да изчезне?Той ще изчезне и ти ще кажеш, всичко е било една нула. Но какво подразбирате вие под една нула?(Безкрайно голямо движение). Единица и нула това са двете крайности. Какво подразбира единицата? Увеличение на нещата. При единицата всички неща се уголемяват. Колкото и малко,но те се уголемяват. А нулата какво показва?(Всички числа на ляво от нулата се намаляват). Тогава ще представим така: 1. 0. 0,1. 0,01. 0,001. 111. Какво е числото 111?(голямо). Тогава можете ли да направите разлика между 0,001 и 111?Първото число е 111 пъти по-малко. Как можем да пишем за нещата,които са от нищото?Ние разбираме един процес на смаляването. Чрез закона на единицата,се изучава законът на растенето,увеличава се човек,чрез закона на единицата се изучават културите в умствено отношение. Ти добиваш знание,добродетели; и обратният процес,става израждане,когато хората загубят своята добродетел,своята сила,няма интелигентност,намалява се здравето. Каква разлика има между един здрав човек и един болен човек? И защо човек се разболява?Сега вие ще преведете един аргумент,понеже не е живял съобразно законите на природата. Това може да е една от причините,но съществената причина не е там. Това е възможно,но това не е единственото съгрешаване. Аз казвам,причината е следната,този човек е бил много натоварен и следователно,за да му олекне,той е получил една болест.

А причината е, турил е повече товар на себе си, натрупал е повече материя и природата го смалява, направя го болен и отнема от тежестта на тялото. И за бъдеще може да се направи опит, има една норма за тежестта на човека; като се тури здравият човек на една везна, да се види неговата тежест с нормата, щом този човек почне да се разболява, неговата тежест почва да се уголемява, увеличава. И после, кажат: Олекна вече. Казвам, когато нещата стават нормално, хубаво е да бъде човек тежък в даден случай. Ако ти си над водата, и станеш тежък, и те спуснат във водата, какъв шанс имаш да оживееш? Тогава аз мога да ви кажа, че болният човек съдържа по-голямо количество от живота, отколкото здравият човек. И аз чрез известни математически формули ще ви докажа, че е така. Нали всякога след една болест човек казва: Сега аз съм по-здрав от преди! И по-здрав е от по-рано. Но това, което трябва да научите, е следующето: След като сте турили един болен човек в болницата, каква е неговата задача там? Кажете ми сега, каква е задачата на болния, да пъшка ли? Какво е пъшкането? То е, както когато един локомотив, който пристигне, прави: пфу, пфу, пфу! Локомотивът може да пъшка, но целта на локомотива да пъшка ли е? Болният човек е един локомотив, който е спрял, и пъшка той; и като тръгне на път, пак пъшка.

Та казвам, да си направите една аналогия, защо сте болни и защо лежите на леглото? Представете си, че вие сте болен и дойде един цар при вас, и зависи от вашия отговор дали да седите в болницата или не. Ако не отговорите, ще кажат: Изхвърлете го навънка! (Ако някой трен е много натоварен и го карат по някой баир, и той не може да върви, той седи на едно място; същото става и при болника). Тогава какво трябва да направи той? (Трябва да му откачат от вагоните и той ще потегли). Така. Да допуснем, че вие се разболявате и ви пращат в болница. И вие сте натоварен, седите в трена. Вие сте един проповедник в болницата на болните и трябва да проповядваш на болните, защо си болен и те защо са болни. Значи, и проповядването е една задача. Аз да ви дам едно положение. Представете си, че този болният човек е много разумен и дойде лекарят, и го прегледа, и каже: Сърдцето ти не бие нормално, после, имаш едно разслабване на стомаха, на черния дроб и

т.н. Но болният каже: Г-н докторе, аз бях едно време много здрав човек, но с майка си не живеех много добре и оттам насетне се разболях. Причината на болния човек се дължи, че той не е живял добре с майка си. И в един момент майката умира, и тези ненормалности на сърцето и черния дроб се дължат на майката. И той казва: Слушай, г-н докторе, ако и ти с майка си не живееш добре, същата болест и до тебе ще дойде. Да допуснем, че този лекар каже: Каква фантазия има у този болен? Какви работи ми говори? Но един ден и лекарят заболее от същата болест, и той дойде на местото на болния. Всичките болести, които сега съществуват в света, и анормалности, се дължат на разните тези отношения, това са нарушения, в която и да е област. Всяка една болест дали физическа или органическа, причината ѝ лежи далеч. Когато се премахне духовната причина и се възстанови отношението да стане правилно, и болестта се оттегля. Не е лошо човек да бъде болен. Тогава ще проповядваш на болните. Друго яче ще бъдеш проповедник. Да проповядваш като здрав е много лесно, но да проповядваш като болен, да се обърнат тези хора към Бога, и след като обърнеш тези 10 души ти ще оздравееш, и те ще оздравеят. И тогава, ако те попитат защо се разболя? – Да проповядвам. Сега по този начин е истинско проповядване!

Да вземем сега другото положение. Тебе те скъсат в университета. Не е лошо това. Много ученици, които ги скъсаха в университета, не показаха, че са неспособни. Напротив, те може да са много способни. Отношението, че ги скъсаха, не е, че са неспособни. Представете си един разумен човек, той може с една малка кофичка да изважда вода и да не скъса конеца. А един неразумен човек може с едно дебело въже да изважда вода и въжето да се скъса. Защо тънкият конец не се къса, а дебелото въже се скъса? Някой път може да стане и обратното. Какво ще заключите, ако дебелото въже се скъса? Разумността не е била голяма. А ако тънкото въже не се скъса, разумността е голяма, затова не се къса. Ако тънкото въже се скъса, разумнстта е малка.

Да допуснем, скъсали един ученик, как ще докажете това? Материята знаеш, учил си, разбираш всичко това, но скъсат те. Искат да ти докажат, че ти си скъсан. Ти как ще докажеш, че

не си скъсан? Представете си, че аз имам един професор, изучавам математика, и той ме скъса. Скъса ме и по геометрия, по всичките правила ме скъса. Иска да ми докаже той, че аз нищо не разбирам по математика. Да кажем, имате формулата $n = r + 1$. Защо в даден случай n е равно на r плюс едно? Значи, за да бъдат нещата равни на r, трябва да се притури една единица още. След като ме е скъсал професорът, аз зная подбудителните причини защо ме е скъсал. Тогава аз съм превеждал онзи пример, в турско време един от подсъдимите по едно дело отива при съдията и му дава сто гроша такива турски, една лира. И му казва юз, т.е. дава му сто. Същевременно, това значи, гледай на лицето ми. Лице и сто е една и съща дума на турски. Казва му: Г-н съдия, аз като дойда и кажа на лицето ми гледай, ти да знаеш, че съм ти дал сто, т.е. една турска лира, и да отсъдиш в моя полза. Иде обаче и другият, и той казва на съдията: Отсъди в моя полза делото, и му казва, два пъти гледай на лицето ми, два пъти юз. Сега съдията ще отсъди. Най-първо дошъл този, който казал на съдията (лицето) ми гледай. Съдията казва, да гледам на твоето лице, но какво да правя аз с двете лица на онзи? И той осъжда първия. Защо? Понеже другият е платил повече. И този казва, аз изгубвам делото, понеже другият платил повече. Допуснете, че един професор тебе ти тури две и половина. Че как е премерил той знанието, че ти си отговорил за две и половина? Защо да не тури той още половинка? (Това показва, че бележката на писмения е, да кажем, две, и на устния три, обща бележка става две и половина). Сега онзи, който не разбира закона, ще каже, защо да не ми тури още половина, какво му липсва? Това скъсване на учениците в университета си има други причини. Причините тука произтичат от един свят не на физическото поле. Някой път професорът е тъй неумолим, непременно той трябва да те скъса; като че му е заповядано да те скъса. И той ще те замотае така, че ще те скъса. Като че той трябва да те скъса. Но причините са други. Даже и учениците знаят това, те вече предчувствуват. Казва той: Ще ме скъсат, аз го зная. И отива той, не че не е учил, но съчетанието на времето и действующите сили е такова. Той е учил, учил, но професорът го скъса. Всякога един професор мо-

же да скъса който и да е ученик. Всякога силното може да спре един предмет,който се движи. Всякога се разбира,че професорът е по-силен. Това не е една слабост. Пред по-силното ти трябва да отстъпиш – ще спреш! Но ако не може професорът да те скъса,тогава?Да кажем,някой път професорът е искал да те скъса,а не може,тогава?И като не може да те скъса професорът съжалява,че не може да те скъса.

Сега това са отвлечени въпроси,отвлечени,значи,не са реални въпроси. Когато ти кажеш,аз това не мога да го постигна,постижението е един момент. Запример,професорът може да съжалява,че не е можал да скъса ученика. И ученикът може да съжалява,че не е можал да отговори; не че не е можал да отговори,но в дадения случай има нещо,което му препятствува. И затова е необходимо,когато човек влезе в света,той трябва да намери една хармонична среда,да бъде в хармония с всички среди, които действуват около него. Това е закон. Има една среда,която е в хармония с него,и той трябва да я намери. Всички тези среди,които ти противодействуват,те те спъват. Има един закон на хармонията. Ако ти не можеш да дойдеш във връзка с него,ти ще се спреш. Непременно ще те скъсат. Да кажем,имаш някой удар или стане ти лошо,в дадения случай умът ти не работи. Стане едно нарушение в кръвта ти,паметта ти се помрачи,известна формула ти не можеш да я напишеш, погрешиш, какво ще направиш тогава? Когато умът ти е светъл,разбирам. След като те скъса професорът,ти минеш този процес и като излезеш навънка,умът ти просветне,напишеш формулата,и ти можеш на целия клас да помогнеш, да покажеш; всички минават, но тебе скъсат. Разумният професор няма да го направи това. Аз вземам професора,който ще те скъса,има условия в живота,които нямат никакво отношение към нас. Един камък,който пада от една височина,той не може да се спре,той се търкаля. Ние изясняваме известни физически работи така. Ти на един професор не можеш да му четеш никакъв морал. Аз го вземам като един камък,който пада от върха на една планина,търкаля се,върви,и пада в известна посока. Питам кой трябва да се отбие – камъкът ли или аз?Аз трябва да се отбия. В дадения случай той е професорът,от високо слиза той. А аз съм уче-

никът, който се качвам нагоре. Кой трябва да се отбие? (ученикът). И ако ме смачка камъкът, кой е отговорен, кой ще носи отговорността? (Ученикът, че не се е отбил).

Когато ние говорим за разумност в света, ние трябва да подразбираме известни действия в света, които ние наричаме механически, на които съзнанието е отвънка. Не се бори с процеси, които са механически! Ти ще намериш законите на тази механика, която седи отвънка. Не ги регулирай тези процеси отвънка, но ги регулирай отвътре! И ако се случи такъв един процес, например, раздразниш се, това е един механически процес. Не търси причината на гнева вънка от себе си, но и вътре в себе си не я търси. Някой се разсърди, колкото и да търсиш причината на гнева отвънка или отвътре, де ще намериш гнева? Има ли някой, който да е хванал гнева? И има ли някой от вас, който да е намерил мястото на гнева у себе си? (Това е един процес, който не се подава на нашата воля). Предметът, който ме предизвиква на гняв, всякога е външен, следователно, ти можеш да го преодолееш. А знанието, което имаш за предмета, е вътрешно. Като добиеш вътрешното знание, ти преодоляваш гнева. Докато ти съзнаваш, че един предмет не може да ти предизвика гнева, ти не се гневиш, ти си спокоен. Допуснете, че някой дойде и ми каже, че отишли да оберат къщата ми. Добре, ако има нещо за крадене, аз ще повярвам, но аз зная, че в стаята ми няма нищо. Ама ще вземат нещо. Аз съм спокоен, аз зная причините. Ама той е влезнал. Аз съм спокоен, защото зная, че нищо няма, какво ще вземе? И онзи, който ми съобщава това, и неговите сведения не са верни, понеже в дадения случай аз зная как седи реалността. И не мога да се гневя. Но всякога когато аз не зная какво става с мене, аз мога да се гневя. В гнева всякога има едно опущение. Например, някой върви бързо, друг го спира. Той каже, не трябва да ме спираш. Питам, кой е прав? Ако гладният, който се е запътил, отива на фурната, и бърза, понеже, ако не иде навреме, ще остане гладен, но ти го спреш насред пътя, той ще се разгневи, но ти си скрил под палтото си един топъл хляб, той ти каже, не знаеш ли, че аз на фурната отивам, това, онова, и се дразни. Но ти кажеш: Аз купих за тебе един

хляб, и му го даваш. Веднага в него енергията ще се измени, и настроението ще се смени. И във вашия живот постоянно става това.

В живота хора, които се гневят, отиват на фурната за хляб и някой ги спре. После, ти кажеш, мина ми гневът. Защо? Получил си хляба. Но някъде гневът не минава. Защо? Той е закъснял, не е получил хляб, не е взел това, което той иска. И вследствие на това, ти се дразниш. И когато ние кажем, че човек трябва да има истински понятия за живота, трябва да разбираме вътрешните отношения на ежедневните нужди, които се случват в нашия умствен и физически живот. Трябва да знаете основните нужди, които имате. И при възпитанието трябва да знаете основното, което ви е потребно. Какви нужди има, без които не може? Ти не можеш да имаш повече от три нужди, от три нули. Всеки ден ти имаш три нужди. Една в разумния свят, една в интелектуалния свят, и една на физическото поле. Ти трябва да работиш. На тялото трябва да имаш една приятност на физическото поле: да ядеш и пиеш; в умственото поле трябва да знаеш къде да идеш да пиеш вода. А в разумния свят трябва да имаш една библиотека, да прочетеш една книга. А като дойдеш до волевия свят, да седнеш на креслото и да си отпочинеш. Това са три нули, три неща, три нужди, и след като ги имаш, ти се усещаш задоволен. Казвам, когато изучавате философията на земята и всичката съвременна наука, математиката, геометрията или изучавате географията, каква е относителната цел на географията? Или изучавате техниката, каква е относителната ѝ цел? (да ни запознае със силите и тяхното действие). Да изучаваш правите линии, това е техника на човека. В химията изучаваш същото. Математиката, хигиената на човека и при всички науки трябва да изучаваш това, което имаш в себе си. Иначе ако няма съпоставяне, няма никакво отношение.

Та, при възпитанието все трябва да намерите една малка допирна точка, колкото и да е малка микроскопическа тази наука, все има отношение вече към нас. А другите неща, ние ще ги забравим. Всички неща, които нямат отношение към нас, ние ги оставяме. Нали всеки от вас като сте учили по математика, по музика, нали забравяте тази техника, някои са

учили история и след това забравят, което са учили. До известно време човек знае, но след това почва да забравя, което е учил. Казват: Паметта изневерява. Не, но отношение няма.

Та, аз искам да ви наведа на следната мисъл. Има повече полета, но аз вземам само три полета. Всякога когато ние говорим за една разумност, това е едно поле, дето действуват хиляди хора едновременно. И ти имаш отношение с тях дали съзнателно, или несъзнателно. Действуваш в умствения свят, това е едно поле, и там действуват хиляди същества; или действуваш на физическото поле, то е пак същото. Ти трябва да се съпоставиш и да имаш известно съотношение към тях. Ако някой каже тъй: Аз искам да живея само за себе си. Какво значи това? Да живееш само за себе си, това е един закон. Често индусите казват: Да влезнеш в себе си. Че това е един затвор! Да излезнеш от себе си, това е свобода. Павел казва: Бях пренесен до седмото небе, в тялото или вънка от тялото, не зная. Вземете един калугер, отива в планината сам да живее, да се уедини. А разрешението на въпроса не е в уединението. Уединението е разрешение на един въпрос. Това е един вътрешен метод. Ученикът се уединява да учи. Че ти като отиваш в училището, се уединяваш. И след като свършиш училището, след като се уединиш, ще идеш в света да работиш. Какво си придобил от уединението? Значи вечерно време ще се уединиш. Значи, пак не си в уединение. Ти си със своята смятаница. Или в своята геометрия, събрал си 14, 15 предмета около себе си, че това са все умовете на учени хора, де е тогава мястото, дето човек е сам? Това е неразбиране на въпроса. Именно в самотията седи най-голямото нещастие на хората. Когато имаш отношение с хората, ти си сам. В неразбирането е самотията. Когато нямаш отношение с хората, ти си сам. Някой казва, чакай да се отделя от хората. Че ти от тях отдавна си отделен. Отношение трябва да намериш в света между хората. Отношение между техния разумен живот и волев живот. Това е една задача на възпитанието, да се възпита човек. Ако ти нямаш един такъв възглед, със сегашната философия, тъй както сега хората разбират, не може да имаме никакви резултати. – Няма отношения. Ние не разбираме природата, всичко в нас е тъй разхвърлено; всеки прави пог-

решки и не знае защо прави погрешки. Радваш се и не знаеш защо се радваш. Осиромашаваш и не знаеш защо осиромашаваш. Забогатяваш и не знаеш защо забогатяваш; страдаш и не знаеш защо страдаш. Че няма по-голямо нещастие да бъдеш сиромах с богати идеи. Ти си сиромах, все корици ядеш, но вечерно време като седнеш, в ума си имаш автомобили, къщи, волове; с треска се чешеш и големи работи мислиш. Ето това е един сиромах, който с нищо не може да се оправи. Имаш един богат човек, милиони има, а седи и мисли какво трябва да направи зарад хората. Това е един сиромах богат. Този богат човек мисли в ума си как да се спаси, той е богат. Ако ти намериш този сиромах човек и му дадеш пари, искаш да направиш добро, дадеш пари да си постигне своите идеи, какво добро си направил? Аз съм превеждал този пример, срещали сте го в беседите. Моли се един светия за един каменар да стане богат. Примерът е от Александрия. И като забогатял каменарят, започнал да живее нашироко. Тогава се явява неговият ангел при светията и му казва, ти знаеш ли, че стана причина този човек, каменарят, да загуби душата си. И хваща ангелът светията с камшика си, и го налага по всичките правила, и му казва: Още веднъж да знаеш как се помага на един беден човек. И ангелът пак взел всичкото богатство на каменаря. Тогава светията пак го среща беден както и преди. Каменарят пак му казва, помоли се на Бога да стана богат. Един път правих добро, втори път не искам да ме бият.

Аз ви казвам на вас, младите, да не бъдете от тази категория, да помагате, дето не трябва. Често в ума ви има една идея да станете учен човек, философ, да напишете една книга, някое съчинение. Този, който ви е дал това знание, може да го бият, ще ви вземат знанието. Някой велик реформатор иска да каже, че спасил света, това направил, онова направил. Това са хубави работи. Ако седи знанието, което имаш, каква полза можеш да принесеш с твоето знание? Да спасиш един човек не е лошо; една душа да обърнеш към Бога струва повече, отколкото всички науки и философии, които ги има по света. И ние, съвременните хора, не само ние, но и онези преди нас и още доста поколения ще минат, които ще мислят все по този начин.

Та, казвам, не тургайте науката като едно средство за постигане целите на живота. Знанието в света не се добива. Това е мое твърдение. Доброто в света не се придобива. Това не е материално. Любовта не се придобива. То е като светлината, отвориш ли прозореца можеш да имаш, колкото искаш светлина. Но щом затвориш прозореца, ти няма да имаш светлина. Ти можеш да бъдеш добър всеки момент. Отвори прозореца си и ще бъдеш добър, колкото искаш. Затвориш ли прозореца и в тъмнина ще бъдеш. Ние схващаме, че доброто можем да го добием като любовта. Че това е материално нещо, което можем да добием. Не е така. То е като светлината. Отвори прозореца! Така всеки един от вас може да бъде учен. Отвори прозореца на науката и ще бъдеш учен, колкото искаш. Затвори прозореца и пак ще бъдеш невежа както и преди. Това е същността, тъй седи въпросът. Та трябва да знаем как да отваряме прозореца, в ума си да отвориш прозореца, когато слънцето грее. Някой път слънцето не грее. Това са отношения. Това е наука, да знаеш кога да отвориш прозореца. И тепърва трябва да учите. Някой път ще отвориш прозореца, когато трябва.

Та, казвам, това са новите положения. Превърнете съвременната наука с всичките свои процеси. Това са действующи сили. Едно време тук реките са текли, въздухът се е движил и сегашните хора, които разбират природата, са впрегнали водата, значи, могат да извадят енергия от водата за осветление. Растенията са научили това изкуство по-рано. Те изваждат от въздуха това, което хората не могат да изваждат.

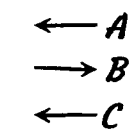

Сега каква беше основната мисъл? Ако движението в духовния свят отива от дясно на ляво ***A***, тогава движението у самия човек ще бъде от ляво на дясно ***B***. И тогава на физическия свят ще имаме едно такова движение пак от дясно на ляво ***C***. Следователно, когато явленията от два свята отиват в една и съща посока, явленията от третия свят отиват в противоположна посока. Тогава, когато движението на разумното ***A***. и движението на волята ***C***. отиват в едно направление, в едно и съща посока, тогава развитието е правилно. И когато аз отивам в противоположна посока, в дадения случай аз съм

резултат – ***В***. Но ако в даден случай движението на един висш свят отива в една посока ***А***.,и движението на физическия свят – в обратна посока – ***В***.,и аз се движа в посоката на същия разумен свят ***С***,отношението е правилно. Значи, между три величини крайните трябва да се движат в една посока. Та казвам, в триъгълника имате това движение:

пресичането какво показва?Това са два свята,които се движат в една и съща посока.В триъгълниците са дадени отношенията. Дадени са правилата на тези движения. Всеки един ъгъл е едно правилно отношение. Винаги посоката на разумния свят трябва да съответствува на физическия свят или по-право посоката на физическия свят трябва да съответствува на разумното. Или умът на човек върви в точно обратна посока на разумното и тялото.

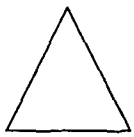

Можем да кажем и така: когато челото на човека изпъква навън и брадата се движи навън,носът се оттегля навътре,прави една линия на оттеглене ⟶ . Но носът на човека никога не може да мине зад своя отвес. Ако спуснете един перпендикуляр от ***С***. надолу,носът не може да мине никога тази линия ***СВ***. До своя перпендикуляр може да дойде.

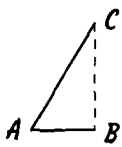

Следователно,колкото тази линия се оттегля,тогава и силите на духовния свят падат нормално върху нас. А когато тази линия на носа е по-полегата навън,както е у животните,толкова интелигентността е по-слаба. У животните челюстта е по-слабо развита. Носът е силно издаден навън и челото е издадено,но много малко. На този нос ∠ разумността е съвсем слаба. Следователно, муцуната на животните има такава линия. И после ще видите, че тази муцуна постоянно се оттегля,оттегля и в това седи развитието на линиите.

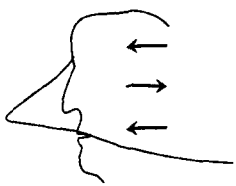

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

8-20 ч.с.

ПРАВИЛНИТЕ ОТНОШЕНИЯ
ДОБРАТА ПЕДАГОГИКА

X година
8 школна лекция на I мл.ок.клас.
31.X.1930 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

Пишете втория път върху **ТЕМА № 8:** ***ОРГАНИЧЕСКАТА СИЛА НА ЧОВЕКА***. Да дойдем до едно елементарно положение в живота. Да вземем думата ОТНОШЕНИЕ.

Да я вземем в нейната дълбочина. Да кажем, какво е отношението на човека към човека? 1:1? Или отношението на една птица към друга птица, или отношението на едно млекопитаещо към друго млекопитаещо? Отношението на една риба към друга риба? Ти говориш за „моите отношения". В даден случай щом имаш отношение, това е пробуждане на съзнанието. Какво трябва да се разбира под отношение? Или усилване на отношенията? Могат ли отношенията да се усилват? Каква може да бъде тогава проявата, ако се усилва известно отношение? Ако имаме едно такова отношение 1 към 2, или отношението 2 към 3, и 1 към 1. Да ви приведа тези три отношения. Може от ваше гледище да има някои несъобразности, ние вземаме нещата тъй както са. 1 към 1, значи към самия човек, към самия себе си. Какво ще бъде отношението към самия тебе? Ако отношението ти е право, и растенето ще бъде право, храносмилането ще бъде право, ще имаш най-хубавото разположение, ще бъдеш богат, защото богатството зависи от стомаха. Човек, на когото стомашната система не е добре организирана, не може да бъде богат, той и да има богатство, ще го изгуби. Ако човек почне да съхне, е това.

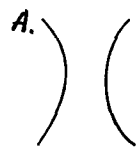

Стомашната система е подложена между две криви линии – ***A*** и ***B***. Какво трябва да разбираме в дадения случай, под една крива линия? Що е кривата линия? Кривата линия, преведена в живота, винаги е един признак на един сложен

живот. Що е правата линия?- Прости отношения. Нищо повече. Значи между двете точки на простите отношения са двете точки на една права линия. Това е отношение към самия човек. Сега 1 към 2. Значи, ти излизаш от себе си навън. Двете значи, ще намериш едно същество вънка от тебе, с което имаш вече отношение. Значи едното излиза вън от себе си. При 2 към 3, двете излиза вън от себе си. После, има отношение 3 към 3, така вървят естествено. При 1 към 1 ти имаш две възможности. Ако съберете тези двете единици, вие ще имате числото две. Ако поставите знака за умножение, пак ще имате едно. Ако поставите знака за деление, какво ще имате тогава? И ако изваждате единица от единица, какво ще получите? Нула. Какво показва в дадения случай нулата? Ако извадите единица от единица, ще получите нула. В дадения случай, нула към нула е пак отношение. Да кажем имаш един лев в джоба си, имаш и нула в джоба си, не си ли ти същият? Значи, какво подразбираме под нула? Че при едното ти имаш упование на лева, можеш да си купиш за един лев хляб и ще ядеш. Но ако кесията е празна, имаш едно безпокойство, казваш, хлябът няма да дойде. Представете си, че тази единица представлява една торба, в която ти можеш да туриш хляба. Да кажем, имаш едно хлябче вътре. Но ти извадиш едното от торбата, торбата пак е там, но хлябчето го няма. Това е отношението нула. Тогава празната торба произвежда безпокойствие. За да се премахне безпокойствието, какво трябва да направиш? Трябва да туриш пак една единица в торбата. Какво става като се тури хляб в торбата? Как ще обозначите тургането на хляба в торбата? Математически и алгебрически какъв знак ще поставите, за тургането на хляба в торбата? (плюс 1). Ами геометрически как ще го обозначите? Забележете, че нещата в съвременната наука се поставят като сенки, нямат отношение към живота. Вие казвате тъй: 1 към 1. Ти събираш един лев и един лев, стават два лева; събираш един вол с друг вол, стават два вола. Един човек с друг, стават двама души хора. Но защо ги събираш? Могат ли два вола да бъдат на едно място? Да вземем друг пример. Събираш едно кило вода с друго кило вода, какво става? Тази вода се размесва. И ако речеш да делиш

тази вода,какво ще стане?Какво трябва да направиш?Питам, като събереш тази вода,после като я делиш,ще имаш ли пак същата вода,която си влял?Но ако събереш два вола на едно място,ти можеш пак да имаш единия вол. Този вол,който си го събрал,ти можеш пак да го вземеш. Питам тогава, каква е разликата между събирането на двата вола и двете кила вода?Ти трябва да знаеш,че събирането на водата е на твоя ум. И ако ти нямаш една ясна представа за ония сили, които функционират в твоя умствен свят или в твоя сърдечен свят, може да произлезе цяла катастрофа от това твое незнание. Да допуснем,че вас ви дадат едно шише с един килограм взривно вещество и се изисква голяма бдителност да не се произведе ни най-малкото сътресение. Ще бъдете внимателни с този килограм,понеже той съдържа една динамическа единица. Единицата това е един творчески принцип. При известни условия ти можеш да напишеш единицата,но трябва да бъдеш много внимателен в умствения свят. Ако напишеш една единица не навреме,може да стане цяло сътресение в твоя ум. Значи,трябва да бъдеш много внимателен с единицата. При най-малкото сътресение може да се произведе някакъв взрив. И кой ще пострада?Вие. – Който носи шишето. Сега съвременните хора са казали,че в света съществуват закони. Но законите имат общи правила. Докато нещата са при тях,те ги пазят. Но някой път нещата излизат вън от закона. Какво става тогава?Те действуват без закон. Една бомба докато е в своята черупка,тя седи мирна,но при най- малкото сътресение, като излезне вънка от закона на равновесието, какво става? Значи, докато закона на равновесието е в бомбата,тя е безопасна. Но при най-малкото нарушение на отношението между частиците става избухване.

Сега нас не ни интересуват такива бомби. Тези бомби могат да избухват,колкото искат. Сега даже от съвременните химици се забелязало,че ако се направят взривни вещества, бомби,тези бомби след 15 години почват да експлоадират. И погледнеш тук един склад се запалил,там един се запалил. Сами по себе си тези вещества стават немирни; и вследствие на това военните трябва да направят война. Да ги продадат, не могат,няма къде,с милиони са дадени,похарчени,трябва

да стане нещо. И хората се намират в противоречие, трябва да се отвори война. Защо? За да не експлоадират. Ще експлоадират, ще се изхабят и след това започва ново въоръжение. Не само това, но и парите и те експлоадират. Ако имаш една каса със сто хиляди лева злато и ги държиш 15 години, и те ще експлоадират. Как ще експлоадират парите? Ще експлоадират, ще убият някого. Парите ще привлекат някого. Ако ти имаш пари и ги държиш 15 години, ти ще привлечеш някоя тъмна личност, която ще те претрепе за парите и ще ги вземе. Следователно, тези пари не трябва да ги държиш дълго в себе си. И затова богатите трябва да ги харчат. Ако този капитал не влезе в оборот, опасно е. Същият закон е и за нас, и ние трябва да мислим. Ако ти имаш известни мисли и дълго време ги задържиш в себе си, и там ще стане експлозия. Ако имаш известни чувства и дълго време ги задържиш в себе си, и там е същият закон. Тези чувства, ако седят 15 години, и те ще експлоадират.

Та казвам, има едно съотношение в тези действующите сили. Аз не ви превеждам тези факти, те са съществували от памти века и всички тези отношения, които ние забелязваме в природата, това са отношения на тези разумни същества, които се учат. Не мислете, че изключение има само между хората. Изключение има и между животните, и между ангелите. Ангелите, които бяха толкова напреднали, но изключение стана и те се разделиха на два лагера. Едни от тях напуснаха своето първично състояние, отидоха да творят, разделиха се. И едните ангели, и другите ангели имат два мирогледа различни за вселената, и се намират в противоречие и на война. Боговете и те се разделиха. Като четете гръцката митология, кои бяха причините, които заставиха Юпитер да смени Сатурн? Нали той беше славен, божество мощно! Кое го застави? Това не е само един мит. В този мит се крие известна истина. Това е същият закон, същото отношение. В дадения случай искам да ви наведа на закона, вие сте вътре в природата, имате известни отношения, вие имате известни желания. Но желанията ви, мислите ви, постъпките ви могат да се постигнат само по определен път. По кой и как не е известно. Не само правилни мисли трябва да се вложат, но

всичките мисли, които имаме, и всичките желания, които имаме, под желание, аз разбирам желания, които вие съзнавате, които седят ясно във вашето съзнание. Какво е желанието или мисълта, или постъпката сама по себе си? Всичко зависи от степента на вашето съзнание. Зависи каква полза е произвела в природата. Под природата аз разбирам, какво е допринесла в съзнателния живот. Всяка една мисъл, която допринася на вашето съзнание, да се увеличи светлината на съзнанието, тя е добра. Всяка една мисъл, която отнема от светлината на вашето съзнание, ние я наричаме лоша, не добра. И всяка мисъл, която допринася до увеличението светлината на другите съзнания, тя е добра мисъл. А която спъва другите съзнания, ние наричаме лоша мисъл или лошо желание. Това са отношения, които съществуват в света по отношение на светлината. Защото съществува едно правилно отношение на светлината. Щом се увеличава светлината, увеличава се и силата; щом се намалява светлината, намалява се и силата. Между светлината и топлината пак има отношение. Дето се увеличава светлината, увеличава се и топлината, и дето се увеличава топлината, увеличава се и светлината. Може привидно да има положение, дето се увеличава светлината, намалява се топлината, но аз говоря за правилните отношения на нещата. Съществува и другото, и то е правидно, външно, че когато се намалява светлината, увеличава се топлината. Но и топлината трябва да се увеличи. Да кажем, имате топлина при сто градуса, може ли да имате светлина при 120 градуса? Имате хиляда градуса топлина, сто хиляди, имате 20 милиона градуса, или 50 милиона, при кои градуси ще се яви светлината? Значи, в даден случай, ще се дойде до едно място, като се увеличава топлината, дето ще се появи светлината. Не може да не се яви. Ако не се яви светлината, не че няма светлина, но понеже материята, дето се проявява тази топлина, е толкова гъста, че светлината не може да се прояви. А не че светлината не се е проявила. При сто градуса топлина може ли да има светлина? При колко градуса се запаля свещта? (При по-малко от сто градуса се запаля свещта). Правили ли сте опити във физиката? Някъде и при сто градуса пак няма светлина. Значи се изисква известно съчетание.

Та у нас, като се турят правилните отношения на нещата в моралния свят, колко градуса са необходими? Та всеки един организъм най-първо трябва да е направен от правилни отношения на материята и трябва да се поставят всичките ония органи, които съществуват. Материята, която съществува в органите, трябва да има правилни отношения. Целият човек е направен от разумни същества, числа. Всяко едно число, каквото и да е то, ако ти напишеш една единица да кажем, това е едно разумно същество. Това са степени на съзнанието, тези числа. Ти можеш с написването на единицата да предизвикаш съзнанието на едно същество. Ти можеш някой път да си играеш, напишеш няколко единици 1 1 1. Има известна отговорност за това. И забележете, онези учители, които често пишат единица на учениците си, често са бити. Защо? На учителя е достатъчно три години или пет да пише единица, за да бъде няколко пъти бит. Казвате: Как може да бъде бит? Той е бит на общо основание, по всичките правила! А достатъчно е един учител всякога да пише по 6, за да бъде носен на ръце. Сега защо именно, когато учителят пише единица, яде дърво, а когато пише шест, го носят на ръце? Защото 6-те е едно семе, израснало нагоре. А единицата е сухо дърво, нищо не дава. Следователно, със сухото дърво всякога бият човека. В дадения случай учениците дават една педагогика на учителя; те не знаят математика, но казват единицата – това е опашката на нулата. Следователно, тук има едно животно и, за да го направят съвършен, казват: Нас не ни трябва опашка, трябва ни шесторка. Или единицата е врат, а нулата отгоре е главата. И когато този учител тури единица, те казват: Нас ни интересува повече главата, затова ти ще туриш главата нагоре. Ако имате някоя бална система, не само до 6, но и до 9. А сега понеже живеят на земята, те са турили 6. Това е едно съчетание, едно съвпадение; значи при единицата учениците дават едно педагогическо възпитание на учителя. А при 6-те го носят на ръце. Не искат той даже да стъпи на земята. За светия го считат.

Сега да дойдем до закона, аз го изнасям, намеря някой милионер, минава някой просяк и той му дава петаче. Ако един милионер си позволи 2,3 години да дава само петачета,

пак ще го бият. Но ако той е щедър и извади от джоба си сто или хиляда лева, и където минава все дава, тогава пак всички ще го носят на ръце. Същият закон е това: Който дава изобилно, и приема изобилно. Който дава скръжаво, и приема скръжаво, плащат му скръжаво. На учителя единицата, учениците ще я върнат по същия начин. Нали с тояга се бие. Те кажат на учителя: Ето твоята единица и ще му ударят толкова единици, колкото той е дал на учениците. Законът е такъв вътре. Точно, нито повече, нито по-малко. Сега аз говоря за един изключителен случай. Казвам, в дадения случай това е единицата. Защото учителят може да има известна идея, да стресне ученика като му тури единица. Но не е само този единственият начин, като туряш единица. Учителят може да прояви и добрия начин към ученика; да му каже: Слушай, ти си способен ученик, в тебе има способности, гледам, твоят ум е малко разсеян, имаш известни желания, но ти ще учиш, може нещо да стане от тебе. Но щом той му покаже единицата, дърво ще има. Ученикът казва на учителя, ти можеш да ме скъсаш, но тия единици не се късат, опасно е! Те не се делят. Именно с единица ти не можеш да скъсаш ученика, с 6 по-скоро можеш да го скъсаш, а с единицата ти предаваш енергия на ученика. А 6 като му туриш, той се разпусне и по-лесно можеш да го скъсаш. Той може да се разпусне, че да заспи. Но с единицата той настръхне и е вече силен. Казва: Мен ми тури учителят единица, аз ще му дам да разбере. И почне да мисли вече, неговият ум стане активен. Значи, не се къса човек с единица. Но той става много учен човек и някой път по-учен човек. Ти му даваш едно магическо учение, това е магическа тояжка. Учителят на един престъпник не трябва да тури единица, аз ако съм един учител, на един неспособен ученик ще му туря 6. Да му туря единица, значи да му дам в ръцете магическата тояжка. Такова нещо не правя. Ще кажете: Е, бална система. Трябва да се измени балната система. Не поверявайте единиците, те са скъпи. Да туриш единица на някой светия, да, разбирам, но на един простак? А сега учителите са щедри на единиците. Изважда той тефтера, гледа, гледа, пише единица. Учениците и те гледат, кажат: Единица писа. Сега, онези, които са

учители,и пишат единици,ще бъдат бити. Аз ще приведа този закон. Вие имате едно ниско мнение за някого,пишете му единица,ще ви бият. Аз виждам някой,той е неспособен,вие му пишете единица. Ще ви бият. Пишете му 6. Та от това гледище чисто педагогическата страна ето къде е. Срещна един лош човек,лош човек няма,но неспособен,тургам му 6. Имай хубаво мнение заради него. Това е законът,който казва: Любете друг другиго. Един човек за неговата способност всеки ще го обича. Но да обичаш един човек за неговата неспособност,това е геройство.

Сега приложението на закона за положенията,които съществуват,на числата. Онези от вас,които разсъждават. Това са различни отношения,върху които трябва да се разсъждава. Изисква се дълго време да се явят тези светлите мисли в ума ви да видите,че това е право. Човек никога не може да постъпи друго яче,ако той не мисли,че е прав. Казвате: Той е лош човек. Да допуснем,че той е лош човек. Че лошите хора са на своето място. Ама той е добър човек. И добрият човек е на мястото си. Тогава,никога не може да се съпостави един лош човек спрямо друг лош човек. Ти ще поставиш един добър човек с един лош човек. Те се уравновесяват,енергията остава в едно и също положение. Обаче щом поставите един лош човек с друг лош човек,вие имате събиране и имате известен резултат. И този резултат ще бъде или изваждане,или събиране. Ако тези двама лоши хора се съберат на едно място,те ще се сговорят да оберат някого. Ако се зароди в тях един вътрешен спор,те ще се увредят един другиго. Сега хората във фактическия живот разбират този закон.

Та казвам,вие трябва да разбирате закона,който съществува във вашите мисли. Борбата,която съществува във вашите чувства,и промените,които стават във вашите психически състояния. Вие не знаете защо някои ваши психологически състояния са се сменили?Отношението на едно състояние спрямо друго не е едно и също. Вие знаете вътрешния процес. Вие казвате: Аз съм днес неразположен. Имаш известно отношение. Ако разбираш закона, веднага ще намериш къде се намира това отношение и ще пристъпиш да

го разрешиш по един или по друг начин. Да допуснем, че имате едно отношение, имате слаба памет. Как ще я подобрите? Допуснете в една канализация водата се намали, някъде кюнецът се е пукнал. Какво ще направите? Ще подобрите канализацията. И тогава водата ще тръгне пак. Ако известна сила на вашата памет се намалява, има някой кюнец, който е пробит, ще го намерите и канализацията на паметта ще се подобри. Ако пък разсъдъкът на човека се намали, ще поправите и тази канализация. Когато отслабне нервната система, същата причина, някой кюнец на нервната канализация е пробит. Вие сега казвате за някого, той е нервен човек. В това няма никаква философия. След това ще вземеш да се лекуваш с разни вещества. По този начин нищо не се постига. Някоя стомна, като се пукне, какво правят българите? Аз съм виждал, турнат восък и затворят дупката. Допуснете, че някое гърне е пукнато и трябва да варите боб, вие турите боба в гърнето, напълните гърнето с вода и го турите на огнището. Но какво става. Восъкът се стопи, водата се разлее и огънят се изгаси. Така и пукнатата стомна ще иде, и водата ще се разлее, и огънят ще се изгаси. Ако вие имате една идея на пукната стомна, заварена с восък, какви ще бъдат резултатите на тази идея?

Аз искам да ви наведа на един ред нови мисли психологически в света. Най-първо има закон, когато мислите на човека са хармонични, под хармонични мисли, разбираме имат правилни отношения. Тогава винаги човек чувствува една лекота в себе си, лекота в ума, лекота в чувствата. Или най-малко приятно му е има радост. Затова все някъде има един признак. Щом някъде имаш правилни отношения, ти може да ги знаеш, има един признак за това. Пък щом имаш някои отношения неправилни, дали ги знаеш, или не знаеш, веднага ще почувствуваш една вътрешна тежест, едно вътрешно неразположение. И при възпитанието вие трябва да имате една задача върху себе си. Да се възпитава човек, това значи постоянно да подобрява отношенията и на своите мисли, и на своите чувства, и на своите постъпки. След това да пристъпи да подобрява отношенията си с окръжающата среда, за това си има ред методи.

Сега я ми кажете какво разбрахте, кой от вас може да повтори лекцията, кого от вас може да извадим? Нека някой доброволно да стане и да каже. Сега под думата да повторите лекцията аз разбирам едно отношение. Как се повтарят нещата. Представете си, че лекцията е един път от десет километра, казвам, за да се повтори моята лекция, какво трябва да направи ученикът? Да се върне по пътя ли? Това е едното разрешение, ако той разбира буквално въпроса, но той може да опише най-важните места, по които е минал. Да каже кои са забележителните места и да направи една малка скица на този път и това е да повтори лекцията. Ако речете да повтаряте цялата лекция по същия начин, аз това не искам. Сега колко важни неща имаше в лекцията? Отношения към мислите ми. Защото най-първо мислите на човека имат отношения, после всяка една мисъл си има свой контраст противоположности. Има отношение на мислите, на чувствата, на постъпките. Преди няколко дни иде един ученик, който минава за ученик от школата, говори лошо за братството, за ученици, за себе си. Казва, че вън светът бил по-добър. Аз наричам това болезнени състояния, които произтичат от личните чувства. Когато на човека се засегнат неговите лични чувства, всичко му е криво, светът е крив, но ако вие критикувате света, трябва да критикувате Онзи, който го е създал. Не трябва да критикуваме света, не трябва да критикуваме живота, ние не знаем крайните резултати на всяко нещо, което се показва лошо, е лошо в дадения случай: и не всяко нещо, което се показва, че е добро, е добро. Има лоши работи, които са добри, има добри работи, които са лоши; има добри работи, които са добри, има лоши работи, които са лоши. Естественото кое е? Неизменяемото. Най-първо трябва да дойдем до идеите, които са постоянни. Има едно добро, което е неизменяемо в света, и едно лошо, което е неизменяемо. Това са постоянните, неизменни величини. Не се стремете в себе си да измените злото, да го унищожите и не питайте защо е злото в света. То е за великите хора. Даже и за тях не е този въпрос. Аз наричам този въпрос за злото в света и как може да се премахне то, е въпрос само за Бога. И в света има само един, който ще разреши този въп-

рос. Злото, като се яви при тебе, свали му шапката, поздрави го. Вие ще кажете: Как пред злото да се покланя човек. Поздрави това зло в света. Защото злото има една философия, то ти казва тъй: Ако не бях аз, ти човек нямаше да станеш, аз те направих човек и заради тебе аз се оцапах и ако речеш да питаш, как се оцапа, то ще ти удари две плесници и ти ще се търкулиш на земята. То казва: Аз се оцапах, като те създадох. Онези, които говорят за появяването на злото в света, не знаят това. Затова, като дойдете до злото, не го барайте. Поставете доброто. Писанието казва: Побеждавайте злото с доброто, омразата с любовта, лъжата с истината. Ако доброто дойде в съприкосновение със злото, губи ли доброто нещо? Доброто именно побеждава злото. Понеже на злото му липсва нещо, доброто му го дава и злото мирясва. Погледнете го весело, злото каже: Има едно същество в света, което ме разбира, което ме обича. Омразата, като срещне любовта, казва: Има едно същество, което ме разбира правилно; лъжата, като срещне истината и тя каже същото.

Отишло едно малко дяволче при големия дявол. Иска да го лъже, големият дявол му казал: Ти остави лъжата, мене няма какво да лъжеш, аз създадох лъжата за другите, на мене истината ще кажеш, и му ушил две плесници. И малкото дяволче трябвало да му говори истината. Големият дявол му казал: На учителя си истината ще кажеш, на мене моята стока няма да продаваш, ще я продаваш на другите. Много правилна философия е това. Хората на крайното отрицание в света искат винаги положителното, казват: Кажи ми истината. Който постоянно лъже, казва: Не искам да ме лъжеш, за лъжата аз съм майстор, говори ми истината.

Сега искам да вложа, не да вложа, но да оставя една мисъл. Целият съвременен свят се намира в едно отношение, искат да разрешат някои въпроси. Всички имат добрите желания, но има само един правилен път в света. Това е пътят на природата, ние трябва да вървим по нейните стъпки. Седиш и си неразположен, задай си въпроса: Защо си неразположен? Има една наука, щом си неразположен, да знаеш колко хиляди хора заедно с тебе са неразположени. Че това е едно богатство. Неразположението има председател, напи-

ши едно любовно писмо на председателя, че ти споделяш неговите идеи и го поздравляваш, напиши такова едно писмо. Питам: Кой досега е намерил председателя на неразположението си? Ами кажете, кой е председателят на неразположението, кой е председателят на добрата мисъл? Може някой от вас да ми кажете, че е някой ангел. Като дойдем до ангела, има друг председател. В даден случай известни добри мисли влизат в известна категория, това са съзнания, съединени в едно общество. Светът е пълен със същества и вие се намирате под влиянието на такива общества и трябва да знаете кое в коя посока се намира. Вляво или надясно, нагоре или надолу. Под думата нагоре разбираме в една по рядка среда, а надолу в една по-гъста среда. Наляво и надясно това е една среда на интензивност. Коя страна има по-голяма широта, наляво или надясно. При сегашния развой на еволюцията по-голямата широчина се намира вдясно, понеже там се работи повече. По-напред е било вляво. Сега лявото полушарие на мозъка работи повече, но след време дясното ще работи повече, пък лявото ще иде на почивка. Тогава еволюцията ни ще бъде в друго отношение. Засега всички хора тръгват с десния крак, но ще дойде време, когато ще тръгват с левия. Сега всякога вземете за правило, наблюдавайте закона, не суеверието. За една седмица тръгвайте в съзнанието с десния крак и после една седмица тръгвайте с левия си крак и забележете какви съотношения ще имате и какво може да ви се случи, и каква реакция може да произведе. Някои тръгват с десния, спират с левия. Ти, като тръгнеш с десния, ще спреш с десния. Понеже туй изяснение няма никакво съотношение, явленията са толкова далече. Какво отношение може да има, че си тръгнал с десния крак или с левия? Това са само съотношения.

Но важни са отношенията на нещата. Например днес нито един от вас не става да отиде на служба, защо? Сега всички сте свободни и може да седите по-дълго време. Значи има едно отношение на хармонично съчетание на условията. Може да разполагате с повече време, никаква работа не ви чака днес. Значи директорът на заведението ви е дал отпуска и самият директор днес е свободен. Сега аз искам да

бъдете свободни във вашите мисли. Вие спрямо себе си мязате на тия учители, които турят единица. Като станеш, казваш: Аз съм неспособен човек – туриш си единица. Ще кажеш: за такъв учител има педагогика, тури си 6, няма нищо. Кажи: Добър човек съм, не съм се проявил още, но добър съм, пиши си 6. Та сутрин, като станете, турете си 6, нищо повече. Вие какво правите? Отидете при един човек и кажете: Ти какво мислиш заради мене. Той ти тури единица и вие се скарате. Ти не питай него. Тури си 6. Кой може да ви забрани да си турите 6. Ама ти казваш: Аз съм обикновен човек – 6 си тури. Тури си числото на гения. Ще кажеш: Ама аз гений не съм още, няма нищо, насърчи се. Кажи гений съм аз в яйцето вътре, аз като намеря квачката, ще излезе геният. Ако някой ти каже: Ти не си гениален, в себе си ще си кажеш: Квачката не съм намерил, щом намеря квачката, геният ще дойде. Кое е хубавото при самовъзпитанието? Вие ще отхвърлите отрицателните мисли. Те са дошли отпосле. Природата е положителна, тя е вложила всичките дарби и способности, тя има доброто желание заради вас и вие, като говорите за себе си тя иска да бъдете в съгласие с нея, това е закон. Тя не иска вие да говорите за себе си, аз съм неспособен човек, вие няма да говорите на хората, че сте гениални, но на себе си ще кажете: В мене има нещо гениално. Казали на някой си ходжа: Ти знаеш ли, че шайслям ще те правят в Цариград – най-големия сан духовен. А – казва – не се подигравай с мене. Не се минава една-две седмици, той се връща при него и му казва: Я ми разправи пак за онзи масал. Вие казвате: Ние толкоз време нищо не сме научили, светът е по-напреднал от нас. Аз се чудя в какво отношение светът е по-напреднал. Вие като казвате, че светът е по-напреднал, то е защото вие го туряте по-напред, турете и себе си в света, та и вие сте от света, и вие сте напреднали. Или кажеш: Виж хората в живота, че и ти си в живота, ти не си от умрелите, какво ти липсва? Ти си щастлив, нищо повече. Нещастните хора според мене са най-щастливите хора и щастливите хора са най-нещастните. И другото положение. Нещастните хора са най-нещастните и щастливите хора са най-щастливи-

те. Значи четири категории хора има, едни са нещастни, за да бъдат други щастливи и други са щастливи, за да бъдат едни нещастни. А като се съединят нещастните и щастливите, какво раждат? – Най-големия прогрес в света. Защото ти като съединиш сития с гладния човек, какво се ражда? Гладният дава такъв подтик на онзи сития, той казва: Ти не си гладувал, аз съм гладувал и трябва да се работи. Той му казва: Ти мене питай, ще работим, че ще седнем да ядем. Следователно, като съединиш гладния със сития, ти даваш подтик на културата. Ситият е който има капитал, а гладният няма капитал, но има идея. Преведете сега тия символи. Всякога превеждайте. Вие имате една мисъл, която ви мъчи, това е гладът вътре, преведете го, намерете му работа. Имате някоя мисъл, която ви мъчи, не се оплаквайте от нея, пишете ѝ 6, или някоя постъпка, турете ѝ 6, това е един метод за самовъзпитание, не се оплаквайте отвън. Ако намерите един разумен приятел, който може да ви даде едно правилно обяснение за нещата, кажете му: Имам такива и такива мисли.

Сега от лекцията ще изхвърлите всичките отрицателни мисли и отношения, които ви спъват. Да допуснем, че при вас се доближи един ваш другар и ви каже на ухото, много си неспособен човек. Какво трябва да правите? Ти веднага ще разрешиш въпроса положително. Ще му кажеш: Ти си един гениален човек, пък ние, бездарниците, отиваме с вас. Аз се радвам, че един гениален човек може да ме учи. Ето един умен отговор, който може да го дадете. Ако го дадете, ще имате отличен резултат. Това значи право отношение, веднага ще превеждате. Ако някой ви каже будала и вие се подигнете насреща му, че ти си му турил единица. Тогава какъв ще бъде резултатът? Кой е щастлив човек, който е даряван или който не е даряван. Някой път е по-добре да не бъдеш даряван. Минава един българин и откъсва една голяма диня, идва пъдаринът и казва: Как тъй ти късаш без мое позволение? Взема му динята и храсва я на главата, и казва: Ха яж сега и си заминава. Този събира парчета и казва скъпо ми излезе тази диня. Какво му коствуваше на този човек да иде при пъдаря, пиши му шест, да ка-

же: Ти си много добър човек, много си умен, кажи му една сладка дума и той ще ти даде една, две и три дини. Та казвам: Често и ние в природата постъпваме тъй, не я питаме и като я бутаме, има бастуни по нас. Същият закон, който съществува в природата. Ако ти бутнеш в градината, което не е позволено, тя ще ти го даде пак, но ще бъде счупена динята. Може да направиш един опит, два, три, четири и ще се чудиш какво е туй противоречие, което съществува в природата. Ти можеш да мислиш, че всички хора трябва да имат добри отношения, ти си прав, когато всички хора са разумни, когато хората не разбират отношенията към себе си, какво искате те да правят към другите. Ако един човек е жесток към себе си, ще бъде ли той разумен към другите? Та най-първо всички хора трябва да бъдат разумни към себе си, тогава може да станат разумни към другите. Ако аз към себе си нямам добро отношение, как ще имам към другите добро отношение?

Сега втория път всички ще донесете по една хубава бучка захар. (Вашата ли?) Моята бучка аз не искам. Бучките да не са оцапани, една хубава бучка захар ще увиете в една хубава книжка и ще ги турите на една хубава чиста кърпа. Ще изберете една богата бучка с един добре развит организъм. Разбрахте сега. Станете!

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА
ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА,
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

7 и 17 ч.

ИДЕАЛЪТ НА ВЕЛИКИТЕ ДУШИ!

ОРГАНИЧЕСКИ И НЕОРГАНИЧЕСКИ СИЛИ В ПРИРОДАТА.

X година.
9 школна лекция на I мл.ок.клас.
7 ноември 1930 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

Шест души прочетоха темите си: ОРГАНИЧЕСКАТА СИЛА НА ЧОВЕКА. Какво нещо е органическа сила?

Втория път пишете **ТЕМА 9:** ***В КАКВО СЕДИ СИЛАТА НА ЧОВЕШКАТА МИСЪЛ?***

В невидимия свят има два процеса, противоположни един на друг. Единият процес е органически – О., а другият Д. или неорганически. Сега кой процес от кой произтича? Ние изваждаме органическия от неорганическия процес. Но кой процес е неорганически? На физическото поле – без органи. Ако вземем под думата органически процес, значи има сили, които организират; то е едно по-високо поле на съзнанието. Там, дето има организиране, има съзнание, по-висши органически сили действуват. В неорганическия свят има една елементарност на веществото.

Ние ще се спрем как са разглеждали в древността този въпрос. Метафизиците са го разглеждали по-добре. Сега къде въобще природата употребява този органически процес? – В живите организми. Какъв процес забелязваме в неорганическата материя? Как наричате онзи процес в химията? – Химически процес, нали? Разбира се трябва едно ново становище, тъй както науката разглежда всичките въпроси специфично; между всички явления в природата, тъй както тя ги разглежда, тъй специфично както те се развиват. Науката

разглежда явленията отделно; тя не разглежда онази тясна връзка кои явления от кои произтичат. Да вземем едно просто обяснение. От какво е произлязла водата? Дайте онова химическо изяснение. От съединението на водорода **H** с кислорода **O** се е образувала водата. Ако водата е произлязла от водорода и кислорода, носи ли тя качествата на водорода и кислорода в себе си? (не). Тогава значи, водата не произлиза от кислород и водород. Защото, ако кажем, че произлиза, тогава в органическия свят, когато някое живо същество се роди, то носи качествата на онези същества, от които е излязло. Онова дете, което е родено от баща си и майка си, то носи качествата на бащата и майката. А ние казваме, че е произлязло. Какво значи че е произлязло? Значи минало е. Следователно, водата е минала през кислорода и водорода. Но в същност ние говорим за водород и кислород. Кислородът не е елемент. И водородът не е елемент. Нищо повече! Защото кислородът е така сложно тяло, както и водата; и водородът е тъй сложно тяло, както водата. Ако се спрем върху въпроса да се докаже или да се отрече, че кислородът е сложно тяло, то е само да обясним едно явление. Ако аз докажа, че кислородът е сложно тяло, какво допринасям? Кислородът просто тяло ли е или сложно? **К**$^{\text{п.с.}}$ Сега да кажем, че Иван Петканов, пълна ли му е касията с пари, или е празна? Мога да ви докажа, че касията му е пълна или празна, и доказвам го. Отношението е същото с това дали кислородът е просто или сложно тяло. Доказва се един факт. Казва: Ама дали знае истината? Какво отношение има тази истина към цялото? Да кажем, доказва ви се, че една кибритена кутия има клечки, те могат да се запалят и се произвежда огън от тях. Но това доказателство трябва да има известно отношение. Питам, в органическия свят съзнанието присъединява или обяснява всичките явления? Давам ви една обща вътрешна връзка, зад органическия свят седи друга една сила, която организира нещата. Върху тази сила са се спирали; след като природата гради организмите, какво има за цел, какво има пред вид тя? Има философски обяснения за това, но при сегашното състояние, тъй както сега разглеждаме, организмите се явяват в този органически свят и те постоянно претърпяват из-

вестно видоизменение. Но какво отношение имаме към органическия свят или органическият свят какво отношение има към нас, малко още е ясно, малко знаем. Виждаме тези организми се появяват и изчезват. Но органическите форми не са тъй стабилни; от какво зависи тогава тази нестабилност на организмите? – Значи не са добре организирани. Всички онези форми, които са добре организирани, техните организми са устойчиви.

Аз ще се спра сега само върху един факт, той е следующият. Трябва да се изучават законите на органическите сили. Казахме, в определението, какво допринася органическата сила? По какво се отличава тя от неорганическата сила? Тъй както са поставени в астрологията, по какво се отличават органическите сили? (Че имат живот.) А неорганическите? (Имат механическа енергия.) Значи, в неорганическия свят има нещо, което липсва. Тогава, онази органическа материя и неорганическата се отличават с едно свойство. Органическата се отличава, че има живот, и то какъв? (растителен).

Аз искам вие да бъдете свободни, защото всички вие имате един навик на миналото. Например, вие казвате така: Непостижимо е – Н. И после казвате: Невъзможно е, и се спирате там. И после казвате: Възможното и постижимото В.П. и считате възможното и постижимото за реално, а невъзможното и непостижимото за нереално. Питам, в такова едно подразделение има ли някаква философия? В дадения случай постижимото органическо ли е? Аз да ви кажа: РЕАЛНОСТТА Е В НЕПОСТИЖИМОТО. Всички постижими неща не са реални. Не са реални в това отношение, защото, ако ги постигнете, вие трябва да бъдете доволни, а вие щом постигнете нещо, сте пак недоволни. А пък това, което е непостижимо, за което казвате, че няма никаква реалност, като мислите за него, то внася във вас радост и веселие. Ти като мислиш за непостижимото, ти се въодушевляваш. Например ти казваш: Да бъда един цар! Непостижимо е за тебе да бъдеш цар, но това непостижимото носи известна реалност. Непостижимо е в даден случай. Да допуснем, че у тебе влезне идеята да бъдеш като Бога. В дадения случай това е невъзможно, но ти като мислиш за нея, става ти нещо приятно, а непостижимо

е. Казвам сега, вие по навик сте се научили да мислите за постижимите работи, че те са реални. Хубаво, реално е; но постижимите неща са неща на миналото. Всяко нещо, което е постижимо, е предмет на миналото. Този човек вече го знаем. А всяко нещо, което е вече непостижимо и невъзможно, е предмет на бъдещето. Това е идеалното!

Та казвам, сега у вас трябва да се зароди едно желание да размишлявате философски, като ученици, в нова насока. Да знаете НОВАТА МАКСИМА: РЕАЛНИ НЕЩА СА САМО НЕПОСТИЖИМИТЕ! Максима да ви бъде това. Реални са само непостижимите и невъзможните неща! А постижимите неща не са реални. Те са относителни неща. Такива са и съвременната математика, физика, астрономия, а другите абсолютните са МЕТА-МАТЕМАТИКА, МЕТА-ФИЗИКА, МЕТА-ГЕОМЕТРИЯ. Казвам, трябва да дойдете до единство с онези явления, които засягат живота. От това гледище аз разглеждам природата така. СТРАДАНИЯТА, според тази философия, И МЪЧНОТИИТЕ НА ЖИВОТА, ТОВА СА ГРАНИЦИ НА ВЪЗМОЖНОТО. Ти страдаш, понеже мислиш, че нещо е възможно; ти се мъчиш, понеже мислиш, че нещо е възможно. Ама казвате, как може да бъде това? Да ви докажа. Ти искаш да убиеш някого; понеже има възможност да го убиеш, затова страдаш. Ако в тебе имаше една невъзможност, ти не можеш да го убиеш, ти нямаше да страдаш. Но понеже можеш да го убиеш, у тебе започва едно вътрешно страдание. Обираш някой човек, казваш, аз взех парите му. Ти страдаш и се мъчиш. Защо? Понеже живееш в света на възможностите, на твоите възможности. И за това ти страдаш. Питам, ако вие отидете при един светия и кажете така: Невъзможно е аз да живея като него! В тебе не може да се роди желание да го обереш. Ти като идеш при един светия, ти не можеш да го обереш. Светията е един предмет на невъзможност. Че той няма пет пари. И дрехи няма той. Едва гащи има и те са изпокъсани. И ако попиташ този светия, защо са тъй скъсани гащите му? Той ще ти каже, това са прозорци, през които влиза повече светлина и въздух. Идея има в него! Хигиена, казва, е това. От ваше гледище това е безобразие и срамота е; а светията счита окъсаните дрехи за една възможност. Пи-

там, възможно ли е сега един благородник или един министър-председател да влезне в министерския съвет със скъсани дрехи; както ученикът на Сократ? Той ще каже: Това е невъзможно! Защо?

Сега мен ми е желанието да ви наведа на една трезва мисъл. Вие мислите, че всичко, което сегашната наука постига, е реално. Не, не е реално. Сегашните постижения са нереални, относителни. Непостижимите неща в науката, те са реалните. И непостижимите желания във вашия живот, във вашето съзнание и във вашия ум, това са реалните неща. Вие трябва да се радвате, за онова, което не можете да постигнете и не може да мислите. Следователно, щом вие страдате, щом се мъчите, вие сте на границата на невъзможното, а при това вие сте при реалността. Страдания и мъчнотия, това е един предвестник, че вие сте в границите на невъзможното. А в какво се изразява невъзможното, непостижимото в света? Всичките дарби и всичките блага се дължат на невъзможното и на непостижимото. Нима Бог, Който е толкова непостижим за нас, е нереален? От кого произтичат всичките блага в света? От Този, Който не можете да определите. Това, което не знаете. Все от Него излизат благата. А ние, съвременните хора, мислим, че всички блага идат от постижимите неща. От постижимото излизат мъчнотии и страдания. ОТ НЕПОСТИЖИМОТО ИЗЛИЗАТ НАЙ-ХУБАВИТЕ НЕЩА. А вие казвате обратното. А във вашето съзнание седи тази мисъл, понеже някой предмет или някоя идея е била непостижима, затова страдате вие. Не е така, всички страдате от постижимите идеи. Вижте онзи момък, който е свободен, ходи като княз, но един ден у него се зароди желанието, една идея да постигне друг княз като себе си, да си вземе една княгиня. Питам, след като намери княгинята, той има вече отношение. Питам, какво е допринесъл на себе си? Представете си, че този княз има най-първо един стол, разбирайте философски, не разбирайте света от ваше гледище. Мисълта е за непостижимите неща. Седиш ти на един стол, имаш един приятел, ти ще станеш от стола и приятелят ще седне. Щом дойде приятел на твоя приятел, той ще стане. Та на един стол може да се изредите двама-трима души. Защо? За да се

крепи приятелството. Ако не станете от стола, приятели не можете да бъдете. Преведете сега този стол. Дайте му един превод в научна форма. Този стол, това са сегашните ваши идеи. Имате известни идеи. Нали казвате, ако човек няма идея, това е да имаш известен стол или известна стабилност. Ти седиш и си човек с известно убеждение. Вземат ти стола, ти се изправиш. Питам, кое състояние е по-красиво, да бъдеш на краката си или да бъдеш на стола. Вие казвате да има човек убеждение; питам тогава, кое е по-хубаво, да има човек убеждение или да няма никакво убеждение? Разбирайте сега. Убеждение, в какво? В науката? Че какво ще вярваш в науката, какво е постигнала науката? Не че не е постигнала, но в науката няма такива постижения затова, което допринася щастие на човека. Сегашната наука, щом я свършиш, щом станеш учен човек, тя ще донесе скръб и страдание. Ти ще станеш един работник, ще носиш цял един чувал на гърба си и 10 пъти ще се изпотиш, докато го занесеш. И ако те питат, защо страдаш? Защото съм учен човек.

Което говоря сега, този предмет е много важен. Никой не е разглеждал живота така. Може да ви се види, че това е един парадокс – ЩАСТИЕТО СЕДИ В НЕВЪЗМОЖНОТО И НЕПОСТИЖИМОТО. Но това е цялата Истина. Щастието и силата на човека седи в това, което е невъзможно и непостижимо. Казвате, тогава да гоним Михала ли? Та, Михала е нещо постижимо. (смях). Всичките тези поговорки за Михала и др. са все за постижимото. Сега аз искам да внеса смут в умовете ви, да ви кажа истината; искам да ви смутя и тъй да ви смутя, че вие ще кажете, защо сме се учили? Та вие още не сте се научили. Вие сте още много невежи. И когато ви кажа, че сте невежи, тогава вие сте учени хора. Сега ние разделяме хората, казваме, този е невежа. Не е така. УПАДЪКЪТ НА ХОРАТА НЕ СЕДИ В ТЯХНОТО НЕВЕЖЕСТВО, А СЕДИ В ТЯХНОТО ЗНАНИЕ. Така седи въпросът математически и физически. Не са мъртвите хора, които грешат, а живите; и тогава онези хора на незнанието, това са мъртви хора. Може ли да обвиняваме някой мъртъв човек, че крал и пил; и можете ли да повярвате в това? Това е невъзможно. А онзи живият човек, той краде

и пие, и яде, и може да върши много други работи. Но той се моли. Защо? Ето му убеждението; след като е направил борча, той се моли някому. Питам, де е убеждението ти. Ти се молиш на Бога, защото си направил едно престъпление. Че каква реалност има в молитвата? Ама аз вярвам. Защо вярваш? Тази вяра не почива на онзи Божествения закон, който може да организира.

Та казвам сега, всичките съвременни хора и вие имате същата опасност да живеете във вашето минало. Казвате, а, оставете тези невъзможните неща. Това нещо е невъзможно. То е така, но казвам, посетете гробищата, да видите докъде са дошли онези хора на възможните неща. Те са дошли до невъзможното, дошли са до гробищата. И питам, какво представляват сега гробищата? ЧОВЕК ЧРЕЗ ГРОБА ТРЯБВА ДА СЕ ОСВОБОДИ ОТ ВСИЧКИ ВЪЗМОЖНИ НЕЩА. И чрез смъртта – да дойде до невъзможното. Ще кажете, възможно ли е човек след като умре, да живее? Възможно е. Как? Като дойде пак, пак ще се превъплъти, ще стане човек. Сега това е един нов начин, за да се освободиш, ти ще кажеш невъзможно е, аз да страдам. Ама повярвай, че не можеш да страдаш. Много болести се лекуват като се отричат. Ти като отречеш възможността, че можеш да страдаш, и няма да страдаш. Отречи, че можеш да бъдеш беден. Отречи нещата, те са реални. Кажи: Невъзможно е аз да страдам. Ти казваш, как е невъзможно, аз страдам. Това е илюзия на живота. Понеже ти вярваш във възможното, затова ти страдаш. ПОВЯРВАЙ В НЕВЪЗМОЖНОТО И ЩЕ ОЗДРАВЕЕШ! Това сега не е една метафизическа идея. В живота трябва да отричаш, някой път в отричането седи възможността. Да отречеш известно положение, там седи истината. Ти казваш, аз вярвам. В какво вярваш? В постижимото? Казвам, ще страдаш. Аз вярвам в непостижимото. Ще се радваш. Та именно, това, което може да ви допринесе радост и щастие на живота, не седи в това, което е сега, а в онова, което иде. Добре.

До тук сега. Тези неща аз ги наричам метафизически разсъждения. Сега каква мисъл изпъкна във вашия ум? Да ви представя аз сега следното изяснение. Представете си, че в една буца от сто кила лед има съзнание и по някое съче-

тание на обстоятелствата, този лед е съгрешил и то по единствената причина, че някой си ударил с крак леда и го осъдили на затвор сто години. Тургат го на затвор, значи на вечно осъждане. И мисли ледът, търси от закона по един начин, по втори начин, трети, четвърти, пети, не може да намери никаква клауза да го извадят от затвора. Но един ден през един прозорец почва слънцето да прониква вътре и този лед почва да се топи, и през дупките на затвора, оттук-оттам, излиза навън и се освобождава. Питам, след като се стопи всичкият лед и излезе навънка от затвора, какво е изгубил? Той е изгубил своята твърдост. Но твърдостта беше ли едно качество на този лед? Това е само едно временно, преходно състояние на леда. Нали имате, твърди, житки и въздухообразни състояния на телата. Т.Ж.В. Как бихте превели геометрически твърдото, житкото и въздухообразното състояние на телата? Може да направите един превод, един относителен превод. Защото те не могат да се преведат. Твърдостта в правата смисъл, това е реалност на света. Всичката реалност на битието седи в неговата твърдост – нещо, което не се мени, не се изменя. Това, което се мени, то не е твърдо; това, което не можеш да разделиш, това, на което всякога можеш да разчиташ, то е твърдо. Питам сега, този стол твърд ли е? Относително, той не е твърд. И като го туря в огъня, показва, че не е твърд. За някой човек казват, той характер има, той е твърд. В какво е твърд? Като му туриш на гърба сто кила злато, той се огъва, не само се огъва, но от голямото триене той ще се стопи. А какво означава морално стопяване? – Парите са го огънали. Тогава, ако един човек продаде своята свобода, какъв е? Да вземем някой, откраднe пари, той не е откраднал парите, но той е станал слуга на парите. Той преди да беше ги откраднал, той беше свободен, ходеше сам, беше господар, а сега като ги е откраднал, турил ги е на гърба си и се е огънал, парите го яхнали Пренесете сега парите във вашето съзнание. Не е онова, което вие носите на гърба си, но онази идея, която вече е проникнала във вашето съзнание; тя е станала господар на вас. Вие не сте свободен, но се озъртате наляво, надясно, да не би да ви оберат. Страхувате се, не сте спокоен.

Та казвам,какво ново може да се внесе в този род разсъждения,което сега имате при възпитанието?Това е верую̀то на цялата сегашна култура,на цялата тази наука,това е утешителното,не че тя е лъжлива,но относителна е. Не е износно това,което вие мислите. Нито сегашната наука носи условията на един щастлив живот. От хиляди години всички организми не само на нашата земя,но и от другите планети,и там пак има същият процес. Целта на природата е не само съществуването на нашите организми. Всички органически същества на земята от най-малките до най-големите са еднакво важни и ценни за природата; но човешката форма е играла толкова важна рол в еволюцията,колкото и микробите за нас. Не,че микробите не са реални,но те съставляват част от нашия живот. И микроорганическите същества и те играят важна рол. Казват,това са растения. Но и те влизат като елементи,които допринасят нещо. Същевременно важна рол играят и нашите форми в този великия закон. Та питам,каква е целта на еволюцията?ПОВЯРВАЙ В НЕВЪЗМОЖНОТО И НЕПОСТИЖИМОТО. А НЕПОСТИЖИМОТО И НЕВЪЗМОЖНОТО,ТОВА Е БОГ В СВЕТА. На един съвременен човек ще му кажеш, една нова форма имам, ако те питат, ти вярваш ли в духовния свят?Аз вярвам само в непостижимото и невъзможното. Имате вече една формула,едно верую,в което не може да се тури никакъв клин. И ако ти му кажеш така,той ще ти каже: Остави се ти от тези неща. Защото за него Бог е нещо постижимо. А щом ти вървиш в невъзможното и непостижимото, това вече е нещо ново. Ти казваш тъй: Аз не вярвам в неща,които съществуват,аз вярвам в неща,които не съществуват. Е,какво значи съществува?Съществувание значи,това,което се е проявило. Ама това,което сега се проявява и което не се е проявило?Мислите ли,че онова,което не е реално,че то не упражнява никакво влияние? Това,което вие считате нереално,то упражнява голямо влияние в света. ОТ НЕРЕАЛНИТЕ НЕЩА ПРОИЗЛЯЗНАХА РЕАЛНИТЕ НЕЩА. А от реалните неща, произлязнаха временните неща, а от временните – сенките, а от сенките произлизат забавленията на живота,а от забавления – скърбите и страданията на живота; това учение не е за болни хора. Ре-

алното в света аз го наричам реално на болните хора. Като седне някой,казва: Знаеш ли,че аз съм болен човек. И трябва да го дигат и слагат от един креват на друг. И трябва да гледат да не му нарушат вярата. Той все за кревата си мисли,казва: Да не ме мъчите,че аз съм болен човек. Кракът ме боли. А здравият човек не му трябва никакъв,на здравия човек и къща не му трябва; здравият човек има всичко; вземете онова учение,дето Христос казва,че е извор и хляб. И той сам ще бъде извор и хляб. Представете си сега едно същество, което не се нуждае от храна, живее по-добре от вас, а не възприема никаква храна отвънка и никаква вода не приема отвънка; всичко е вътре в него. Тогава представете си едно същество, което не черпи никакви пари от банката, но всичко има това същество, за което можете да си предполагате. И сега представете си същества, които считат за привилегия да се освободят от всичко, запример има същества в света, които искат да станат сиромаси и не могат да станат сиромаси. А има други същества, които искат да станат богати и не могат да станат богати. Едните са богати и не могат да станат сиромаси,а другите са толкова сиромаси,че никога не могат да станат богати.

Нали казвате вие: Невъзможно е това. Да,но то е реалното – невъзможното и непостижимото. Казвате,че има същества, които никога не могат да умрат, а има други същества, които всякога умират. Толкава елементарни работи са тези, вие казвате: Това е невъзможно. Има същества, които никога не могат да умрат, невъзможно е да умрат, а има същества, които постоянно умират. Ще кажете, коя е причината, че едните постоянно умират, а другите никога не умират? Причината е там,понеже едните вярват във възможното и постижимото и за това умират, а понеже другите вярват в непостижимото и невъзможното, затова те не умират. От съвременните научни доказателства, кои тела се изтриват? Които са в постоянно търкане. Ако ти покарваш един предмет и той постоянно се търка тук и там, той ще се изтрие. Но представете си, едно тяло се движи в една среда, дето няма никакво търкане, какво ще стане? Има ли изтриване там, дето няма търкане? Няма. Следователно,в живота има само два

момента. Там, дето започва страданието и мъчнотиите, дето постоянно сте в безпокойство, защото вие се намирате в една гъста материя и се триете, там няма лекуване, и всеки, който страда и който се мъчи, той се трие. Той не може да си разреши на какво се дължат неговите страдания и неговите мъчения. Това са границите, до които той е дошъл. И той ще носи страданията и мъчнотиите със себе си. Но ако той иска да се освободи от страданията, мъченията и несгодите на живота, той трябва да ги отрече. Как ще се отречете вие. От какво трябва да се отречете? Този въпрос е турен и в Писанието. Христос казва: Ако не се отречеш от баща си и майка си, от брат и сестра, от приятели, от всичките реални работи, и най-после от себе си и от своя си живот, и след като се отречеш от всичко, тогава ще дойдеш до реалността на живота. От всичко това трябва да се отречеш, за да дойдеш до това, което търсиш, а това, което търсиш, това е непостижимото в живота.

Сега във вашия ум какво седи под думата непостижимо? Кои неща са непостижими? Вечният живот при сегашните условия постижим ли е? Непостижим е. Но всякога можем да мислим за него. А постижимият живот е сегашният живот. Ние очакваме след 50, 60 години да се опростим; тогава да ви представя идеята – да се опростим, значи ще дойде смъртта. Но трябва да се даде едно правилно определение на смъртта. Човек ще умре, ще се разложи тялото и кой процес ще дойде? (Гена, който деорганизира нещата). Е, какво лошо има, че нещата се деорганизират? Че ако ти не деорганизираш в устата си органическата храна, не я сдъвчиш; та именно това е онзи процес, който внася животът. Ти като сдъвчеш храната, нищо не остава, но питам, какво става от това деорганизиране после? Една нова комбинация и най-после започва един период на деорганизиране, и после наново се организират нещата. Минаването на материята от една форма в друга и на силите от едно състояние в друго, и на съзнанието, защото и то претърпява този процес, и то се мени. Човешкото съзнание от това гледище, или ако вземем един резултат, или едно постижение в света не представлява още толкова. Да кажем, ти кажеш: Аз имам известен възглед за

живота. Ти не само си забелязал този възглед, но той представлява нещо реално. Казваш: Аз разбирам какво нещо е животът. Нищо не си разбрал. Кажи в себе си, не разбирам живота. Щом кажеш, разбирам живота, ти нищо не си разбрал. Или кажеш, аз разбирам хората, аз ги познавам. Е, какво си разбрал? Какво седи в твоя ум като кажеш така? Ти като кажеш, аз те познавам, нещо отрицателно седи в ума ти. Е, какво ме познаваш? Или аз в какво познавам вас, кажете ми сега? Е хубаво, които са в света, всеки иска цар да стане, друг иска министър да стане, началник, учител, професор; няма нито един от вас, който да няма такива желания. Не са лоши тези желания. Но да ви приведа сравнението, онзи вол, който е затворен в някой дам вътре, какво желае? Да излезе в гората, да се понапасе трева, да пие вода, да си полегне; че и той има желания. Питам, след като излезе в гората, напасе се, напие се с вода, почине си, най-после мине някой господин, види го, и каже: Добре охранен вол е това, вземе го, тури му ралото и почне да оре. Тогава каква разлика има между животните и нас? Не сме ли ние впрегнати по същия начин? Не орем ли ние? Орем на общо основание! И скърбите и страданията, това са браздите, по които ние теглим онова рало. Само че ние не искаме да си дадем един отчет; и само се залъгваме, казваме: Ще се оправи работата.

Докато ние вярваме в постижимото и във възможното, все ще орем. Някой път вие гледате някой фокусник, прави фокуси. Изведнъж той направи едно чудо, натрупа един куп в злато и след това пак златото се загуби, и вие се чудите. Ако този фокусник имаше много знание, той не щеше да играе като някой шут пред хората да спечели парите. Богат става, а все събира парите на хората, от публиката, значи не е богат. Цял куп може да направи злато, а при това играе пред хората и събира от тях пари.

Преведете сега какво искам да кажа с думите – непостижимото и невъзможното. Невъзможна е Любовта в света. Та това е реалното. Ама не може да се обичаме. Та това е реалното. Щом се обичате, вие ще се скарате. А щом не се обичате, вие не говорите истината. Щом ти си обичал някого и после си го разлюбил, и кажеш: Аз не го обичам, ти имаш лю-

бовта в обратен смисъл. – И двете неща са възможни за тебе. Ти имаш известно чувство на неразположение; аз бих те считал за герой, да кажеш, не го обичам, не е възможно да го обичам. Преведете тогава думата: Не е възможно да обичам този човек. От това гледище на съвременната реална философия, какво подразбирате под това да обичаш един човек? Аз отивам при един човек, който страда, седя при него и му говоря на свой език. – Превеждам моите понятия. Той каже: Лошо е положението! Казвам му: Скоро ще се промени твоето положение. Казва: Голяма беднотия има. – Скоро ще се промени положението. А, тъй ли? Хубаво. Срещам богатия, казвам му: Променило се е твоето положение. – Да, да, променило се е. Както виждате, добре съм. Питам сега и единия, и другия, в какво седи твоето разбиране? Богатият понеже мисли, че е богат, неговото щастие е в идеята, в мисълта вътре, че той е богат. Постигнал е това непостижимото. А онзи болния да вземем, той е нещастен, понеже не е постигнал непостижимото и той вярва, че е постигнал, казва: Аз търсих богатство, а намерих болката.

Та, сега на всинца ви трябва един метод на нови разсъждения. Всички вие разсъждавате по един много обикновен начин. Както ви виждам, вие вървите по един много отъпкан път. И прах сте дигнали само. Според мене реалното в света е само прах, който вие сте дигнали, и всичко е прах наоколо ви. И това наричате реалност в живота? Аз го наричам прах в живота. Не е лошо, понеже тези прашинки ще се вдигнат горе във въздуха и ще се образуват капките. Но праха на живота не съставлява никаква реалност. Не искам аз вие да ходите по отъпкания път. Това, което вие искате да постигнете и вашето верую за бъдеще, всички трябва да вярвате в невъзможното и в непостижимото; всичката философия седи в това!

Сега всички онези от вас, които искате, за 10 дена ще имате ЕДНО ВЕРУЮ ДА ВЯРВАТЕ В НЕПОСТИЖИМОТО. Ще вземете сега тези бучки захар и като станете сутрин и ще кажете, тази бучка е в състояние да подслади целия живот. Може да кажете, глупави работи са това. Та именно в глупавите е всичката мъдрост. Глупостта това е най-голямата мъд-

рост, в която човек може да ходи. Докато вие минавате за глупец, вие сте мъдрец. А когато хората ви считат за мъдрец, вие сте първият глупец – кандидат за глупец. За мене всички неща имат смисъл. Аз обръщам нещата в обратен смисъл. И тепърва трябва вие да тръгнете в обратен път, за да дойдете до онова, което наричаме съществено в живота, в идейния живот. И да намерим най-после смисъла на живота. Ти търсиш смисъла по един начин, по втори, раждаш се, развиваш се, растеш, остаряваш и пак кажеш: Какво постигнах аз? Погледнеш на небето, на звездите, кажеш, всичко това нищо не струва, то е непостижимо. Това не е разрешение на живота. Всичко това има смисъл. И ти ще се радваш, че си остарял, понеже иде време да се освободиш от всичките твои заблуждения и да се подновиш. Старият човек е кандидат за млад, а младият е кандидат за стар. Що е младостта или младият човек? Той е кандидат за старостта. Що е старостта? – Кандидат за младостта. А и двете са преходни състояния. Тъй щото и като сте млад, и като сте стар не считайте, че старостта и младостта е всичко. Има нещо повече от младостта и старостта. Е, кое е това? Да се не подмладяваш и да не остаряваш. А какво е това състояние? Сега вие считате всички хубави работи в живота са младостта, а всички лоши работи са старостта. Някъде е вярно, някъде е невярно. Това са състояния; младостта е едно състояние вътрешно на човешкото съзнание и старостта е друго състояние. Това са две състояния, от които човек трябва да се освободи. Младостта е едно семе, което трябва да посееш, а старостта е друго семе. Но и младият, и старият човек имат задачи, които не са разрешили. Нито младият е намерил смисъла на живота, нито старият е разрешил смисъла на живота. Аз съм слушал стари хора да казват: Аз да съм млад, зная какво да правя. И младият и той каже, аз като стана като дядо си, зная какво да правя. Аз съм виждал някои млади деца да си завъртат мустаките и кажат: Аз като стана като дядо си! Идея има вече, като дядо си като стане ще разреши въпросите. А дядото каже: Аз да съм като младия си внук? И двамата от това гледище са прави. И единият има една отлична идея на невъзможност, и другият, старият има една идея на невъз-

можност. Но в същност по какво се отличават. Ще кажете, това е детинско. Не, това дете има една много определена идея, една трезва мисъл! И в стария има една трезва мисъл.

Сега за 10 дена вие ще мислите върху невъзможното. Всеки ще си вземе бучката захар и като станете сутрин, ще кажете: Тази бучка захар е в състояние не само да подслади живота, но да промени всичките страдания и мъчнотии. Тя съдържа всичката възможност да промени живота. Не само това, но тя е в състояние да ме направи най-учения човек, най-нещастния човек, тя може да ме направи най-силния човек и най-слабия човек. Тази бучка е в състояние всичко да направи. Сега това е една лекция, върху която ще поразискваме малко. Ще тръгнем малко по един неотъпкан път. Няма да има много прах. Всичките ваши възгледи, които имате, ще се научите да ги промените, да бъдете като войника, който е напуснал бойното поле. Той си оставя оръжието там, съблече си мундира и стане като гражданин. И ние трябва да се освободим от ония възгледи на живота, които сега ни тежат. Те са временни сега. На някой кон му турнат седло, гем, той си вдигне опашката! Но гем има. Ти си учен човек, всичко имаш, но гем има и седло има.

Всичко е хубаво, не е лошо. После някой разумен човек ще яхне на коня, все-таки той е придобил нещо, но той не знае това. Но това, което той не знае, от него той придобива нещо. Той не знае защо го карат на бойното поле, защо го впрягат в каруцата, защо му тургат гем, седло; той не знае защо се качва на него господарят, после синовете, дъщерите му, слугите му. Нищо не разбира той, но един факт, кой как дойде при него, все ще го потупа малко; ако конят не беше носил тия хора, тези ръце нямаше да се сложат върху му. Те ще го помилват, ще му дадат малко зоб, друго яче нямаше да му дадат, но понеже ги носи. Кое е по-хубаво, да бъдеш един кон в гората някъде и никого да не носиш, само тъй да си пасе тревата и да пие вода в гората, или да носиш всичките и после да те потупат. Кое е по-хубаво? Ама разберете тази философия.

Това, което не желаеш за себе си, не го желай и за другите. И това, което желаеш за себе си, желай го и за другите. Защо някои неща ги желаеш за себе си, а не ги желаеш

за другите? Защото закон има в света на противоположностите. Когато ние се намираме в едно положение, друг се намира в обратно, в противоположно положение. Имате за пример $A.($ какво представлява тази част? (една дъга), имате $A'.)$, какво представлява това? Също дъга. В какво седи сега различието на тези дъги? Те си мязат нали? Мязат си по конструкция, но мястото, което заемат едно и също ли е? Ако тези две дъги ги съедините, ще образувате един кръг, едно отношение. Кръгът това е едно отношение на съзнанието. Когато всичките сили у човек действуват в две противоположни посоки, тогава се образува един кръг на енергиите. Разбира се тъй като се гледа чертежът, се гледа разпокъсан. Но ако тази линия $A.$ е един символ на онези действующи сили на твоето съзнание, с тях можеш да направиш един опит. Например ако някой от вас е болен от ревматизъм и аз му кажа: Гледай на тази линия $A'.)$ и после те попитам имаш ли още ревматизъм? Е, нямам. Какво сте спечелили? Това е само за обяснение. Този е един мъж и после дойде една жена, и тя има ревматизъм, кажа ѝ на нея: Гледай тук $A.($ и хубаво гледай. После питам, какво има? Има ли нещо от ревматизма? Нищо няма, всичко изчезна. Като се преповтори това няколко пъти, при написването на тези линии и ревматизмът изчезва. Само че на мъжа изчезва като се напише тази дъга – $A'.)$ Това е в съзнанието, не е отвънка, което става във физическия свят, но мощното в това, което се пише, е в идеята вътре, която се пише. И тогава ще се установи, че между този знак $A.$ има известни сили, които действуват в света. Да допуснем сега, че вие не разбирате – невъзможното. Казвате, аз не разбирам. Тогава аз казвам, гледай сега тука $B.]$ Разбра ли сега? Е, не разбрах. $B'.[$ какво представлява това? В дадения случай това са геометрически форми. Всякога когато природата иска да внесе известно познание вътре в съзнанието, тя си има форми, с които постоянно си служи от единия край до другия.

Та, чрез известни форми се трансформират нашите вътрешни състояния. Но това е цяла една наука, която иска да обедини всичките явления. Между всичките явления на природата има едно обединение, едно съотношение. Всички-

те явления са свързани помежду си, няма разединения на проявленията. Когато един умира, друг се ражда. Когато един остарява, друг се подмладява. Когато един забогатява, друг осиромашава. В природата има вечно равновесие. Когато един страда, друг се радва. Когато някой пада, друг се повдига и т.н. Навсякъде има отмерени процеси. Някой каже: Много нещастен човек съм аз. Обърни погледа си в дадения случай на противоположното, има някой се радва. Ти си изгубил нещо, но дойде някой, който е намерил това, което ти си загубил. Ти скърбиш за това, което си загубил, а другият се радва, че е намерил това, което ти си загубил. Той идва към тебе и казва, вземи си това, и ти почнеш да се радваш. И онзи се радва. Който има живота, казва: Твоят живот аз го намерих и той като дойде, ще ти даде живот, ще се зарадваш и ти, и той. Тъй ще се образува една вътрешна връзка между всичките противоречия. Който разбира! Между всичките явления има една вътрешна връзка, между най-малките и най-големите явления има една вътрешна връзка. Нали разбрахте сега? (О.С. не разбрах) Хубаво е това, защото и аз искам да не разберете. Защото, ако сте ме разбрали, това ще бъде възможното. Вярвайте, че това е непостижимо, вярвайте, че това е невъзможно. Аз сега ви поздравлявам с непостижимото и невъзможното. Идущия път ще се занимаем с това.

ИДЕАЛЪТ НА ВЕЛИКИТЕ ДУШИ

7.30 ч.с.

Земният живот представлява една велика школа, в която душите се възпитават да усвоят пътя на Истината, който води към Първото Начало на живота – Бога. През миналите векове са давани разни отговори на Свещените Книги. Някои от тези отговори са задоволителни, според времето си, но някои трябва да се обяснят в лицето на сегашната Истина, а това съставлява най-важното за развитието на човешкия Дух.

Няколко правила за упражнения: Искай Любовта; търси Мъдростта; хлопай за Истината. Гдето е Истината, ходи там; гдето свети Мъдростта, мисли там; гдето е Любовта, живей там. Радвай се на най-малката своя придобивка и благодари

на Бога,че те е удостоил да видиш Великото на живота,скрито в малкото. Радвай се на онова в тебе,което расте и се развива,расте и зрее.

Вярвай в непостижимото,вярвай в невъзможното,за да видиш тяхната реалност и тяхната постижимост. Бог е Бог на непостижимото,на невъзможното. Той е създал света за това. Ако търсим възможното,ние търсим общуването с хората; ако търсим невъзможното,непостижимото,ние търсим общуването с Бога,а това е пълният смисъл на живота. Благата на земята са реални само тогава,когато идват по пътя на невъзможното,на непостижимото. Това е Път на Едното и Пътят на Съвършеното; това е Пътят на недостъпното; в Него се сместят всички Блага.

И тъй,Любовта е Любов за непостижимия живот; Мъдростта е Мъдрост за непостижимата Виделина; а Истината – за необятната Свобода. Страданията и мъчнотиите са граници между възможното и невъзможното; между постижимото и непостижимото. Радостите и даруванията са плодове на непостижимото,на невъзможното. Това е идеалът на великите души,които служат на Господа,на всичката пълнота. Те не търсят постижимото и възможното. За тях това е дело на миналото; ала непостижимото и невъзможното е дело на бъдещето..За тях настоящето е Любовта,Мъдростта,Истината; животът,виделината,свободата. Това са пътищата,методите, по които непостижимото,невъзможното дават своите блага; оттам иде силата на живота,светлата мисъл на Духа.

Това е път на Едногото и Път на Съвършеното; това е Пътят на недостъпното; в Него се сместят всички Блага. Така казва Непостижимият: Аз съм Път за Любовта,Път за Мъдростта,Път за Истината; там,гдето е животът,виделината, свободата,там съм и Аз.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

РАЗУМНО ИЗМЕНЕНИЕ НА АБСОЛЮТНОТО РАВНОВЕСИЕ. ПРОБУЖДАНЕ НА ИЗВЕСТНИ СИЛИ.

X година.
10 школна лекция на I мл. ок. клас.
14 ноември 1930 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Да излезе някой от вас и да напише думата ЖИВОТ. (И.А. написа бързо и положително думата живот).

Какво означава думата ЖИВОТ? Да допуснем, че вие отивате да продавате някъде шишета; животът на шишетата какъв е? Някой ще каже, какво има в тези шишета? Тъй питат и търговците. Какво нещо е животът; вие казвате: Аз искам да живея. Аз съм скоро дошъл на земята и искам да се науча от вас. (смях в класа). Вие сте живяли по-дълго време, аз искам да зная какво нещо е животът? После у вас има една наука, това е много мистически, символистически. Сега да се преведе в геометрическа форма ЖИВОТ. Да кажем имате точка ***AB***. Между тях са действующите сили; вие какво разбирате от тези линии – от страни? Това са действующите линии, които образуват ъглите. ***D***-то е затворен кръг в дадения случай, понеже се уравновесяват тези сили и те търсят да вземат някое направление. После при буквата **И**. имате линията ***AB***. вече се дава направление на линията в някоя посока. Ако нещо е посято в почвата, имате първия корен и първото клонче; или ако е една топка и прокарана една ос D^1. Значи, вие можете да турите тази топка в

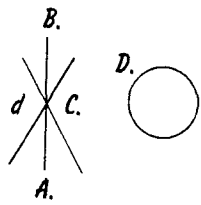

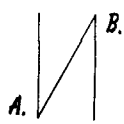

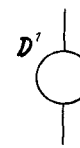

движение. И почва тогава тази сила да работи, да се върти – О. В. В. Най после имате геометрическата форма Т, всичката мъчнотия седи тук. Значи животът има да си пробие своя път, имате действующите сили ***d***. ***C***. В точката ***n***. при Т-то се показва, че тези сили търсят да си пробият един път. Ако линията ***A***. пробие ***C***. какво ще се образува? Просто нагоре един кръст ┼, а в ф тя спуска и един корен надолу, и един клон нагоре, това показва действующата сила при точката ***n***. Т. ┬ значи, животът е поставен при известни рамки; когато един човек каже, че иска да живее, това значи, че той иска да се освободи от известни ограничения, не само от едно, от безброй ограничения на живота. Затова казват, че животът е борба. А *това е преодоляване на мъчнотиите, с които животът е за*обиколен. Тогава ако преведем тази фигура ***O***. Това положение на линиите всякога са го считали крайно материалистическо положение, значи, това са насъбрани енергии, които трябва да се употребят някъде. И в живота същият знак е употребен надолу ⋂ това показва, че тези енергии – надолу, са като един плод, който е узрял и се обръща надолу – имате закона на жертвата. Ти не можеш да изпразниш каквото и да е, ако не речеш да го пожертвуваш. Най-първо имате една кофа, обърната с устата си нагоре ⋃, искате да я пожертвувате – обръщате я с устата надолу ⋂. След като обърнете отверстието съдържанието, което има вътре, изтича и кофата става по-лека. Това положение показва, че има известна тежест, известно несносно положение. Да допуснем положението, ти искаш да следваш в училището и да свършиш университета, но пари нямаш. Ти си бременен с една идея, мъчиш се ден, два, три, година, две, три, и все се мъчиш, че пари нямаш. Идеята те мъчи. Ти за да се освободиш, казваш на тази идея: Не искам да служа на университета, обръщаш кофата надолу и кажеш: Олекна ми на душата. Обаче, след време кажеш: Не можах да си постигна целта. Сега, това са ред разсъждения, не ги вземайте в сегашния ваш живот, вие сега се спъвате, вие мерите всичко с това, което имате. Казвате: Трябва да се живее! Щом като кажеш, че искаш да живе-

еш,ти произнасяш една формула,която да засяга целия космос,всички същества от най-малките до най-големите все искат да живеят. Това не е нещо ново. Всеки казва: Искам да живея. В дадения случай ти си една от безбройните форми, които искат да живеят. А какво се разбира да живееш?– Да намериш твоите отношения към всички тези форми. Днес ти кажеш: Искам да живея. Добре. В дадения случай,ти трябва да намериш формата,посоката,твоите отношения,начина, с който да се изразиш в живота. Ама аз съм млад. С какво започва младостта? М. М Други хора няма по другите планети,само на земята има такива учени хора като вас. По другите планети и другите системи има хора, но те не са като вас. Сега това го вземете в правата смисъл,казвам,такива хора като вас няма. Такъв екземпляр като вас нийде няма. Една истина ви говоря. Ти казваш АЗЪ или казваш МЛАД. Коя буква е М-то?(12) Значи,младият човек – числото 12 образува един определен кръг без център. Значи, младият човек има една задача,12 = 3. Той има един кръг без център. Младият човек има един обръч ○ и следователно този младият човек трябва да намери центъра на този кръг. Сега разсъждението защо трябва да намери центъра на този кръг?За да го впрегне на работа. Защото младият човек има известни сили,вложени в самия себе си,и той не знае центъра на тези сили. Ако той не може да намери на всяка една мисъл и на всяко едно желание неговия център и направление,това желание или тази мисъл е непостижима. Ти за да постигнеш известно желание или известна мисъл,трябва да знаеш центъра откъде произтича и насоката на тази линия,към която отива,към която се движиш и после трябва да знаеш дали тази мисъл е твоя или си я взел от някъде на заем. И ако си я взел на заем,трябва да я върнеш,ти можеш да я държиш ден,два,три,и след това този господин ще дойде при тебе,и ще каже,моля,върни моята вещ,10 години е била при тебе,плати й разноските и лихвите за тази мисъл,или за това желание. Та най-първо ще определите собствения ваш капитал,кои са вашите мисли,имате и много желания,които не са ваши желания,както и имате и много мисли,които не са ваши,така също и за постъпките. Сега,в живота ви кое е ва-

ше? И. кое е ваше в живота? Я, ми кажи нещо, което е твое в живота. (Само служението е мое.) Да служиш на кого и на какво? (На този, който ми е дал живота.) Тази идея е отлична, сега вторият въпрос: Как трябва да му служиш? Допуснете сега, че вие отивате при един съвременен учител по музика, цигулка или пиано и искате да се учите при него, да му служите. Най-първо той ще ви даде известни правила как трябва да свирите и вие трябва да свирите точно тъй, както той ви преподава. Той ще ви каже как да нагласявате цигулката си, ще ви даде някои гами и след това някои упражнения.

Питам, твоят учител, който ти е дал живота, не ти ли е предал някоя система, някой елементарен урок? Сега на този кръг трябва да намерите центъра. Сега твоето име започва с И. Иван си ти. (И е 9 буква, какво означава?) Много лесно може да се преведе, името може да се разложи. Разложение на живота трябва. Сега на този кръг ○ трябва да се намери центъра, следователно, И-то, В-то, това са условия, при които може да се намери центъра Т. ┬ представлява разрешение на една задача. А на български имаме и Ъ. Животъ ТЪ. Онзи, който е написал ерът, е показал, че животът е разрешен. Това съпротивление у българина е премахнато – центърът е намерен, нали сте видели как се вари ракията от джибрите. Ъ представлява един казан и тук вътре А се е насъбрал материалът, който се вари, който се съпротивлява. Та, Ъ ерът показва един възвишен процес, най-после един завършен процес, дето нещата се откриват. Ерът геометрически показва един резултат, придобит в една дълга епоха, или от един ден, два дена, три дена, това са все насъбрани резултати. Българите сега искат да изхвърлят и Ѣ. Ѣ. В английския език има Е. Ɛ това е пак старият навик. Как една буква е добила в едно и също време един и същи знак? З и Ɛ. Това са геометрически положения. Ако вземете тези ъгли 1 2, те и двата са подобни, но питам резултатите на двата ъгъла ще бъдат ли едни и същи, подобни? Да допуснем, че тук, при този ъгъл >, имате известни слънчеви лъчи, които идат от юг. А при другия ъгъл <, идат от север. При сегашното положение от где ще

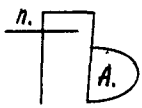

имате повече енергия на земята? Два ъгъла могат да са равни, но резултатите и насъбраната енергия чрез тях не е една и съща. Всеки един човек може да иска да реализира живота, но положението, при което той е поставен, има неблагоприятни условия за живота. Н. кои са неблагоприятните условия? (суша, липса на влага, слънчеви лъчи и въздух). Е, какво трябва да се прави? (трябва да се набавят тези условия, ако формата, в която искаме да дадем живот, е затворена, трябва да я отворим). Някъде липсва влага, коя е причината за това? (Ако е закрито от слънцето, трябва да премахнем препятствията, които пречат на слънчевите лъчи; най-после, ако има нещо, което пречи на влагата да влиза в почвата, трябва и него да премахнем. Въобще причина на всяка липса е, че има нещо да препятствува.) Ако някъде светлината е по-малко, коя е причината? (тогава може да бъде причина въздухът около растенията.)

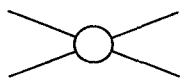

Направете сега един превод от органическия и психическия свят. Преведете сега, това са физически отношения. Направете сега един превод в органическия и психическия свят. Кое представлява прахът у човека? В това са множество дребни неща, които занимават човешкия ум. В дадения случай, на всинца ви трябва едно елементарно схващане, елементарно геометрическо схващане. То е следующето, вие сте го учили. Представете си, че имате една хоризонтална плоскост A. и всички предмети на тази плоскост седят в равновесие. Каквото се тури там, е все в покой. При дадени условия има неприятни работи, както в живота, когато не ти върви, каквото речеш да направиш, не ти върви. Ти си в една площ и си в покой. Всичко е в равновесие. Но ти не можеш да се движиш в никоя посока. Силите са тъй уравновесени, че не можеш да се проявиш наникъде. Съпротивлението иде просто от площта, която е поставена тъй в абсолютен покой, в абсолютно хоризонтално положение. И няма по-несносно положение от това, когато имаш абсолютно хоризонтално положение. Какво трябва да се прави тогава? (трябва да се даде един наклон на плоскостта.) Добре, как ще

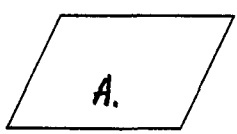

дадете този наклон? Трябва да измените площта, върху която сте поставени под известен наклон. (трябва да се измести подпорната точка на плоскостта от центъра на самата плоскост). Много право. Да допуснем **С.** е подпорна точка, в дадения случай, ти трябва да предизвикаш някоя идея или някакво чувствуване отвънка, това може да е по-дребно от едно просено зрънце, но ако това просено зрънце ти го даде някой, то може да измени цялата ти площ, понеже този център е толкова чувствителен, че и най-малката тежест може да измени това равновесие. А щом се измени равновесието, ти можеш да започнеш един нов живот.

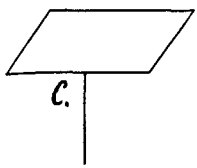

Да преведем сега това изменение; всяко изменение, което вие психически претърпявате, това са все условия, които невидимият свят ви дава. И ако вие не разбирате законите, вие изпущате благоприятните условия. Това просено зрънце е изменило това абсолютно равенство, тази равнина или това хоризонтално положение и ви дава вече условия за нов живот. Сега да преведем, кои са дребните работи, кое е това просеното зрънце в дадения случай, което може да измени твоята площ, хоризонталното ти положение, в което се намираш? Да допуснем сега, че който и да е от вас се намира в положението на една прекрасна мраморна чешма, но тя е суха, няма вода отдолу. Как ще кръстите тази чешма, красива е, но суха. Една хубаво създадена чешма, с курната ѝ, но вода няма вътре. Като едно художествено произведение е направена, но вода няма и в картите ще я намерите, наречена красивата, суха, мраморна чешма, но хората ще искат да я видят само веднъж, два пъти и ще кажат достатъчно е това, у всинца ще се събуди желанието само веднъж да я посетят и след това ще се загуби техният интерес към сухата чешма. Но един ден, някой си умен човек бутне някое си място и тази чешма потече, тогава какво преобразуване ще стане с името на тази чешма, я Н. кръсти я сега. Кръстете я: Хубавата мраморна вода!

Какво се подразбира под цел у човека? Целта е известна сила, която действува и потича у човека и минава през него, има и свое направление. Като се говори за цел, подразбира се

едно твое желание или една твоя мисъл. Вие казвате: Имам известна мисъл или казано на прост език – мисълта може да се реализира, а желанието може да се постигне. Представете си сега Н., че тази сухата чешма беше твоя, но ти нямаш никакви приходи от нея, ти ходиш със скъсани дрехи и обуща и казват хората, как при тази хубавата чешма ти се оплакваш от съдбата си? Ти казваш: Хубава е чешмата, но жалко, че е суха, беден си; но един ден, след като потича водата, ти я ограждаш наоколо и почваш да вземаш на всеки килограм по 5 стотинки, а ти идват на ден най-малко сто хиляди души хора, по 5 стотинки, колко правят? 500,000 стотинки, какъв приход придобивате вие! (5 хиляди лева на ден). Сега по този новия начин на разсъждения има нещо по-реално. В дадения *случай ти можеш да имаш едно желание у тебе*, прекрасно като тази чешма, само че трябва да имаш цел и направление на това желание. И ако това желание придобие известна насока на твоето движение веднага ще станеш важна персона, в един ден ще придобиваш 5 хиляди лева. Та когото и да е от вас аз мога да направя много важен; пет минути ми трябват да направя всеки важен. Може по следующия начин. Седите вие и никой не се занимава с вас, спокоен сте, но представете си, че аз ви намажа с мед навсякъде по главата, косата, след 5 минути вие ще бъдете толкова важен за пчелите, те ще се интересуват за благото, което съм турил на вас и хората ще почнат да идват за благото, след като оберат благото, какво ще стане? Вие ще станете пак същия, както сте били и отначалото. Та има известни идеи у нас, които привличат хората толкова, колкото и медът пчелите привлича. Вие сте важен, докато имате мед по дрехите си; щом се свърши меда, пчелите не се интересуват за вашите чувства, за вашите стремежи, това са непостоянните идеи и има неща у вас, които са преходни; и ако не знаете с тях как да се справите, често ще падате в разочарование. Да кажем, вие искате да свършите университета. Постоянна идея ли е тази, необходима ли е за живота ви? Каква величина е, рационално число ли е или ирационално число i? Щом е ирационално, и с него може, и без него може. С.У. $1\frac{1}{2}$ значи, като свърша университета отгоре ще имам едно, i/С.У., а ако не свърша, отгоре

ще имам i. Всякога ирационалните числа показват,че на физическото поле има някакъв спор, някакъв дефект. Когато някой плод зрее някъде и е влязла някоя малка мушичка вътре,това е равно на едно цяло и една втора $1\frac{1}{2}$. Какво означава това? (това показва, че има едно цяло и една малка прибавка). Но тази прибавка,показва,че в плода има противоположни процеси на самия плод. (червеят е знаменател, той като яде намалява се единицата).

Та казвам,в дадения случай,при една ваша мисъл или едно ваше желание,каквото и да е то,ако то спада към ирационалните числа, трябва да намерите посоката, постижима ли е или не? Ако е постижима, стремете се да я постигнете, но ако не е постижима в даден случай, може след време да се измени посоката и да стане постижима. Сега научно постижение на нещо,разбирам не физически постижимо нещо,а се разбира един момент,той даже не съставлява една секунда. Това е един момент,една определена мярка,в този момент нещата са постижими,следующият ще бъдат съвършено непостижими,после пак може да се изменят; постоянно трябва да има едно изменение на тези моменти, затова трябва да сте добре осведомени с посоката на моментите и в кои моменти вашите желания са постижими или непостижими. Ако вие слушате някой оратор,някой сказчик или учен човек,някои думи могат да ви засегнат,някъде той говори да кажем върху образованието. Например може да каже,че образованието днес не струва,разбира се това са крайни изводи,крайни заключения; науката като наука общо тя е потребна за всички същества. Има една наука,която е потребна от най-малките форми същества, до най-големите, великите, но не в еднакъв размер. На рибата нали е потребна наука? Потребно е да знае как да плува. На птицата е потребно да знае как да хвърчи и как да придобива своята храна, потребно й е да знае процеса на храносмилането. Сега науката е потребна и за вас. Кои положения в науката са потребни? Например вие се обезсърдчите, дойде ви една песимистична, отрицателна мисъл, наука ви трябва. Как трябва да се освободите от тази отрицателна мисъл? Н. дай една отрицателна мисъл, намери из твоите библиотеки една отрицателна мисъл. Да вземем бед-

нотията. Специфично ще турим беден сте – Б Е Д Е Н. Как ще се справите с тази бедността? Беден си, първо че не познаваш Бога или казано научно, че не познаваш първите принципи на живота. Затова си беден. После Е-то показва, че не мислиш. Д-то показва, че нямаш равновесие, говориш врели недоврели. Кой как дойде при тебе, ти все ще му се присмееш. Н-то показва, че имаш мъчнотии, но мостове нямаш на твоята река. Тогава за бедността ще почнеш да мислиш сериозно и ще съчетаеш леснотията при бедността. Ще туриш противоположното при бедността, ще кажеш така: Б – БОГАТ. А по какво се отличава богатият от бедния? Богатият се отличава по това, че в него има един метод, той е намерил пътя, Т-то означава пътят, по който можеш да постигнеш непостижимите неща. И щом си беден, ти не търси бедните хора, защото те са загазили също като тебе, те са прости хора, те носят много книги, но нищо не знаят, нищо не разбират. Аз вземам богатия, той е учен човек, ти ще идеш при него, ще му се помолиш, да ти каже как е разбрал той тази мъчнотия в живота, как е разрешил той тази наука? Богатият трябва да ти стане учител, професор да те учи. Ти трябва да идеш при него. А ти какво правиш? Казваш: Този богатият, изедникът! Това е много проста работа. Богатият човек в този случай в природата, както съществуват отношенията, той е един учен човек и ще го гледаш с благоговение. Това е богатият, не както казвате „изедникът", учен човек е той. А сиромахът е друго нещо. Богатият е учен човек, а сиромахът не че е невежа, но той не е учил, не знае; значи ще идеш при богатия, както ние го правим или както когато един ученик иде при някой учител, какво казва? Ученикът не знае, отива да се учи. И каквото му каже учителят, ученикът прави. И тъй, за да се освободиш от бедността, какво трябва да направиш? – Ще идеш при богатия. Нали щом си гладен, ти отиваш при хлебаря или при гостилничаря; щом си жаден, при кого ще идеш? (при чешмата).

Сега всички трябва да се учите да превеждате нещата. Например вие казвате: Дойде ми една лоша мисъл на ума. Тази лоша мисъл ви спъва. Някои от вас казвате: Страшно съм неразположен! Преведете сега тези думи, какво значат

те? – Много съм обезсърдчен. Превърнете още, в какво сте обезсърдчен? (че не са изпълнили желанието ни). Да, желанието не е изпълнено. Да допуснем, вие сте ученик, държите изпит и някой от професорите ви скъса по някой предмет. Страшно ви е. Защо? – Скъсаха ме. По какво? По геометрия. Добре. Щом си скъсан по геометрия, какво правят скъсаните работи? (закърпват ги). Тъй, връзват ги. Тогава щом тебе учителят те е скъсал по геометрия, какво трябва да правиш? Във всяко скъсване има една възможност, която съществува. Ти си скъсан по геометрия, тогава геометрически ще постъпиш. Ще поставиш К-то в такова положение и ще станеш един отличен учен човек. Тебе те скъсали, понеже ти си писал К-то и щом тъй пишеш К-то, веднага професорът ще те скъса. Но като напишеш К-то по този начин веднага геометрически се разрешават всички въпроси; по този начин ти си турил нещата правилно в живота, имаш параход, който е в движение. Надолу към центъра на земята не можеш да идеш и нагоре към слънцето не можеш да идеш, но има една посока, към която можеш да се движиш. Скъсаният трябва да измени посоката на своето движение. Следователно, когато обърнеш К-то в хоризонтално положение , ще имаш посоката, че да не те скъса професорът по геометрия. Скъсали те по геометрия, но един ден той се намери малко в затруднение, липсва му нещо, липсват му малко червонци, пари, ти имаш един заможен баща, кажеш му, моля, ти понамажи малко колата на този учител, щом му помогнат, кто се обръща надолу и ти като идеш при него, той вече няма желание да те скъса, той те погледне малко усмихнато и ти помага. И веднага геометрията тръгне напред. Сега преведете това: ние тургаме една свещена мисъл в ума на учителя и тогава като те погледне учителят, сърцето му се отвори към тебе и умът ти работи вече. По-напред той като те погледне тъй сериозно и ти се сгушиш, сега като те погледне, каже, тя е една сериозна наука геометрията; отличен човек е той! Тогава и ти се отваряш, и понеже се образува една хармонична връзка между тебе и учителя. Който и да е учител може да те скъса по единствената причина, когато съществува едно абсолютно равенство между тебе и него. Нали та-

ка е, ако две еднакви сили действуват в една посока, какво става с тях? Унищожават се. Всякога не трябва да съществува едно абсолютно равенство, математически или геометрически равенство не трябва да съществува. От учителя към ученика трябва да има едно преливане, няма ли това преливане, ученикът всякога ще бъде скъсан. Вие ако идете при

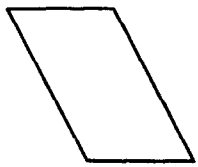

един учител с една такава площ, наклонена плоскост, и ако учителят е долу, а ученикът е горе, непременно ученикът ще бъде скъсан. Всякога когато учителят скъсва един ученик, учителят е долу, а ученикът е горе. Защото учителят е майстор, той ще те прехвърли от тази плоскост; а щом ученикът е долу, а учителят е горе, ти бъди уверен, той ще те подигне и ако рече да те хвърли, пак има желание да те дигне, той ще образува едно равенство, а то е, ти ще си вземеш изпита. Всякога когато ти имаш едно положение по-ниско от учителя, той никога няма да те скъса, в това изключение няма! Но щом се намериш по-високо от него, ти ще бъдеш скъсан. Т.е. в учителя ще има желание да те скъса. Нищо повече. Може той ни най-малко да не е лош човек, той е добър човек, но и той не знае защо, казва: Този ученик не заслужава да му турна 3. Казва, съжалявам, но не знае. Пиша ти 2, скъса те. Защо? По единствената причина, че между тебе и него има абсолютно равенство. Затова не се стремете вие да бъдете в едно абсолютно равенство. На земята абсолютно равенство не трябва да съществува. За да се развивате, не трябва да има абсолютно равенство.

Сега тази идея за вас е непонятна още. При дадени условия абсолютно равенство е едно благословение, при дадени условия е едно наказание за човека. Представете си, че тебе те свържат на едно въже, седиш ти, няма никакъв вятър, няма нищо да те безпокои, висиш така увиснал във въздуха, питам, това положение на абсолютно равенство какво ще те ползува? Ден, два, три, все висиш така, по-добре е, ако дойде един вятър от въздуха, че скъса това въже, ти ще благодариш тогава, че се е скъсало това въже и се е нарушило това твое равновесие. И затова трябва да дойде една малка психическа катастрофа, „катастрофи“ ги наричат те. Вие това нарича-

те нещастие, но като паднете при новите условия, най-първо ще се намерите при едно противоречие, но с това ще се даде една нова посока на вашето движение. Ти при новите условия ще имаш едно ново разрешение на въпроса. Затова у вас трябва да се зароди мисълта да учите. Вие казвате, окултната наука, но това е такова неразбиране, я ми кажете, какви са принципите на окултната наука? Казвате: Ама ние сме окултисти. Е, кой е основният принцип на окултизма? Вие се занимавате с окултизма, но не разбирате (неговите) закони. Една наука е наука, когато можем да използуваме в най-малък мащаб нейните принципи. Да кажем ти си свършил по математика или геометрия; отлична наука е геометрията! Защото математиката това са формули, през които силите действуват, а геометрията, това са начините, чрез които се реализират нещата в света. Например, когато аз взема да изследвам един човек, чисто научно аз построявам от неговото тяло или от неговите черти, какъв е характерът на този човек, или на мен е необходимо той да ми каже кога е раждан; за да бъде лицето му широко, аз зная кои са причините, или за да бъде лицето му дълго, пак зная причините, неговия ръст, устройството на неговите ръце; аз вземам най-първо предвид, как е действувало слънцето, второ – как е действувала луната, на какво направление е била тя, и трето – как е действувала земята. Аз имам три точки. Вземам предвид най-

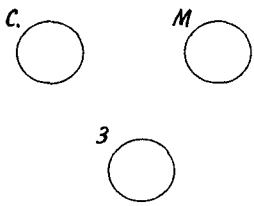

първо какво влияние е упражнило слънцето върху него. ***С***. Искам да зная де е било слънцето, когато той се е раждал; след това де е била месечината ***М***, и това има известно отношение спрямо нас, и най-после къде е била земята, когато аз съм се раждал. ***З***. И от тези три точки аз имам вече отношението на другите планети. Защото и те се намират на определени места в пространството. Има геометрически сечения и плоскости на звездите, слънцето и земята образуват целия организъм, те го поддържат. И когато стане изменение, някое колебание в месеца, всичките тези идеи в нас, понеже месецът е майка на въображението и те се изменят. Месечината е майка на човека, на религията, всички ре-

лигии са образувани все от месеца. А самият живот; формите на живота, начините, по които сега се образува животът са организирани от слънцето; а материалите, с които нещата са облечени, са взети от земята. Следователно, майката се занимава с ума на човека. Слънцето се занимава с ума на човека, месецът се занимава със сърцето на човека, а земята се занимава с целия човек, с тялото на човека. Това е една скица и тогава идат другите планети. Когато слънцето се занимава с моя ум, аз го свеждам към самото тяло. По какво ще позная какви промени са станали със самото тяло? Ако имаме една отлична кръвоносна система, ако имаме една отлична дихателна система, ще имаме един отличен темперамент, весел, жизнерадостен, оптимистичен, значи влиянието на слънцето действува благотворно, а ако имам влиянията на месечината, по какво ще позная? Ако влиянието на месечината е взело надмощие, тогава ще имам преодоляюще влияние на венозната кръв, защото месечината усилва създава нещата, но не им дава насока; слънцето ги създава и им дава насока, а месечината ги създава, но не може да им даде насока; а земята в даден случай е само един бирник, тя обича само да взема, тя е като един банкерин и държи точна сметка: каквото даде, ще си платиш точно. Тя държи сметка по двойното счетоводство. Ако у този човек преодолява влиянието на земята, той ще бъде скържав, той е егоист до немай-къде. Той е банкерин.

Та за да се уравновесят влиянията на слънцето, месеца и земята, непременно трябва да преодолява влиянието на слънцето. При сегашния строй слънцето има абсолютно неблаготворно влияние върху целия живот на човека. Затова до него се допитваме. Ако нашите отношения са добри със слънцето, непременно месечината ще ни посрещне, и земята, понеже слънцето ги кредитира. То кредитира луната и земята. Та, щом твоите отношения са правилни със слънцето, и отношенията на луната, и земята ще бъдат правилни към тебе. Сега у вас се явява едно противоречие: защо земята да бъде зле разположена спрямо тебе? Друго яче, научно ще кажа, земните сили няма да могат да функционират правилно вътре в твоето тяло. И лунните енергии ня-

ма да функционират правилно, и тогава силите, които идат от слънцето, постоянно ще се стремят към уравновесяване. Щом се уравновесят, вие имате нещата, които търсите, вие се насърдчите, кажеш, аз ще свърша училището, но дойде месечината и земята, бутне всичко, пак се обезсърдчите, после пак дойде влиянието на слънцето, пак се насърдчите и т.н. Това е едно безизходно състояние. В дадения случай вие ще вземете влиянието на слънцето да подобрите артериалната си кръв. Дайте един превод на артериалната кръв, в какво отношение? Трябва да подобрите вашето чувствуване и вашата мисъл. Има известни методи за това. Това е окултната наука, тя дава методи, за да измениш състоянията си, за да докараш енергиите на слънцето, луната и земята в едно правилно движение в твоя организъм, това е то окултна наука! Ако не разбираш така, никакъв окултист не си. Ама давал някой една точна идея за Бога. За да имаш една идея за Бога, ти ще поставиш, ти ще поставиш Бога на мястото на слънцето, после ще поставиш себе си при земята, а твоите ближни ще поставиш на месечината. (смях) Тъй е. Тогава ти ще поставиш баща си – слънцето, майка си – месечината, а себе си – земята. Ето домът! Вие трябва да направите един превод, за да разберете идеята. Ти си детето; от баща ти зависи какво ще бъде разположението на баща ти към тебе. Ако баща ти е добре разположен към тебе, той ще ти даде богати средства, а ако баща ти не е разположен, какво ще бъде тогава? Колкото майката и да бъде разположена, ако бащата не е разположен, работата не върви. Майката може да говори добро за детето, но бащата казва: Несретен е той, ни пет пари не давам. Какво ще направи майката тогава? Тогава отношенията на сина спрямо бащата и спрямо майката какви трябва да бъдат? Отношенията спрямо бащата трябва да бъдат разумни, а отношенията спрямо майката трябва да бъдат любовни. Спрете се сега върху това и правете преводи. Тогава казвам, ти трябва да имаш една религия към Бога. Какъв трябва да бъдеш, за да познаваш Бога? Ти трябва да бъдеш разумен спрямо неговите закони, които съществуват в космоса, нали така; за да се приложат твоите любовни отношения към всичките

живи същества, ти трябва да имаш едно любовно отношение към ближните. Тогава разумността на тия закони, които съществуват и любовността към всички тия хора, с които ти си обиколен, тогава тези енергии на космоса ще потекат правилно и ти ще имаш една светла мисъл, едно отлично чувство, и ще бъдеш готов да работиш в света. Аз мога да приведа каквато и да е мисъл, каквато и да е дума, най-първо аз я превеждам в известно математическо положение. В космоса аз искам да живея. Да вземем сега например Иван написа думата ЖИВОТ. Тъй както я написа, той трябва да измени писането си. Защото ако един човек пише М-то ΛΛ така, ако единият край на М-то е по дълго, а вторият край е по-къс, този човек казва: Първо съм аз, а после си ти. Ако един ученик пише пред професора си тъй М, той ще го скъса. Той трябва да обърне обратно М-то, ΛΛ да каже: Първо иде професорът, а после аз. И като идеш ти пред учителя си, ще кажеш: Първо учителят, после аз; първо баща ми, майка ми, после аз. А ако кажеш първо аз, ти ще бъдеш няколко пъти бит от майка си, ти си едно своенравно дете; пък ако кажеш първо баща ми и майка ми, ти ще бъдеш любим. Щом едно дете напише буквата М, аз зная, ще бъде ли това дете галено или бито? Само една буква като напише той, аз зная какво мисли той. Или мога да му кажа, я ми произнеси името на баща си и вече зная отношението на детето към баща си. После ще му кажа: Кажи ми името на майка ти и най-после ще му кажа: Сега произнеси твоето име. И след като ми произнесе той името на баща си, на майка си и своето, ще имам три дадени. И казвам, ти си едно дете с голямо бъдеще. Че как, откъде знаеш? Само като произнесеш името на баща си и майка си, аз зная вече какво дете си. И когато някой казва: Я ми кажи името „Бог"! А, (Учителят прави знак с ръката си, като да не се произнася думата). Казва: Я произнеси думата „живот"! Казвам: Ще бъдеш бит, нищо повече. Това е един принцип вътре. Ти не се спирай върху формите, които хората са създали за Бога, ти остави тези работи. Хората са създали хиляди форми за Бога. Сега искам да ви наведа на правилната мисъл. Това е един психологически разбор вър-

ху нещата. Имате един правилен начин за разсъждение. – ПРОБУЖДАНЕ НА ИЗВЕСТНИ СИЛИ. И тези сили да ги превърнеш от органически в психически отношения. Ако вие не можете да ги превръщате, защото и в природата стават тези положения, има превръщане от твърдо, жидко и въздухообразно, това са естествени състояния, в етерно състояние. По същия начин щом се намерите в известно затруднение, вие трябва да знаете, как да превърнете тези затруднения.

Сега коя е основната мисъл, която остана в ума ви. (за да има живот, трябва да се наруши абсолютното равновесие). Всичките страдания произтичат от абсолютното равновесие в света. Казвам, абсолютното равновесие трябва да се измени с разумно изменение на равновесието. Или абсолютното разумното изменение на абсолютното равновесие ражда щастието в света. Станете сега.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

7.22 ч.с.

ВЛИЗАНЕ И ИЗЛИЗАНЕ
ИЗБОРЪТ НА ЧИСЛАТА И ПРИРОДАТА

X година.
11 школна лекция на I мл.ок.клас
21 ноември 1930 год. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА. В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Кажете основната мисъл на миналата лекция. (Разумното изменение на абсолютното равновесие ражда щастието в света.) Нека излезе някой да докаже, че като се наруши абсолютното равновесие се ражда щастието. Представете си сега, че това 1. представлява едно езеро, от хиляди години то е пълно с вода, но водата не изтича от него, а влиза под това езеро в земята отдолу, при 2 живеят хора, които живеят в нещастие, защото няма вода, суша е там. Сега първият, който може да наруши това равновесие на езерото и направи един малък наклон на езерото, да се изтича водата, веднага тази плоскост 2. ще се снабди с вода; и изтичането на това езеро ще направи щастие на жителите на местността 2. Но трябва да се наруши това равновесие при езерото 1. Или предадено това на научен език: в езерото водата е била в потенциално състояние, потенциална енергия, а после при 2. тя се превръща в кинетическа енергия. Значи, потенциалната енергия постепенно трябва да се превръща на кинетическа. А за да се превръща, трябва да има една разумност; т.е. планомерно да се използува. Сега това доказано ли е? (Да.) Обяснено е донякъде. Например може да има някои заложби у вас, някои способности могат да се намерят у вас, като

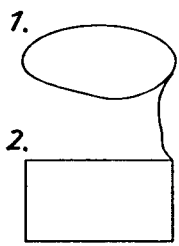

това езеро, но трябва да се прокопаят. У вас има желание вие да станете виден, но все трябва да се пробие това езеро; трябва някоя потенциална енергия да се превърне. Или искате да станете учен човек, как може човек да стане учен. Нали ученията трябва да дойде отнякъде. Ако тази вода не слезне на това поле, ако тя не дойде отнякъде, тази местност ще остане суха, значи, няма да има никаква растителност на нея. Щом слезне тази вода, тя ще стане като един повод да се развие растителността на тази местност, да се развият плодните дървета, а това вече дава възможност на хората за живеене.

Сега кое е това, което събужда човешката мисъл. Които сте учили астрология, кои са ония аспекти, които показват, че каналът е прокопан. Нали някой хороскоп може да е щастлив. В какво седи щастливият хороскоп? Какви са съчетанията там. Но да допуснем, че нещастията са разумни, а под думата щастие ние разбираме, едно разумно съчетание най-малко на три точки, това ние наричаме щастие. Щастието не може да бъде в една точка и в две точки не може да се прояви, но в три точки се проявява щастието. То е като една необходимост. Представете си сега, че вие се занимавате с числата от едно до десет знаете; да вземем числото 5. 5 е просто число нали? Второто 5 е степенувано вече, имате 5, 5^2, 5^3 и третото е степенувано. Преведете сега тези числа какво означават. Имате 5 точки, второто са 5 линии и третото е 5 куб, или 5 тела. Преведете сега в обикновения живот какво означават 5 точки. Вие казвате това са 5 центъра. Имате 5 кооперации, всяка кооперация представлява един център. Сега степенувайте кооперациите. Как може да се степенува една кооперация? (Като има кой да живее в нея.) Ние допускаме, че това е център и хора живеят в него. Но степенувано е числото 5^2, трябва да се преведе, тази кооперация трябва да има приход отнякъде. Да допуснем, че кооперацията има ниви с жито. 5 степенувано показва, че тази кооперация борави с житни храни, значи кооперацията е станала във втора степен - 5^2. Производство има в кооперацията. Сега преведете на човешки език, какво означава кооперацията в трета степен? 5^3, това е кубът, едно тяло. Щом е степенува-

но 5 в трета степен, показва консуматорите, защото кооперацията може да има производство, много ниви има натрупани, но трябва да има и един да купува. Значи, доста хора има членове в кооперацията, които вземат и дават. Следователно, кооперацията в трета степен финансиално се намира в добро положение. Можем да вземем един ваш приятел и да го степенуваме, например Иван някой си, имаме $3, 3^2, 3^3$, в дадения случай тук има нещо си произволно, някои реалности са произволни, временни, но има и реалности, които съществуват и в природата. Запример, ако вие вземете струните на един инструмент, колкото една струна е по-тънка, ако вие обтегнете тънки и дебели струни, кои ще дадат по-висок тон? (по-тънките). Защо? Защото тънките струни вибрират по-бързо. Те са по-добри проводници на високите тонове. Те са по-отзивчиви за високите тонове, а дебелите не са тъй отзивчиви. И ако вие нагласите ниските тонове, коя струна ще даде по-нисък тон?(дебелата). Ако на един басов инструмент турите една тънка струна и една дебела, коя ще даде по-нисък тон? Дебелата. Следователно, има известни отношения. Когато някой човек е висок и тънък, сухичък, какво показва това в характера му? Че той въобще схваща високите тонове, обаче за физическия свят не го бива никак, а когато той е дебеличък и висок, той много добре разбира физическия свят. И ако събера един човек, на когото благоутробието е хубаво развито, и някой друг, на когото благоутробието е тъничко, те няма да имат еднакво разбиране за физическия свят. Защо? Много просто, защото единият е тънък. Но това е само едно съвпадение. Сега да се докаже, имате две тръби, едната има 2 см диаметър, а другата има 10 см. През коя тръба ще мине водата по-бързо? (Зависи от напрежението, ако напрежението е голямо, през голямата тръба по-бързо ще мине.) Сега какъв наклон трябва да ѝ дадете, за да се уравновеси с тръбата от 10 см (в тръбата 2. има по-голямо напрежение). Тъй. Ако вие дадете 5 пъти напрежение и стените на тази малка тръба 2 са слаби и се пукнат, питам, какво се постига? Сега правим превеждане на известни закони, които съществуват в природата. Да вземем отношението на вашата нервна система, тя е приспособена за известна енер-

гия и ще трябва да увеличим енергията, но същевременно трябва да знаете дали тази тръба ще издържи напрежението? Нали в тръбата 2. ще има по-голямо напрежение? (да) А в тръбата 10 течението ще върви свободно. Добре, ако тогава ти имаш една мисъл, която ти произвежда голямо напрежение, така, че те безпокои, какво показва това? (Че тръбите са тънки и има голямо напрежение.) Дето движението е слабо и теченията са добри, обикновени. Ако мисълта е спокойна и движението е слабо. Та от чисто морално отношение, в каква поза трябва да се постави тръбата? Всякога трябва да има един малък наклон. Един уравновесен характер има всякога при един малък наклон. В природата съществува една единица за движението: ще турите най-малкия наклон, за да се почне движението. Големите напрежения са изключителни. Да допуснем, един човек има пари, какъв е наклонът? Или държиш изпит в училището, какъв е наклонът на ума ти? (тогава има голям напор). Напрежение има. Но след като свършиш с изпита си, напрежението ти престава. Една машина, която е била напрегната като един лък и след като се отпусне пружината какво става? Тя ще иде на нейното естествено местоположение. Щом като се свърши една работа, тази натегнатост се уравновеси и силите се успокояват. Тогава, в този случай, онези сили, които тургат нещата в живота на място, ние ги наричаме разумни сили. Например, нали ръката обтяга онази пружина на някой лък, какво обтяга тя? (тетивата). Най-първо тетивата е в едно натегнато състояние, но кой най-после ще освободи тази тетива от това напрегнато състояние? (пак ръката). Тъй, пак ръката ще освободи тази тетива.

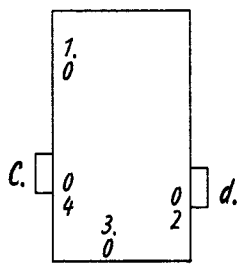

Сега да ви представя друга една картина. Представете си, че това представлява един замък, в най-простата му форма. (чертежа). Представете си, че вие се намирате в този замък. Тук имате една пружина с числото № 1. Като я бутнете, веднага вратата на този замък се отваря. Но на другата страна, без вие да знаете, има и друга една пружина 2., едно камъче е това, като го бутнете и

прозорецът се отваря. Имате и друго едно камъче 3. като бутнете него и горната част на този замък, целият покрив се отваря. И след това на долната част на замъка имате едно камъче 4., като бутнете него и двете страни на замъка се приближават с.d. Да допуснем, че вие дойдохте в този замък, бутнахте 1. 2. и 3. копчета, и опитвате и 4., но стените на замъка се събират. Какво ви показва тази задача? (че не трябва да бутаме всичките копчета). Дошли сте до края. В природата има едно равновесие. След като се качи човек до най-високата точка, а това съществува. Какво следва тогава? (той може да падне от там). Да, ако не внимава, той ще падне. Щом се качи на най-високата точка, той трябва да бъде разумен. И да се върне назад. Щом бутне № 4 на този замък, всякога стените ще се съберат. И трябва да излезнеш навън, не трябва да седиш там. И това не е ли един закон в природата? Определено ли е постоянно да живееш в замъка? Да, числото 3. ти имаш право да живееш вътре; но така е нагласено, че ти трябва да бутнеш и числото 4. Тогава непременно трябва да излезеш из този замък навънка. Преведете сега, направете още един превод, защо трябва да излезеш из този замък навънка? Защо трябваше да влизаш и защо трябваше да буташ всичките тези числа? И защо най-после трябва да излезеш из този замък? Защо влезна и защо излизаш? Ражда се човек на земята, влиза в този замък, след това иде смъртта – излизаш навънка от този замък. Защо трябваше да се родиш и защо трябва да умреш? Потребно ли е да се родиш, кажи О. (да разбира се). А потребно ли е да умрем? (и това е потребно). Защо? (Защото, ако душата остане в един постоянен покой, тя няма да има никаква опитност, а промените са необходими.) Интересно, че между раждането и умирането има две неща, които си мязат. Когато умре някой, сам ли из къщата излиза? Значи влезнал си сам в къщата и после сам трябва да излезнеш из къщата. За да се излезне, трябва да се умре. Щом не умираш, ти не можеш да излезнеш из къщата; а щом умреш, трябва някой да те изнесе из къщи. Значи, умирането не разрешава въпроса. Питам, защо трябва да ви изнесат из замъка навънка? Вие трябва да разсъждавате. Аз превеждам раждането и смърт-

та,ако вие ги разглеждате като еднократни процеси,състояния и положения,така вие не можете да ги разрешите. И нищо не може да се постигне. Раждането е един многократен процес и смъртта е един многократен процес. Смъртта за едного в даден случай е живот за другиго; значи,ти като излезнеш из замъка,друг пак ще влезне да живее там. Тогава има смисъл да изнесат тебе из замъка,за да живее друг вътре. А и при твоето влизане в замъка някой друг е бил изнесен от замъка навънка. Това е същият закон. Ако физическата енергия излезне от едно положение,значи тя влиза в друго положение. Щом потенциалната енергия се превърне в кинетическа,изгубила ли е тя нещо? Потенциалната енергия е придобила нещо. Но ако кинетическата енергия се превърне в потенциална,какво е изгубила тя? Някой път хората не могат да разсъждават по следната причина; представете си,че вие миналата вечер сте били на угощение и всеки един от вас е пил по 2 кила вино,и идете сега тук на такава една лекция,ще може ли вашият ум да бъде тъй бистър? Няма да може. Когато човешкият ум се натрупа с непотребни мисли,то е един вид опиняване,всеки един от вас ще бъде опиянен. Има мисли и желания,които опияняват човека. Покажете ми сега едно чувство или една мисъл, която опиянява. (Например ако човек има много пари.) Тогава той е още в кръчмата и пие. Той още не е изхарчил всичко. Той още не е пияният,той едва е започнал да пие първата си чашка казва: Много хубаво е това вино. Сега в какво е лошото на пиянството? П И Я Н Ъ. Пияният само се товари с непотребното. Той е турил повече товар на гърба си,нищо повече. Буквата Я показва,че този пияният ще стане много умен човек. Ама кога? Когато похарчи всичко. Но така както са поставени буквите,този човек е на спасителния път. Щом почне да пие,той е на спасителния път. Кога? Щом изпие всичко; П-то показва,че като изпие всичко,той ще почне да мисли. Ще каже: Не направих аз добре. П-то показва,че този човек е в добрите астрологически условия. У пияния има много добри астрологически условия,да стане умен човек. Всичките букви са в негова полза. П-то показва още,че плодът ще завържи хубаво. И-то по-

казва,че има начало на разбиране. Я-то показва,че ще бъде бременен с известна идея,ще я роди. Н-то показва,че ще има една мъчнотия,едно голямо противоречие,и най-после Ъ – ще има събиране на опитност,и след това той ще стане учен човек. И ще държи лекциите си по целия свят,и ще каже: Да не пиете. И ще стане реформатор на света. Та много хубава дума е думата ПИЯНЪ.

Сега основната мисъл. Коя е мисълта,която ние имаме предвид?(излизането от замъка). Във всяко едно положение на живота има две точки. Едното положение е ти ще влезнеш в известно положение,а после трябва да излезнеш от това положение. Това е цялата философия. Ти имаш известно състояние,влезнал си в него,трябва да знаеш и как да излезнеш от него,от това положение. Цялата философия е там. Сега какъв пример трябва да дадем?Дайте един пример за влизането в известно състояние. (Ако една риба влезне в една мрежа,би трябвало тя да знае и как да излезне от мрежата, обаче влизането става по-лесно от излизането.) Добре,имате едно състояние,в което човек сам е влезнал вътре,а има състояния,които ви безпокоят вътре. Вие отивате в хотел някъде,влизате в хотела,но завеждат ви в участъка или в обществената безопасност. По какво се различава влизането в хотела и влизането в безопасността?(Във втория случай има едно насилие). Всяка идея,която не можете да разрешите, вие сте в обществената безопасност. А всяка идея,която много бързо разрешавате,вие сте в хотела вътре. Казвате в първото положение: Не ми стига умът,не мога да излязна от това положение. В обществената безопасност сте. Тогава какво трябва да правите,щом сте в обществената безопасност?Значи,в едно трудно положение сте. Какво ще правите?

Да ви представя сега тази обществена безопасност. Представете си,че вие сте студент в странство. Закъсали сте,нямате пет пари,нямате и приятели. Иде ви едно от двете положения на ум. Да намерите работа или да откраднете нещо. Питам сега,кое трябва да изберете?Е,допуснете,че нямате работа,остава ви последното положение – да откраднете. Какво ще правите тогава?(Препоръчва ли се просенето на един ученик?) Това са изключителни работи. Аз искам да ви наведа

на една здрава мисъл. Сега във вашите умове се е зародила една идея, вие мислите, че като влезнете в една окултна школа, ще станете светии. Нас не ни е целта да ставате светии, то ще бъде цяло нещастие тогава; тъй както се разбира, трябва да се разбере животът и да се работи съобразно този живот.

Питам сега, излизането из този замък в какво се състои? Но на пътя си имате един камък тъй турен, че вие не можете да излезнете; какво трябва да правите тогава? Трябва да го поместите. Но надпис има този камък да се не бута. Какво трябва да се прави? Някой писал там, вие още нямате доказателство дали някой философ го е писал или някой глупак. Онзи, който го е писал, може да си има известни съображения за това. Питам сега, какво трябва да се прави, да бутнеш камъка или да го оставиш? (Н. ще го бутна и оттатък ще мина!) Да допуснем и обратното, че вие искате да влезнете в замъка вътре, но пак е турен този камък и пише там, да се не бута камъкът. Трябва ли да го бутнеш? Ако искаш да влезнеш, пак ще го бутнеш. Сега, ако вие бутнете този камък, по какво ще съдите, дали сте направили едно престъпление или не? Кога имате ясна представа за извършено престъпление? Ако сте извършили една постъпка в живота, която спъва цялото, това е престъпление. А когато сте извършили една постъпка, която не причинява никакво спъване на цялото, това не е престъпление. Най-първо трябва да се докаже, ако тази постъпка е в дисхармония с общото, с цялото движение, това е престъпление; но ако не сте извършили такова нещо, то не е престъпление. Това е частично схващане. Да кажем, че вие оберете един богат човек, на суша е той, вие това считате за престъпление, но ако вие го оберете във водата? Представете си, че един богат човек се дави, паднал е във водата и има 30 кгр злато на гърба си, но той е на дъното долу и се дави, вие се гмурвате във водата, вземате парите от гърба на този човек и го изваждате на брега, оставяте го, не го съживявате, той сам се съживява. Но парите вие вземате със себе си. Питам, в твоята постъпка има ли престъпление? Ти си извършил известна работа и тези пари на гърба ти са известна плата за тази свършена работа. И можеш да кажеш, че това е за работата, която направих, а това е една го-

ляма работа. Ама той може да каже, много малка работа си извършил; но цената е там, че тази работа в дадения момент само аз можех да извърша; следователно, ако само един можеше да извърши тази работа, такава заплата се пада на този, който е извършил тази работа. Следователно, такава заплата се пада на мене за работата, която съм извършил. Защото, нали всяка работа трябва да се възнагради.

Сега кажете ми как да се разреши въпросът с онзи без работа от Париж? Нали казахме, остана му само да краде. Тогава той трябва да обикаля около реката и да види дали няма някой, който да се дави. (Ами ако няма?) Непременно ще има някой, който да се дави. Щом той се намира в такова безизходно положение, че трябва да краде, непременно ще има някой богат човек, който да се дави някъде. И той ще бъде на това място да го избави. Сега вие считате, че това е неморално, нали тъй? Но ако ние поставим съвременния живот на една вътрешна критика? Например, вие минавате и някой ваш приятел ви пита, как си днес? Ти казваш: Много съм добре. Ама ти не говориш никак истината, никак не си добре. Ти лъжеш там, изкуство е да кажеш истината, без да я преувеличиш! Ти казваш: Много съм добре. Как си добре? Три дена не си ял или пари нямаш, и казваш много съм добре. Някои хора имат обратното разбиране: имат много малко болки и казват много зле съм. И те преувеличават работите. Че хората никога не говорят истината. Ако ние говорим за живота, че сме много добре, и ако разбираме физически, то е право; но някой път ние сме неразположени, а при това пред хората се представяме, като че сме разположени. Защо?

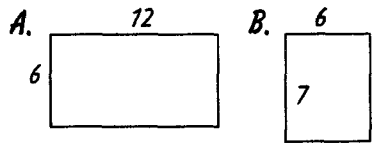

Например, представете си, че имате един човек, който има едно чело от 12 см дължина, и 6 см височина А. и друг един, В., който пък има едно чело от 6 см дължина и 7 см височина. И двамата се намират в Париж, как ще постъпват те? Имате общия сбор на числата 12 и 6 – 18, и при втория 6 и 7 – 13 или 9 и 4. Значи, в крайните си резултати те се различават. Донякъде те ще вървят еднакво, почти ще си мязат, но в крайните резултати ще бъдат различни.

Има известни постъпки в живота, които зависят от окръжаващата среда. Много пъти се случва, хора, които имат добри телосложения и добре устроен мозък, много често правят погрешки, това зависи от окръжаващата среда, в която те влизат, те се изнасилват; и много пъти хора, които не са добре устроени, не се намират в много благоприятни среди, но те се различават по резултатите си. Вие трябва да поставите всеки един човек в неговата естествена среда, за да го познаете как е устроен. Сега как мислите, кой от двамата е по-морален? (Учителят посочва 2-те чела на черната дъска.) (Разбира се, който има чело с 12 см.) Но той е човек с много тесни възгледи и е много краен, той е фанатик. А другият 6 и 7 не е толкова поетичен, но той разбира живота. Той има по-широки възгледи, обича да си поживее малко; той не е тесногръд. Но и на двамата им липсва нещо. При съчетанието на тези две числа, липсва нещо. Първият 12 и 6, той е много духовен, не мисли да печели; но ако и двамата следват, какво ще стане с тях накрая? Този който има 12 и 6 чело при общия сбор, той ще напусне университета, няма да свърши и ще се върне назад в България, ще каже: Тази работа не е за мене. И ще пише на родителите си, тук не може да се живее, климатът е такъв, това и онова, и ще напусне; а другият с чело 6 и 7, той ще се бори и ще свърши университета, крайният резултат на него е 4, той ще свърши университета добре. Сега това е по тяхната енергия, във втория 6 и 7 има повече енергия заложена, той ще издържи, а първият 12 и 6 няма да издържи борбата; ако е на бойното поле, пак няма да издържи, ще напусне и ще се върне, а вторият ще издържи. Но това още не показва, че те са или не са добри. Ние не говорим за тяхната добрина, ние говорим за тяхната издръжливост; съотношение на числата. С 12 см чело, този човек е черезмерно чувствителен, той преувеличава нещата и при най-малките спънки се обезкуражава, казва, тази работа не е заради мене. Но това е още относително число. Донякъде са верни тези числа. Има няколко изключения.

Сега законът е там, именно след като изучавате числата, ако разбирате отношенията на числата, как сте построени, и законите на природата, вие щяхте да си помагате в много не-

ща. Но за да си помогне човек, той трябва да направи ред изчисления и трябва да се приготви да мине през известна опитност. Той така лесно няма да се освободи от мъчнотиите на живота. Сега нали вие всички искате да се освободите от мъчнотиите. Човек не може да се освободи от мъчнотиите, то може, но трябва да мине през много дълъг процес, една риза може да се освободи от онези нечистотии, събрани в нея, но нали ще мине през един процес на чистене. Ако вие не знаете как да се чистите, може да навредите на себе си. Например, направите една погрешка в живота си, какво трябва да правите? Да допуснем, че вие сте в Париж и намерите този, който се дави във водата, извадите го и взимате парите; питам, тогава вашите отношения след години какви трябва да бъдат с онзи, когото вие сте извадили от водата? Представете си, че той търси своя благодетел, който го е извадил от водата. Питам, в дадения случай той ще мисли ли за него, че той му е взел парите? Какво мисли той тогава? Питам тогава, вие имате едно верую, ако някой път се натъкнете на една мъчнотия в живота, казвате: Бог ме тури на това място. Сега може ли Бог да тури на това място един богат човек да се дави? В ума на Бога не е било Той да тури този богатия човек да носи тези пари на гърба си. Той го е пратил. Тургането на парите на гърба на този богат човек не влиза в програмата на Бога, на Божествения ум. Ако във вашия ум е влязла една идея, която не е в съгласие със законите на природата, на самия живот, тази идея вие сте я турили; или вие, или окръжающата среда, но тя ни най-малко не е поставена от Първичната причина. Е, какво трябва да бъде тогава вашето положение? Защото всички искат да бъдат добри. Ако разбирате доброто като една мярка в живота, тъй е. Но ако разбирате живота като нещо преходно, добро само в един момент, с това вие нищо не разрешавате. Доброто е едно благо вътре в живота. То определя самия живот. И ако това благо не работи, кои са причините? Ако доброто в даден момент не работи във вас, кои са причините? Например, всичкият ваш сегашен живот, тъй както сте организирани, при тия условия, при които сега живеете, специфично, те са определени от минали някои ваши съществувания. Но

те са пак далечни. Да кажем, отгде да зная аз, тогава не съм разбирал, но в сегашния живот, както разбирате, какво ще определи това за бъдеще? Запример, всеки един от вас иска да живее добре. Но определете в какво седи добрият живот? За да живее човек добре, той трябва да бъде много умен човек. Умен трябва да бъде и добросърдечен, и после постоянно да работи. И в работата си, и в постъпките си, каквото каже и да го направи. И в ума му никога да няма такива скитающи мисли. Всяка мисъл в него трябва да бъде звонкова монета, тъй ценна да бъде. Или всяко чувство, с което се занимава сърдцето му, трябва да бъде така ценно, не да се занимава с празни работи.

Н. дай едно число, как мислиш ти, кои са щастливите числа? Нали търсят хората щастието. (6 и 9 мисля аз са щастливите числа). Защо? (Защото и двете числа имат резервоар, и двете са пълни, значи, носят нещо благата.) Прав си, пълни са, но шестте казва, ти трябва да работиш; градинар си, трябва да работиш навреме. И ако не работиш навреме, навреме няма да събереш плодовете. И ако това число не е навреме, може да ти донесе много неприятности. При деветорката ми се струва опашката представлява една тръба, значи кинетическата енергия се превръща в динамическа.

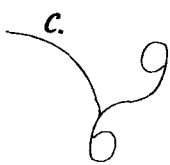

Да свържем тогава и двете числа. Ето отношението на 9 и 6. От 9 енергията слиза в 6 долу. А *C*. е един фонтан, който полива градината. Тук на дъската работата става много лесно. Е, колко положения има сега важни? Кои са важните положения в лекцията? Ако се намирате в един разумен свят, там има разрешение на задачата; само трябва да намериш методите и начините за това. Значи, всички мъчнотии, които имате там, си имат свое разрешение. Най-трудните задачи там имат свое разрешение. И можем да кажем, в даден случай, когато вие изпитвате едно страдание, което не е ваше, защото много пъти вие имате страдания, които не са ваши; тогава те нямат лично разрешение за вас; и тези страдания са далечни. Да кажем, един народ има една несрета в живота си, да кажем българите са изгубили част от земята си и всички българи страдат, но то-

ва страдание е на цял народ; ти и да страдаш няма да оправиш работите. Ти само изпитваш общите тъги на този народ. Някой път можеш и да опиташ и радостите на целия народ, но тази радост пак не е твоя. И тя нищо няма да допринесе на тебе. Това показва, че ако върви добре на българите, ще бъде добре и за тебе. Има условия ти да се подигнеш. И ако на народа не е добре, и на тебе няма да е добре. Та най-първо ще определите онези мисли и желания, които са точно ваши. Има мисли, които не са ваши; и има желания, които пак не са ваши. От хиляди желания, които могат да проникнат в ума и сърцето ви, науката е там, да можете да определите кои са ваши и кои са на окръжающата среда. А има и други, които са извънка вас, те са чисто на Божествения свят. Да ви ползуват в дадения случай могат само вашите желания. А това, че участвувате в страданието на цял един народ, това е една привилегия; и това, че можете да участвувате в радостите на цял един народ, това е също една привилегия. И да участвуваш в работите на невидимия свят това е една привилегия. Не само да се отрича човек, ти можеш да кажеш, че животът няма смисъл, това е частично гледане; че животът няма смисъл, това е вярно само по отношение на мене. Или че някой философ казал, че животът няма смисъл, това е негово мнение; или пък ако той каже, че животът има смисъл, то е пак негово мнение, негово частично знание. Конкретно искаме да знаем, целокупният живот има ли смисъл или не. Има ли признак, по който ние можем да знаем дали животът има смисъл или не. Това аз мога да го докажа в 10 минути отгоре. Нищо повече. Има един пример, ама аз не искам да го привеждам. То се доказва много лесно, не трябва много доказателство. Щом имаш будно съзнание, животът има смисъл, щом нямаш никакво съзнание, животът няма никакъв смисъл. Имаш ли съзнание, имаш ли мисъл, имаш ли чувство, животът има смисъл. Работи ли стомахът, има смисъл, работят ли краката ти, има смисъл. Умрял ли си, няма смисъл, изгубил ли си парите си, няма никакъв смисъл. Имаш ли приятели, има смисъл, нямаш ли приятели, никакъв смисъл няма. Това са отношения, които съществуват. Щом моето съзнание е будно, живо-

тът има смисъл. Защото в моето съзнание не влизат само неприятните отношения между хората в живота. Съзнанието е един резултат на един отличен живот, който съществува в природата. Следователно, ако слънцето изгрява и аз ставам и съм радостен, аз съм се събудил навреме. Това показва, че животът има смисъл заради мене. Излизам навънка, гледам на природата, радвам се на слънцето; щом аз се зарадвам добре на слънцето, това слънце е разумно, то изпраща своите препоръки на всички свои хора по лицето на земята. И тогава всички те ще дойдат да се запознаят с мене. Казват имаме заповед от слънцето, да дойдем да ви посетим днес. Тъй е поетически казано така. Някой път слънцето заповядва да ви посетят, а някой път, ако вие не почитате разположението на слънцето, никому то не заповядва да ви дойде на гости. Н. ти имал ли си някое посещение от слънцето?

Сега да ви дам едно правило: имайте характера на водата! Имайте характера на въздуха! Имайте характера на светлината! Имайте характера на твърдата почва! Не закоравявайте! Например съвременните хора са тъй закоравели, повече будни бъдете. Дайте свобода на ума си да мислите. Обърнете сега тези неща по най-разнообразни възможни начини. Ако искате да бъдете свободни. Не ги тургайте само тъй в една посока като един кон, който гледа само в една посока. Свобода на мисълта, свобода на чувствата, които са не своеволие. Да бъдеш свободен човек, значи и между хиляди хора като си, да минеш пред тях без да бутнеш никого, тъй като минеш оттук-оттам, ти си свободен и при всички хора да кажеш: Мога да мина свободно оттам. Запример, представете си един ден, че вие оберете един богат човек, вземете му парите и наблюдавайте, какво става с вас. След това представете си, че вие му връщате парите. После представете си, че ти станеш владика с кадилница, станеш виден знаменит професор и така се слагат работите и условията, че ти станеш един просяк със съдрани гащи, бос, гологлав, представете си такива положения, защото всичко това се случва в живота, възможно е и с теб да стане. Та онези руски князе не станаха ли просяци. Окултната наука казва това: Каквото помислиш, все ще стане. Защото, ако си помислил, че мога да ста-

на беден, и ставам, ако помисля, че мога да стана богат, мога и да стана. Мисълта е, която определя сиромашията и богатството на човека. Аз за това не трябва да се боя. Ако тя е определила сиромашията, тя определя и богатството, ако мисълта определя невежеството, тя определя и знанието; ако мисълта определя страданието, тя определя и щастието. Вие дойдете до едно положение бедността и казвате: Мисълта определя нещастието, страданието, а не определя щастието. В това няма никаква логика. Вие сте, как да кажа, логика няма в това. Ако пътят, по който сте слезли някъде, по този път пак може да се върнете назад. Зад мисълта седи онази разумната сила, която определя нашия живот, тя е, която определя не механическите, но разумни отношения има в това. Това, което в даден случай определя моята сиромашия, това е мисълта, която аз съм имал. Тогава тази същата мисъл ще определи и моето щастие. Целия живот човек сиромах не може да остане, това е немислимо, цял живот човек не може да гладува. Някой казва: Много съм гладувал, колко е гладувал? Казва: С години съм гладувал. Той не говори истината, лъжа е това. Той е гладувал ден, два, три, четиридесет дена и ако е гладувал четиридесет дена, той ще умре. При четиридесет деня той вече светия може да стане.

Та казвам: Колко е преувеличен човешкият език. Казва: Много съм гладувал. Той не говори на научен език. Той е гладувал някой и друг ден по няколко часа и ги е събрал като един резултат. Така не се говори, това не е гладуване. Ама аз съм много добър човек. Той днес направил едно добро и утре събрал ги, и казва: Много добър човек съм. Тъй не се говори, това не е наука. Казва: Цял живот съм гладувал. Пък друг казва, аз съм бил много щастлив човек. И това не е истина. Казва: Никога зло не ме е сполетяло. А виждам му главата пукната на десет места. Та ще бъдете внимателни в думите си.

Сега едно правило: не бъдете вързани в мислите си, после, нито вързани в чувствата си. Ти казваш: Тази работа няма да я бъде. Така не се мисли. Тя и ще я бъде, и няма да я бъде. При известни условия няма да я бъде, при известни – ще я бъде. Но и едното, и другото си е на място.

Представете си, че вие седите и аз пиша числото 5, и след това го заличавам. Какво ще помислите? Защо го затрих? (понеже не ви е нужно). Пиша 6 и пак го затривам; пиша 7, 8, 10, и все ги затривам; какво ще помислите? Аз опитвам числата, искам да ви направя едно добро и затова пиша, и заличавам; най-после напиша 100, да кажем, аз вярвам в числата, искам да видя кое число ви приляга, като напиша сто, оставям го. Най-първо пиша едно – един лев, не ми харесва, затрия го; пиша две, три, все не ми харесват, заличавам ги; вие казвате: какво си играе той? Казвам пари са това. Най-после като напиша сто, казвам: Отлично число е това! Питам те: Познаваш ли това число? А, то е празно число. Давам му сто лева и той се зарадва. Следователно, в природата става същото, ти като искаш от нея нещо, тя пише на дъската; ти се пържиш, превиваш се, тя пише 1, 2, 3, и най-после дойде до едно число и спира там. След като ти покаже парите, ти кажеш: Много хубаво число е това, много добре го познавам. И като влезне в джоба ти, ти кажеш: Много добро число е това! И тъй, когато природата пише своите числа на черната дъска, имайте търпението. Тя пише и изтрива, чакайте докато тя дойде до едно установено число и един ден ти каже: Ти познаваш ли това число?

Станете сега.

Отче наш.

СМЯНА НА ЕНЕРГИИТЕ

X година.
12 школна лекция на 1 мл.ок.клас.
28 ноември 1930 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.
Ясно, приятно, хубаво време. Почивка 36 ч.

Има ли някой свободно да излезе на дъската?(Т. математик излиза). Пишете,10 души ученици се занимават 6 дена от седмицата и прочитат всичко 500 страници (конспект за матура). Пита се колко страници ще прочете единият (ако всички четат по равно,единият ще прочете на ден 500/60,то е $8\frac{1}{3}$). Добре. Сега другият въпрос,може ли да се намери, колко енергия ще са изхарчили тези 10 души?Запример 10 души като са работили 6 дена и са прочели 500 страници, много способни ученици ли са били те?(Не са много способни). Не са способни; как мислите за учителите им?(те не са ги заинтересували в предмета). Но представете си и другата страна,че тези 500 страници не са от малкия формат да се турнат в джоба,а са големи страници по един метър всяка страница. И при това тези страници са само формули по математика и при това толкова големи (тогава това е много). Значи,ако е едно просто четиво или един разказ по литература,някое стихотворение,малко е тогава. (Да). Да допуснем, че един човек се занимава само с литература,тогава коя част от мозъка ще нарасне повече?Това може да се изследва,главата ще се увеличи някъде,пък ако се занимава с математика,пак ще се увеличи,но не на същото място. (При двата отдела на науката вземат участие два различни центрове на мозъка и на различни места се усеща умората). Сега всички се занимавате с общи изводи. И това,което е добито,то е един общ извод.

Напишете сега един кръг с пергела. Сега понеже вие сте минали това,вие сте с висше образование,вас ви се вижда тази работа за много проста. Забележете,че всякога висшето се поддържа от низшето. Запример всеки ден вие извършвате

неща, които и животните извършват, и то е много просто нещо, ядете, тъй както и животните ядат. Вие дъвчете по същия начин, както и животните дъвчат, има една малка разлика, че те седят успоредно с лицето на земята, когато ядат, а вие седите перпендикулярно; в начина на яденето има едно малко различие.

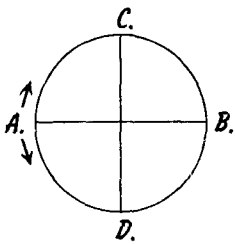

Сега да допуснем, че ***A***. представлява изток, от гдето започва да се проявява някоя енергия. По кой път ще минете? А ако е необходимо да мина по окръжността, мога да мина по две посоки нагоре или надолу. А ако е по диаметъра, има само един път – направо. Ако е да се мине по кръга, какви ще бъдат резултатите? (противоположни). Да допуснем, че известен човек се е родил, когато слънцето изгрява и минава по кръга нагоре към ***B***. ***A***. – това са младините, във ***B***. си заминава това дете. Къде отива една енергия, която излиза из тялото навън? Която се излъчва? (в пространството). Е, какво става с тази енергия? (Тя може да се трансформира и да иде в някой проводник на друго място). Добре, тогава всички енергии, които се сгъстяват, по какво се различават? По какво се различават енергиите, които се сгъстяват и които се разширяват? Материята, която се сгъстява, е от физическото поле, а която се разредява, се разширява. Сега да направим едно сравнение. Ако се увеличи умствената деятелност на който и да е учен човек, сгъстява ли се тази енергия или се разширява? Ако има интензивност в деятелността на ученията човек (енергията се разширява).

Да кажем, че тези ученици свършват 500 страници за един ден, какво ще помислим тогава за тях? (Тогава те ще свършат 6 пъти повече работа отколкото преди). Значи тогава има известна област, която се засяга повече. И по закона на наследствеността, те са по-способни. Може ли една дъщеря да бъде способна без майката? И може ли един син да бъде способен без бащата? Значи можем да кажем, че техните родители, баща, майка, дядо и прадядо са работили повече. Може ли от двама невежи баща и майка да се роди един учен способен син или способна дъщеря? (Невъзможно е). Да. Доб-

ре, да приложим сега изводите на закона. Ако у човек не се ражда всякога едно чувство, едно побуждение за стремеж да учиш, или да имаш любов към знанието, да имаш желание към него или да имаш мисъл да учиш, можеш ли да станеш учен? Значи първо, за да се роди каквото и да е желание да учиш, закон е: за да се усили това желание у тебе, знаете ли колко пъти на ден трябва да се роди у вас желанието да учите? Ако като станете сутрин у вас се събужда това желание, че искаш да станеш учен и после то загасне; или пък ако то се заражда 10 пъти през деня, какви ще бъдат резултатите? Ще бъдат по-големи 10 пъти. (Тогава първият случай ще се отнася към втория както 1:10). Сега да допуснем, че в първия случай у вас се заражда само едно желание, вие да бъдете учен, във втория случай се заражда друго желание, вие да бъдете добър човек или морален, а в третия случай – да бъдете здрав човек, силен по тяло. Тогава първият случай към коя категория (област) се отнася деятелността, искате да бъдете учен? (Към умствената деятелност). Вторият случай се отнася към сърдечната деятелност и третият случай – към физическата деятелност. Тъй. Тогава какви ще бъдат отношенията, ако той ще се занимава само умствено, към сърцето и към тялото? (Отношенията ще бъдат правилни). Мислите ли, че един ученик, който е способен, че може да мяза на един атлет? Какви ще бъдат неговите мускули? (Мускулите му няма да бъдат тъй силни, както на един атлет, защото неговата сила е концентрирана в мозъка).

Да направим сега едно сравнение, да допуснем, че има да разглеждаме една тема. Да допуснем, че вие сте пътували отвънка, идете от града при 25 градуса студ, ръцете и краката ви са измръзнали и започва темата. Какво ще разберете когато ръцете и краката ви са изстинали? (Почти нищо). После, второто положение, представете си, вечерта, преди да дойдете вие сте били на банкет, може да сте преяли и така сте преситени, че храната ви не е добре смлята, пак какво ще разберете от лекцията? И третото положение, били сте на увеселение, попийнали сте си малко повече, съвременните културни хора не пият ли по някой път? Сега, ако човек пие, кое е засегнато у човека? На какво се дължи пиенето на спиртни

питиета? Засегнат е личният, физическият живот на човека. Ако се храни човек, кое е засегнато у човека? Пак физическият живот е засегнат. Щом човек търси само вкуса на нещата, това е от умствен характер; щом си задоволен от храната, приятността, която усещаш от яденето, то се отнася към една област на чувствата. Едновременно в устата стават три процеса. Единият процес се отнася към ума на човека, другият към неговите чувства, а третият към неговата енергия, към света на енергията. Можете ли да изчислите каква част от мозъчната енергия се харчи в яденето? Колкото вкусът е по-развит, по-силен, повече мозъчна енергия се харчи; колкото удоволствието взема повече участие, толкова чувствата вземат повече участие; а колкото повече дъвченето взема участие, то е физическата страна. Сега допуснете, че няма отопление в стаята и се преподава лекция, какво ще бъде вниманието? Ако няма отопление в стаята, във вас ще се роди едно желание, колкото се може по-скоро да свърши лекцията. Защо? Де са подбудителните причини? В ума или в сърцето? Това е един психологически анализ. Трябва да се учите и в психологията има един вътрешен анализ в дадения случай, ако ти не можеш да ограничиш, имаш известно състояние и ако не знаеш какви сили действуват и де се намира твоето проявление, в тялото ли, в ума или в сърдцето ли, какво ще разбереш тогава. Например, тебе те занимава една идея, някой път тази идея може да ти причини някоя неприятност; за да се справиш с тази идея ти непременно трябва да разбереш нейното естество. Вземете самочувствието, или имате едно съмнение, съмнението е от умствен характер. Например, учили сте вие по математика и излизате, както този брат тук, той е свършил по математика и го изваждат тук, като един прост ученик, нали, и той трябва да отговаря. Яви се едно чувство на съмнение у тебе. Значи, ти се съмняваш, дали като излезнеш на дъската, ще можеш да си отговориш, да решиш задачата или не. Сега от какво произлизат подбудителните причини на съмнението? Те могат да произлизат от самия учител, че е способен професорът ти и може да ти даде една задача, трудна, и да те скъса. А може да произлиза и от учениците, имаш едно стеснение, което произтича не от учи-

теля,а от окръжающата среда. Питам,къде съмнението е по-голямо,когато то произлиза от вашите другари или когато то произлиза от учителя?Де съмнението ще е по-силно?Като че, ако произтича от учителя е по-силно.

Сега де ще бъде деятелността в този кръг?Вие се движите от ***A***. до ***C***. Ако ***A***. е началото на деятелността,де съмнението ще бъде най-силно? Тук имате 4 кардинални подразделения: от ***A***. до ***C***.,от ***C***. до ***B***. – това са положителните страни. И после от ***B***. до ***D***. имате едно движение,и от ***D***. до ***A***. Движението от ***A***. до ***C***. спада към творческите принципи. Този принцип,който върви надолу,той е пасивният,те се срещат. Има два кръга,които обикалят едновременно. Единият принцип е творчески,а другият е възприемателен (ако вземем този кръг като единица мярка,тогава в точката ***C***. ще има най-голяма деятелност). Сега определете тъй,от ***A***. до ***C***. е умствената деятелност; от ***C***. до ***B***. е чувствената деятелност; а от ***B***. до ***D***. е деятелността на самосъхранението на човека,а от ***D***. до ***A***. е чисто физическата деятелност. Ако този кръг е в едно статическо положение,то той няма да се измени; но когато умствените енергии дойдат в целия кръг,тогава става една промяна. Кръгът на чувствата съставлява формата; питам тогава де ще бъде деятелността по-интензивна?В ***A***. и ***C***. ще бъде най-голямата умствена деятелност,след това идат чувствата и след това физическата деятелност. Тогава пишете тъй: ***A:C***,както ***C***. към ***B***.,както ***B:D***,както ***D:A***. В дадения случай вие имате известна енергия,която е затворена в този кръг. При това представете си, че тука нямате никакъв прилив на каквато и да е енергия отвънка. Тогава ако вие искате да усилите деятелността на тялото си,част от умствената и сърдечна енергия ще влезне в тялото и тогава вие непременно умствено ще обеднеете. Щом се усили тялото,умът обеднява; ако се усилват чувствата,умът обеднява, обеднява и тялото,обедняват и самосъхранителните чувства. Щом се усилва умът,всичките други трябва да обеднеят,те плащат. Ако се усилва деятелността ***A.C***. – умът,тогава ***CB***. ***BD***. и ***DA***. обедняват. Ако се усилва деятелността на ***CD***. или на чувствата,тогава деятелността на ***AC***. и ***DA***. обедняват. Която деятелност се усилва,другите пък обедняват; обедня-

ването – значи стават пасивни. Която деятелност се усилва, тя добива мъжки характер, а всички други добиват женски характер, стават отрицателни. За да държиш едно пасивно положение, непременно ти трябва да дадеш нещо от себе си. За пример казват, човек трябва да се примири със съдбата си. Най-първо ти искаш да се самозащитаваш. Какво положение трябва да вземеш тогава щом се примириш със съдбата си? (пасивно). Добре. Ако един ученик следва в един университет и го скъса учителят му, трябва ли той да се примири с това? (Не). Тъй, ако го скъса два пъти, пак не трябва да се примири, ако го скъса три пъти също, той трябва да обиколи целия свят и да издържи изпита си, ако иска да бъде учен човек. Пък ако иска да заглъхне, нека прекъсне. Сега по какво се отличават способните от неспособните ученици? Ето по какво. Способният ученик целия свят ще заобиколи, но той ще издържи изпита си. И двайсет пъти да го скъсат той ще свърши университета. А неспособният, само веднъж като го скъсат, той ще капитулира, няма да свърши, ще каже: Съдбата ми е такава. Това, онова, оправия няма и ще остави работата си. Питам сега, какъв е характерът на двамата, на онзи, който двайсет пъти са го късали и пак е издържал изпита си, и този, който веднъж като са го скъсали, вече не повтаря изпита? (Доста голяма е разликата, този, който е държал двайсет пъти изпит, е волева натура, а вторият е мекушав, не е постоянен). Кои са причините, ако единият докрай се явява на изпит, или на какво се дължи силата на способния ученик? Можем да дадем и друго разпределение. ***AC***. представлява причинното тяло на човека. ***CB***. представлява умственото тяло, ***BD***. представлява астралното тяло, а ***DA***. представлява физическото тяло. Сега по какво се различават тези четири тела. Това са еволюционни тела сили у човека. Кръгът в тази идея това е пътят на човешкото развитие. Съществува друг един кръг извън тях. Сега по какво се отличава физическото тяло от другите тела. (По материята, от която е направена). Физическото тяло, това е почвата, той е банкерин и разполага с всички капитали; тук са складирани всичките енергии на всичките минали векове. Затова от астралното, от менталното (от умственото) и от причинното тяло трябва да

слезеш долу във физическото поле, за да се вземе материал. Казвате, защо трябва да слезне човек от умствения свят, да се въплоти на земята. Питам, защо вие слизате от третия етаж на къщата си в килера? Има нещо за ядене там. Или това може да е вашият долап. А долапът е мястото, дето са складирани нещата за ядене. Та трябва да слезем във физическия свят, понеже там са складирани всичките енергии, които са необходими за всичките други тела. Или някой друг трябва да слезне, но непременно трябва да слезне някой, да се превъплоти.

Сега вие питате тъй: След като замина за другия свят, ще се върна ли пак на земята? – Като изядеш храната, пак ще се върнеш долу разбира се. Тогава тургам тъй, ако един ученик яде много, може ли да бъде способен ученик, какво мислите вие? Ако той обича да си похапва богато, как мислите ще бъде ли той способен? (Не). Защо? Разсъждавайте сега. Когато яденето е причинено от глад, то е една вътрешна необходимост на живота. А ако просто искаш да ядеш, защото ти е приятно да ядеш, то е друг въпрос. Яденето като една вътрешна потреба е едно, а ако ядеш просто за удоволствие, то е съвсем друго. Ти може да ядеш по четири съображения. Може да ядеш, за да станеш учен, може да ядеш, за да станеш умен, може да ядеш, чувствата да вземат участие, да видят хората, че си червеничък и после, че не си слаб, че имаш сила и може да ядеш, да бъде тялото ти голямо. Та четири съображения има за яденето. Ти едновременно може да имаш всичките четири съображения. За правилното развитие трябва да са застъпени всичките съображения. Да има съотношение между тялото, чувствата, ума ти и силата ти. Знаете ли какво съотношение може да има в съвременната наука? Почти не може да се даде никакво съотношение в тази официална наука. Например, ако вие израснете умствено, в какво отношение ще израснете физически – вашето тяло?

Но да се повърнем. Да докажем, че се зароди едно съмнение във вас. На какво се дължи произходът на съмнението? Допуснете, че вие сте студент в Сибир и имате за вашия професор най-лошото мнение, че той е един човек много

студен, лош и т.н. Но допуснете, че този професор ви изненада един ден, че при най-лошите условия при един предмет, на който вие сте учили много слабо, той ви изпита, обръща се към вас много усмихнато, потупа ви по гърба, само това. Какво става оттам насетне с вас? (Ще се измени мнението към него). Тъй, защо? (Защото той има една проява, противна на другите.) Добре, ако ние имаме съмнение, де седи причината? (Трябва да знаем от нас ли произтича съмнението или от някоя външна причина?) Философията е ти да знаеш дали ти си причината, или причината е отвън. Ти можеш да научиш урока си и ако ти не учиш, заставяш вече професорът да мисли зле заради тебе. А някъде ти си способен и може твойта способност да зароди една амбиция; възможно е. Някой път някой ученик е толкова способен, че може да произведе едно противоположно чувство в сърдцето на професора и той да каже въпреки всичко: Аз ще те скъсам, ти не трябва да се дигаш толкова много. В друг случай да допуснем, този професор е неразположен спрямо тебе, ти учиш, но той е неразположен, как трябва да постъпиш тогава във втория случай? – Когато причината не е у тебе? Значи не е известно. Как постъпвате в математиката с неизвестните? Имате X и $У$. Е, отгде тогава намирате X? (Трябва да имаме едно условие, от което да може да се изчисли, тогава X ще се намери от другото известно). Да допуснем, че в дадения случай вие имате една линия и един ъгъл. За изчислението му какво ще правите? (Щом е даден ъгълът, остава да го измерим колко е. А за X може да имаме едно

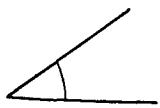

уравнение, може AX да е равно на B, тогава X е равно на B върху A). Противоречието често може да произтича от естествения път на това статическо състояние. Значи ако A е плюс C трябва да е отрицателно, минус. Ако C е плюс B трябва да е отрицателно. Но някой път се случва в живота, ако A е положително, тогава C, B и D са отрицателни, пасивни. Този е естественият път, ако A е положително, C трябва да е отрицателно, минус; ако C е плюс, B трябва да е отрицателно. Сега как става в природата? Ако един момент е положителен, вторият момент трябва да е отрицате-

лен и т.н. те се сменят; и всеки момент *А* ще бъде различен. Та едновременно енергиите в природата се сменят. Ние можем да сменим енергията и състоянието, на който и да е човек. Например, когато онзи ученик или студент излиза на изпита и каже: Тя мойта работа се свърши, професорът ще го скъса. Но по някои съображения, учителят му пише 6, усмихне се насреща му, потупа го и каже: Ти си способен ученик. Веднага ще се смени състоянието у тебе. И като излезне вече ученикът той е положителен, а професорът е станал отрицателен. В първия момент професорът беше положителен, но в каква степен? Ако вие прекарате безброй радиуси от едната и другата страна на външния кръг, това са хиляди моменти, които ще бъдат ту положителни, ту отрицателни.

Та всеки един момент вие трябва да бъдете готови да минете от едно състояние в друго. Това е закон. Например, някой казва, че някому се намалила умствената деятелност. Помнете едно, не става намаляване на енергията, а смяна става. Нали казвате, че нищо не се губи в природата, тогава, ако енергията се е намалила, къде е отишла? Смяна става. Значи, под думата намаление, или намалила се умствената деятелност, се разбира, смяна е станало; енергията не се е намалила, не се е загубила, тя не е загубена. Или ако кажем, че един човек е станал по-силен в интелектуално отношение, при тази енергия той е станал само положителен. Умният човек е положителен, а глупавият е отрицателен. Та всичко е в смяната на енергиите. Някога ти се усещаш в едно такова състояние, казваш аз съм оглупял. Не, ти трябва да схващаш правилно процеса, смяна е станало у тебе. Казваш, едно време аз имах благородни чувства, а сега ги няма. Смяна е станала у тебе. Ще се смени и това положение. Ако не разбирате този процес, вие ще направите едно заключение, което не е право. Например, казват някому, че е безверник. Това е смяна на енергията. Верующият е положителен, безверникът е отрицателен, е каква разлика има. Или ако аз кажа, верующият е мъж, а неверникът е жена, това е едното отношение, другото, безверникът е мъж, а верующият жена. Тогава как ще примирите това противоречие? Вие не разби-

рате думата жена. Под жена, във вашия ум седи една идея неизяснена още. Щом ние говорим за жена, в даден случай подразбираме, цялото е разделено. Кръгът е разделен вече. А щом кажем човек, това е целият кръг. Щом кажа мъж, подразбирам горната част на кръга, която е осветлена; а щом кажа жена, подразбирам неосветлената страна; тъмната страна е жената. Сега вие ще кажете, какъв грях има жената? Разберете идеята. Под думата жена във вашия ум трябва винаги да седи идеята, че цялото е разделено в себе си. И под думата мъж, пак трябва да разбирате, че цялото е разделено. Но в дадения случай при мъжа, вие имате на цялото тази страна, върху която може да се реализира деятелността *по един начин*. А *в другата страна, другата половина* деятелността може да се реализира по друг начин. Следователно при положителната енергия имате един резултат, а при отрицателната енергия имате друг резултат. Например в природата какви резултати ще имате? Сега усложнявам малко въпроса.

Представете си тогава, че човек придобие вяра към невидимото, а друг добие вяра във видимото. 1 –В–Н. 2 –В–В. Тогава какво е отношението на онзи, който има вяра в невидимото към видимото? Той казва: Бог е всичко, а другото е един резултат. А вторият, който има вяра във видимото, той казва, реално е това, което аз виждам, а другото не е реално. Сега поставете ги и двамата в математическо отношение. Верующият в невидимото е положителен към невидимото, а вторият е положителен към видимото. Вторият по отношение на първия е отрицателен, той не вярва в него. И двамата в дадения случай са, единият е верующ, а другият е неверующ. Неверующ е към видимото, но като дойде до Бога, той е готов да се защитава, но като дойде до физическото казва: Тази работа оставете, аз не се меся там. Той там е жена, женствен става там. И кога ставаме ние женствени? Когато няма какво да защитаваме. Тъй този вторият за видимото е готов да се защитава, а като дойде до невидимото, казва: В тази работа аз съм профан, в тази работа аз съм съвсем загазил, няма какво да защитавам. Та най-първо трябва да определите насоката и после съществува ли една връзка меж-

ду видимото и невидимото? Съществува разбира се, но каква е връзката? (Че първопричина е невидимото, а видимото е едно следствие).

Допуснете сега, че двама души са зазидани в стената на един замък, но тези хора са допрени с гърбовете си, тъй че единият е обърнат към замъка навътре и гледа какво има в замъка отвътре. А другият тъй е зазидан, че гледа какво има вънка по света. И двамата седят и си приказват. Питам, кое е видимото и кое е невидимото? Тъй че и двамата имат неща, които виждат и които не виждат. На кого деятелността е по-голяма. Онзи, който гледа физическия свят, или този, който е обърнат към замъка навътре? Първият гледа света, а вторият е религиозен човек, той мисли само за Бога – гледа само в замъка навътре. Вие вярвате в Бога, замък е това. Какво са казали учените хора, Сократ, Платон, тъй казали, дядо ви, баща ви тъй казали, вие това знаете, вие сте религиозен човек, в замъка гледате, вие вярвате в невидимото, защото тези хора са заминали, той казва: Платон тъй е казал. Казвам, по-широка е деятелността на онези, които виждат деятелността на видимия свят отвън. Питам от гледището на един философ, кой е на правата страна, който гледа в замъка или който гледа навънка от замъка. Представете си, че вие сте едно малко дете, майка ви и баща ви са ви учили на всички тези морални правила, излизате в света, но нямате никаква опитност, но само вярвате. Вие вярвате, че не трябва да се лъже, не трябва да се краде, че трябва да казвате правото, а другото, което сте го добили в живота е чрез една опитност. Питам, де вярват е по-интензивно? Коя вяра е по-силна? Във втория случай, придобитото сред видимите неща е по-добро и другото е хубаво. Но де опитността е по-силна, по-хубава? Някой казва, аз вярвам в света. Той е съзидан в замъка с главата навън. И разбира това, което вижда отвън, което са изработили в София. И като говори за реалността, аз разбирам, че този човек гледа в света, във външния свят и си съставя едно понятие за него. Той гледа небето, звездите и казва, не зная дали има Господ, не го виждам. А другият пък има известни морални кодекси. Тогава вторият е по-активен. Всякога когато на човека възгледите

са по-широки, той е на правата страна, дето и да е. Не като едно абсолютно правило. Първото нещо е това. За това човек не трябва да бъде тесногръд. Погледът му не трябва да бъде обърнат само към замъка. Хубаво е мнението на всички списатели, на всички философи. Но те са до били знанието си от външния свят. След като имаме тяхното знание отвънка, необходимо е да влезем в този свят и да добием и ние тези впечатления.

Извадете сега едно заключение, едно правило. Ако ***A*** помисли, че всичко е само до ***C***, че само до там може да отиде, тогава какво ще бъде неговото положение? Умният човек ще направи следующия извод. Ще каже така, ***A*** ще има отношение към ***C***, значи ще иде до ***C***. Но щом ***A*** иде до ***C***, тогава и ***A***, и C ще идат до ***B***. И след като идат до долу, тогава ***A***, ***C*** и ***B*** и трите заедно ще идат до ***D***. И така ще обиколят целия кръг. Ако ти мислиш, че всичката деятелност е само до ***C*** ти не си разбрал живота. И ако мислиш, че всичко е само до ***B*** ти пак не си разбрал живота. Значи трябва да се събере целият кръг. Следователно, ти трябва да имаш предвид развиването на твоя ум, сърце, силите си и тялото си. Понеже кармически тялото е среда, от която трябва да черпиш силите си.

Та казвам, от тази лекция можете да извадите едно правило за смяната. Например има един начин, един метод в новата психология от напредналите учени хора. Та трябва да имате едно правило, чрез което да може да сменяте енергиите си. Да кажем, имате едно пасивно чувство, то само по себе си може да се смени. Кое е по-хубаво? – Да знаете как да го смените. Ето какво се разбира под думата смяна. Представете си, че вас ви убоде един трън. Вие си имате едни щипци, можете да хванете тръна и да го изтеглите навън. Това е човек, който знае как да се оправи. Но представете си, че вие вдигнете пръста си, който е убоден и тръгнете по пътя да търсите лекар. Вие показвате пръста си на този, на онзи, докато дойде лекарят и извади малкото трънче от пръста ви. Питам, кое е износното? С твоите щипци ще хванеш трънчето и ще го изтеглиш навън. При малките мъчнотии в живота си не търсете другите хора да се справят с

тях. Защото този лекар след като извади тръна, той ще ви внесе друг един трън по-голям. Той ще каже, че този трън е бил някъде из въздуха и има опасност да се заразите. И трябва да го промивате по три пъти на ден, и да го мажете с известен мехлем. Ще ви даде едно шишенце и ще го превързвате. Така може да загубите десет дена заради пръста си, когато иначе можеше сам да извадите тръна си. И ще се свърши работата. Сега този трън какво е? Казвате, условията на живота ви са лоши. Това е трънът на вашия пръст. Майка ми така ме е родила. Това е трънът на вашия пръст. Пари няма. Парите навсякъде ще намерите. Който знае как да намери парите, много лесно ще ги намери. Да ви представя другия случай. Представете си, че вие (сте) в един замък и иде някой в замъка, и ви казва, че в еди-коя си каса има пари да си извадите. Но там има сто каси и сто ключа. Обаче ви сте забравили, кой от ключовете е на тази каса. Вземате един ключ, опитвате, не е той; опитвате всички каси и всички ключове, никой от тях не е този, който ви трябва. Какво трябва да правите? Вие туряте един ключ, въртите, туряте втори, трети, все не се отваря. Ако знаете, как да въртите ключа, лесно ще се справите.

Та всички вие сте в един замък, касата знаете де е, но сте забравили номера на ключа. Пък някой път не знаете как да го турите, как да го завъртите и казвате: Не върви тази работа. По стария начин касата седи затворена и вие само ходите насам-натам, отваряте, затваряте, но не знаете кой е ключът. По този начин само ще си изгубите времето. То е все едно, че носите превързания си пръст из въздуха.

Сега, правилото, което можем да извадим: Кажете ми, какво остана във вашия ум? – Че енергиите не се намаляват, но става постоянна смяна и ние трябва да знаем методите за тази смяна. И под думата изложение, както е случаят с пръста, аз всякога разбирам смяна на енергиите, не изгубване на енергиите. Сега понеже в света се заражда един нов тип, енергиите отиват в новия тип. Други форми идат в света – смяна става. Та ако вашето състояние се е изменило, това може да се дължи на някаква по-висша дейтелност, която вие не съзнавате в самите вас. Да кажем, че

някой път вие имате най-лошото разположение. Вие не разбирате философията на живота. Вие имате най-лошото разположение на духа, а пък това лошо разположение може да означава, че във вашето свръхсъзнание се е зародила една идея много благородна и възвишена и всичката енергия се е погълнала там. И вие, като не разбирате този вътрешен процес, казвате: Всичко отиде, всичко е загубено за нас. Не, нищо не е загубено. Падането в света, това е нещо отрицателно. Човек трябва да падне, за да стане пак. И всеки, който е падал веднъж, седи по-високо от онзи, който никога не е падал. Защо седи по-високо? Защото който веднъж е паднал, той е изгубил нещо, като е паднал на земята, но и земята от своя страна му е предала нещо. Значи той е изгубил едно, а е спечелил две. Той е дал на земята енергията си, но и земята му е предала два пъти повече енергия. Нали учителят е казал на ученика си: Иди и удари на онзи една плесница! Но другият му залепил две. Ученикът идва при учителя си и казва: Две плесници ми удари той. – Продай едната на мене, а едната задръж за себе си. Една продадена, това е печалбата. Във всяко нещастие на земята ние имаме две печалби. Какво трябва да правиш с нещастието? Продай едното и остави едно за себе си. Ти страдаш по единствената причина, понеже мислиш, че имаш повече, отколкото трябва. Ако чувстваш, че имаш повече, отколкото ти трябва, освободи се от непотребното. Всяка идея, с която вие не можете да се справите в дадения случай, турете я настрана. Правилото е такова. Всяко чувство и всяка мисъл, с които не можете да се справите, турете настрана. Но ще кажете: Не зная как. Има много неща, които са възможни за човека. Някой паралитик може да каже: Не мога да бягам. Обаче, този паралитик при известни условия можете да го накарате да бяга. Нали във вестниците имаше, че в Южна Америка имало двама паралитици в една болница. Един ден там влиза една боа и като я видели двамата паралитици изскочили навън. Те забравили, че са паралитици и избягали навън. Значи това, което лекарите не могли да направят, тази боа със своята форма е могла да произведе у двамата тази възможност те да избягат. Същият случай

става и в умовете на хората. Та ако във вашия ум е влязла една боа, която ви гони, с това иска да ви каже: И мене гонят, и аз бягам, затова и вие бягайте като мене, спасете живота си.

Та в света нищо не се губи. И всичко в света има свое определено предназначение. Но само за онези, които разбират. Който не разбира и при най-голямото благо, какъв остава? По какво се отличава умният от невежата? Умният човек вижда своите блага навсякъде, а невежата недовижда благото си даже и там, дето е. Това е единственото различие. Под невежа аз разбирам всеки човек, който не вижда своите блага. А умен човек в моя ум не седи идеята така: Онзи, който вижда възможността за своето благо навсякъде. И той, като знае законите, всякога може да изправи положението, в което се намира.

Всички с дясната ръка нагоре:

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

ПРИНЦИПИ И ФОРМИ. ВЛИЯНИЕ НА ПЛАНЕТИТЕ. СКАЧЕНИТЕ СЪДОВЕ.

X година
13 школна лекция на 1 мл.ок.кл.
5 декември 1930 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

Добрата молитва. (с вдигната дясна ръка)

Да излезне някой на дъската, който разбира от астрологията. (излезе Н.) Я, Н. начертай един кръг. Спуснете сега хоризонтално диаметъра. Кажете какво разбирате вие под думата единство. Единство в живота или единство в природата. В какво седи единството във водните капки? (Химически водата във всички капки е една и съща.) Но̀ същевременно посоката на движението каква е? Да вземем земната повърхност като една плоскост. Нали всичките предмети падат на една и съща повърхност. Сега какво трябва да се разбира под единство в живота или единство в мислите? (Че посоката на движението на всички живи същества е една и съща). Сега какво трябва да разбираме под думата движение? (Ако едно тяло изменя своите отношения към други дадени тела, то това тяло се движи, тъй се дефинира движението в математиката, значи когато едно тяло постоянно изменя своите отношения към другите тела).

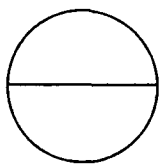

Сега на какви закони отгоре, по какви причини изменя това тяло своите отношения към другите тела? Първо на това тяло трябва да му дойдат някакви сили, тогава то може да измени своите отношения, а силите могат да бъдат и вътре в него, както е при електричеството, а могат да бъдат и отвън, ако действува някоя механическа сила върху тях. Вземете отношението на луната спрямо земята; луната ли

изменя своето отношение спрямо земята или земята изменя своите отношения? (Луната изменя своите отношения). Защо? Кое е, което упражнява влияние? Как е възможно да се вземе земята като едно безсъзнателно същество? От чисто научно гледище, как е възможно едно безсъзнателно същество като земята, на 2 или 300 хиляди километра, от луната има 250 хиляди мили, тогава как е възможно това същество (луната) да упражнява влияние на земята или пък земята да упражнява известно влияние на луната? И да има някакво взаимно влияние. Трябва да съществува някоя притегателна сила. (Да се обясни притегателната сила на луната спрямо земята, това не може да се докаже). Работата е там съществува ли някой принцип? Че съществува притегателна сила е допустимо; щом съществува един принцип, той може да се докаже от ред явления.

Сега какво разбираме ние хората, които живеем на земята под думата земя? (Едно тъмно небесно тяло, което не е способно да издава светлина, а само получава светлината си от слънцето). Сега ще си послужим малко с аналогиите да видите до къде се спират учените хора. Допуснете, че имате тук два вида свещи, 10 свещи са запалени и 10 незапалени, тогава запалените свещи са светящи, а незапалените не са. Питам, по какво се отличават запалените свещи от незапалените по същество? (Не се отличават). В това отношение по какво се отличава слънцето от земята? Че гори? (Да, че гори). Сега от чисто гледище, науката не отива далече. Тя приема като че свещта е запалена. Кой я е запалил? Тя допуща, че от самосебе си гори или че някой механически процес е станал и тя е запалена. Тя допуща, че това, което е запалило свещта, е отвътре и че има някое разумно същество отвънка. Но в дадения случай земята тъмно тяло ли е? (Така се допуща, че е тъмно). Незапалено тяло, добре, няма да споря. Сега да допуснем, че тази свещ е отвънка, но представете си, че някакъв масивен параван е заградил свещта или свещите, така ги затуляме и хората казват, че свещите ги няма, загаснали. Питам загаснаха ли свещите? (Не са). Ами ако около земята има такъв един параван, който препятствува на земната светлина, тогава ще кажем ли ние, че земята е ед-

на планета? Едно тяло, което не свети, понеже ние не виждаме светлината на свещите, казваме, че те са загаснали. От гледището на нашите разсъждения, вярно е; но допуснете, че 10 души, които са гледали свещите, без да знаят са ослепели и кажат, че свещите потъмняха. Те казват така, без те да ги виждат. Питам, свещите ли потъмняха или техните очи потъмняха? (Тогава може да се допусне, че известни разлики ние ги схващаме, благодарение на нашите несъвършени същества). Сега това е само един начин на разсъждение. Защото в закона на хипнотизма, един човек може да се постави в какъвто и да е сън и да се накара да вижда или да се накара да не вижда, всичко може да се направи с него. Следователно, има ред явления в природата, които съвременната наука трябва да ги засегне малко по-дълбоко, за да ги изясни. И пътят, по който върви науката, е там. Та това са нови положения, които трябва да се изучават.

Та казвам, ако умът на човека не може да разбере някои неща или явления, тогава де седи причината? Вън или вътре? (В самия човек). Може да седи и вънка от него, може да седи и вътре в него. Възможно е някой път в пространството, както сега допущат, нашата земя да дойде в съприкосновение с някоя тъмна сила, тъмно същество, с някое погъсто тяло, на което материята е по-лоша; и тогава това тяло може да упражни влияние на земята. Питам сега, то ли ще упражни или друга някоя сила? Сега в астрологията, какво разбираме ние, като кажем, че Юпитер или друга някоя планета е упражнила влияние върху земята? Най-първо вие трябва да знаете кой е елементът, който съответствува на Юпитер? Или нека турим Марс, той е по-близо до нас. Желязото съответствува, нали? (желязото). В дадения случай желязото е една форма. Но желязото е тук, на Марс го няма. Желязото, с което Марс разполага, е на земята; а Марс, който разполага с един търговец далеч от Марс, той е закупил всичкото желязо и никой нямо право да разполага или да оперира с това желязо без него. В дадения случай Марс е един принцип, скрит принцип. Та вие не можете да употребите желязото, да видите неговата сила, ако вие не разберете неговата скрита сила, ако не познавате Марс. В

дадения случай Марс е едно тяло, но ако вие го разбирате като един принцип, разумен принцип, който хората още не разбират какво нещо е желязото, или произходът на желязото, или неговите сили, които Марс упражнява върху човешкия живот.

Та казвам, в дадения случай трябва да разберете астрологически: всичките планети това са принципи, които действуват върху човешкото съзнание. Следователно, ако вие можете да разберете принципа Марс, тогава можете да разберете земята, желязото. Когато намерите тази форма, тя има отношение към другите форми. Тогава само вие можете да превръщате една форма в друга форма. А щом можете да превърнете известна форма, вие можете да развиете нейната сила.

Нали във физиката имате скачените съдове. По какво се отличават скачените съдове? (Че течността в тях е винаги на еднакво ниво). Тогава можем да кажем, че скачените съдове съществуват в природата. Хора с еднакви идеи са скачени съдове; хора с еднакви желания са скачени съдове; хора с еднакви убеждения са скачени съдове. Следователно, каквото съществува у едного, съществува и у другиго. У всички крадци, каквито и да са те, големи или малки, всички са скачени съдове. Всичките идиоти са скачени съдове. Всички гениални хора са скачени съдове. Обикновените хора, също светиите са скачени съдове. Ако вие сега разгледате формата, защото скаченият съд е една форма. С какво се отличава тя? Че житкостта или течността във всички съдове е еднакво висока у всички. Или силите, които се намират вътре, са на еднакво ниво.

Та казвам, сега най-първо трябва да се разберат принципите. И после да образуваме един процес на скачените съдове. Понеже тези скачени съдове съществуват в природата. Трябва да разбираме закона на скачването. С кои хора трябва да се скачвате? Искаш да станеш гениален, мислено ще си направиш една форма гениална и постепенно тези сили ще дойдат, ще се скачиш с гениалните хора и полека лека ще станеш гениален. Тези сили, които действуват в тях, ще действуват и в тебе. Ако можеш да скачиш своята

форма с гениалните хора, ще станеш гениален; ако не можеш да я скачиш, обикновен ще си останеш. Сега научната страна, по еволюционен начин се разбира дълъг един период. Но при сегашните условия имаме ли еволюция? (Имаме). Ако имаме еволюция от толкова хиляди години, нали има един прогрес. (Да). По какво се отличават хората или животът? Преди няколко милиона години, или ако вземем преди 20 хиляди години, или да вземем ледената епоха и сегашната епоха, каква е разликата? Научните данни показват, че човешкият мозък е бил тъй хубаво сформируван, както и сега. (Човек с външната си форма тогава е бил по-груб и мозъкът му е имал по-малко гънки и т.н.). Това са съвсем външните страни, но съществува една епоха, когато човек е имал такова тяло, както сега няма, той е имал и една глава образец, каквато сегашният човек не може и да сънува. А сегашният човек това е едно обезобразяване. Това е един факт вътре. Ние имаме едно отклонение на живота, сега ние се стремим да дойдем пак до това първо положение. Ние сме взели едно направление обратно на еволюцията. Ние слизаме, не се намираме под благотворното влияние на слънцето. Отдалечаваме се и сме достигнали до дъното, додето може да стигне един организъм. И да слизаме по-надолу не може. И ако слизате, знаете ли какво ще стане? Когато една форма се напълни с газ, какво ще стане? (Ще се пръсне). Та и те, ако слизат по-долу отколкото трябва, ще се пръснат. Защото и съдът ще се пръсне. Сега да извадим онзи великия закон, който съществува, под влияние на планетите се разбират известни принципи, които действуват, и тях трябва да изучавате. Та именно какви са влиянията на Марс, когато той действува в човека? (Когато Марс действува, човек става мускулест, енергичен, много активен във всяко едно отношение). Сега как ще познаете, че един принцип действува нормално или анормално върху човека? (Марс внася активния елемент в човека, ако човек може разумно да оползотвори тази активност, тогава Марс действува благотворно върху него). Да допуснем, че един човек – учен, инженер, е гениален, прави своите изчисления много хубаво, трябва да се напра-

ви един яз, но понеже той няма сам да гради яза, а други го градят, пропуснали нещо от неговите изчисления, направили стената по-тънка, отколкото трябва, дохожда водата и събаря яза, и завлича хората и всичко. Сега де е погрешката? Неговата разумност може ли да помогне в дадения случай? Колкото и да е умен човек, той не може да помогне. Ето де е погрешката. В работата всички негови работници трябваше да бъдат скачени съдове с него. Там е всичката погрешка. Той не е бил скачен съд. В него Марс е действувал повече, отколкото трябва. Сега един инженер, който действува в дадения случай, той трябва да знае напрежението на този принцип. Да кажем, че той подпушва известна река. Самият стремеж, слизането на водата, теченията, това е Марс, той трябва да постави едно съпротивление, което да неутрализира до известна степен напрежението на Марс. Или трябва да намери една плоскост, която да уравновесява тези буйни течения. Така че като слизат буйните течения да слизат по тази плоскост и като слизат да се уравновесяват, и да се впрегне по един нов начин енергията на природата. Та казвам, енергията, която съществува в природата, иде при нас по един много голям наклон. Изкуството е там, че всяка енергия, която влиза в мозъка на човека, той трябва да я постави тъй, че да може да я използува. Например у вас се развива известна страст. Какво означава страстта; известна енергия, течение в природата. То не е само до човек, страстта прониква навсякъде и в растенията, и в минералите, навсякъде страстта произвежда едно движение. Защото всеки има известна страст, човек, който има известна страст, той всякога ще има известно движение. Сега, ако едно тяло върви така вълнообразно - какво има на пътя? Тогава едно тяло, което се движи в етера, нали казват, че етерът е еднообразен и толкова рядък, не прави никакво съпротивление. Сега това движение в етера ли е или вън от него? (Допуща се, че така се колебае самият етер. Те не отделят светлината от етера, тъй като етерът, това е трептение на самия етер). Учените казват така; прави ли са те? Право ли е това или не? (Не зная). Сега аз искам да зная скачен съд ли са учени-

те хора или не? (Смях). Дали етерът се колебае или в дадения случай етерът е толкова отзивчив, че като върви светлината, като се набира светлината, на това причина е етерът, че се правят такива гънки. Светлината преодолява. Значи етерът колкото и да е тънък и гъвкав, все прави едно малко съпротивление на светлината. Възможно е. Ние предполагаме; знаем причините, но не можем да ги кажем. Сега за това, което не можем да кажем, ние даваме други съображения. Например някой ме е викал на гости, нали? Аз не искам да ида, но не искам да кажа същинските причини, а казвам, ще ме извините, много работа имам. Аз не съм разположен, не искам да ида на гости, а казвам много съм зает, много работа имам. Аз привидно ще кажа, че много работа имам, а всъщност никаква работа нямам, но просто имам едно неразположение да отида на гости. Но това разположение аз не изявявам, понеже ако го изявя, ще стане цял скандал. Да кажем, например, викат ви на царска вечеря и ти се откажеш да идеш, това е голяма обида, царят те вика? Ти ще се извиниш, ще кажеш, че твоят стомах има известни болки, не е добре, после ще кажеш, че много съжаляваш, но сега стомахът ти не е добре и прочие. Питам сега, говориш ли истината? И трябва ли да се каже истината? (В случая да се каже истината ще бъде неуместно). Учените хора щом ги кани природата на гости и те някой път се отказват да кажат истината. Това е дипломация от тяхна страна. Те казват, предполагаме, допущаме, но не смеят да кажат защо именно е така. Етерът ли се огъва или светлината се огъва?

Сега ето какво трябва да разбирате под единство в природата. Единство в природата, това е най-голямото насърчение, което трябва да имате. Щом кажем единство, подразбираме това, ако преди хиляди години тебе те е постигнало едно добро, това добро пак ще дойде. Това е единство. Значи доброто никой не може да ти го отнеме или това, което ти е дадено, никой не може да ти го вземе. Това е единство в природата. Значи има една разумност в света, която държи нещата в равновесие; значи явленията се повтарят. Например ти имаш една свещ, която е горяла, а после е изгаснала. Тя пак ще гори. Ако една свещ гори и после изгасва,

значи непотребна е тази светлина, но като дойдат пак условията тази свещ да се нуждае от светлина, тя пак ще се запали и ще гори. По какъв начин? По някакъв мистериозен начин, едно същество ще я запали. От чисто човешко гледище ние ще кажем, един човек ще я запали. Допустимо е да се каже, че един човек ще я запали. Но как ще допуснем, че земята един човек ще я запали? Тогава от научно гледище ще кажем, че земята ще дойде близо до слънцето и ще бъде запалена от някое голямо тяло, и ще почне да гори. А земята може да се запали от едно същество като вас, само трябва да знаете где е запалката. Ако ти можеш да я намериш в лабораторията на земята, ти можеш да я запалиш, няма защо да чакаш да дойде едно същество специално за това да я запали. Който и да е човек може. Представете си, че едно същество запали земята, какво ще ни ползува това? Ще ни опърли всинца ни. Пък потребно ли е да бъде запалена земята? Ще дойде един ден да бъде запалена земята с един нов пламък, който съществува в света, при който като влезе човек, може да живее. И тогава ще стане едно пречистване на земята. Земята ще бъде запалена с този нов огън, в който хората могат да живеят. И тогава тези хора, които са живеели и се развивали правилно, по пътя на еволюцията, те ще почнат да живеят, а грешниците ще се стопят и светът ще се очисти веднъж завсякога. Добрите хора ще отидат горе, а лошите ще се стопят, ще отидат долу. Наближило е времето. Тогава земята ще се очисти от греховете на хората. И този огън ще бъде много силен и много мек, някой ще разтопи, а на някой ще даде живот. Онзи, който влезе в този огън, той ще бъде като златото, което се разтопява и се пречиства, в него като влезнеш, ти ще бъдеш тъй чист, като добър и хубав свеж въздух. Сега вие ще попитате от гледището на строгата наука, възможно ли е това? Това е най-голямата възможност, към която хората се стремят, и ние се стремим, за да можем за бъдеще да живеем в пламъка на огъня вътре.

Сега сме достигнали до едно място, ние сме живели в твърдата материя, живели сме във водата, сега живеем във въздуха, но наближава да идем да живеем в огъня, като те-

зи саламандрите. Нали така се наричат духовете на огъня? Един ден и ние ще живеем като тях. Каква е разликата сега между тези 4 вида духове? Гномите, духове на земята, ундите на водата, сулфите на въздуха и саламандрите на огъня. Каква е разликата между тях? (Разликата е в техните прояви). Ако вземем тези същества на въздуха, те са много шегаджии. Например, вървиш ти с нова шапка, те ти вземат шапката, задигнат я, друг пък поет си турил своите листа, написал нещо много хубаво, но те ни пет пари не дават за научните работи на поета. Всичко, каквото те намират, задигат го. Сега това е смешната страна. Затова ние съдим по темперамента, те са много живи като децата. Те искат всичко на хората да е в ред и на място. Те казват всичко трябва да е много чисто, като минем, всичко трябва да е много чисто и като намерим нещо, което е нечисто и не е на място, те го задигат. Щом ние минем, ние ще сме първите, които задигаме всичко. Когато тези разумните същества като силфите минат, те дигат прах; кой е виноват на това? Казвам, те са които дигат прах. Когато те идат, те са наредени с милиони с гайдарджията му и играят и това, което вие наричате вятър, то е една игра. Там има виканици, пукане-е, това, което вие наричате течения, то е викане, кряскане, вие като не го разбирате, то излиза като шум. Сега това не е научно. Научно е да кажем, че вятърът духа. А не научно е да кажем, че тези духове кряскат. Сега и върху това няма да се спорим, безразлично е, стига умно да се обясни едно явление. Сега това е в смисъл на алегория, че са същества, разумни, подвижни, правят си упражнения, те някой път си правят гимнастически упражнения, че недовиждат хората.

Та казвам, така трябва да разбирате планетите като принцип. Седем принципа са, те са повече, но засега са седем принципа, които са действували в разните епохи. Сега има събудени още два (Уран и Нептун). А за бъдеще ще се намери още една и така ще дойдем до 12, но сега са 7, които действуват. Според астрологическите теории всички са планети, а слънцето, което не е планета, какво търси в астрологията? Какво е влиянието на планетите? Какво търси слънцето, което е централно място в астрологията? То се схваща

като източник на енергиите. Та от това гледище можем да обясним слънцето като баща на тези принципи. А всички други принципи са произлезли от него. А основният принцип е слънцето, изворът на живота. И от там се проявяват всички други. Марс какво е предал на човешкия организъм?(На физиката на човека е предал мускулите и жилите). На неговите идеи предава стабилност да се бори и да устоява. Какво е предала Венера? (Мекия елемент, заобленитe форми във физическото тяло и мекия елемент на любовта). Запримерс какво се отличава един човек на физическото поле при един елемент на Венера?(С меки обноски и с неговия вкус). Когато принципът на Венера управлява майката, какво прави тя с децата? (Тя се отнася много меко с тях). Тъй прегръща ги, целува ги. Какво прави Марс, когато дойде у майката?(Смях). (Някой път ги понатупва). Тя кара децата на работа. Ще ги направи по-активни. Ако дойде Меркурий?(Той ще ги направи по-хитри, да могат да се справят с всички неприятности). Сега това е един принцип, който действува вътре у човека. И защо астролозите не туриха този принцип в Юпитер, а в Меркурий? Защото Меркурий е по-близо до слънцето. (И по-бързо се движи). По-лесно ходи. Той е по-близо до университета. Често ходи да се учи от слънцето. Е, какво предава Юпитер? (Благородство, тщеславие, на външната форма на човека предава един такт). Юпитер подразбира личността, личния живот на човека. А Сатурн? (Той е разумен, предава разсъждения). Сатурн е развил отношенията, казва, аз като личност, кой ме е убедил? Всичката философия на Сатурн седи в това: какви трябва да бъдат отношенията на природата към мене? Ако го духне вятърът, ще каже, не е навреме. Или ако се препъна на пътя, ще каже, пътят не е направен добре. Той винаги вижда все лошата страна. Значи запазва принципите на човека за неговата личност. А Сатурн е взел същевременно всичките благоприятни и неблагоприятни условия отвънка. Каквото и да му кажат, той ще каже: Работата така не седи. Той седи винаги на особено мнение. Та Сатурн в даден случай, там дето са хората смели, то се дължи на еволюцията на Сатурн. Сатурн представлява най-лошите условия, отгдето се е отк-

лонил човекът. Тези пръстени около Сатурн са една емблема, която показва причините на отклонението. Затова когато се изучават планетите, човек трябва да изучава отношението на доброто и на злото в света, вътре в нас, в нашия организъм или противодействащите сили. Ти не можеш да разрешиш едно противоречие в света, ако не разбереш Сатурн. Тогава принципът Сатурн знае причините на доброто и на злото и при него ти ще знаеш как да се освободиш. Ако ти разбираш този принцип, ще знаеш как да се освободиш. Само Сатурн може да разреши противоречието. После, Сатурн е много морален. Той не се лъже. Той е най-моралният тип. В него има морал от страх. Ако вземеш Сатурн в неговата форма, той се отличава с един вътрешен страх. А самият принцип, той е най-чистият принцип. Чист е, казва, над всичко седя аз, няма какво да ме лъжат. Това, което още занимава Юпитер, защото Юпитер все още можеш да го подкупиш със слава в света. Но един човек, който е ял попарата на тази слава, ти не можеш да го подкупиш. Един човек, който има добре развита тази форма на Сатурн, ти не можеш да го подкупиш. Един човек, в когото господствува Сатурн, ти не можеш да излъжеш. Той не се лъже.

Казвам, трябва да изучавате принципите и техните форми. Принципите са правилни, когато изучавате техните форми. Да изучават техните сили и самите принципи, които действуват, това е задача на астролозите. Ако имате една планета, която при извора или при изгрева, какви ще бъдат нейните влияния или аспекти. Да вземем луната при изгрева, какво ще даде на човека. (Тогава тя ще направи най-първо човека месест, заоблен физически, а психически вътрешно той ще бъде много изменчив). Какво ще бъде състоянието или влиянието на луната, щом тя е при изгрев? Луната е известен принцип. Ако синът или дъщерята трябва да имат някакво правилно отношение към майката, само луната може да го даде. (Луната покровителствува домашния живот и майката въобще). Ако този принцип не се развива, тогава какви са външните форми на луната? (кръговете) Кой е елементът, с който тя борави? Среброто. Златото е елемент на слънцето. То най-малко се окислява. Значи елементът, кой-

то владее луната, е втори след слънцето. (Луната у човека управлява лимфата). Следователно, ако имате едно разстройство в тялото си или в симпатичната нервна система, или в мозъка, то се дължи на липсата от някой елемент. Най-първо можете да употребите среброто като един елемент за лекуване. Значи всичките болести се раждат от недоимък на известно количество от този елемент в кръвта. А това количество е необходимо да функционира като съставна част на кръвта; и ако то се намали, веднага се ражда едно болезнено състояние. Сега това е за среброто, а ако се намали желязото?

Та не само теоретически трябва да изучавате астрологията, но има известен род мисли или форми, които като държите в ума си, вие можете да си доставите това количество в кръвта си по някакъв начин. Защото, което съществува в природата, съществува и в организма на човека. Или можете да си доставите това количество, което съществува във вашите чувства или във вашите мисли. Понеже някой път има и недоимък и на чувствата. Ако има един недоимък на желязото в мислите, то те ще бъдат неустойчиви. Та астрологията трябва да се приложи като наука за въз-пи́тание. За съграждане (на) организма, за съграждане на нервната система и на мозъка. И след това ще дойдем до един по-висш процес, да се доставят елементи, които са необходими за устройството на човека. Учена работа е тази. Сега това, което може да ви препятствува, вие ще кажете, това са неща, които ние ги знаем. Вие едно знание може моментално да го имате. Но рядко иде такъв момент. Изискват се много благоприятни условия. Въпроси върху известен предмет могат да ви блеснат моментално и да ви станат ясни, а могат да ви станат ясни в един прогресивен начин. Но има един моментален начин. Има един прогресивен и един бърз начин и човек може да върви и по единия, и по другия начин. Цялото човечество върви по трите начина или пътища. Човек може да върви и прогресивно бавно, но все ще се домогне до тези постижения, които някога сте ги изгубили. Например в старо време най-невежите хора са имали такива познания по астрология, каквито

сега и най-учените астролози нямат. В миналото и най-невежите са имали много по-големи познания, отколкото сега и най-големите астролози имат. Сега се счита, че е векът на познанието. Не само да се знае теоретическата страна, но и практическата, да знаеш в кое време да употребиш този принцип на луната. При какъв случай бихте употребили вие луната? (Тогава когато тя е в благоприятен аспект със слънцето и когато тя се пълни). Представете си, че вие сте един астролог и по едно стечение заболеете, случва се и като астролог да заболеете. Единствените принципи, които могат да ви помогнат на болестта в дадения случай, са слънцето и луната. На земята как трябва да впрегнете слънцето или луната, за да ви помогнат? Защото слънцето е далече от вас и луната е далеч, и двата принципи са далеч. Вие ще намерите най-практическата страна, ще намерите един човек, в който слънчевата енергия може да се трансформира. Ще намерите един слънчев тип и лунен тип и тогава ще прекарате енергиите на слънцето и луната през вашия организъм, и ще оздравеете. Не е нужно да бъдат само хора, но ще намерите две живи същества; може да намерите две растения, едното, което да има енергията на слънцето, а другото растение, което има енергиите на луната, тогава тези две растения ще се впрегнат и ще ви помогнат; или може да намерите две животни; две пеперуди може да намерите, пък може да впрегнете и два кристала, но трябва да знаете дали този кристал е построен под формата на слънцето, а другият – по принципа на луната; можете да поставите и животните, и най-после и човека да впрегнете. Това са знаели още от древността астролозите. Всички те са черпели своята сила от слънцето и от растенията. Казва се, че Бог е турил в рая най-разумните същества, най-разумните растения са били там. И първият човек е бил много голям ботаник, той е знаел да регулира своите сетива с растенията.

Сега аз ви препоръчвам да се занимавате малко с ботаниката. Човек, който не е запознат с растенията, все му липсва нещо. И никой не може да влезе в рая, ако не разбира ботаниката, растенията. Като влезнеш на вратата на градината,

ще има една комисия, която ще те изпита по ботаника, след това ще те изпитат по зоология. Адам държа доста добър изпит по зоология, но по растенията, като дойде Ева, която излезе от него, те я внесоха при растенията. Тя употреби едно растение, взе един плод от едно растение и го употреби. Сега можете ли да кажете при какво съчетание яде тя от този плод? (При крайно неблагоприятно съчетание). Кои са злокобните планети? (Сатурн и Марс. Сатурн е внесъл тези разсъждения: Какво има ако ям? А Марс е дал тази смелост да го направи). А къде бяха другите принципи? Те мълчаха. (Юпитер поласкан, че ще има по-голямо положение и той взе участие). А Венера? Тя пък поласкана от Юпитер, а Меркурий? (Той пък поласкан от Венера, че ще има известни богатства и той си дал съгласието). Те направиха една погрешка, на която ние опъваме. Седнете Н.

Станете сега.

Дясната ръка горе.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

7 ч.с.
Изгрев.

ОТВЪН И ОТВЪТРЕ
СВЕТЛИНАТА И МИСЪЛТА

X година.
14 школна лекция на 1 мл.ок.клас
12 декември 1930 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.
(с вдигната дясна ръка)

Има ли нещо изостанало? Всичко наред ли е? У вас кои работи са наред? Пишете тогава върху **ТЕМА № 10**: ***КОИ РАБОТИ СА НАРЕД?*** или турете така: ***КОГА РАБОТИТЕ СА НАРЕД?***

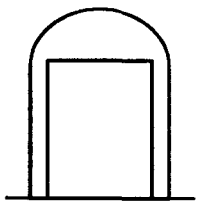

Какво представлява това? (врата), (чешма). Да допуснем, че това е една врата, тук има две същества разумни и двете пазят, едното е отвътре, другото отвън. Едното пази отвътре, другото пази отвън. Сега какви са намеренията на тези две същества? Какво ги заставя, едното да седи отвътре, другото отвън? Имате такова едно явление и в природата, щом се отвори горният прозорец, ако стаята ви е стоплена, топлият въздух отвътре, отива навън. Питам, защо единият бяга отвътре навън, а другият отвънка влиза навътре. Две същества са те, имат две различни намерения. Сега това същество, което е вътре, какво мисли? – Да излезе вън. А това, което е вън, мисли да влезне вътре. Защо? Имате известна идея, която искате да проектирате навън, търсите да изкажете тази идея някъде. Друга идея пък седи пред вратата и тя иска да влезне вътре. Някой път вие чувствате идеите, които ще дойдат; за пример, вземете чувството на глад. От кои деца е то, което чака отвън или е вътре. Сега забележете, че този род разсъждения някои неща вас ви се виждат маловажни. Известни неща са маловажни,

но са нужни. Да допуснем сега,че вие вървите по пътя,но ви трябва един чук,едно малко чукче; но то в дадения случай ви е потребно да се свърши известна работа. Ако ред разсъждения са тъй ненужни,както това малко чукче,но то в случая е много потребно и без него не можете да свършите тази работа; или в дадения случай ви трябва едно малко перце,не може без него. То може да свърши тази работа,която никое друго не може да свърши. Или на вас ви трябва едно малко колелце от два сантиметра,то може да свърши такава работа,както никой друг. Особено,ако колелцето е златно. Едно такова златно колелце може да свърши много работа. На някой човек вие може да му говорите много красиво,може да сте свършили 2,3 факултета,това няма да му направи ни най-малко впечатление,но като му покажете това златно колелце това ще му обърне по-голямо внимание на ума,отколкото всичката ваша философия. Не че философията ви не струва нищо,но той не обръща внимание на нея. Та често вие не познавате себе си. Някой път говориш,говориш на себе си,но пак не се познаваш; но покажи на себе си едно златно колелце,веднага то те познава. Вземете например когато човек е гладен,в него има едно същество,ти казваш на себе си: Потърпи малко. Не,не търпи този човек,каквото и да му казваш,ти казваш,нали знаеш,че има Господ,почакай. Какъв ти Господ? Каквито доводи и да му приведеш,не разбира то; но като дадеш на това гладно същество едно парче хляб,то веднага се ухили насреща ти и каже: Тази философия разбирам сега! Даже и най-големият философ в света, геният,даже и светията си мязат,каквото и да ми кажете. Вие не сте наблюдавали хората,когато ядат,привидно,външно се различават,но и светията,и геният,и талантливият,и обикновеният човек в яденето или когато са гладни,по един и същи начин изказват глада си. И светията е гладен,и гениалният човек е гладен,и талантливият човек,и обикновеният,всички са гладни. И когато им се даде хляб всички усещат едно и също доволство.

Сега ще ви наведа на друг род разсъждения,те са следующите. Когато това възвишеното,Божественото,дойде у човека,то не изменя човека. Неща,които се предполагат,могат да

бъдат и могат да не бъдат. Възможно е, допуща се това. Нали така е и в математиката. И това, което се допуща, трябва да се докаже. Нали се казва: Възможно е, допуща се, и може да излезне вярно, и може да не излезне вярно. Сега да предположим, че някой от вас е сприхав и гневлив в низходяща степен, кой каквото му възрази, той все ще му удари една плесница, той не обича никакви противоречия. Има такива учители, когато се обади някой ученик в клас, веднага му пише единица. При него всички трябва да мълчат; сега, когато дойде това разумното, Божественото, у него, то не изменя човека. Сприхавият човек си остава пак сприхав, но по-напред е бил сприхав към лошото, а сега става сприхав към доброто. По-напред като му кажат да направи нещо, той веднага скача, какво? Пък този идейно сприхавият човек като дойде някой беден при него, той веднага ще бръкне в джоба си, извади нещо и му го дава. Казва му: Вземи хляб! По-напред без да ти даде нещо само една плесница ти удари и ти се търколиш надолу; сега този пак е сприхав, но бръкне в джоба си, даде ти нещо и каже: Ха да си вървиш и да ядеш. Питам, по какво се отличава първата сприхавост и гневливост от втората? Че в първия случай ти само търкулваш човека и нищо не му даваш, а във втория той пак се търкулва, но има нещо в джоба му. Така и природата си има свои методи. По някой път тя ни ушие една плесница, без да ни даде нищо, а по някой път ушие ти плесница, но като станеш, имаш вече нещо. Казваш, много големи мъчнотии имам в живота, не спечелих нищо. Хубавото в света не може да се постигне без тези големите противоречия. Сега, как ще си обясните вие произхода на противоречието? Противоречието произтича от

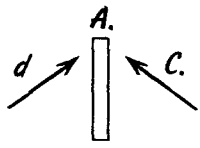

два източника, на първо място от ума, от свойството на ума и на второ място то произтича от човешкото сърдце. Всякога между две желания произлиза едно противоречие. Ако в природата имате две сили, които се уравновесяват, какво имате тогава? *A* представлява един предмет, *d* и *C* са две сили, които действуват върху предмета, какво става? (Щом силите са еднакви по сила и противоположни действуващи по посока, то те се унищожават). Не,

уравновесяват се. В природата нищо не може да се унищожи, силите се уравновесяват и това тяло няма да загуби своето равновесие; но щом едната сила придобие една единица повече от другата, стане например C', 2, 3, 4, 5, тогава ще се образува един наклон и най-после може целият предмет да добие едно хоризонтално положение. Тогава, ако в живота ви се е получило едно хоризонтално положение, какво е станало с действуващите сили във вас? Допущам, вие сте един син, обичате майка си, но във вас се зароди едно желание да учите, искате да знаете и това ви желание ви накарва да напуснете майка си. Някой може да ви каже, как така на какво отгоре вие ще оправдаете това? Сега, кое е онова, което оправдава? Има ли такъв закон, че синът трябва да напусне майка си? Няма. Всичките закони в човешкия живот са относителни. „Може“ и „Не може“ са неща относителни. Не е абсолютно. При дадени условия нещата са невъзможни, при други са възможни. Кога синът не трябва да напусне майка си? Болният, докато е болен, има ли право да напуска болницата? Може да каже някой, защо да не напуска болницата? Но представете си, че болният не може да се дигне от леглото си, трябва да го вдигат двама души, трябва ли той да напуска болницата? Вие предполагате, че той е здрав, но той не е силен. И представете си и обратното. Трябва ли абсолютно здравият човек да влиза в болницата? И тогава, ако болният излиза от болницата и здравият влиза в болницата, по колко начина може да си го обясните това? Ако се каже, че болният излезе от болницата, какво заключение ще извадите? – Че е оздравял, но не вие да сте го извадили от там. Как се наричат тези, които не могат да се мърдат? (Инвалиди) Ако се каже, че този инвалид е излезнал от болницата, оздравял е вече; и онзи здравият е влезнал в болницата, какво ще разберете и в двата случая? Че здравият е изгубил здравето си. Но може и здравият да влезне в болницата да помага там. Тогава може и болният да е излезнал от болницата да си вземе чист въздух. Но казвам, какви са първите заключения положителни: ако здравият влезне в болницата, значи е болен. Тогава и един лекар като влиза в болницата той е болен. Но това са само общи заключения.

Сега каква беше идеята ни? Човекът вън и вътре. (Двамата, които вардят една врата, какви са намеренията им). Какъв е, който влиза отвънка, слуга ли е, доктор ли е, професор ли е? Какви са намеренията на който излиза отвътре и на този, който влиза в дадения случай? Единият иска да излезне, другият иска да влезне. Когато вие имате едно силно желание, вие искате да го реализирате навън. Значи има желания, които излизат отвътре навън. Какво е тогава намерението ви? Да кажем, че вие сте в някоя гостилница, има нещо за ядене там, у вас има силно желание, има нещо там, вие хвърляте поглед върху някое ядене и така се прекомандировате към него. Какви са намеренията ви? Искате да седнете, колкото и да сте учен човек, и светия да сте, и учен да сте, след като седнете какво ще направите? Допуснете, че сте един от благородните синове, майка ви е казала, че не бива да гледате на много места и като вървите все пред себе си трябва да гледате; защото е срамота, ако много гледате. Но като си много гладен и влезнеш, какво ще правиш със своя срам? Все таки ще погледнеш тук и там. Питам, кое е онова, което ви заставя да гледате тук или там? — Силното желание да ядете.

Та казвам, у нас има известни желания, които не се подчиняват на никакви правила. Има известни постъпки в човешкия характер, които се дължат на силните желания; и несъзнателно човек извършва известни постъпки, и той не може да си даде отчет за тях. Например ти се занимаваш с някой предмет, но на обонянието ти дойде една миризма, замирише ти нещо хубаво и ти дойде да направиш едно движение; и моментално ти направяш едно движение. И след това пак се обърнеш към предмета си. Какво се постига с това, като ти дойде това благоухание и ти направиш едно движение. Та не е само от яденето, от някоя храна. Може това да стане от някой цвят и моментално ти обърнеш внимание на него, и после пак продължаваш работата си. Какво си придобил от това? Сега друго, минаваш из пътя изведнъж се яви някое силно впечатление от някъде, обърнеш се и после пак продължаваш. Какво си придобил от тези впечатления? (Нищо). Целият свят! И ако хората биха знаели. Във всяко

едно желание е скрита известна цена. Във всяка една мисъл, във всяко едно желание се крият богатства на човека; а че хората не са богати, то е друг въпрос.

Едно време, когато Господ създал лъва, той се въоръжил с всичките си оръжия и тръгнал на парад при Господа. Тогава на парад при Господа отивали всичките герои. Той като отивал на пътя видял една пчела, която също Господ я създал, се е оплела за една паяжина, че помолила се на лъва, казала: Ти си такъв юнак, моля ти се, освободи ме от това препятствие. Тя била на много високо място, там се хванала на една паяжина. Тогава лъвът си помислил: Парад имам, ще го изгубя. Тя му казала: Може някой път и аз да ти бъда много полезна, ако ти ми направиш една услуга. Нали и вие знаете тази приказка? (В друга вариация). Онези са крави варианти, аз ги наричам изопачените варианти. Та спрял се лъвът и освободил пчелата. В този момент у него се създала една от най-благородните му черти. И когато видял Господ, че той пожертвал парада си, за да направи едно добро, произвел го цар на животните! Ето произхода, откога лъвът станал цар. Когато се приготвил той да иде на парад, да спечели нещо, че се спрял да освободи тази пчела. И като го видял Господ, че той се спрял да направи нещо хубаво, направил го цар. Не че той е най-силен, но по ум! (Нали слонът е цар на животните)? По сила от млекопитаещите най-силен е слонът. И по ум той е цар, а лъвът е цар по тази хубавата постъпка! В лъва има нещо много благородно. В дадени условия има нещо много благородно у лъва. Той има всичките постъпки на котката. Много е чист. Това е и у котешкия характер; у него има нещо по-благородно, отколкото у котката. В него има голям жест на благородство. Ние говорим за едновремешния лъв, на когото носът не е опетнен в кръвта на животните. А сегашният се е изопачил.

Сега да се повърнем. Това са примерите. Сега преведете думата цар. В даден случай това е един ключ за постигане. Човек за да постигне каквото и да е свое желание, той трябва да бъде цар. Но, за да стане цар, той трябва да разреши една важна задача. При това една малка задача е имал този лъв. Това не е едно външно качество, но едно качество, което

е важно. Под думата цар ние разбираме, човек да е преодолял нещо, всички тези мъчнотии и противоречия, които съществуват в неговия ум, после да е преодолял всичките слабости в неговия живот. Щом той е цар, не може да има слабости. Не може да има и болести. И щом осиромашаваш, ти не си цар. Щом станеш богат – цар си. Щом станеш учен – цар си; щом станеш силен – цар си; щом си добър – цар си! Всичко, което можеш в дадения случай да придобиеш, ти си цар за това. Щом го изгубиш, не си цар.

Та в живота трябва да имате едно широко схващане. Ако ти допуснеш известна слабост в живота си, ти изгубваш своето царско положение. Или това преведено на друг език, в друг смисъл изгубваш онази способност, с която да преодоляваш на мъчнотиите, които могат да те срещнат. Така са разрешени всичките въпроси, които сега съществуват в живота. Природата си има определени начини и пътища. Значи има начини и сили, с които човек трябва да действува.

Каква е разликата между един човек, който отива нагоре, и един човек, който слиза надолу? Те се различават. Сега да ви приведа, да кажем, онзи сприхавият, не идейно сприхавият, ушие някому една плесница и след това каже: не е хубаво това, което направих. И у него остане едно горчиво чувство. Представете си и другия сприхав човек; той е пак сприхав, но направи едно добро. В единия случай ти усещаш едно горчиво чувство, една горчивина отвътре, която се влива в живота ти; усещаш го това, казваш, не е необходимо, не е потребно, но нищо. Казваш, можеше да не направя това. Сега по втория начин като си сприхав в доброто, тогава казваш много хубаво направих. И приятно ти е отвътре. Имаш една мисъл. Каква разлика има между онзи, който е бил сприхав преди да е дошъл Духът и после сприхавия, в когото е дошъл Духът? Разликата е тази, че в единия случай сприхавият е като разбойник, който те обира, вземе ти всичко, после те раздруса хубаво и те изпраща, а при втория случай той те намери, нахрани те, напълни ти торбата и ти каже: Хайде сега да си вървиш. Вдигни всичко на гърба си и върви. Питам, каква е разликата между тези двамата? Нали има разлика? Кого искате вие да срещнете, сприхавия, когото не е посетил

Духът,или сприхавия,когото Духът е посетил?Вънка от училището вие сте сприхавият без Духа, а вътре в училището вие сте сприхавият с Духа. Вие сте сприхави,но сте се изменили в начина на сприхавостта; все има едно малко изменение, което е превърнало онази черта на сприхавост така, че във втория случай има една малка придобивка, един малък придатък, който само един гениален човек може да види. Има едно нещо, което е приложено у тебе. Защото в добрия човек има нещо, това не е само външността на един човек; когато човек стане добър, той има един малък микроскопически придатък. В него има един оттенък, едно ухание, което само веднъж да почувствате, стига ви! Казвате, какво нещо е добротата или добрият човек. Някой път има едно ухание, ти като го помиришеш веднъж след хиляди години няма да го забравиш, уханието на този добър човек. Аз говоря за едно първично добро. Ти ще имаш едно ухание, че през целия си живот ще чувстваш това ухание, което излиза от душата на най-добрия човек. Та струва си някой път човек да влезе в градината на най-добрия човек, да почувствате уханието му, вие се разцъфтявате; някой от вас, ако нямате това ухание, не че ви липсва нещо, но слънцето не е изгряло още достатъчно; пъпка сте, а като се разцъфтите, същото ухание ще имате. Та законът е един и същ и за добрите хора, и за гениалните, и за обикновените, в каквото и направление да е животът ви, законът е един и същ. Добрият човек, той знае да насърдчи който и да е човек. Той знае, че и у вас има същото нещо, същите усилия и вие ще имате същите резултати. Защото във всеки един резултат има едно малко различие. Ако вие съберете двама певци, които пеят хубаво, все таки колкото и да са гениални тези певци, все има едно различие в тоновете, които вземат, и в самата песен на единия и другия все има едно малко различие. Двамата еднакво не могат да пеят. Има едно различие, което е специфично и за единия, и за другия. Двама души могат да разрешават една и съща задача, но разрешението в двата случая няма да е едно и също. Все ще има едно различие в разрешението. Та именно в тези подробности трябва да обръщате внимание. И природата е много внимателна. Великото седи в малкото. Човек, кой-

то не е благодарен, който не оценява малките добродетели в себе си, той не може да разбере смисъла на живота. Защото великото е непостижимо; а за да разбереш живота, всякога *трябва да го разбираш в малките постъпки. Там се показва* силата на човека! Ако вие видите един професор, който върви по пътя си, като си е приготвил своята лекция, а той е един от тези светила, светилата на науката, и той види, че някое бедно дете е паднало на пътя и като разрешава великите задачи в света, той хване това дете, подигне го, поизтупа го и го остави, значи едно от хубавите светила е този професор. Ако той не се спре да вдигне това дете, той не е от великите светила.

Та казвам, често вие изгубвате вашето професорство по единствената причина, че в живота си когато сте минавали по пътя, дойде ви някоя хубава мисъл, вие кажете: Тя не трябва сега. Друга работа имам. Или какво ще се занимавам с това сега? Всяка добра мисъл, която вие сте отхвърлили, вие сте изгубили най-хубавото, най-красивото във вашия живот. И няма да се мине дълго време, вие ще дойдете до една задънена улица. Та именно, великите хора се отличават с една черта, че те са крайно внимателни към дребните неща. Онези, които не ги разбират, не са внимателни към дребните неща. Те разбират само външността на нещата. Вземете друго едно изяснение, в даден случай къде седи благото на един човек? Не се изискват много неща, за да има човек едно разположение на духа. Защото онзи, който иска да напише едно писмо, в дадения случай, всичката му радост може да му дойде от това, че той не е имал досега едно перце и ако вие му дадете една дръжка и едно хубаво перце, той ще бъде радостен и доволен, че има перце да пише. Всичкото му удоволствие е в това малкото перце; то за другите може нищо да не струва, но за него е много нещо, той пише и го гледа, пише и гледа и това му причинява всичкото удоволствие. И знаете ли какво може да произведе това перо? – Чудесии! То е магическо и от онова, което ще напишете, може да се определи цялата ви преднина. Сега преведете това. Нали човек си има едно перо? Кое е перото на човека? (Словото). Човешкият език е това перо. Само вие не трябва да оставяте вашето пе-

ро да ръждяса. Това перо трябва да е наперено вътре във вас в душата ви, че като го хване душата ви, като го погледне, то веднага пише. Тогава това перо е на мястото си. Сега това са ред мисли, аз ви давам това само за разсъждение. Мога да ви кажа някои истини далечни. Може да ви се каже една истина. Представете си сега, че някой е осъден на смъртно наказание и аз отивам да му предсказвам каква ще бъде велика България, му разправям такива гениални хора ще има, светии, църкви, всичко това, но той си клати главата, казва България ще бъде, ама мен какво ме ползува, че България ще бъде такава? Благо, в което ние не участвуваме, то е лъжа в света! Що е Истината? Благо, в което участвуваме, е Истина! Благо е това, в което всички участвуват! Благо, в което хората не участват, е измама. А що е лъжа? Благо, в което не можеш да участвуваш. Ще ти разправят тебе, тъй ще стане, иначе ще стане, това е лъжа. Това е максимата. В което участвуваш, това е Истината. И това, в което човек може да участвува, това е, което може да го направи свободен, то освобождава човека. А това благо, в което ти нищо не постигаш, то е лъжа. Следователно, щом природата те поставя в мъчнотии, че и мъчнотията е едно благо. Най-малкото благо, което природата ти дава, тя ще ти даде едно парче хляб, да го сдъвчеш и ще те постави да помагаш някъде. Да кажем, че ти имаш да приказваш някому, за половин час ще се откажеш да му говориш, ще кажеш на своя събеседник, ще ме извиниш, но за половин час аз имам една много важна работа. И като си свърша тази работа, пак ще говорим. Тъй като чиновник. Щом ти дадат работа, те те поставят в положението да помагаш. Да участвуваш значи. Яденето е едно благо и вече щом можеш да ядеш, ти гений можеш да станеш, и светия можеш да станеш, и учен можеш да станеш; но щом не ядеш, нищо не можеш да станеш.

И тогава, ако вие наблюдавате един човек как яде, вие ще знаете какво ще стане. От яденето ще знаете резултатите. Някой път като дойде някой при мене, аз врачувам другояче. Една наука имам, за себе си я държа. По някой път аз като искам да позная един човек какъв е, аз му давам един обяд, след това аз имам точните данни, дето всичко е разре-

шено. Пък някой път и на себе си дам един обяд и пак наблюдавам себе си. И пак зная какво ще свърша. Но това изкуство не го казвам никому. То е нещо, което не може да се предаде. Та казвам, ако знаеш как да ядеш, от него зависи всичко в света. Тогава аз превеждам, ако знаеш да страдаш, всичко може да излезне от тебе, защото онзи, който знае да страда, той хиляди пъти повече знае да се радва. А онзи, който не знае как да страда, той не може да се радва. Когато ви кажат без страдание не може ли? Това е друго схващане. Който така пита, той няма философия в живота си. Без хляб не може ли човек? Може, но тогава човек ще замяза на магарето на Настрадин Ходжа. Той казва, таман го научих да не яде, но магарето умре. А що е смъртта? Изгубване на всичките възможности, по които благото може да дойде в света. Що е смъртта? Онова, което те лишава от всичките блага на живота. Това е смърт, в какъвто и да е смисъл.

Сега колко неща са важни? Двете лица, този отвънка и този отвътре. Направете един превод сега. Кой е отвънка? И кой е отвътре? Кои неща идат отвънка? (Мисълта). СВЕТЛИНАТА. Мисълта излиза навънка, чувствата също така излизат, а светлината иде отвънка; светлината влиза. Светлината е проявеният живот. Светлината винаги предшествува. Там, дето има живот, има светлина. Светлината е всякога дреха на живота. Външната дреха е тя. Животът се облича със светлина. Всеки един живот е израз на светлината. Там, дето има светлина, има живот. Животът е облечен в известна форма. Затова, ако разбирате идването, изгряването на слънцето, то показва живота. Изгревът на слънцето носи живот.

Та именно сега новият начин на разбиране, на вас ви трябва разсъждение. Вие имате един начин на разсъждение, аз го наричам средновековен или предипотопен. (В какво отношение?) Във всяко отношение. Средновековен по това, че вие не можете да се справите със себе си, а предипотопен, понеже не знаете какви ще бъдат последствията. Всичко на човека е дадено. Всичко в света е за човека. Той има право да желае всичко и да мисли всичко. Но кога? Допуснете сега, че имате едно математическо отношение. Може ли да има отношение между ученика и учителя? (Може). Ако учителят преподава

добре и ученикът учи добре, какви ще бъдат отношенията? Както ***B*:*A***, но ако учителят преподава добре, а ученикът не учи добре, тогава какви ще бъдат отношенията? А може да бъде учителят не преподава добре, а ученикът учи добре, пак какви ще бъдат отношенията? Сега можете ли да направите едно уравнение? (Още условия трябват). Учителят предава добре и ученикът се учи добре; учителят предава добре, ученикът не се учи добре; и учителят не предава добре, а ученикът се учи добре. Сега с кое трябва да сравним тези уравнения? В първия случай имате вече един процес нормален; във втория случай имате един процес анормален. В първия случай имаме учител, който предава съобразно приетата програма в училището, има хубава дикция, права мисъл, израз и предмета, който предава, го прави ясен, достъпен и добре го уяснява на учениците; а онзи професор, който не предава добре. Дикцията не му е добра, мисълта е забъркана, че като влезнеш да послушаш, забравяш и половината от това, което си знаел, и напълно се объркаш. Сега това са неща, които се случват някой път и са доста важни. Сега всичко това, вие ще го внесете към себе си, към някоя своя постъпка. В дадения случай ти ще се поставиш и като професора, сега според новата философия на живота е така. И учителя, и ученика ние ги отнасяме към самите нас. Ти ще се поставиш на мястото на професора и на мястото на ученика. И двата процеса се отнасят все към тебе. В единия случай ще се поставиш като професора, който решава известна задача, после ще се поставиш, че ти учиш, защото има условия, при които трябва да се учиш. Това става едновременно у тебе. Искаш да разрешиш една задача, но няма никой около тебе и каквото и да ти кажат, у тебе все остава един вътрешен процес, с който ти трябва да се справиш. И като учител трябва да се справиш, и като ученик трябва да се справиш. Едновременно трябва да се справиш. Затова човек едновременно усеща в себе си, като че много знае – едно положение и друго положение, той се усеща като че нищо не знае. И ти сам не можеш да си определиш какво е това състояние. В известно отношение казваш, аз съм много невежа, в друго отношение пък човек мисли, че той много знае, всичко може. Всеки един от вас

има тази поза, от една страна, че всичко може и после другата поза, че нищо не знае, не може. И едното е вярно, и другото е вярно. Но това положение се дължи на съвсем други сили, които действуват у човека. Защото, когато гайдата се надуе, от кого се надува гайдата? От гайдарджията. И когато гайдата спадне, пак от кого спада? Пак от гайдарджията. В първия случай, той като каже: Дууу казват, това е желанието на гайдарджията, днес хоро ще се играе, пък като напусне той това желание, пусне писунека – пфууу и гайдата спре. Той е професорът, в смисъл, казва свърши се занятието. Всеки дома. А когато хората играят на хорото, професорът казва, на работа вече, няма игра. Това е най-хубавата лекция, която гайдарджията може да предаде на учениците си. То е – на хорото! По-хубава лекция от тази на хорото няма. Най-хубавата лекция на учениците е да играят. В дадения случай професорът ще бъде гайдарджията. После той ще си свие гайдата, каже: Свърших вече. И всички ученици в дома си. Сегашният живот е това, нали казват: Животът е игра. Хъ, една неразбрана игра. И дотогава, докато човек играе на хорото, той е щастлив, престане ли да играе, той е нещастен. Нищо повече. Престане ли гайдарджията да свири на хорото, работата не върви вече. Чуваш ли гайдарджията да свири – на хорото! И аз понякой път сутрин се вслушвам, дали има един гайдарджия да свири някъде. И докато не чуя гайдарджията, аз не ставам. Кой е гайдарджията? Петелът е гайдарджията. Той като изкукурига, казвам, гайдарджията свири вече. И на мен като ми изкукурига един петел, казвам, дошъл е вече професорът – в клас сега! У петела има нещо хубаво и толкова красиво, че той е в състояние да ти премахне всичките ти скърби и тъги. Като ти каже: КУКУРИГУУ! Всичко е тихо и ти се радваш. Който разбира! Защото в разбирането е всичко. Когато разбираш нещо, там е доброто и тогава нещата имат съдържание; а когато хората не ги разбират, и най-хубавите неща стават безсъдържателни.

Вземете например изречението БОГ Е ЛЮБОВ, това е една дума, който я разбира, всичко съдържа в себе си. Който не я разбира, тя нищо не съдържа и тогава тя няма никакво отношение към нас. Засега думата Бог е Любов, не е едно бла-

го,в което ние участвуваме; ако тя стане едно благо,в което аз участвувам,ще бъде много хубаво. Или когато кажеш „наука“. Щом разбереш думата „наука“,тя има отношение към тебе. Защото науката сама за себе си тя не съществува. Кузмане,колко важни неща си запомнил от лекцията?(Те се събраха много работи). Сега всеки един от вас ще си продължите лекцията. Аз свършвам моята лекция, вие започвате вашата.

(Учителят поглежда цигулката си,не пяхме). Сега пението какво казва?(Учителят чука на дъската: туп,туп,туп,кой е там?) Преведете сега това. (Учителят още хлопа). Кой хлопа? Пътник, когото вие очаквате. И ако вие отворите и той влезне, ще добиете всичко това. Но трябва да имате и друг, който същевременно да ви посрещне.

Та единият отвътре,другият отвънка. Когато две реалности в живота се спосрещнат,какво става?Когато вратата се отвори, това подразбира две велики реалности в живота, великото и малкото трябва да се спосрещнат и тогава се постига търсеното. Това е то: душата отвътре, Духът отвънка, умът отвънка, сърдцето отвътре.

Анна я на севри синек саздер,
анна маяна даул сурла аздър.

Който знае турски да превежда. На онзи,който разбира,и саазъ да му свириш разбира,а на онзи, който не разбира,и тъпан да му биеш,пак нищо не разбира. За онзи,който разбира,и най-малките неща имат смисъл,а който не разбира,и най-великите работи са обезсмислени.

Станете сега.

(всички с дясната вдигната ръка за поздрав).

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

ЕЗИКЪТ НА ПРИРОДАТА

X година
15 школна лекция на 1 мл.ок.клас
19.XII.1930 г. петък 6.12 ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Прочетоха се няколко теми: КОГА РАБОТИТЕ СА НАРЕД? Пишете върху следующата **ТЕМА № 11: *КОГА ЧОВЕК СТРАДА НАЙ-МНОГО?*** Сегашният живот, който сега живеете, не е настоящ, но е минал. И сегашното знание, с което разполагате, не е настояще, но е минало. Всичко, което виждате във вселената, не е настояще, но е минало; тъй щото вие се занимавате с чужди работи. С настоящето още не се занимавате. И понеже хората не се занимават с настоящето, затова работите им не вървят. Докато събираш стари вересии, може ли работите да вървят напред? Който събира стари вересии, работите му не вървят добре. И който се занимава със старото, това е болест. Някой човек се занимава с болести. Когато изучавате в психологията човешката душа, вие трябва да се занимавате с настоящето съзнание. Кое е настояще у вас? Много идеали има, които казват за бъдаще. Аз например не виждам, че трябва да има някои идеали за бъдащето. Аз виждам само едно минало. И в живота има такива илюзии, ти можеш да прекараш своето минало, тъй както при стъклата, да го проектираш като че е бъдаще – нещо, което е минало, то да е бъдеще и ти се забавляваш, правиш си смях, мислиш, че е бъдаще, а то е минало. Тъй е у старите хора. Детинството като че е пред тях, те като че са били млади и се забавляват, занимават се със своето минало, а със сегашното те се намират в една обстановка, сега се виждат, един стар дядо, вижда, че лицето му се е изменило и сам не може да си даде

един отчет какво е станало, отде тази промяна? Какво е станало с онази сила, която е подействувала, тъй да се видоизмени тази обстановка.

Представете си, че младият човек всякога е оптимист. Младостта се отличава с една черта, яснота има в зрението му. Да кажем измени се доброто състояние, вие получите едно песимистическо състояние на духа. Песимизмът това е старост в живота. А щом дойде каквото и да е отрицание, това е старост; какъвто и да е грях, това е старост. Защото кой пада? Слабият човек пада, силният никога не пада. Кои тела падат? Които са тежки. Леките тела никога не падат. Следователно ние казваме, човек е паднал. Вземете го в буквален смисъл, щом в ума ви има някое тежнение към известен предмет, при това тежнение към даден предмет, ти имаш стремеж към предмета. Следователно, ако този предмет, да кажем например имате предмета ***A***, нали, подразбирайте едно съзнание и да кажем вашето съзнание е ***B***. В дадения случай, ако тези две съзнания се движат

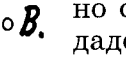

паралелно, между тях няма никаква колизия, няма състезание, но тези съзнания могат да имат един наклон. Какъв е законът на паралелните линии? (Те никога не се пресичат). Следователно между две същества, които вървят по две паралелни линии, може ли да се яви една дисхармония? (Не може). Но какво се разбира в геометрията под думата, че във вечността ще се пресекат 2 успоредни линии? (Че на безкрайно голямо разстояние, те ще имат една обща точка). А какво подразбира това? (Една точка, която ще се намира едновременно на две прави). (Това показва, че условията ще се изменят). Да, ако две паралелни линии се срещат, това показва, че ние влизаме вече в едно ново измерение. Ако разбираме две успоредни прави линии, във вечността никога не могат да се срещнат. Две успоредни линии във вечността могат да се срещнат и две две успоредни линии във вечността никога не могат да се срещнат. Колкото е вярно едното, толкова е вярно и другото. Когато математиците кажат, че се пресичат, това показва, че се е изменило положението на правите линии не в същото поле. Но законът е, да кажем, имате линията ***C.D***. Това, което в правата линия не може да

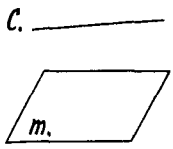

стане,в плоскостта може да стане. Да кажем, имате плоскостта *m*. Колко граници имате в правата линия?Като се каже права линия,по какво се отличава правата линия? (Че има посока). Значи правата линия няма широчина. Следователно в този смисъл е ограничена. Значи движение има в две посоки, не е ограничена в две страни. Плоскостта от колко страни е ограничена?(Неограничена е от две страни, а правата линия е неограничена от една страна, откъм дължина). Ние превеждаме сега, правата линия, това е понятие вътре в човешкия ум нали?То е едно понятие, посока на движението; и плоскостта е едно понятие. И имаме известна идея за телата,но в тези понятия за правата линия подразбираме,първото измерение,плоскостта е от двуизмерните,а в куба имаме трите измерения. Значи това,което не може да стане в правата линия,в плоскостта може да стане. Колко прави линии може да теглите в посоката,в която една права линия върви? Представете си,че вие живеете в едноизмерния свят,(тогава ще имаме само една права линия). А щом живеете в плоскостта,тогава ще имате идеята за много прави линии. Какви ще бъдат те?(Те ще се пресичат, защото всички прави линии се пресичат). Следователно, щом две успоредни линии се пресичат някъде във вечността, ние сме вече в друго измерение.

Сега изводите. Станало ли е известно изменение в съзнанието?Сега въпросът е малко тъмен,понеже ние чувстваме реалните работи вънка от съзнанието. Виждаме,че обективните работи,обективният свят,като че те нямат никакво отношение към нас. Но ако всяка вещ,която съществува във вечността,е точка на някое съзнание,допуснете,че вие се намирате в един свят,дето телата спят,представете си,че в някой музей се намират хиляда тела,означени са с числа 1,2,3,4,5,...1000. Представете си,че в тези тела най-първо вие не виждате нищо друго,а виждате само техните форми,какво ще бъде вашето понятие за тези тела?Тъй като ги гледате наредени едно до друго,какво ще бъде вашето понятие за тях? Вие най-първо ще се интересувате от външната форма, ще определите по какво се различават.

Представете си, че всичките тези тела са така живо направени, като от восък, но те имат едно голямо разнообразие, различават се. Но представете си, че тези тела почнат да се движат. Най-първо те са тихи и спокойни, но после почнат да се движат. Огъват си краката и ръцете, събират се, но още в това събиране няма никакъв звук, но вие виждате, че има само една разумност; представете си, че тези хора почнат да дишат и да говорят, но вие нищо не разбирате от говора. Представете си още, че те не ви забелязват и най-после представете си, че те всички си обърнат погледа към вас и ви питат: Какво търсите тук? Какво ще им отговорите? Какъв отговор ще им дадете вие? Представете си, че вие влизате в една стая, дето спят четири души, вие влизате и изведнъж четиримата се събудят, и ви питат: Какво търсите тук? Защо питат те? Всякога когато ние нарушаваме известен ред на нещата, разумните същества ни питат: Какво търсите тук? Т.е. защо нарушихме този ред на нещата? Какво ще отговорите? Сега в дадения случай кой наруши реда на нещата? Аз ли, който съм вътре в стаята, или те? Аз ще ги питам тогава, кой ви приспа тука? Защо вашите тела спяха? От колко време вие вече спите тука в този музей? Колкото техният отговор ще бъде уместен, толкова и моят ще бъде уместен. Те ще ме питат, какво търсите тука? И прави са да ви запитат. Какъв отговор ще им дадете вие? В дадения случай кое вас ви смущава?

Казвам, напишете числото 10. Вие казвате, а то е празна работа! Казвам, ти не знаеш как да напишеш числото 10. Това число е едно отражение. Ако ти напишеш числото 10 и си един беден човек, и след като напишеш числото 10, ти имаш 10 хиляди в джоба си, тогава това число добива смисъл. Казвам напиши числото 10. Защо? За да имаш 10 хиляди в джоба си. И ако всякога след като напишете 10, вие имате 10 хиляди; вие имате все същия закон и това се повтаря по някакъв закон. Какво ще имате от числото 10? Сега в какво седи магията? Представете си, че аз намирам известен камък и с един чук ударя един път, 2, 3, 4, 5, 6 като го ударя 500 пъти, камъкът се разчупи. Къде седи магията? (Тук няма магия). Защо в първия случай при 10-те има ма-

гия, а във втория случай при камъка няма магия? (При всички неща, дето не можем да си ги обясним, ние казваме, те стават някак си магически, а които можем да си обясним, казваме, те стават научно). Тези неща, които можем да си ги обясним, са магически, а всички неща, които не можем да си ги обясним, са немагически. Сега ние вървим така, науката това е магия, нищо повече! Всяко нещо, което можем да го обясним, това е магия. Магия значи, да обясниш нещата по един разумен начин и да направиш нещата по един разумен начин. Никакъв произвол не е магът, той е естественик, той е химик, той е физик. Магът е човек, който борави с природата, той се съобразява, внася и дава; вземане и даване има с природата. Той отваря някаква книга, като в някоя банка. Дойде в банката, пише, извади 10, 20 хиляди, изведнъж стане. Що е магията тук? Той пише, а на вас ви се вижда магически. Но в това отношение той е прав. Следователно в този смисъл трябва всички да бъдете маги. Сегашните учени хора им липсва едно. Н. какво липсва на сегашния човек? (На сегашните хора им липсва скромност). Конкретно ако те попитам, на сиромаха какво липсва? (Пари). Тъй. Това е идеята. На невежия какво липсва? (Знание). На грешника какво липсва? На болния какво липсва? (Здраве). Във вашата мисъл ще търсите онези думи, които са конкретни, в които има магическа сила, разумна сила има. Ти седиш, намираш една сила. Например, аз да ви дам един опит на вас. Да напишете от 1 до 1000. Това са десет дена. Имате една мисъл или някое състояние, не можете да се съберете в кожата; иде ви да станете, да чупите, да ритате, да биете, искате да напуснете света, да се самоубиете някъде или искате да напуснете университета, или да напуснете работите си. Ти започни тогава да пишеш 1, 2, 3, 4, до 1000; ще дойдеш до едно състояние, дето състоянието ти ще се смени. Ти като напишеш цифрите от 1 до 1000, ще дойдеш, ще дойдеш до едно място, дето твоето състояние ще се смени; там, дето ще се смени твоето състояние, забележи това число. Ама аз искам само онези от вас да направят това, които имат вяра, които вярват. Който не вярва, да не го прави. Вярата е един подтик. Под вяра се разбира, че ти имаш

един широк свят дето нещата не са ясни, ти вярваш, че те са разумни направени, но това ти не си го проверил. Говори ти някой, че има един такъв отличен свят, полета има, градини, хора, но ти вярваш на неговите идеи, на неговите думи. Обаче, когато ти отидеш на мястото и почнеш да проверяваш, това, което си проверил в дадения случай, то е знание вече. Ти проверяваш това, което едно лице ти е казало и ти знаеш вече, че това е вярно. Добре. Ако вие идете на едно място и не намерите нещата, каквито са описани, какво положение ще имате тогава? Едно положение, че не вярвате вече. Казвате това не е вяра. Онзи ви е описал нещата, тъй както не са. Казваш това не е вярно. Но да допуснем, че този господин ви описва едно състояние на един планински връх, на едно планинско място, как е през лятото или в пролетта, а вие отивате там зимно време и кажете не е тъй, както вие казвате, това, за което вие говорите, го няма. Къде е погрешката? Но и вие сте прави и онзи е прав. Значи онзи, който говори по закона на вярата, трябва да отидеш на същото време или другояче казано, да имаш същата посока на движението. Като кажем същата посока на движението в психологическо отношение подразбира в същото време. И когато мен ми кажат, че двама хора вървят в противоположни посоки, аз не мисля, че това е лошо, само че те няма да имат едни и същи резултати. Да кажем времето, в което един идеалист разглежда живота, се различава от времето, в което един материалист разглежда живота. Единият разглежда живота в едно време, другият го разглежда в друго време. Идеалистът го разглежда в пролетта, а материалистът го разглежда в зимата. По това се различават. Следователно, те се различават по това, идеалистът е облечен в много хубави тънки дрехи, с най-хубавите модерни обуща, с шапка, с ръкавици, а онзи материалист е облечен като ескимос. Така че те се различават повърхностно. Не че материалистът не обича живота, обича го, но той казва, не може зимно време да се ходи с тънки дрехи. Какво е преимуществото на идеалиста и материалиста? В какво седи преимуществото? Н. кажи. (Материалистът в дадения случай по-лесно може да се справи с лошите условия). Кои

хора се справят по-лесно? Кой се намира при по-благоприятни условия? (Идеалистът). Е, защо тогава той не може да се справи с живота? Материалистът се отличава от идеалиста по това, че той е бил на мястото на идеалиста и е слезнал в материята, а идеалистът още не е слезнал в материята. Следователно материалистът има опитността на идеалиста и казва, не струва това. А идеалистът няма опитността на материалиста, по това се отличават. И тъй материалистът е оформен идеалист. Преведете сега това. Материализмът тургат като едно положение на движение, слизане към земята. Вие сте идвали тук при земята при благоприятни условия. Значи, материалистът е бил при тези хубавите условия на идеалиста. Вземете един стар човек, той е бил идеалист, той е бил млад, какви не илюзии и хубави картини не си е представлявал, къде не са го викали; допуснете, че той е бил княз, голяма слава е имал, идеализъм е имал. Идеалист е той! А сега е остарял, станал е материалист, къщи има, всички удобства има, ходи със своята патерица, няколко слуги има, като натисне бутончето другите вършат работите, а той не върши нищо. А идеалистът слуги няма, а той се отличава по едно нещо – той сам си върши работите! Кое е по-хубаво – другите да ти вършат работите, или ти сам да си ги вършиш? (Сам да можеш да си вършиш всичко е по-добре). Даже сега и вие за живота имате една представа много крива. Аз сегашното човечество го разглеждам като евреите в Египет, дето сами си правиха тухлите и казваха, не може другояче. За евреите не може другояче, а за египтяните можеше. Сега сиромахът казва: Не може без тази сиромашия. Не може за него, но това, което сиромахът не може да направи, богатият може да направи; това, което невежият не може да направи, ученият може да направи; това, което грешникът не може да направи, праведният, добрият може да направи; това което болният не може да направи, здравият може да направи. Следователно дръжте в ума си всякога две противоположни идеи. Най-първо трябва да изучите и тогава се занимавайте с отклонението на идеите, с отклонението на доброто. Със злото после се занимавайте; с невежеството после се за-

нимавайте, изучавайте мъдростта, после изучавайте отрицателните страни на живота. И всичката погрешка е, че ние се занимаваме с отрицателната страна на живота и тогава мнозина плащат много скъпо.

Например, вие сте млади, вие искате да бъдете щастливи. (Да). Питам, на какво основание отгоре вие искате да бъдете щастливи? Идеята тук не е права; аз богатият човек, да искам да стана богат. Питам тогава, какъв смисъл има това? Или аз, който гледам, да искам да гледам. За слепия, да разбирам, онзи, който има едно препятствие, да има желание да гледа, но в мене, аз, който гледам вече, тук има една отрицателна мисъл, аз се страхувам, да не би един ден да загубя зрението си, това се разбира. Когато ти кажеш, че искаш да гледаш, ти вече тургаш една отрицателна мисъл. Аз искам да зная. Че ти го знаеш това. Да кажем, че ти си здрав, казваш, аз искам да съм здрав. Сега кой от вас не е щастлив? Сега вие казвате, че сте нещастни. Конкретно по какво се отличава нещастният човек от щастливия? Кажете ми сега, по какво се отличава щастливият човек; сега вие можете да отворите който и да е речник, там ще намерите много изрази, но това още не са правилни определения, те са верни, но те изразяват съвсем друго от това, което е за идеята щастлив. Тези думи там означават много работи, но това, което ние подразбираме в щастието, го няма там. Щастието се разбира, смърт не трябва да има. Условията, при които ти живееш в щастието, не трябва да се изменят, да работят против тебе. Не ти да владееш условията, но тези условия трябва да вървят в хармония с тебе. Или аз наричам: Не ти да търсиш щастието, но щастието да търси тебе. Ти да считаш, че ти си една потреба заради него. Щастието да те търси, то да пита навсякъде, където и да се скриеш, то те търси. То казва, ти от мене не можеш да се освободиш. Това наричам аз благоприятни условия, когато щастието те търси. Пък сега ние търсим щастието. Питам сега, кой досега по стария път е намерил щастието? Някога вие намирали ли сте щастието? Да имате едно щастливо състояние, това още нищо не значи. Но конкретно щастието да имате. (Не е ли щастието плод на съзнанието?) Не. Аз бих опреде-

лил щастието, това е първата връзка с Първичната Причина, дето няма смърт! Щом имаш щастие, всичко имаш, всички хора те обичат, там Любовта действува, Мъдростта действува, ти си в един свят на разумни същества. Следователно, на всичките твои въжделения, каквито и да са, се отговаря. И ти не можеш да пожелаеш нещо несъвместимо, но на всичките твои желания, на всичките твои стремежи се отговаря. Това е щастие – каквото пожелаеш; но не както вие желаете. Вие нямате желания. Вашите желания са чужди, те са на миналото. Старият дядо да се облече и да отиде на хорото да играе? Как може да играе той? Всички ще му се смеят. И казвам кога този старият ще има знание? Представете си, че вие сте един стар човек на 90 години, дойде някой и ви разправя по магията, как ще проверявате вие тази наука? Когато ще можете да измените вашата старост и да се подмладите. Та кажете, възможно ли е това? Възможно е – който знае. А който не знае, е невъзможно. Това са крайните резултати. Сега има работи, за които можем да говорим, те са невъзможни, да направим опит. Много малцина са направили опит, но има хора, които са правили опита. Подмладяването става. В природата става подмладяване, но в дълъг период. Само че, когато природата извършва подмладяване в нас, тя ще ни приспи и като ни подмлади, изтрива нашата старост и ние забравяме тогава, че сме били някога стари. Или другояче да ви преведа, представете си остаряването, като един човек, който е боледувал 10 пъти и той казва, този път като оздравея, няма да забравя вече тази болест. Но като оздравеете, тъй се загладди у вас това впечатление, като че никак не сте боледували. И вие се радвате, че сте забравили, казвате: Нищо не остана от болестта. ИМА ПОЛОЖЕНИЯ В ЖИВОТА, КОИТО СЪВСЕМ ТРЯБВА ДА ЗАБРАВИТЕ. Тъй да се загладят в съзнанието ви. Например ти паднеш от някъде, счупиш си крака и казваш, аз в живота си няма да забравя това падане! Питам, какво може да те ползува, като си спомниш за това състояние? Представете си, че вие сте в университета и пет пъти са ви скъсвали по правото; струва ли си сега или след хиляди години да си спомняте, че са ви скъсвали? И

каква полза ще имате, ако вие си спомните това? СКЪСВАНЕТО ТРЯБВА ДА ГО СВЪРЖЕТЕ С НЯКОЯ ДРУГА ПОЛОЖИТЕЛНА ИДЕЯ! С какво може да го свържете вие? Вие как бихте го свързали? (Аз си го изяснявам така: мене са ме скъсали, понеже аз не съм бил достатъчно коректен към предмета и за другия случай трябва да се приготвя подобре). Представете си, че вие сте един от най-способните студенти в университета, но вашите другари по времето, когато се държи изпит, вечерта ви дадат един банкет и ви опият, и на сутринта се разбърка вашият ум, вие отивате на изпит и професорът ви скъса. На какво се дължи вашето скъсване? Причините са външни. Всякога когато ви скъсат, всяко скъсване се дължи на едно опиняване. Причината е външна, не е вътрешна. Един американски проповедник разправя за проповедта си, американските проповедници два-три дена ще си направят проповедта и който има отлична памет я научава наизуст. Този по едно съображение не си взема листовете и сутринта се качва на амвона с една самоувереност, но вижда иде една дама с черни очила и като го изглежда, той всичко това забравя, не може да си го спомни. Всичко се изглади в съзнанието му и проповедта я няма вече там. Какво да прави? Иска да се извини, да каже на публиката, ще ме извините, не съм разположен, не мога да говоря. Ето влиза един господин, млад момък, и като влиза той всичко блесва в ума му и проповедта се възстановява наново. Че това вие го имате всякога, срещнете някого, стане ви скръбно, тежко, почувствате страдание, свързвате го, не че тази дама го поглежда, има нещо дисхармонично, научно може да се обясни, течението на вълните. Аз констатирам факта. Срещнете някого в живота, веднага може да се смени и състоянието ви. После срещнете друг, пак се смени състоянието, те не стават произволно, има известен ред на нещата. Пресичания стават; вие как бихте си обяснили случая с черните очила? Обяснете, защо когато се каже нещо, някои хора се смеят? Кои са причините за това? Действително у хората има един център на хумора, природата познава смеха, тя го е турила. Смехът е едно изражение, това чувство се нарича чувство на веселостта. Когато

хората имат това чувство, контрастът е по-силен. Нали някои хора са по-весели, смехът е само една почивка при голямото напрежение, като се смееш, откъсне се тази струна, ти се засмееш, нагласиш се и след това пак дойде сериозната работа. Та всякога в природата има силни контрасти. Да ви преведа сега на вас къде отиват работите. Седа горе в стаята си и чета една важна книга, в която авторът пише какво влияние е упражнил спиритизмът върху сегашния културен свят, тъй научно пише своите данни, като англичанин, и дойдох до едно място, искам да видя какъв е неговият извод, на какво основание отгоре са неговите твърдения за и против, той изнася добрите и лоши страни и изведнъж моето електричество изгасва, седа, въпросът остава неразрешен, не зная авторът какво иска да каже. Седа в тъмнината 5, 10 минути, тока го няма, защо прекъсна, някакъв бушон да е изгорял? Не се минава половин час, идва един и почва да поправя, лампите светват, после пак изгасват, искам да намеря отношението, значи братът, който поправя, не е намерил още причината, търси един метод. Вие ако сте на моето място, какво ще мислите? Че така правят често и във вашия ум, ту светне, ту изгасне, и в живота е същото. Но има една връзка, в дадения случай аз станах причина да изгори бушонът. В интензивната мисъл, която имах да разреша въпроса, образува се едно вълнение, едно търкане и бушонът изгоря. Между човешката мисъл и електричеството, което функционира на земята има връзка. Ако искате, можем да изгасим всичките бушони.

Та в правилната мисъл, човек трябва да бъде във връзка с природата. И съзнанието му трябва да е много будно. Не всякога можеш да изгасиш електричеството. Все таки някое живо същество е прекарало някоя вълна върху електричеството и нарушило реда на нещата. Това хората не знаят, те го наричат каприза на електричеството. Но всеки каприз се разбира намесването на една човешка мисъл и тогава се произвежда един такъв резултат. Сега, ние се отклонихме от въпроса. Нас не ни важи дали можем да изгасим лампите. Вие не вярвате ли, че аз мога да изгася лампите? Я, сестра завъртете ключа. На вас магията е, че освен този ключ, аз

имам и друг, който като го завъртя, мога да изгася лампите, но аз никога няма да си позволя това! Природата никога не обича да си играем с нея! Трябва смяна, като туря две противоположни вълни, но тя ще ни държи отговорни. Този е най-естественият път, с ключа тук. Аз мога да запаля лампите и по друг начин, но аз ще си послужа с този ключ, защото другият начин е анормален. Обаче ще дойде един ден, когато съзнанието на хората ще се подигне на тази степен, когато лампите ще се палят и без тези ключове. Нали преди мислеха, че без жици не може да се прекара електричество, обаче се показа, че електрическите вълни могат да се прокарат в пространството и без жици. Сега мислим, че само по този начин може да се пали токът, но и по друг начин може, само трябва да го знаем. Ако можеха от Рим да прокарат през 12 хиляди километра и да запалят лампите! Много пъти нас ни се виждат нещата невъзможни, а те са възможни, само като пазим законите. Сега ще ви наведа на мисълта, не е толкова интересно да запалиш лампите или не, но има една друга философия, да можеш да смениш едно състояние с друго. Това съставлява философия! Да можеш да подобриш своето положение; да кажем, намираш се в нездоли на живота, да можеш да измениш положението си. Това съставлява наука!

Представете си, че вие се намирате в Англия и сте без пари, три дена сте гладували, да можете сега именно с мисълта си да измените положението. Така че да имаш средства и да не гладуваш. Да имаш един хубав хотел, едно хубаво заведение, да имаш достъп в научните заведения, това е наука! Към това трябва да се стремите. Мисълта е тази, да започнете с вярата, да изучавате нейните закони, нейния език да учите. Тъй както сега вървите, вие сте в природата, без да се занимавате да изучавате нейните закони, нейния език; вие изучавате български, английски, математика, геометрия, но нито един от вас не се е заел да изучава езика на природата. Сега от вас колко кандидати има, които искат да изучават езика на природата? Нали сте учили есперанто. Езикът на природата се отличава с три качества. Ако ти едновременно не чувствуваш формата на нещата, тяхното съдържание и

техния смисъл, ти не можеш да говориш. Едновременно трябва да схващаш формата добре, съдържанието и смисъла, тогава можеш да произнесеш една дума на природата. Научете да произнасяте една дума на природата, първата дума. Ако вие научите една дума от природата, вие ще бъдете един от най-учените професори. Сега мисълта ви е малко тъмна, как може с една дума човек да бъде най-ученият човек, професор? Представете си друго, един човек, за да бъде богат, колко злато трябва да има, колко тона му трябват злато, за да бъде милионер? Но представете си, че вие имате един диамант, голям колкото едно камилско яйце, колко ще струва той? За колко го оценявате вие? Един карат струва 20 хиляди лева, 12 хиляди карати по 20 хиляди? 24 милиона. Значи знанието на човека се събира в съзнанието му, дето дава известна сила. Знанието на човека се определя от известна сила, количествена сила, която дава възможност да придобиеш знанието, ако нямаш тази сила, ти не можеш да имаш знание. Още много мъчно се определя тази психология. Ученият човек трябва да притежава тази сила, добрият трябва да притежава тази сила, която го прави да бъде добър и учен.

Сега ние не говорим за тези учени, които са заучили тези работи, но говорим за онези, които носят тази сила в себе си. Защото ако човек няма тази сила на ученост, той не може да бъде учен. Мисълта ми е, човек всякога трябва да придобива тази сила от природата, във всяко едно съществуване, човек придобива тази сила, той придобива нещо от живота и това, което придобие, той го носи в себе си и никой не може да му го вземе, това е неговото богатство. Всеки един човек носи своето богатство, само че някой човек знае как да го използува, а друг не може да го използува. Някои хора органически знаят как да използуват своето богатство, а други не знаят. Нали казват, какъвто му е умът такъв му и домът, такава е будността на неговото съзнание. Някой от вас не знае, че има някоя способност и трябва някое същество отвънка да дойде да го бутне, да му покаже, че има тази сила. Щом дойде съзнанието, че ти имаш тази сила, ти имаш вече знание. Ти щом вярваш, че имаш тази

сила у себе си, ти я имаш, щом не вярваш, че имаш тази сила, ти не можеш да придобиеш знанието. Казваш език не мога да уча, музика не е за мене и за добър човек, тази сила я нямам, е, кое имаш тогава? По колко неща човек трябва да се отличава? По какво се отличава човек? (Че той може да мисли). Има известни знания, които не са потребни. Ако някой ви вземе ръката и прекара своята отдолу, може да направите опит, само ако прекарате ръката си отдолу на друга една ръка, ти можеш да знаеш този човек на каква възраст е, какво е неговото състояние, можеш да знаеш във възходящо положение ли отива, или в низходящо, дали е млад или стар? (Дясната ръка минава под лявата). Направете един опит, прекарайте така ръката си на едно дете, което е здраво и весело, вижте какво състояние ще почувствате? И прекарайте ръката при един стар човек и вижте какво впечатление ще добиете? Когато един човек се намира в едно песимистично състояние, около вас ще се образува известно трептене. Щом ти мислиш, че от тебе нищо няма да стане, ти образуваш известни трептения и вследствие на това другите се оттеглят. Запример някой търговец след като изпадне всички го избягват. Някой студент ако го скъсат, всички други го избягват. Защо? Даже и приятелите и те го избягват. Защо? По единствената причина, че ти образуваш една дисхармонична среда и никой не иска да се занимава с твоето скъсване, и всеки те избягва да не го скъсат и него. Това самочувствие го има. Както когато някой предмет гори, нали отделят другите предмети от около, да не би и тези предмети да се засегнат от този пожар. Когато някой е болен, нали ние го избягваме. Защо се избягват болните хора? От страх да не се заразят. А когато някой човек е здрав, нещо ни привлича към него. Защо? Понеже можем да вземем нещо от него. Отиваме при един извор, понеже можем да вземем нещо от там.

Та първото нещо, всеки един от вас трябва да се стреми да усили своята магнетическа сила. Или казано на друг език, да отвори източника си, да забогатеете, за да бъдете поотворени; да могат възприятията ви за добро да бъдат повече. Сега вие сте затворени за добрите възприятия. И съв-

ременната наука е една аналогия. Ако хората се занимават дълго време с математика, даже и математиката може да им предаде нещо; аз превеждам висшата математика, вземете един престъпен тип и го накарайте 4,5 години да се занимава с математика, и той ще се поправи, или ако онези престъпни типове се занимават с геометрията, без да им се каже това, това пак ще ги изправи. Не само онзи, който вярва в отношението. Да кажем, вие разрешавате известна задача на физическото поле, в математиката има три вида разрешения. Същевременно има известни математически проблеми, които трябва да разрешите във вашите чувства, след това има известни математически проблеми, които трябва да разрешите във вашата мисъл и във вашите действия. Да кажем вие разрешавате известна задача по форма на физическото поле. Тогава какво отношение има, че правата линия е най-късото разстояние между две точки? Какво сте доказали с това? Това е вярно, най-късото разстояние на физическото поле е правата линия и по-къс път от правата линия няма. Но ако кажем, че по-дълъг път от правата линия няма ние подразбираме, че този свят е безпространствен. А какво трябва да разбираме под думата – безпространственост? Че телата са в абсолютен покой. Какво трябва да разбираме под думата – абсолютен покой? Че това тяло е господар, а не че няма нужда да се движи. Защото онзи, който бърза да се движи навсякъде, той не си е уредил работите, живота. Вие сега ще направите известно възражение, онази машина, която се е спряла там, тя уредила ли си е работите? Но машината сама не се е спряла, друг я е спрял; и ако тя се движи, пак друг я е турил в движение. Аз говоря за едно същество, което има съзнание и я движи; аз разглеждам кои са причините, които му дават повод да се движи и да се спре. Сега за нас не е важно да разрешим този въпрос, аз считам философията, която ние разглеждаме, това, което имаме в дадения момент, да можем да го разрешим. Другите работи какви ще бъдат, то е друг въпрос. Философията е само за този момент важна. Какво съм сега, какво разрешение имат нещата, в този момент аз искам да се движа, в следующия момент може да се измени. Това е

важна философия. Че искам да се движа, то е важното, следующият момент какъв ще бъде, то е друг въпрос. С една философия живота никога не се разрешава. Тогава аз казвам, само колективната философия може да разреши неразрешените въпроси на света, личната философия нищо не може да разреши. Само философията на Кант нищо не може да разреши. Какво е разрешил Кант? Кой е чел книгата на чистия разум? (Че нещата сами по себе си са непостижими). Но това е било вярно само за този момент на неговото съзнание, но това не е вярно по отношение на нашето съзнание. Това, което е било непостижимо, за Канта е вярно. Но в дадения случай Кант се намира в известно положение на съзнанието. В туй съзнание нещата са непостижими. За праведните хора е невъзможно да умрат нали? Но това е вярно само по отношение на правдата, а при грешните хора всички умират, това е вярно само при туй състояние на съзнанието. При глупавото състояние на човека, при леността всякога могат да го скъсат. А при трудолюбието никого не могат да скъсат. Ако вземете в последния смисъл, нещата са възможни – в даден момент. Ако ние мислим, че Кант е дал едно разрешение на въпроса, тогава да приложим неговата система, ако с „чистия разум" той е разрешил въпроса, тогава целият свят трябва да се подобри. Ако целият свят приложи неговата философия, той ще се подобри, а щом животът не може да се подобри, има значи нещо, което липсва. В неговата философия има нещо лично – че нещата са непостижими. Аз турям тогава антитеза, нещата сами по себе си са постижими. Твърдението на Канта, че нещата сами по себе си са непостижими е вярно, но и другото, че нещата сами по себе си са постижими и това е вярно, няма никакво противоречие. Който би казал, че има противоречие, това седи в разбирането. Сега извода: при трудолюбието по никой начин не могат да те скъсат. Ще туря мисълта да стане идеята по-ясна: невъзможно е абсолютно праведният човек да умре и невъзможно е абсолютно грешният човек да живее. Кантовското положение, че нещата сами по себе си са непостижими, ще го заменим с това, че те са постижими. Защото какво си въобразявате, ко-

гато кажем, че те са постижими. Ние трябва да турим една връзка с природата. Ако ние не действаме във връзка с природата, тогава ние ще бъдем едно забавление, един театър, едно развлечение. Ако искаме да извадим някоя поука от природата, ние трябва да знаем езика на природата. Сега колко от вас има кандидати да учат езика на природата? (Трябва да знаем да отваряме тези ключове). В природата е абсолютно забранено да отидеш сам да си отключиш, като отидеш при нея, ще похлопаш 1,2,3 пъти и тогава те ще ви отключат и вие ще влезете вътре. И когато ти си вътре и три пъти ти похлопа някой по този начин, ти ще му отвориш. Който иска сам да си отваря, той ще има сегашното положение на нещата. Сега може сам да си отваряш, но това не е езикът на природата. Най-красивият език, който съществува, той е езикът на природата, но той е една красива примамка от вашето гледище, но там ти може сам да си го отваряш, като влезеш, ще видиш една трапеза много хубаво сложена и ти нямаш право да седнеш да ядеш, и в тебе няма да се зароди желание да вземеш, щом се зароди желание да вземеш от трапезата, ти ще се намериш отвънка. Там трябва да дойдат да те поканят и всички, които участват в тази трапеза, ще те поканят и когато бъдеш приятен на всички, само тогава може да седнеш. Ако всички не са съгласни, ако само един има, който е в разногласие, ти не може да седнеш. А тук на земята, макар всички да не са съгласни, ти може да седнеш. Това е само сега за контраст, да разберете идеята.

По какво се отличава този, който знае езика на природата? Той се отличава по това, че като го научиш, никой няма да те познава. Ти като научиш езика на природата, всички хора ще те забравят. Че каква идея седи у вас – всички ще те забравят? Да направя своята мисъл по-ясна. Вие казвате как да ме забравят всички? Ако имаш да дължиш на десет души, които са те дали под съд, и те не те търсят, не е ли хубаво това? Следователно, когато казваме да те забравят всички хора, разбирам в обратен смисъл да изпъкне това хубавото в тебе. Че като те погледнат да те познаят не по стария начин, но по нов начин. Тази е идеята – да те забра-

вят всички. Когато вие влезете да изучавате езика на природата, те ще ви хванат, ти ще оглупееш, после ще те измият и каквото знание имаш, всичко ще се измие от тебе и ти ще се усетиш като че си една празна картуна, ти ще мислиш, че си оглупял, че нищо не знаеш, но после ще влезеш в едно ново положение, ще се очетвори твоето знание и ще кажеш: Туй, което зная сега, аз го зная. Но най-първо ще изпразниш картуната. Та има едно изпразване в природата. Има едно знание и то не може да се изопачи. Ще кажете много тежко положение е, чувствуваш, че никъде нямаш опорна точка, но в себе си имаш непоколебима вяра и търпение. И няма да се мине дълго време един период и твоята картуна ще се смени, ще видиш, че от картуната си станал човек. Аз вземам само като символ, под картуна разбирам глава, която не мисли. Целият идеал на новата култура е да изучаваш езика на природата. Бъдещият идеал е езикът на природата и в шестата раса ще се учи само езикът на природата.

Станете сега!

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

8 без 20 мин.

ЛЮБОВ И МИЛОСЕРДИЕ.

X година
16 школна лекция на 1 мл.ок.клас
26 декември 1930 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.
(с дясната ръка, дигната като за поздрав).

ТЕМА 12 да ви бъде ***ПОЛЗАТА ОТ ДОБРОТО ХРАНОСМИЛАНЕ.***

Има ли някой от вас знающ да смята?(Т. излезна на дъската). Пишете,3 житени зърна от България,4 житени зърна от Германия,5 – от Франция,6 – от Англия и 7 – от Русия. Колко житени зърна стават всичко?(25). Сега в какво седи простият процес?(Те са обекти с потенциална енергия). Сега, ако на тези житени зърна им дадем количествени обекти и ако на всяко едно дадем условия да се развива,какъв ще бъде процесът? Ако посеем всичките житени зърна, какъв резултат ще дадат те?(Има много неизвестни,почва,климат,самото семе). Има един закон на числата,който определя кои зърна ще бъдат по-плодовити. Числата 4,7 и 5 ще бъдат поплодовити,а 3 и 6 ще дадат по-малко плод. Сега има един закон по който можем да определим всяко едно от тях колко зърна ща даде,ако се посеят; като видя колко зърна ще се посеят. Например три зърна колко ще даде? За 4 също. Да допуснем само за изяснение,трите житни зърна са три мъже от България – земледелци; 4 души са от Германия – техници; 5 души са от Франция – те са музиканти. 6 души са от Англия – мореплаватели и 7 души са от Русия – педагози. Ако ги съберем като хора,колко души са всичко? (пак 25). Ако сега всички души се съберат на едно място, какво биха желали да направят? Ще образуват едно общество,(от които ще има 3 души земледелци,4 – техници,5 – му-

зиканти, 6 – мореплаватели и 7 – педагози), почти от всичките области на човешкото познание ще има. Сега ние пристъпяме към друг род разсъждения. Ако вземем тримата души земеделци при благоприятни условия, да кажем през пролетта и пролетта е влажна, значи има благоприятни условия за тях. Тогава щом има земеделци, ще има и техници, и за тях ще има работа при тези условия. И за музикантите, и за тях ще има условия и работа. Като се върнат другите от работа, те ще им пеят, ще свирят, ако работата върви. (И мореплавателите ще имат какво да пренасят). И щом на всички върви, и педагозите ще са необходими, понеже повече деца ще се народят, ще има какво да възпитават.

Та казвам, това е един закон, една нова светлина за наблюдение. По същия начин вие можете да наблюдавате и човека, от каквато и да е област. И това е тъй различно, понеже от всяка една област възникват разни функции. Следователно ще видите каква функция има и в какво отношение са те. После какви са благоприятните условия. Например какво може да покаже едно високо и широко чело? Най-първо, ако разгледаме високото и широко чело от гледището на трите свята, значи има земя за обработване; но онези, които ще обработят земята, ще бъдат ли способни да използуват условията, при които се намират? Много пъти челото може да бъде много широко и високо, а при това земята не се обработва. Значи няма смисъл; значи съществото, което живее вътре в този организъм, не е в състояние да обработи мисълта, която е скрита. Съществува такъв ред на нещата, щом за земеделците условията не са благоприятни, и за техниците няма да бъдат благоприятни условията, и за музикантите; те всички са като скачени съдове. Например, ако вие погледнете човешките очи и намерите един малък дефект, не функционират добре, са малко жълтеникави; жълтеникавите очи показват една малка деформация на черния дроб. Следователно черният дроб е свързан с храносмилането, а храносмилането е свързано с човешкия стомах; ако храносмилането не е правилно, и кръвта няма да бъде чиста; щом няма чиста кръв, мислите не могат да бъдат светли. Човек, на когото кръвта е пълна с нечистотии, той не може да разсъждава.

Един човек трябва да има много чиста кръв. Това са външните страни, това, което ние наричаме – условията. Всеки един човек трябва да знае как да използува условията.

Сега да се повърнем към тези същества. Всеки един земледелец трябва да има едно разбиране. Трите трябва да имат качествата на четирите, четирите трябва да имат качествата на седемте, между всички тия числа трябва да има известни допирни точки. Ако гледаме така просто на тези числа, ще кажем, а, 3-та земледелци! Но 3-та земледелци много работа могат да свършат. После, 5-та души музиканти, те ще внесат онзи оптимизъм. Ще кажете, защо ви е музиката? Всяка една хубава, красива мисъл, която дава подтик на човека, тя е музикална мисъл. И щом се премахне музикалното, спира всяка деятелност. Музиката е като топлината. Вие схващате музиката само като един процес – слушане само на някои гласове. Тя е равносилна на топлината. Когато дойде топлината в природата, тя извади инструмента си и свири, и всичките онези растения се накичат като млади моми, и започнат да играят на хорото. Сега една аналогия вътре. Без свирене растене няма. Растенето е процес на музиката. Да растеш, да се развиваш, това, което хората наричат култура, то е процес на музикантите. Най-първо техниците трябва да направят тези дрехи, шивачи са те, после топлина и вода трябва. Тази вода е потребна малко да се измият ръцете и краката. Нали все човек като се поизмие, по-добре върши работата. Най-после педагозите имат правило как трябва да се облекат, как да се турят дрехите. Има едно съотношение вътре. Ако човек разсъждава малко по-дълбоко, може тези процеси да ги отнесе към самия себе си. Най-първо ние започваме с простата мисъл. Земледелието е обработка, работата. Коя е най-простата мисъл в живота? Човек иска да живее, това е земледелие. На какво можете да уподобите този процес, когато земледелецът впрегне ралото си? На какъв процес може да сравните у човека орането на земята? На какво прилича той? Като седнете на трапезата, нали разчупвате хляба? Земледелецът обръща земята с ралото, разчупва хляба той, слага го. Следователно, щом земледелецът сложи своята трапеза, повика на гости житните зрънца, хвърли ги

и те започват своята работа. Та казвам, културният човек трябва да разбира онзи ред и порядък на живата природа. Щом го е поставила природата там, най-първо той трябва да намери, какво е неговото място вътре в природата. Всеки един човек си има своето място. Щом намериш ти своето място като едно число, ти навсякъде можеш да минеш добре. Трима души са събрани, нали? Каква е разликата тогава между 3, 4, 5, 6 и 7. Ако вие разгледате чисто от кабалистическо гледище, кое число е най-силно? (Доколкото аз зная 7). Да, 7. Кабалистите считат това число за най-силно. В него са съединени два свята. Числото 4 същевременно съдържа всичкия процес. Те считат този процес на развиването от най-низшето до най-висшето – образуването на един кръг. А 3-те това са основните принципи за образуването на числото 4. Следователно, когато се тури 3 и 4, значи онзи процес на развитието с 3-те Божествени принципи, които действуват вътре в процеса. Щом имаш числото 7, то е строго число! И там трябва да се развиваш правилно и да управляваш принципите на своя живот. Щом речеш да измениш основните принципи, които действуват върху човека, ще дойдат най-големите нещастия и нещастията на съвременните хора идат (от) противодействуването на тези Божествени принципи. Сега тези противодействия работят върху човечеството; и постоянно природата изправя всичките наши отклонения и отклоненията на цялото човечество от правия път. И всички хора сега са се отклонили и по този път, по който те сега вървят, нищо не могат да постигнат. И природата постоянно е турила бентове и спънки, за да направи едно отклонение. Разбира се това са сега само твърдения, да се направи един предмет ясен. Как ще се изнесе неговата яснота?

Например напишете думата БЛАГОСТ. Нали тази дума сега се роди. Написана е сега. Направете и хороскопа. Запишете сега кога се е родила тази дума; часът е 6 часът, 25 минути и 30 секунди и 56 терци. (Учителят държи часовника си в ръка). Представете си, че всички тези хора образуват тази фирма при рождението на „БЛАГОСТ“. Коя планета господствува в 6.30 ч. с. Де е слънцето сега? Г.Р. (Слънцето

сега се намира малко под хоризонта, в първия ден при Стрелеца, там се намира и Сатурн). Как мислите, на тези хора ще им върви ли предприятието? Ще върви ли на тази „БЛАГОСТ"? Какви ще бъдат условията на БЛАГОСТТА? **БЛАГОСТ!** Най-първо тази работа ще има една малка спънка, понеже тъй както е написана тази дума, Б-то е малко прерязано отгоре; после друга една спънка, между Л и А няма връзка, между А и Г пак няма връзка. Ще кажете така са написани при раждането. Не, какви спънки се явяват. Но забележете, че когато вие напишете едно писмо, всяка една буква, която вие пишете, представете си, че тя е жива, тя се ражда. Едновременно думата Благост се е родила, но и всяка една буква от тази дума и тя се е родила. Тогава трябва да намерите елементите на Б. при какви условия се е родила, на Л., на А., на Г. и всички тези условия вие трябва да ги знаете; и след това и цялата дума, която седи от тези букви, които са родени, и общите резултати на думата ще зависят от елементите, които влизат вътре – при какви благоприятни условия са се родили. Когато човек почне да мисли, да има някоя обща идея, зависи от ония мисли, които влизат в ума му. От колко мисли е съставена една идея? Искаш да бъдеш добър. Вземете идеята за ДОБРОТА, кои мисли влизат в тази идея? Например, какви са качествата на вашия ум за добрия човек? По какво се отличава добрият човек. Или вие ще определите добрия човек, тъй както определяме един скъпоценен камък. По какво се определя един скъпоценен камък от един обикновен? Нали по силата на своите пречупвания; или по какво се отличават благородните метали, да вземем златото от друг някой метал? (По това, че златото не се окислява). Не само това, но ако вие вземете в здравословно отношение, ако вие носите в джоба си злато или сребро, то ще упражни върху здравето ви известно влияние. Златото упражнява едни влияния, среброто – други; оловото, медта, каквото носите, все упражнява известно влияние върху здравето на човека. Сега кой от тези елементи ще упражни най-добро влияние? (Златото). Кой елемент има златото? То съдържа известна магнетическа сила. Тогава иде другият въпрос, понеже златото упражнява такова вли-

яние, защо между хората са се явили толкова лоши работи от златото? Как ще обясните закона? Защо златото, което действува тъй благотворно върху здравето на хората, защо тогава ги прави толкова лоши? Кои хора са лоши? Които имат пари, или които нямат пари? Които имат злато, или които нямат злато, кой човек е по-добър? Който е гладен, или който е сит? (Който е сит). Ситият. От нямането на злато хората са лоши. Когато златото се натрупа отвънка на хората, а няма вътрешно съотношение. Понеже външни отношения имате, а вътрешната работа не върви по един механически начин. Не е само механическият процес. Механическият процес е крайният резултат. Във всеки един механически процес всяка една мисъл спира. Но щом имате златото, то най-първо ви дава нещо самостоятелно, нали. Щом човек има злато, той става по-учен, по-силен, по-самостоятелен, като говори, ще говори тежко, после ще говори на място.

Сега в какво отношение се намира Сатурн при думата БЛАГОСТ? Кога човек може да бъде благ? Може да обясним. Имате процес ***B***. и процес ***A***. Значи Любовта е едно чувство.

Любов започва с буквата Л. Това чувство е възходящо, то спада към числото 4. Любовта е един процес, който не знае да умира. Любовта не знае какво е обезсърдчение и какво страдание. Нейният идеал е толкова висок, че в нейния ум страданията на хората не съществуват. В ума на Любовта не съществуват никакви сълзи, никакъв грях, никакви страдания, никакво падение, тя има съвсем други разбирания. Имате две същества, какво се ражда от Любовта? (От Любовта се ражда животът). Животът, но след като се роди Любовта, в живота кои ще бъдат пелените на живота, с които трябва да се увие животът? (Пелените, това могат да бъдат условията, които могат да подхранят Любовта). Аз превеждам пелените, това е милосердието. В милосердието има жертва, значи милосердието не е един процес, който отива нагоре. Като кажем, че трябва да обичаме, това е един процес, който отива към вечността, той се занимава с грандиозни работи. Любовта не се занимава с дребнави работи. А щом кажем милосердие, ние имаме обратния процес, слиза-

не отгоре надолу към малките работи. В милосердието кое се проявява? Там имаме ред други прояви: съжаление, снизхождение. Следователно, Любовта на майката и бащата са родили живота. След това, ако не слезне милосердието отгоре, това дете няма условия да живее и това дете е осъдено да си замине. Както е дошло, така и ще си отиде. И много деца умират, то е защото милосердието не е слезло. В Любовта трябва да имате две течения. Ако вашата Любов не се поляризира в даден случай и образува един стремеж надолу към земята, всичките ваши идеи ще бъдат някъде не на земята и нищо не може да се реализира. Но представете си, че тези центрове не действуват еднакво, ние говорим за милосердието, когато тези центрове В. и А. действуват направо, тогава енергиите на милосердието ще се пресекат хармонично. Но представете си, че един от тези центрове, тази линия е по-къса; какво ще се образува? Питам ви тогава, ако вие образувате една права линия А и В, имате ли на тези върхове благоприятни условия за развиване? (Животът се развива само в долините). Следователно, когато хората поставят този закон да живеят за Бога, че само се молят, искат да живеят чист и свят живот, те искат само по върховете да живеят. И какво могат да постигнат там? Нали всички искат да бъдат чисти, да се не опетнят. Да бъдат чисти нектите им, да няма кал отдолу, космите, всичко това, какво се постига? Ние говорим за една външна страна на живота, която трябва да бъде израз на вътрешните наши идеи. Ако в нашия живот няма слизане, да схванем положението на окръжающите хора, ние много нависоко гледаме. Ти си женен, казваш, на мен и жената като е добре, на целия свят е добре! Целият свят в даден случай представлява една фамилия. Ти си член на човечеството, толкова братя имаш и приятели, 100, 200, 300 хиляди братя, както и да е, отношението е вярно. Ако ти в даден случай не можеш да чувстваш човечеството като една фамилия и ти като един член на тази фамилия и не можеш да имаш присърдце всичко това, което Божият Дух е турил за живота ти, ще мязаш на едно въже, което е опънато, ти си

един карагьозчия и ще минаваш няколко пъти на ден с върлината по това въже и като минаваш по въжето отгоре, от единия край до другия и тогава ще напишеш един трактат и всичките вестници ще пишат, че еди-кой си карагьозчия е минал от единия бряг до другия с върлината си! Какво от това, като е минал от единия бряг на любовта до другия? Когато тези хора долу със своите нужди и страдания чакат, казвам слез долу от върлината! Запример често някой от вас има идеята, искате да бъдете някой ангел и да прехвръкнете по света с крилата си, да ви видят хората, такава идея имате. Аз разглеждам този човек, който минава с върлината си по този път, по въжето, това е неговото съзнание. Той не схваща живота. Неговите разбирания са такива. Но казвам, това не е единственото най-хубавото разбиране, най-правилното схващане за живота. Ако Любовта не ражда в себе си милосердието, тя няма правилно проявление. И всяка Любов, в която не се ражда милосердието като един процес, тя Любовта не е правилна. От гледището на земята не е правилна. Така се раждат противоречията в Любовта. Защото и тя си има своите противоречия. Кои са противоречията на Любовта? Сега гледайте обективно на въпроса. Вие още не сте опитали Любовта, засегнал ви е огънят на Любовта туктам, някого може да е поопърлила, какво от това? Някого може да е изгорила, нищо не значи; значи, че някъде трептенията на Любовта са по-силни отколкото вашите, условията, при които вие можете да бъдете опърлени и изгорени, са били неблагоприятни условия. Някъде трептенията на Любовта са били по-силни от вашите. Какво показва опърлянето и изгоряването? Когато трептенията на Любовта са по-силни от трептенията на човешкия организъм, човек се опърля. Когато трептенията на човешкия организъм са по-силни отколкото трептенията на Любовта, тогава човек има най-благоприятните условия на Любовта. Следователно процесът на милосердието е процес да смекчим нещо, то трябва да стане като онази есенция в алхимията, когато ти имаш един екстракт, да кажем както захарина, на колко килограма е равен? На 700,800 кг захар. И ти трябва да вземеш от захарина една малка капчица и трябва да я размиеш в една голя-

ма доза; защото и тази доза е толкова силна, че трябва да се размие; другояче ще се образува един процес, ако ти вземеш един грам захарин, целия ден ще ти текат лигите. И като е много сладка, ражда се горчивото.

Що е горчевината? Горчивите работи са много сладки. И трябва да ги разтриваш; и като разтриваш горчивите работи, те стават сладки. В сладките работи трептенията са послаби; трептенията на горчивото са 10 милиарда, а сладкото има 10 милиона трептения. Може да направите един опит, имате една горчива мисъл, нали? Допуснете, че някой ви каже, страшен нехранимайко си. Да допуснем, че вие сте чувствителен и във вас се заражда едно горчиво чувство. Или ви кажат: От тебе човек няма да стане! Е, с какво трябва да размиете „СТРАШЕН НЕХРАНИМАЙКО"? Ако се напише СТРАШЕН ХРАНИМАЙКО, каква ще бъде идеята? После остава ШЕН какво означава това? Весел означава. Значи в страшен нехранимайко отделяме противоречието – не. Защо е той нехранимайко? Понеже е занят повече със своите интереси, следователно трябва да отделим от ума му идеята, че не мисли за майка си, започнал той едно предприятие, забравил го, но законът казва: Майка ти ще донесе повече богатство, от всичките твои противоречия нищо не може да излезе. При СТРА – има 4 елемента. Като махнем стра, остава весел човек да си помисли за майка си, че е направила нещо за него. Тогава остава ШЕН ХРАНИМАЙКО. А шен, ишиен значи весел е към майка си, тъй както кучето към господаря си. Защото в кучето има една черта, да се привържеш, че при всички условия ти да не забравиш майка си!

Та във всяка една идея, която може да се сложи вътре в човешкия ум, могат да станат всичките тези процеси. Тези процеси стават. Ти можеш към една своя мисъл да си тъй несправедлив, както когато някой ти каже, че си страшен нехранимайко. Дойде ти на тебе една благородна мисъл, но ти кажеш, не ѝ е сега времето. Представи си, че тази твоя мисъл представлява един твой приятел, който с векове не те е виждал и ти му кажеш, нямам време сега за тебе. Така ти го изхвърляш, а той ти носи една светла идея; и от-

как го отхвърляш, работите ти тръгнат назад. Всяка хубава мисъл е един приятел. Всяка светла мисъл е един твой приятел; ако ти знаеш как да произнесеш една дума и ако ти знаеш как да проектираш тази дума през очите си и как да я реализираш през ръцете си, ти човек ще станеш гениален! И всеки ще говори заради тебе. Хубаво, ако дойдат хиляди хора, седат гладни, минава един цар, който има сила и идва една мисъл в неговия ум, само една дума да каже той, коя дума да каже той? Да каже: Дайте на тях! Дайте им изобилно! Защо ти ще седиш? Защо да не кажеш в сърдцето си и в ума си: ДАЙ! В тебе има не един, не двама, хиляди мисли има, които те занимават, този народ вика вътре в тебе! Дайте им условия да се развиват! Дай ход на своето сърдце! Дай ход на своята мисъл! Та когато ние се поставяме в неблагоприятни условия, ние вземаме положението на онези просяци. Ние сме философи, свършили с академическо образование, а като дойде да приложим, тебе ти треперят гащите. Какво ще кажат хората? (Де) са хората? Ако ти не знаеш да говориш на своите хора и на външните хора не можеш да говориш. Кои са външните хора? Че баща ти и майка ти са вътре в тебе, отвън никакъв баща няма. Казваш баща ми и майка ми; че вие нямате философия. Представете си, че тук имате едно малко езеро, от което слиза един малък приток, сега кое е реалното, езерото ли е реално или този извор, който вие не виждате да слиза? Щом се прекъсне този приток, и езерото ще пресъхне. Баща ти и майка ти, това е една реалност, която се проявява вътре в битието. Езерото изсъхне, но къде е бащата? Той се е върнал вътре в тебе. Та казвам, всичките наши мисли в света си имат своето проявление; могат да се проявяват в някоя геометрическа фигура, в някое тяло, в някой предмет, в някое растение и т.н. Ще дойдем до едно вътрешно обяснение. Вътрешният живот, той се изявява. Това, което е било скрито вътре в битието, значи в мисълта на Бога. Той като е мислил, проектирал е своята мисъл навънка и ние всички съществуваме по причина на това, че Бог мисли за нас и ни държи в ума си. Ако Бог престане да мисли за нас, всички тъй ще се разкапем. Сле-

дователно, Божествено е онзи процес, който става вътре в нас и трябва да се свържем с целия космос. Това, което мисли Бог в себе си, то е, което движи целия свят. Какво нещо е Бог? Бог е това Същество, което със своята мисъл поддържа видимото. Друго едно определение, какво нещо е Господ? Това, което поддържа моето тяло в дадения случай, моето тяло, аз да живея, да ям, да пия, това е Господ! После като ходя, това, което ме кара да ходя, това, което поддържа моето движение, моята мисъл, която ме е накарала да направя моята къща, да я поддържам, това е мисълта на Бога, не че Господ е вътре в тях, но Той е свързан, ако престане тази мисъл у Бога за мен и всяко движение престава. Ако Бог престане да мисли за тебе, всичко това ще рухне и здравето ще рухне, и знанието ще рухне, а щом Господ мисли за тебе и знанието иде, и здравето, и светлите мисли идат. Целият живот потича! Та вие някой път пресичате този поток с вашето неразбиране. Дайте ми един философ от историческите времена, който е дал едно определение какво нещо е Господ. Тези философи даже не са дали такова определение както малките деца. Питайте малките деца, те ще ви дадат едно по-хубаво определение от тези философи. Че това е един жаргон, който те са създали. Има ли Господ, това е само за адептите, не е за простите хора. Някой казва: Има Господ. Но какво разбираш под думите: Има Господ. Когато един учен човек каже: ИМА ГОСПОД. Тук имате два върха на Любовта. Най-първо И. това е началото. Значи това същество, което е дало начало на всички неща, има Господ. И това същество, което е дало начало на всичко в света, това е единият върх. А М-то показва милосердието, това същество се грижи и промишлява за всичко в света; и това нещо, което поддържа всички неща, то показва, че има Господ!

Трябва да има един, който постоянно да дава, да извира и ако той не извира, никакъв извор не е. Под думата извор, трябва да разбираме, че имаме идея. Тогава ти трябва да си представиш в себе си една идея като един извор, че твоите идеи постоянно да извират. Ако ти туриш твоите идеи като кал, това никаква идея не е. Като кажеш: Имам идея! Тряб-

ва да разбираш извор, който постоянно тече у тебе и нищо друго. Следователно нищо да не е в състояние да измени идеята ти. Щом идеята ти се измени, ти нямаш идея! Ама аз имам Любов. Ако твоята Любов се мени, никаква Любов нямаш! Ако твоята Любов не се мени, имаш Любов.

Сега ИМАМ е силна дума. При всички условия трябва да я имаш. Да кажем, че ти си сиромах и кажеш аз осиромашах. Не е право. Ще кажеш: Милиони имам, вложени в банката. Защо да не вярваш? Ти ще кажеш, ама защо да вярвам в тези суеверия? Никакви суеверия не са това. Ще каже някой, та аз суеверен ли съм. Не е въпрос да убеждаваме външния свят. Ние сме безверници, за самите нас е важно това. И най-страшните хора, които рушат нашите убеждения и вяра, това сме ние самите. Ти казваш, нямам пари. Но разбери какво нещо са парите. Разбери идеята – нямам пари. Защо нямаш? Значи нямаш злато. Колко злато искаш? Отправи ума си към слънцето и веднага ще имаш злато, колкото искаш. Напиши един чек, прати го при слънцето и веднага банките на слънцето ще го кредитират и ще имаш толкова, колкото си вложил в банката. Казваш, толкова и толкова злато ми трябва засега. Ще ги имаш. В беседите има един пример, в Америка има едно общество, образувано, ДЕЙ ОПУЛЕНС, това е един закон, който са го изучавали адептите в старо време и сега се изучава. Това, което намислиш и поддържаш дълго време в ума си, ще стане. Но само в тази мисъл да не влезне никакво противоречие. Та някой си американец станал член в това общество. И дал една голяма сума. Неговите учители казали, ти ще си намислиш една сума в ума и тя ще се реализира. Той намислил да получи 10 хиляди долара. Мислил ден, два, три, парите не идат. Пък бил в стеснителни условия, закъсал съвсем. Захвърлил той теорията, казал, това е лъжа! И тръгнал на запад, пристига в едно малко градче и се разгневил на този закон как така парите да не идат на мястото? Явява се един циклон, разрушава целия градец, пада една греда и му счупва крака. Той паднал в безсъзнание, но като дошъл в съзнание, вижда един чек от десет хиляди долари, но кракът му разрушен. Та често и ние като американеца, като дигаме шум, ще дойдат па-

рите, но и кракът ни ще се счупи. Ти не дигай шум, ти не си видял закона на ОПУЛЕНС. Щастливите моменти на живота ще дойдат, то не е една химера, но ти искаш нещата преди време. Пак могат да ти ги дадат, но кракът ни ще бъде счупен и вследствие на това целият град ще бъде разрушен; и често ние по незнание ставаме причина на всичките свои нещастия. И млади, и стари чакат, всяко нещо си има своето точно определено време. И ако не чакаш, ти ще остареш; и ако не чакаш, ти ще обеднееш и ще оглупееш, и всичко ще стане. И ако чакаш, всичко ще стане. Турците казват, с цъкане нищо не става, но прахан се запалва. Той подразбира, че той като си цъкал със своето огниво, той си е играл и огнивото развалил, и кремъкът развалил. Но ако ти цъкаш навреме, ще се запали праханта.

Пишете сега върху една **ТЕМА №13:** ***КАК СЕ ПРИГОТОВЛЯВА БЪЛГАРСКАТА ПРАХАН?*** Тя е една хубава тема. Праханта е особен род гъбички, които се тургат да се сушат, те ги намират по горите, по дърветата. Тази гъба се турга хубаво да изсъхне и има за тях особени кожени кесии, вътре са турени и праханта, и кремъкът, хубаво завързани, че да не проникне влага вътре. Той си извади кесията, тури малко прахан на кремъка и цъкне, и запали си огнивото. Та казвам праханта и да е суха, в кожена кесия да се държи. Сега вие ще кажете, това са празни работи. Да преведем. Ако ти не държиш своята мисъл в своето естествено положение, ако ти не опазваш онези естествени закони, които движат целия живот, ти нищо не можеш да постигнеш. Ние влизаме в областта на техниката, на музиката, навсякъде си има известни правила, които трябва да спазваш. Вземете един прост процес събирането и децата знаят как да събират. Но като стигнеш числото 3 да извадиш жито, като стигнеш числото 4 да извадиш ралата на място, като дойде числото 5, да дойдат музикантите; като дойде числото 6 да дойдат моряците и да те разхождат с лодките; като стигнеш числото 7 да дойдат всичките педагози. Ако знаеш езика на числата, защото всяко число си има свой език. Онзи техник, той си има свой език. И ако ти им говориш на техния език, всичко ще придобиеш. Но ако ти не знаеш как да говориш

на земледелеца, работата не върви. Та ще превеждате вътрешно. Ако човек не знае как да говори на себе си, той нищо не може да постигне.

Сега какво разбрахте? (При Любовта трябва да дойде и милосердието. След това, животът не се развива по върховете, по долините. И когато между две същества има Любов, явява се милосердието). Тъй, затова хората се сдружават, да се роди нещо от тях. И когато хората живеят самостоятелно и този живот е хубав, той мяза само на върховете. При върховете се ражда човешкият егоизъм, личните чувства. И действително, съответствие има, гордостта на човека седи във вирнатата глава. Това подразбира задната част на главата. Ако се тегли една линия от гръбначния стълб, тази част на главата е най-вирната. Ако този върх стане по-висок нагоре, тогава теченията на главата придобиват едно неестествено положение.

Има една вътрешна наука. Наука на човешката мисъл. Мисълта на всеки човек трябва да бъде права! Непокварена с никакви външни влияния. Всякога трябва да имаш една чиста мисъл! Без никакви задни примеси. От такава мисъл няма нищо по-силно! Или да имаш едно чувство, също да няма никакви примеси!

Станете сега.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

7.24 ч.с.

СЪЕДИНИТЕЛНИТЕ НИШКИ НА ЖИВОТА.

Брат Кузман (достоен идеен деец, съученик и съработник в школата на 1 мл.ок. клас от самото ѝ начало – 10 години, който си замина на 31 декември вечерта 8.30 ч. сряда на Изгрев 1930 г. Мир и Светлина на духа ти, Кузмане, в по-нататъшно следване на Пътя на Истината!)

X година
17 школна лекция на 1 мл. ок. клас
2 януари 1931 г. петък 6 ч.с. тихо и меко време.

(Днес ще бъде погребението на тленните останки на покойника; на което ще присъствува целият клас).

ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

Пишете върху **ТЕМА № 14:** ***УСЛОВИЯ НА ДОБРИЯ ЖИВОТ.***

Станете сега, ще имаме едно упражнение. 1. Ръцете напред, с дланите обърнати нагоре. 2. Ръцете на гърдите. 3. Ръцете на кръста. 4. Ръцете долу. Същото няколко пъти. Седнете сега. Пишете заглавие:

СЪЕДИНИТЕЛНИТЕ НИШКИ НА ЖИВОТА!

Има известни положения в живота, които забавляват човека.

Какво наричат това? (ябълка). Аз го наричам забавление. Донякъде и забавленията са на място. При какви условия са на място? При малките деца, за да се освободите от техните несгоди на живота, понеже те си имат в невидимия свят връзки, това са забавления за тях. Но когато възрастният човек иска забавление, какво е неговото положение? Забавлението в дадения случай е една почивка на сериозната ми-

сăл. Сериозна мисъл, значи човек с мотиката, усилен труд е това! Е, каква е разликата между едно забавление на ума и един сериозен труд на ума? В труда има някакъв капан, а в забавлението няма нищо. Запример забавление е, вземеш една книжка и с ножиците режеш, режеш, правиш си едно упражнение или вземеш някоя книжка и я късаш, късаш и това е забавление; или – едно листче или някое цветче, късаш го, късаш, забавляваш се. Но има един преходен период, който е от забавлението към работата. Вземеш ти хляба и по същия начин го начупваш на малки парчета, вземеш една паница, туриш хапките вътре, бръкнеш някъде, извадиш малко сирене, натрошиш и него вътре, забавляваш се; след това вземеш вряла вода, туриш малко вряла вода, залееш всичко, туриш и малко прясно масълце, така прясно краве масло, едва счукано, тогава вземеш една лъжица и започваш да свириш първото парче. Това забавление има нещо съществено; това, което ще извадиш от паницата, ще видиш дали твоята попара е хубаво направена и ще се произнесеш върху нея. Ако попарата е хубава, какво заключение ще извадите? Че хлябът е бил добър, после дали сиренето е добро, маслото прясно, водата чиста, лъжицата, после като сърбаш, след това ще кажете: Лека храна е попарата! Сега аз вземам това от забавленията на преходния период; има такива забавления в умствения и духовния свят; такива преходни състояния ги има във всичките светове. Дробиш ти нещо, нали казват: Каквото дробиш, това ще ядеш! Аз вземам дробенето в правата смисъл. Малки хлебчета, дробиш ги на хапки, кой хляб се дроби? (сухият). Да, сухият, а който не е сух, той се яде със сирене. Следователно, ако имате една суха мисъл или едно сухо желание, скука е станало в живота ви. Скуката в живота подразбира, няма с какво да се занимавате, искате да преминете от едно състояние в друго и трябва да имате един метод. Добре тогава, ако вие имате тези чувства, как ще направите вашата попара? Преведете сега какво значи – вашата попара? От физическото поле направете една умствена попара. Много мъчно може да се направи умствената попара. Нали? Умствена попара е когато разрешаваш на физическото поле квадратурата на кръга. Защото, както

и да разрешаваш, все ще остане въпросът неразрешен. Тъй е, че въпросът не се разрешава с попара. То е едно изключително условие. Само когато имате сух хляб, а ако вие имате най-хубавото ядене, трябва ли ви вас попара? Ако нямате какво да правите, да разрешавате, тогава квадратурата на кръга, това е попара, едно хубаво занятие; и всякога, за да разрешиш една мъчнотия, трябва да има нещо, което не се разрешава. Защото ако нещата се лесно разрешават, почва да липсва нещо на човешкия характер, губи се онова мъжество у човека. И ако никак не се разрешават въпросите, тогава човек идва до отчаяние, губи смисъла на живота. Онези, които са се обезсърдчили, казват, животът няма смисъл. Въпросът не може да се разреши. Действително, целокупно животът не може да се разреши. При сегашните условия квадратурата на кръга не може да се разреши, но възможно е за бъдеще при други числа да се разреши квадратурата на кръга. Като се разреши една мисъл, ще видим, че този кръг съставлява част от някое друго тяло, може да се разреши, но при сегашните условия все остава на кръга нещо недоразрешено. Е, колко единици остават там. Каква е формулата? ($\pi.r^2$ е формулата за лицето на кръга, а онова число, което не може да се разреши, е 3.14 ..... и нещо). Туй показва, че числата на кръга са неизмерими помежду си. Сега аз тълкувам какво разбирате вие под думата: несъизмерими числа? Да кажем, че ***AB*** е диаметърът. Окръжността е несъизмерима, понеже е един незавършен процес. (Трябва да се намери една отсечка, която да може да се нанесе и на окръжността, и на диаметъра, такава цяла отсечка на физическото поле няма). Казвате, несъизмерими отсечки, несъизмерими числа и несъизмерими плоскости, значи там процесът е незавършен. Ти ако имаш една ябълка, можеш ли да определиш каква ще бъде величината? Не можеш. Най-първо ти ще имаш един малък плод и после трябва да чакате, докато тя завърши своето развитие. Тогава може да определите приблизително каква ще бъде големината ѝ. Това е само идея да имате. Щом кажем неща несъизмерими, у вас има едно механическо разби-

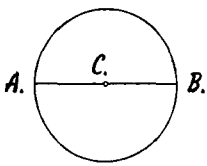

ране; казвате, това е несъизмеримо, не може да се измери. А щом турим: процесът е незавършен, каква е идеята? Сега между двете понятия, несъизмерими и незавършени процеси, какво се разбира? Допуснете, че диаметърът ***AB*** е несъизмерим, тогава кръгът ***C*** е един незавършен процес. Какво е тогава отношението между несъизмеримите величини и незавършения процес в идеята вътре? (Има нещо сходно в тях, те са нещо идентично). Да, има. Те не могат да се съизмерят, понеже процесът е незавършен и трябва да се чака; дотам, додето сме стигнали, не можем да го измерим, но онзи път, който сме изходили, ний не сме го измерили, нямаме всичките данни за този път, има нещо, което липсва.

Сега ние ще оставим тези понятия, нали думата е за забавленията. Тогава ние се спираме между едно забавление на живота и една сериозна работа. В какво седи забавлението и в какво – работата? В забавлението вие нямате никакъв приход, а имате всякога разход. Забавление може да си позволи само един богат човек, крайно богат човек. И въобще забавление дават най-много на децата, понеже те са най-богатите. Най-богатите същества на земята това са децата. Те са като царе и като князе, една, две, три години и след това те изгубват тази магнетическа сила и те стават като обикновените хора. И тогава им дават работа. В дадения случай вие трябва да се абстрахирате от сегашното ваше състояние, в което се намирате. Човек, за да разбере правилно живота, той трябва да разбира един основен закон. Той трябва да се абстрахира от дадените условия, при които той може да живее. Да кажем, че вие сте един пътник, а сте някой княз, имате всичко на разположение, но тръгнете на разходка неприготвен и въпреки, че сте княз, вие опитвате несгодите на живота като един обикновен човек. Каруца нямате, дреха и т.н. Какво трябва да правите в дадения случай? Да се примирите с условията и да гледате колкото се може по-скоро да свършите с тези неблагоприятни условия. Това зависи напълно от вас. Вие сте тръгнали на планината на екскурзия и трябва да стигнете, колкото се може по-скоро върха, и да се върнете назад. Но върхът е далече, тогава се изискват две неща от вас. Трябва да бъдете умни и да си помис-

лите, да се качите ли или да се върнете назад? Има и едно трето положение, задачата остава неразрешена. Ти ще идеш до сред пътя и ще кажеш: Ние ходихме до върха. Всъщност ти си ходил само до сред пътя. При това казваш, отлично беше времето! А не беше отлично времето. Лошото време го застави да се върнат назад.

Сега аз ви говоря направо на въпроса, близко до сегашния ваш живот. Да кажем, че вие сте свършили гимназия, някои от вас са свършили и университет, имате известно знание, което трябва да ви послужи за условията, при които сега живеете. Това знание трябва да го употребите, защо да ангажира само вашия ум. Например представете си, че вие сте един математик, разбирате много добре математиката и метеорологията, но намерите се при едно дъждовно или ветровито време. Питам, как ще употребите математиката си? Представете си, че вие сте един химик или физик, учили сте как се образуват дъждовете, но намерил се при неблагоприятни условия, виждате как се образува дъждът, изсипва се отгоре ви, измокря ви. Питам, как трябва да употребите вашата физика в дадения случай. Ако сте един умен физик, вие ще имате една мушама отгоре си и ще я турите на гърба си, та когато дъждът пада отгоре ви, да не ви засегне, както патицата. Тя след като е мислила, мислила дълго време, тя има всичките условия да се справи с живота. И тя като е правила много опити, казва, трябва да си импрегнирам дрехите и намира известна масчица, маже ги, гледа ги и макар, че живее във водата тя не иска водата да бъде до нейната кожа. И тя като един водолаз е запазена. Макар че водата е толкова хубава, тя казва, тази вода не трябва да бъде близо до моята кожа. Та известни условия в живота са необходими да бъдат до нашите пера, но не и до нашето сърдце.

Та каква беше основната мисъл? (За забавлението). Забавлението е едно встъпление, едно приготовление към една много сериозна мисъл, към сериозен труд. Например сегашният ви живот, степента, додето сте стигнали, как ще числите вашия живот? Какво представлява забавлението? (Приготовление към сериозна мисъл, работа към сериозен живот.) Е, кой е онзи, който приготовлява сега. Вие след като се гот-

вите дълго време,може да станете такъв,за какъвто вие мислите. (Ама ние не се готвим,нас ни приготовляват.) Има нещо вярно в това,защото ако други ни приготовляват,ние ще бъдем само кукли. Пък ако ние сами се приготовляваме,по какво ще се отличавате. За да се разгледа един въпрос,за да бъде научен,колко положения се изискват?(За да бъде един въпрос научен,най-първо той трябва да бъде подкрепен от опита и второ със зряла мисъл.) За да бъде подкрепен,трябва да има нещо,което да ни интересува. Изучавам аз слънцето,трябва да ме интересува то,за да го изучавам. Ако няма една съединителна нишка между слънцето и мене,аз не мога да го изучавам. Нека вземем един по-близък предмет. Представете си,че вие имате един приятел или някой банкерин,от който вие искате да вземете пари. Какво правите? Изучавайте банкерина. Защо?Понеже имате интерес да вземете пари. Но същевременно и той ви изучава. Той найпърво ще ви откаже,ще каже,ще помисля малко,ще видя дали имам достатъчно пари,средства,за да ви отпусна известен кредит. Защо?Ще ви изучава дали ще може да платите онова,което ще вземете. Може би ние в природата,ако никак нямаме връзка с предметите или с живите същества,да ги изучаваме без да имаме никакъв интерес,нищо не ни ползува. Даже вземете всички тия хора,които се занимават с науката,зоолози и ботаници,все имат известна връзка с тези предмети. Някой си ботаник го интересува живота или някой химик,може ли химията съвсем да бъде отвлечена наука?Практически има нещо,което да го интересува. Или по физика,или по биология,все има нещо,което да ги интересува в дадения случай. Е,допуснете сега,че вие се занимавате с проучването на опитната наука. Кое е онова,което трябва да разрешаваме в окултната наука. Сега вече,за да проучаваме окултната наука,това не е попара. Да изучаваш окултната наука,то е вече един топъл хляб,изваден от пещта,маслото е отлично,имате и отлично сирене,тогава не ви трябва попара,а изисква се едно солидно дъвкане. Окултната наука,аз сравнявам,най-хубавото ядене,което може да има човек. Защото яденето на попара или на чорба,това е само гълтане,то не е никакво ядене. А за да изучавате окул-

тната наука, вие имате една солидна храна, с която може да се упражни вашето дъвкане и могат да се развият вашите органи. И тогава всеки, който изучава окултната наука, той ще има права мисъл и той всякога ще бъде здрав. Да ви кажа аз какво разбирам под права мисъл. Щом вие се смущавате и разсъждавате, това не е разсъждение! Щом ти се смущаваш, у тебе има известен страх, а там дето съществува страх, никаква наука не съществува. И когато проучавате какъвто и да е предмет, не тургайте за тил да ви бъде страхът! „Аз като свърша училището, какво ще правя", че вие сте турили тил вашия страх. Или „като живея добър живот какво ще стане?" Така не се мисли! Това е страх. Е, може ли един човек да свърши? Идеята за свършване вие няма да я разрешите като един конкретен процес. Но ще знаете, след като завършите един процес, във вашия живот ще започне втори процес. Там, дето сте завършили единия, ще започне вторият процес.

Та казвам, в древността както и сега, онези, които са изучавали окултните науки, са изключили младия. Младият не може да бъде окултист, понеже деца не могат да бъдат окултисти, понеже не могат да дъвчат още. Всеки човек, който не може да мисли правилно, той не може да бъде окултист; не, че не е способен, но понеже не са му изникнали зъбите. И ако човек не може да съпостави нещата правилно, ако това той не знае, той не може да бъде окултист, окултен ученик. Понеже ще има лъжливи резултати и ред разочарования в живота си. Тогава в окултната наука се изисква едно сортиране на онези понятия, които съществуват в ума ви, върху онези основните идеи, които са важни и с които в даден случай можеш да работиш и можеш да боравиш. И допуснете сега, ти искаш да станеш щастлив, вземете не в тази обикновената мисъл щастие, като цел го тургат те. Щастлив трябва да бъде животът ти, за да бъде хармоничен. Какви са условията, за да образуваш един добър живот. Я, Н. кажи, кои са добрите условия на щастливия живот? (Първо майката и бащата, околната среда и храната.) Значи, благоприятните условия на земледелеца е самата местност, богата почва, която може да има, изворите, реките, които са там, после време-

то, ветровете, които духат; после в коя зона се намира земята. Да кажем, ако вие искате да изучавате земята, ако вие искате да станете един отличен градинар, коя част ще изберете? (умерения пояс) Но ако искате да имате от всичките видове растения? (тогава тропическата зона) Ще изберете най-хубавата област на тропическата зона, защото там са най-красивите местности. Помнете, че всякога там, дето има най-силни контрасти, там, дето е най-голямо злото, там в обратната посока е доброто. И колкото доброто е по-малко, толкова и злото е по-малко; и колкото доброто е по-голямо, и злото е по-голямо. Под думата зло разбираме онези неблагоприятни условия, които противодействат за развитието на човешката мисъл и чувства, те противодействуват на добрия живот. А под добър живот разбираме благоприятните условия, онези сили, които действат за полза на доброто. И за онзи процес, който служи за подигането на вашия ум, на вашия живот. Имате една мисъл, която ви безпокои. Какво има в безпокоенето на тази мисъл. Има нещо зло, но злото вие не го схващате, не го виждате. Тогава коя мисъл е добра? Всяка мисъл, която ви внася радост, има елемент на доброто. Ние наричаме добро в даден случай известно съчетание, благоприятните условия са всякога един признак на добро. Доброто настроение, но може да има една малка илюзия. Но казвам, в самите контрасти на живота, контрастите могат да бъдат от две противоположни естества. Един окултист е един човек, който може да примири злото с доброто. Животът е една наука, която примирява доброто и злото. Или наука, която примирява добрите и лоши условия, които съществуват. Къде е човекът, допуснете, че съществуват два свята, съществуват хора бедни, това е едно зло, съществуват и хора богати, това е едно добро. Но богатството в дадения случай може да произведе лоши резултати. Сиромашията е едно зло, но при дадени условия сиромашията произвежда добри резултати. Второто положение имате резултатите: богатството е едно добро, но при дадени условия, то произвежда лоши резултати. Тогава имате резултатите на доброто и на злото. След като имате резултатите на доброто, какво ще намерите? Ще намерите богатия затворен в затвора, а сиро-

маха пуснат на свобода. Такъв пример имаме ние. Първият човек беше богат човек, отличен архимилионер в райската градина, но направи едно престъпление и намери затвора, изпъдиха го от рая навънка. Изпъждането от рая, това е един затвор. Хората и досега се намират в един затвор и ние не сме доизлежали още. Наближава един период и още малко остава хората да си доизлежат. Всинца вие сте в затвора още и по причина на този затвор, на тези лошите условия, вие казвате: Лошите условия, това са в затвора, от богатия резултат на вашите прадеди и прародители.

Та казвам ви сега, ако богатството на човека, той трябва да разбира окултните науки, да разбира живота и силите, които са у него, с които може да разполага. Сега, тъй както се разглежда въпросът, окултните въпроси са трудни, понеже нямат един завършен резултат. Сега аз казвам: Това е една окултна фигура. Какво ще разберете от българското Ж? Това е една формула, с която мога да разреша каквато и да е трудна задача, в дадения случай каквато мъчнотия и да имам, аз мога да премахна тази мъчнотия, само с известно поставяне на ръката върху главата и всичкото неразположение може да изчезне. Да кажем вие имате някоя мисъл, но ако вие в даден случай знаете да поставите как ръката си, неразположението, което имате, ще изчезне. Да кажем страхлив сте, ако не знаете, как да се справите, вие ще хукнете да бягате, срещнете някоя мечка или някоя голяма неприятност, пак хукнете, но след като бягате, казвате: Няма я мъчнотията и се спирате. Какво трябва да бягате при... .

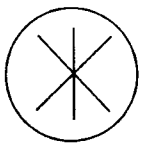

Някой път вие действувате с окултната наука, иде някой насреща ви, казва: Аз ще ти дам да разбереш и маха ръка с юмрук. Ти иди насреща му, отвори си ръката (като поздрава) кажи му: Чакай малко, ама толкова години не сте ми дали пари, маха той с ръката си нагоре, надолу парите ми трябват. Такива въпроси не могат да се уредят с махане на ръката. Питам сега, ако не бяхте поставили ръцете по този начин (на юмруци) какво ще стане? Този човек, който свива ръката, а вие нищо не може да направите. Ти си отвори ръката насреща му и всичката тая мъчнотия ще се премахне.

Имате вие една мисъл, която влезла в ума ви, искате да извършите едно престъпление, какво движение трябва да направите, за да се освободите от тази мисъл? В окултната наука има известни магически формули и магът знае това. Той е като един лекар, има си известни формули и известни вещества, щом ти си неразположен, той ще те накади с тамян, нали казват: Накади дявола с тамян, да избяга. Този тамян, този екстракт е чист, той ще подействува на твоето обоняние и ще произведе едно благотворно разположение на ума. Казваш: Аз не вярвам в тамяна. Не е въпросът да вярвате. Тамянът е един резултат, може да го употребяваш, но всякога да употребяваш тамяна, това не е наука. Само при известни условия може да употребяваш тамяна. Защо употребяват хората сега тамяна? Когато природата е създала тамяна, тя е имала нещо предвид. Да се коронясват царете с него, това отпосле е дошло. Когато тя е създала маслото, тя е имала предвид само да коронясва стомаха, а не главите на хората. Природата казва тъй: Ако стомахът е нормален, и главата е нормална, ако стомахът е намазан, и главата ще бъде намазана. Природата казва: Аз мажа стомаха, а стомахът трябва да маже главата у тебе.

Сега вие ще направите едно възражение: как тъй стомахът да помаже главата и се противопоставяте на това. Някои високопоставени дами си имат слугини да ги обличат, да им правят прическите. Нали високопоставената княгиня седи пред огледалото, а онази слугиня я маже. Има ли нещо неестествено в това? По същия начин стомахът може да направи това, той може да помаже главата на своя господар и да направи известна прическа, да прати онази енергия, с която човекът може да работи.

Та казвам: На физическото поле и вие не започвате с чисто идеалния живот, започнете със света, който Бог е създал, видимият свят това са реалните числа, с които трябва да започнете. Намирате се при неблагоприятни условия, боли ви коремът, тури дясната си ръка на плексуса, не може да разрешиш някой въпрос, гладен си, искаш да направиш известно престъпление, да крадеш, ти се поставяш на изпит, тури си ръката на пъпа, на зоната между разумния и животинския

свят. Може да вземете и следното положение: да турите дясната ръка на стомаха,а лявата на кръста. Ти мислиш да влезеш ли в градината,да ядеш от хубавите ябълки или да чакаш. Когато видиш някъде хубави ябълки,ти погледни през оградата как са наредени дърветата и след това кажи: Тези плодове са на някой мил човек,колко искам да го видя и няма да се мине дълго време,той ще излезе и ще каже: Ти си пътник и така ще завържете един разговор,той ще ви заведе в градината си и вашето желание ще бъде постигнато по един много красив начин. Значи когато си туриш ръката на стомаха, ти си разговаряш със стомаха. Стомахът е много умен за материалните работи,той е такъв философ и такъв химик,от физика разбира,по хигиена разбира и ако му дадеш нещо,което не е за него,той казва: В моята фабрика такова нещо не може да влезе,ние такава стока не обработваме, понеже ще се компрометира цялото предприятие. Вие казвате: Глупав е стомахът. Не,не е глупав и много пъти нашата работа зависи от нашия стомах. Вие ще разсъждавате малко по друго яче за онази храносмилателна система, за онази разумност,която влиза да кредитира живота,чисто като един окултист ще мислите. Ти за стомаха си ще мислиш като едно велико предприятие в живота,което се финансира отнякъде и тогава напредъкът на вашия ум,напредъкът на науката,всичко това зависи от нормалната работа,който работи разумно. Тогава ще имате една нова философия. Вие сега някой път смесвате стомаха с търбуха,казвате: Мозъкът не трябва да яде. Не не трябва да ядете,а тепърва трябва да се учите как трябва да ядете. Да давате на стомаха си само чорба да яде,това не е наука. Стомахът това е едно отлично предприятие. Той казва: Ще дадете една храна добре сдъвкана – един отличен материал и каквото искате тогава нашите фабрики тогава може да изкарат. Щом не дадете един здрав материал,ние не можем да го приемем и ако не давате добър материал,ние не отговаряме за лошите последствия, нашето предприятие не се ангажира с това.

Та сега окултната наука е,която разрешава тези въпроси на живота – мъчните въпроси за добро и зло. Доброто и злото са съответстващи сили,може нещо за мене да е зло при

известни условия,но при други условия това не е зло. Твърдата храна за едно дете е зло. Ако вие нахраните едно дете с твърда храна, ще му причините смърт, но ако един човек на пълната възраст го храните само с мляко, вие ще осакатите неговите зъби и ще осакатите стомашната му система, следователно, ще измените режима на млякото и ще му дадете храна да дъвче. Човек, който не знае да дъвче, той не може да мисли. Затова, ако ти искаш да мислиш сериозно, трябва много да дъвчеш храната си. Тези млекопитающи, които преживят, защо са кротки, защо преживят тия животни. Конят преживя ли? Не, той е по-сприхав. Вземете вола, защо е той разположен? След като е насъбрал храната си, седне и започне да преживя. Има нещо много красиво в това. Той седи като един философ, който завършил работата си и започва ритмично да преживя. На някои от вас, които нямат търпение, аз мога да ви препоръчам, намерете едно стадо от волове и наблюдавайте ги половин час как преживят, тъй хармонично върви движението като под такт и ще се върнете с едно много приятно впечатление. Седи той спокойно и гледа, какво мислиш?

Та казвам: Ще пренесете вие въпроса малко по-дълбоко, някои не се спирате на преживянето, но всички преживни животни имат един отличен навик, трезви са те и имат много спокойно състояние. Турчинът казва: Светът ми да изгори, кожата ми да не изгори. Волът казва: Днес ядохме хубаво, ще се оправи светът, преживя си той. Свири си. И след като се нахрани, той ще стане, ще си поразмърда опашката, ще разтърси врата и ще започне по-сериозната работа. Някой път трябва да преведете. Значи преживянето е един въпрос да се справяш с една мъчна окултна страна, че всичките тези волове се са окултисти в първа степен и изучават окултизма, как да се справят, при най-неблагоприятни условия се намират. И ако вие зададете въпроса от чисто окултно гледище, защо преживят животните? Преживянето е един метод на природата. За да може едно същество да мине от едно състояние в друго, непременно трябва да преживя. И когато кажем, че трябва да преминем от едно състояние в друго, това е защото ние сме в едно напрежение, наб-

рана е мисълта и трябва да се асимилира всичко това, трябва да отделите потребното от непотребно и трябва да имате един материал обработен.

Та съединителните нишки, тези разхвърляните моменти на живота трябва да знаете как да ги съпоставяте, за да може да изкарате един хармоничен процес у самите вас. Случи се нещо в живота, ако ти не може да го поставиш на мястото, какъв ще бъде резултатът. Да допуснем, че вие имате едно състояние хрема или вие боледувате, ако у вас се зароди един страх и кажете, какво ще стане, ако аз боледувам, какво представлява болестта сама по себе си. Болестта показва, че отрицателните сили са взели надмощие във вас. Нали онзи воденичар турга една дъска там, за да запуши воденицата, за да тече водата нормално и да не се развали келевото. Щом условията станат неблагоприятни, ти ще повдигнеш малко дъската да се изтече тази енергия. Във всяка една болест има излишна енергия. Ако вие бяхте един окултист, като един мъдрец да виждате работите, вие щяхте да забележете, че болестта не е нищо друго, освен че са дошли милиони скакалци, които всичко изядат и трябва да вземете мерки да изпъдите тези неканени гости. След всяко боледуване, човек олеква. Къде е отишла тази материя. Някой човек ще го премерите 80 кила, след една болест 20 кила, къде е отишла тази енергия? Тя се е погълнала отнякъде.

Казвам по този начин на разсъждение, вие не можете да приложите новите методи. Имате една болест – и царете, и простите хора страдат. И лекарите, които лекуват, и те страдат. Веднъж в Сливен ме вика един лекар и казва: Мен ме е страх да ме лекуват моите колеги, той го е страх, че може да му дадат едно лекарство, което може да има съвсем фатален резултат върху неговия организъм. Той сам съзнава, че някои лекарства не са тъй подходящи да му помогнат. Казва: Ще ми направят един консулт, после ще ме заставят, нещо, което аз не обичам. Въпреки че той е лекар, като дойде до себе си не може да лекува. Казва: Аз не може да се лекувам, понеже съм в едно тревожно състояние, зная какви лекарства мога да взема, но ме е страх, мога да взема по-висока доза? Той обяснява: Имам един процес, който може да

се обърне на пневмония и след туй тази пневмония може да се прехвърли в главата ми, да имам едно възпаление и тогава да имам един удар. Тези са признаците, какво трябва да се прави? Аз му дадох една окултна формула. Тя седи от сто грама течност, направена от известен сироп. В дадения случай след като пие от този сироп, веднага пневмонията си заминава и възможността за апоплектичен удар и тя изчезва. Тази течност има условия да погълне всичките отрицателни сили. Аз вземам тези изключителни случаи, има известни мъчнотии в живота, които ще срещнете, и вие още от ранна възраст трябва да знаете да се справяте с тях. Не бъдете немарливи, да кажем вие сте немарливи към вашето здраве, простудите се, казвате: Няма нищо. Но една малка простуда може да промени условията, трябва да знаеш как да премахнеш тази простуда. Имаш една малка хрема, дойде от ония отрицателните сили, всичките нечистотии да се изхвърлят навън, направете едно изпотяване, преоблечете, уталожете вашия ум, подобрете вашата храносмилателна система и гледайте да се справите с каквито противоречия имате, защото човек, за да бъде здрав, той трябва да се справи с всичките мъчнотии в даден случай. Защото болезнените състояния започват винаги с една вътрешна тревога, която човек сам може да си създаде.

Съединителните нишки в живота – трябва да поставите всяка една нишка на мястото си. Има нишки ненужни в живота, а има нишки нужни. Та всичко онова, което е нужно, вие го задръжте. Само по този начин може тази наука, която ще съедини или обобщи нещата, да ви даде един практически резултат, за да знаете как да се справите с мъчнотиите на живота. Аз наричам всяка една практическа окултна наука е добра. Сега какво влияние има упражнението, което в началото на часа направихме. Ръцете, поставени по този начин (напред с дланите нагоре), оказват влияние на известна връзка. Едно време нали така биеха децата по ръцете. Защо биеха ръцете, когато главата е виновна? Някой път учителят като шибне детето с тънка пръчица по ръцете и то веднага си дръпне ръцете назад. Учителят казва: Дай ръката си, той иска да каже: Между теб и мене няма никаква

връзка и той туря пръчката да направи тази връзка. Когато учителят бие ученика, то той иска да се сприятели с него. Ако туй дете има вяра и погледне учителя право в очите, учителят ще махне пръчката, но понеже детето го е страх и мисли в себе си една лъжа, крои да направи един долап, тогава у учителя се заражда едно желание да го удари. А онова дете, което знае окултната сила, ще остави ръката си, тогава учителят може да не го удари. Сега учителите са загубили пръчките си, нали сега не се позволява да се бият децата. Трябва ли да има съединителна нишка между хората? Трябва да има. Трябва едно хубаво разбиране на ония процеси, които съществуват между природата и човека. И сега няма да се занимавате с външния живот, със стария ваш живот, понеже влизаме в една година, сегашният предмет, върху който ви говоря, е отличителен при особени условия може да се говори така, понеже вие имате една година, която не си отива и имате една година, която не идва. Сега се чудите какво ще правите със старата година, която не си отива, и с новата, която не идва. Какъв е законът на отиването и връщането в света? Да допуснем, че имате следния слог ЕЛ. В този слог се крие известна сила, как ще произнесете този слог. Накъде е движението на Е и накъде на Л? Тука имате два елемента, които се движат в противоположни посоки под прав ъгъл. Следователно, чисто от материално гледище, трябва да пазите равновесие. Какво значи ЕЛ? Човек може да произнесе този слог ЕЛ, е-то да е ударено, а може да каже ЕЛ, л-то да има ударение. Ако вие дадете ход на съгласната буква, ще добиете едни резултати и ако вие продължите първата буква Е-е-е, ще дадете друго направление, ще имате други резултати. Значи нещата, които вървят по права линия, казваме: Какво ще правиш после? Движението е все в хоризонтална площ. Имаш една мъчнотия, непременно до Е-то трябва да туриш една съгласна буква, на която течението да отива нагоре към слънцето. Тогава какъв е цярът на Е-то. Е-то е един аристократ, който изисква баница, направена с масло и сирене, тогава до Е-то ще туряш Л, кажете няколко думи на български език, които започват с Л! (лоза, лимон, любов). Има известно съотношение, което се дължи на из-

вестни символи и слогове. В човешкия ум има някаква дисхармония. В разумния човешки живот той е дошъл до известно неразположение, това се дължи на някаква причина вие непременно трябва да се справите с тази причина, за да добиете известен резултат. Да допуснем, вие се сърдите. Защо човек може да се сърди? Може да се сърди, че хлябът не е донесен навреме, или че дрехата не е направена както искате, или че обущата не са готови. За колко неща може да се сърди човек. На физическото поле може да се сърди за ядене, може да се сърди, че леглото не е направено или може да се сърди, че обстановката в училището, където ходи, не е добра, професорите, окръжающата среда или пък може да се сърди, че хората, с които е заобиколен, не са в хармонично състояние с него, тогава той се намира в дисхармонично състояние с тях. Та или на физическото поле той е в хармония, или в сърдечния свят може да се намира в дисхармония, или в умствения свят. Най-първо трябва да разрешите откъде иде причината на вашето неразположение. Сега тези въпроси са важни за едно здравословно състояние.

7.18 ч.с.

Сега вземете един ваш приятел Кузман, къде е сега? Никой от вас не може да знае (и той е тук в клас). Философски така можете да кажете, но никой не знае на кое място е сега. Не се знае. Кузман сега е разпуснат; той е някъде, но къде? В дадения случай когато онази пеперуда излезне от своя пашкул, къде е пеперудата? Вие сега като идете при Кузман, ще намерите неговия пашкул, но това разумното, къде е сега? То е извънка. Когато пеперудата отива при цветята, тя ходи само и наблюдава къде има цвята. Физически работи я занимават, само цветята я интересуват нея. Понапред тя е ходила по земята, по листата, а сега? Досега Кузман се мъчеше. Тук да не го стъпчат, там да не го стъпчат; а сега Кузман хвръкна и ще го видите, той само наблюдава тия цветя дали има тук медец, там медец, да си вземе. Той казва: Дотегна ми да кашлям все по земята и сега поне да се нахраня; и той сега си взема най-хубавия обяд,

който някога е ял. Защото човек като замине на другия свят, той има най-хубавия обяд и той се разполага царски – един обяд! И след това, като направи този обяд, добрият човек ще извади и ще плати богато, а онзи, който няма достатъчно средства, той ще влезне в тази гостилница да яде, но като речеш да платиш и нямаш, гостилничарят ще те изхвърли.

Та онзи, който правилно не е разбрал живота си, като дойде до този гостилничар, ще каже: Много съм загазил тук. Та казвам, сега какво трябва да направите на физическото поле? Трябва да извадите една поука от живота на Кузман. Не трябва да пресиляте работите, ако ги пресилвате, вие всичките може да се намерите в положението на Кузман. Какво ще правите сега за Кузман, имате ли една идея? Сега какво сте намислили да направите за Кузман? (По възможност всички от класа да идем на гробищата и да присъствуваме на погребението на тленните останки). Сега вие ще оставите домашните му свободни, те ще си направят, те каквото искат и вие ще си направите, вие каквото знаете – вътрешно. Един ден аз ще ви събера да направя Кузман предметно лице, за особено учение на всинца ви. Сега Кузман представлява един процес незавършен. (Иван. Кузман ми казваше: Аз виждам тук всеки живее само за себе си, дано моето нещастие послужи за урок на всички). Това индивидуализиране на всеки, когато човек иска да се индивидуализира, той всякога произвежда смъртта и тя иде като един резултат. Човек първо е един откъснат лист от дървото, той иска да бъде отделен, но той трябва да чака онзи процес на плода да узрее. Той трябва да чака. Само семката може да се посади; семката, която е слезла от дървото, това е процесът на човешката душа – завършването на душевния процес, да има един завършен плод. Само в този смисъл се разбира личността. Те не могат да го разберат. Личността и на Кузман за вас остана като един човек неразбран, тъй затворен в себе си. Но Кузман аз го считах за едно цвете, което искаше да расте в северния полюс. Той не беше в състояние да надмогне и вследствие на това, понеже не можа да надмогне тук, той трябваше непременно да си

замине,за да може тези неща да ги реализира на друго място. Следователно заминаването от едно място на друго е един процес, който той трябваше да извърши; но сега ще си реализира своя план,който той мислеше да го реализира,горе ще го изпълни. Под „горе“ разбирам тези благоприятните условия; той ще влезне между приятели,които ще му съдействуват да постигне това,което той искаше. Между вас той живееше неразбран. Той не ви разбра и вие не го разбрахте,нищо повече. Казвам,вие всички все ще се намерите в положението на Кузман. Аз не искам да гледате на външната страна на живота. Животът си има едно хубаво разрешение,вътрешно разрешение. Има неща,които може да се предприемат,да се турнат на план и да остане във вас,не един спомен,ама да запазите сегашните ваши добри отношения,да можете да се съобщавате по радиото,не както спиритистите се съобщават; има един начин за съобщение, за възприятие с възвишения свят; и може при много благоприятни условия да ви покажа един начин, по който *може малко да си кореспондирате сами. Сега не е въпрос* до формите, за съдържанието; но когато нещата са верни, може да има известна разумна връзка. Когато нещата станат умерени и разумни, за да можете да се чувствате във връзка,животът е разумен. А за един разумен свят,може да има тази вътрешна връзка.

Та казвам,Кузман беше един човек роден при неблагоприятни условия. На каква възраст, колко години имаше? (Таман 30 години започваше) От 30 до 33 години, това са най-критическите години, една критическа възраст. Той *замина на възрастта, на която и Христос замина. Е, как* считате сега, заминаването на Кузман една печалба ли е или една загуба? (Т. за него е печалба). А за вас? (За нас е загуба). Тогава ако за него е печалба,а за вас е загуба,де е ползата? Плюс и минус нали се взаимно унищожават? Те се допълнят; 5 спечелил и 5 похарчил,(има равновесие). (Донесоха в класа една голяма тепсия жито). Това е печалба сега. Кой го донесе? (За 40 дена на Соничка и Зорка от майките). Загубата е всякога,когато не можем да разберем един човек и че не сме му дали от любовта си толкова,кол-

което трябва. Кузман не можа да ви предаде толкова от неговата любов, колкото трябваше, и вие не можахте да приемете от неговата любов, колкото трябваше. Едно официално срещане, малко пошегуване, то е една маневра външна, но това още не е животът. Защото да обичаш един човек, трябва значи да влезнеш в неговия живот, да видиш живота му какъв е. Когото обичаш, ти и почиташ; един човек, когото ти не обичаш, ти не можеш да го уважаваш. Обичта винаги трябва да бъде свързана със закона на свободата. Да обичаш някого, това значи той да е свободен пред тебе и ти да си свободен пред него. Това значи, да обичаш някого. И да обичаш някого, който пред тебе може да бъде свободен. Да обичаш някого, значи той да бъде свободен пред тебе. И да те обича някой, значи ти да бъдеш свободен пред него. Няма ли тези качества, значи няма никаква любов. Любовта е, която дава живот. Три процеса стават едновременно: да обичаш някого, значи ти си господар. Но едновременно онзи, когото ти обичаш, трябва да го оставиш свободен; и да обичаш ти някой, значи ти да бъдеш свободен в неговата любов; и ако неговата любов те прави свободен, той те обича. И той да те обича, значи да го оставиш свободен. И ако в неговата любов ти можеш да го направиш свободен, значи той те обича.

Та сега ще научите едно за Кузмана; тази е идеята – да бъдеш свободен! Да бъдат хората в тебе свободни и като обичаш да правиш хората свободни, и като те обичат, да те оставят и тебе свободен. Тази мярка я дръжте всякога в ума си! Там, дето се раждат известни противоречия, дето няма свобода в Любовта, с тази любов не може да се разреши и развие животът. Защото, ако допуснем, във всеки един човек живее един Божествен елемент, това Божествено начало да е скрито някъде. Каквито и да са тежестите и паденията на човека, каквото и да говори, каквито и философски разсъждения и да има, щом дойде до човека, да се установи върху този Божествен принцип – това Божественото веднага да се постави на неговото място. Защото у всинца ви сега трябва да се роди Божественото, трябва да дойдете до Божественото. Не разглеждайте човешкия живот, но Божествения чо-

век, защото хората ние можем да се обичаме само при едно условие. Когато Божественият елемент се проявява в нас, само тогава може да се обичаме. Ти обичаш извора, не заради мястото, не за големината, но заради водата, която извира от този извор. Ти обичаш свещта, може да е голяма, но не за големината ѝ, но заради светлината, която тя дава. Любовта е приятна, защо? Заради живота. Любовта е Любов дотолкова, доколкото тя внася живот вътре у нас. И това е Любов. И ние казваме, че Любовта е по-възвишена, колкото повече живот внася и толкова Любовта е по-голяма и по-възвишена. Колкото по-малко живот дава, толкова е по-малка и по-слаба и обикновена в своите прояви. Казвам, ако вие разбирахте закона, Кузман и досега щеше да бъде при вас, но понеже няма условия тука да живее, то е тъй както синът напуща бащиния си дом и отива в странство, да стане учен човек, нали трябва да напусне дома си? По същия начин много хора трябва да напуснат земята, да идат горе да се учат. Те са не изключителни условия, но един метод.

Та съединителните нишки на живота. Кузман имаше една хубава черта, в неговия характер имаше едно пълно преоценяване. Но това е противоречие на неговата душа. Той имаше едно пълно преоценяване на силите си. Коректен, всякога той знаеше постъпката му права ли е или не. Нямаше колебание. Коректен беше в живота си, в поведението. Той се отказа от възнаграждението си; като учител, той се отказа да му платят 9 месеца по 3 хиляди лева; той веднага се отказа. Това не беше идеално. Той можеше да вземе от държавата, той служи на държавата, тези пари не са на държавата. Но той се постави на такова противоречие, искаше да каже, ако аз си допусна този разкош, ще направя друга погрешка. А човек, който допуска, който се поставя на такива противоречия. Обаче имаше нещо, с което Кузман и той не можеше да се справи. Той не можеше да се справи със своята окръжающа среда. Например, той не беше в състояние да ви накара да го обичате. Да ви накарат по някой начин, не разбирам по физически начин да ви накарат да го обичате; че трябва да имаш сила, със своите мускули, или да накараш един човек със своя ум, или да нака-

раш един човек да те разбере със своята любов. Кой е най-правият път за разбирането, кой е истинският начин? При сегашните условия хората могат да се запознаят и да се разберат само по пътя на Любовта. Идейно само така могат хората да се запознаят. На все таки и в идейния живот може да се зароди известно разногласие и във физическия живот има противоречия, а в живота на Любовта са изключени тези противоречия! В истинския живот на Любовта почти всички противоречия са изключени и ако някой път се заражда едно противоречие, то е една нишка, която пресича този свят, или от астралното, или от умственото, или от други полета. Но в Любовта сама по себе си няма противоречия. Ти си толкова свободен, обичаш някого без да очакваш нещо от него. Тебе ти е много приятно да му служиш и си доволен; готов си да пожертваш нещо без да очакваш никакво възмездие от негова страна. Тебе ти е приятно да напишеш едно писмо или да направиш една малка услуга. И дълго време ти е приятно на сърдцето. Това аз наричам Любов! А щом направиш една услуга и очакваш едно възнаграждение – да имаш един отглас на твоята любов, вече има известни материални допирни точки, в които не можеш да разбереш Любовта. Нали Любовта не мисли за себе си. Тя е благосклонна, дълго търпи.

Та казвам, законът е все същият, онези, които останат неразбрани от своята окръжающа среда, ще заминат. А всеки, който е разбран от своята окръжающа среда, ще бъде жив. Един човек зависи напълно от хората. Когато има голяма обич между бащата и майката, между братя и сестри, в такъв дом смъртта не влиза. А щом в един дом съществува известна дисхармония, непременно тогава почват да съхнат най-хубавите цветя. Защото онзи трън или бодил не заминават, но тия деликатните, нежните цветенца, те при неблагоприятни условия изсъхват. Та високопоставените хора, както беше организма на Кузман, той имаше едно тяло много деликатно; даваше повече, а възприемаше по-малко. И казвам ви, аз наричам заминаването на Кузман – умиране от глад. На физическото поле е тъй. В живота трябва да знаете, когато някой ви обича или когато се намирате в едно об-

щество, дето всички мислят добро заради вас, вие се усещате свободни, душата ви се подига, вие искате да живеете и да направите нещо за тях. Но щом обществото или хората, с които живеете, не ви обичат, вие усещате едно стискане на сърдцето си и казвате: Да си замина. Имаш едно желание да си заминеш. Аз съм слушал някой път майката каже: Да останат да живеят тези малките, пък аз да си замина. Средата не е благоприятна за нея. Или някое дете от дома иска да си замине, казва: Нека живеят другите.

Сега вие носите едно минало, с което трябва да се справите; а към вас се приближава едно бъдеще, с него какво трябва да правите? За което трябва да се приготвите; а имате и едно настояще, с него какво трябва да правите? (Да го използуваме). И още друго? Само в настоящето можеш да изкажеш Любовта си. Можеш да кажеш тъй: Хранил съм го. – Това е миналото. Ще го храня – това е бъдещето. А онзи, който те обича, казва: Приятелю, заповядай двама да ядем. Това е настоящето в живота. Това е най-хубавото положение, което човек може да вземе! И най-голямата придобивка в света е, когато човек се запознае със закона на Любовта. Когато придобиеш един добър приятел, по-голяма печалба от това в света няма. И когато изгубиш един приятел в света, по-голяма загуба няма. Та казвам, вие сега, мнозина хора сега плачат за изгубените условия, а при това правим същата погрешка. Тогава (няма) никаква философия в живота, ако плачем. Плачът показва всякога, че онова, от което човек се нуждае, трябва да му се даде. И му се е дало. Щом човек плаче, показва, че има условия да се поправи. Който плаче в природата, е един признак, че може да се поправи неговият живот. То е кармически, съществуват някъде условия, при които животът може да се поправи. А щом човек не може да плаче, това показва обратното. Че няма такъв път, по който може да се поправи. Тъй щото аз тълкувам тъй. Когато хората плачат, разбирам, има условия да се изправят; а когато не плачат, аз разбирам тъй, когато ние съжаляваме. Външен плач е това. А силите, които съответстват на плача, показват друго. Защото след всеки плач, у човека настъпва едно състояние красиво. Един вътрешен мир настъпва в душата му.

Та сега ще запазите, не да ви бъде паметен Кузман, по старому трябва да му направим един паметник. Най-добрия паметник, който можем да направим. Няма по-добър паметник от този, когато човек изпълни закона на Божията Любов. Тогава ти не можеш да направиш разлика; някой път един човек заминал в другия свят, вие можете да го обичате повече. Любовта е по-идеална. Вие виждате тогава идеалната страна. Той нищо не иска от вас. И затова някои хора, като си заминат за другия свят, повече ги обичаме. Защото тогава виждаме само добрата страна. Лошото остава на земята, а най-хубавите, най-добрите работи остават в ума на хората.

Сега от това, което ви говорих, ще прекарате тия нишки във вашия живот.

(Всички прави) Отче наш. (С вдигната дясна ръка, като за поздрав). (На тръгване Учителят каза: Вземете си всички от житото).

8 - 10 ч.с.

Д.У.С.Б.!

ДОБЪР, УМЕН, СИЛЕН, БОГАТ

X година.
18 школна лекция на I мл.ок.клас.
9.I.1931 год. петък 6 ч. с. (тихо меко време)
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Някое резюме имате ли? (Прочете се резюме: Кога човек страда най-много?) Кои бяха основните положения от миналата лекция. (Съединителните нишки на живота, несъизмеримите числа и незавършените процеси). Сегашният живот завършен процес ли е? Не. Е, може ли да се завърши? Сега ще ви запитам един въпрос, защо ви е знанието? При сегашните условия защо ви е многото знание? Какво ще ви ползува? Да допуснем, че вие разбирате характера на един човек, в какво отношение може да използувате вашето знание? В какво ще приложите това знание? Нещата в природата имат приложение. Тези въпроси са, на които не може да се даде отговор. Ако запитаме, защо ви е зрението или защо ви е слушането, това са въпроси, на които може да се даде отговор. Сега, защо ни е зрението? Всеки един от вас може да даде отговор. Кажи Олга. (Да гледаме). – Да можеш да си намираш храната. А гледането е много празна работа. В зрението има нещо първично. Има една основна мисъл. Най-първо животните са търсили своята храна чрез пипането, то е най-простият метод. Но понеже са го намерили много непрактичен, те са го заменили. След това те са намирали своята храна чрез вкусването, чрез помирисване, чрез вслушване и най-после са дошли до виждането. Най-практичният метод е виждането. Следователно когато вие искате да гледате, вие имате предвид нещо близо до вашето сърдце или близо до вашия ум. Вземете първичната дълбока причина, която е заложена в съзнанието. Се-

га хората се намират в едно патологическо състояние, зрението у тях е отслабнало, вследствие на това и тяхната мисъл е отслабнала. Не мислете, че има много философи. Сегашните философи са деца на миналото. Ако сравнявате сегашните философи с първичните хора, това са деца в своето съзнание. Деца в онова дълбоко разбиране. Да кажем, вие всички се смущавате от вашия живот, не знаете какво ви чака за утрешния ден. Животът ви не е осигурен. Живеете и не знаете защо живеете. Да каже някой от вас защо живеете. Защо живее и за кого живее. Например, защо вие живеете и за кого вие живеете? Как бихте отговорили на този въпрос? Я, Мара, кажи. (Живеем, за да се усъвършенстваме, живеем за Бога). Отлична идея. Но ако ви подложим на изпит, че живеете за Бога, тъй както са правили светиите на изпит. Каква е разликата, ако човек живее за една идея както светиите, по какво се отличават? (По своето разбиране). То е вярно, по своето разбиране. Но когато човек има разбиране за някаква идея, той е готов да направи всичките жертви. Това значи ще живееш за Бога. Щом не можеш да дадеш всичките жертви, разбирането ти не съответствува на жертвите, които можеш да дадеш. Затова именно идеята, за която ние можем да жертвуваме всичко, трябва да заслужава жертвата ни!

Сега отгде тръгнахме? Коя е основната мисъл? (Защо гледаме?) Зрението напълно се обуславя от ония ясни мисли, които имаме в дадения случай. Колкото мислите са по-ясни, по-интензивни, толкова и зрението е по-силно и по-ясно. Щом се намесят чувствата, неспокойните чувства, те отслабват въобще зрението. Зрението на хората отслабва по единствената причина на техните чувства. Понеже чрез чувствата се внася известно разпущане; те вцепеняват нервната система и тя загубва своята пластичност. И вследствие на това тя не може да отговаря на ония хубави вибрации на светлината и хората, почват да стават слабогледи. Та първото нещо, човек, който иска да има на стари години добро зрение, той трябва да има чиста и ясна мисъл! Чувствата да не вземат участие в зрението. Щом дойдеш до зрението, чувствата да не вземат участие. Например, видиш мечка, вълнуваш се, видиш змия, вълнуваш се, видиш някоя планина, уплашиш се от нея; ви-

диш тъмните облаци, уплашиш се. Това са все емоции, които влизат у човека. Защо се плаши човек от мечка? Дайте равносилното на мечка в човешкия свят. Преведете мечка, какво значи. Казват, той е мечкар. Какво иска да каже? Та и мечката не е много благородна. Ако някой разиграва мечка, казват той е мечкар. Мечкарят като нямал работа, хванал някоя мечка, че като я разигравал да си изкарва прехраната. Всеки човек, който се занимава с най-отрицателната мисъл в своя живот, той е мечкар. Мечката се отличава с едно чувство, че е най-непримиримото животно. Никога не забравя обидата. И направено добро и него не забравя. Но и направена пакост мечката не я забравя. Тя и след десет прераждания, пак ще те изяде заради тази обида. И като познава тази своя черта, тя я съзнава, че е много лоша черта в характера ѝ и тя живее в горите, да не би да си създаде за бъдеще още по-голяма пакост. Затова тя живее по горите, като калугер, за поправление е там, като монах. И за да си изправи своята погрешка, тя от месоядно животно почва да се занимава с вегетарианството и само понякой път си вкусва месо, и то само от кръвчицата на някое животно. Има ли глагол от мечка на български? Няма. От кой език е дошла тази дума? Мечка, ursus се казва на латински; на френски? Пак същото. Тогава Мечкаров. Каква е разликата между МЕЧКА и МЕЧКАРОВ? Мечката е самият предмет, а Мечкаров е, който се занимава с мечките. Може ли Мечкаров да минава за един професор на мечките. Много лош професор е Мечкаров, понеже щом той тури на джуките на мечката тия халки, с тях той е силен, като дръпне мечката и тя върви. Разбирам Мечкаров да тури на мечката, както на вола един юлар, иди дойди. Но да тури тези железните халки, Мечкаров е много прост професор и много долнокачествен. Вие бихте ли желали да имате такъв професор като Мечкаров? И онази мечка, щом той я дръпне, тя се изправи. Как не, кой няма да стане на двата си крака при тези две халки? Знаете ли как учат мечките? Проучете малко този въпрос – как научават мечките да играят? (Гега на горена земя, на огнище). Сега аз изваждам аналогията. Допуснете, че у вас има едно чувство подобно на мечката. Да минем от външния свят към вътрешния, човек тряб-

ва да бъде умен, да знае как да се справи с едно свое чувство. Защото всеки у себе си има едно чувство подобно на мечката. Питам тогава, трябва ли той да стане подобен на мечкарина Мечкаров? Например, вие искате да се справите с един ваш недъг, то е едно чувство вътре подобно на мечката; и след като мислите дълго време, вие постъпвате по същия начин както Мечкаров. Право ли е това? Не е право. И вие му тургате халки. Да турите като на един вол юлар, да, а вие досега как се справяте с тези ваши чувства? Хей! И ако попитате Мечкаров защо турга тези халки, ще каже, не може иначе, много опасна е мечката!

Но знанието си има своето приложение. Какво приложение има знанието в сегашния живот? Според вас, кое е най-нужно за сегашния живот при сегашните условия? Веднага във вашия ум ще се явят някои противоречия, сега ще мислите, кое е важното? Има една аналогия, с която трябва да си служите. Кое е най-важното в живота? Кое е най-важното за здравословния живот? Чистият въздух на първо място. На второ място храната, водата, след това жилището, дълго човек живее. Тогава ще преведете въздух, чистия въздух, в по-висшия свят на човека какво означава. По аналогия ще вървите; ако въздухът, чистият въздух е равен на мисълта, на чистата мисъл; после имате водата, коя е формулата на водата? H_2O. Но това е само среда, през която водата минава. Защото, ако водата е H_2O, то водата трябва да има свойствата на двата елемента. А щом се разложи, то не е вода вече. То е толкова вярно, че H_2O е вода, както ако майката каже на детето си, ще те изям! Какво иска тя да каже с това? Може ли майката да изяде детето? Може, при някои съвсем изключителни условия, но въобще не е свойствено на майката да изяжда детето си. Какво означават думите на майката: Ще те изям! (От любов го казва така.) Тя казва, ти си толкова възвишено същество, че да те тура само в мене да живееш, да нямаш никакви страдания. Под думите: Тя ще го изяде, тя разбира, ще те туря на най-свещеното място на своето сърдце; но ако вземем буквалното значение на тези думи, ние си представляваме процес на дъвкането, на яденето. Дъвкането не става само със зъбите; има и друг процес. Но сега питам

ви пък и аз, защо да е H_2O, а да не е H_4, или H_5? И тогава, ако водата е едно произволно тяло, следователно тази вода не съществува в по-висшите светове. Като се разложи водата на своите елементи може ли да съществува тя? Тази вода, която ние опитваме, съществува ли тамка? (Не.) Добре, ако разложим H_2O, може ли елементът **Н** и елементът **О** да се разложат? (Като елемент не можат да се разложат). Може и **Н**, и **О** се разлагат, в окултната химия се разлагат и те не съществуват на земята. Под думата вода в това състояние, както е на земята, тя в по-висшите полета не може да се прояви. Но в невидимия свят има нещо равносилно на водата. Кое е равносилно на водата? Чувствата, животът. Има една връзка между водата и чувствата. Тази смяна може да се представи. Представете си, да вземем водата в твърдо състояние Т после, водно състояние и въздух. По какво се отличава водата в твърдото състояние? (По-обемиста е, намалява се обемът ѝ). Но водата, за да стане твърда, какво е изгубила? (Топлината си). Тъй има по-малко топлина; водата във водното си състояние има нормална топлина, а във въздухообразно състояние има много повече топлина отколкото в твърдо състояние. Следователно и в двата случая във водно и въздухообразно имаме плюс, а при твърдото състояние имаме загуба на топлината. Казвам сега, в дадения случай и чувствата на човека и те имат същите отношения: едно чувство може да изгуби топлината си. И когато едно чувство изгуби своята топлина, то се втвърдява. Когато на едно чувство се предаде повече топлина, то се разширява. Това чувство трябва да има нормалната температура на водата. Коя температура считаме като нормална (4°). Когато водата замръзва, колко градуса има? (0°). Сега известна вода се втвърдява в живота, ние казваме: Разтопете водата! Вие знаете това изкуство, турете я под огън и тя ще се разтопи. Допуснете, че имате едно чувство, което се втвърдява, по кой начин ще повърнете неговата нормална топлина. Вземете за пример: МРАЗЯ! Каква температура има? (Все таки под нулата). Мразя, то е вече минус нормалната температура. Добре, вие искате да превърнете мразенето във вода – на едно обикновено чувство, с какво трябва да си послужите? Ще преведете сега. Алхимия е това в живота!

Мога да ви преведа много примери,обаче,в примерите има една отрицателна страна. Мога да обясня една идея,но когато се изясняват някои идеи,всякога остава нещо недоизяснено. Например,искате вие да бъдете почитан между хората,да ви обичат и да ви уважават. П.М.У./Б. как може да станете почитан между хората при най-елементарните условия? Кой е най-лесният път? Да бъдете Богат – Б. Щом бъдете богат, няма ли да бъдете почитани? Ще бъдете, как не! Второто положение или условие, кое е, за да бъдете почитан? Да бъдете Силен – С. Третото положение, да бъдете Умен – У. И четвъртото положение? (Красив). Тук вече ще се яви известен спор – да бъдете Добри – Д. Тогава имате вече една дроб П.М.У./Б.С.У.Д. Имате една дроб с този знаменател – Б.С.У.Д. Сега вие можете да мените числата на този знаменател. Но кой е най-естественият път! Естественият път при сегашните условия е да започнете с богатството. Щом имате пари, веднага нещо се предава на ума ви. Сега, колко пермутации можете да направите от тези цифри? (24). След като направите тези 24 пермутации, какво ще излезне? Все ще се домогнете до един истински метод на живота. Ако разбирате тези 24 пермутации, техните свойства; защото всяка една пермутация си има свои качества и условия, при които можеш да направиш нещо. Например, какво предава богатството на човека? Как ще познаете един човек тъй като ходи дали е богат? Като погледнете в лицето да познаете богат ли е или не. Богатият може да се познае, както и набожният може да се познае; вземете всичките свещеници, които дълго време са се занимавали само с попски работи, имат вече една основна черта – попска. Казват, този човек мяза на набожен човек. Дали е набожен или не, то е друг въпрос. И всякога има една черта, която отличава набожния човек. Има една черта, която отличава дадени хора, че са богати. У богатия това е съзнанието, че има пари, вложени в банката. Все за тях си мисли той. Има една черта, която показва, че човек е силен. После – учен. Хора, които са свършили по някоя специалност се познават. Който е лекар, той като ходи знае, че може да лекува болести. Тази мисъл е в съзнанието му. Хирургът и той си има една отличителна черта. Красивата мома и

тя си има една отличителна черта. Тя знае, че е красива. Е, къде седи красотата? Никой не знае. Само една красива черта има, извадете тази черта, тя е грозна като циганка. Ще кажете, как така? Нарисувайте най-хубавото лице сега. Ако някой от вас е художник, да нарисува най-хубавото лице; изтрийте тогава носа и ще видите каква грозотия ще имате. Може да турите най-хубавото лице, с най-хубавите (красивите) очи, изтрийте и носа, ето ви една грозотия, дето никой не може да я погледне? Питам, ако на една красива мома вие изчистите носа съвсем, кой би се оженил за такава мома? Сега искам да ви наведа на мисълта, в носа има нещо, което се предава на човешкия характер или на умствения свят. Ще кажете, това е една обикновена черта. Как така, като махнеш носа явява се пълна дисхармония в нещата. Значи всички черти се групират около носа, като при един център. Затова всички трябва да бъдете внимателни. Има нещо основно у вас, което никак не трябва да се губи; щом се изгуби, този човек е вече грозотия. Запример, ако човек изгуби ума си, изчисти се носът някъде, веднага казваме, това е лудост. Даже лудостта не е един израз на изгубване на красотата. В умствения свят има една крайно голяма грозотия. Но загубата на ума сега се чувствува повече. При сегашните условия, щом се загуби ума на човек, това е най-лошото. И у човека няма по-хубаво нещо, когато умът му присъствува! Най-красивото състояние на човека е, когато присъствува целият му ум! Тогава има една красота! (И. от 24-те пермутации, коя е най-важната и най-основната, от която можем да се ползуваме?)

Най-основната е тази: първо да бъдеш НАЙ-ДОБЪР, второ да бъдеш НАЙ-УМЕН, трето да бъдеш НАЙ-СИЛЕН и да бъдеш НАЙ-БОГАТ! **Д.У.С.Б.** това е най-добрата пермутация! И това можете да си го турите като една формула. Вие можете да кажете: Не ми трябва богатство. Не е така! Богатството е потребно. Един богат е потребен. Без богатство не може! Та самото ни тяло е едно богатство, ръцете на човека са едно богатство! Неговите уши при сегашното състояние са едно богатство; неговите очи, неговите пръсти, всичко у човека е едно богатство! Богатството е потребно; но това богатство, за да може да се запази, то си има известна норма, път, по

който трябва да мине. Та сега вие, младите ученици, за вас ви трябва знанието как да започнете живота. Казвам аз, напишете ми една формула. Коя е най-добрата формула на живота? (Тази, дето написахте на дъската). Сега да разложите формулата, да кажете кой е най-добрият човек? Кой наричате вие добър? (Който прави добро). Аз да ви дам едно определение. Вие можете да дадете много определения, от пермутациите, каквото и определение да дадете, то е все вярно; не казвам, че не е вярно, но има едно определение, което може да приложите. То е вярно. Верни неща са тези, които могат да се прилагат в дадения случай. А могат и да не се приложат. Например, ако вие искате идеалното добро в света; ти не можеш да приложиш идеалното добро в света, то е невъзможно. И да искаш, то е само вътрешно. Ти можеш да пожелаеш на един човек най-голямото добро, но на физическото поле да му дадеш доброто е невъзможно.

Сега въпросът беше. (Кой е най-добрият човек?) Най-добрият човек е този, който въобще е безпристрастен, еднакво гледа на всички. Лицеприятие у него няма. Абсолютно лицеприятие няма. Той гледа еднакво, не безразлично, но за всички живи същества, той има една много правилна преценка. И той постъпва според естеството на всеки един човек. Каквото е неговото естество, така постъпва и той с него. Добрият човек например, ако намери един разбойник, той ще почне с него да приказва приятелски. Няма да му каже, ти защо си хванал такъв лош занаят? А ще му каже: Много хубава пушка имаш ти. Ножът ти е добър, колко души си убил досега? А, отлична работа е това, ти си бил голям герой! Тъй ще започне той с него. Той е добър. Всичко в него е добро! Но постепенно върви той. Ще кажете вие: Как тъй, този добрият човек да говори така? И представете си, че този разбойник е изклал 10 души по-големи разбойници от него, лошо ли е направил? Представете си, че този разбойник е ограбил 10 разбойници, крадци по-големи от него? Ние сега определяме свободно какво е добрият човек. Аз считам добър човек този, който е извънка всички закони. Той сам е закон. Щом го турите в рамките на закона, той не е добър, той е ограничен. Ако вие сравнявате добрия човек с един човек, той не е

добър,той е ограничен. А щом си ограничен,ти не можеш да бъдеш добър. Затова именно в живота ние се стремим да се освободим.

Свобода,значи да бъдем добри,значи да излезнем от ограничението на каквито и да е закони или догми; да се освободим от всичките закони и да остане само един закон – законът на доброто! Да бъдеш безпристрастен. Тогава този разбойник ще каже: Много добре говориш на хората,но никак не е добра моята работа. Много ми е тежко на душата. Че как така? Аз не съм казвал никому това,но тежко ми е. И пушката ми е много светла,но много пакости прави. И той почва да се изповядва. Тогава този добрият човек ще му даде един начин,ще му каже: Ще можеш ли да ми продадеш твоята пушка? Аз обичам твоя занаят. И добрият човек става разбойник, понеже вече обира разбойника. Но идеята е съвсем друга у него, друга е задачата. Да го тури в правия път, да му покаже, че има едно разрешение на живота; не е само това,което той си е мислил.

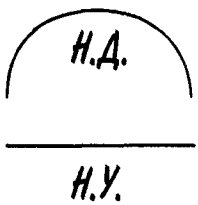

Та казвам, кой е най-добрият човек? Който е безпристрастен, този е най-добрият човек. Главата му нагоре е широка, за да бъде той добър, трябва тази линия отзад да е права. Н.Д. А най-умният кой е? Най-умният човек трябва да има едно свойство на неговото чело. Челото му трябва да бъде широко, има една кривина. Този е най-умният. Н.У. Умният трябва да разсъждава,трябва да бъде поет,музикант,всичките изкуства,които ги има в света,той трябва да ги знае. После умният човек трябва да оценява времето. Умен човек е,който може да постави всяко нещо на своето време. Поставя ли всичко на мястото,той е умен човек. Изгуби ли времето,той е изгубил своя ум. Не че е изгубил ума си,но ще се заблуди. Например ако вие излезнете при 25° студ с тънки дрехи,летни,бели,ще може ли да проявите вашите чувства? Когато вънка е 25° студ вие ще имате един голям кожух; пък ако има 30° горещина и вие излезнете с вашия кожух,това не е правилно. Трябва да познавате хубавото време! Тогава ще излезнете с вашите тънки бели дрехи. Това значи да турите всяко нещо на мястото

си. И много наши чувства не се реализират по причина, че не знаем кога да ги поставим на сцената. Как се казва постановката при операта? (мизансцен). Да знаеш как да туриш сцената не само един, но и да разбираш хората какво ще ги интересува в даден момент. Например, вие трябва да изучавате вашите идеи, които искате да приложите. Да поставиш само една част на идеята си и да я поставите така на хората, че да имат те нужда от тях. После и да знаете как да ги представите. Например как бихте представили новите идеи на хората. По този начин, както сега ги представят, нищо не се постига. Ама да бъдем добри. Че кога хората не са били добри? Ама да бъдем умни. Кога не са били умни? Ама трябва да живеем добре. Кога хората не са живели добре? Ама да вярваме *в Бога. Да бъдем силни. Кога хората не са вярвали в Бога и* кога не са били силни? Сега кое трябва да бъде основното правило? Да кажем вие, които вървите по новия път? (жертвата). Жертвата. Кое да жертвуваме? И какво да жертвуваме? Вие можете да излезнете от тази мъчнотия сам при едно естествено сравнение. Как бихте изнесли новото? Пак същата формула разрешава всичко. **Д.У.С.Б.** Ако идете да проповядвате новото учение, да кажем новия път, вие ще дадете някъде един концерт *с намалени цени. И като излезнете да свирите*, хората ще кажат, не сме слушали като този човек, той е майстор! Няма като него!

Сега най-силният кой е? Ще излезнете като един борец някъде, като най-силните шампиони, ще вземете една голяма скала, от колко тона искате да я турим, аз веднага ще я поставя. Да кажем от сто тона. Той я взима и веднага я подхвърля на един километър разстояние, няма ли да познаете, че той е най-силен човек? *Силен е този човек!*

Сега остава богатият. Колко злато трябва да има той? Кой е богат човек? Кажете, сега ще направим парите. Колкото кажете, веднага ще ги турим. В този случай, виж, магически можем да направим хората богати, само тук вас не можем да направим богати, то е невъзможно. А другите можем да направим богати. Има нещо за вас, което можем да направим и то е възможно. Можем да ви разплачем. Че това е едно изкуство, което аз мога да ви предам, ако не го знаете. Вземете

такава една губерка дълга и като мушнеш някого?Значи има нещо, което можем да направим, но това е голямо изкуство, защото от хиляди години хората,като го учат,още не са го научили. Вземете английските дами извоюваха своето право с губерките си от шапките и в Англия вече забраниха да носят дамите игли по шапките – защото ги мушкаха. Хубаво е по някой път да мушка човек. Защото да бъде човек съвсем миролюбив без губерка и това не може. И най-после като изчезнат всичките губерки,се ще остане една губерка у хората и с нея малко нещо може да убоде човека. (Езикът е това).

Сега въпросът беше за богатия. Колко искате да дадем на него долари или английски лири? Хубаво сто милиона английски лири. Тогава този най-богатият човек трябва да се отличава с едно качество,че който отива при него,той не го връща назад. Той е като един извор. И който иде при него, той веднага е в негова услуга. И той е толкова умен,че ако искаш от него ум,той ще ти даде в звонкови златни,пък ако искаш много,той ще ти ги даде в капиции – медни пари и ще ги носиш,колкото торби искаш,40,50 кила се капиции. Сега представете си,че се намирате в едно общество,в един свят,който седи хиляди пъти по-високо по ум отколкото вие. Как ще се почувствате между тях. Тогава ще им разправяте ли вие за вашия живот или ще искате те да ви разправят за техния живот. Представете си,че те ви питат,какво ще им разкажете от вашия живот? Най-хубави работи ще им представите от вашия живот. Е,какво бихте им казали,като влезете между тях. Представете си,че се срещнете с ученици от един клас,които са сто пъти по-интелигенти и по-умни и напълно отговарят на тази формула ДУСБ. Вие от този свят влизате между тях,какво ще бъде вашето положение. (Само ще мълчим). Ами ако ви попитат,защо мълчите. Че вие,като влезете в техния свят,те ще ви отрупат с толкова подаръци,че никак няма да ви остане да мълчите. Но най-първо там трябва да събуете обувките си,които носите от този свят, после дрехите си,украшенията си и ще гледате пълна стая само с подаръци. Представете си,че влизате в тази стая,вие ще се поучудите малко,прочетете един надпис,след туй вие се обличате и вие ставате като тях. Външно станахте като

тях, защото обуща ще имате като техните, дрехите ще бъдат като техните, скъпоценните пръстени, камъни, всичко туй е еднакво, какво ще правите тогава, като замязате на тях. Сега туй, което ви казвам, то е нещо, което става сега, сега има някои, които приемат и сега се обуват и обличат, а над друго място виждаме други, които са станали такива, а и вас виждаме, които не сте станали като тях. Тъй щото вие сега сте кандидати, за това, което един ден ще дойде.

Но ние се отвлякохме от въпроса, ние отидохме в хиляда и една нощ. Сега непостижимите неща са постижими и постижимите неща са непостижими. Непостижимите неща са постижими за добрия, за умния, за силния, за богатия, а пък и обратното, когато човек изгуби тия качества ДУСБ, постижимото стана непостижимо, това е обратният процес. Защото един човек може да има известни възможности, но може и да ги загуби. Много наши идеали, много наши стремежи не са постигнати по единствената причина, че ние не се придържаме о формулата. Ако вие неприривно във вашия живот се издържате, това е постижимо. Но колебаете ли се в тази формула, тогава и постиженията се колебаят – и във вашия живот има една линия на колебание. Много постижения има, обаче вие сте мислили, че не се постигат, защо? Защото се колебаете във формулата. И колебанието е у тебе самия. Трябва да имате един принцип, на който всякога да разчитате. Та именно ще си турите формулата да бъдете най-добрият човек и да знаете, кой е най-добър; да бъдете най-умният човек. Сега не си поставяйте въпроса: Може ли аз да бъда най-умният човек? Най-умният човек има едно специфично качество, той е един общ принцип за всички. Най-добър всеки може да бъде и най-учен всеки може да бъде, и най-силен всеки може да бъде, и най-богат всеки може да бъде. Няма нещо невъзможно. Но едновременно в света не може да има много богати хора, за да се състезават и борят, това не може да бъде. Но в един свят, дето няма състезание, някой ще каже: Ти ще бъдеш най-богатият на земята. Друг ще бъде най-богатият на месечината, трети ще бъде най-богат на Марс, четвърти на някоя друга планета, по цялата вселена ще има все най-богати и няма да има спор между тях. Та когато го-

ворим за най-добър, ние туряме ония Божествени отношения, дето всеки може да бъде най-добър. Там противоречие няма. Състезание също не може да има, понеже в Божествения свят всички неща са строго определени, там състезания абсолютно няма, има едно състезание, но в съвсем друга форма отколкото тук на земята.

Сега искам тази формула да я турите в ума си. На първо място ние разрешаваме въпроса с най-добрия. Засега хората се занимават само с трите, на първи план турят най-богатия, на втори план най-силния и най-умния, а доброто са извадили настрана. Това са сегашните положения. Хората искат да бъдат най-богати, най-силни и най-умни. БСУ. Други искат да бъдат най-силни, най-богати и най-умни, СБУ. А трети искат да бъдат най-умни, най-силни и най-богати. УСБ. Сега за доброто не се говори. Това са сегашните стремежи. Има един дефект в това положение, понеже доброто не играе никаква рол. Засега доброто се туря на заден план. И действително в сегашната еволюция на хората, доброто ще действува в тил, тогава формулата ще бъде такава УСБД. Сегашната култура така ще завърши. Доброто ще действува в тил, а следната култура ще започне с доброто ДУСБ. А сега доброто действува най-после. А тогава ще вървят тъй ДУС и богатството по естествения си път. Сега вас ви остава да дойде доброто. Вас ви липсва само едно нещо, всичко сте постигнали, остава само едно, доброто да дойде. Сега имате Ю Б О В, какво ви трябва само едно Л ви трябва, за да стане думата Л Ю Б О В. По този начин – УСБД това е още еврейски начин, по този начин думите още не са завършили, ако пишем на еврейски, накъде се завършват думите. Евреите не започват от Л-то, те започват от малкия ер. А от бялата раса отгде почват те? Туй, което за евреина е начало, за нас е опашка. А нашето начало е еврейска опашка. И за това самите те имат едно друго схващане. Бялата раса за живота има две противоположни разбирания. Семитите се отличават с една черта, крайно материалистическа черта. Семит, с какво започва? С-то се е изменило, а пък бялата раса е раса на ума. Бялата раса е развила мозъка, тя се занимава с мозъка. Та именно това е допринесло, че бялата раса е доразвила човешкия мозък, човешкия ум. И бя-

лата раса направила правилен черепа, тези души, тези съзнателни същества, които са слезли от невидимия свят в бялата раса, целта им е била да развият човешкия мозък и да го приготвят за шестата раса. Шестата раса и тя си има свое предназначение. Тя слиза да реформира човешкото сърдце. Те са

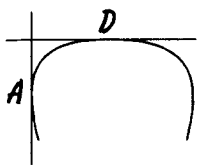

носители на доброто. В мозъка ако вземете тази част и теглите една тангента, тангентата А се занимава с човешкия ум и втора тангента Д, която се занимава с челото, с човешкия ум. Едва в шестата раса ние ще имаме една правилна линия на главата горе. Или от окултно гледище те ще развият причинното тяло. Те започват с причинното тяло. Причинното тяло е доброто. Сега имаме физическо тяло, астрално, ментално и причинното тяло.

Сега коя е основната мисъл от всичко, което се каза? Кои мисли останаха основни? В ума ви остана една мисъл и тя е следната: Казвате, какво можем да направим, ние сме слаби. Казвам: Какво може да направи една буква. Няма по-слабо същество от буквите, когато са разхвърляни, но и няма по-силно същество от буквите, когато са турени на мястото си. И даже, вие ако се турите като една буква, защото човек в даден случай, па и всички хора съставляват една азбука, но ако ти попаднеш на своето място, ти си най-силният човек. Та ще гледате, законът е там, да попаднете на своето място като буква. И тогава по-силен от вас не може да има. Тогава 4 положения са турени, да попаднете на мястото, дето е вашето добро; да попаднете като буква на мястото, дето е вашият ум; да попаднете на мястото, дето е вашата сила; и да попаднете на мястото, дето е вашето богатство. И тогава по-добър човек и по-умен, и по-силен, и по-богат човек от вас няма да има. Сега това е една формула за новата година! И тогава ще кажете така: Д.У.С.Б.! Намирате се в затруднение, ще кажете: Д.У.С.Б. Произнасяйте си тази формула. Ама като я произнасяш и ще мислите. Като кажете Д. да изпъкне ДОБРОТО в ума ви. У – умът. С – силата. И Б – богатството. А след това ще кажете: Д.У.С.Б. това е дар, даден през тази година! Кой е най-големият дар, който Бог е дал? Д.У.С.Б.! Сега вече не можете да се оплачете, че сте сиромаси. Д.У.С.Б.!

Едно изяснение: Доброто, това е плод на Любовта; а Любовта е плод на Доброто; а Духът е излезнал от Бога. Умът, това е плод на Божията Мъдрост. То е най-възвишеното у Бога! А силата на какво е плод? Нали се казва: С всичката си сила, а силата всякога има отношение с чувствата, със сърцето. Само силният човек може да обича. Слабият не може да обича. Сърдцето, което трябва да функционира, трябва да бъде силно. Умът няма нужда от сила, но сърдцето има нужда от сила. А богатството, това са условията, всичките условия влизат в богатството. Това е дарът, който Бог дава. Животът, това е най-голямото богатство. И когато аз говоря за богатство, подразбирам живота. Имаш живот, всичко можеш да имаш. Нямаш живот, нищо нямаш! Животът придобива всичките богатства. Не земните богатства; животът е господар на всички земни богатства. Сега, при тези идеи трябва да изпъкне Божественото у вас. Та Д.У.С.Б.! Вие ще почувствате един вътрешен живот, едно здравословно разположение, което ще ви намагнитизира. Ти, слабият човек, ще произнесеш тази формула на себе си и ще кажеш: Ти знаеш ли, че трябва да бъдеш Д.У.С.Б. Срамота е за тебе! И на другите ще кажеш: Ти знаеш ли, че трябва да бъдеш Д.У.С.Б.! Ако срещнеш един брат, който не постъпва както трябва, нека младата сестра да иде и да му каже: Искам да ти кажа нещо на ухото: Желая ти от всичкото си сърдце да бъдеш Д.У.С.Б. И братът да каже на сестрата: Желая ти от всичкото си сърдце да бъдеш Д.У.С.Б.! Нали е хубаво това! Добрият човек е Образ и Подобие на Бога. Трябва да се измените вие! От злото към доброто! От безверието към вярата! От слабостта към силата; от сиромашията към богатството! Та сега, всички към Д.У.С.Б.! Като екскурзианти!

Станете сега!

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

7.20 ч. с.

ЗАКОН НА РЕДУВАНЕТО.
ФУНКЦИИ НА ЧИСЛАТА – КОЛЕЛОТО НА ЧОВЕШКОТО СЪЗНАНИЕ.

X година.
19 школна лекция на 1 мл.ок.клас.
16 януарий 1931 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

ДВИЖЕНИЕ, РЕДУВАНЕ НА ЧИСЛАТА В ЖИВОТА.

САМО БОЖИЯТА ЛЮБОВ, САМО БОЖИЯТА МЪДРОСТ, САМО БОЖИЯТА ИСТИНА НОСЯТ ПЪЛНИЯ ЖИВОТ.

Да излезе един от вас, който знае да рисува и да нарисува едно голямо колело, едно водно колело, келево. Ще видим отношението на числата в разните места какви функции извършват; вие може да наречете това ЗАКОН НА РЕДУВАНЕТО. Всички тези числа са от една категория, имаме все от 1 до 10, но по положение в това колело, те не вземат едни и същи функции. Представете си, че това колело се движи, отдолу минава реката. Представете си, че на това колело при всяко едно число са поставени кофички, половината от тези кофички са празни, половината са пълни. Отдолу нагоре излизат пълни кофичките, а надолу слизат празни кофичките. Цялото колело е в движение и числата са в движение. Числата от 1-10 се повтарят 4 пъти, имаме 4 категории. Числото 1 от третата категория е загребало вече известно количество вода и е пълно, то се движи, понеже и цялото колело се движи. Това число, щом дойде до най-високото място, то взима обратно движение; донякъде числата се пълнят с известно съдържа-

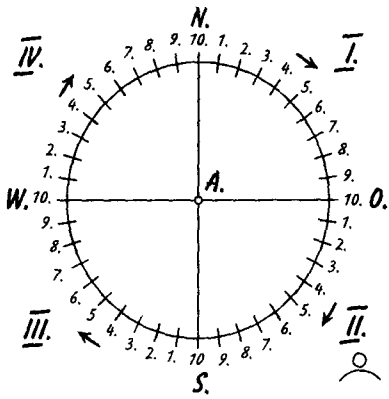

ние,отиват нагоре пълни,но щом дойдат най-високата точка, веднага те се изпразват,водата потича в друго направление,а колелото с празните кофички слиза надолу.

В един такъв кръг колко положения може да вземе всяко едно число?В такъв един кръг вие имате 4 петорки,каква ще бъде разликата между тях?Кои числа ще бъдат положителни и кои отрицателни?(Всички числа отдолу,от реката до улука горе ще бъдат пълни – плюс. А всички числа от улука до реката ще бъдат празни – минус.) Сега кое прави числата да бъдат положителни или отрицателни? (От съдържанието зависи). Сега направете превод на закона на това движение. Ако е само кофите да се пълнят и изпразват,в това няма никаква философия. Защото,ако вие запалите една кибритена клечка, това е един физически процес,вие си запалвате огън,но ако вие вземете кибритената клечка като символ – пробуждане на човешкото съзнание,въпросът е друг,той се усложнява. Това е едно съзнание,което се движи и ако тези числа са турени на това колело. Числата,които са били положителни при ***W***,на другата страна при ***O*** те ще бъдат отрицателни; и обратното, числата,които през известен период са били отрицателни,ще станат положителни. Сега да допуснем вашето съзнание се движи и се изменя вашето състояние. Вие казвате,става една промяна. Е,какво има в промяната?Представете си,че вие получавате едно наследство; вие се радвате. Радвате се до зенита,до най-високата точка. Щом мине тази точка,става едно чудо,кофите се изпразнят и вие оставате без никакво съдържание,и се чудите как така вие да изгубите вашето богатство? Как е станало всичко това?Умен си бил,държал си го,но дойде едно друго положение,като че твоето съзнание се мени и ти казваш,как стана всичко това?Изгуби се това,което имах. Къде е отишло твоето богатство?Отишло е в улука на градинаря. Сега аз ви давам това,за да може да си изясните някои ваши състояния,които постоянно се менят. Вие сте поставени в тези колелета и постоянно се изменят състоянията ви. Ту сте радостни,ту сте скръбни,от едната,от другата страна,обикаляте, питате: Това моето състояние се промени или защо аз изгубих парите си? Че ако ти не беше изгубил парите си,градината и всичкият този зеленчук не може да израсне,но благодарение

че изгуби всичките тези богатства, зеленчукът се полива, той се ражда и израства градината; и благодарение че това богатство е неизчерпаемо оттам, отгдето го вземате, пак ще вземеш и ще поливаш градината. Сега това положение е чисто механическо; но представете си, че като един човек, ти имаш жажда, значи, след като се напълни тази кофа какво трябва да правиш? Във физическо отношение трябва да държиш водата, вечерта тя се излее. Ти кажеш, не зная как стана това, ту се пълни, ту се изпразни. Не разбирам този великия закон. Питам, ако ти си едно органическо същество с това съзнание, какво ще правиш? Щом си жаден, ще пиеш, а другото ще иде в улука в градината на градинаря.

Сега ние казваме, използувайте времето. Кое време ще използуваш. Използуване на времето е само това, което пълни вашите числа със съдържание, което може да уталожи вашата жажда. Но всичката вода, всичкото съдържание няма да уталожи вашата жажда; и в природата се казва, че нашите страдания служат за едно благо на другите. И вашите страдания произтичат от факта, че сте изгубили нещо. Вие мислите, че то е вашето богатство и че то е само за вас. То не е за вас. За вас е само малкото, което можете да изпиете в даден момент, в даден случай и на което вие можете да се радвате. Що е радостта? Малката радост е заплатата. Ти вършиш една малка работа и природата ти дава една малка радост. Радвай се на нея. Това е заплата! А другото е празна работа, то не е заплата. Ти казваш: Колко имам аз! Всичкото, което имаш, колкото и да е много, то ще иде в улука на градинаря. Къде ще намериш своето благо? Ние казваме: Нашето благо е благо на всички. Как казах аз заглавието? ЗАКОН НА РЕДУВАНЕ. Щом се каже редуване, се разбира движение на съзнанието. Можем да направим един превод на движението; от едно физическо движение да минем към едно психическо движение. Искате вие да знаете защо се изменя вашето съзнание? При всичките тези единици са турнати такива кофички; когато всички са празни, те имат една и съща тежест и всички си мязат, щом всички се напълнят, те пак имат определена тежест, но всички не са еднакви. Питам тогава, след като се изпразни една кофа, ще има ли тя своята тежест? Ще има разбира се.

Каква ще бъде тежестта на една кофа? Да турим определената тежест, че е 10 грама. А тези 10 грама съдържат 1000 грама. Значи това, което човек може в даден случай, е 10 пъти повече, отколкото самата тежест на единицата. Единицата може да носи един товар 100 пъти повече; какво ще стане след като се напълнят тези кофи и се изпразват? Какво ще стане с това съзнание? Ще има движение. Тъй. Ако процесът става чисто механически, изяснението на законите, които съществуват в природата, тези кофички постепенно ще се изтъркат съвсем. С всяко едно почерпване, те се изтъркват и губят от своята тежест; и кофите наместо 10 грама, стават 9,8,7, докато дойде една кофа и стане 1 грам, а може да стане и 0 грама; какво става тогава с кофата? Тя изчезва. Ако тя се е изтъркала. Но представете си, че процесът е такъв, какъвто в растителното царство. Защото и едно колело е една кофичка, едно колело. Но там процесът е обратен, там всяка една кофичка, не само че не се изтърква, но там след като всяка една кофичка почерпва вода, тя расте. Ако растението е било най-първо 10 грама, то става 11,12,13,14 и дойде до един период до 100 грама; по-нагоре не може да отиде. Тогава става едно спиране, преход на една форма в друга форма. Тъй се мени съзнанието. Една форма на съзнанието може да се измени. Например тук имаме съзнанието, разделено на положително и отрицателно съзнание. В положителното съзнание ние съзнаваме, че сме придобили нещо. А в отрицателното, не е обяснено нашето съзнание, но има една разлика. В чертежа има 4 категории: първа, втора, трета и четвърта. Представете си, че във вас настъпи едно състояние на първата категория и вие казвате изгубих всичко и сте крайно неспокоен. В първата категория ти държат цяла една лекция и ти доказват, че това, което ти си изгубил, не е толкова съществено. Ти казваш: Как не е съществено? Толкова хиляди неща бяха и отиде всичко! То е отишло някъде. Казваш: Бях нещо много, а сега тежа едва 10 грама. Отиде всичко, изгуби се. Всичкият този процес от 1 до 10 в първата категория тебе ще те убеждават, че е така. Щом дойдеш във втората категория, ще ти кажат: Ти пак ще спечелиш, не бой се! След пет минути ще се повърне пак твоето богатство! Й ти си вече в третата категория! Това, което ти гово-

ри, то знае че след 5 минути това колело ще достигне съдържанието на тази вода. И след 5 минути ти ще бъдеш толкова богат, че хей, ти ще се радваш пак! И тогава ти ще скачаш от земята високо! Казваш, това може ли да бъде? Ще го видиш.

Та при първата категория имаме крайното обезсърдчение. Значи състоянието на всички тези единици от разните категории не е еднакво. При първата категория ти казваш: Отиде животът! Свърши се всичко! Щом мине ***O***, изтокът на живота, слънцето е изгряло и ти казваш: Възможно е пак да получа, аз съм се обезсърдчил, но тази работа може да се поправи; някои ми казаха, че след 5 минути, тази работа ще се поправи. Та във втората категория имаме ОБНАДЕЖДАВАНЕ, какъв знак да турим на обнадеждаването? Този знак ще турим – то е придобиване на съзнанието на богатство. Щом минем към третата категория, казваме: Вярно е, напълни се кофата! И той сам се чуди как е станало това. Той не забелязва движението на това колело. То вече е пълно с всички богатства, пак идва радост. Това е в третата категория. Но му държат лекция, морал. Казват му: Ти си добил такова голямо богатство, трябва да бъдеш по-щедър, не трябва само за себе си да държиш всичко. Той държи своето богатство до ***W***, казва: Това никой няма да го бута! Той го държи за себе си и казва: Никой няма да бута онова, което аз имам, знаеш ли колко страдания аз съм изпитал? Държа го сега с двете си ръце. Щом мине запада и вече отива към четвъртата категория, някой пак му казва: Все таки трябва да дадеш нещо и ти почваш да се убеждаваш, защото не може да не се даде нещо, все трябва да се помага и на другите. При третата категория има пълен егоизъм, с двете си ръце държиш богатството. Там можем да турим този знак $\vee$, взел го той с двете си ръце. Това е крайният егоизъм. Но понеже колелото се движи, той усеща, че това положение ще се измени вече за него. При четвъртата категория той става морален. Както казват, този човек е щедър вече. Замислен да прави благодеяния. Тук са всички реформаторски движения, но колелото ги прави. Това колело като се движи, казва: Все таки трябва да направим нещо за Господа! Не може другояче. Но колелото ги прави така да мислят. Защото той иска-не иска, моралът ще дойде и ко-

лелото ще се обърне. Ако той съзнае това,той се радва на това. Ще турим този знак на благоденствуването,на моралното съзнание /\. Следователно,в съзнанието се явява вече мисъл да се даде и на другите. Искам да ви наведа на един опит, защото всички може да имате четвъртото състояние,през което ще минете.

Първото състояние е състояние на крайното обезсърдчение,ти си се обезсърдчил,не искаш да живееш,искаш да умреш,криво ти е,казваш: Тази работа няма да я бъде! Докога ще продължава? Човек трябва да мине всички тия единици. От 1-10 това е един закон,който трябва да минете през всичките категории. Първата четвърт на колелото ние наричаме: четвърт на крайното обезсърдчение. Човек е в първата категория. Втората категория как да я кръщаваме? ОБНАДЕЖДАВАНЕ! Третата категория – ПРИДОБИВАНЕ НА БОГАТСТВА! РЕАЛИЗИРАНЕ ИДЕАЛИТЕ НА СВЕТА! И действително реализирането е там. А четвъртото – събужда се моралното съзнание у човек; човек трябва да бъде добър и за другите. Щом съзнаеш, че трябва да бъдеш добър и за другите, трябва да знаеш, че си близо до улука. И искаш, не искаш всичкото съдържание ще се излее,то ще иде някъде,но ти не си изгубил нищо! Защото колелото се движи,то пак ще дойде. Ще дойде друго обнадеждаване,пак ще придобиеш богатство. И целия ден ще се върти това колело. И вечерта къде ще се намериш? Има един закон, като залезе слънцето и се спре колелото,някои се намират съвършено празни,други съвършено пълни,а някои вече са морални. Спре се колелото и през цялата нощ си приказват,държат си лекциите помежду си. Обаче на другия ден,дойде онзи,който движи колелото,и работите почнат пак да стават бързо. Колелото пак се движи.

Сега това е един начин да се обяснят състоянията ви: ОБЕЗСЪРДЧЕНИЕ, ОБНАДЕЖДАВАНЕ, РЕАЛИЗИРАНЕ И БЛАГОДЕНСТВУВАНЕ,МОРАЛИЗИРАНЕ,на млади и стари. Аз наричам стария,като ни приложи казва: Добър е Господ, на онзи свят ще се поправят работите. Подразбира като слезна пак тука долу. Според този закон (чертежа),онзи свят не е долу (реката),или не е горе. Ние сега го търсим все горе. Сега,както е в картината,онзи свят е долу. Значи истинският

свят, дето казвате вие: Добър е Господ! Това е долу. Тази работа ще се оправи, като отида на онзи свят, разбира, като се завърти колелото и слезне кофата долу, и почерпи водата на новия живот, който трябва да дойде в неговото съзнание. Това може да го наричате, както искате. Тогава той веднага ще се подмлади. Та всяка една ваша мисъл, всяко едно ваше желание може да мине през 4 състояния. Най-първо на крайното обезсърдчение. Щом дойдете до изтока, почвате да казвате: Възможно е тази работа да се измени, случва се, всичко е възможно. След това дойдете на юг, реализират се вашите надежди. И след това радостта ви е една четвърт на цялото колело. Представете си, че това колело се движеше за 12 часа веднъж. То обикаля в 12 часа целия кръг. Ако турим така, колко часа вие ще се радвате? Една четвърт от цялото – 3 часа. Тогава ще определим така, ако в 12 часа прави едно обръщение, вашето крайно обезсърдчение ще трае 3 часа. След 3 часа състоянието ти ще се смени. Ще дойде едно обнадеждаване. Но и то ще трае 3 часа. След това и реализирането и то ще трае 3 часа; и морализирането – и то 3 часа. След това пак едно изпразване, пак ще се обезсърдчиш, ще се насърдчиш и т.н. Но тези чудеса ги върти това колело на живота. Вие наричате това игра на съдбата. Това не е игра на съдбата. Това е работа на съдбата. И природата ти казва: Ти си турен на едно почтено място, няма какво. Като дойде господарят на това колело, ще потупа всяка една кофичка, казва: Не бой се! Аз пак ще завъртя това колело. След толкова часа ти пак ще бъдеш най-богат от всички и ще бъдеш тъй препълнен, не бой се! Какво искаш? И той обнадеждава всеки един. Та от това гледище питам, всичките ви обезсърдчения имат ли си място? Нещата стават разумни вече. Не че няма никакъв замисъл. Има не злонамерение да те направи нещастен. Това е само редуване на числата. Понеже си турен да вършиш една работа, значи ще минеш през всичките числа. Това се нарича функция на живота. Числата се движат. Движение на числата в света. Понеже всеки един от вас ще мине през това редуване и никой не може да застане на едно място. Понеже при заставането на едно място никаква работа не се върши, това ние казваме, щом една кофичка не минава през кръга, не прави

това редуване, тя е в покой. А всяко нещо, което е в покой, там царува свещеният мързел. А дето царува свещеният мързел, има и свещената ръжда, а дето има свещената ръжда, има и свещеното разваляне на нещата. Следователно, за да изчезне свещеният мързел, непременно това колело трябва да се движи. И всичките ваши колелета все се движат. Казвате: Много пострадахме. Нищо не сте пострадали! Страданието е само едно вътрешно разбиране в дадения случай.

Кажете сега какви са изводите, какво разбрахте? Това колело се движи от по-висши същества. Ти като една единица, си един малък сектор само. А цялото колело, това съзнание принадлежи на един живот вънка от твоето схващане, в което ти влизаш като един елемент, като една необходимост на това колело. Ако вземеш известно място, важен си ти там. Твоят господар се грижи за тебе. И той всякога може да те направи богат. Това колело показва всякога съзнание. Това колело може да бъде и по-голямо, и по-малко. (Кой дава темп на това колело?) Това е Божественото начало. Природата е турила всички живи същества на работа. Тя ги впряга на работа. И ако някой пита: Може ли с това колело да обясните какъв е смисълът на живота? – Да се обезсърдчава, да се обнадеждава, да реализира и да морализира. Сега тези ще ги преведете на съвременен език. Първо да се изпразниш, второ да се приготвиш за напълване, да се напълниш и после пак да се приготвиш за изпразване. И ние виждаме това колело го има в живота. Най-първо къде ще турите стария човек? Старият човек, който умира, е като кофата, която се е изпразнила. В този кръг при едно и две го няма. При три се ражда старият, оформява се и старият човек пак се проявява, казва: Нашето положение. Това е само за едно обяснение вътре. Да се обясни един процес на природата, който става. Защото, ако не можете да си обясните това, вие ще си биете главата. Защо ми се случи това нещо? Не можеше ли друго яче? Е, не може. При това колело друго яче не може. Най-първо ще се обезсърдчиш, ще мислиш, че всичко си изгубил, после ще се насърдчиш, после какво ще стане? Ще има придобивка, ще се напълниш и най-после ще добиеш един морален живот. Щом станеш много набожен, много мо-

рален, ще знаеш, че скоро ще се изпразни кофата ти. Сега всички са материалисти, държат всичко в ръцете си, след това материалистите стават набожни и като станат набожни, съвсем се изпразнят; защото набожността иска изпразване, самоотричане. Дето казва Толстой: Крайното обезсърдчение е крайно самоотричане. Самоотрекъл се той от себе си, казва: Няма да го бъде. И след това казва, трябва да се живее.

Та казвам, има една работа извънка това колело. Аз ви показвам сегашния живот. С това колело аз изяснявам сегашните състояния, но има друго едно колело, което малко друго яче е поставено, друго яче е устроено. И то е свързано с това колело. Но работите там се редуват малко друго яче. Сега това другото колело нас ни трябва. То е толкова красиво това колело, че ако го видите, хич няма да седите на земята. Ще напуснете работата си. Имало 40 души млади жетвари, цяла чета били на жътвата, но минал един мечкарин с мечката си и те напуснали работата си, и гледали как той разигравал мечката си. Цели два часа те забравили и да женат, само гледали мечката. Ако 40 души българи могат да напуснат жетвата си и да гледат как играе една мечка, колко повече вие ще напуснете вашата работа и ще гледате как се върти едно колело! Не че е лошо; няма нищо лошо, че една чета гледа как играе една мечка.

Сега кои от вас са на колелото и трябва да изпразнят колелото, колко души чиновници има? (7.30 ч.с.) Сега начертайте си това колело така хубаво. И всеки ден ще знаете на кое място сте на това колело. Напишете си тези числа хубаво. Може да турите и водата, и кофичките, както искате може да си го украсите, но нарисувайте си този чертеж в една картина: ЖИВОТЪТ С ВСИЧКИТЕ МУ ПРОМЕНИ В СЪСТОЯНИЯТА. Сега друго, можете ли да напишете нещо за това колело? Я съчинете една строфа на това колело отгоре. (Какво име трябва да носи това колело?) КОЛЕЛОТО НА ЧОВЕШКОТО СЪЗНАНИЕ. Функциите на тези числа са различни. Всеки един момент, в дадения случай тези числа се редуват. Ако вземете от север до изток всичките, тези числа все се променят. Едното в това редуване постоянно се изменя, то може да вземе мястото и на 10-те, и 10-те може да вземе мяс-

тото на едното. Сега сме ги поставили числата в 4 категории. Числата на първата категория показва най-лошите условия на живота. Във втората категория има едно подобрение на условията. В третата категория е реализирането на дадените условия, използуване на условията. Четвъртата категория са добрите условия. В третата категория условията са идеални от материално гледище. А при четвъртата категория условията на живота вече имат своя плод. Ние сме готови да турим работите в ход на действие; влагаме своя капитал, дето казват, в съзнанието си. Човек влага нещо в Божествената банка. Като събереш съкровища, ти ще ги влееш в улука на този градинар и той всякога ще помни, че ти си вложил нещо в неговата градина. И каквото е придобило съдържанието на тази банка, все ще го имаш на твое разположение. Тукашните градинари нямат счетоводство за своите кофички. Но живата природа всякога има едно счетоводство за всяка една кофичка, всяко едно същество, което е било на нейното колело. И тя е толкова прецизна, че никога не ощетява нещо. За всяка работа, която човек е вършил за природата, тя всякога ще го възнагради преизобилно. Той може да мисли, каквото иска, но в края тя ще го възнагради и той ще види, че във всичките си постъпки тя е справедлива. Сега направете една строфа. Започнете така: КОГАТО СВЕЩЕНОТО КОЛЕЛО НА ЖИВОТА СЕ ДВИЖИ, Г., кажете вие нещо. Види се не всички сте пълни сега, само една четвърт сте пълни сега, една четвърт от вас сте готови да реализирате своите възможности, а другите сте крайно обезсърдчени. Сега какви думи можем да турим на това колело? Я, някой да каже няколко думи. Какво да турим на тези думи: Свещеното колело на живота, което носи всичките скърби и всичките обнадеждвания и всичките радости, и морала на хората. Питам, ако вие сте на едно такова колело и кажете, не знаете ли, че ние страдаме тук на това колело. Какво ще ви каже то? Мислите ли, че това голямото колело ще гледа на работите, както вие гледате? То няма да гледа така. Нашите мисли и желания, и идеи не са мисли, желания и идеи на Бога. Ние във всеки един момент схващаме само една част, само една четвърт от живота. Когато човек се обезсърдчи, той схваща само една

четвърт от това колело. Той като се обезсърдчи,казва: Свърши се вече тази работа. После като е почнал да се обнадеждава,пак само една четвърт е схванал; и когато най-много се насърдчи,пак една четвърт е схванал. Той казва: Сега реализирам всичко! Сега ще вземем това колело,напишете нещо поетически върху колелото. Можем да направим и една песен за колелото. Я,да видим как ще направите песента.

Сега забележете мястото на числата. 195,678 питам от това гледище какво място вземе единицата?(На сто хилядите). Другото 956 781 каква е разликата между тази единица и първата?(Втората показва мястото на единиците). В количествено отношение по какво се отличават те?Първата единица е по-тежка,нали?(Сто хиляди пъти е по-голяма от втората). Колкото съзнанието е по-малко обременено от материална тежест, толкова неговата тежест е по-малка. Ако преведем тази единица не само с материална функция,но и дадем и една духовна функция,какви ще бъдат отношенията?Ако това беше едно животно в света с тази тежест,първото и второто една малка птичка,кое ще бяга повече? Сега този закон по отношение на земята има известно приложение. Някой може да каже,че големите тела не могат да бягат,това е едно погрешно схващане. С каква бързина се движи нашата земя?(Приблизително 30 км на секунда). Даже най-леките тренове с каква бързина се движат?Тогава друга една аналогия да вземем,законът е,можем да преведем,всяко съзнание,колкото по-малко е обременено от материална тежест, толкова неговото движение е по-голямо,по-бързо. Колкото движението е по-голямо,мисълта е по-интензивна и страданията са по-малки. Колкото движението се намали, интензивността, страданията растат съобразно тежестта. Защото ти страдаш и от едно желание много тежко. Искаш да бъдеш богат,искаш да имаш 10 милиона. Тези 10 милиона злато тежат в тебе. Каква тежест имат 10 милиона злато? Да кажем искате вие 10 милиона английски стерлинги. Колко тежат те? (50 тона тежат те). 50 тона,това е давление на мозъка! Един стерлинг има малко повече от 5 грама. Та ти ще носиш тежестта на 10 милиона в ума си. Това е давление в мозъка ти,в ума ти! Това злато,с което си свързан,ти като мислиш за не-

го вече златото произвежда известен ефект. Ти не можеш да мислиш върху известна идея, без тя да не произведе известен физиологически процес. Това са силите, които във вашите мисли трябва да измените. Тъй както казвате: Кой знае? Едно време преди научните открития, може да кажете: Кой знае или де ще му се чуе гласът. Да вземем двама души си шушукат, искат слабо да си говорят. А каква мощна сила е звукът! Колкото и слабо да си говорят тези хора, твоята дума се предава навсякъде по цялата земя. И ако има едно радио, един прът и на края на земята ще се схване твоята мисъл. Не само това, тук на земята ще знаят какво сте говорили, но това отива и по другите светове. И там знаят какво сте говорили. Някой път жителите на небето, като искат да знаят какво говорят хората и те имат прътове, слушат и веднага знаят всичко. Та в това отношение думите на Христа стават много ясни „за всяка дума, която хората кажат, ще дадат отчет в ден съдний". Ти като кажеш думата, след хиляди години ще я видиш, тя функционира. Не само това, но обгърнала цялата земя. Защо е пусната тази мисъл тук да безпокои хората? Какво е учил Платон и какво е учил Аристотел? Трябва да се вдигне една антена А. Че направо да се вземе какво е говорил Аристотел. И друга антена за Платон П. Мисълта на Платон функционира. Всичко живее в света и нищо не се губи. И тогава в природата, за да се освободи един свят от натрупването на един баласт, понеже нищо не умира, затова трябва да дойде в света един Божествен огън, че да очисти света от всичкия този прах. Аз го наричам мислящ прах, чувствен прах и волев прах. Този огън трябва да очисти това и земята да остане пак девствена, без да има нещо да я смущава. Това е новият живот! Сега седиш, дигнеш си антената, какво е мислил някой философ може би преди хиляди години, ти го имаш. Но благодарение че светът е пълен и с хубави мисли, и с лоши, и всички неща се редуват. Както това колело, което се върти. И за бъдеще ще имате едно знание, че да знаете, от чисто астрологическо гледище, като станеш сутрин, или ако станеш посреднощ, ще имаш един род мисли, ако станеш в един часа, ще имаш един род мисли, ако в два, друг род мисли, в три, в 4, 5, 6, 10, 11, 12. Целия ден все-

ки един час се отличава с различни категории от мисли. А тези различни категории ги има и във всеки един час поотделно. Навсякъде има това разнообразие. И като се върти това колело, става все същото преповторение. Сменя се, сменя и най-после ние се забъркаме, ти казваш, не зная как да мисля! Не, ти ще кажеш така: КОЛЕЛОТО СЕ ДВИЖИ! Нищо повече! Не тургай отговорност за греха. Каквото става, кажи: Онзи, който движи колелото, знае защо го движи. Изпразнила се една кофа, не плачи за изпразнената кофа. Обезсърдчила се една кофа, не се обезсърдчавай с нея. Напълнила се кофата, не се радвай с нея. Морализират те; ти от тези привидните състояния не се радвай. Това още не е човекът. Това, което е дадено отвънка, то е привидно. Той не е разбрал още защо се морализира, защо, защо се обезсърдчава. Има една нова философия – ДА РАЗБИРАШ! Няма по-красиво нещо от това да се обезсърдчиш! Аз наричам най-великата философия, да се обезсърдчиш! Че ти тогава се освобождаваш от всичките илюзии и глупости. Тъй съвършено да си се обезсърдчил. Най-първо мислиш това да направиш, онова да направиш. Мислиш и добро, и лошо. А като се обезсърдчиш, кажеш: Да правят каквото искат. Седнеш си ти и кажеш: Не искам да мисля! Та ти ставаш добър човек!

Та казвам, най-добрите хора са в първата категория горе. Във втората малко тяхната добрина се намалява, в третата те съвсем загазват, а най-лошите хора са горе – моралистите. Лоши са в това отношение; да кажем дойде един моралист, казва: Ти трябва да знаеш, господине, че на тебе аз направих едно добро! Ти на мене дължиш свършването на училището! Аз на тебе съм преподавал! Това направих, онова. И ти съвсем се сгушиш. Чете ти лекция той. Най-лошите хора са те моралистите. А онзи от първата категория, свободен е той. Най-добрите хора са обезсърдчените хора в света. Та, когато вие се обезсърдчите, вие сте най-добри! Каква философия е тази, за която вие никога не сте мислили тъй. Но права е. Сега, когато някой човек се обезсърдчи, веднага той иска да се самоубие. Той тогава не се е обезсърдчил още. Той е още насърчен. Той иска още нещо. Иска да воюва. Казва: Как така? А истинският обезсърдчен човек казва: Каквото дойде. Ако

умирам, да умирам; ако страдам, да страдам; ако имам какво да ям, ще ям; ако не, ще гладувам. Седне си той тихо и нищо не иска. Такъв е обезсърдченият човек. А който мисли още нещо да направи, той не е обезсърдчен. Той не е още добър. Или както казва Христос: Да се отречеш съвършено от себе си! Аз казвам, да се обезсърдчиш съвършено от всичко! Тъй. Но всичко това трае три часа. (Смях) Обезсърдчението трае само три часа. Значи да бъдеш абсолютно добър! И това трае само три часа! След това ще влезеш още малко, ще станеш краен материалист, пак три часа; и при общото благо и там е три часа. Та когато вие се обезсърдчите, благодарете на Бога, кажете, сега сме най-добрите! Но хасъл да се обезсърдчите!

Ще ви дам сега един пример. Слушайте сега, цялата лекция ще ви я туря само на един пример. Човек трябва да използува науката като едно магаре. Тръгнал един пътник и си подкарал магарето. Той бил много набожен, турил си една много тежка раница на гърба и я носил, а магарето вървяло свободно. Среща той един мъдрец и му казва: Дотегна ми животът. Всичко това си нося на гърба. Мъдрецът му казал: Защо караш магарето? И си отминал. Този казва, аз му казвам: Дотегнал ми животът, а той ми казва, защо водиш магарето? Върви той понататък, среща го друг мъдрец и на него казва: Дотегна ми, не се носи така товарът! Вторият мъдрец му казал – купи си самар на магарето. И отминал и той. Аз казва, му казвам, тежка ми е раницата на гърба, а той казва, купи си самар на магарето. Хм? Най-после го среща и трети философ и на него му казва: Дотегна ми животът! – НАТОВАРИ МАГАРЕТО! И аз ви казвам на вас: НАТОВАРЕТЕ МАГАРЕТО! После той среща и четвърти мъдрец и той му казва: Не само това, но качи се и ти на магарето отгоре!

Станете сега.

САМО БОЖИЯТА ЛЮБОВ, САМО БОЖИЯТА МЪДРОСТ, САМО БОЖИЯТА ИСТИНА НОСЯТ ПЪЛНИЯ ЖИВОТ!

7.15 ч.с.

ГЛАДЪТ - ДОБРОТО - РАЗУМНОТО СЛОВО

X година.
20 школна лекция на 1 мл.ок.клас
23 януари 1931 г. петък 6 ч.с.
(покрито небе – облачно, но меко време).
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

Днес имате поезия за тема. (Да). Кой е писал нещо върху колелото на живота? (Четоха се няколко от темите). Как мислите колелото на живота мяза ли на едно обикновено колело? Животните дали познават колелото? Щом се говори за колело, се подразбира нещо разумно. Същината на живота са само разумните работи. В природата има три положения. Две положения има, едното положение представлява силата безразумност, силата за разумност, а другото положение резултат – безразумност, а центърът вътре, това е разумността. Например, някой път у вас нали сте наблюдавали, имате желание да покажете силата си, сами не знаете защо. Това го има и у животните, един слон, един вол, змията, даже най-малките животни и те имат желание да покажат силата си. Но попитайте ги защо искат да покажат силата си? Или някой от вас иска да пее, да покаже, че знае да пее. Има си известни сили за това. Сега този дълбокият стремеж вътре, това е разумното. Ще кажат, е, той иска да се покаже. Да вземем думите, иска да се покаже. П. има две значения. Че какво лошо има като иска да се покаже? Нали всякога казват, покажете нещо де! А и казват: Той иска да се покаже. Какво се крие във втория случай? Казват иска да се покаже, че много знае. Та какво лошо има, че иска да се покаже, че много знае? Да турим П. Ч. М. – да се покаже, че много знае. Какво лошо има в това? В многото пак има скрито нещо. Казват много знае. Тогава разбирам, той иска да се покаже, че е

това,което не е. Че много знае,т.е. иска да се покаже,че много знае, когато и това го няма. Това се подразбира – много знае. Отрицателно се казва: Иска да се покаже, че много знае; значи това,което го няма. И да се покаже пак не е същинското показване. Когато един човек иска да се покаже такъв,какъвто не е; и когато един човек иска да се покаже, че много знае,всякога се турга една истина,едно изречение в отрицателен смисъл. Има такива величини. Онзи,който иска да покаже,че много знае,турга плюс,а който иска да покаже,че не знае,турга минус. Но това вярно ли е?

Сега друго едно състояние. Едните имат желание да покажат,че много знае,а друг знае,но се показва,като че не иска да се покаже. Тогава другото състояние какво е?Единият отвътре иска да се покаже,а отвън се показва,че не иска да се покаже. Е,какво се заражда?Какво съсояние е това?Единият иска да се покаже,а другият не иска да се покаже. Значи в този случай ние считаме,че единият е щестлавен,който иска да се покаже. Това е скритата мисъл. А онзи,който се показва,че не иска да се покаже,той какъв е?(Горд). Да, приблизително,той иска да съзнаят. Единият иска да се покаже,че има нещо,на което той се базира,а другият иска да каже,ако вие сте умни,трябва да знаете,че това нещо го има у мене. Но по кой начин трябва да се покаже разумното?Как трябва да се познае разумното?Кои са признаците на разумното?Да ви дам една тема: **ПРИЗНАЦИ НА РАЗУМНОТО.** Та за втория път ще имате една много хубава тема – признаците на разумното. По какво се определят признаците на разумното?И всичките промени в природата стават с цел за едно приготовление само за разумното. Аз вземам разумното не в неговата същина,но това разумното,както вие можете да го разберете. Да кажем в алгебрата. Вие имате ***a*** плюс ***b*** равно на ***c***. Има съдържание. Разумно е само за онзи,който разбира отношенията на нещата. А онзи,който не разбира,може да си спи,има някакво препятствие. От две букви той казва А плюс Б,какво съдържание може да има в себе си?Какво друго може да се направи?Нищо друго не може да се направи. (***b a c***). От тези три букви могат да се направят шест думи. Сега това като го вземете на латинската азбука е

ВАС. БАС, а на славянската азбука е ВАС. Българинът казва Васка. Нали употребяват тази дума Вася? Това са в едно отношение условни знаци, но в природата ***a*** и ***b***, онзи който е направил тези знаци, какви са били неговите причини, че да направи този знак по този начин, а не по друг. Има си една вътрешна причина. ***a***, λ в това отношение а-то е станало гласна, а било е съгласна. После, защо У-то у $\mathcal{Y}$ евреите е съгласна, а у европейците е гласна? У евреите ТАВ Т, то е а. Това, което у другите е съгласна, то се подразбира. У другите не съществува този знак, а се подразбира. Да допуснем вие имате едно желание, това желание може да се прояви като една сила. Може желанието ви просто да се появи, да обясним в природата. Известен извор в едно планинско място може да се появи и влиза в някое езеро. Но този извор може да се прояви, да мине през 10-тина градини, да ги полива и разни зеленчуци да растат, и плодни дървета да се напояват, и тъй този извор да принесе своята полза. Питам каква е разликата в единия случай и втория? Или вземете онзи, който се бори, един пехливанин, който се бори на хорището, да покаже мускулите си и онзи философ, който пише една книга, да покаже философската си сила – своето знание. Каква е разликата на стремежа? Единият и другият все искат да се покажат. Единият иска да покаже своите мускули и философът иска да покаже, че като неговите мисли няма. Разликата е там, че единият е на физическото поле, борави с гъстата материя, с мускулите, ти можеш да видиш, като се бори, как се свиват мускулите му. Можеш да видиш и неговите жили, как изпъкват като се бори; а на онзи философ, какво ще видиш? Той като си тури перото и тръс, тръс. Ще забележите ли в неговите мускули, че става някое напрежение? Много малко може да се забележи; но де ще забележите напрежението у него?

Сега вие всички мълчите. Да ви кажа защо всички мълчите? По един стар навик, да не ви хванат в невежество. Това е психологически. И този стар навик е от памти века. Ученикът мълчи пред учителя си, да го не хване учителят му в невежество; при това и вие сте невежи, пък и учителят, който ви учи, и той е бил невежа, та и сега му се отворили очите и минава за учител. И всеки един от вас може да мине за учи-

тел, до известно време, или по аритметика, или по алгебра, но дойде до известно място той и спре; седне на масата и спре. Дойде друг и той дойде до едно място, и той спре, и той седи на масата. Наредат се все учени от първо отделение, второ, трето, от университета, и специалистите, и най-после дойдете до един списател, който знае повече. Да кажем някой виден философ, хайде да вземем думата един ангел или един архангел в своето знание, какво ще бъде положението му, или да вземем един силен човек на земята, като минава един ангел на земята, той ще мине покрай едно малко дете, ще се сгуши, той съзнава, че силата му е ограничена. Питам, в какво ще се прояви силата на един ангел? В неговото знание. Мускулите на един ангел не са толкова силни, силата му не седи в неговите мускули, но седи в духа. Един ангел има нещо мощно, той знае много закони. Това е разумното! Защото под думата дявол, трябва да разбирате тъмнина, там дето няма знание. Или знанието е скрито, а знанието е образ на знанието. Дето няма светлина, няма и Любов, дето има светлина, има и Любов. Любовта в правата смисъл се проявява само при светлината. И светлината се проявява само при Любовта. И когато обичаме някого, ние ще му запалим и свещ в къщата; а когато не обичаме някого, ние не му палим свещ, всичко е в тъмно. Тогава, какво съществува в тъмнината? В тъмнината може да съществува страст, желание, можем да кажем, един стремеж, любов към престъпление, по нямане на дума казах любов, но в Любовта не може да има престъпление.

Например, ако вас ви попитат за произхода на глада. Откъде е произлезнал гладът? – Това, което убива, то е гладът. Нищо повече! Всичките престъпления на земята произлизат от онази жажда – от глада. Гладът е, който кара хората към престъпление; имаш някое чувство, наречено страст, то иска да се нахрани, то е гладно. Мечката иска да хване някой вол, иска да се нахрани; някой човек е гладен, хване някой плод, изяде го, обере някого. Та гладът е именно, който кара хората към престъпление. И ако вие не разбирате естеството на вашия глад; който е разбрал разумното на глада, той е станал умен човек, но онзи, който не разбира глада, той всякога ще върши престъпления! Всеки, който върши престъпления, той

е невежа. И всички вие трябва да се справите с глада. Трябва да разбирате естеството на глада и жаждата. Това са неща, подтици за престъпление. Вземете онзи пияница, който има жажда да пие вино; аз вземам въпроса и за жаждата. Не само за виното, потребна е и водата да влиза в един човек. Та човек трябва да разбере естеството на глада и на жаждата.

Тогава, жаждата се задоволява само с водата, а гладът се задоволява само с хляба. Преведете сега тези. Имате вода, имате и хляб. ВОДА ХЛЯБ. Хляб или хлеб, как се произнася? Но това не е първото име на хляба? Я-то е силна буква. Значи усилва се желанието за ядене. Когато желанието е усилено, той казва, хлебец ми дайте! А когато човек е гладен, той казва: Хляб. Вече има силно желание, за това я-то е дошло от после. Жаждата и гладът, това са подтици, които съществуват, това са най-дълбоките, скритите побуждения на човешкото естество. Това са скритите сили на природата. Гладът, това е една от най-мощните сили, която съществува в природата! Жаждата също е една от най-мощните сили в природата, на която не може да се противодействува. И надали има в природата нещо по-мощно от глада – от силата, която седи зад глада. Какво има в глада? Това е една от най-мощните сили в природата! После, кой е причината на движението на телата. Всичко това се движи. Когато лъвът се движи, коя е причината на неговото движение? Когато птичката се движи, коя е причината на нейното движение? Па и когато и ви се движите, коя е причината на вашето движение? Вие отивате в училището да се учите. Защо? Да не гладувате. Вие отивате на църква да се молите, защо? Да не гладувате, да имате Божието благословение, да ви даде да ядете, да ви вървят работите. Вие обичате баща си, защо? Да ви даде хляб. Обичате майка си. Детето обича майката, за да бозае. Скритото е това вътре. Може да турите и други идеали, но онзи първоначалният подтик у детето вътре, тази мощната сила е гладът. Когато гладът не се разбира, той е глад, а когато гладът се разбира, какво става? Когато гладът се разбира, става доброта. Който не може да превърне глада в доброта, той не разбира глада. Доброто е вече плод, той уталожва глада. Туй, което уталожва глада, е по-силно от глада, за-

щото, то, като дойде, гладът е най-мощна сила, но като види гладът доброто, той става кротък и каквото каже, слуша. Значи доброто заповядва на глада. Та има една сила, която заповядва на глада, това е доброто. Сега това са съпоставяния. Ние казваме: Доброто ще оправи света. Понеже всичките други прояви в човешкия живот, всичките лоши прояви на човека се крият в глада. Аз вземам не само явлението на глада, но силата, която седи зад глада. Знаете каква горчивина има в глада и каква грубост, като те види онази мечка, тя няма да те гали, ще се нахвърли с най-голямата си сила. Онзи лъв, като повали жертвата си, с каква грубост разкъсва жертвата си, обаче, щом се яви доброто, гладът отстъпва. Значи доброто влиза в глада вътре. Не че влиза, но интересно е, че като дойде това добро този човек, колкото и да е раздразнен, щом се наяде, става тих и спокоен, забелязва се една усмивка по лицето му, но тази усмивка не се дължи на човека вътре, но на доброто, което е влязло вътре, хлябът, който е влязъл в него, вече разумността се изразява на лицето му. Че един разумен принцип е влязъл вътре, затова казваме ние: Словото. Значи само разумното слово в живота е, което може да оправи живота. По този начин трябва да се схванат връзките. А тъй както са сегашните ваши схващания за живота: трябва да се живее, родили сме се, това са все неопределени величини. Или така трябва да се живее, няма какво да се прави – това са неопределени величини. Е, така съм роден, знае ли какво нещо е раждането? В раждането се крие най-великият процес, който човек може да мине, всеки един процес се счита завършен, когато той е роден. Е, ти родил ли си се? Вземете едно малко дете, което се е заченало в утробата на майката. Кога наричаме ние, че детето се е родило, защо излиза от майката навън? (Защото по нататъка няма условия за неговия живот). Добре, как се наричат тези корита, дето се събира водата от някой извор и оттам излиза навън? Малки резервоарчета, нали? Значи водата от резервоара се мести. Коя е причината за това? Идващата вода, която иде, има един напор отвънка. Туй дете условия ли няма в майката или има някой напор, който го изважда навънка. Детето трябва да излезе от майка си, за да се роди, защото, ако не

излезе,няма да се роди и от него нищо няма да стане. В утробата на майка си,то се намира в най-неблагоприятни условия на живота и следователно това същество е претърпяло всичките несгоди на живота. Такива несгоди е претърпяло само то си знае. И за да не помни всички тия мъчения,природата го е направила неразумно. Благодарение че то не е било разумно в утробата на майка си,то е забравило всички тези мъчения. Защото ако помнеше и знаеше всичко това,ще има такава врява и смут,но спа то тогава. Понеже страданията са били много големи и това ние наричаме в един неразумен живот е било това дете в утробата на майка си,а след като се роди започва разумният живот. И първо като излезе детето от майка си,то ще издаде един звук,събужда се това дете. То се пробужда от летаргически сън,от това робство. В утробата на майката всичко е завързано,уста,ръце,крака,но като се роди – тази разумната природа освобождава това дете от това робство на ада. Да излезеш из матката из утробата на майка си,значи да излезеш из глъбините на ада. Та всички оттам сте излезли навън,все от ада сте излезли. Сега разберете,утробата на майката е само един символ на онова, което е скрито в природата. Сега казваме: Раждането е един процес на освобождаване. Първо детето ще издаде един звук и сегашния живот,който сега живеете,вие трябва да се освободите още веднъж – не сте дородени още и всичката мъка е там,че човек трябва да се роди пак наново,още веднъж трябва да се роди,за да се освободи. И тогава някои,които не могат да се родят,умират,а в живота онези,които не могат да се родят,какво става?Помятат се. Помятане и умиране са думи синоними. Да умреш и да бъдеш пометнат,то е едно и също, значи процесът не е завършен,пак трябва да се повтори.

Та пак да дойдем до причината. На вашия ум трябва да се премахнат обикновените схващания в живота. Ако вие по обикновеному мислите, нищо не може да постигнете. Ето какво се подразбира под обикновеному. Казваш: Аз трябва да се наям,това е обикновена мисъл. Двадесет години си ял, какво си направил?Но все казваш: Ще стане нещо от мене. Хубаво,радвам се,но какво трябва да стане от тебе?Но след двадесет години,като е учил човек,какво трябва да излезе от

него? Трябва да излезе някой учен професор. Професор значи, този, който може да декларира, че знае всякога и да изявява знанието си. Защото ако идете в Америка, там всички християни казват: Аз съм професор на християнството и започва той да разправя своята опитност. Тук в България професорите са само в университета, а там във всяко събрание са все професори, без да са свършили някое специално учение. Та казвам: Може да си турите титла професор и без да сте свършили, но казвам: Ние трябва да дойдем до същината на раждането у човека, защото то съставлява най-великия процес. Под думата раждане, всякога трябва да разбираме освобождаване от робство, от най-ограничителните условия на живота. Защото къде е било детето в небитието преди да се роди, как си представлявате вие небитието? На наш език това е робство, а битие е в свободата. Когато си в свободата и недоосвободен, какво е това? Има нещо в човека, което е в небитието, защото ти не можеш да проявиш своята доброта, ти си в небитие, не можеш да проявиш своя ум, ти си в небитие.

Та сега мнозина от вас сте в небитието, казваш: Тази работа не мога да я направя. Значи в небитие си. А когато я проявиш, ти си в битие. Ако не можеш нещо да създадеш, пак си в небитие и ние се стремим да влезем в битието на живота. Аз вземам битието в положителен смисъл. Не че небитието не е реалност, но в небитието са най-страшните работи, които човек може да си представи, да си въобрази. Някой казва: Туй да не бъде. Представи си, че ти си в небитието, имаш всичките желания, жажда, глад и стремеж да ги запазиш в себе си, а да нямаш никакви условия за туй, което е в тебе. Знаете ли какво страдание ще бъде. Да не вземеш никакво място, а да мислиш, че имаш нещо. Да желаеш да ядеш, да го усещаш в себе си, мъчиш се, а нямаш какво да ядеш. Нищо не виждаш наоколо, всичко е простота, няма пространство, в тъмното си, нямаш желание да ядеш. В какво положение ще бъдеш? Небитие е това? От гледище на сегашния живот това е въображение, това е халюцинация. Халюцинация е, защото няма какво да реализираш в небитието. Вярно е, че не може да ядеш, нищо нямаш, нищо не съществува, но същевременно в тебе има един вътрешен им-

пулс, който се нарича глад и жажда. Та сега няма какво да ви връщам назад, понеже сте били там, но сте забравили. Да забрави човек своите скърби и страдания, това е не философия, но той трябва да научи как да задоволява своя глад – да се справи с тоя глад. Затова ние изучаваме на земята закона на доброто, защото от глада и жаждата само доброто може да ви извади. А доброто е великият принцип, това е разумното, това е светлината, това е любов, истинската свобода. Не че доброто е самата истина, самата любов, самата свобода, но то вече е основата на онзи великия закон на освобождението. Да бъдеш добър, значи да си се освободил от робството, от (смъртта) на Христа, а под смърт в дадения случай ние всякога разбираме това, което ни лишава от благата на живота. Казвам и хората имат право да се страхуват от смъртта. Някои казват, да умра. Какво ще ти принесе смъртта, ако тя те внесе в небитието?

Но нека дойдем до положителната страна. Знаете ли каква е тази мисъл, която изнасям на вас? Тази мисъл, която внасям за небитието, това е киселина. Тя ще разяде, където мине, все разяжда и ако ти дълго време мислиш за небитието на живота, какво ще стане с тебе. Всички философи, които така са мислили, стават тънки и сухи и най-после се изпаряват. Всеки един философ, който иска да разреши небитието, той се изпарява и след като се изпари, философът мисли, че е постигнал нещо. Нищо не е постигнал. Всеки един философ, който иска да определи небитието, той какъвто е бил в началото, такъв е и в края, нищо не е постигнал. И ако вие питате защо съм се родил, мисълта е само една – да бъда добър! Това е битие! Защо съм се родил? – Да ям. Ама как? – Да се храня. Е, как? – Разумно. Да се храня разумно с доброто, тогава храненето има смисъл. Когато Христос е казал: „Не само с хляб ще бъде жив човек, но с всяко Слово", а Словото, това е доброто, което излиза. По този начин всичките процеси вътре в живота се осмислят. Който се храни с доброто, той се издига от смъртта, той не умира, той добива едно равновесие, той е станал господар и той живее в реалността на битието. Кое е тогава реално? – Само доброто. Това, което не се изменя. Това, което не може да се унищожи, това, което мо-

же да се измени, реално ли е? Водата, която може да се измени, реална ли е? За нас сега само твърдата материя е реална, жидката не е реална, но за други същества жидката е реална. Ние ще достигнем до едно положение, кое е реално във водата? И в съвременната наука кой е произходът на водата? Кой е източникът, равносилното на водата? Откъде произтича водата? Казват, като се съберат два атома водород и един атом кислород, се образува вода. (Това съединение става само при електрическа искра, а ние не знаем какво е електрическа искра). С какво се отличава електричеството? (Предполагат то е една течност без физически свойства). Но външните признаци на електричеството, какви са? Там, дето има електричество, всякога има светлина. Светлината е едно от качествата на електричеството; там, дето има електричество, се появява светлина; а там дето се появява магнетизъм, се получава топлина. В електричеството няма топлина. Ако дълго време се пусне електричеството през човек, той ще се изстуди. А пък, ако дълго време се пусне магнетизмът през човека, той стоплюва човека. Та едновременно вървят електричеството и магнетизмът като течност. Като се изстуди нещо, става много твърдо и тургат му магнетизъм. А щом се нагорещи едно нещо, тургат му малко електричество. Само че магнетизмът има това свойство, той се движи спиралообразно, а електричеството се движи радиално, по късите линии. Тогава имаме магнетизмът действува в периферията, а електричеството излиза от центъра. ***А***. ***В***. Значи, тези линии, които излизат от центъра, образуват електричество, а които действуват в периферията, образуват магнетизъм. Тогава имаме такова едно движение ***С***. Чрез магнетичен начин по пътя може да се дойде до центъра. Как се постига това? Пак има едно движение, което изоколо обикаля периферията. Върви от периферията направо към центъра. Това движение е кратко. Процесът е кратък. Процесът на чувствата е магнетически процес, а процесът на мисълта е процес на електричеството. Ние мислим с електричество. Щом искаме бързо да разрешаваме въпросите,

действува електричеството. Щом късо време се изисква за познаване, процесът е електрически. А когато дълго време се изисква за развитието, процесът е магнетичен. Сега разбира се, *тия методи са непонятни и те трябва да се приложат във* възпитанието. Ние не можем да разбираме силите на природата, докато не се приложат в сегашния живот.

Сега при какви условия може да се приложи електричеството? И при какви – магнетизмът? Ако имаш много електричество, ставаш много сух, а ако имаш много магнетизъм, ставаш много пълен. Сега едно здравословно състояние има там, дето постоянно трябва да става една обмяна на електричеството. Ако си много електричен, ставаш много нервен, готов си да блъскаш този, онзи и боксираш навсякъде; пък ако магнетизмът преодолява, тогава ставаш дипломат – кръгообразните движения. Тогава ти няма да кажеш направо мисълта, ще я заобиколиш, ще въртиш. Дипломация. И ние ще кажем. Онзи с електричеството ще каже: Не те обичам! А другият ще каже: Извинете, условията бяха такива, аз ни най-малко не искам, е хей. Това е подхлъзване. Ще обикаля, ще ти говори, а първият ще ти каже: Махни се оттук! А другият ще каже: Заповядайте! Минете оттук, ще заобиколите малко. А онзи ще каже: Ти откъде мина? Когато другият дълго време ще се разхожда. Той е магнетичен. Сега кой път е по-хубав, да ви покажат магнетичния път или електрическия? По-хубав е магнетичният път, макар че заобикаля, но е приятен. Онези скорострелните оръдия са все електрични. Но военните си служат с електричество.

Та всеки един от вас, който иска да каже, че има воля, какво прави? Към кои спада волята? (Към електричеството). Към електричеството, а разумността на човека, това е един магнетичен път. Или разумността употребява не само магнетичния път, но разумността употребява и двата метода, планомерно, хармонично.

Та сега основната мисъл коя е? Защото всеки един от вас усеща жажда. Всичките неща се отличават. Можеш да имаш глад за знание. Всичко това е една вътрешна жажда, един вътрешен стремеж. Онзи закон, да можеш да задоволиш своя глад и своята жажда – иде вече знанието. А същността на

знанието седи в ДОБРОТАТА! За това Доброто в света е Бог; ако нямате ясна представа за доброто,вие нищо не можете да постигнете. И затова всякога трябва да имате една голяма картина,да представлява ДОБРОТО. И всеки един от вас да се спира по малко. Тук запример,(в салона картините,архангел Михаил) – какво представлява онзи архангел Михаил? Израз на сила,която подчинява неразумното в света. И той, човекът го е победил по единствената причина,понеже има светлината на своята страна; а да се бори в светлина,това е най-мощната сила. А тъмнината има обич към светлината, да я обгърне,да я вземе на страната и да я ограничи.

Та доброто трябва да имате,това е разрешение на великото в живота. И великото в живота седи в това,ако дойдете до едно разрешение на доброто. В това положение доброто за вас е разрешение на всичките задачи в живота. Ако вие разбирате какво нещо е доброто,друга светлина ще дойде в ума ви и вие ще станете силни и мощни. Много пъти хората са слаби,хилави,като някоя баба. Стар човек,не знае какво да работи,няма никакво въодушевление. Добро няма у него. Той няма никакъв идеал. А ИДЕАЛЪТ НА ЧОВЕКА ТРЯБВА ДА БЪДЕ ДОБРОТО! Сега след като се наяде човек,то доброто е,което може да задоволява жаждата и глада. След като се наядеш, какво можеш да правиш? Можеш да работиш,можеш да свириш, можеш да пишеш или да рисуваш, можеш да правиш добро. Но гладна мечка хоро играе ли? Какво подразбира българинът под тези думи? Една мисъл. Онзи,който играе на хорото,хорото е един магнетичен начин. Там,дето играят на хорото,искат да постигнат нещо. Хорото е един метод за постигане на известна цел. Същият закон е – колелото. Каква е целта му? Да се извади вода. Нали онзи,който турга онова колело,за да полее цялата си градина – да придобие нещо. Колелото на живота е най-разумното. Като туриш колелото,то трябва да бъде за тебе. Колелото,това е един метод,това е емблема за физическия свят,за постигане на материални блага.

Значи силата на човека седи в доброто. А колелото,това е един външен метод; значи доброто,свързано с това колело заедно. Човек се движи,може да има постижения. Тогава всичко онова,което ние желаем,може да се постигне. Тогава на

какво е равно доброто? (Доброто е равно на плюс безкрайност). Ако изменим ъглите на един квадрат, да направим двата ъгъла равни на 180°, какво ще се образува? Права линия. Ъглите изчезват ли? (Вън едно куче силно лае). Кажете на това куче, има лекция, да мълчи. Значи тези ъгли от 180°, това става в движението. Това е едно колективно движение. Ако тази линия се разширява, може да има ъгъл на 180, 200 и 360°. Но при сегашните условия тук на земята, тъй перспективно, че е 180°, значи сливат се двете рамена в една права линия. Тогава щом се слеят в една права линия, какви резултати ще имаме? Ако има някое противоречие в живота, щом се слеят в една права, те всички се примиряват. Сега допуснете, че A. е пълно с някакво съдържание и 4 души се карат заради него – за съдържанието му се карат. Ако се изпразни квадратът от съдържанието му, ще има ли спор. Следователно, престава този спор, щом се увеличи всеки един ъгъл на 180°. Това показва, че квадратът е изпразнен и увеличението на ъглите, понеже тази страна AC това е поляризиране. Тук има две същества, които се борят по тази линия и щом дойдат до ъгъла, квадратът се изпразва и щом станат права линия, всичкият спор престава. И всяка една загуба се явява, като един резултат, за да изчезне всеки спор. Е, тогава как ще обясните явлението на печалбата, на какво се дължи. И щом в правата линия, те са признали своите погрешки и са ги изправили, тогава пак веднага се явява печалба. Ще има дисхармония на хорото, онези, които си спорят на хорото, гайдарджията завърже своята гайда, туря я под мишница, мълчи. Щом онези се примирят, гайдарджията пак надуе гайдата си. Това е печалба вече. Веднага хорото се образува, правата линия е свиване на гайдата. Т.е. правата линия показва, че гайдата е свита. За да дойдем до правата линия, трябва да започнем пак наново. Ако един въпрос не се разрешава в квадрата, трябва да го преведем в правата линия. Елемент на квадрата нали е правата линия. Следователно, щом преведеш един човек от квадрат в права линия; и от права линия в точка,

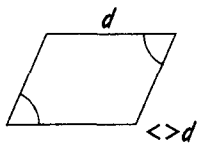

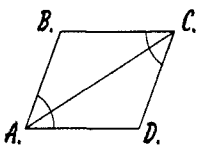

непременно ти ще разрешиш един въпрос. Ти си недоволен, приведи се ти в права линия, приведи се в точка. За бъдещето възпитание всеки един от вас трябва да знае как да приведе един квадрат в една права линия в себе си.

Сега това са само твърдения без никакви приложения. Но това, което можете да приложите е: доброто в живота е основа или единствената реалност, която задържате дълго време. Значи доброто като една сила, за да се уравновесят противоречивите процеси, които се появяват. Ще кажете, че аз не трябва ли да работя? Не трябва ли да постигна нещо, не трябва ли да бъда в обществото? Прави сте. Всички постижения са прави. Но има само един истински път, начин, по който вие можете да ги реализирате. – ТРЯБВА ДА БЪДЕТЕ ДОБРИ! А добър може да бъде само разумният човек! Глупавият никога не може да бъде добър. И лошият добър не може да бъде. Само добрият разбира същината на живота. Под думата – добър, ние подразбираме същината на живота. Само добрият човек е реален човек. Който е добър, той е реален човек; който не е добър, той не е реален. Реалността се отличава с доброто, а нереалността се отличава с лошото. Човек, който е лош, той не е реален човек. Злото е нещо нереално; имаш една такава въображаема величина. И в какво седи злото? Злото всякога взема, а не дава. Доброто мяза на един извор, който постоянно изтича, хиляди години изтича, а при това никога не престава. А злото на какво може да го уподобите? (На песъчлива почва, която поглъща всичката вода). В сегашната култура, в сегашния обществен строй хората съзнават, че без закон, защото с думата закон те разбират доброто. Че без добро не може; но те искат да наложат доброто чрез насилие, чрез зло, а това е несъвместимо. Доброто си има един свой закон. То е като семето. Ти ще го посадиш, ще го поставиш да расте със своя си закон, речеш ли ти да се бъркаш в неговите работи, нищо няма да постигнеш. – Доброто си има свой закон! При това хората му тургат неща, които не са добри. А при сегашното положение тези неща трябва да се елиминират, които не са добри. Във философията и там има неверни работи, които трябва да се отделят. Например, вие вземате A и B, на какво е равно A и B? Да кажем на C.

На какво можете да преведете А? Ако ***А*** представлява вашият ум и ако ***В*** представлява вашето сърдце, и ***С*** вашата воля. Тогава какво се подразбира? Че силата на вашата воля ще се определи от силата на ума и сърдцето ви. Става едно съединение, едно кооперирание на труда, на работата. Казахме ***А*** плюс ***В*** равно на ***С***. Силата, която умът е вложил, плюс силата, която сърдцето е вложило, ще бъде равна на ***С*** – на волята. Тогава като кажем ***А*** плюс ***В*** е равно на ***С***. Как казвате вие, умът и сърдцето равни ли са на волята? Сега алгебрически мислят, че ***А*** е по-малко, ***С*** е по-голямо и от ***А***, и от ***В***. Но кое е реално в дадения случай? ***С*** реално ли е? ***А*** и ***В*** са по-реални отколкото ***С***. Но ***С*** същевременно показва, че ***А*** и ***В*** в дадения случай се появили по-напред. Ако кажем само (***А*** плюс ***В***) това е непроявено, то е един зародиш. Но щом кажем ***А*** плюс ***В*** равно на ***С***, ние вече имаме проявление в природата, имаме един резултат. Тази форма може да се превърне, да ѝ се даде един превод. Ние виждаме в математиката тези величини. Ако една величина се превръща, т.е. ***А***-то представлява известни сили. Може да се преведе една форма и зависи от значението, което им даваме; може да означава и качеството. Ако турим ***А*** да означава Ума, това е само за обяснение, това е една много проста формула, с която искаме да обясним един много сложен въпрос. Има си един закон. Например, каква част от своята сила трябва да вложим в ума и сърдцето, за да работи волята? След като се яви волята, тя има свой един плюс, който е равен на ***С***. Когато всички тези сили работят, какво могат да дадат? Цялото тяло това е един резултат от действието на ума и на сърдцето, и волята. Умът поддържа мозъка, сърдцето поддържа дробовете и кръвообращението, а волята поддържа стомаха и мускулите, и костите. Но ако мозъкът горе не работи, няма да работят и дробовете; и ако дробовете няма да работят, няма да работи и стомахът. Всички те са в зависимост. Та когато човек мисли добре, той ще има един здрав мозък и кръвообращението му ще бъде правилно. Тогава е третият процес и той ще бъде правилен, нормален. Щом чувствата са правилни, непременно и храносмилането ще бъде право. – Той ще има една здрава мисъл и здрава воля, и костите, и всичко ще бъде здраво.

Та най-първо умът, сърдцето и волята имат отношение към човека. След това настава един друг процес. Умът ще даде храна на всичките способности у човека; сърдцето ще даде възможности на всичките чувства. Умът е от предната част на главата, сърдцето е отзад, а волята е отстрани, това разрушителното у човека това е волята. В главата умът заема място отпред, сърдцето отгоре и отзад, а волята – отстрани. Има си някои съпартизани, неговите лични чувства са съпартизани със сърдцето, тъй от едното и другото царства. Като дойдеш до дробовете, пак същото подразделение: умът си има своето място в дробовете и сърдцето; и ако дойдем до стомаха, и той има същото подразделение.

Та казвам, по едно симетрично развиване. Умът се проявява в човека и ако мозъкът е нормален, и дишането ще бъде нормално. Трябва да имате едно схващане, досега вие като влизате в живота, вие се намирате със сегашните ваши нови възгледи, но те са неоформени. Вашите възгледи за живота са недоносчета, не са се родили още. Вие сте заченали нещо, но трябва да се роди. И ако влезете в света, веднага казвате, дали това нещо, в което вярваме, е право или не. И ще дойдете до едно стълкновение. Вие казвате, еди-кой си човек е много учен човек. В какво седи неговото учение? Да кажем, аз вдигна тези табли и мога да ги изпълня с математически формули.

Вие трябва да вземете доброто като една вътрешна основа. Понеже развитието не е един завършен процес и учените не са дошли до онова високо положение на живота, за да разберат дълбокия смисъл. Вземете химиците, какво ги интересува сега? Интересуват ги задушливите газове, но те не мислят, че с тези задушливи газове милиони хора могат да платят с живота си. Така всеки един се явява със своите изобретения и той ще го патентова. Някой механик ще измисли нещо, ще тури един нов принцип за движението; но това движение се използува за зло. Някой философ пък иска да освободи света от някои заблуждения и той внесе една нова теория, но тя се тури в крива насока и наместо да се използува, принася вреда. Друг иска да внесе ново верую, но то се използува за зло. Та най-първо трябва да се филтрира, да се

пречисти човешката мисъл – да се знае кога мисълта ви е права. Да кажем, вие искате да станете учен човек. В ученето вие искате да ви зачетат, да бъдете зачитан от хората, да знаят, че сте умен човек. Кога хората ще знаят на физическото поле, че аз съм силен човек? Когато като борец, аз мога да се боря. Или като силен човек мога да извърша каквато и да е работа. Умният човек, кога ще го познаете, че е умен? Допуснете, че вие живеете в едно здание, влизате, не сте го проучили, но се свивате, студено е тук; хубаво сте облечени, но студено е, казвате, няма ли тук някоя печка. Студено е. Дойде едно разумно същество, пита, студено ли ви е? То разбира, това студено много и бутне някое копче и вие чувствувате, че въздухът се промени и вие казвате, този като дойде, времето малко се постопли. Е, хубаво. Вечерно време, в това здание, казвате: Студено е. Този пак влезне и пак бутне някъде, но светлината откъде се изпуща не знаете. Вие казвате и този като дойде, и светлината дойде с него. Носи топлината, носи и светлината. Тези същества са разумни вътре в природата. Той като влезне, той разбира природата. Той като влезне, пипа по стените, но всичко се мени. В природата това е хубавото, но като влезнеш в дома ѝ, да знаеш какво да правиш. Един добър човек като влезне, веднага ще се промени, добър ще стане. Той може да направи топлината да влезе и светлината да влезе. Така е наредено.

Та казвам, ако ние считаме, ние сега като учени хора искаме да турим един нов порядък, като че светът не е наредeн. Да наредим ние живота, да си възпитаме ние децата. От хиляди години се възпитават децата. (Какво сме възпитали децата?) Нещата се редят по два начина. Природата си има начин, тя си е впрегнала каруцата и върви си тя, а ние сме се хванали за каруцата и я теглим, че я поспряхме малко. Тя ни тегли. Ние все ще поспрем малко каруцата на природата. Ние сега искаме да спрем Божествената колесница. Защо? – Да се качим отгоре. А тя си върви все както си знае. И казваме: Много ни татрузи тя. И сегашния живот, дето вие се измъчвате, аз наричам, всеки един от вас все тегли. Не се тегли, но по някой начин качи се отгоре на каруцата. Ти не дръж колелото ѝ, ако се качиш, добре. Онези ще кажат, ако

има място, спрете и качете и мене. Сега ви трябва едно вътрешно разбиране. Вие като дойдете до новите разбирания, искате пак по старому, по старите методи. Тогава Христовото правило на живота: Новото вино в нови мехове сипват; вашите стари възгледи вие си ги дръжте, но за вашите нови възгледи, трябва да правите известен опит. Един нов възглед, който го имате, има ли той едно приложение в живота? Според вас, по кой начин може да опитате един нов възглед, който го имате? Ако сте малко нервен или нетърпелив, ако вие дадете нов характер на състоянието си и ако този възглед измени вашата нервност, той е подействувал. Малко сприхав сте, недоволен сте, най-първо свиете джуките си, стискате ги; вълкът като стиска джуките си или зъбите си, колкото и да ги стиска, нищо не постига.

Преди всичко правата мисъл. А другите резултати идат по един естествен начин. Едно правило вземете от мен: Вие трябва да държите джуките си свободно, едва да се допират, много леко. Щом много ги стискаш, има нещо, което те натиска. Щом можеш да натискаш зъбите, има нещо по-лошо. Зъбите трябва едва да се допират и джуките едва да се допират, и за всичките движения трябва едно допиране. Вие някой път може много да стискате. Някои тъй се хващат, стискат се, защо? Какво искат някои да кажат със стискането на ръката? Вие някой път ставате отглас, това са все желания, това е едно хипнотическо състояние; някой е искал да ви хване за ръката, да ви стиска и понеже той не е можал да ви стисне, прекарал своята мисъл и ти хванеш човека за ръката. Някой път ти си гледаш лицето. Мисълта не е твоя. Някой е искал да те помилва и ти сам се помилваш, щом ти не си му дал, той да те помилва, ти сам се милваш. Та да дойдете до едно положение, че проявите да са ваши. Ти хващаш ръката си, да знаеш, че това проявление е твое, а не на други. Например, ти вървиш и изведнъж се спреш, че ти си забравил нещо. Някой е турил мисълта, спри се там! Някой иска да каже: Чуден е този човек, той има някои нови прояви, движения. Той си турга ръката на главата и казва: Брей, този човек, много бил глупав, няма ли ум? Няма да се мине малко време и ти ще повториш същите движения. Та най-първо

вие ще познавате кои движения са ваши и естествени или са те отражение на някоя деятелност отвънка. Запример, не тургайте: Какво ще кажат хората? Какво ще каже Първичната Причина? Какво ще каже вашият чистият разум? Това Божественото, което живее у вас. И след това какво ще каже камарата? И най-после какво ще каже народът? Без камара може, но без народ не може. Без хората може, но без Бога не може. Защото Бог е създал човеците. А ние сме една камара, но трябва да изразяваме волята на народа. Понеже той е целокупността. Всеки един от вас е представител на народа, мандат има. Вие ще се върнете един ден, ще се затвори народното събрание и ще се върнете към вашите избиратели и ще им дадете един отчет, как сте подвизавали народа. Как сте пазили техните интереси.

Сега колелото остана. (8 – 25 ч.с.) С.С.П.н.М.в.к.И. В.И. е. с. Ж. Сега за втория път направете едно малко резюменце: **КАКВО АЗ РАЗБРАХ ОТ ЛЕКЦИЯТА?** Всеки един от вас, какво е разбрал за себе си. Вие някой път седнете и мязате на стари затворени бутилки. А това новото учение – всяка една бутилка сутрин като се напълни, вечер трябва да се изпразни. Щом един ден водата седи, тя не е прясна. Та всеки ден трябва да се изпразват вашите шишета. Някой път ще кажете какво приложение има? Има. Защото, ако новото няма приложение, тогава ще дойде старото, а от старото ние страдаме. Тогава трябва да знаем къде е старото положение на живота. Старото е било без добро, а новото трябва да бъде с добро. И всичките несполуки се дължат, че доброто не е било там. И всичките сполуки се дължат пак на ДОБРОТО. Доброто трябва да присъствува. Мислим ли, чувстваме ли, действуваме ли, навсякъде доброто трябва да бъде като една основа. Като се спреш, доброто трябва да бъде като един принцип вътре във вас. Ако тъй мислите, ще имате една здрава основа, а ако обяснявате нещата по друг начин, това ще бъде само една морална присадка, турена от философите или от обществото, и нищо не се постига с това. ДОБРОТО Е ВЛОЖЕНО ВЪТРЕ ВЪВ ВАС! Не че във вас го носите, но има едно място, дето доброто може да се отрази. Има едно място, дето доброто ще действува правилно. И ако се отвори този

приток във вас, може да стане един прогрес. Без доброто нищо не може да се постигне в света. Това трябва да го знаете! Не само вие, който и да е. Само с доброто има прогрес в живота! Та ще пристъпим да изучаваме законите на доброто! Ще имаме някоя лекция, когато условията са по-благоприятни. Тогава можем да говорим върху приложението на тези новите закони. Понеже бъдещето общество трябва да се съгради по новия начин, ако така не се съгради, нищо не се постига. И ще има пак старите резултати. Ще имаме А плюс В равно на С. Можеш да го напишеш 20 пъти, но то ще остане написано на дъската, а вътре в тебе нищо не се разрешава, то е само външно. Ако ние решим дали има живот на месечината или не, какво ще допринесе месечината? Заради нас е важно това дотолкова, доколкото има съобщение. Месечината, тъй както я виждаме, тя не е толкова разумна. Месечината не е от много умните, понеже, ако тя беше от много умните, има един астрологически мит. Едно време искаха да направят съдружие месечината и земята, но тя не искаше и остана отделно. И в следствие на това се дължи нейното обезлюдяване и тя остана пуста. Всички хора дойдоха на земята и казвате, що ни интересува нас месечината? Трябва да ви интересува месечината, понеже тя упражнява голямо влияние върху ума, върху мозъчната система на хората. И ако те не разберат закона на месечината, това може да им подействува за много зло. А в някои отношения тя може да им помогне за много знания. За някои тя ще повлияе за добро, а за някои за лошо. Та небесните тела имат известни отношения към нас. И ние ще ги изучаваме, доколкото те имат отношение към нас, вънка от техните отношения, ние ще ги оставим за други. И сегашната наука изучава сегашното отношение на слънцето и на всичките планети. Какво отношение има и какво влияние тя оказва върху земята. Та и окултната наука в права смисъл иде да ни обясни онези процеси, които сега стават в живота. А този живот се развива от създаването на нашия организъм, образуването на дома, на обществото, държавата, всичките тези спорове на икономическата криза, морална, религиозна, всичко това е един вътрешен процес, който става. Но ако в нас тялото не е устроено както трябва,

тогава всичките външни процеси ще мязат каквито са нашите тела днес, такъв е целият обществен строй. И виждаме отвънка става точно това, което става у нас. У нас храносмилането не става правилно. И в обществото е така. В нас дишането не е право. И в нас мислите не са правилни, и в обществото е така. За да се подобрят работите, трябва да се създаде един организъм, една права мисъл.

Та ви казвам, трябва да развиете правата мисъл. Вие казвате: Какво мога аз да направя? Ти можеш да бутнеш едно копче някъде и да се стопли цялата стая. И всеки един от вас, сутрин като дойде тук да намери собата запалена. Вие седите и чакате, като бяхте много умни всеки един от вас трябваше да идва да запали собата, но понеже не сте от много умните, трябва някои слуги да дойдат, както в гимназиите. Все двама души трябва да има дежурни, вечерно време да дойдат, да запалят собата. Дежурство трябва от всинца ви. Вие не сте го правили това. После трябва да има дежурни тука, да запалвате ламбите и да ги изгасвате; трябва да имате дежурни да измивате салона. А вие идвате сега само на гости. Гости за един ден, за два, за три, но 10 години гости? Питам как ще оправите света? Ако тук не сте уредили работите, както трябва, и отвънка, и там ще бъде същата галимация. Ще кажете, това не е право. Хляб! Тъй не се казва. Аз вземам това само запример. Вие не сте готови, не знаете да си помагате един на друг; пък и някой като му помагат, той гледа да използува. Всеки един трябва да бъде толкова деликатен, че като няма друг, всеки да има желание да помага. Важното е, което човек прави, а не, което му правят. Помнете, силата на човека седи в това, което той прави, а не, което му правят. Когато аз някой път търпя да ми направят нещо, то е да се усъвършенствува този. След това друг ще отстъпи, втори, трети. Ние ще си отстъпваме, за да се усъвършенствуваме. Но постоянно да ми правят добро, аз ще се сбабичасам. Аз такова добро не разбирам. Или постоянно да ми чистят дрехата; нали сте виждали някой целия ден ще му чистят дрехата, но целия ден ти си неразположен, като ти чистят дрехата. Казвам, ако твоята дреха има известна лъскавина, известен цвят и той със своята четка премахне тази лъскавина, пи-

там, тогава какво ще допринесе. Ще дойде някой, ще каже: Тъй не трябва да мислиш. Е, как? Всички ще се морализират. И сега всички вие нямате един морал, кой е прав. Ако ви попитам как трябва да постъпи човек? Е, както знае. Е, тогава котката постъпва, както знае, вълкът постъпва, както знае, пияницата постъпва, както знае; тогава кое е правото? Има едно право в света, с което човек е роден. То е еднакво само за разумните хора, за философите; ти и 10 факултети да си свършил, той знае повече отколкото ти с 10-те факултети. Това го чувствувате, ти нищо не си му допринесъл. А това, което хората учат в училището, то е само за тяхното растене, на техния ум. Защото тази култура, тези неща, които тук разправяме, децата на небето си играят с тях; тези сложните задачи на философите е едно забавление за тях. Например, едно дете на един ангел, всякой път може да го вземе това и така да го подхвърли – да се забавлява. Той може да вземе 10 хиляди тона, да ги хване с ръката и да си играе на ръката. Питам, ако това дете дойде с 10 хиляди тона и ги пусне на земята, какво ще направи? – Цяло едно сътресение ще стане. А в онзи свят то ги хване тоновете с едната, с другата ръка, сега вие от земно гледище ще кажете, това вярно ли е? Не е вярно. Защо не е вярно? За вас не е, за тях е. Това, което аз не мога да направя, за мене е невярно, но за другите, които могат да го направят, е вярно. Тогава кое е вярно? Което можем да направим. Доброто, само който може да го направи, за него е вярно. Щом не дойде Любовта, за мене тя не е реална. А ако ти можеш да възприемеш Любовта, тя е реална. Всички неща, които в даден случай не дойдат в нас, те са нереални работи за нас, за хората отвънка; но за нас това са неща реални.

Сега вие какво знание си изваждате от това? Говоря принципално. Допуснете, че всички вие носите едно шише, всички носите и всеки почва да проверява шишето ви, но шишето и ти, това са две неща различни. Ти ще намериш, че твоето шише не представлява това, което ти носиш, не си го проверил. Но шишето е едно нещо, а ти си друго нещо. Една твоя постъпка, присадката, която ти носиш, но ти не си присадката. Че е право това, да, то ти не си присадката. Ти можеш да изме-

ниш постъпката, но постъпката не може да измени тебе. Ти можеш да създадеш една постъпка, но постъпката не може да те създаде. Реално е само това, което може да създаде нещата. Казваме, че човек е реален. Кога? Който може да създава своите постъпки, и да ги изменя, и да ги подобрява. А нереалните неща са, които не се изменят. Казвам, реалните неща у нас са неща, които се явяват като един постоянен подтик. Щом се спре вашето растене, трябва да знаете, че процесът не е реален. Сега не се изисква много. Сега аз няма да гледам дали съм добър, но мога ли през деня да направя едно микроскопическо добро. Това микроскопическо добро, то е важно. Защото доброто само по себе си то е ценно. А голямото добро и малкото те са еднакво ценни, еднакво силни. Та именно трябва да се яви във вас онзи вътрешен импулс към доброто. Вие сега се индивидуализирате, събирате знание, натрупвате капитал; и всички като ви гледам, от мое гледище, мязате на банкери, трупате в касата си. Само печелите вие. Но печалби, които нямат оборот, големите печалби имат големи загуби. Ако за вашите капитали един ден дойде една такава криза, че завлече всичко, какво се ползувате?

Сега трябва да забогатеете. Богат човек е онзи, който тургa капитала си в обращение. Помнете едно правило: Ако във всяка ваша постъпка доброто не упражнява влияние, тя е постъпка нереална, нищо не се постига и никаква печалба не можете да имате. И вибаги ще има да давате. ДОБРОТО ТРЯБВА ВСЯКОГА ДА ФИГУРИРА В ПОСТЪПКИТЕ ВИ! Ти си радостен, доволен, весел си. Всеки един от вас трябва да знае, че е добър! И вечерта като се върнеш, тогава сънят ще бъде спокоен, осмислен. Тогава ти си направил едно добро. Това е първото правило сега. Тъй като постъпваш, ти ще имаш едно добро. Във всяка една ваша постъпка доброто трябва да фигурира и да еволюира, да бъде като един съдружник.

Та втория път като дойдете, да дойдете с вашето добро!

(поздрав с дясната ръка)

8-10 ч.с.

РАЗУМНОТО!

X година.
21 школна лекция на 1 мл.ок.клас
30 януари 1931 год. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ (приятно време).

Добрата молитва.

Сега трябва да се пазите от инфлуенцията. Какви мерки сте взели против нея? Като дойде инфлуенцията, как ще я посрещнете? Как сте решили да я посрещнете? Най-първо 3-4 чаши топла вода. После ще я храните с картошки. И щом я храните 4,5 дена, на 6-ия ден тя се отказва да седи повече. Имате ли някоя тема? (Признаци на разумното). Кажете основната мисъл на миналата лекция. Към бр. Б-в. Имате ли числата? Сега през който и да е месец, вие ще кажете едно число и той ще ви каже кой ден е, петък, четвъртък и т.н. – 16 май? – Събота. – 7 февруари? – Събота. – 27 юли? – Понеделник. И още много дати се казаха, на които братът каза точно деня.

Сега на какво се основава това предсказание. Всичките предсказания се обосновават на такива факти, които има. Едно изкуство, който плати, той може да го научи. Сега прочетете няколко души темите си. – Признаци на разумното. В египетската митология РА какво означава? РА – ЗУ – ОМ. РА – слънце, ЗУ – живот. Разумното в природата. А всички качества, които съществуват в природата, се казват ОМ, пишат го АУМ, а на санскритски има само две букви ОМ. Значи в прераждането на думата разум, слънцето трябва да изгрява. А след като изгрява слънцето, трябва да има живот. А щом има живот, трябва да има единство в себе си. Това значи, което съдържа разумното в себе си. Ако вземем в славянските езици думата УМ, откъде е произлязла? О се е изменило на У. Защото от – разум – няма глагол, от който да произлезе – умът. Това съществително няма глагол, чужда дума е. Та О-то се е изменило на У. Когато на английски е... произлиза от..., но той, умът, излиза от санскритски или стария ватански език.

Ако някои от вас изучавате физиономията, как ще познаете един човек, че е разумен. Сега кое е това число? 25?(25). Как го познавате? Ако човек дойде и не знае тези цифри, ще познае ли числото? (Не). Човек е една определена величина, на която почти постоянно се менят числата, 25, 26, хиляда, милион, постоянно се сменят. Тогава трябва да знаеш коефициента или корена на всяко едно число; защото всяко едно число си има своята форма. Всяко число само по себе си, то е една сила. А всяка една сила си има своята периферия или кръг на своето действие. Тогава формата, или според кръга, ние ще определим дали този начин на действие е разумен или не. Например, вземете хора, които имат валчести лица, каква е тяхната деятелност? (Много медлена). Какво е свойството на въздухообразните вещества. Защото всичките вещества се различават. Ако сгорещите въздуха и го турите в една гумена топка празна, нали този въздух има налягане нанякъде? (разширява се). Но накъде е разширението? (по всички посоки). Това е една аналогия; ние съдим – има някое изключение. Но ние съдим по аналогия. Значи на слънцето, което е валчесто, има повече въздухообразно вещество в себе си, следователно, налягането е навсякъде. Откъдето и да го подвижиш, отвсякъде ще излезне въздух, отдолу, отгоре, отстрани; значи тези хора са постоянни, докато нямат някоя дупка, но щом имат една дупка, каквото поискате, няма да го направят. Защото едно такова балонче, докато въздухът е вътре, то отива нагоре, но щом излезе въздухът от топката, тя пада на земята. Значи тези, които имат този въздухообразен елемент, той е свойствен на всички сангвиници. У тях винаги има един подем нагоре, когато е топло, когато условията са благоприятни. Обаче, когато се измени топлината, температурата и понеже въздухът претърпява едно изменение, от студа у тях става едно свиване. И ще видиш при благоприятните условия те са идеалисти. А при вашите условия, слизат на земята. Те са като живачния стълб. Барометър са те и по тях можеш да предскажеш добро, времето, промяната. Това сега е само едно случайно изяснение.

Сега каква беше идеята, главната мисъл, каква беше на това. (Външният признак на разумния човек). Как ще се познае по лицето? Много трудно е, не е лесно да познаеш един

човек разумен ли е. Трябват дълги наблюдения. Има си известни признаци, някой път мога да ви покажа, има известни форми, които почти са непогрешими в това. Честният човек си има една форма на ухото. И умният човек си има друга форма на ухото. Щом ухото е такова на тази глава от едната и другата страна, този човек е честен. Хора с такива уши сто на сто са честни. Пък има хора, като му видиш ухото тъй залепнало, какъвто и морал да има, честността я няма, на ухото. Той какъвто морал и да има, честността я няма там. Той обича да полъгва. Той трябва да знае този дефект у себе си, че е по наследство. Неговите деди и прадеди са вложили отрицателни качества, които той не ги е съзнавал. Само същите условия ще покажат, че той няма гръбнак да изнесе известна тежест. Земете един човек, който не може да изнесе една истина. Въобще кои лъжат? Децата лъжат най-много. Следователно ние изваждаме едно заключение. Всичките слабохарактерни хора, които имат детински характер, постоянно лъжат, повечето деца, които са на удоволствието. Значи децата, които са на удоволствието, обичат живота, те обичат лъжата. Това е толкова свойствено, то е почти животинско състояние. Сега разбира се лъжата, тъй както я разглеждаме, може би в обществения живот има известно ограничение. Ти искаш да се освободиш от тези ограничения. Може да не са законни и за да избегнеш тези ограничения, ти ще се домогнеш до някое изкуство. От друга страна, онзи човек, който много лъже, има интелект, той не е заспал човек, има един буден ум, умен е той. За да го познаеш щом лъже, не можеш да го считаш будала, защото един човек щом не е даровит умствено, той не може да ти каже една лъжа. Онзи, на когото умът е гъвкав, той всякога ще скрои една лъжа и то тъй майсторски! И след като те сметне, ти ще видиш как те е излъгал без да разбереш.

Сега това са отклонения. Какво е лъжата? Какви качества ще дадете на лъжата? Да вземем в математиката, смяташ и кажеш една математическа лъжа. (Да кажа една математическа лъжа, значи съзнателно да пренебрегна някои математически правила.) В дадения случай лъжата може да бъде съзнателна или несъзнателна. Направиш една погрешка.

Лъжата може да има няколко отношения във формите. Те са турили известни правила, ние пристъпваме техните правила; значи може да има лъжа спрямо хората; значи може да има и лъжа спрямо природата. Понеже и тя е турила известни закони, ние пристъпваме техните закони и там има лъжа. Когато човек ще лъже хората, хората го наказват, а природните лъжи, природата наказва. А когато човек е религиозен, кой го наказва? Религиозните го наказват. А когато в науката ти лъжеш, кой те наказва? – Учените. Да кажем когато ти смяташ да направиш една погрешка, кой ще те накаже? Да кажем, когато един бакалин смята да подбие тъй своя мущерия, кой го наказва в дадения случай? – Мущериите. Защото те като го научат, почнат да говорят по негов адрес.

Но да дойдем до съществените черти. Значи разумността си има своя форма. Каква е тя? Кръгообразна ли е? Валчеста ли е? Квадратна ли е? Елипсовидна, хиперболична ли е? Каква форма може да ѝ дадете? Действително съществува една форма, но сега не могат да я приложат в нашата геометрия. Принципално я няма там.

Например, вие как познавате РАЗУМНОСТТА? Да кажем, че сте студент. Казвате, много умен е нашият професор! По какво го познахте? Той още като влезне казвате: Окото ми го хваща, че е разумен професорът ни. На пръв поглед кое прави впечатление, че професорът е умен. Сега казвате, РАЗУМЕН и РАЗУМЕН, някой път ударението се изменя. Да е на първия слог или на втория, или третия, то си има своите причини. Когато думите менят своето ударение, има си свои психически причини за това; но кое е онова, което личи на пръв поглед, че е разумен един човек? В разумния човек има една хармоничност на вълните, които излизат от неговото лице. Ти усещаш, че нещо излиза от лицето на човека. Три положения има. Така се разделя на три области човешкото лице. Долната част *1*. Средната и горната част *2* и *3*. И ти усещаш нещо приятно, дълбоко те засяга. Разумният човек има една дълбока осанка, непринудена. Разумният човек, даже като ходи, той не мисли за своята разумност, той даже не я подозира. Той счита, че е толкова естествено за

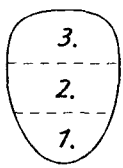

него да бъде разумен, както една сладка ябълка, която не ѝ прави впечатление, че е сладка. Но ако една киселица роди само една сладка ябълка, целият свят ще знае това! А за самата ябълка, че е родила 40, 50 плода сладки, то е в реда на нещата, няма никакво чудо за нея.

Сега каква е разликата при един разумен човек и един умен човек? (Аз мисля, колкото един човек взема повече неща предвид, толкова той е по-разумен). Ако вземем чисто от френологическо гледище, умът е една постоянна величина, която създава всичките качества; А разумността те считат една сила, ограничена в разумността. От френологическо гледище разумът няма това разширение както умът. Умът владее всичко, а разумността е в дадена посока само. Казват, този човек е разумен в живота си. Този човек разбира и как да използува силите, които са в неговия живот. Но в обикновения живот разумността тургат по-горе. Казват, много учен е! Тургат го като едно качество на ума.

Тогава каква е разликата между един умен човек и един интелектуален човек? В дадения случай аз ще ви помогна, интелектът е чисто от ума. Каквото е нашият разум, такъв е и интелектът, само че в интелектуалния човек са застъпени повече обективните способности. Всеки един човек, в когото са застъпени обективните способности, той не е дълбок, той е плитък, но има ясни разбирания за проявите на природата. Лесно схваща нещата. Но от всичките най-силна дума е УМЕН ЧОВЕК. Щом кажем умен човек, трябва да разбираме, че той е разумен. Някой път, понеже тази дума, понеже като кажем разумен човек, в него има вече изработен един характер! В разумния човек трябва да е развита причинността. Колко неща трябва да има разумният човек? Той във всичките си разсъждения трябва да бъде крайно логичен. Разумният човек не може да направи един крив извод. Той въобще никога не прави криви изводи. И той никога не се домогва до известни положения, да използува слабите. Един умен човек може някой път да озадачи своя противник, да се домогне до неговите слабости, да му каже: Ти трябва да знаеш, че имаш работа с един умен човек. А умният човек е снизходителен, даже, ако не разбира някои ра-

боти, той няма да ги коригира; следователно, той не счита да си хаби думите за доброто. Такъв човек наричат мъдрец. Та някой път ние считаме, че сме много умни и природата казва, така е. И след време, като видим резултатите, ние сами се коригираме. Виждаме, че нашата постъпка в даден случай има нещо криво, има нещо разумно и нещо неразумно в нея. Сега разумността мяза на някой певец, който само пее. А той си мисли, че пее хубаво, той така си мисли, но усеща, че има нещо криво, като е сам казва: Пея много хубаво, но като излязна пред хората, веднага ме критикуват. Питам онзи певец, когото хората критикуват, добър певец ли е? Един певец, когото хората, публиката не критикуват какъв певец е? Добър певец е. Той е като авторитет в даден случай. Има такива места в природата. Ако някой певец пее в такива места, тогава той минава с карт-бланш. Ако някои певци или художници, или списатели вземе Нобелова премия, за какъв минава? Минава за виден. Най-видните поети, философи, списатели, учени го поздравляват и той минава един от най-видните поети. Та и природата и тя си има своите инструменти, дето се възнаграждават хората и тя си има премии. Има нещо в хората, което се възнаграждава, а ако не се учат, тя не ги възнаграждава. Значи има наказание в природата. Каквото и да направиш, тя все ти дава, щом си разумен е разумно. Пък ако не е разумно, нищо не ти дава, за друг път остава.

Сега вие ще преведете от кои спадате? Вие спадате от непроявените разумни; имате ум, но не сте се проявили още. Както всяко яйце като се излюпи, тогава се проявява. Та при сегашните условия вие имате вложени всичките качества и дарби и трябва само да ги проявите. Някой път разумността е в това непроявено състояние, как го наричат те? (Потенциално състояние или латентно състояние). В спящо състояние. Защото разумният човек и той спи. Виждаш го тъй заспал, а като стане, виждаш това разумното се проявява. Но като спи, колкото и да е разумно и глупавият като спи, те и двамата еднакви знаменатели имат. Само че и в спането им има разлика. Единият хърка много, а който е разумен, дишането му е плавно, тъй като го погледнеш, прият-

но е дишането. А онзи неразумният има една вътрешна дефракция, едно колебание. После питам, като седне разумният човек, обича ли той да си мърда краката или обича ли той често да се почесва по главата и лицето? У него движенията са отмерени. Той излишни движения не прави. Трябва да посетите вие европейските университети, да намерите едни типове – разумни професори. Приятни са те като типове, струва си само да го видиш; обноските му, самата му поза са приятни. Достатъчно е само да го видите.

Сега пак на предмета. Думите разумен и умен. Именно как да се предизвикат тия качества на разумния човек. Природата си има свой начин за предизвикване. (Учителят удря с тебешира на едно място силно, по-силно...). Е, ако тъй ви хлопа някой човек, какво ще заключите? (Много е нервен). Не, на тясно се намира той. Той казва тъй ... бавно, след това бързо удря точките. Или тъй прави отмерено както при секундите. Сега всички трябва да се пазите в живота. Има едно състояние, един стремеж у хората да се приравнят. Човек трябва да се приравнява, но има една опасност тогава. Да се приравниш, но там да не оставаш в това приравняване. Трябва да мязаш на една пружина, както да я огънеш, надолу или нагоре, но като я пуснеш, тя пак добива своето първоначално положение. Човек трябва да мяза на една пружина, толкова гъвкав трябва да бъде, че щом те пуснат, той пак да добие своето първо положение. А когато една пружина я огънат и тя остане в това положение, тя е загубила своето естество. Та именно вие не трябва винаги да се приравнявате с условията на живот. Някой казва, трябва да се приравним. Но щом излезнеш из тези условия, веднага в природата съществува един закон: След всяко едно видоизменение, ти трябва да си вземеш своята първа поза. Всяко изменение в природата, щом се измени това положение, веднага ти трябва да подобриш своето естествено положение. Всеки един от вас трябва да знае, че има едно положение, по което природата го знае. У всеки един човек има едно качество, което той не трябва да изгубва при никои условия! И той трябва да пази това свое качество. Пази ли това качество, той може да се измени, нищо не значи, може да

се огъне някъде, но щом го пуснат, той си намира пак своето положение. Та затова някой път всички трябва тъй да се отпуснете, че да добиете вашето естествено положение. (Аз мисля, само когато се намираме при благоприятните условия, само тогава сме естествени.) Вие сте прави, но аз ще обясня сега. Представете си сега, че това са вашите добри условия. Линията ***AB***. Другата линия ***CD*** са вашите лоши условия. А ***d*** това е третото положение. Горният клепач, който определя окото, представлява добрите условия. А долният клепач на окото представлява лошите условия на човека. Какво положение взема окото. Окото се върти навсякъде. Какво положение взема естественото положение? То се мени нагоре, надолу, навсякъде. Средното положение, хоризонтално положение има окото. Та когато имате добрите условия, вие сте добри. Но и това не е вашето естествено положение. Защото добрината не е едно ваше качество. И когато сте лоши, и лошавината не е ваще качество. Е, кое е ваше качество? Да познаваш нещата. Да познаваш, че това е добро, а това е зло. И следователно, с тези сили да знаеш как да манипулираш добре. В това седи човекът. Доброто като принцип съществува във вселената. То е основата, същината на битието. Това е доброто. Където и да е, но всички същества имат стремеж. Доброто е, което радва хората; не само нас, но и животните, и растенията; там дето има съзнание, само доброто е което радва. Това е един извод, един резултат, нещо само по себе си. Условията дават място на доброто да се прояви. Доброто е, което ние очакваме в света. А когато се явява доброто, тогава се явяват и другите възможности. Трябва ли тогава младият човек да бъде разумен? Старият да бъде разумен, разбираме ние, той е мъдрец. Тогава не е ли по-добре младите да бъдат разумни, а старите да бъдат мъдри. Сега младите са умни, а старите са разумни, а кой остава да е мъдър?

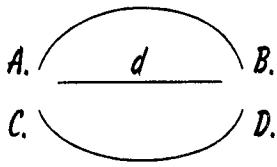

Каква е разликата, ако квадратът е вписан в кръга, или кръгът е вписан в квадрата вътре. Ако ви пратя едно писмо с кръг, вписан в квадрат, и заключението е в квадрата е впи-

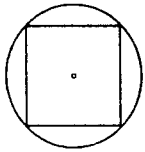
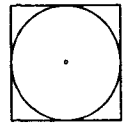

сан кръг, какво ще разберете? Чисто геометрическо и математическо отношение. Някой път искат да намерят квадратурата на кръга. Защо именно, какво е притупало на тези математици да търсят квадратурата на кръга! Те като имат квадратурата на квадрата, защо им трябва и на кръга? Значи заинтересовани са, има нещо. Все таки те са достигнали до нещо. Добре. Сега питам, в даден случай, ако един квадрат се вписва в един кръг, квадратът ли е по-голям или кръгът? (Кръгът е по-голям). Ако кръгът е вписан в квадрата? (Квадратът тогава е по-голям). Тогава имаме един закон, по какво се отличава квадратът от кръга, когато и квадратът може да бъде по-голям от кръга и кръгът може да бъде по-голям от квадрата. (Разликата седи в това, че квадратът можем да знаем колко е голям, а кръгът не можем да знаем колко е голям). Е, защо да не може да се знае? Коя е причината, защо кръгът не се отдава да го познаем. (Нямаме единица мярка, с която можем да измерим дължината на окръжността). Щом не можем да го измерим, тогава ние подразбираме, че кръгът е една незавършена величина. Понеже квадратът можем да знаем, лесно се измерва; тогава как може квадратът да е една завършена величина, а кръгът не е завършена величина? Кръгът не си е казал думата и математиците може би след хиляда години няма да могат да го намерят. (Доказано е математически, че на физическия свят не може да се намери квадратурата на кръга). Доказано е, че при сегашните условия не може да се докаже, а за бъдеще може да се докаже. Но аз считам кръга за една незавършена фигура и в следствие на това, той е несъизмерим още. Понеже кръгът е част от друга една фигура; от един по-висш живот е той, понеже кръгът расте. Квадратът сам по себе си може ли да расте? Ако кръгът расте, налягането или силите действат от центъра и затова налягането е отвсякъде. И за това той е кръгообразен; а квадратът показва, че има противодействие отвънка.

Противодействие има, но тези противодействия са тъй хармонични, че се образува един квадрат. Този квадрат тъй както се е проявил при външните условия, тези налягания

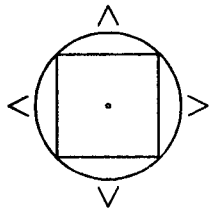

са образували тези стъкла при кристализацията. Как се образуват тези кубове? Кубът е направен от квадрата. Кои са причините, че в кристализацията кристалите се образуват в кубическа форма? В природата си има причини, за да се образува един квадрат. Да се съпоставят тези четири линии в такова положение, че всяка една страна да има 90°, това не е произволно. Квадратът е една разумна фигура и определена величина е тя. Следователно този квадрат може да се направи кръг. Направете вие кръга квадрат и ще можете да го изчислите. Но това, което математиците не могат да изчислят, седи в следующето положение. При превръщането на кръга в квадрат, част от материята се губи. Губи се вследствие на това, ако вие вземете този кръг и го теглите и квадрат също, ще видите, че когато превръщате един кръг в квадрат, той губи част от себе си. Но сега тези са тънки разсъждения, психологически, които влизат; понеже ние сме свикнали да мислим конкретно в дадения случай, всякога трябва да виждаме, че силите, които действуват в квадрата, един квадрат е заобиколен с разумни сили, не още добри. Защото щом се намериш при един квадрат, ти имаш едно сравнение; квадратът е място на противоречие на физическото поле. Затова, когато хората правят къщи, те турят квадрата. Тя е най-практичната фигура за строеж, но същевременно турят и втора фигура – един триъгълник отгоре. Да може да противодействува на всичките лоши влияния, които идат от квадрата. Англичаните имат един израз, подразбира на квадрат е дошъл той, българите казват: На кръстопът е той. Защото кръстопътят, това е квадратът. Щом се намериш в центъра на квадрата, ти си в кръстопът, диагоналите, които може да прекарате, те образуват този център. Значи в квадрата може да се намериш в тясно. В един кръг може ли да се намериш натясно, да кажем в един водовъртеж? Там нямате квадрат, много мъчно може да се излезе от това спирално движение, ама тук не е кръг, понеже във водовъртежа нямате кръг, а спирала, опасна е спиралата. Следователно, ти щом се намериш в квадрата, ти си осъден. Кръгът може да дойде, но ти

трябва да разбираш законите на кръга, за да те извади към периферията, за да може да се избавиш. Затова математически ние привеждаме формулата – да намериш квадратурата на кръга, значи един кръг, който може да те избави от квадрата, защото квадратът е обсадно положение, стеснен си ти отвсякъде от твоя противник. Казва, ти ще се предадеш. Ако ти може да намериш квадратурата на този квадрат, ти ще намериш разрешението – ти ще обсадиш твоя противник

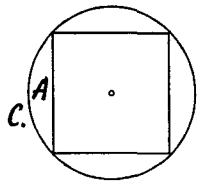

C., щом можеш да направиш един кръг наоколо *C* или дойдат други, че те обсадят. Тогава те ще бъдат в квадрата, а ти ще идеш в кръга. Следователно, когато ние дойдем при възпитанието на човека, трябва да разбирате вече законите на квадрата. Всички мъчнотии, които ги има там, трябва да ги вземем предвид и после да дойдеш до известни сили в природата, за да се избавиш от едно отеснително положение. Вземете Давид, доведоха го до един от царете, пък той се престори на луд и започнаха да му течат лигите и те казаха, я го махнете от тук този човек, той е луд. Не, Давид изчисли квадратурата на квадрата и образува един кръг отгоре и го изпъдиха навънка, но той проектира един радиус, потекоха му лигите – това е вече радиусът на кръга. Казват – този лудият човек, защо сте го донесли? То не е сега по буквата на нещата, но казвам: Във вашия ум квадратът това са отеснителните условия, но не всякога е така, може да има и благоприятни условия, защото в едно отеснително положение, ако ти се движиш в кръг, ти не може да излезеш навънка, но в кръга има сили, които могат да те извадят на периферията, но щом не можеш да излезеш от кръга, това е една спирала, дето силите отиват към центъра, значи увличат се, а този водовъртеж, той ще те заведе към кръга и ти като влезеш в него ще бъдеш изхвърлен навън. Влиза един да се къпе на едно място, в една канализация, голям водовъртеж има, той влиза вътре и не може да излезе. Като го виждат, изхвърлят го из тръбите навън, намира го градинарят и той се спасява, но ако тези тръби бяха по-дълги, може той да излезе и вече да не може да се спаси.

Сега качеството на разумния човек? Значи съществува една форма в природата, защото природата си има форми за всичките сили, с които може да се завземе, но разбира се, тогава съзнанието трябва да бъде будно, трябва да имаш начин, по който да пазиш будното си съзнание. После разумният човек се познава не по своята форма, но той си има вътрешен цвят, ти трябва да разбираш какъв е цветът на разумният човек. Математически какъв предполагате да е цветът? Красив цветът може ли да бъде? Или казвате: Сладък цвят има, разбира се това не е буквално, но фигуративно, има цветове, които се менят, има цветове, които не се менят. Цветът представлява нещо в природата, една от великите тайни е цветът. Не само за хората, но цветът всякога оказва много голямо влияние навсякъде. Без цвят трите неща са почти безсъдържателни. Всички неща, които имат цвят в себе си, имат съдържание и смисъл, какъвто и да е. Даже виждаме и белия цвят, всеки дава ценност на диаманта, на смарагда също. Няма ли го този цвят, този камък губи своята красота. Вземете човешките очи, се трябва да имат един цвят, черен цвят, син цвят или очите могат да бъдат зеленикави, всеки един цвят си има свои оттенъци. Най-реалните цветове не са изменчиви. Където има промяна на цветовете, там има един изменчив характер. Казвам: Ако един човек пожълтее, какво показва това? Че организмът не е толкова здрав и ако устните му посинеят или очите потъмнеят, това показва, че той не е здрав, или ако езикът му побелее, показва същото, или ако ушите му светнат, защото и през тях може някой път да виждаш. Да вземем на светията светят ушите, но той има един постоянен цвят, здрав цвят има той. Има един жълт цвят, който е здрав; има и друг жълт цвят, който не е здрав. Също има един червен цвят, който е здрав, а има един червен цвят, който е болезнен. Но има постоянни цветове. Та разумният човек съдържа един от елементарните цветове на природата, не само от тези цветове, има и други цветове. Един човек, за да бъде жизнерадостен, какъв цвят трябва да му се тури? Розов е цветът на лицето му и на устата му, навсякъде. Има ли той този розов цвят, той е жизнерадостен, весел. Извадете този цвят от лицето му, из-

меня се целият му характер, вложете розовия цвят на лицето, веднага се изменя характерът му. Значи този колорит или те го наричат тинктура е, който прави човека жизнерадостен. И мисълта си има свой цвят. Всичко в света, което е разумно и най-отвлеченото, има свой цвят. Цветът не съдържа в себе си живот, а дава живот. Субстанция не съдържа, но действува на субстанциите, сам по себе си не е разумен, но събужда разумния живот. Сам по себе си цветът е една химера, а при това е най-реалната сила, която оказва навсякъде влияние.

Колко работи разбрахте сега? Аз изнесох някои работи разбийте сега упражнението. Когато нещата се обобщават има един изходен път да се обобщят нещата да се направят ясни, да се приложат, както сега тук братът, той направи своите изчисления и вие веднага можете да знаете числата в кои дни падат. Има един много лесен начин за числата. Аз някой път съм изнесъл числа, запример имате 1,9,3,4, 7,8. 1934 193,478, е какво означава това число? Това е просто едно количествено число. Хубаво, но то съдържа една задача за живота, който разбира има и друг смисъл. Например казваш: Две единици, какво подразбира това? Имате две сили, имате два ума, имате две души, две воли, две сърдца. В произхода на числата има разлика. Вземете 6 и 9. От числата 6 и 9 са направили числото 8. Когато имате едно число, което във всичките положения е много неустойчиво, туй число за резултатите не разсъждава. Но философски в 6 и 9 се съдържа цяла една философия. Ако вие вземете 6-те само по себе си, вие се намирате в едно положение наполовина знаете истината. 6 показва какво може да направите и вие 100% може да вземете една работа. 6-те може да бъде една външна възможност, но ако вие имате 9 тази работа, няма да успее. Да кажем вие влизате 6-та година на този век в училище. В този век, в шестата година, в шестия ден и в шестия час влизате в училището, вие ме питате, как ще свърши? Аз ще взема числото 9, то ще определи как ще свършите университета. Може ли да се направи едно съчетание между 6 и 9, ще кажа: Всичко може да свършите и ще излезе нещо от вас. За работа няма

да има никакви препятствия, друго яче ще ви изгонят от университета, ще налетите на един професор, той ще ви изгони. И в единия, и в другия случай той ще ви изгони 6-9. Следователно – 9 само по себе си нищо не разрешава, но когато енергиите на 9 се слеят в 6 и се съединят, вие имате едно пълно разрешение. Сега 9 и 6 колко правят? (15). 5 и 1 = 6 . Пак 6. Но в дадения случай 15 е числото, което се получава. Вие имате 1, имате и 5. Единицата, това са първичните величини. Единицата показва първичните сили, с които може да действуваш, реални сили са това. Числото 5 това са твоите чувства, които ти трябва да ограничиш, да ги направиш разумни, а само единицата може да направи тези неща разумни. Защото числото 5 какво е то? То е само вземане, но нищо не дава то. Каквото дадеш на числото 5, всичко ще потъне в него, а числото 1 е което дава. Тогава как ще задоволиш числото 5? Тогава числото 15 значи да ограничиш всичките лоши условия в себе си в своя ум и в своето сърдце навънка. Или числото 15 показва, че основите на дявола са разклатени. Той е остарял вече и не може да те изкушава. А кога остарява дяволът. Има такива тигри и лъвове в Африка, които като са остарели и са загубили своите зъби, така са развалили нектите си, че само седят и чакат от младите лъвове, каквото той хване да си похапне и той от него. Та и старият дявол като остарее, като види някой човек, казва: Нито зъби имам сега, нито некти.

6-те означава материалните условия, а 9-те означава разумното. Ти от фигура 9 нагоре не може да идеш. Щом дойдеш до 9 трябва да ликвидираш с всичките си сметки, това са последните условия, които може да те спасят. Това е въжето, което ти се хвърля да се хванеш за него и да се спасиш. Ако ти намериш, че това въже не е копринено или че е оцапано, ти не може да се спасиш. Дръж се за това въже и излез навън! Това са по-следните условия, които може да те спасят, дръж се за тях, те са най-благоприятните условия. Има ли ги, дръж се за тях, не ги питай откъде идат. Който ти даде числото 9, дръж се за него: и дяволът ако ти го даде, с топката напред ти му кажи, ти дръж топката, а аз ще държа края. Ако имаш 6, ти дръж топката, а остави дяволът

да хване опашката на 6-те. Но остави ти да хванеш опашката на числото 9. Затова щом дойдеш до числото 9 ти ще му хванеш опашката, а дяволът, като го хване за главата и

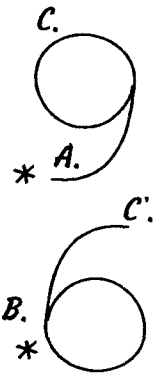

той се подчинява, но ако ти хванеш главата, а той опашката, той ще те накара да умреш. Тогава, ако дойде дяволът и ти подава 6, какво трябва да правиш с него? Ти ще държиш главата, а на него ще дадеш да държи опашката. При 6-те ти ще държиш главата, че това е сабята. На една сабя опашката ли ще държите? Това са материалните условия, а пък при Божествените условия това е 9-те, ти ще държиш опашката, а при материалните условия ти ще държиш главата. Ако при Божествените условия не държите опашката, ще изгубите. Следователно, една змия ти ще държиш за главата, змията за опашката не хващай, дръж я за главата. Това значи, 6-те е една змия, която трябва да държиш за главата, хванеш ли я за опашката, тя ще се обърне и ще те ухапе. Е, сега какво разбрахте. Това са качествата на разумния човек.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

7.30 ч.с.

МЕТОДИТЕ НА САМОВЪЗПИТАНИЕТО.

X година
22 лекция на I мл.ок.клас,
държана на 6.II.1931 г., петък, 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА. В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Да излезе някой на дъската. Има ли някой любител да излезе на дъската (излиза Цеко). Учителят казва: Начертайте един кръг. Най-учените и най-простите хора не се ли занимават някой път с едни и същи работи? Какво ново внася в яденето ученият и простият? И ученият, и простият дъвчат по един и същи начин храната си. И единият, и другият боравят с едни и същи работи. Мислите ли, че този център не е определен. В туй направление се е проявил кръгът. Тези три радиуса ***AO, CO, BO*** са проявление на този кръг. Как бихте нарекли този кръг от ваше гледище? Ако имате три проявления, то на какво ще бъдат равни резултатите? ***AO*** и ***BO*** се съвпадат, те са продължени една на друга. Значи образуват един диаметър. Всяка линия, която разделя кръга на две равни части, се нарича диаметър. Той може де се прекара в каквото и да е направление. Какво представляват правите линии в един кръг? Те вървят по един закон. И кривите линии вървят по един закон. Законите на правите линии са едни, а на кривите линии са други. Този кръг на какво да го уподобим? Ще направим превод. Ако вие не преведете въглищата в топливо, какво ще ви ползват черните въглища? И ако не преведете водата и не извадите някаква енергия от нея, какво ще ви ползва тя? Тази вода произвежда електричество и светлина. Светлината, която произвежда водата, е в самата вода. Когато онази енергия от етера влезе през очите, то къде се образува светлината? Вън или вътре? Трансформира се значи тази енер-

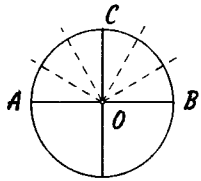

A =
B =
C =

гия. Някоя енергия влиза в очите от слънцето и се трансформира. И след като се трансформира става ли някаква проява? Това, което излиза от нас, го наричаме зрение. Не което възприемаш, какво е? В този център влизат енергии, влиза отчасти нещо. И същевременно от този център излизат енергиите навън. За да се образува тази светлина, за да се извърши този процес, едновременно са станали от чисто окултно гледище седем процеса. Светлината ни най-малко не идва от физическия свят. Светлината не идва и от това слънце, което виждате. То е все същото, когато вие запалите нещо и се образува огън и излиза една малка светлина от въглищата. Но откъде е излязла светлината в дадения случай? Отгде е излязъл огънят? От мисълта на това същество, което е запалило огъня. При триенето на две твърди частици се образува светлина. Пък защо се търкат. Тези две твърди частици не знаят. Например вземете огнивото и кремъка, вие цъкате, цъкате и праханта се запалва. Праханта и огнивото разбират ли нещо? Не. Но те произвеждат огъня. Но огънят не произлиза всъщност от тях. Значи светлината иде от друго място. Само че енергията на слънцето служи като параван или като една книга, на която да се отрази светлината. Защото без този параван, светлината ще бъде невидима за нас. А кое е параван в дадения случай? Параван е етерът. В етера тази светлина се проявява, но тази светлина иде от друго място. От друг един свят и се проявява на физическия свят. Това, което в нас се проявява и се губи, реалността не е там. Намира се в един преходен свят. Да допуснем, че вие всеки ден се променяте. Тогава изменени ли сте? Днес сте радостен, утре скърбен. Първо искаш да работиш, после се откажеш. Запример казваш: Не искам да уча, но на втория ден казваш: Ще уча, ще уча. На третия ден казваш: Ще държа изпит. На четвъртия ден казваш: Няма да държа изпит. Има ли някаква реалност в това? Имате едно верую и казвате: Вярвам, че има Господ. Но после казвате, че няма Господ. Де е тогава реалността? Реалността е навсякъде, но и реалността е никъде. Навсякъде е реалността, дето се проявява, но не е там, дето не се проявява. Например, представете си един сляп човек, слънцето може да изгрява, но за него слънцето не е изгряло, за него слънцето не е

реално. А за онези, които виждат, то е реално. Но в дадения случай, понеже той не вижда, може ли той да каже, че няма слънце и светлина? Щом казваме, че известна реалност не съществува, това подразбира, че между самата реалност и мен няма съотношение. Вие трябва да имате ясно понятие. Когато казвате, че не съществува никаква реалност, какво подразбирате под думите: съществува и не съществува? В същност под тези думи се разбира следното: проявява се или не. Ние съдим за реалността по нейните проявления. И ако тя не се проявява как ще я познаем? Какво познание можем да имаме за нея? Но слънцето как щеше да упражнява влияние върху земята. В противовес на това слънце съществува и друго слънце – черно, от което това слънце взема всичкия си материал.

Всяко нещо, за което ти можеш да мислиш, е реално. Можеш да помислиш, че във въздуха има къщи, има Господ. Ако погледнете във въздуха, там има и палати, и гостилници, същински къщи са градени. Ако погледнете във въздуха, там има форми хвърлени: някой човек е хвърлил във въздуха формата на палат, къща и тази форма седи. Вие може да влезете в този палат и да живеете, стига да има тази материя! Този палат е фино съставен. Да определя малко по-ясно. Представете си, че ви казвам, че долу в земята има един палат. Това по-ясно си го представяйте. Влезете в подземието и един цял палат – павилион с осветлението му и прочие. Това можете да си го представите, но ако ви кажат, че във въздуха има палат, това не ви е толкова ясно. Защо? Защото с гъстата материя по-лесно се справяте. Но във въздуха има палати. Но благодарение, че те са прозрачни, не знаете нищо за тях. Защото ако не бяха прозрачни, те щяха да ни затъмнят слънцето. Светлината иде от един свят, който не произтича от физическия свят. Във физическия свят се дават само условия. Светлината иде от причинния свят. Аз ви навеждам на тази мисъл, че успехът на земята в каквото и да е направление зависи от онова правилното схващание. Както светлината зависи от един по-висш свят, от един по-разумен свят, този разумен свят го наричаме света на доброто. Аз вземам думата добро, понеже е най-понятна, заради вас. Та казвам: Ако вие нямате понятие за света на доброто, тогава съвременният свят и

сегашният живот ще мине с ред прекъсвания; на младини, на средна възраст и на старини, ще имате разни възгледи. На младини ще бъдете на шията на майка си, на 30 години оставате майка си и никак не я търсите. Много естествено. Ябълката се държи на клона, докато е зелена, но като узрее слиза ябълката на земята, намира я някой момък, мома, прасе или птичка и я изяде. Най-напред като вземе момата ябълката, тази ябълка се зарадва, поглежда я, ябълката казва: Това същество е много благородно, с много меки ръце, но по едно време това същество си похапне от нея и се променя, измени своята благородна обхода и си забие зъбите вътре в ябълката и я яде. Ябълката покряка малко, тази ябълка не умира. Но какво впечатление ще има тя за това същество с меките ръце, но с яките зъби?

Тогаз аз обяснявам: Вие имате приятел, но най-напред той ви гали, вземе ви в ръцете си и пипа ви меко, най-после този приятел си забие зъбите и много грубо ви накълца. Вие казвате: Много груб е станал приятелят. Защо е станал груб? Тази мома ни най-малко има омраза към ябълката. Момата има много хубаво понятие за ябълката. И ябълката отначало има хубаво мнение за момата, но после си променя мнението и казва, че по-лоша мома от нея няма. От началото и двете страни бяха съгласни. Радваха се една на друга, но след това момата се зарадва два пъти. *А* е момата, *С* е ябълката. Двамата се обичат, имат еднакъв капитал, но след това единият е по-способен. *А* разреже *С*. Тогава фирмата минава към *А* и капиталът му се удвоява. Но тогава *С* престава да съществува. Но *А* съществува с капитала на *С*. Двойно се увеличава капиталът на *А*. *А* и *С* не са еднакво интелигентни. Те са станали съдружници, но еднакво не разбират търговския свят. *С* има едни стремежи, а *А* има съвсем други стремежи. *А* е по-интелигентен и тази фирма ще мине към *А*. Следователно *С* в едно отношение може да бъде успешен, но в дадените условия капиталът му ще премине в *А*. Момата ще изяде ябълката, но ябълката не може да изяде момата. Следователно кой яде ябълката? Който е по-умен. Сега какво заключение ще извадите от това? Всички прояви на сегашния живот трябва разумно да ви ги изясня. Ако не

можете да си дадете едно разумно изяснение на сегашния ви живот, тогава не сте ориентирани в живота. Например вие сте млад, но да си дадете ясна представа какво нещо е младостта, научно не може да определите. Но в дадения случай за известна реалност трябва да имате ясна представа. Вие можете да използувате силите, които в дадения случай се проявяват. Например, вие сте млад, ходите на училище, защо? Имате известно верую, защо? Изучавате известен клон от науката, защо? Какъв метод трябва да употребите след като го изучавате, за да го турите в действие? Вземете най-простата форма: модата. Пита някой: Защо трябва да се разсърдиш? Може някой българин в турско време да го бесят, но една мома хубаво облечена отиде при турския паша, който има слабост да вижда жените добре облечени, и тази мома, след като му каже само 10 думи и той ще отмени смъртното наказание. Питам: Умна ли е тази мома да се облича така хубаво? Някой ще каже: Религиозен трябва да бъде човек, да остави на Бога, Бог да го спаси!

Вие имате едно положение: тази мома се облича добре. Но това е външната страна, това е най-простата форма. В този случай нали модата си има място? Но представете си, че тази мома разбира нещо от магията, тя отива просто облечена, но приспива пашата, завзема неговото място, дегизирва се като паша и намира едно извинение за брата си, и го опрощава. Пашата спи и тя на неговото място разрешава въпроса – освобождава брата си и след това пак събужда пашата, но момата казва на брата си да офейка и след това казва: Затворникът избягал. В първия случай пашата ще каже: Аз ще освободя брат ти, но ще искам да имаш приятелски отношения с мене. Един вид като признателност за услугата, която направих. Вие, които живеете на земята, намирате това отношение малко неблагородно. Но всеки един от вас има един такъв договор. Тук на земята има един паша. Няма някой от вас, който да не се е обличал с хубавите дрехи и да не е ходил при тоз паша. Онзи, за когото се обличате, все е пашата. Момата мисли, че се облича за някой момък, но момъкът е затворен и тя отива при пашата, тя иска да се хареса, на кого? На пашата. Брат ѝ е затвор-

ник. Тя има ли нужда да се представи пред момъка с красиви дрехи? Не. На пашата трепери сърцето за момата, а на момата трепери сърцето за брата.

Когато силите действуват в противоположна посока и са равни, имаме покой. И предметите остават на мястото си. Всяка сестра, която не може да освободи брата си, каква е? Тя не е красива. Тя не е хубаво облечена. А всяка сестра, която може да освободи брата си, тя е красива и е хубаво облечена. Добре облечена, значи че има знание. Облеклата отвън са знание, а красотата на лицето какво представлява? Това е силата, чрез която знанието се прилага в живота. И тогава какво става с пашата? Смекчава се неговото сърце. Той за нищо друго не бил пуснал брата – един гяурин! Но да се постави думата на една учена жена, това не може да бъде. На същото основание може да преведете така: Как ще преведете тази красива мома? Красотата е израз на истината. Значи истината всичко може да направи. Защото истината в дадения случай е силата, която може да смекчи; тя е това, което може да смекчи сърцето на един човек. (Николай каза: Любовта). Вие младите какво разбирате под думата любов? (Да обичаш някого, това значи да не виждаш нищо лошо в него). Хубаво определение. Е, какво очакваш като го обичаш? Отиваш при един бакалин, казваш: Обичам бакалина. Като погледна бакалина имам обич към него; и като го обичам казвам: Едно кило ориз, две кила захар, 3 кила смокини, 1 кило маслини. Напълня си кошницата. Обичам го, но вземам, като го обичам и той дава. И той ме обиква тогава. Аз изваждам кесията и му плащам. Двамата се обичаме. Той ще си направи сметка за обичта, която имам към него. Ако не съм го обичал, тези продукти той не би ми ги дал. Кога ще ме уволни? Когато нямам пари. Щом имам пари, аз плащам и той казва: Заповядайте пак! След като обичаш ще се сменят състоянията. Най-първо ти ще обичаш, но после обичта ще се смени. Най-първо ти вземаш продуктите и после другият ще обича. Между двама ви ще се образува правилна обмена между отношенията ви – между клиент и бакалин отношенията трябва да остават правилни. Докога могат да останат правилни отношенията там?

До когато бакалинът продава чиста стока и клиентът плаща редовно. Но когато бакалинът не продава хубава стока и клиентът не си плати добре, веднага се изменят отношенията. Че това е и между хората. И там нещата става по същия закон. Най-напред ти казваш за някого: Не ми се харесва този човек! И той казва: Не ми се харесва този човек! Вие си мълчите, има нещо потаено в него. Той не си разкрива сърцето. Има нещо скрито в него. Той е смесил 5 кила от второкачествения ориз с първокачествения, но го дава всичкото като първокачествен. Някой казва: Ако човек не мисли, заради мене, защо аз трябва да мисля по този начин заради него.

По някой път вие не искате да се справите с вашите стари идеи по следната причина: Някой българин носи трън на крака си и понакуцва, страх го е да му чоплят тръна с някоя игла. Този трън е толкова малък; че след 1 – 2 седмици изгубва своята коравина и се смекчава; но ако е от цигански трън или глог? И човек се престраши. Все трябва да дойде иглата да работи. Трябва да извадиш тръна – да се разреши въпросът.

Та казвам, хората ги е страх от вътрешен отчет. Например имаш лошо или добро мнение за някого, но не искаш да знаеш защо. Дай си отчет защо имаш лошо мнение за някого. Да имаш лошо мнение за някой човек това може да ти причини голяма вреда. И това лошото, което мислиш за него, дали съответствува на някаква реалност? Нещата трябва да бъдат верни. И вследствие на това – неверните мисли, които се напластяват, образуват известни утайки и тези утайки се наслояват на вас. Стават наслоявания и на мозъка, и съвременните хора са станали нервни по единствената причина на своята лоша мисъл. Ти казваш: Неразположен съм към теб. Трябва да имате ясна представа за тези неща. За това се нуждаете от една школа на опит или школа за самовъзпитание. Кои са методите за самовъзпитанието? Какво трябва да разбираме под думата – самовъзпитание. Самовъзпитание е следното: един човек от дълга своя опитност е дошъл до някое трезво заключение и казва тези свои правила. Това, което пише в книгите, в научните книги не е винаги някаква лична опитност. Какъв е вашият метод за самовъзпитание? Да до-

пуснем, че някой иска да стане учен човек. Какъв е методът да станеш учен човек? (работа и постоянство) Някой иска да стане певец. Най-напред той трябва да види дали има някакъв талант, дали ларинксът му е добър, силен; после трябва да има добър учител по музика. Да кажем, че искате да имате правилни форми на лицето. Искате да станете красив. Какъв метод ще трябва да употребите? (Ще трябва да се изучи психологията на красивите хора). Онзи, който иска да стане красив, трябва да намери красиви хора и да се въодушеви от техните форми. И тези форми ще развият същите форми в него и той ще стане красив. Гледай красивите хора и ще станеш красив. Външните влияния са необходими. Ако няма други хора около човека да му влияят, той красив не може да стане. Красотата е основа. Ако ти можеш да намериш красотата някъде и я гледаш, ти ще станеш постепенно като тази линия и като тази красота. Топлината навсякъде съществува и ако можеш да намериш пътищата и начините, по които тази топлина и светлина се движи, ти ще ги възприемеш и ти ще ги получиш. Знанието се разпространява по всички линии и ти можеш да го получиш. Един ден ако искате да бъдете учен човек (виж чертежа ***ОС*** на картината), това е една антена. Мисълта иде от един разумен свят. Съществува един разумен свят, който разпространява колебанията на своята мисъл. Има разумни същества из целия свят. И целият свят е обгърнат от разумния свят, в който те живеят. Ако вие повдигнете тази антена от ***ОС***, то вие ще почнете да черпите техните мисли и ще привлечете техните знания. И всички способности, всички тези центрове в мозъка са области, отдето можеш да възприемеш някоя мисъл. Ако ти искаш да възприемеш силата на Любовта, отде ще я възприемеш? (отгоре на главата) Отгоре на главата ще възприемеш мисълта, а пък тази енергия ще обработиш в слънчевия възел. Но Божествената Любов ще възприемеш отгоре на главата; а пък любовта към някоя мома отгоре не можеш да я възприемеш. Любовта към момата ще възприемеш отзад на главата; любовта към приятеля ще възприемеш пак отзад, малко близо до предидущия център, дето е любовта към брака. Своето щастие ще възприемеш от темето на главата, а Божията Любов ще въз-

приемеш перпендикулярно отгоре на главата. Тази любов отзад и отгоре се различават. Тази любов отзад е кратковременна. А любовта отгоре е вечна. Любовта отзад се дразни,тя се гневи, тя се сърди, при най-малките препятствия, които можеш да сложиш,става цял източен въпрос. А пък любовта отгоре е широка,тя не се гневи,в нея има растеж. По кой начин може да се възприеме тя?Има си начини и методи за възприемане на тази любов. Но това,което аз говоря,вие не го вярвате,вие казвате: Как може да дойде любовта през това място. Ако мислиш за Бога,то тогава мисълта ти нагоре трябва да излиза над главата. И ако искате да станете религиозни,тури си пръстите на дясната ръка върху главата горе. Сутринта като станеш така ще се молиш. А пък лявата ръка ще я туряш на кръста. Това положение много по-голяма полза ще ти причини. Така по-лесно ще стане човек религиозен, отколкото онзи, който чете молитвата си без да знае защо. Щом си тури ръцете по този начин,вече има влияние. Аз съживявам този център,понеже умът ми е насочен към тази посока. Някой път,като станете сутринта направете опита,който вярва да направи опита,а който не вярва никак да не си туря ръката на главата. Дясната ръка ще турите горе на главата си,не напред. Резултатите ще бъдат много микроскопически. Някой път,за да се утешат хората,си турят ръцете проснати с дланта горе над главата или върху главата си. Един брат бутна веднъж центъра на личните чувства на една сестра и кучето се хвърли и го хвана за ръката. Това беше черното куче (едно голямо черно куче беше дошло). При самовъзпитанието човек трябва да знае значението на едно побутване на главата. Ако знаеш де да бутнеш има благословение,но ако не знаеш де да бутнеш,може да имаш обратен резултат.

Сега аз ви правя това встъпление. От това гледище цялото тяло на човека е една свещена област. И човек като се пипа с ръцете,като пипа и тялото си,трябва да има отношение към целия космос. Но има известни места на човешкото тяло,които са толкова опасни,че като пипнеш там,то цял взрив ще има. Целият ад ще повдигнеш против себе си. Вие трябва да знаете следното: че човек трябва да се бута,трябва. Но не навсякъде. Не правете несъзнателни движения. Някой

път се спирайте върху движенията си. Понеже ако не знаете,не трябва да ги правите. С тези безразборни движения,може да си напакостите. Има известни движения,които са неизменни в природата. Но има известни движения,които идат по закона на внушението. Например някой човек иска да открадне. И този човек ще ти внуши и вие ще се бутнете на същото място,и ще му препратите една мисъл,и ще усилите в него мисълта да извърши престъплението. Някой има желание да убие някого. Ако разбира закона,вие можете да му противодействувате,да му изпратите противна мисъл,да неутрализирате мисълта. Ако вие се бутнете на същото място, което съответствува на това действие,той ще извърши престъплението. Тогава тоя център почвате да бутате. Някой казва: *Този човек трябва да се убие и ти потвърждаваш тая мисъл*: да се убие. Ние минаваме от безсъзнателния живот в съзнателния живот. Самовъзпитанието е един съзнателен живот. Ние сега използваме силите на съзнанието. Например отварям си ръцете и правя известно движение. Трябва да зная защо. Тази мома взема ябълката,има си съзнание. Тя се полза от съзнанието на ябълката. Тази ябълка не е изгубила нещо,тя е спечелила,защото нейните енергии са влезли в момата. Няма нищо лошо от това. В природата ябълката никога не съжалява,че е изядена от момата. У ябълката може да се роди съжаление само,ако момата изяде семките. Тогава се поражда у ябълката една малка скръб. Но ако аз казвам,че ябълката изпитва известна скръб,то е за да поясня живота между хората. Между хората тези отношения съществуват. Войниците колко години се тренират,за да станат обучени и силни. За да бъдете добри,пак трябва тренране. Трябва да се упражняваш. Във всички области все се изисква работа. Астрологически човек може да е построен по един или друг начин,но това може да се измени. На една киселица може да се присади някоя ябълка от хубав сорт. Онзи разумният човек може да присади на себе си доброто. Някой ще каже: Такива са условията. Ако няма знание,ще каже така. Това са астрологически построения. Това,с което човек се е родил,може да се измени; макар да не е толкоз лесно. Нали даже с години взема,за да укротят един слон,та

да стане кротък. Слонът се гневи, сърди се, тогава е опасно. Сегашните слоноукротители обръщат слона на гърба му, търкалят го 3-4 пъти и след това слонът е кротък като агне. И в живота е същото. Като ви поовъргалят в живота ви на гърба ви и ти ще се укротиш. Докато не са те уваргаляли на гърба ти, ти си смел, решителен.

Когато човек ходи изправен, то гръбначният стълб е обърнат нагоре и черпи сили. А ако ти легнеш на гърба си, ти си загубен. Животните по този начин могат да се възпитават. Най-лошото куче може да го възпиташ за 5 минути. Хвани го за опашката и почни да го въртиш. 10 пъти като го завъртиш, то ще се укроти. Като го пуснеш, всичката му смелост ще отиде. Но методите за човека трябва да са други. Там другият начин вече на действие. Има някои елементарни методи, които можем да приложим, понеже каквито методи и да ви се дадат, вие не се отнасяте сериозно. В природата има един начин за самовъзпитание, само ако знаеш да работиш така, както тя е определила, ти ще имаш резултати, иначе не можеш да имаш резултати. Само ако намериш метода, който природата е определила, ти ще имаш резултати. Както в химията. Рибите и птиците са прилагали свои методи. Ние трябва да възприемем метода на ангелите и адептите. Светите имат един нов начин за самовъзпитание. Сега трябва да ви пратя при някой светия, за да видите как той живее; после трябва да ви пратя при някоя красива мома, за да видите как тя живее. И учените хора, един професор си има свой начин на знание. Не външната страна, но интимната страна на живота му: как той се облича, как ляга и става и др. Например, вие как се миете? Как се обличате? Ако някой ви гледа как вие се миете, той ще види какъв прогрес сте направили, до каква точка сте стигнали. Един ден аз ще ви изведа на някой извор и ще ви кажа: Измийте се. После ще ви кажа как сте се умили. Сега трябва да се измени човешкият живот. Има известни външни причини, които са изменили нашия живот. Някой страда от ревматизъм и покуцва. Той ходи така както дядо си и баба си. Например сърдиш се. Сръднята ти нека бъде на свят. Разсърдил се един на мечката и дигнал сопа, обаче като видял, че мечката се приближава, хвърлил сопа-

та и се качил на дървото! Де му е сръднята? Според мен сръднята е: като се разсърдиш, като ще биеш мечката, да я биеш. Аз давам само за обяснение кои прояви са ясни. Ако имаш една мисъл и я хвърлиш, ти си слаб в тази проява, нищо повече.

„Само проявената Божия Любов, само проявената Божия Мъдрост и само проявената Божия Истина носят пълния живот".

Сега искам да остане една мисъл: По този начин, като се говори във вас остава само едно теоретическо знание. Най-първо трябва да знаете, че животът е разумно създаден. Представете си, че имате всички условия да постигнете всичко. Не само в този живот. Трябва да изучавате методите на природата. В този живот, колкото можете да добиете, то е вече една придобивка, но всякога дръжте мисълта, че всичко, което сега носите в себе си, е разумно, че животът ви е смислен и че трябва да знаете тези методи, с които трябва да се доразвиете. Че не знаете не е лошо, но не е извинение, че седите в едно невежество. И затова страдате. Много от страданията, които сега имате, ще ги отмахнете. Мнозина боледуват и търсят лек. Аз не искам да ви дам. Има методи, които могат да дойдат в разрез със сегашния ви живот и да мислите, че това, което досега сте постигнали, е глупост. Не. Ние от ново гледище ще гледаме по-широко, а не само от едно становище; не само 3,4 становища, но от много становища. Също така и една ваша погрешка ще я гледате не само от едно становище, но от много становища, за да се намери по кои причини е станала тя. Помни, в тебе някой път си казал една дума излишна. Трябва да си дадете отчет. Ако не си дадеш отчет, това е една погрешка, трябва да платиш с лихвата. Тази погрешка е турена с лихва. Един дълг, турен в банката и трябва да се увеличава с лихвата. Взел си пари на заем. Направил си през деня погрешка и вечерта си дай отчет, та ликвидирай с нея и си плати борча, за да не текат лихвите. Кармата представлява неизплатени дългове. И после по тежестта на кармата, ще станеш роб на условията. Не можеш да се развиваш и целият ти живот става тежък. Казваш: Не струва да се живее. Не да се обезсърдчите. Думата обезсърдчение турете в архивата си. Ще кажеш: Струва си

човек да живее разумно и при най-лошите условия. (Човек променчив ли е?) Променчив е. Веществата от които е направен, са променчиви. Дрехата на човека е променчива. Някой има една фина дреха и е студен. Казвам му: С тази дреха не ходете! Има наука, с която се доказват нещата. И трябва така да стане. Писанието казва: „Ти непременно ще умреш поради греховете си“. Но ако той поправи греховете си, ще живее. И защо някой проповедник казва: Непременно ще живееш. Но ако съгреши, може да умре. Има една опитна страна на науката. Да не мислите, че сте княжески синове. А да се опретнете и да работите. Трябва да работиш! При самовъзпитанието се изисква работа. Само тогава ще имаме добри резултати. Ако не направиш това, ще те заставят да дадеш някой изкуствен начин или ще те заставят, като бирник да работиш. Но това не е самовъзпитание. Самовъзпитание е когато отиваш при някой майстор и си свободен. Но ако отидеш да се учиш, за да получиш пари, тогава не си свободен. Да си самостоятелен и да вършиш това от любов, да. И тогава ще се развива дарбата ти. И по този начин като работиш една година при него, дарбите ти ще се развият и ще направиш такъв успех, какъвто онзи за 4-5 години. И майсторът ще каже: Даровит е той! И в науката е същото. Най-учените прогресират, защото имат присърце това, което учат. Вие всички сте даровити, имате капитали и трябват ви само методи, за да разработите вашия капитал. И това малкото, което можете да разработите, е по-важно, отколкото похвалите. Например научите някое стихотворение, декламираш го веднъж, дваж и после ще кажете: Кажи нещо друго. Това не е самовъзпитание. Аз бих желал да ви видя такива, че и 10 пъти да ви бутнат и да паднете на гърба си пак да станете без да се обезсърдчите. Много хубаво е положението на онзи, който никак не се е обезсърдчил. Взели му всичките пари, шапката му взели, дрехите и той казва: Няма нужда. Дошла някоя болест и той казва: Няма нищо, ще мине. И погледнеш, и обуща ще дойдат, и шапката дойде. Тези обуща, които сте изгубили, са били скъсани, дошло време за нови обуща. Шапката е била скъсана, изгубили сте я. Дошло време за нова шапка. Онези от вас, които можете да върви-

те по хубавия път на самовъзпитанието, направете го! Трябва да се спрем някой път върху това по-подробно, при една по-свободна обстановка.

Има една страна на живота, която е много приятна. Когато си много гладен, направи ти някой много хубав обяд и ти казваш: Никога не съм ял така сладко, както днес! Вие все се окайвате. Вие не искате да станете адепти, мъдреци, учители. То ще дойде само по себе си. Вие като ядете днес, благодарете, че сте яли такъв обяд. И вие ще можете да станете един ден такива, че да можете да сготвите такъв обяд! Същевременно да бъдете оптимисти. Даже думата оптимисти не изразява идеята. Каквото и да ви се случи, всякога да бъдете радостни и весели и като ви хване хрема, и като си изгубите обущата, да бъдете радостни и весели. Като си изгубите обущата, твоите обуща ще посетят някого. От евангелската църква също пращат библии в Турция, но турците не се обръщаха. В митницата в Цариград, като ще получат библиите, те били красиви и ги изпокрали. Библията изчезнала, но турците, които се обърнаха, все от тези крадени библии се обърнаха. И най-добрия резултат имаше от крадените. Всички турци, които четоха тези крадени библии, се обърнаха. Та някои от крадените библии, като отидат някъде, мислете, че ще имате хубави резултати. Най-голямото зло, което ще ви сполети, е да откраднат библиите ви, но ще имате хубави резултати.

В естествените науки трябва да се прави превод. Слънцето действува на земята, обаче това не е така просто, понеже слънцето възприема енергиите от целия космос и ги препраща на земята. Слънцето е трансформатор. Слънцето е сърцето за чувствата. Мислите не идат от слънцето, живота, желанията идат от слънцето. Но мъдростта иде от друго място, от друга система иде мъдростта. Система, която е във връзка със слънцето. Слънцето представлява центърът на кръгообращението. И хиляди години ще гледаш тези звезди и един ден ще прочетеш в тях: **ВЕЛИКАТА БОЖИЯ МЪДРОСТ, КОЯТО Е ВЛОЖЕНА В ПРИРОДАТА!**

8-5 ч.с.

ТРИ НЕЩА СА ПОТРЕБНИ.

X година
23 школна лекция на 1 мл.ок.кл.
13.II.1931 г. петък 6 ч. с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА. В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Сега печката ви идейна ли е? Не се живее без идея. Може ли без идея? Ако слънцето нямаше идея, ако печката нямаше идея, ако книгата нямаше идея, животът щеше да се прекрати. Това са идеите на живота. Каква беше идеята на 10 лекция? Вие се занимавате с въпроса за силата и материята. Как бихте определили силата? Или какво подразбират под думите – мисъл и чувство. Разбира се не се изисква да се създават нови теории. Но какви са съвременните знания и схващания. Т.е. учените хора се стремят към онова обяснение на природата. Да кажем, че в дадения случай имаме милиарди килограма вода на земята. Но всичката тази вода не е потребна за вас. Коя вода е важна за вас в дадения случай? Тази, с която вие сте в съприкосновение. За това, малкото количество, с което вие сте в съприкосновение ви ползува. Другата вода е тил. Същото е и с въздуха. Може да имате отлични теории за въздуха и при това много малко да се ползувате. Може да имате отлични теории за водата и малко да се ползувате от нея. Този въздух, който в дадения случай е в дробовете ви, той е най-интересният за случая. Същото е и с хилядите и милиони мисли, които съществуват у ангелите. Само тази мисъл може да ви ползува в дадения случай, която е във вашия ум. Присъствието на една мисъл какво влияние оказва върху ума ви? Например зададат ви тема: КАКВО Е ОТНОШЕНИЕТО МЕЖДУ МИСЛИ И ЧУВСТВА? Какво отношение има между тях? В дадения

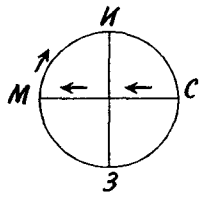

М = мисли
С = чувства
И = изток
З = запад

случай, когато вие имате някое желание, теченията на сърцето ви, които циркулират във вашия организъм, отиват към центъра на живота. Всяко желание отива навътре. Желанието на живота значи да вдишваш. Желанието е вдишване. А теченията на мисълта какво е? То е навънка. Мисълта е издишване. Чрез сърдцето си човек вдишва, а чрез мисълта си издишва. Да мислиш, това значи постоянно да издишваш. Дишането се състои от два процеса: вдишване и издишване. Дишането това е процес на чувствуване и мислене. Дишаш като чувстваш и издишаш като мислиш. Следователно, ако мисълта и сърдцето в един човек са нормални, това значи той има нормално дишане. Значи ти можеш да регулираш своето дишане чрез мисълта и чувствуването. Някои хора нямат дълбоко дишане. Онзи, който няма дълбоко дишане, той увеличава желанията и сърдечните течения са слаби. Желанието обзема цялата жива природа. Няма същества в света, които да не желаят. Но къде е анормалността на желанията? Има закон: НЕ ПОЖЕЛАЙ! Де е лошото в желанието? Не дишай онзи нечист въздух, който другите са дишали. Никога не възприемай в света едно желание, което друг е възприел. Това би приличало на следното: Когато някой се избълва, друг да се занимава с бълвоча му. Да имаш едно чуждо желание, това значи да се занимаваш с бълвоча на някое друго същество. Всички страдания произтичат от заниманието с бълвоча на другите. Желанията са чисти в природата. Понеже те изтичат от Божествения център. Всичко, което произтича от Бога, е чисто! Та когато се казва: Да се живее чист и свят живот, това не се подразбира да създадеш нещо ново, но да черпиш от Божествения център. Да не бъдеш мързелив и ленив, но да вървиш далеч, да отидеш далеч, да посрещнеш новите желания, които слизат отгоре. Какво подразбират под думата – горе и долу? Направете превод. Под „горе“ те разбират винаги великия съзнателен живот. Имате съзнание – ти си горе. Нямаш ли съзнание – ти си долу. Преведете тогаз думите: ЛЮБОВ И ДОБРОДЕТЕЛ. Какво положение завземат те спрямо физическия свят? ЛЮБОВТА – това е изгревът. ДОБРОТО – това е залезът. Във вашия ум седи една слаба изтъркана идея. Вие мислите, че при залеза всичко се свършва. Но за-

лезът е едно отлично състояние за почивка. След като си работил дълго време, уморен си, трябва да престанеш известно време от тревогите; значи любовта след като те тури на работа, след като изгрее слънцето, любовта те тури на работа. След това трябва да дойде залезът, за да те освободи от онзи прийом на живота. Следователно, с любовта ние започваме живота, а с доброто ние се освобождаваме от ярема на живота.

Всички сегашни науки и теории са нужни. Съвременната наука е израз, резултат на една мисъл от един свят много повисш. Нашето знание е резултат на една друга мисъл извън физическия свят. И следователно, като разглеждате науката ще видите, че нашата наука е разхвърляна. Химията е отделена, физиката е отделена, естествените науки са отделени; геологията е отделена, метафизиката е отделена. Всяка една наука си има своя специфична област. По какво се отличават те? Анатомистите изучават костите на тялото; физиологът изучава отправленията или функциите на тялото; биологът изучава живота на клетките; психологът изучава промените на състоянията на съзнанието. Те разделили така живота. Човекът така разбран ли е вътре в себе си? Тогава дайте едно съчетание. Анатомистът, това е човекът на костите. Всеки, който има кости, той е анатомист – без мускули. Всеки, който има мускули, той е физиолог; всеки, който има клетки – той е биолог; всеки, който има душа, е психолог. Всеки, който има ум, какъв трябва да бъде сега? Идеалист. Идеолог – човек, който се занимава с идеология. Всички млади хора все са идеолози. А старите с какво се занимават. Тогава аз разграничавам живота така: младите хора се занимават с любовта, а старите хора – с добродетелите. И затова младите гледат към изток, а старите гледат само към запад. Младият говори за живота; младият говори повече за сърдцето си, а старият говори повече за ума си. В това има съответствие: младият като че иска всичко да вземе, да прибере в себе си, а старият поглежда към небето и казва: Трябва да напусна тази земя.

В този стремеж имате две течения: когато сърдечните течения отиват навътре, умствените течения отиват навън; а когато сърдечните течения отиват навън, то умствените течения отиват навътре.

Кръгът представлява волеви течения. Защото волята циркулира в цялото тяло. Човек сам по себе си е един кръг. Само че по-точно какъв кръг? „Елипса“. Сега аз ви навеждам на тези мисли, за да може да се справите с някои противоречия. Когато се говори за добрия живот, аз подразбирам уравновесяване на любовта с доброто. Защото в дадения случай някой път и в любовта на младия действува сърдцето и в доброто действува сърдцето. Доброто е вече един резултат изработен, смисълът. Ти не можеш да бъдеш добър, докато не мислиш – докато съзнанието ти не е събудено. Добър човек е онзи, у когото съзнанието е събудено. Той знае къде да тури всяко нещо. Следователно, под любовта в обикновения смисъл на думата ние не разбираме да имаш само чувство. Когато вие говорите за чувство, аз подразбирам едно желание, едно течение навътре. Например едно дете желае да вземе някой плод. Има желание тая ябълка да влезе в него. Желанието е навътре. Тогава умът ще дойде на помощ и ще намери някой начин вън. Например ще вземе някой камък и ще удари ябълката, тя ще падне, детето я взема. И престава да хвърля камъни. След това действува вашата воля. Вие изядете ябълката. И тази ябълка се скрие – възприеме се в стомаха и почва да обикаля по цялото тяло тази ябълка чрез кръвта.

Да кажем, че влезнало е някое неестествено желание вътре във вас. То е възприето от сърдцето ви и после е подпомогнато от ума ви. Де ще го турите това желание? Най-напред ще го търсите в стомаха си, после в сърдцето си, в белите дробове, после в главата си горе. Ако там не може да го намерите, ако не може да го намерите в тези три основни пункта, тогава трябва да обикаляте цялото си тяло, за да го намерите. Да допуснем, че имате едно неестествено желание; или извършиш нещо, може да извършиш едно престъпление. Имаш някога желание и то те мъчи. Например имаш някоя мисъл, някое желание; какъв е сегашният метод за освобождение от едно мъчение? Да допуснем, че имате една лоша мисъл. Например мислиш да откраднеш нещо. После да поизлъжеш малко; след лъжата иде желанието: да го сметна малко; след смятането иде плащането. К. Л. С. П.

Изял си ябълката, но трябва да плащаш. И веднага се уравновеси въпросът. Но в какво седи кражбата? Де е лошото в кражбата. Представете си, че съм малко дете. Виждам от градината на един градинар една ябълка; той има хиляди; по отношение на този човек има престъпление, но по отношение на природата няма престъпление.

Здравословното състояние на човек зависи от тези вътрешни течения. Той трябва да бъде внимателен спрямо течението, които съществуват. Той не трябва да се бори вътре в себе си. Този, който се бори в себе си, нищо не придобива. Той трябва да проучава себе си. Тогава може да има цяла една наука – човек да изучава своето сърдце, своя ум и своето психологическо състояние.

У човек ние имаме следното разпределение: любовта, това е Божественият ИЗТОК. После имаме и Божествения ЗАПАД. Когато една Божествена душа слиза в човешкия свят, това е залез; а когато една душа влиза от човешкия свят в Божествения, това е изгревът на душата. Всяка една душа, която напуща човешкия свят и отива в Божествения – това е изгревът! Когато от Божествения свят слиза в човешкия, това е нейният залез. Значи какво е изток? Имате три изтока; предната част на главата, това е изток; задната част на главата е запад. Челото е изгрев; после имате изгрева на горната част на главата. Тогава кой е запад? Чисто обективният долен ум – в долната част на челото е запад; а в горната част на челото е изтокът на висшия или физически ум. Когато вие говорите за полова любов, любов между мъже и жени, това е западът. Това е слизането един свят по-долен. Тогава както човек слиза от Божествения свят в човешкия – в половата любов човек слиза в един още по-нисш свят, дето трябва да работи. По отношение на тази любов, човек се смята за едно божество. И всяка една душа, която слиза от Бога, тя слиза с голямо въодушевление и след като е била 60–70 години, тя се е окаляла и като отиде при Бога, тя се радва. От Божествения свят да слизаш към човешкия не е така приятно. Защо не е приятно? Половата любов аз я наричам човешката любов. Има два вида любов – Божествена и човешка. Божествената Любов е Изгревът за мене! А чо-

вешката любов за мене е залез. Божествената Любов, това е Любовта на Великото, а човешката любов, това е любовта на доброто. Под добро аз разбирам залез. Трябва да имате ясна представа за това.

Ти можеш да имаш симпатия към някого; но това още нищо не означава. За да разбереш някого, колко неща са потребни? Три неща са потребни. Първо да имаш един обект; после да имаш средства за постигане на този обект и трето да имаш място де да го поставиш вътре в себе си. Така ти реализираш. Всяка една идея, която не можеш да реализираш, ще те мъчи. Имаш едно желание или мисъл, които не можеш да реализираш, те ще те мъчат. Всяко едно желание, което ти усещаш, че е постижимо, ти причинява радост. Също така и всяка мисъл; но всяко желание и всяка мисъл, която не можеш да реализираш, те всякога причиняват известно вътрешно недоволство. Затова ако искате психически да бъдете здрави, най-първо ще привлечете Божията Любов отгоре над главата си; да се яви желанието в тебе, Божествената Любов да дойде в сърдцето ти. След това, за да се реализира Божията Любов, какво трябва да предизвикаш в себе си? Ще предизвикаш ума си. (на челото отпред). За да може тази любов да се реализира по един или друг начин. Тогава ще извикаш своята воля. Волята към кое спада? Ако сърдцето е залез, а умът изгрев, тогава какво нещо е волята? В астрологията има една висока точка – М. С. – зенита. Геометрически в математиката – волята, това е зенитът на нещата. Там е най-високата точка. Това е най-разумното! Един волев човек е онзи, на когото съзнанието е будно във всички точки. В този кръг съзнанието да е будно навсякъде. Значи когато целият кръг е в движение, тогава имаме воля. Другото е вярно по отношение на статическото състояние; а когато нещо е в движение, там работи волята.

Да ви преведа един факт, който съществува в природата. Когато майката взема едно дете, какво го прави? Не го турга долу да го натиска, но все нагоре го хвърля и после го хваща; и бащата като го вземе, и той го подхвърля нагоре! Детето в дадения случай е волята. Няма хора с по-силна воля от децата. Ако искате да изучавате какво нещо е човек

със силна воля, това е детето. Това дете, това слабо дете, като заплаче, бащата и майката го слушат; но това е за няколко месеца. После след няколко месеца детето изгубва магическата си сила. Та когато Христос казва: Трябва да станем като малките деца, то се разбира: да усилиш своята воля, та да станат нещата за тебе постижими. – Ти трябва да станеш като малкото дете! Но разумно дете! Като заплаче това дете, ангелите и всички други слизат и са на негово разположение. Като заплаче стар човек, нито един ангел няма да дойде, но като заплаче малкото дете, много ангели ще дойдат и работата веднага се урежда. Под думата детство разбираме, когато процесите стават правилно – и Божественият изгрев, и Божественият залез са нормални; и ангелският изгрев, и ангелският залез са нормални.

Имаме три изгрева и три залеза: Божествения, ангелския и човешкия. Понеже ние вземаме място по средата, ние сме деца. Трябва да вземем положението на деца. Ние в природата трябва да развиваме волята си. Едва сега започваме волевата област. Трябва да организираме тялото си, своите мисли и своите желания. Не само човек да желае, вие имате едно желание, но вие не го разбирате; вие много малко разбирате вашето сърдце. Имате известни желания, но не знаете откъде са дошли, как са дошли и защо са дошли. Вие сте в неведение върху всичко това. Вие казвате: Имам някои желания; но защо са дошли не знаете.

При дишането, щом вдишвате навътре, вие имате предвид да урегулирате вашите желания, сърдечните течения; а щом издишате, ще имате предвид да урегулирате вашите мисли, да пречиствате. Във всеки един момент трябва да има пречистване. Ние живеем в един свят, преплетен с хиляди милиони нишки. И трябва да ... едно течение. Има едно течение около човека. Около дихателната система се движи едно колело много бързо – около дробовете. И това колело си има малки дупчици. Онези кислородни атоми, които са влезли в някой друг дроб. Те са изгубили от своята бързина и не се движат с такава голяма бързина. И после дупките на това твое място не могат да влезнат. А пък онези атоми, които не са влезли в друг дроб, те се движат

много бързо и затова могат да влезнат в това място. И когато човек влезе в някоя стая, дето въздухът е развален, то все има въздух в тази стая, който не е развален; но ако твоето колело не се движи правилно, ние няма да използуваме добре този въздух. Благодарение на това сито, колелото се движи правилно и ние можем да използуваме този въздух до известна степен. Но разбира се, чистият въздух е за предпочитане.

За желанията има сито, което пресява. Желанията, които са били в друго сърдце, те не могат да минат през това място, през това сито. Само новите желания могат да минат през това сито.

Сега какво разбрахте? Да го преведем в научна форма. Един добър човек като се движи, като живее между лоши хора, като се движи това сито в неговото сърдце, техните лоши желания не могат да попаднат в сърдцето му. Тези лоши течения не могат да попаднат в сърдцето му. Има един филтър, който пречиства. Човек няма какво да се бои. – Опасността е когато това сито престане да се върти. Тогава всичката кал може да влезне в сърдцето му. И тогава се явяват много неприятности в живота. – Боледувания и ред други страдания. Но понеже не трябва да гледаме на грозната страна, природата е предвидила всичко; тя си има един филтър. Тя е взела всичко предвид, да не се престъпват Божиите закони. – Не разваляй Божествената инсталация в тебе. Колкото по-бързо се движи твоето сито на сърдцето, твоето сито на ума и твоето сито на волята ти, толкова подобре. Изучавайте инсталациите си! И щом някой път се развали някоя от тях, ще вземеш мерки. Що е молитва? Инсталацията се е развалила и ти ще искаш да дойдат тези инженерите да направят поправката. Това е молитвата. Когато някой път сърдцето се развали, какво ще правиш? Вкиснал си се – някой път имаш голямо вкисване, миришеш вече, никой не може да те търпи.

Сега имате една такава представа за живота. Ти казваш: Защо аз да не бъда щастлив? Ти всякога можеш да бъдеш здрав! Тури мисълта и чувствата си правилно! И тогава всякога ще бъдеш здрав. Но в противоречие ли са теченията на

твоето сърдце и на твоята мисъл, непременно ще бъдеш болен. Ако мислите и желанията отиват навън, тогава какво ще остане вътре в нас? Всякога работата на мисълта трябва да бъде за реализиране на някои желания по отношение на нас и по отношение на другите. Например казваме, че трябва да обичаме ближния; тогава ние съзнаваме, че сме части на един по-голям организъм. Тогава доброто на моя ближен е и мое добро. Например ние сме 10 души градинари при една река. И ако водата на първия градинар не върви правилно, то и при тебе няма да дойде водата правилно. През въздуха тази вода няма да дойде при тебе. Значи ти трябва да работиш, да минава водата правилно в неговата градина и през градината на другите, за да може да мине водата правилно и през твоята градина. Но последният градинар казва на другите градинари: Много се интересувам от вашите градини. Нещата не са отделени.

С какво се занимава математиката? Математиката се е занимавала със силовите течения на мисълта. А с какво се занимава геометрията? Тя се занимава със сърдцето. Геометрията изучава всички течения, които отиват навътре. Математиката изучава всички течения, които отиват навънка.

$(\sqrt{x^2 + BA}).x$ Тази формула за нас е непонятна. Но да си представим сега друга формула, която има геометрически израз: Например $a^2 + b^2 = c^2$. Тази формула представлява отношенията на страните в един правоъгълен триъгълник. С тази формула вие можете да постигнете вашите желания. AB е хипотенузата. Тя е мярката за тази формула. Тези линии представляват разумни същества. Може да разгледате или можеш да нарисуваш едно голямо изображение с много линии, сечения, плоскости, с 10, 20 плоскости. Но тази формула трябва да я туриш в движение и ако не можеш да я приведеш в работа, тази формула ще бъде за тебе непонятна.

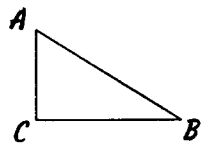

В природата съществуват много по-сложни формули. Има основни движения, които разрешават веднага цялата формула. Например ИСТИНА, това е една формула с 6 бук-

ви. На френски с колко букви е? ***Verite***. Пак с 6 букви. Истината в тази написана дума ли е? Не, това е една формула. Как ще намериш Истината? В истината има две течения. Най-първо ще слезнеш отгоре – надолу и после ще се качиш нагоре. Най-първо трябва да слезнеш и после да се качиш. Трябва да бъдеш крайно пластичен, учен и трябва да разбираш законите на месечината или законите на промените. В Истината никога да не те изненадва каквато и да е промяна. Това е обяснението за буквата С. В Истината и най-големите противоречия да не те спъват. – Да можеш да ги разрешаваш. (Това е обяснението за буквата Т). Буквата И пак се повтаря след примера. След това имаме Н, т.е. как да примириш противоречията? После имаме А, т.е. да имаш една идея, която да можеш да приложиш в живота.

Значи ИСТИНАТА е път към освобождение, след като си работил за някого, да остане нещо за тебе. Ако ти си следвал в училище и не може да остане в тебе богатството, ти нищо не си постигнал. Ако остане в тебе известно богатство (това означава буквата А). Това е придобитото богатство, което ще остане и което ще те ползува. – ИСТИНАТА. Това е истинското знание, което освобождава човека. Истинската разумност, която освобождава човека от ония положения, в които той може да се ограничи.

Това е Истината!

Коя е основната мисъл? Когато теченията на сърдцето вървят нормално навътре, и теченията на мисълта вървят навън. Не трябва да иждивяваме напразно енергия. Щом имаш едно малко желание, трябва да имаш една малка мисъл; и щом имаш едно голямо желание, трябва да имаш голяма мисъл. Ако имаш малко желание и голяма мисъл, ти харчиш повече, отколкото трябва. На малки желания и малки мисли. И на големи желания, и големи мисли. Трябва да разбирате отношенията и да регулирате теченията. Например имаш силно желание, а пък не работиш. Или имаш големи желания, а пък в ума си имаш по-малка мисъл. Това не е правилно.

Движенията трябва да станат съобразно с волята. Инак

ще се скъса конецът и ще отхвръкне желанието навънка. И ще стане пречупване на волята.

Сега да оставиш този въпрос за втория път.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината!
В Истината е скрит животът!

Ако седите при един обяд и не взимате нищо, какво ще ви ползува. Или ако вземете една ябълка и после пак я сложите, какво ви ползува? Ако един учен носи блага, ползува ли ви? Трябва да ядете хубаво от това учение, да мислите хубаво върху него; и да имате желание да го приложите. Нищо няма да знаете от тази ябълка без ядене. Това, което можеш да изядеш и да приложиш, това е знание! Това, което може да остане едновременно и в сърдцето ви и в мисълта ви, и във волята ви, това може да ви ползува. Само когато знанието стане плът и кръв в сърдцето, мисълта и волята, само тогава можеш да изпълниш Волята на Бога!

Има любов към Бога, любов към ближния и любов към себе си. И ако нямаш любов към Бога, не можеш да имаш любов към ближния си; и ако нямаш любов към ближния си, не можеш да имаш любов към себе си.

Любовта към Бога, към ближния и към себе си може да ги прилагаш и да ги опиташ. И ако не ги опиташ, това ще бъде само една формула. Прекрасен свят е този! Онова, към което се стремим в сегашния свят – в случая са важни: хлябът и въздухът, които сега възприемаме. И малкото знание, което сега имаме, трябва да се стремим да го приложим.

7.20 ч.с.

ЖИВОТ И РАДОСТ!
ПРИНЦИПИ НА ЗДРАВЕТО.

X година.
24 школна лекция на 1 мл.ок.клас
20.II.1931 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Съществото в миналата лекция, кое е? (Казва се)

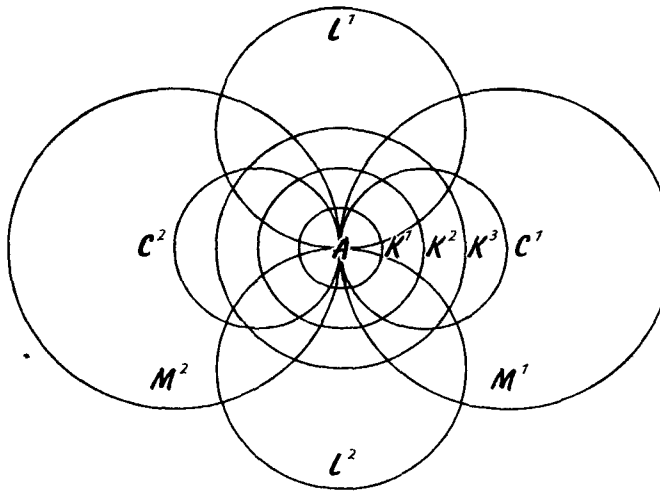

Трите кръга K^1, K^2 и K^3 са трите свята. K^1 е материалният свят, K^2 е на ангелите светът, а K^3 е Божественият свят. А пък другите кръгове са поляризирания. Какви са положенията на съвременната наука? Трябва да имате известен център. В дадения случай имате една точка A. Да кажем, че между две точки се образува права линия. Тази точка вие мислите, че се движи в едно направление. Не. Едновременно тази точка се движи в две направ-

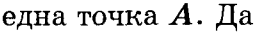

ления. Следователно от центъра има две течения: едно отрицателно течение и едно положително течение. Това образува права линия – между две точки. Какво наричаме права линия? Най-късото разстояние между две точки. Тогаз в една права линия колко точки могат да се вметнат?

Радиусите, които излизат от един център, какво отношение имат един към друг? По какво се отличава гъстата материя от етерната материя? Има едно различие. Тази материя, която ние наричаме гъста, по какво се отличава? Допуснете, че когато сърдцето е било първоначално в разредено състояние, радиусът е бил много голям. Днес колко пъти е намален този радиус в сравнение с по-рано? Какъв е радиусът или какъв е диаметърът на слънцето? С какво си обяснявате или на какво се дължи притегателната сила на слънцето? Нали се дължи на неговата маса! Всички тези планети се движат около слънцето. Слънцето ги привлича или не, но си има една причина, дали е вътрешна или външна, но се движат планетите около слънцето. И онези планети, които се намират подалече от слънцето, по какво се отличават? Можем да кажем, че колкото едно тяло се отдалечава от своя център, движението се намалява. Какво става с гъстотата на материята, колкото тя се отдалечава? Например, ако едно тяло го поставите на повърхността на земята или го доближите до един километър до центъра на земята, де това тяло ще тежи повече?

От какво зависи интензивността в самия човек на едно желание? Допуснете, че една човешка мисъл е под влияние на човешкото сърдце. Какво ще стане с мисълта? Допуснете сега, че тази мисъл е под влияние още и на човешката воля; какво ще стане с мисълта? Тази мисъл се привлича вече към центъра на желанието, всяка мисъл, която се привлича към центъра на желанието, е под влиянието на сърдцето. А представете си, че центърът на желанието се намира под влиянието на човешката воля. Кога човек е по-добре в света? Когато неговите мисли са съобразени с неговите желания и с неговата воля, или когато неговите желания са съобразени с неговата мисъл и с неговата воля. Възможно ли е тогава сърдцето да регулира ума? Вие сте все учени хора не на смях, все разсъждавате с хиляди години, все сте мислили,

имате една зряла мисъл, искате да разрешите една важна мисъл в живота си: как да се живее? Това е философска мисъл. Или какви са човешките отношения към света? И все разсъждава човек, разсъждава и някой път той решава при своите постъпки така или иначе да постъпи. След като сте мислили, на какво е основана вашата мисъл? Какви са вашите материали? Как боравите с ума си, с чувствата си и с волята си? Как ги виждате? Ако някой би ви възразил така: Докажи ми, че си силен? Вие как ще му докажете? Ако си по-силен, вържи му с въже ръцете и краката и ще го попиташ: Ти допущаш ли, че аз те вързах? Ако допущаш това и ако допущаш, че аз мога да те развържа, аз ще те развържа; но ако допущаш, че не съм те вързал и че не мога да ти развържа връзките, ти вързан ще останеш. Този философ, който е вързан в дадения случай, какво може да приеме?

Всяко същество, което може да ни върже в даден случай, какво представлява? Ако някой ви е вързал, какво казвате на себе си? Казвате, че си бил глупав. Значи онзи, който ви е вързал, е по-умен, отколкото сте вие. Сега желанията на човека произтичат ли от неговата воля или му са наложени отвънка? Допуснете, че минавате през една градина и у вас се яви желание да вземете един плод. Да допуснем, че градинарят е много сприхав – не дава никой да влезе в градината. И ако във вас се зароди едно желание да вземете един плод, това желание какво ще произведе? Ще ви въведе в стълкновение с градинаря. Питам сега: Желанието от вас ли произлиза или от градинаря? Щом излиза от нас, трябва да бъдем свободни. Щом въжето е мое, никой не трябва да ме върже с моето въже! А щом въжето е чуждо, могат и да ме вържат. С чуждо въже могат да ме вържат. Трябва да различавате – волевите мисли, желания и действия, които произтичат от самите вас; от волевите желания, мисли и действия, които произтичат от окръжаващата среда или от окръжаващата разумна среда. Този въпрос става сложен. Не можете ли да ми дадете запример едно желание, което произтича от самите вас? Можете. Имате един декар земя; насадили сте в нея плодни дървета. Откъснете един плод, градинарят ще ви арестува ли или не? Не. Защо, защото градината е ваша. Значи човек трябва да има же-

лания, които произтичат от самите вас, но трябва умът ви порано да е работил. Там, дето умът ви не е работил, там в желанията си не можете да бъдете свободни; а там, дето умът ви е работил, там можете да бъдете свободни в своите желания. Тогава, определете ми какво нещо е свободата? Математическа свобода имаме тогава, когато учителят или ученикът разбират добре лекцията или урока. Но ако учителят или ученикът никак не са свободни, значи най-първо професорът трябва да е проучил предмета; щом го е проучил, той е свободен в своите действия; щом ученикът научи лекцията и я преповтаря, той е свободен. Ако професорът не е изучил лекцията, той не е свободен.

Сега животът представлява сам по себе си резултат или обект на човешката мисъл. Единственото реално нещо, върху което можете да се спрете, това е ЖИВОТЪТ – реалността. Ние трябва да започнем с живота. В истинската философия се казва, че сегашният живот носи едно голямо зло. Вярно е в този смисъл, защото в живота се извършва най-голямото зло. Това е едното положение, но същевременно с живота се явява и най-голямото благо. И най-голямото добро пак се явява в самия този живот. Следователно, доброто и злото не произтичат от живота. Животът за тях е само едно условие, в което злото може да расте. Злото расте, но няма семе. Т.е. расте, но в края не може да поддържа своя живот. В дадения случай една форма направена от зло, вътре в кръвта е една бомба, която ще експлодира и ще се свърши. Всички лоши мисли са бомбите, които ще се пръснат. И следователно, желанието на тези хора, които вървят по обратния път, по пътя на злото, всичките им помисли и желания в края на краищата се разпръскват и пукат се; а пък мислите на добрите хора се отличават по това, че се огъват и не се пръскат, и плод дават. У тях има един вид пръскане, но то е разпукване на цвета.

Сега практическото приложение какво нещо е злото? Математически искат да определят що е злото? Всяка една мисъл, създадена от зло, в края на краищата се пръска; и в края на краищата ще бъде неблагоприятна за самия индивид. И това, което причинява смъртта на хората на земята,

това са постоянно тези разпуквания на тези бомби. И колкото по-малко бомби във вас се пукат и се разпръскват, толкова по-добре. И мъчнотията на човека, когато човек започва да погрознява, това е резултат от много мисли. Щом една мисъл се пукне, щом известно такова желание не се постигне, пукат се мислите му и се проявява известно помрачаване, като дим; както излиза дим, когато се пукне една бомба, така също е и при желанието на човека, когато не се реализира. Тогава на лицето на човека е покрито с една етерна материя като воал. И така седи лицето му потъмняло, един, два, три дена и след това се прояснява. Когато Каин уби брата си, лицето му потъмня. И когато го попитаха: Де е брат ти? Той каза: Не съм стражар на брат си; и дим излизаше от лицето му. И не само това, но човек, който извърши известно престъпление, остават следи на лицето му. За бъдеще ще има известен апарат, учените хора ще дойдат до това. И тогава като фотографират лицето на човека, ще познаят дали е направил той убийство или не. И не само това, но от неговото лице ще се фотографира и целия ход на мисълта му. Защото причината за едно престъпление не е чисто външно, механически, а то е един вътрешен процес. Може тази мисъл да не остане вътре в човека. Може да кажете: Ние такива работи няма да вършим! Но представете си, че двама ученици в едно училище са много способни и се конкурират кой да вземе наградата. Представете си, че има награда. Ако единият вземе наградата, то у другия се явява желание да вземе първия за врата и да го смачка! Питам, това желание на място ли е? Често когато вие се гневите, на какво се дължи човешкият гняв. Някой път се гневите на себе си. Но гневенето, много пъти вие се гневите на природата. Ако бихте я намерили някъде, бихте я хванали за врата и бихте ѝ казали: На какво основание? Сега ние изясняваме тези неща, за да имате една ясна представа за психическото състояние, в което се намирате. Докато човек не си изясни научно нещата – не така както сегашната наука поясняват, механически – докато човекът не си изясни научно процесите, които стават вътре в него, той ще бъде без знание, което е приложимо. И за това в много работи сегашно-

то знание не е приложимо. Запример, за какво служи аритметиката? 1+1=2; 2+2=4. Представете си, че кажете двама души и двама души правят четири души. Двама души може ли да ги съберете на едно място? Двама приятели (две добродетели) може ли да ги съберете на едно място? Най-голямата добродетел коя е? (Служение на Бога). Всички съгласни ли сте?

Най-голямата добродетел е Любовта; с какво ще я съберете? С какво ще съберете любовта? Може ли да има още една любов? Привидно можеш да събереш любовта, но в същност не можеш. Ти любовта с друга някоя добродетел не можеш да я събереш. Любовта на двама души какво ще роди? Представете си, че един учител и един ученик се обичат, какво ще се роди от тях? Резултатът къде ще се яви? Представете си, че ученикът представлява публиката, а професорът е авторът и пише някоя книга. Той пише книгата не за себе си, но за другите.

Някой казва: Човек трябва да помни. Това, което мога да забравя, аз не съм го създал. Само онези неща, вие можете да забравите, които не сте създали. Ако вие извършите едно престъпление, ще го забравите ли? Не, никога! И ако извършите едно добро, никога няма да го забравите; едно добро извършено от самите вас, не може да го забравите; а едно добро извършено от другиго може да помните, а може и да го забравите. Една погрешка, извършена от самите вас, никога не може да я забравите. Най-хубавият метод е да се стремиш да учиш; и като се стремиш да учиш, ти няма да забравиш.

Каква е общата връзка между миналата лекция и сегашната в дадения случай? Трябва да измените съвършено вашите сегашни възгледи. Вашите възгледи за живота трябва да ги измените така, както малките деца, когато станат на 21 години. Нека вземем едно дете на една година, то като стане на 21 години, ще измени своите възгледи. Ако ти не можеш да измениш своята мисъл в дадения случай, при дадени условия, когато самият живот налага това, спира се човешкият растеж. Докато ти мислиш, дотогава ти ще чувствуваш; докато ти чувствуваш, ти ще работиш. Ще мислиш, ще чувствуваш и ще работиш. Но щом се спре твоята мисъл, ще се спрат твоите

чувства и твоята воля; и ще се спре с това и твоят растеж. А щом се спре растежът, какво става? Растежът в нас в каквото и да е направление се дължи на нашата мисъл. Та всякога и най-малката мисъл, в която вашият ум взема участие трябва да ви радва, понеже това е един признак, че вие растете. Щом мислите, вие растете и тогава реализирането ще дойде. Но за кого трябва да мислиш? Вие като станете сутринта, за кого мислите? (За Бога). Ние, вие, всички все за Бога ли мислите? Тогава спасението на света е дошло вече.

Ще ви дам една задача за една седмица; за ЕДНА СЕДМИЦА, всяка сутрин като се събудите да определите каква мисъл имате? – За какво сте помислили? Онези, които ще вземат участие, да си вдигнат ръката. А който няма да вземе участие, да не си вдига ръката. Това ще направим, за да не се къса конецът, веригата. Онези отвън ще бъдат публика, които няма да вземат участие. Щом станете сутринта, най-точно ще опишете за какво сте помислили. Ако сте помислили за едно, няма да помислите за друго; ако сте помислили за другата, ще пишете, че сте помислили за нея. Ще пишете точно това, за което сте мислил. Ще видим на колцина от вас е дошла мисълта за Бога. Във вас се засягат личните чувства. Да допуснем, че някой от вас, щом се събуди сутринта, помисли за хляб, а друг помисли за водата. Някой като се събуди сутринта, първата му мисъл ще бъде – обущата; или някой от вас да се събуди със зъбоболие, ще каже: Боли ме зъбът! Всичко каквото се случи, ще го пишете. Да имаме дъно и върху това ще градим. За окръжающата среда не са потребни тези данни, а за самите вас. За да знаем кой къде се намира, накъде пътува. Да бъде опитът психологически, преди да си легнете вечерта турете си следната мисъл: Като се събудя сутринта да ми дойде една основна мисъл! И като се събудите, вижте каква мисъл ще ви дойде. Някой път сте зависими от условията; някой път имаш да даваш пари и сутринта като се събудиш, тази мисъл дохожда, понеже тя е интензивна. Или си войник и като се събудиш, казваш: Оръжие! Оръжие! Или си ученик, държиш изпит и първата мисъл е за предмета, който те занимава – математика или друг. Или баща ви е писал, или майка ви е писала, че ще дойде.

10 години не сте я виждали; и сутринта като се събудите, майка ви или баща ви изпъкнат в съзнанието ви. По някой път аз наблюдавам във вас, че окръжающата среда ви въздействува. На някой войник му говориш, че трябва да бъде свободен. Но той казва: Ти можеш да бъдеш свободен, но аз съм войник, ние сме под команда. Като бият барабана, каквото ти заповядат, това ще правиш. Ако ти си войник, ти можеш ли да бъдеш свободен? Физически не можеш да бъдеш свободен, но в какво отношение можеш да бъдеш свободен? Умствено. Ако човек изгуби съвършено своята свобода в трите свята: в Божествения свят, в ангелския свят и в човешкия свят, или казано другояче – ако изгуби своята мисъл, своите чувства и своята воля, тогава какво ще стане? Човек ще изгуби своето съзнание непременно. Когато у вас се увеличи някоя болка, най-първо вие чувствате една остра болка; толкова остра, че казвате: Не мога да търпя! Щом дойде болката до края, вие изгубвате своята мисъл, своите чувства и своята воля. Тогава изгубвате съзнанието си и болката престава. Когато нещо не може да се държи в човешкия ум, сърдце и воля, тогава човек изгубва своето съзнание. Именно силните натури по това се отличават и познават. Силата на човешкия характер зависи от това, доколко човек може да издържи известни страдания. Страданието, това е едно напрежение, за да се изпита силата на човешката воля – да се види каква морална мощ може да имаш. Тез, които не могат да издържат страданието, у тях моралната мощ е слаба. Доброто е още по-силно от страданието. Ако ти не можеш да издържиш страданието, ти доброто никак не можеш да издържиш. Напрежението при доброто е двойно по-силно! Та от това гледище напрежението при страданието е закаляване на процесите, с които работят умът, сърдцето и волята. Страданието е за известно време. Щом си се закалил за известно време, страданието престава. Да допуснем, че си слаб, че си болен, но се намираш в една среда, дето никой не ти съчувствува. Дойде някой и ти даде ритник, ти плачеш, но някой ти казва: Махай се! Дойде втори и той те ритне и ти казва: Махай се! 10 души като направят така, ти почнеш да мислиш и да си казваш: Няма да я бъде тази работа! Освен че тези хо-

ра не помагат,но има и ритане. И тогава се събужда мисълта в тебе и почваш да правиш усилие да се махне болестта. Изправиш се и оздравяваш,и ставаш силен човек. След като оздравееш,има ли ритници?Няма. Здравият човек никой не го ритва. Ти казваш: Човек има нужда. Щом имаш нужда, ти си един болен човек. Но ти казваш: Трябва да се живее! В какво седи животът?Живот,който има нужди,той не е живот. Живот,който няма нужди,той е живот! Какво ще разберете вие от това?

Ти казваш: Трябва да се живее. Че какво ще живее един болен човек в леглото? Това не е живот. Това е болният живот; и след като проходи той,това е слабият живот. Здравият човек живее. Тогава животът има хармонични отношения: ти работиш и се радваш; връщаш се от работа и се радваш също. Излизаш навън и се радваш. Да се радваш на своята мисъл, на своите желания и на своите постъпки,това е живот. До такова положение трябва да дойде всеки един от вас – да се радваш. И ако не се радваш,трябва да намериш психологически коя е причината?И ако не се радваш,ще знаеш,че се намираш в една болница; можеш да имаш някой абсцес или някоя хрема – не си здрав. Ти си мислиш следното: Може тази хрема да се превърне в треска; треската може да се превърне в бронхит; бронхитът може да се превърне в охтика; охтиката може да са превърне в разлагане; разлагането може да се превърне в разширение. И след като се разшири – пуква се. Охтичавият е много учен човек. Много мислят охтичавите хора,но отрицателно мислят. Той постоянно мисли,че има една болест. Но сам не си казва причината. Отвътре той има едно разширение,едно налягане,няма правилна обмяна в неговото кръвообращение. Срам го е да каже,че е болен; и има друго желание,да реагира навън. Той се е свил в себе си. Тогава от свиването и реагирането се образува заболяването на белите дробове; мога да ви обясня. Гледайте да лекувате най-първо вашата мисъл. Ако някой от вас заболее. Мога да ви дам едно правило за здравите: Никога не допущай в ума си да седи дълго време една отрицателна мисъл; никога в сърдцето си не допущай да стои едно отрицателно желание; никога не допущай в живота ви да седи дълго време една отрицателна пос-

тъпка. И тогава ще бъдеш здрав и ще живееш като Мотусала, и повече от Мотусала. Щом кажеш „не мога“, ти губиш. Има нещо, за което никой не може да ви помогне; например имаш една болест, кой ще носи заради тебе? Никой друг не може да носи заради тебе. Ти имаш болест, но аз не мога да я повдигна и да я нося. Мога да ти туря пречки, мога да ти помагам; ти имаш една отрицателна мисъл и като се е разпръснала мисълта, се е образувал този абсцес – някой цирей, някоя рана. То се върна назад по закона на внушението. Премахни мисълта и веднага раната в течение на 5, 10, 15, 20 минути отгоре ще се премахне, ще се очисти. Трябва да направим някой опит, за да видите как действува внушението. Като поспрем един човек и му внушим, че има изгаряне на някоя част от тялото си; той ще има изгаряне; после като му внушим, че няма изгаряне, ще се махне изгарянето. Ние всички живеем под закона на внушението. Да се самовъзпита един човек, значи да се освободи от миналите връзки на внушението. Сега ние се развързваме; вие не сте свободни хора. Има ли някой от вас, който се е развързал? Има.

Какво разбирате вие под кармически връзки? Какво разбирате вие под социални връзки? Отношения. Нека не вземем сега въпроса лично. Аз казвам как работи законът. Законът на внушението е силен. И той си работи не само в човешкия живот, но и в света на ангелите, и даже и боговете се пазят от него; Божественото като дойде, то е в закона на внушението. Той не го пипа с пръсти. Има две страни; най-първо човек не може да се освободи, но ще си внушава. Ще кажеш ... Ти казваш: Не мога да обикна никого. Не казвай така, но казвай: Мога да правя добро. Мога да бъда силен. Мога да бъда добър човек; мога да стана учен човек. Мога да бъда весел, мога да бъда радостен. Положителни мисли да имаш! А щом кажеш: Тази работа няма да я бъде; то се е видяло моята работа каква е; като мен човек какво може да стане? Тогава ти си внушаваш. Казваш си, какво е тялото ми хилаво; не, ще си кажеш сутринта: Много хубаво е тялото ми! По-хубаво тяло от моето няма. По-хубава глава от моята няма. По-хубава глава от моята Господ не можеше да ми тури при сегашните условия. За бъдеще ще ми тури още по-

хубава глава! Когато кажеш: Сега съм слаб. Ти мислиш отрицателно. Не. Но кажи: При сегашните условия, по-хубави условия Бог не можеше да ми даде. Отвънка има землетресение и 20° студ, ти си кажи: На място е това, много хубаво е! Студено е, но вие не сте правили опит при 25° студ да си стоплиш ръцете и да излезнеш навън при такъв студ. Да кажеш: Много топло е. И тогава веднага ще се стоплят ръцете ти. А ти щом излезнеш навън, казваш, че е много студено. Студенината, това е един процес вътрешен. Има нещо и отвън. От този закон зависи вашият прогрес. Изисква се голямо изкуство да знаеш как да си внушаваш. Някой път си внушаваш и казваш: То нищо няма да бъде. Ти казваш някой път: Като моята глава няма. Но на другия ден си казваш: Колко глави има такива! Станеш и направиш някоя добра постъпка. И казваш: Като моята постъпка няма друга. И после казваш колко такива постъпки има! Не да се хвалиш, но има някои неща, направени, които са хубави. Аз съм виждал следното: Минава един човек, взима хляб от торбата си и дава някому. И този човек, който е дал, е радостен. Той да не съжалява и да не казва така: Да имах да му дам един самун! Ако му дадеш цял самун, ще му развалиш щастието. Ако той яде и преяде, ще го заболи коремът; а пък като му дадеш малко хлебец, той ще бъде радостен и ще каже: Да беше ми дал още малко хляб.

Та малките добрини в живота са красиви. Най-малката добродетел, която имаш, ще произведе в тебе един резултат много по-прав и красив, отколкото някое обемисто добро.

Та законът е: Работи с малките величини. Ще продължим втория път. Начертахте ли си добре чертежа. Вий си го разработете със син, червен и други цветове като нямате какво да работите.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

7.40 ч.с.

ВЪЗПИТАТЕЛНОТО ДЕЙСТВИЕ НА ЛИНИИТЕ В ПРИРОДАТА. ЖИВИТЕ СИЛИ В ПРИРОДАТА.

X година
25 школна лекция на 1 мл.ок.клас
27 февруари 1931 година петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

Отче наш.

Пишете върху темата: 1. КАКВО МИСЛЯТ ПРОСТИТЕ И УЧЕНИТЕ ХОРА ЗА ВЯТЪРА. 2. ПРОИЗХОД НА БОГАТИТЕ И БЕДНИТЕ. 3. ТИТЛИТЕ НА БОЛНИТЕ И ЗДРАВИТЕ.

Една основна мисъл от миналата лекция. Сега онзи, който най-малко ще се изложи, той да каже нещо от опита. (Един брат стана и каза опита си за една седмица, първата мисъл, която е имал при ставане от сън).

Да допуснем сега, някой път като се събудите и имате неразположение, седите в леглото и нямате разположение да станете, не само вие, но много хора седят и се протриват. Какъв е цярът? Какъв цяр имате, когато някой човек не му се става от леглото. Някой път може да е студено отвънка и не ви се става. Но случва се някой път, лятно време човек се събуди, времето е хубаво и не му се става. В единия и другия случай каква е подбудата?

Сега имате ли някоя книга за четене? Някое четиво? Аз бих желал някой от вас да прочете 10 стиха от ПРИТЧИТЕ, но да ги чете като едно обикновено четене, не специално. Как четат обикновено хора, четете сега от началото 4 глава 10 стиха, като обикновено четене. Добре. Представете си, че не сте ходили на училище никога и четете сега. (О.С. чете 10 стиха). Кое сега наричаме обикновено четене и необикновено четене. Какво разбирате вие под обикновено четене? В обикновеното четене няма прекъсване. Там мисълта трябва да върви без прекъсване. Щом прекъсваш, това е необикно-

вено четене. При обикновеното четене няма да прекъсваш, то е като теглене на една права линия. В обикновеното четене човек иска само да чете, без да обръща внимание на съдържанието на думите, как са поставени? Просто да прочете работите и бързо да чете. А в необикновеното четене човек се спира донякъде и върху вътрешния смисъл на четенето.

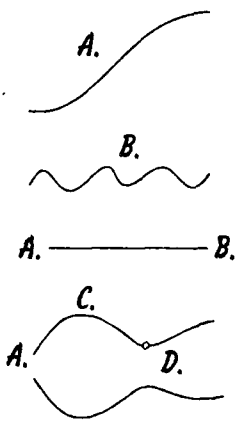

Да излезе един от вас да напише на дъската една крива линия да видим каквато линия ви дойде на ум. (О.С. излезе и бързо написа – тази линия ***A***). Още един да излезе да напише друга крива линия. (Н. написа втората линия ***B***). Сега трети да напише една права линия, но тъй без погрешка да я напише. (Т. излезе и остри тебешира, взе линията. Всички викат: Без линия да начертае правата линия! Смях у всички). Хубаво, пишете тогава без линия. (***AB***). Да допуснем сега горната линия А какво означава? (Графика на вълнообразно движение). Най-първо на какво се дължи вълнообразното движение? (На съпротивлението на въздуха или етера). (***ACD*** е разложена светлина). Да допуснем имате първото изкривяване, възходящо огъване ***A*** и ***C***. Имате и ***C***, и ***D*** огъване низходящи. И после пак имате повторение на едно и също движение. На какво се дължи низходящото движение – огъване, то е пак едно повторение на линията. Сега, кога една линия се счита, че е разумна? Че съдържа в себе си разумност. Де може да забележите кои линии са разумни. Тази огънатата линия В разумна ли е? Това движение (вълнообразното) разумно ли е или не? По какво можем да определим степента на разумността? (Н. Тази линия е линия на най-малкото съпротивление. Тази линия, ако има звук, тя раздвижва въздуха). Допуснете една жена, която плете една дреха и прави разни криви линии, какви съпротивления среща тя на въздуха или на етера? Нали тя плете и прави разни криви линии. Че така е в природата. Известни линии се срещат в природата. Да допуснем някъде срещнете вие една линия, която е образувана от други ли-

нии. Така можем да обясним планините и долините. Има огъване. Как обясняват в геологията кривите линии? Огъване на пластовете, нали? Какво означават те под думата тангентална линия? Поставете си една сила, тангентална, която отива нагоре. (Една по кората на земната повърхност, а друга по радиуса). Представете си едно дете, което се качва на едно дърво, на една ябълка и отива по дървото нагоре. Хваща една ябълка и след това пак слиза надолу. Питам, кои са причините за едното движение нагоре? (Ябълката). Кои са причините за слизането? (Целта е постигната). Следователно, ако една линия правилно се огъва във възходяща степен, стремежът е да се постигне едно желание. *А.* има желанието, което трябва да се постигне. *А.* започва, качва се и след това в *С.* стига до най-високата точка. И след това започва огъването, постигането на желанието. (Учителят издига ръката си нагоре по права линия). Вземаш плода и снемаш ръката. Като вземеш плода, значи желанието е постигнато. Но след това движение какво ще настане? В каква посока ще се движи сега ръката? Тази линия пак ще има едно повторение. Тази тангентална линия пак ще се повтори. Детето подига ръката си и пак я снема. Детето след като е взело ябълката в каква посока ще се движи? (В обратна посока ще снеме ръката си надолу). Най-първо, ако има някой градинар, то ще я тури в джоба си и ще я крие ябълката, ще извади ръката си и ще я тури вън от джоба. Но ако няма някой на това място, то ще вземе тази ябълка, ще я тури в устата си, ще отхапе малко и пак ще я снеме, ще повтори все в една и съща посока. Знам, когато нещата се повторят в една и съща посока какво можем да заключим от повторението? Разумно ли е това повторение или не е? (Разумно е). Когато едно колело се върти все около една ос, каква разумност има във въртенето на колелото? Като се върти и като не се върти, то е все същото. Разумно е заради нас. Ако се движи колелото и ако не се движи, все едно е за колелото. Запример, ако вървя бързо и вървя полека, в единия случай може да ме похвалят, че вървя бързо, но за мен ми е по-приятно да вървя полека, отколкото да вървя бързо, да тичам.

Но допуснете сега, че тази линия вие искате да я изправите. Какво ще постигнете? (По-голяма скорост в движението). Хубаво. Какво ще придобиете тогава? (Че ъгълът между тези сили ще се намали). Какво се постига? (Равновесие на силите). Тогава какъв е резултатът? Щом се постигне равновесие на силите, щом се уравновесят силите, какво се постига? Нали вечерно време вие се поставяте в разни положения; като седите на стол, пак вземате разни положения, криви сте, ядете, криви сте. В ядене, в ходене, кривите линии вървят. Дойде вечерно време, искате да си починете, легнете и се оптегнете. Като турите ръцете в права линия и ако сте здрав, останете в това положение на покой. Вашата идея покой, или тази почивка, значи, правата линия в даден случай е мярка за едно здравословно състояние. Ако обектът седи цялата нощ без да си мърда краката, той е здрав. Щом тъй седи без да се огъва, той е здрав. Щом почне тази здравата линия да стават едни малки пречупвания, да кажем вечерта той си е помръднал малко крака. *N*.М. да кажем, това същество е имало някой кошмар в съня, не е бил спокоен в съня. По движението на тялото можеш да съдиш какъв е сънят – съвсем спокоен или не. Тези линии са сложни, тези мърдания, които ги правите, движенията са сложни. Кои движения наричате вие прости движения? Които стават с най-малко съпротивление. Пък много пъти, сгъването на разните мускули на тялото, ако този човек държи тялото си в права посока и огъва десния си крак, или мърда дясната си ръка, или мърда пръстите си, или крака си или прави, едно движение има на главата и т.н. Психологически могат да се обяснят движенията. Това не зависи от неговото съзнание. Да кажем спящият човек, ако времето е хубаво, сънят е спокоен. Ако времето отвънка е влажно или е студено, станат известни промени в организма, понеже материалът, от който човек е създаден, все се влияе от атмосферните влияния. Да кажем, ако е студено времето, в какво положение ще наме-

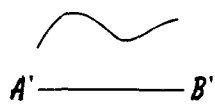

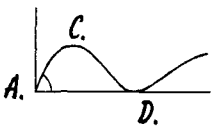

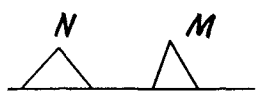

рите спящия човек? Как ще намерите правата линия? (Свита). Да, свита. Ако е топло времето, как ще намерите човека? (Разпуснат). Той ще бъде отпуснат. Следователно, вие като погледнете този, който спи, ще знаете какво е времето отвънка. Барометърът какъв е? Ако той е опънат хубаво, тих и спокоен, ще кажете добре спи този. Казвам това, ако имате тънко наблюдение, за вас по-добър барометър от човека няма. Ще знаете времето утре ще се развали ли или няма да се развали? Дъжд ще има ли или няма да има? Студен вятър ще има ли? Изискват се все тънки наблюдения. Има известни такива мускулни свивания. Но казвам, има движения у човека, които не са негови. Кои не са наши движения? Вземете една наследствена черта, която е дадена на устата или на веждите, или на носа. Линия, която е предадена от едно поколение на друго. Да вземем една крива линия, веждите или кривата линия на носа. Да кажем има такъв нос. Как се нарича този нос? Та зависи каква крива линия има. Кривата линия на носа е много важна. Кривата линия на края на носа тя определя, ако линията е счупена при челото, така върви вглъбната, или просто върви в това направление C^1. Челото върви тъй C^1. Тук се образува един ъгъл. Това са все носови отклонения от една плоскост, една перпендикулярна плоскост. И интелигентността си има една своя преграда. Има перпендикулярна плоскост, която определя човешката мисъл. Плоскост наричаме, когато човек започне да мисли, когато срещне едно съпротивление. Ти вървиш и не мислиш. Но щом дойдеш до едно препятствие, ти се спреш, у теб се предизвиква една реакция за мисъл.

Та мъчнотиите в живота, това е една преграда, една плоскост. Можем да подведем разни мъчнотии в света с разни плоскости, сечения вътре в живота. Следователно, срещнеш една мъчнотия, това е една плоскост. Трябва да видиш коренът какъв е. Казваш, това е една голяма мъчнотия. Щом е голяма мъчнотия, ще намериш плоскостта именно на тази мисъл каква е, сечението на тази плоскост и ще намериш има ли изходен път? Има. Всякога има! Няма мъчнотия, ко-

ято да няма изходен път! Та казвам, всичките мъчнотии, които вие срещате, това са плоскости; ако се разложи вашият живот, ако се преведе на едно кино, то ще бъде интересно. Един човешки живот може да се представи като цяла една местност, с долини, с извори, с мочурлаци и за самия вас животът ви ще бъде много интересен. А тъй като живеете, като не го разбирате, вие го считате нещо чуждо. И всичките мъчнотии, които имате, ще ви се видят много странни; вие питате защо ви се случват. А те не се случват така, но то е така нагласено. Ако вървите по една планинска местност, тези мъчнотии са турени от хиляди години. И животни, и млекопитаещи, които минават, за всички хора, които са живели преди вас, казват: Ако има пътища, какво странно ви се вижда? Та това е една културна страна! Ако известна мъчнотия в ума ви лесно се разрешава, вие се намирате в една област, която е културна. Ако мъчнотиите мъчно се разрешават, каква е страната там? Не е културна. Следователно, в умствения свят има културни области, населени области с разумни същества. В даден случай може да възприемете областта, през която минавате, съществата, които населяват тази област, по-умни ли са от вас или са по-невежи? Ако лесно разрешават задачите, те са по-умни от вас; ако мъчно ги разрешават, те са по-глупави. Затова един човек, който е свят, лесно разрешава въпросите. Понеже той е в един свят с разумни същества, които спомагат за неговото разрешаване. Ако влезнете в един лош свят, много мъчно ще се разрешат въпросите. Запример, допуснете, че вие имате хиляда души приятели, нуждаете се от пари, средства. Сега това вземам само за обяснение. Идете при един приятел, лесно се разрешава въпросът. Но сте в чужда страна, дето нямате нито един приятел, имате голяма мъчнотия, какво трябва да мислите? Мислите, мислите, дойде ви на ум да откраднете. От този искате, от онзи искате, никой не дава и ти почнеш да обикаляш из джобовете на хората. Гледаш кой е захласнат. Казваш, как ще карам? Идваме до известни постъпки, които съдържат известни морални отклонения. Аз като говоря за кражбата, има едни постъпки, които аз наричам морални отклонения. Сега кое се нарича едно морално отклонение?

Грях няма в това отклонение. Да вземем една река по закон трябва да върви по права линия, но тя прави завивки. Какво лошо има, че реката прави завивки? За да избегне съпротивлението, тя върви по най-малкото съпротивление. Срещне някоя планинска верига, изобиколи. Питам, какво ще бъде това отклонение? Най-първо вие може да живеете, да минавате една област на тангентни същества, които са разрешили живота по-добре. Може да минете (в) друг свят, между същества, които не са интелигентни. Кои същества наричате вие интелигентни? Ако след като влезнете в една област и тия същества се заинтересуват за вас, те са интелигентни; ако тези същества не се заинтересуват за вас, те не са интелигентни. Например, ако вие влезнете в една област, дето съществата не са разумни, значи не са толкова интелигентни, не се интересуват от вас. Но ако всички се заинтересуват от вас; сега може да се направи един крив извод. Допуснете, че вие се спрете в една област, в някоя местност, вечерно време, при някоя река и всичките камъни се заинтересуват за вас, вие търсите изобщо горните места на реката. Или ако се спрете в една стая не толкова чиста и вечерта веднага всичките дървеници почувствуват, че вие сте там, заинтересуват се от вас. Но те се заинтересуват за вас от користолюбива цел. Всичките дървеници са крадци и разбойници, апаши са те. Питам, как ще обясните вие произхода на дървениците? Това е едно израждане. Например, дървеницата, която минава за толкова глупава, не разбира нищо от геометрия. И математика не разбира тя. Някой път тя върви горе на тавана на стаята и после слезне по стената и дойде до леглото, а някой път измери точното място и по перпендикуляр се спусне в леглото. Но това са само културните дървеници. Но ние се отклонихме от въпроса.

Сега тази линия е линията на устата на човека. Имате горната част, издигната от двете страни, а долната е права. На какво се дължат двете издигнатини на горната бърна (На горната челюст)? Тя се дължи на теченията. Едно течение има от дясното полушарие към лявото. В тази посока има пресичане, две течения има. И там, дето се събират теченията, дето се пресичат, това е цен-

тър на повишение, при движенията тук се образуват тези възвишения, тъй както устата е закривена. Онези, които изучават физиогномията какво означава, когато устата е тъй. О. (Двете възвишения малко събрани). Че вие искате да опитате яденето. Как си поставяте устата, когато искате да опитате нещо хубаво за ядене?(Двете устни обтягаме напред). Туй постоянно се образува когато човек изпитва нещата, има силно желание в него. Тази линия е линията на желанията

вътре. Тази линия показва една активност на чувствата и активност на мисълта; колкото тази линия се изправя, тази мисъл се продължава, този човек е дошъл до материалния свят, в него има едно желание за постигане на някакви материални облаги. Когато човек стесни двете си бърни, той прави права линия. Казва: Ще действувам, каквото ще да става! Така е, когато човек реши да направи нещо. Пък щом линията е огъната по този начин, той разсъждава и той чака да станат нещата по един естествен ред и път. Тази аз наричам една естествена линия.

Към хубавата линия идва вече човешкият дух, той се намиса. Правата линия показва, че едно същество е решило да направи една своя инициатива. Правата линия е инициатива на разумните същества, а кривите линии са линии на природата. Оставащи да вземат мнозина участие. В една права линия само един човек може да вземе участие. Щом имаш една мисъл и едно желание, в устата се образува правата линия и когато човек рече да ходи право, каква е позата му? И когато иска да покаже някому: Ти знаеш ли кой съм? Пак човек се изправя. Пък като се изправи тъй, в него се събуди желание да действува, а щом се намери в покой, у него има известни кривини. Всякога когато се яви в нашето съзнание или в природата правата линия, съзнанието е будно вече! Щом туриш правата линия, ти вземаш една поза решителна. Та трябва да знаете къде да турите правите линии и ако не знаете как да ги турите, вие срещате съпротивление, образуват се счупените линии в природата. Какво означават счупените линии? (Резки промени). /\/\/\ Тези същества не са мислили много. А успоредните прави линии какво означават? В успоредните линии същества са разумни. А индивидуалната страна или тази

разумност, тя върви по една права линия, а счупените линии са едно отклонение; а пък ако е огъната линията, значи това същество е вървяло по пътя на природата. Природата върви по най-малките съпротивления. Тъй именно в един кръг, ако забелязвате едни малки отклонения, разумността е по тангентната. Колкото тези дребните отклонения са по-малки, разумността е по-интензивна. Пък ако целият кръг е гладък, показва, че съществото, което оперира там, е разумно същество. Да кажем един човек тегли една права линия. Някой път вие не можете да теглите една права линия или не можете да направите една крива линия. Сутрин да покажеш, че организмът ти е починал напиши една крива линия. При *А* (първия чертеж) имате една крива линия нали, нагоре. Какво заключение ще извадите от тази крива линия? *А*. Трябва един нов начин за придобивките. Сегашните придобивки в науката, това са един материал, който се приготовлява за едно бъдеще. Материал е това. Чертеж *А*. Посоката на тази линия, ако е в природата, какво означава? Това е един връх, в смисъл на възходяща посока.

Тази е една естествена и красива линия. Върви отляво надясно във възходяща степен е. Както е направена линията право нагоре, образуват се две естествени кривини, в началото и на края. Онези, които са графолози, по тази линия могат да направят ред математически процеси и геометрически процеси има, които са разумни. Горната линия, вълнообразната е линия на природата. Цялата линия аз я наричам линия, с която се преодоляват естествените мъчнотии. (*А*). А правата линия е линия, с която човек си служи всякога. Ако разбирате законите в даден случай, вие ще знаете как да постъпвате. При горната линия вие се намирате в едно естествено положение. Ще се справите със силите на природата. Тук при *А* имате едно преходно състояние. Правата линия означава постъпките на човек. Правата линия е най-късото разстояние между две точки. Човешкият ум действува винаги по права линия. Отношенията между правата и кривата линия. Сега тази линия *А* как бихте я нарекли? (Синусоида). Тази е спомагателна линия. Тъй както е поставена. На това основание отгоре се изучава човешкият ха-

рактер. Ако писмото върви така , този човек се справя с остриетата. Един характер остър, нервен, неспокоен. Или може тази линия да върви така: , този човек е магнетичен, осмисля работите, оправя ги, той не е толкова активен. После ако буквите са големи или някой път са малки, какво показва този ситният почерк? Икономист е, пести редовете, а някой друг пише и между редовете. Какви са съображенията, че не пише поотделно буквите? Това са все наследени черти. Например, някои хора имат подпис, който е от ред поколения. Той се подписва като подписа на дядо му, после походката му е като походката на дядо му и той върви, както и дядо му е вървял. Или някои движения са, той мяза на дядо си по движения. Казват: Той мяза на дядо си, понеже има такава и такава походка. В природата придобитите качества всякога се предават на следующите форми. Именно в изучаването на човешкия характер трябва да се изучават какви са били силите, които са действували в миналите поколения. Да, това са **живите сили в природата**. Има едни механически линии, а има линии, които вие намирате в природата. Ако ги изучавате, има много сложни линии. Та е винаги хубаво, като ходите на разходка или правите екскурзии, да обръщате внимание на тези хубавите линии, прави или криви. Възпитателно действува. Ти като гледаш на хубавата линия, макар, че нищо не разбираш, все таки тази линия ще предизвика у тебе нещо. То е както ако някои хора са напарфюмирани с най-хубавите миризми и ти като седиш между тях, и ти почнеш да миришеш като тях. Та и в природата човек като мине през такива местности хубави, все остава нещо хубаво в самия негов организъм.

Сега ще оставим линиите недоизяснени. Имате и змиеобразна линия. Сега тези разсъждения знаете ли на какво мязат? Сега ще ви дам една фигура, да ви направя понятна мисълта. Представете си, че вие сте един инженер, архитект и той иска да ви направи една къща. Той ви разправя, разправя, пише, пише, вие казвате: Нищо не разбирам, такава сложна работа, на книгата! Но когато този чертеж се реали-

зира,вече къщата се направи,казваш: Много хубава е къщата! Та казвам, трябва да се направи къщата, да влезнеш, да живееш в нея,тогава ще кажеш: Разбирам тази работа! Вие сега седите пред плана, казвате тази е инженерска работа, техническа,но щом се съгради къщата и влезнете да живеете вътре,казвате: Къщата е много хубаво направена! Но тя се дължи на тези линии,които инженерът е турил най-отпред. От такива линии е направено цялото тяло,очите,носът, веждите,мозъкът и зависи как са поставени линиите на този инженер, който ги е турил; и създаването на човешкия характер,да се съградят правилно тези линии и естеството, от което е направено, по най-малките съпротивления, или казано друго яче,с други думи да се подобрят външните условия на живота. Сега недоизяснените неща ще оставим за втори път.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

7.30 ч.с.

ХАНИЗЕ

X година
26 школна лекция на 1 мл.ок.клас
6 март 1931 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

Отче наш.

(На масата на Учителя има един буркан с мед, една ябълка и един портокал).

Пише на дъската:

ХА–НИ–ЗЕ
Слънце я огре,
БЕ–РИ–МЕ–ЗА–И
Светлината я разкри.
ЗЕ–МЕР–А–ЗА–ХЕ–СИ

Сега това са съвсем неразбрани работи, вие се интересувате какво означават. Когато някой геолог иде при някоя скала и я погледне, не е ли такова нещо ХАНИЗЕ. Сега за да стане ХАНИЗЕ нещо понятно, какво трябва да му турим? ХАНИЗЕ е положителна дума; можем да турим: СЛЪНЦЕ Я ОГРЕ, но това е отрицателно. На второто изречение какво трябва да турим БЕРИМЕЗАИ? СВЕТЛИНАТА Я РАЗКРИ. Ученият човек като започне да разучава нещата, работите не са разкрити, той трябва да работи, той си носи един чук. Работите не са тъй определени, както вие мислите.

Сега да преведем написаното в музика. Това изречение, както е написано не е известно. ХАНИЗЕ, това е едно музикално изречение и е положително. А СЛЪНЦЕ Я ОГРЕ, е отрицателно вече. (Учителят пее ХАНИЗЕ). По същия закон в математиката вие имате X, но при този X вие имате едно известно число, с което вие разрешавате скритото количество или силата на някоя материя, или силата на някоя интелигентност. Сега всякога ние отиваме от неизвестното към известното. Вечността сама по себе си е една неизвестност; вие не можете да си представите какво е тя. Тя е ХАНИЗЕ. Какво ще рече ХАНИЗЕ? Дума ли е това? Тогава аз

ще ви дам друго изречение: ДАР – ДЕРЕ, ще ви дам нещо, което е по-известно и ще извлека от него една българска дума. На турски дар значи тясно, а на български дар какво значи знаете. ДЕРЕ на турски значи една малка долинка, а на български значи – кожата му дере. Та на български ги има тези думи ДАР и ДЕРЕ. Но има известно съотношение; ти като дереш някого, все се одираш; ти вземеш агнето и му одираш кожата. Значи от дрането винаги излиза дар. Защото, ако ти не дереш някого, ти не можеш да го дариш. Но ние сме взели думата дере в сегашния смисъл, свързваме с известна болка. Има ли такъв случай, когато дереш нещо да ти е приятно? Ами когато събличаш старата дреха, не е ли да се дереш? Една вехта дреха не е ли приятно да я дереш? Но в този случай ти казваш, събличам дрехата си, а не дране. Как се е произвело от дране събличане? Защото онази дума дране е твърда дума, показва голямо съпротивление има, не излиза така лесно. Това животно, на което ти одираш кожата, то е свързано с нея и то страда. Болезнено му е това; а събличането е по-мека дума, показва, че няма препятствие. Следователно, дрането е по-мъчно, а събличането е по-лесно. Та казвам: Сега свързваме един закон; а има някои навици у вас, които много мъчно може да ги снемете, те са като ДАР – ДЕРЕ. Казваш, дар – дере – тясно значи! Едно съвпадение ли е това? На български значи дар, почти същият закон. За да дариш някого, ти трябва да стесниш идеята. Ти целия свят не можеш да го даряваш. Можеш да даряваш само този, когото обичаш. Следователно, само тясното може да приготви пътя на един дар! И само в това тясното ти можеш да хванеш някого и да го одереш. Как ще хванеш на широко място едно животно и да го одереш? Но като го хванеш натясно можеш да го одереш. Това са сега тълкувания. За постиженията на известни идеи, значи трябва да ги осмислиш, а за да ги осмислиш нещата, ти трябва да ги ограничиш. Вземете например съвременната музика тъй както сега е построена, в началото била ли е така в човешкия живот? Някога пели ли са по същите ключове, както сега пеят? В историята има ли да са пели по същия начин, както сега пеят? – Няма. Е, каква е разликата между сегашната музи-

ка и музиката на миналото? Има грамадна разлика. В сегашната музика има обем, има и до известна степен и дълбочина, но липсва още. Но в сравнение с музиката на миналото, която е била повече индивидуална, а сегашната музика изразява нещо идейно; по някой път искат да изразят и музика на един дом, на едно общество, на един народ. Стремят се към това. Или в сегашната музика искат да изразят нещо Божествено! И в старите времена е било така, в техните религиозни песни и химни. Но тогава не са имали такива инструменти. В древността нямаме пример да има пиано или орган, но е имало арфа. На какво е мязала арфата тогава? Такова нещо е изразявала арфата. Хората не са имали музика, но вървели са по такъв един закон. И ние си обясняваме, понеже сега материята е по-отзивчива; когато човешкият дух е слизал, тази материя е била в едно инволюционно състояние, не е била тъй устойчива. Следователно и тонът е вървял по инволюционен път. Най-първо тонът е бил определен и след това е изгубил своята определеност, понеже слизаш ти надолу, висшите тонове остават горе. Та в едно отношение човек е оставил висшата музика зад себе си, а отива към онази музика, която не е определена; и следователно, животът, към който той се е стремял, е бил живот неопределен; защото животът от гледището на небето е бил едно музикално произведение, но понеже не знаем ние законите на живота, вследствие на това вземаме фалшиво тоновете. А фалшивите тонове произвеждат една реакция.

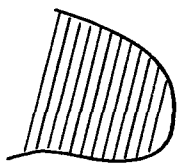

Та сега трябва да се преведат тези неща, във вашия живот има много неща, които не са организирани. Как ще ги преведете. Вие говорите за съвременната култура. Сега аз минавам към едно предметно учение. (Учителят се обръща към масата, дето са портокалът, ябълката и бурканът с мед). Тук имате един съвършен плод – портокала, имате и една ябълка, кожата ѝ е набръчкана, защо? Защото е била на топло и е загубила своята влага. Ако аз ви предложа ябълката и портокала, кое ще изберете? (портокала). Защо? Защото е по-хубав и по-голям. Тук имате и едно човешко произ-

ведение. (буркана с меда). Но в това гърне има повече есенция, отколкото в този портокал. Двете неща, портокалът и ябълката, са на природата, а медът е на човека. Работили са и пчелите, работил е и човекът. Съдружие има. И мушиците са работили и човекът е работил. Та по някой път вие седите в небрано лозе. Казвате: Какъв е смисълът на живота? Велик е смисълът на живота! Е, какво е нашето предназначение? Велико е предназначението ни. Ще кажете, как е велико? Вземете вие една струна МИ от някой музикален склад, има ли смисъл? Тя седи там навита на едно малко колелце и в една книжчица седи и чака. Такива книжчици там може да има стотина, двеста и тя седи там неизвестна. Но един ден дойде някой виртуоз от Европа като Крайслер, казва: Дайте ми струна МИ. Той я взима и като я опъне на цигулката си струната МИ стане известна, като се опъне тази безжизнена струна от ръцете на Крайслер тя вече има известност, всеки говори за струната МИ. Вие сега казвате, вашият живот, или някоя ваша струна е в някое пликче, турена вътре, вие седите и чакате, все трябва да дойде някой Крайслер да ви извади оттам, да ви опъне на своята цигулка. Как наричат сега тези опъвания на цигулката? Питам, когато се опъва някоя струна, приятно ли е? Вие не сте били в положението на една струна. Казвате, много хубава е, но все таки двата края усещат. Най-първо докато се нагласи, в опъването, или докато се хармонира струната, тя минава през големи страдания! Ама тази струна е била на гърба на някоя овца или е била в червата и е извършвала някои други функции, от там тя е извадена и е направена струна, тури ли я на цигулката, тя казва: Къде бях и къде съм сега? – Беше вътре, а сега е излязла вънка.

Та казвам, сега и с вас е така. Докато не ви извадят отвътре, да ви одерат, докато не ви стане тясно ДАР – ДЕРЕ, вие не можете да дойдете до тази цигулка и да дадете онзи тон, който се изисква от вас. Вие ще кажете, да влезнете в обществото. Трябва да дойде някой професор да ви извади. Някой професор като Крайслер Е, какво е обществото само по себе си? Обществото това е една арфа, на която ти искаш да се окачиш като някоя струна. Една струна си ти на ар-

фата, на това общество. И всеки ще свири. Де е музикантът на обществото? Обществото само по себе си е един инструмент, тъй го считам аз, а всички хора, които вземат видни служби, все са главните струни на този инструмент отгоре.

Сега аз ви навождам на онзи закон да мислите. Вие казвате, не си струва да се живее! Или – забатачихме я! Къде ще му иде краят? Ако си в склада вътре, там ще седиш и ще чакаш. Какво ще правиш? Натрупан си там отгоре, ще чакаш. Все трябва да дойде един Крайслер отнякъде. Ако не дойде, имаш ти един господар, то е един материалист, някой път ще дойде при тебе да провери колко такива пликчета има, казва, толкова пликчета има, тури ги на тефтера си, ще ги продаде и не иска да знае какво е състоянието на МИ. Какво иска МИ, какви са нейните стремежи, той не знае, ще тури само цената и казва толкова струва тази струна! Продава ги по сто лева или двеста, ако е от по-високо произхождение. А какви са желанията на струната, откъде е излязла тя? После като дойде Крайслер и неговите отношения към струната МИ какви са. Той ще я хване, ще я прекара през жицата, ще я погледне хубаво, ще я тури на цигулката, ще я попипне, ще я поглади, ще я опъне и като я опъне с ръката си, ще подръпне струната, дрън, дрън, после пак я навива, навива, пак опъне; и след това тури лъка си отгоре, пак я погледне и той каже: Хубавичка е! Той говори за нея, казва: Хубав е гласът ѝ, и като свири, той внимава за гласа ѝ. Разговарят си те двамата Крайслер и тя, която беше в онзи склад, той си тури слуха, тя пее, той турга ръцете си така и двамата си разговарят. И той каже: Ще може да се върши работа с нея, със струната МИ.

Сега по аналогия, ако вие не можете да вземете една ваша идея, тъй както Крайслер взе струната МИ, или Феурйерман или Пшихода; но Крайслер заслужава си! И да я турите във вашия ум или на вашата арфа и да я турите да свири както струната МИ, че да можете да разговаряте с нея. И с тази ваша идея ще прекарате много ваши мисли и желания на Онзи, Който ще ви даде подтик. Под думата Бог, аз разбирам, вие не можете да прекарате една ваша идея, не можете да реализирате нещата, докато нямате едно право по-

нятие за Бога! Ама, казвате, да вярваме. Не. На вас ще ви преведа един пример. Като питали един от старите мистици, какво нещо е да вярваш в Бога? Е, казал, да си разговаряш с приятеля си! Какво нещо е вярата или да вярваш в Бога? Това е да си разговаряш с приятеля си лице с лице. Сега вие какво разбирате под думата вяра? Ще вземе някой да ви говори, цели трактати, говори, говори и ти кажеш, не те разбирам. Какво е вярата? А този го разбира много просто, той казва: Да се разговарям с приятеля си! (Как ще се разговаряме с Бога?) Чудна работа, как ще се разговаряте? Че най-лесното нещо е да разговаряш с Господа. Всеки ден може да разговаряш с Господа, Който разбира! Няма по-лесно нещо от (това) да се разговаряш с Него всеки ден. А който не знае, няма по-мъчна работа от това. Та знанието, вярата е първият подтик. Тя е една определена величина. Аз определям вярата, това, което може да те подтикне към реалността на нещата, да направи една връзка, това е вярата. Тази връзка, която се образува между тебе и един твой приятел, да се разговаряте и да се разбирате, това е вярата. Образува се една връзка, ти не можеш да определиш каква е връзката, но тази връзка е, която ви държи разговора и разбирането. Тази връзка, която ви държи заедно, това е приятелство. Като се скъса тази нишка, вие не можете да се разбирате, не можете да се разговаряте.

Сега това не е научно определение на вярата. Ние ги оставяме, има известни научни работи, аз ги наричам, те са символистични. Второ идейна Любов, мистична Любов. Като какво нещо е Любовта? Ако вярата е да се разговаряш с приятеля си, тогава Любовта какво е? Значи вярата е едно отношение, ти си разговаряш и си свободен; и приятелите се разговарят с тебе, между вас и приятеля да няма никакво препятствие. Това е вярата. Щом се явят известни препятствия в тези отношения, тогава тези препятствия могат във вас да изменят условията на вашата вяра; и колкото повече мъчнотиите се премахват, и средата, в която живеете става хармонична, това е съвършената вяра, дето няма никакви препятствия. Съвършена вяра значи, абсолютно да няма никакви препятствия между отношенията, които съществуват.

И онзи човек, в когото ти вярваш, ти още не го предвиждаш и той веднага изпълнява желанието ти. Та когато има едно съотношение, тогава имаме това ХАНИЗЕ. Преведете го тогава, какво означава? Слънцето обяснява. Но то обяснява само една динамическа част на ХАНИЗЕ. ХАНИ, това е нещо установено, това е нещо реално, което съществува. Пък като дошло слънцето, че изгряло, това което е било скрито в тъмнината и е било неизвестно, като е изгряло слънцето, тогава то е станало известно – светлината. Слънцето не може да огрее, докато ХАНИЗЕ не е дошло. Ханизе е съществувало преди слънцето. За да изгрее слънцето на планината, трябва да съществува тази планина. Вие искате да дойде Любовта. Но Любовта трябва да намери нещо у вас. Как ще дойде Любовта? На празно място ли ще дойде тя? Сега какво трябва да намери Любовта вътре във вас? Някой казва: Аз искам Любовта! Хани, за мене тази дума много значи, за вас нищо не значи, но за мене много значи! ХАНИЗЕ това е реалното в света. Ти не можеш да го определиш. Де ще определиш слънцето, светлината?

ЗЕ-МЕР-А-ЗА-ХЕ-СИ. Пътят на живота тя определи. Кой определя, слънцето ли определя, светлината ли определя. Или ХАНИЗЕ предизвиква слънцето да дойде да грее. Или ХАНИЗЕ предизвиква слънцето, слънцето да изгрее. И като е изгряло, има едно отражение вече на тази светлина. БЕРИМЕЗАИ, значи, разкрий светлината у човека, да мисли човек, да разкрива нещата, да ги съчетава. ЗЕМЕРА – ЗАХЕСИ, това е реалност. Тогава какво станало? И пътят на живота става определен. Значи вече имаш стремеж. Тази реалност турга стремеж в пътя на живота. Може да го турите религия, наука, култура, това е пътят. Религиозен път, социален път, път на живота. Всичко, по което можем да вървим, е път.

Сега произнесете първата дума ХАНИЗЕ. Какво означава тя, разбрахте ли? (Учителят произнася високо, после тихо и нежно тази дума). В произношението има два противоположни смисъла. После имате ХАНИ, някое име и на български думата ЗЕ. От ХАНИЗЕ, българите са взели само един слог ЗЕ, (взе). Нали казва, зе го той. Българите са взели и

НИ. Времето ни, доброто ни. И взели са и ХА. Казват: Ха да ядем! Или – Ха ни е така, т.е. реалността ха ни. Тя е една разпокъсана дума. Това великото, мощното в света, което може да те подигне на работа.

Та казвам сега, вярата ни в Бога и това разумното, което може да ни подтикне към каквато и да е деятелност. Ти си отпаднал духом, седиш и казваш, няма смисъл животът. Но веднага у тебе проникне една светла мисъл, едно чувство и ти казваш: Дойде ми една светла мисъл на ум. Това сега, което в даден случай изменя твоето състояние, то е Бог в тебе. Бог ходи по света. Той си носи своето чукче, вижда те, че ти си съвсем замислен, Той току те чукне, да види какво е станало с тебе. И като те чука Неговата идея прониква в тебе и ти казваш: Дойде ми една много хубава светла идея! Той ти каже: Аз съм нагласил нещо много хубаво за тебе. И пак си замине. Ти пак, като че е загубено нещо от тебе, казваш, отиде ми идеята! Но няма да мине може би час, може след една седмица или един месец, след една година, гледаш, Той пак дойде при тебе, казва: Какво има? Ти кажеш: Ще се мре. – Няма да се мре! Той те побутне и ти седнеш и напишеш едно стихотворение, казваш: Разбрах живота! Та всичките противоположности в света водят към реалността! Ние постоянно идем в съприкосновение с Бога; и тогава от преизобилието, което Той има в себе си, ни дава. Той внася от голямото изобилие в живота ви, тогава от мъчнотиите, които имате в живота си, противоречията, които имате в живота, вие идете в съприкосновение с живота на Бога, с ХАНИЗЕ. Щом дойде ХАНИЗЕ, слънцето ще го огрява и пътят на живота ще бъде точно определен. Сега не вземайте вие съвременната култура, казвате: Виж какво е съвременното общество. Но вие вземете целокупното човечество и всеки един човек. А някои хора има, които са щастливи. Например някой министър, който ще оправи работите, той поглежда отвисоко, мисли, че ще може да оправи света и като дойде, урежда, урежда и след 4 години погледнеш го, той слезнал. Най-първо той е дошъл с една програма, казва: Ще наредя тази работа, но след 4 години министърът не може да си уреди работите. И той не разбира ХАНИЗЕ. Защото, ако той не

може да накара слънцето да изгрее, той е твърда почва, твърда канара, камък е това. Но ако светлината изгрее върху тази канара, ако дъждът дойде, той ще слезне долу в долината; ти една идея можеш да реализираш само тогава, когато тя се осветли. Ако твоята идея е неразбрана, тя мяза на една скрита величина, непроявена величина. ХАНИЗЕ го наричам аз. И онова ХАНИЗЕ, като го вземеш, скрий го в себе си. Най-разумният човек като хване нещо и като вземе нещо, той не го взема за себе си, но той отива да работи, иска за човечеството да работи, той се усеща, че той е част от един организъм и следователно благото на този организъм е и негово благо, а зад този организъм седи реалното ХАНИЗЕ. Това е Бог. Този Бог, който в нас седи. Той е бил преди ние да сме. Кажете тогава, какво е моето предназначение? Твоето предназначение е това, за което Бог те е определил. И тогава ще идеш в живота, не само днес, но и утре; през този живот и през друг живот. Все ще определиш какъв е смисълът на живота. И какъв е бил във всеки един ден. Ти ще имаш една нова идея за осмислянето на живота.

Та казвам на вас младите, на които слънцето още не е изгряло: Вие сте още ХАНИЗЕ, в тъмнината сте вие, понеже като идвате, блъскате се и страдате. Хора, които страдат, аз наричам блъскат се в тъмнината. Блъскат се тук-там и казват, много се блъскаме. Слънцето не е изгряло, той няма път в живота. Та казвам сега, вие седите и казвате: Е, какво трябва да правим? Според вас какво трябва да правим сега? Ха сега кажете ми на мен, аз какво да правя сега? Аз да ви кажа, ето какво искате вие да ми кажете, скритата мисъл, която имате: Ти, Учителю, не ни говори за това ХАНИЗЕ, тази работа остави я. Ти ни си говорил за ХАНИЗЕ, ХАНИЗЕ, оголяхме вече, обущата ни се скъсаха, шапките, пък ти не си бил на нашето място, ние зимно време мръзнем, дърва нямаме, кюмюр няма. Кажи ни един път малко тъй, пари ни трябват! Като имаме тези пари да си купим дрехи, ще си направим къща, ще се обзаведем, ниви ще си вземем, това ще направим, онова ще направим и светът ще се осмисли! А сега ХАНИЗЕ, слънцето огре ехей! Тази работа! И казва ХАНИЗЕ, нали знаеш, че аз съм болен, това-онова. Аз ви питам тогава, дайте си вашето проше-

ние именно, колко пари ви трябват? Когато ще искате, искайте, но на мярка, толкова колкото можете да носите; а ако искате толкова, колкото не може да носите и това което имате, ще го взема аз. Всеки, който иска да носи повече, отколкото може да носи, ние му вземаме и това, което има. А който иска да носи толкова, колкото може да носи, ние му даваме точно толкова. Така е законът в природата! Сега колко пари ви трябват на вас! Я, Н-й ти кажи? (Аз не зная колко мога да нося). Ти се опитай, втори път, да видим колко можеш да носиш. Ама тъй да ти е приятно като носиш, да не се прекамбуриш. Тъй като носиш, да ти е приятно. Който има една хубава раница, то е добре. Ако речеш тогава да пъплиш, то не е хубаво, но тъй свободно колкото можеш да носиш. Аз се чудя някой път. По-лесно нещо от това да се носят пари няма. Ако е за пари, аз да ви дам. От мен само пари искайте. Според мен, парите това е най-простата работа в света. Ако вие искате от мен пари, аз съм ви привеждал онзи пример, онзи българин който свършил в Америка, че се явил при Александър Батемберг. А това е бил първият българин, който свършил образованието си в Америка и Александър Батемберг искал да го направи пръв министър в България и му казва: Каква служба искаш да ти дам? Искам да бъда директор на гимназията. – Тогава иди при министъра на просветата. Та и вие някой път отивате при министъра на просветата. Като идете при Бога, Той иска да ви направи пръв министър, а вие искате да станете директор. Директор или диригент, това е все същото. Какво прави диригентът? Целият ден си маха пръчицата, такт дава. Какво изкуство има в един диригент. Няма никакво изкуство в това, никаква наука. Вземете вие която и да е българска мома като свири. Няма наука в това, това е най-простата работа да бъде човек диригент. Да бъде човек доктор, това е най-простата работа! Седи, пише такива окръжни с години. После някой главен свещеник, някой архиерей.

Та във вашия живот вие ще турите, вие сте млади, нали; думата млад. Вие казвате, виж света там как е. Та вие сте в света. Та и този свят има стремеж, както и вие имате стремеж; та и вие сте светът. Вие казвате: Там в света, та и ние

сме светът. Ама виж те как живеят. Е, как живеят? Който е богат на топло, живее, а който е сиромах, виждате онези къщи там. Че които са в света, имат ли хубави къщи? Ама виж ние на какво замязахме. Почти отношенията навсякъде са същите. Но има едно различие в нашето разбиране. Трябва да се образува едно разбиране, което ще образува бъдещето, ако ние не можем да образуваме новото разбиране, та това е новият живот, който ще осмисли живота – силата, която ще придобием. Това, което може да внесе, аз наричам словото, здравето у човека. И да го направи способен за живота! Това е идейното в света. Една идея, която не може да ме подтикне към една работа, която да реализирам днес, не за бъдеще, за днес малко да реализирам, тази идея не е мощна, не е силна. Казва, аз в Бога не вярвам. Е, хубаво, в Бога не вярвам, в това не вярвам и най-после в какво може да вярваш? Ама аз вярвам в себе си. Ако в себе си не мога да вярвам, тогава в какво ще вярвам? В този, който е слаб? За да вярваш в себе си, трябва да бъдеш силен; за да вярваш в себе си, трябва да бъдеш умен; трябва да бъдеш благороден; трябва да има в тебе нещо неизменно. Ако ти само се изменяш, ти не можеш да вярваш, как ще вярваш. Кога можеш да говориш с един човек, който е разумен? Като умре ли? Ти може ли да говориш с умрелия? С камъните можеш ли да говориш?

Сега при такава една лекция, какво искате още да ви кажа? Аз според вас бих желал някой път да ви говоря тъй както вие искате. Да искате, но да са ваши собствени искания това. Аз съм много взискателен. Аз съм готов всякога да услужа на всеки един човек, когато желанията са негови, а щом са чужди желанията му, аз му взема желанието и го ударя по главата. Аз съм много строг човек, за мен всяко едно чуждо желание, което той носи в себе си, е като едно развалено яйце или изгнила ябълка. Аз я вземам и му я блъсна у главата. Всяко едно чуждо желание в тебе това е един запъртък. Само онова, което е твое, което Бог е турил в тебе, то е здраво. За да станеш човек, трябва това Божественото да държиш в себе си. Ако ти си турил чуждите запъртъци под квачката, ти си първият глупец в света. Вземи тези яй-

ца и ги тури настрана! И кажи, нямам нужда от тези яйца! Тури едно здраво яйце под квачката, за да се излюпи. Намерете вашето желание, Божественото желание и ти ще намериш едно наследство. Или ти ще намериш наследството си. Но няма да носиш чуждото богатство. Чуждото богатство е всякога чуждо! Българите имат една поговорка, казват: Чуждият кон и на Великден се взима. Чуждата дреха, ядене, каквото и да е, то се взима, а твоето всякога при тебе остава. И в идеята на природата, и в ума на Бога. Той иска вие да израснете и плод да дадете в живота. Ти искаш да свършиш училището, нали? Хубаво. Ама свършването на училището в какво ще се изрази? Ако ти можеш да възприемеш знание и ако това знание може да стане като проводник на онази великата Божествена идея, която ти искаш да реализираш в света, тогава училището и знанието имат смисъл. Училището е на място и знанието е на място. Ако ти влезнеш в училището и придобиеш знание и това знание не е проводник на онази същинска идея, която е у тебе, на това твое училище, тогава ти си проводник на една чужда идея. Казваш, свърших. Какво от това. Животът няма смисъл. Защо няма смисъл? Защото знанието не е проводник на онази Божествена идея.

Та казвам, вие всички трябва да станете проводници на Божествената идея. И тогава ще имате пари и хем звонкови. Представете си сега да превърнем този портокал в злато. Казвам, сега бихте ли го пожертвували да го направим злато? Бихте ли желали този портокал да го превърнем в неговото първично състояние, когато той е бил злато? В състоянието на златото или чрез него да привлечем златото. Аз мога от този портокал да извадя златото. Сега колко души сте? На всинца не можем да дадем по един портокал, но ако чакате по десет хиляди дена. Но на всинца ви мога да дам по нещо, сега като се свърши класа, всинца може да опитате това гърне. (с мед). Това е човешкото. Има неща, които Бог ги дава като гърнето, но има неща които са като портокала, за които Бог казва, ще чакате Извод е това. И ако гърнето се изпразни, ще го изпълним с друго. Мен ще ми е приятно, че ще се изпразни гърнето. Защо? Защото ще се тури

нещо по-хубаво. А този портокал, той търси само да се посади. И след десет години ще донесем колко такива кошове с плодове. Как ги казват големите портокали? Яфа портокали, нали?

Я, да видим сега ХАНИЗЕ, може ли някой от вас да изпее Ханизе. Та вие ще вървите по същия път, както ученитe хора със своите чукчета, или както един химик със своята анализа, или един физик. Трябва ви една разумна работа. Аз съм ви казвал много пъти, всеки ден направете по едно добро. Най-първо направи едно добро на себе си. Как ще го направите? Ще станеш сутринта си неразположен, малко кисел си, ще кажеш: Днес не си мърдам крака от тук. Няма да ставам посмешище на хората. Никому няма да услужвам. Но как е решен въпросът? Ако през другите дни си носил едно буре вода, него ден две носи! Това е лечение! Кажи: За онази идея, която живее в мене, две бурета ще донеса на Господа! – Ама виждал ли си Господа? – Виждах Го! Днес се разговарях и обещах, ще донеса две бурета вода заради Господа. Вземете си вода колкото искате. Тези бурета в тебе ще останат. Те ще ти дадат такава сила! Че тези бурета бликат, бликат, бликат. Ти казваш, много добре направих, че донесох тези бурета. Сега втория ден ще станеш, ще направиш добро, не на себе си. Измени се твоето състояние. Втория ден искаш да направиш едно добро някому, ти казваш, не мога да направя добро никому. Имаш някого, когото си намразил, казваш, само да ми падне. Тъй си казваш ти. Кажи: Няма да го тъпча! Него ден ще идеш, ще му купиш един хубав костюм дрехи, едни хубави чепичета, една хубава шапка, че му ги дай. И той не знае откъде е дошло. Ти като го погледнеш, казваш си, много хубав костюм. Не е ли по-хубаво да го облека, отколкото да го стъпча? Той се радва, пък и ти седиш и се радваш. Той ти казва, не го зная, един ми направи едно добро, донесъл ми един хубав костюм. Ти го погледнеш и казваш, по-хубаво е да го облека, отколкото да го тъпча. Така и той се радва и ти се радваш, и Бог се радва. Като работи човек по този начин, той човек може да стане! Пък като работи по обратен път, той изгубва смисъла на живота.

Сега желанието в школата е, всеки един да има известна идея и тия идеи като се оплодяват, да израсне човек. Тогава вие ставате по-силни. Да сте готови, че като ви турят на някое изпитание, да можете да го издържите. Аз разбирам изпитанието в много хубава смисъл. Защото според мен страданията в живота, който разбира, и всичките изпитания, които идат, това са възможности, това са привилегии за напредналите души. И няма по-хубаво нещо от това, да имаш изпитание! Когато ги разбираш. И няма по-хубаво нещо от мъчнотиите, но когато ги разбираш, тогава можеш да извадиш някоя полза от тях. Та животът, който имате сега, казваш, няма по-хубаво нещо от това да имате пари. Разбираш смисълът какъв е важен. Няма по-хубаво нещо от (това) да си гладен някой път, защото и гладът си има своята дълбока причина. Ако гладът се явява в природата, той си има своя произход. Ако една дървеница може да пости 6 месеца и да чака; и ако един паяк със седмици седи и пости и какво търпение, горкият там чака, чака, муха не идва; а един човек като седи един, два дена гладен, казва, не мога да търпя. А този паяк тогава, какво трябва да каже? Ако аз не мога да се покажа в съзнанието на един паяк, той може да издържи на глада, ако една дървеница може да издържи тогава? Сега не е до самите факти, но до самото желание. Сега как ще се случи. Казваш: Ама аз трябва да живея? Ще имаш търпението на този паяк, ще имаш желанието на този паяк, като хване мухата, той не я изяда, но той си дигне очите нагоре и казва: Господи, много хубава е мухата и като я изяде първата муха; тази муха, след като я изяде паякът, той като е постил три дена, тя свършва своята еволюция на мухите. И тя си заминава и вече тя муха не е. Е, не струва ли тогава паякът да те изяде, че да си минеш в по-висш свят? Сега това не са само изводи, но са философски заключения на великите учители, които като разбират великия Божи път, държат своето лице нагоре, те не гледат мрачно, но като видят, че някой страда, те се радват. А другите се чудят, защо техният учител се радва. Учителят вижда, че паякът хваща една муха и казва: Блаженна е мухата, благословени са страданията, чрез тях мухата се освобождава от положение-

то на муха. Виждам един човек, страда той – минава в някоя по-висока фаза и т.н. Светът е прогресивен, животът е прогресивен, всичко в света е прогресивно. Всичко за добро отива. И ако ние виждаме, че нещата са лоши, то това е наше лично разбиране. А животът в своята пълнота, всичко към добро отива.

И тъй ХАНИЗЕ. И тъй, каква дума бихте турили? Турете друга някоя хубава дума. Какво може да се тури? ХАН на старобългарски значи господар. Можете да турите каквато искате дума – слънцето огре. НИ, каква друга българска дума може да дадете? ХАНИЗЕ, през нея той се провре.

Сега Станке, я донеси лъжички да си вземат всички от меда.

7.10

Учителят си извади цигулката и пее ХАНИЗЕ. Тези думи са творчески, могат да произведат нещо. – СЛЪНЦЕТО Е ОГРЕ. Е, дума пак отрицателна. Учителят с цигулката, но гледа как всички си вземат от меда по една лъжичка – взимайте си по повече. ХА е нещо много приятно. А НИ е законът, как да приемеш противоречието в света. Ако ти произнесеш думата както трябва, ако има едно противоречие, то се маха. А ЗЕ е законът на производството. Ти си беден, ЗЕ-то показва начина как може да забогатееш.

ХА е закон на ума, НИ е закон на сърдцето, а ЗЕ е закон на волята. При ХА има три произношения. Ха, ХАНИ, Учителят произнася тихо думата. Това е една ватанска дума. Знаете ли, какво нещо е ватан? Оставяйте едно малко отверстие за буквата а, за всяка една мъчнотия оставяйте едно малко отверстие. Не затваряй слоговете, да има връзка между тях, всяка една мисъл да има отделение, да живее за себе си. Тогава човек не може да разбира вътрешния смисъл на живота. Когато затвориш една врата, ти я осъждаш на смърт; и затова, когато пишете буквата А, винаги я оставяйте малко отворена. Същото е и с буквата О. Казвам, при една права мисъл не затваряй буквите, слоговете, нека те преминават от едно състояние в друго и да има връзка между

тях. Между всяка права мисъл да има връзка с втората, с третата буква, всяка мисъл да не живее отделно за себе си. Ако живеят отделно, тогава човек не може да разбира вътрешния смисъл на живота. Ти казваш, свърши се! Така не се говори. Свърши се тази работа за днес. Но никога работата не е досвършена. Човек израства, но той не е завършен. И даже след хиляди години, той пак няма да бъде завършен. Все ще има нещо незавършено за него. Като хора ние ще бъдем завършени, но като ангели едва ще бъдем завършени, а като малки деца. Защото когато мъдрецът е достигнал до върха на своето развитие, понеже той се проектира в един свят. Този философ като идете да гледате на тази висша мъдрост и ангелите, и боговете като дойдат при Бога, те са като малки деца, като че сега започват. Ти никога не гледай да достигнеш върха, че ти да бъдеш като едно божество. Остави едно отверстие да продължава твоя живот. Не тургай външни форми, които може да те спънат. На мен ми трябват 9 чифта биволи да разбия някои клинове от вас. Ти разправяй. Ама защо Господ създал света. Оставете тази работа. Че еди кой си философ тъй казал. Много добре е казал. Той не знаеше защо този философ дошъл до тези заключения. Даже опитността на Толстой и Шопенхауер си мязат. Ницше накрая заболял. Знаете ли защо Шопенхауер е станал песимист? Една млада мома му е турила нещо на релсите и той дерайлирал. Доколкото аз зная.

СЛЪНЦЕТО НАС ОГРЕ И СВЕТЛИНАТА ТАЙНАТА СИ В НАС ОТКРИ.

При ХАНИ, ти имаш толкова, всичко е пълно и ти си благодарен. ХАНИ е да си доволен. Затова знанието е украшение на Любовта. Като дойде Любовта, ти го обичаш, а като замине Любовта, ти виждаш едно говедо пред себе си. Сега това, което ние имаме, то не се купува, то се придобива.

Всички противоположности водят към реалността.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

СПРАВЕДЛИВИ!

X година
27 школна лекция на 1 мл.ок.клас
13 март 1931 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

Отче наш.

Четоха се темите „Произходът на богатите и бедните". Сега ако знаем произхода на бедните и богатите, какво ни ползува? Допуснете даже, че ние знаем произхода на злото и доброто, какво ще ни ползува? Знанието в известен случай нас ще ни радва, но в известен случай ни донася скръб, нали? Вие сте беден, разиграва се лотария, имате един номер, дайте ми един номер сега. (315). Хубаво, 315, седите вие и си градите, какъв шанс има този номер да спечели. Колко да турим най-голямата сума печалба? 500 хиляди лева, ти седиш и си уверен, че твоят номер 315 като теглиш, ще спечелиш. Сега върху тази мисъл ще работиш в ума, че като теглиш, ще спечелиш. Възможно е, числото 315 и 500 хиляди лева печалба, прилича си, като че има някое отношение; и ти си тъй уверен, че като теглиш лотарията, ще спечелиш и всичките работи ще се уредят. Ти казваш: Като изтегля тази лотария и сиромашията ще се оттегли; но тегли се лотарията и празен е билетът ти. Тогава това знание, което имаш, веднага ти причинява скръб. Допуснете обратното става. Дойдат и ти кажат: Билетът ти печели 500 хиляди лева! Това знание ти причинява радост. По какво ще познаете, всеки един от вас, който печели? Той, ако има треска, треската ще изчезне. Ти като му кажеш, че печели 500 хиляди, в него сътресението ще бъде толкова силно, та веднага треската и всичко това отива. Защото, като я натовариш с 500 хиляди, тя се отказва да носи и ти ще бъдеш здрав. На второ място, ако косата му е била разчорлена, той ще бъде хубаво вчесан, връзката му добре сложена и той ще бъде с подигната глава. Най-първо той гледа надолу, а сега е малко разположен тъй, един весел поглед има. Казва: Ти знаеш

ли какво се случи с мене? 500 хиляди лева! На номер 315! И той като те погледне ти да знаеш! В този случай знанието всякога ще има връзка с нас.

Същият закон, искаш да знаеш произхода на злото и доброто. Какво ще те ползува. Кога ще те ползува? Ако знаеш произхода на доброто, то ще ти бъде едно богатство. Което знаеш, то е едно богатство. Ако знаеш произхода на злото, ти ще бъдеш един работник. Защото злото само по себе си е един лош господар; а ако знаеш доброто, това е един добър господар. Това, което ние знаем, то има отношение. Или искаш да знаеш произхода на ветровете. Най-първо, какво нещо е вятърът само по себе си? (Движение). На какво? (На въздуха). Но колко елемента има във въздуха? (Кислород, азот, въглероден двуокис, водород, водни пари). Цяло общество е това! А казват, вятър. Не, тези хора са се устроили тук, те работят. Той кислородът е учен човек, работи. После азотът, въглеродният двуокис. (Водородът се намира в най-горните слоеве). Сега защо се движи въздухът? Въздухът се движи по няколко съображения. Някъде хората изстинали и въздухът трябва да мине там, да ги постопли. Нали той улеснява горенето? Нали хората запалват своите огнища, духат там и дървата се запалват. Въздухът като иде там, идва на помощ, той улеснява горенето. Та вятърът като духа, помага. После има много растения ожаднели, вятърът донася влага, праща дъжда и услужва на растенията. После много хора са изгубили пряснотата си, задушават се. Вятърът пак духа, той като духа, те усещат едно опресняване на дихателната система. Сега другият въпрос, защо именно частите на въздуха са в това свободно състояние? Тук пак има известно отношение. Защо са свободни? (Защото азотът и други подобни на него са много недеятелни. – Няма условия във въздуха да се съединят). В дадения случай азотът минава за господар, той е регулатор. Той заповядва на кислорода и на всички, защото той е регулатор. Ако има повече огън, той казва, чакай, толкова не трябва. Той навсякъде се меси. Турга равновесие, господар е той. Така го считат окултистите.

Сега допуснете, че вие говорите за човешките мисли. На какво се равняват човешките мисли вънка от човешкия ум? 1,000,000,000. Н-й, ако имаш толкова английски лири, ка-

къв ще бъдеш? (Най-големият човек на света!) Хубаво, но от какво зависи всичкото това богатство? От единицата. Ако аз затрия тази единица, какво богатство ще имаш тогава? Нищо, нали. (Да). Следователно, човешките мисли, мязат на такива нули, които имат мощна сила, но когато умът седи пред тях. Единицата е, която кандидатира всичките тези нули. Ако тя не взема участие, всичките тези нули ще останат пасивни, безплодни са те. Сега този закон можем да го обясним, всяка една нула, това е един зародиш, но без единицата, тя не може да се прояви. И всяка една мисъл е една потенциална енергия, но умът е, който дава сила и условия на тази мисъл да се прояви. Именно в древността, в окултната наука се развивал онзи закон, чрез който човек може да измени известни неблагоприятни условия, които съществуват. Всеки един човек може да създаде неблагоприятни условия за себе си. Допуснете, че вие седите при един богат господар, но един ден му кажете някоя горчива, лоша дума; вечерта той ви уволни. Допуснете, че сте студент в университета и ректорът или председателят в университета, вие си позволите повече, отколкото имате право и какво ще стане с вас? – Ще ви изключат от университета. Или лекар сте, употребите някои лекарства, които не са позволени, веднага вие сам може да си отбележите това. Та най-първо, трябва да схванете всички ония условия, на които вие сте фактори. Има някои условия, които са независими от вас, вие не сте господар. Но много добри и лоши условия ние ги създаваме.

Та при сегашните условия, кое е най-потребното за човека? Най-съществено кое е? Не за вас младите, за всеки един човек, при сегашните условия на това развитие, кое е най-потребното. Някои от вас ще кажат, да имаме любов, някои ще кажат да бъдем умни. Всички тези неща са потребни, но в даден случай, кое е най-съществено? Сега да ви обясня, аз обичам да обяснявам конкретно нещата. Представете си един човек е гологлав, после не е вчесан, връзка няма, гладен е, няма пръстен на пръста си, торба няма, в която да носи хляба си, тояга няма да се брани от кучетата, диплома няма, не е назначен на служба, не е свършил училището; сега в дадения случай, кое е най-съществено? (Хлябът). Хлябът!

Ако този човек може да се нахрани, всичките други неща са постижими, хлябът е съществено! Та сега в сегашния ви живот, кое е най-потребното за вас? Аз ще ви кажа: Едно ви трябва, ВСИЧКИ ТРЯБВА ДА БЪДЕТЕ СПРАВЕДЛИВИ! И няма нещо по-належащо от това да бъдете справедливи! Всички хора с години страдат от несправедливост! СПРАВЕДЛИВОСТТА Е ЕДНА НЕОБХОДИМОСТ ЗА ЖИВОТА! Ти седиш, несправедлив си. Най-първо обвиняваш Провидението, обвиняваш хората, условията. Несправедлив си! Несправедливият човек мяза на един гладен човек, на когото са донесли малко хляб. Казва, аз не съм куче я. Пак седи три дена, донесат му пак едно парче хляб, той пак го остави, но след като гладува 10 дена, той го вземе, попипа го, поближе малко, а като гладува 12 дена, той вземе хляба, вече хлябът му е мил, вземе го, иде на извора, намокри го и тъй като го хапне, каже, слава Богу, много хубаво нещо е това! Ти веднъж ще отхвърлиш хляба, два пъти ще го отхвърлиш, но най-после ще ти дойде на ум да го накиснеш във вода и тогава ще бъдеш благодарен.

Та казвам, в даден случай всички трябва да бъдете справедливи. Това вардете. Голям недъг имате. Справедливият човек се отличава с едно от най-хубавите качества. – Никога не обвинявай хората за това, което ти сам не си в състояние да го направиш! Справедлив бъди! Ама не ме уважават хората. И ти не ги уважаваш. – Ама не ме обичат. И ти не ги обичаш! Ама добре не мислят. – И ти не мислиш добре. Не ми помагат. И ти не помагаш! Почивка не ми дават. И ти не даваш почивка. После, че вие справедливи ли сте? Целият ден ходите да миткате и като се върнете вечерта, краката ви болят. Краката ви се оплакват, това е един протест. Целият ден ти си работил, пришки имаш на ръцете си и те протестират; че това е лакомия. Ще кажеш, ама заставят ме. Не, никой не те заставя, ти сам се заставяш! Ти като идеш при един господар, ще кажеш, слушай, 4 часа имам в предвид да работя. Можеш ли да ми дадеш работа? Ти казваш, ама искам да спечеля, ще работя! Или ще ходиш целия ден 100 км, че ти си несправедлив спрямо своите крака. Казваш, чакай да видя слънцето като грее. И дълго време го гле-

даш. Ти си несправедлив спрямо очите си! Често ти си несправедлив спрямо твоите очи и към ушите си, ти не ги тургай да слушат всички неща, които са неприятни за тях. Ти тургаш ухото си там и не мислиш, че ще пострада ухото ти. Тогава, ако човек е справедлив спрямо себе си, той трябва да бъде и справедлив, и към окръжающите. Ти имаш един свой приятел или някой познат, или непознат, ама обичаш го, или не го обичаш, то е друг въпрос. Защото законът на Любовта е закон на съвършенство. А справедливостта е, която ти можеш да прилагаш. Дали човек е добър или лош ти трябва да бъдеш справедлив! Да се отнесеш към него тъй както трябва! Може този човек да е лош, плати му, той ти е работил, направил ти е една малка услуга. Справедлив бъди! Пък сегашните хора са несправедливи.

Та именно, ако вие приложите закона на справедливостта, тогава ще дойдете да разберете и приложите закона на Любовта. Пък сега сте тръгнали, все за Любов говорите. Ако вие не приложите справедливостта, за Любов не може да се говори. Че Любовта е един абсолютен закон, тя не обича несправедливи работи. Ти като влезнеш в закона на Любовта, ти трябва да бъдеш без дефект! Онзи, който иска да бъде справедлив, трябва да бъде без дефект. Вие сега ще ме разберете криво. Щом мислиш зле и за тебе си казваш тъй: От мен нищо няма да излезе. Или мене пипката не ми стига. Не си справедлив. Остави пипката сега. Стига ти пипката, но си мързелив. Ама сиромах съм. Несправедлив си. Ни най-малко не си сиромах. Ама заболял съм. Ти си се простудил, не си бил внимателен. Казваш, много беден човек съм аз. Несправедлив си, не говориш истината! Говориш една квадратна лъжа. Ама еди-кой си е по-даровит, по-способен. Лъжеш. Този даровитият човек е развил дарбата, която е имал в себе си, а ти не си развил дарбата си, затова не си даровит. Нищо повече! А не че не си способен. Ама време нямам. Аз да ви дам време. Да ви дам 24 часа, един ден, два дена, десет дена, една година, две, няколко милиона години. За време аз много съм щедър. Казвам, да ви дам един милион години на разположение, може. Е, защо не сте доволен от това богатство. А че аз мога да продам своето време. Ако

съм на ваше място, мен да ми подарят сто години, ще ги продам и богат ще стана. Ще ида при един богат човек, милионер, но той време няма, той умира. Нему му трябва време. Питам го, колко да ти дам? Един ден, 4, 5, един месец, една година. Казвам, колко ще ми дадеш, един милион долари даваш ли? Продавам му една година. Отида, намеря друг богат, казвам, от какво се нуждаеш? И той иска време. Казвам, два милиона долари ще дадеш. И тогава като оставя за себе си 10 на разположение, а 90-те продам по един милион, значи, 90 милиона долари. Колко правят? Я, Н-й сметни тази работа. Ние можем да използуваме времето. Ще кажете, времето продава ли се? Аз ви говоря на един фигуративен език; ако ти употребяваш времето в някое изобретение или в *някоя работа, тази придобивка все ще ти допринесе нещо.* Ако си някой знаменит художник, ще рисуваш, някои картини могат да се продадат за пет-шест-стотин хиляди лева.

Сега въпросът ми беше за закона на СПРАВЕДЛИВОСТТА. Най-първо спрете се, ти си недоволен, казваш, дотегна ми да живея. Несправедлив си, нищо повече! – Не мога да търпя тази гладория. Несправедлив си. Ти не се гладувал толкова, колкото дървеницата е гладувала, ти не си гладувал и толкова, колкото паякът. Със седмици той, горкият, седи и с какво търпение; като го видя някой път, той седи с философско търпение, тъй 3, 4 седмици не е ял. Погледне и каже: Божия работа! Ако дойде. Направи една мрежа, втора мрежа и пак търпи, казва: Божия работа! Пък човекът го видиш, един ден седи и каже: Как да не се хване нещо в мрежата ми; и той ако един ден не яде, ще окряка орталъка. Сега умният човек, онази истинската философия коя е? Ти не успяваш, учиш, да кажем ученик си, учиш, не можеш да възприемаш. Кои са причините, че не можеш да запомняваш? Н-й, ти си авторитет сега пред твоите колеги. (Ако чувствата се засилят, човек няма памет). Аз имам предвид ти като даваше изпит по немски. Или справедливо – твоите колеги още нямат твоята опитност, защото там работата висеше на един конец, ако не беше писал последното съчинение, доктората си; а що е докторат? Да те признаят, че си учен човек. Един студент като издържи изпита си, той пи-

ше докторат. Доктор, значи учен човек. Признават те за предмет, който имаш. Сега този въпрос зависи от сродството. Ако предметът, който изучаваш, има по-голямо сродство към тебе, паметта ти е по-силна. Ако сродството е по-малко и паметта е по-малка. Значи между сродството на предмета и твоята памет има едно съотношение. Да, някои хора имат това вродено у тях, те имат по-голямо сродство, затова и паметта им е по-голяма. А това сродство зависи, ако човек е справедлив, той ще развие своите дарби и способности. Ако вие приложите справедливостта в света, вие ще усилите способността и деятелността на вашата мисъл във всяко едно отношение. И ако хората бяха справедливи, животът скоро би се подобрил. Защото тогава мисълта става трезва. И тогава ти можеш да използуваш условията. Например минаваш някъде, виждаш едно дете се пънка, ти му услужваш; но в дадения случай ти услужваш и на себе си. С една малка услуга някъде ти услужваш на целия си живот. А с една малка не услуга, ти можеш да изгубиш от хубавите си условия в живота. А човек има отношение не само към видимия свят, но има отношение и към невидимия свят. Аз наричам невидим, как бихте определили вие невидимото? Това, което не се вижда, което не се знае. Но невидимото за едного е видимо за другиго. Тъй една мравка има много работи, които не вижда, а по-висшите същества ги виждат. Невидимите работи за нас, за други са видими. Това е нещо относително. Зависи от степента на съзнанието каква е. Колкото съзнанието е по-будно, толкова невидимите неща стават по-видими. Или вие имате идеята, казвате ВЕЧНОСТТА. Какво подразбирате под думата вечност? (Вечността има отношение към времето, значи безкрайно голямо време; а безкрайността има отношение към пространството). Тогава да определим какво нещо е времето. (В математиката времето е: интервал между две събития се нарича време). Тогава този интервал съществува ли вънка от живота на хората, вънка от ума им и от съзнанието им? Времето извън съзнанието не съществува! И право е това – интервал. Например между два тона има известен интервал, вземете ДО и РЕ. Но този интервал сам по себе си не съществува. Аз вземам ДО,

ти вземаш РЕ. Но между тебе и мене има интервал. Ако единият престане да пее, де е интервалът? И в съвременната философия има една голяма несправедливост. Аз наричам всички невероятни работи са несправедливи работи. Никой няма право да проектира една мисъл, която не е права! Всяка мисъл трябва да бъде справедлива! Това, което мислиш, трябва да е справедливо! Казваш, аз мога да си мисля каквото и да е, каквото си искам. Не, това не е справедливо! Ще мислиш това, което е право, което е справедливо! Ще чувствуваш и ще постъпваш тъй, както е справедливо. Ако това не спазваш, ще дойдат най-големите нещастия в живота ти. Това е право, това е закон! Справедлив трябва да бъде човек! А не да мислиш каквото искаш. А сега аз пожелая някому например или ти пожелаеш някому да стане доктор. Справедливо ли е или е несправедливо? Ако пожелаеш на способния да стане доктор, (справедливо е). Ако пожелаеш на способния да стане богат? (справедливо е). Ако пожелаеш на добрия човек? (справедливо е). Но ако пожелаеш на лошия човек да стане доктор, тогава е несправедливо.

Та в съзнанието ви трябва да залегне, аз ви давам върху СПРАВЕДЛИВОСТТА – спрете се: Аз като мисля, справедлив ли съм? И ако вие можете да приложите закона на справедливостта, някои работи ще ви се изяснят. От несправедливостта, която има у нас, се раждат хиляди неспокойства и недоволства. Ти постоянно се безпокоиш за хиляди неща, които не можеш да ги изправиш. Недоволен си. Например, че си нисък, по-нисък от друг. Като се изправиш, кажеш, неговите мускули са по-силни, или знание има повече, а ти знаеш по-малко. Ако някой има повече знания от мен, какво от това? Какво ме ощетява той? Като ме срещне някой човек, който има повече познания, той усилва у мене моята деятелност. Да кажем ти си мързелив, седиш при собата, тя е запалена. Ти казваш, не трябваше толкова да се тури в собата, защото ти трябва да се оттеглиш малко, а не искаш да се движиш, а не че собата не трябва да гори. Казваш, малко икономия! Ако се срещнеш с един беден човек, какво ти препятствува той? (Ако съм богат човек, препятства ми това, че трябва да споделя с него голямото имане). Че де е лошото?

Представете си,че този бедният човек представлява една нива,ако ти няма къде да посееш своето семе,тогава ти трябва да сееш там,че отпосле ще жънеш. Къде е лошото? Ние не разбираме. Какво лошо има в това? Ако ние разбираме онзи великият закон,който регулира всичко в света. Ти ако съпоставиш нещата, ще видиш, че в живота вътре всичко има едно съотношение. Докато не спазваме съотношенията, ние сме несправедливи. Казваме, това не трябва, онова не трябва. Ние нямаме право да се месим там,дето не трябва. Природата си има начини за даване в света на хората. Ние ставаме критици на природата. Тя е много особена. Има един руски анекдот. Един руски полковник,във времето на Кутузов,обичал да си седи в палатката по бели гащи,така ще си пие чая,той няма да седи по военому,а ще седи по бели гащи,разполага се. Обаче една сутрин както си седял, че генерал Кутузов си правил проверката,той вижда полковникът козирува по бели гащи; тогава той го хваща под ръка и го разхожда много хубаво. Изважда го много учтиво пред всичките войници и после пак го връща при палатката му,ръкува се и го оставя. Оттам насетне този полковник все си е облечен. Та и природата,като обичате много да критикувате,тя ви взема под ръка и като направи тъй една разходка с вас,върне ви при палатката и от там насетне ставате разположен. Справедлив трябва да бъде човек в своите мисли и желания. Защото щом човек е справедлив в своите мисли и желанията,сами по себе си се регулират. Сега под думата справедливост какво трябва да разбирате? Да допуснем,че вие сте студент в университета и искате да вземете една висока бележка,5 или6,а професорът ви турил 3. Вие кажете,той е несправедлив! Де седи несправедливостта? (Не е можал да оцени справедливо добре моите знания). Виж,да ви кажа,този професор разложил шесторката. Той се занимава с аналитическа геометрия. Разложил шесторката и ви турил 3. Тези професори във висшите светове казват,турете му 3,за да знае да анализира всичките неща,да може да ги носи в живота си. В света няма по-висока бележка от числото 3. Е,какво ще кажеш на това отгоре? С 6-те ще те бият,тояга е 6-те. Българският боздуган. Но да оставим тази

външна страна, вие казвате, каква е разликата между 3 и 6? 6-те е два пъти по-голяма от 3, нали така? Е, добре. Представете си, че този професор знае вашата натура, ако ви тури 6 до края на срока вие ще се обленте, няма да учите, ще седите и ще се протривате. Но той ви тури 3 и вие ще учите през цялото време. Значи той иска да събуди у вас енергия, да учите през всичкото време. Вие мислите, че вашето знание струва 6, а професорът мисли, че струва 3. Кой е на правата страна? Какво трябва да направим сега? Щом има спор между професора и студента, за да бъдат и двамата справедливи, какво трябва да правим, за да бъдем справедливи? Защото има едно мнение, да турим – минус, а другият има друго мнение – плюс. Студентът казва, 6 заслужавам, толкова време уча, а професорът е турил 3. Какво трябва да направим? Да ги съберем. 3 и 6 равно на 9, делено на 2 дава 4 и половина. Това е справедливото! Нищо повече! Да допуснем тогава другия закон, турил ти той 2, ти казваш 6 заслужавам, той е несправедлив, иска да ме съсипе. Тогава 6 и 2 прави 8 делено на 2 равно на 4. Значи въпросът се уравнява. Щом има спор, нещата трябва да се съберат. Та казвам, сега можете да приложите закона. Ще кажете, какво приложение има? Ами че вие едновременно имате две противоположни мисли в себе си. Вие сте и студент, и професор. Имате два резултата, ще ги съберете; ще събереш положително и отрицателно и това, което получите, ще се раздели на две. И няма да бъдете далеч от истината. Един закон е това, един вътрешен закон. Да допуснем, че ти срещнеш един беден човек и нещо ти каже, дай на този беден човек 20 лева, ти кажеш, много е, няма да му дам 20 лева, а ще му дам 5 лева. Тогава пресметни си 20 и 5 дава 25 делено на 2 дава 12 и половина. Дай му толкова! Това е право! Срещнеш едно дете и нещо ти каже: Дай му 10 стотинки! А ти кажеш 5 стотинки. Тогава пак ще събереш 10 и 5 – 15, делено на 2 -7 стотинки и половина. Щом имаш една положителна мисъл и една отрицателна, веднага събери ги. За да излезнеш, тогава се уравнява; защото другояче ще се мъчиш. Тогава законът е верен. Ако да кажем на един човек счупите една чаша, законът е там, дай му два пъти повече, отколкото струва пред-

метът. Счупил си някоя чаша в някой хотел, в дадения случай какво трябва да правиш? Най-първо има спор между вас, той казва моята чаша струва 5 лева, ти кажеш 2 лева, тя е една проста чаша. Тогава 5 и 2 – 7, делено на 2 – 3 и половина. Да кажем, той е несъгласен, ще идеш на пазара и там ще купиш една чаша за 3 лева и половина.

Та казвам сега, психически вие търсите известни резултати, цели резултати в света. Но живота се намира в едно прогресивно състояние. Има известни правила и закони, които трябва да се спазват навсякъде. Неуспехът много пъти зависи от онова неправилно положение, което ние съдържаме. Да кажем, тебе неуспехът ти седи в това, може би някой професор те е скъсал, но седи той, дошъл той до разположение и съзнание, казва, спрямо този студент не постъпих справедливо. Самият професор казва, не постъпих справедливо, има у него едно желание да изправи погрешката си; но и у тебе трябва да се яви това съзнание. Ти трябва да отидеш при него! Ти тръгнеш донякъде и се отказваш! Казваш, кой ще иде? Иди, нищо повече! Ти като идеш, той ще отстъпи. Та много пъти ние със своето нехайство, казваш ти, не искам аз да ида там да се унижавам веднъж, втори път. Това не е унижение. Ако ти си отишъл на фурната сутринта и всичкият хляб се е продал. Фурнаджията ти каже, няма хляб, ти се върнеш назад. Но след един час фурнаджията изважда друга фурна хляб, той най-първо съжалява, но после каже, ха сега да дойде! Обаче човекът каже: Той може пак да ме върне назад. Иди при фурнаджията, той ще ти даде хляб! Та именно трябва да се създаде у вас един правилен процес. Всякога, когато се яви у вас едно разумно желание, не го спирай. Идете, услужете на това разумното желание. Аз говоря за онзи закон, който върви планомерно. Има един закон, който е разумен, каквито и да са резултатите, все ще има добри последствия.

Сега аз искам за 10 дена да приложите закона на справедливостта! Да видим колко случая ще има, дето не сте приложили справедливостта. Това за 10 дена, да видя как ще приложите закона на справедливостта. И-не, да видим как ще приложите справедливостта. Да допуснем един ден си

правиш упражненията на пианото и иде една сестра, виртуозка, иска тя да свири, какво ще правиш? (Ще отстъпя). Това е справедливо. Но седиш ти и си правиш оглушки и си свириш. Или представете си сега някоя сестра е дежурна, нали тук има дежурства, и носи тя една голяма кофа да пали собата, ти минеш и кажеш, нека се научат тъй да си носят. А хубаво е да идеш, да кажеш, справедливостта налага да хванеш от другата страна. Но ти ще кажеш какво ще кажат другите братя – а, тя, младата сестра. Тогава ти вземи кофата, донеси я. При това, то е справедливо, туй е благородство! Какво ще кажат хората, това остави, в моя ум трябва да приложа справедливостта аз. В даден случай или да хвана превъзлото, или да взема кофата. Или някоя сестра отива за вода, тебе ти дойде на ум ... В света, аз помня само един пример, веднъж караха една кола с въглища за нашия Изгрев, колата с бял кон, слабичък кон, а каруцата хубаво натоварена, че конят не може да изтегли колата. От подире вървят три ученички от 8-ми клас. Казват, я да помогнем на този кон и всички се втурнаха и чак до горе тикаха, помогнаха на коня и после като се връщаха, почнаха да припкат и да играят. Една благородна черта: да помогнем на този бедния кон! Това е справедливо! Кон бил или човек, трябва да бъдем справедливи! Там, дето дойдеш, помогни и нищо повече! Една хубава и благородна черта е това. За упражнението ХАНИЗЕ. Това, на което се радваш, как трябва да му пееш? Ще му пееш според гамата на учудването.

(Донесоха хубаво жито и симидчета за 40 дена от сестра Роза Камбурова).

Станете сега.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

7.25 ч. с.

ЕЗИКЪТ НА ПРИРОДАТА

X година
28 лекция на 1 мл.ок.клас,
20 март 1931 г. петък 6.5 ч.с.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.
В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Пишете върху темата: ПРОИЗХОД ВЪРХУ ПОЛОЖИТЕЛНИТЕ И ОТРИЦАТЕЛНИТЕ СИЛИ В ПРИРОДАТА. Тя е една философска тема; какви свойства имат положителните сили? Две положителни сили се отблъскват; а положителни и отрицателни се привличат. И две отрицателни сили се отблъскват. Две положителни сили се отблъскват. Значи нямат един и същи център. Защо се отблъскват? Вие това отблъскване ще го срещнете и в самата природа. Вие постоянно сте в стълкновение с положителните и отрицателните сили. Като разглеждате доброто и злото в света – доброто е положителна сила, положително; и злото е положително. Те се привличат само в направлението на своето движение. Ако имате например една плоскост ***АВ***. ***ОД*** е

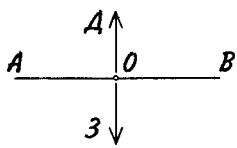

доброто. ***ОЗ*** е злото. Следователно, оная положителна сила, която се стреми към една по-рядка среда, е добро. А която се стреми към по-гъста среда, е зло. И наистина, ако претеглим добрите хора, ще видим, че те са права линия. Трябва да заръчаме едни везни да ви претеглим. Онези, които стават лоши, са по-тежки; онези, които стават по-добри, стават по-леки. Ще ви докажа, че това е така. Когато човек е здрав, става по-тежък. А когато заболее и е боледувал 40 дена, става по-лек. По-рано е бил лош, карал се е с този, с онзи, а след като боледува 40 дена, става светия. Болният човек по какво се отличава? Здравето е положителна сила, а болестта е отрицателна. Двама болни не могат да се обичат, понеже и единият,

и другият искат да им служат. Ако има една слугиня, всеки ще иска тя да служи на него. Интересите им не се съвпадат.

Но научно как ще обясните защо две положителни сили се отблъскват и две отрицателни сили също? По въпроса за въртенето на земята, можем да преведем следния пример: Да допуснем, че имате котел, хванете го и го завъртате. Той е пълен с вода. И тази вода не се излива. Защо? (Защото се развива центробежна сила). Но след като въртите котела, какво става и с вас едновременно? Какво движение правите? Къде се движите? Вие сте в противовес на котела, защото ако не сте в противовес на котела, ще отидете с котела заедно.

Друг пример. Двама души се хванете и искате да си опитате силата. Единият тегли и другият тегли (на противоположната страна), защо? За да се покажете кой има по-голяма сила? На когото силата е по-голяма, какво ще стане? Другият център ще се измести. Той си има опорна точка, докато центърът е зад гърба му, той е силен, а щом премине центърът през корема му, ще стане отрицателен. Когато една положителна и една отрицателна сила се съединят, какво ще стане с тях? (Ако тези сили са електрически, то ще се образува електрическа искра). Ако две положителни сили се отблъскват, какво става с тях? Много пъти съм ви давал примера за ножа и точилото. И двете са положителни сили. Когато точилото точи ножа, ножът губи нещо от себе си. И точилото губи нещо от себе си. Следователно, когато имаме две положителни сили, които се отблъскват, те изгубват нещо от себе си. Всякога две положителни сили в стълкновение ще изгубят нещо от себе си. Защото имате стълкновение, нали?

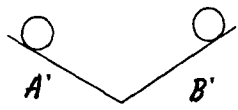

Спущате отгоре две топки. Като се срещнат долу ще се ударят и ще отскочат. Силата е толкова голяма, да кажем, че пак ще се върнат нагоре и после пак ще паднат надолу и т.н. Тези две топки, ако не бяха изгубили част от своята сила, не биха се върнали горе. За да стане положителна пак тази сила, тя непременно трябва да се върне в своя център. (Горе). Това не е механически закон. Това е закон на разумните тела. Да допуснем, че ти

си силен човек,целия ден си работил,но вечерта ти усещаш, че си изгубил нещо от своята енергия. Какво желание се заражда в тебе? Да се завърнеш вкъщи при баща си и майка си, да ти дадат храна. Баща ти и майка ти какво представляват за тебе? Твоят център,от който си излезнал. Детето винаги иска да се върне при баща си и майка си. Някой човек иска да се върне при своя приятел. В дадения случай твоят приятел е твоят център. Познат трябва да ти бъде. Може да идеш при гостилничаря, в дадения случай той ти е център. Кое е качеството,с което гостилничарят трябва да те познава? (Кесията). Като зазвъни твоята кесия, той ще каже: Познавам те, моля.

Законът за положителните и отрицателни сили играе важна роля в механическия свят. И той има приложение. Всички механици без да се впущат върху произхода, те са използували качествата на положителните и отрицателните сили. Казваш, че положителни и отрицателни сили се отблъскват. Имаме една положителна сила на доброто и една отрицателна сила на злото. Какво ще стане с тях? Ще се съединят, но това съединение къде ще бъде резултат. Положителната сила се отличава по това, че тя е по-силна от отрицателната.

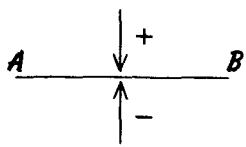

Движението става в полето на положителната сила. Следователно,една положителна добра сила ако се свърже с една отрицателна зла сила, то положителното печели от нея. Отрицателната сила предава част от своята енергия на положителната. Имаме друг пример: една отрицателна сила на доброто и една положителна сила на злото. Ние вземаме думата зло не в такава обикновена смисъл,но казваме така: Всички неорганизирани неща са лоши.

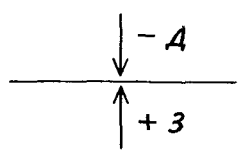

Защо някой е лош? (Той не се подчинява на никакъв закон). Ти не знаеш каква ще бъде следующата му постъпка. По какво се отличава един музикант, който свири по всичките правила на музиката; а другият свири като незнаюш? Вторият ще свири парчета, които не знае, а първият ще свири все познати парчета, класически. Къде ще стане по-хубаво движението? Да кажем, че тук долу

са скрити ... Представете си, че ***AB*** е неутрална зона за доброто и злото. Под кората ***AB*** се лошите същества. Отгоре от невидимия свят бомбардират със скорострелни оръдия. Кога-

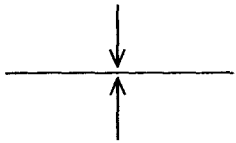

то падат тези гранати, те се забиват в земята. Пукат се, разпръскват се; а когато злото хвърля своите гранати и те горе се разпукват, и пак става едно сътресение. Следователно, ако положителните сили на небето обстрелват положителните сили на злото на земята, тогаз ще стане разрушение на твърдата материя. Защото твърдата материя е страната на злото. А когато бомбардират силите, които са долу, тогава ще стане известно разместване във въздуха. Следователно, когато има движение на въздуха, положителните сили на земята отдолу бомбардират въздуха горе и вследствие на това имаме движение на въздуха. (Научно обяснение на вятъра и земетресенията). На вас идеята не е ясна. Представете си, че аз вървя тихо и спокойно, но влезне някаква мисъл пред очите. Видя нещо и ми направи впечатление; и в мен се явява желание да се обърна и да направя какво да е движение. Нещо невидимо, някаква сила е влязла в моя мозък и е направила известна промяна. И тази промяна се отразява в цялото ми тяло. Ако не разбирате тези неща, най-първо трябва да изучавате закона за действията на положително с положително. Например двама умни положителни хора, учени хора се срещат на едно място, какво ще стане с тях. (На едно бунище двама петли не могат да пеят). Петелът какво означава? Преведете. Двама юнаци на едно малко тясно легло не могат да лежат. Контраст трябва да се даде, за да разберете, защото иначе е невъзможно. Две кила вода в едно шише от едно кило не можеш да ги събереш. Едни частици като влезнат ще дадат отпор на другите. И все ще остане едно кило вода. Тая вода, която остане отвън, която не може да влезне вътре отвън, ще прави известно действие. Ще вземе позиции, за да влезне вътре. Тая външната вода ще обсажда шишето отвън. И като го обсажда ще може ли да превземе шишето? Никога! Защото шишето е по-твърдо от водата. Вземам, че шишето е толкова твърдо, че водата никога не може да проникне в шишето през стъклото.

Щом си положителен, ще изучаваш свойствата на отрицателните сили. Няма да търсиш отрицателното вътре в себе си. Ако си положителен добър, ще търсиш отрицателното, лошо. Представете си, че имаш две кесии и представете си, че в едната кесия има сто английски лири. Празната кесия е отрицателна, защото няма нищо вътре, а пълната е положителна. Ако ти вземеш 50 английски лири и ги туриш в празната кесия, какво си добил? Че кесията е добила нещо, това е друг въпрос. Но ти какво си добил? (Нищо). Но представете си, че ти си една добра кесия, но си празна кесия. Ценна кесия си, добра кесия си; но имаш една положителна кесия на злото, която е пълна с пари. Ако ти бръкнеш в тая кесия, вземеш пари и туриш в твоята кесия, какво си направил? Вие оставете греха настрана. Ние се занимаваме със силите на природата. Тук има придобивка.

Има положително добро и отрицателно добро; има положително зло и отрицателно зло. Добро и добро се привличат, и зло и зло се привличат. Законът е, че положителното добро с отрицателното зло се привличат; и отрицателното добро с положителното зло също. В дадения случай отрицателното на доброто, когато се привлича с положителното на злото, доброто печели. Когато положителното на доброто се привлича от отрицателното на злото, злото печели.

В природата трябва да има равновесие вие не може да се освободите сега от известни меродавни теории. Какво трябва да разбираме под думата лош човек? Той е от най-меките хора, най-добрите хора; мекичко им говори през деня, нахрани ги добре, но вечерта казва: Понеже има криза, няма пари, ще ви отбия по един, два лева от вашата надница. Така казва той на работниците; пазарил се е да им плаща по 50 лева на ден, а им дава по 48 лева; те са сто души, по 2 лева на човек, значи отбива им 200 лева и казва им: За в бъдеще мога да ви дам, но сега ще ме извините. – Те са спечелили по 48 лева, а той 200 лв. Той целият ден ходи и с мекички думи им говори. Де е злото сега, че той е взел по два лева от вас? Онези просяци, които са станали милионери, не са ли те такива предприемачи? Ако ти искаш да свършиш наука като някой беден човек и използуваш хората, ти не

си ли такъв? И всеки един човек, когото ти използуваш, той е твой слуга, ти вземаш неговите пари. Де е злото тук? Злото седи в това, щом всички сили в тебе станат положителни, ти ще се пукнеш. Защо не трябва да ставаш абсолютно положителен и абсолютно отрицателен? Ако ти станеш абсолютно положителен, непременно ще стане пръскане на тебе. И ако станеш абсолютно отрицателен, ти ще се смразиш и ще се смалиш. Следователно, всички отрицателни сили се смразяват и смаляват. Щом една сила се е смалила до известна степен в природата, ако тя продължава да се смалява и ако тя не разбира законите на разширението, тя ще се смрази. Пръскането е закон на разширението. Две положителни сили щом се разширят, става вътрешна смяна на положителните сили. Когато две положителни сили са в борба при един център, то непременно тялото трябва да се разшири. На какво основание? Това зависи от количеството на материята, която има в себе си и от количеството на енергията, която има в себе си.

Представете си, че имате две армии, които се бият една с друга. Ако една армия взима 10 – 15 километра и другата взема толкова, то двата района взаимно ще бъдат райони на действующи сили. След като се сражават и се избият една друга, то военната линия се стеснява. Щом военната линия се стеснява, тези хора почват да мислят и казват: Толкова време се бихме, но нищо не добихме. И двете страни вдигат тела взаимно и почват по-хубавото. И двете страни отстъпват, но победителите отстъпват по-малко, отколкото победените. Победените искат да се предадат, но да излязат с оръжието и да оставят провизиите и храните. Някой път другите им казват: Без оръжие!

Що е злото и що е добро в света? Това е бойно поле, в което се сражават. И всеки един от вас воюва. Или ще бъдете победени и ще излезете с оръжието, или ще бъдете победени, но ще излезете без оръжие. Сега вие какво разбрахте от тази философия.

Какъв е произходът на положителните и отрицателните сили? Когато една положителна сила иска да се сприятели с една добра положителна сила, онзи, в когото съзнанието се

събуди по-рано – той става отрицателен, за да се сприятелят. Имате замръзнала вода. Тази вода може да умори когото и да е; ако я разтопиш, пак може да умори когото и да е. Ако тази вода я изпарите, какво ще стане с нея? – Тя ще иде в пространството и ще се превърне в дъжд. И ще падне върху градината. Тази вода, която е лоша, после като се върне от пространството като дъжд, може да ви причини известно благо. Вий по някой път си задавате въпроса: Защо е злото в света? За кого е отрицателното зло? Положителното зло и отрицателното зло при известни условия вършат закона на доброто. И отрицателното добро при известни условия върши добро, а при известни условия върши зло. Резултат на едно добро може да е лошо; а може някой път резултатите на злото да са лоши, а някой път да са добри. Не в принципа, но в резултата. Това е дълбок психологически момент. Ти имаш едно състояние и казваш: „Защо е страданието". Ти трябва да сведеш страданието към известни сили. Ти като страдаш най-напред трябва да видиш, като страдаш към доброто ли спадаш или към лошото. И след това ще търсиш изходния път на това зло. И лошият работи, за да се избави от страданието. Защото и лошият страда, и добрият страда. И лошият живот, за да се избави от страданието работи, и добрият, за да не изгуби радостта си; и добрият работник, за да не изгуби богатството си, а сиромахът работи винаги, за да се освободи винаги от своето богатство – сиромашията. Да допуснем, че аз нося раница на гърба си – раница с пясък. Искам да я хвърля. Аз не виждам никакъв смисъл: защо да е раницата на гърба ми. Казвам: Глупава работа е това. Тя е от 10 – 15 кила; хвърля раницата – разсипвам пясъка и се освобождавам. Освобождавам гърба си и какво почувствувам? Но представете си, че тази раница е 40 кила злато. То тежи! Ще го хвърлиш ли тогава? Ти си казваш: Още малко! Даваш си кураж. Защото онази материя е положителна. Златото е положително, а ти си отрицателен. Отрицателен си, понеже го носиш. Щом един човек се качва на гърба ти, ти си отрицателен, а той е положителен. Ти казваш: Аз не искам да бъда все баба. Да ме яздят хората. Докато не те яздят хората, ти човек няма да станеш. И докато не яздиш хората, и

те хора няма да станат. Вие ще кажете: „Защо е така?“ Какво трябва да подразбираме под думата яздене. Между многото хора, които могат да те яздят някой може и пясък, а някой може и 40 кила злато, и 400 кила; при първия случай ще върнеш тези 10 кила пясък и ще му кажеш: „Ти трябва да знаеш, че аз съм човек. Разбирате ли го това? И ако ти се качиш още веднъж, за тебе има дърво!“ Но ако е злато, ще му кажеш: „Приятно ми е, че се запознахме. Няма ли да дойдеш на гости пак?“ Този господин ще ти каже: „Бръкни в левия джоб на палтото ми, хвани една каруца, ще се качим на нея и ще се оправим“.

Вий трябва да разбирате законите на положителните сили, на доброто и на злото в природата. И отрицателните сили *на природата. Трябва да разбирате комбинациите, които* могат да станат и да разбирате резултатите, които могат да дойдат в дадения случай. Само като научите този закон вие можете да дойдете до гимназията, да знаете от вашите математически формули какво може да излезе.

Вие сте на земята. Как мислите да се освободите от земята? Някой път земята няма никак притегателна сила. Ще я издебнеш когато спи. Но сте забелязали някой път известни малки отклонения, които стават на земята. Земята върви по своята орбита, не по права линия. Линията, по която

върви земята по своята орбита, има си тя форма.

Земята се привлича към центъра на слънцето. Тя е под давлението на положителните и отрицателните сили на слънцето. Когато положителните сили на слънцето отслабнат, а отрицателните се усилват, тогава земята се привлича към слънцето. При друг случай тя се отблъсква. Земята ту се привлича, ту се отблъсква при своя ход. Та вие не можете да избегнете този закон на движение. Вашата мисъл не може да бъде напълно неизменна в движението си. И вашата мисъл се движи така. Ти ще се пазиш, само да имаш равновесие, да не стане експлозия. Ще се пазите да не ставате абсолютно положителен, защото тогава непременно ще избухнете. Някой казва: „Ще го убия. Ще му направя така и така“. Но най-после ще се изпусне тая сила върху него и той ще каже: „Няма защо,

празна работа“. И най-сетне единият казва: „Я ме извини“ и другият казва: „Направихме една глупава работа“. Французите се дуелират със сабли, а българите вземат два кола, единият и другият, единият удря и другият удря, и после си подадат ръка, и казват: „Много глупава работа направихме!“ Някой път единият излиза победител. Той е лош. А някой път единият заседне в дясната страна, а другият в лявата. И после си подават ръка. Та човек не трябва да бъде абсолютно положителен, нито да бъде абсолютно зъл, нито да бъде абсолютно добър, защото абсолютното добро е зло в живота. Абсолютното зло е абсолютно смаляване, а абсолютното добро е абсолютно разширение. Под думата добро разбираме разширение процес на растеж. А под думата зло разбирам дисхармония в света: разлагане, гниене, разрушение. Аз това го наричам зло в света. Злото според мен има точно обратен резултат.

В същност какво е доброто? Доброто е резултат на една сила по-горна от доброто и злото е резултат на една сила, по-горна от злото. И доброто, и злото са резултати. Трябва да се занимавате със силите, които работят зад тях. На положителното направи му път. Ако вървиш в гората и срещнеш мечка, тогава какво ще направиш? Дойде някоя голяма сиромашия – това е голяма мечка. Какво трябва да направиш със сиромашията? Сиромашията е един голям банкерин, много скържев. Когато се говори за сиромашията, разбирам че е един голям банкерин, милиардер, който е толкова скържев, че пет пари не дава; а богатството е също така милиардер, но дава, изтича от него. И двамата са богати. И сиромашията е богатство, и богатството е богатство. Само че при единия трябва да си много майстор, за да измъкнеш нещо, а другият дава лесно. Знаем, че отрицателно и отрицателно се отблъскват. Щом сиромашията види, че си сиромах, тя ще ти каже: Да се махнеш! Сиромах със сиромах се отблъскват. Следователно, ти като идеш при сиромашията ще се покажеш, че си много богат. Тогава тя ще се ухили насреща ти. Няма да покажеш, че си сиромах. Сиромашията отвън се показва, че е сиромах, но отвътре е богат. Отрицателната сила съдържа нещо в себе си. За да може една отрицателна сила да привлече една положителна сила, мислите ли, че няма нищо в тая отрицателна сила. Има един пример за

един от турските султани. Той безпокоил хората, вършил големи неправди, но като дошъл до една красива гъркиня, той казал: „Не искам вече да правя така". Питам сега: Кое е онова магическото състояние, което е могло да измени неговия характер. Той е хвърлил ножовете си. Нито една мома, която е отрицателна, няма сила, но има друга скрита сила, която в дадени условия може да се прояви. Някой казва: „Аз съм много красива". Никога човек да не казва, че няма нищо в себе си.

Разбирате ли сега идеята? Сиромах е само онзи, който мисли, че е сиромах. И глупав е само онзи, който мисли, че е глупав. И грешен е само онзи, който мисли, че е грешен. Нека мисли така, но ако мисли, че по същество е такъв, той не разбира закона. Една положителна сила не може да стои вечно положителна. Тя може да се измени, може да се измени в своето проявление. И отрицателната сила може да стане положителна в своето проявление — става смяна. Това е един красив закон.

Следующия път можем да говорим за законите, които произвеждат силите от положителни в отрицателни. Ще има достатъчно факти, набрани във физиката и в химията, и тогаз може да дойде друг един нов мироглед, и да не разбираме как трябва да се постъпва. При сегашните условия на нашето развитие ние не можем да постъпваме така, както хората са постъпвали. И не можеме да имаме такъв морал, какъвто са имали в миналото. Ние не можем да имаме културата на египтяните, на евреите, на Вавилон и други. И няма нужда да имаме техните култури. В бъдещата култура всичко ще се измени. Понеже тези положителни и отрицателни сили в природата се изменяват, то и в бъдеще и вий ще се измените.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

7.12 ч.с.

Във всяка една лекция има нещо за приложение. Положителна наука е тази, при която ти разполагаш със силите

на природата. То си има известни формули. Ако ти отиваш във природата и не разбираш езика и,тя няма да ти отслужи,но ако знаеш езика и,тя ще ти отслужи. Ако говориш на природата на български,тя ще те остави,тя няма да учи български език. Не карай природата да учи български,понеже тя няма време. Тогава накарай себе си – вие да учите езика на природата. Не карайте природата да измени нещата,но вий изменете вашия ред,вашите мисли. Това е сега,което можем да направим. Ний всякога можем да изменим нашите разбирания. Това е лека на разбирането, на формите и на силите в живата природа и на тяхното приложение.

Затова във всяка една лекция, каквато и да е, извадете една формула. Следующият път донесете ми една от най-мъчните математически формули, които знаете; тогава да направим един разбор. Най-мъчната формула от вашия анализ.

ЗНАНИЕ И ПРИЛОЖЕНИЕ

X година
29 лекция на 1 мл.ок.клас,
държана на 27 март 1931 г. петък, 6.5 ч.с.

Отче наш.

Злото седи в това: Щом всички сили в тебе станат положителни,ти ще се пръснеш. Положителна наука е тази,в която ти разполагаш със силите в природата. Ако ви запитат какви са елементите на числата, какво ще разберете. Или, ако запитат за крайните тежести в природата,какво ще разберете? Разбира се елементите на числата са нужни за онзи, който се занимава със смятане, а крайните тежести са нужни за кого? Ние казваме (за роба) защо му е животът. Тогава какво ще смята астрологът,каква е тежестта на болестта? Вие може да гледате тежестта като количествена маса. Обаче някой път без да има маса, има тежест. Може да се съсредоточи енергията във вас и да упражни известно давление върху вас,върху известен пункт върху вас. Например ти казваш: Надула се е главата ми! Но ако измериш главата си,ще видиш,че ни най-малко главата не е надута. Какво разбирате под надута глава? На когото главата му е надута,той значи страда. Да вземем числото 1. Какво представлява числото едно? 1 2 3 4 5. Да допуснем,че това са 1,2,3,4,5 крини жито. Всяка една крина съдържа по 10 кг. Тогава всичко ще имаме 123 450 кг. Първото число представлява крините, а второто число представлява килограмите. Каква е разликата?(Количествено няма никаква разлика). Допуснете,че това число го увеличаваме с още 3 нули. Какво означава тогава? Тогава ще означава грамове – 123,450,000 гр.

Когато в природата материята се раздробява – когато имаме раздробяване – имаме някакъв вътрешен процес. Или да вземем друго число – 40 тона. 40 тона е равно на 40,000 кг.,или това е равно 40,000,000 гр. Кои са причините,които са заставили 40–тях тона да станат на 40,000 кг и да станат 40,000,000 гр? Най–първо те са 40 тона сортирани

в пакети – 40 пакета, после са сортирани в 40,000 пакети и после в 40,000,000 пакети. Сега допуснете друго: допуснете, че имате лост и имате подпорка на този лост.

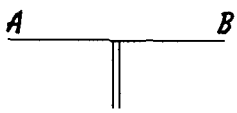

Допуснете, че този лост има 10 см в дебелина и вие почвате да тургате тяжести – 12,000 кг от едната и другата страна. Тогава какво ще стане с този лост? (Ще се счупи). Колко трябва да бъде лостът дебел, за да издържи? Тогава каква единица от съпротивление съответствува на известна тежест? Докъде можеш да се съпротивляваш? Съпротива́, издържане, търпение – това са сили. Под думата търпи вие разбирате, че имате тежест. Това е тежест – несгодите на живота са някаква си материя, с която ти си натоварен. Това не ти е присъщо, ти не обичаш да носиш. Колко трябва да бъде този лост, за да може да издържа. Това е X. Как ще намерим този X колко е? Вие искате да поставите на една кобилица 123 и 450 килограма. Колко дебела трябва да е тази кобилица? Значи природата си има мерки. Казвам, че всеки човек трябва да има известна тежест. Ако си много лек, като перо, нищо няма да свършиш и ако си много тежък, също така. Представи си, че един човек е тежък 10 тона. Като ходи той какво ще се усеща на земята. (Земетресение). Представете си, че е много лек, с 10 грама тежест! Всеки един от вас, като го подухне, той ще отскочи. И вие като вървите, той ще отскочи. Защото е толкова лек, че отскача от най-малкото подухване. Простено ли е да има човек 10 тона тежест! Не е простено. Не е простено, природата е правила опити с по-големи тежести. Преди потопните животни са били грамадни. Колко е тежал един мамонт? Значи природата е правила дълго време форми и е намерила, че тези не са подходящи. Тя е правила форми като един дрехар, правила е форми, турила ги е на човека и виждала, че не са подходящи. Да го направи като мравка, видяла, че не струват. После го направила като пеперуда и видяла пак, че не струват; и после го е направила като мамут и все е видяла, че тези дълги форми не струват за човека, на това хубаво дете. И най-после му турила сегашната форма. Това е последната мода на природата, на която се е спряла. Човек представлява на земята последната мода, но не завършена мода.

Сега под думата тежест се разбира известно давление, което се прави и което се чувствува. Например вие имате известни идеи, които ви тегнат. Как ще си обясните какво тегне вътре в ума ви? Както и да разглеждате въпроса, все таки една форма, една мисъл, тя съдържа известно количество материя. Какво количество може да задържа? Какво количество материя ще съдържа мисълта, когато мислите за доброто? Една добра мисъл и една лоша мисъл направени ли са от една и съща материя? Облеклото им от същата материя ли е? Не е. Тогава, ако някой ви запита каква е материята на доброто, какво ще кажете? Ти не може да направиш добро, ако нямаш тази материя, от която е направена формата на доброто. В съвременния друг живот може ли да замени златният еталон с железен? Например французите имат 400,000,000, английските стерлинги в злато, може ли да ги замените с желязо? Не. Също човекът вътре в ума си има златен сток (известна купчина злато). Та доброто в него е сток. Може ли да го замените с друга някаква материя? Не може. Например искате да реформирате един народ. Как ще се реформира? Трябва да се развие производителността в една държава, ако искате да е в мир другата. Производителността седи в зърнените вещества, продукти, от руди и други.

Да допуснем, че имате работа с числата. Ако вие преместите 2 преди 1 какво ще имате? Ще имате увеличение. 21 е по-голямо от 12. Ако преместим 3 пред 2, какво ще имате? Още по-голямо увеличение. Ако преместите цифрата 4 или 5 и я турите отпред, ще имате още по-голямо увеличение. Представете си, че това са 123,000 и 456 хора. Представете си, че това не са крини, не са говеда или овце, а са хора. Представете си, че това не са войници, които могат да се бият, но 123,000 и 456 философи. Като срещна един човек, всеки един човек единица ли е? Ако вземете вие десетичната система, например имате единица; има единица от един тон, има единица от 1 кг и може да раздробявате още повече. Или нека да вземем за пример парите. Вземете една българска монета, която има 20 лева; после имате по-малка единица, например 1 лв., имате и по-малка единица от 10 стотинки. Имате 6 единици, но в какво седи разликата? Нали каз-

ват, че човек е единица. Но от какво единица е този човек? Ти, за да знаеш от какво е този човек единица, ще гледаш ума му, лицето му, езика му. Колкото от по-голяма единица произтича, толкова е по-ценна. Най-първо човек от какво е единица? От единицата Адам. Адам е първоначалното количество, от което човек е произлезнал. 1:2=1. 2:2=1. 3:3=1. Сега единицата, която е придобита от едното, от двете, от трите, тези единици едни и същи ли са? Например имате един умрял човек, или имате един жив човек, или имате 10 умрели магарета; давам ви например 10 умрели магарета и 15 умрели магарета, какво ще спечелите?

Приложението е, ако ти имаш една идея в себе си, която е във възходяща степен, то прилича само на това, че събираш умрелите магарета. На умрелите магарета можеш да използваш само петалите, повече не можеш да ги използваш. Ако един човек има известни идеи, които са в бездействие и които вземат място на умрелите магарета то и да ги събираш в едно нищо не можеш да направиш. Ти казваш: „Крайно съм неразположен". Тогава ти събираш умрелите магарета. Ти казваш: Имам 10 килограма тежест на гърба си. Неразположен съм. Ще се пукна, казваш. Тогава имаш 15 кг товар. Или казваш: Иде ми да се самоубия. Тогава имаш на гърба си 45 кг товар. Тогава питам: Като събереш тези товари, какво ще получиш? 10 кг товар „неразположение". 15 кг товар „пукване". И 45 кг товар „самоубийство". Какво ще получите вий от 10-тях кг неразположение и какво ще придобиете от едно неразположение? Неразположение значи следното: например ти кажеш – не искам да уча – не съм разположен – не искам да ходя – не искам да ям – нямам разположение. От горните товари кое е по-силно? Неразположението по-силно ли е от пукването? (Пукването е по-силно). Добре. Сега, ако се пукне, ще изчезне неразположението. Докато не се е пукнал човек, неразположението остава, но щом се пукне, неразположението остава ли там? (Няма го). Като се пукне той може ли да се самоубие? (Не е ли самоубийството следствие на пукването?) Не. Той като не може да се пукне, ще се самоубива. Закон е: Дойде ти едно неразположение, ти може да имаш вяра, може да си следвал

университет, дойде ти едно неразположение, ти не можеш да се справиш с него. Ти как ще се справиш със своето неразположение? Ти трябва да изучаваш тежестите. Неразположението е известна тежест. (Чрез музика може да се смени неразположението, казва Цеко). Колкото и да знаете, човек, който не може да употреби науката, той прилича на едно натоварено животно. Щом направи това, взема отношение към живота си. Например ти знаеш за месечината, за земята, за слънцето, знаеш кои реки в кои морета се вливат. Знаеш колко е голям Великият океан. Но ако всичко това, което знаеш, не го прилагаш, какво ще те ползува знанието? Знанието без вътрешно приложение какво значение може да има? Вие искате да придобиете известно знание в своята наука. Но известна постъпка си има свой резултат. Природата е като една сметководителка, тя си има книги и каквато операция направиш, тя никога не дава енергията да се изразходва напразно. Тя нищо даром не дава. Тя отпуща кредит, но един ден в края на живота ти, тя отваря тефтера и казва: Толкова съм ти дала – толкова си дала. И прави един баланс – толкова имаш да даваш. Ти мислиш, че никой не ти държи сметка. И да можеш да мислиш, какво ще искаш? В един живот и в една работа тя си мълчи. Но като дойде да умираш, умирането е сметкодаване – сметководство. И тогава ти казва: Това съм ти дала – това си дала. Тя прави баланс и ти ще се подпишеш отдолу, че имаш да даваш. Никой не заминава в положение да има да взема – все има да дава. Тя ще те пусне условно, но сметката седи.

Вашите неразположения на какво се дължат? Това са бирници, които те мушкат и те подсещат, че имаш да плащаш. Пукването иде от това, че не можеш да намериш откъде да платиш. Неразположението е, че ти пада реномето: Обещал си и не можеш да платиш. От какво може да произлезе едно неразположение. Може да излезе от факта, че не си ял. Казваш не съм ял, гладен съм. Неразположението може да произлезе от факта, че си ял – може да си ял и няма какво да платиш. И затова си неразположен. Или неразположението може да произтича от това, че вечерно време няма къде да спиш. Да идеш в хотел да спиш не можеш, защо-

то нямаш пари. Но кои са причините? Казваш: Аз не съм разположен, несретник съм, не ми върви. Защо не му върви? Защото нямаш здраве? Вие мислите, че като изучавате окултните науки, веднага ще ви тръгне всичко наред. Ще се увеличат дълговете ви. Това е все едно следното: Някой търговец запроизвежда стока и да няма пазар, дето да продава стоката си. Да допуснем, че вие учите музика и няма на кого да предавате.

Знанието, което сега трябва да извадите, то трябва да има известно приложение във вашия живот. Ако вие разбирате закона на числата, щяхте да знаете как да постъпвате. Да

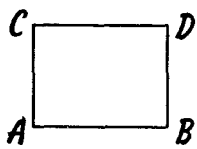

кажем, че ***AB*** е почвата, върху която искаш да съградиш една къща. ***AC*** какво представлява? (Първият дирек на къщата). Хубаво. Тогава ***D*** е вторият дирек. А ***CD*** – третият. Ъгълът ***A*** какво показва? Започване на една работа. Ъгълът ***C*** какво показва? Докъде е стигнала работата. Колко от работата е свършена. При ***C*** половината от работата. Ъгълът ***D*** показва, че три четвърти от работата е свършена. Ъгълът ***B*** показва, че четири четвърти от работата е свършена. Щом напишеш ти един квадрат, това показва, че работата е вече свършена. Що е квадратът? Ти си започнал една работа. Какво означава един ъгъл? Това показва, че е започнала една работа. ⌊ И ти си в началото на работата. Но работата още не е свършена. ⌈ А този чертеж показва, че половината от работата е свършена. Но най-мъчната не е изкарана още. Ти си започнал една къща да правиш, но пари нямаш и къщата е недовършена, затова е отворена тази врата. Защо е отворена? Защото чакате пари да дойдат отнякъде. Когато е отворена вратата, това показва, че вие очаквате някой гост да дойде. Щом се затвори вратата, щом затворите тази линия, това какво показва? Че гостът е дошъл. И в умът е същото. Докато вие не сте разрешили някоя работа, значи има някое място, което е отворено. И вие се намирате в едно очаквателно положение. Значи онези сили вътре в природата трябва да дойдат във вашия ум, за да затворите тази врата, която е отворена. Вие като погледнете върховете на пръстите на един човек и ако видите, че са за-

острени,шилести,на този човек ако му дадете работа,той ще я свърши ли? Той с такива пръсти няма да я свърши. Но ако неговите пръсти са дебели и меки,тогава той ще може ли да прекопае лозето? Лозето ще остане непрекопано. На този човек може ръцете да са нежни,но ако той има квадратни мускулести пръсти и му дадете лозето,тогава лозето ще бъде прекопано. Тогава,когато имате да се състезавате с мъчнотиите,какви пръсти ви трябват? Никой от вас не иска лопатообразни пръсти. Но аз поддържам, че човешката ръка трябва да се мени постоянно. Четири пъти най-малко трябва да се измени ръката ти,да вземе всичките форми – да може да взема формата на най-идеалния тип и формата на най-простия тип. И като си легнете вечерта пръстите ти да имат пак естествен вид. За всеки ден,за всяка една минута трябва да се мени ръката. Или в преносен смисъл казано: Той сега е прост,като стане учен ще вземе трактора и ще изкопае лозето с трактора за половин час и след това ще си отиде. Ако е време за жетва,пак с трактора ще пожене за 2–3 часа нивата си и след това ще овършее и ще тури житото в хамбара. А пък сега,понеже не е умен,той се уморява.

Та и в знанието има своето приложение това. Всеки един човек като го срещнете, ще видите дали е четно число или не? На какво може да се дели? Окултната наука може да те научи на това. Нали има братя,които отиват при съдията да ги дели. Да знаеш да го разделиш,това значи да отгадаеш какво има вътре в него. Този човек има една задача,която той не може да разреши. Това е делението вътре. А ти делиш, трябва да откриваш вътре в него тази задача. Някой човек седи и казва: Моят живот е несретен,мъчно му е,неразположен е духом. Ти му казваш: В тебе има една хубава дарба,ти разбираш музика,дадеш му поощрение. Направиш му един кавал или флейта или една свирка и след две,три години ти виждаш,че той е пръв цигулар в оркестъра,всички го търсят. Оправят му се работите. Ако ти не можеш да му дадеш тази цигулка,той ще бъде все неразположен. Всеки,който е неразположен,трябва да му дадете една цигулка да работи,да свири.

Имало едно време хора,които са били без ръце. Това е от хиляда и една нощ. После израснали човешките ръце. Ръцете са израснали през големи усилия; някои животни,като се е развивал страхът у тях,са искали да бягат и са се развили краката. За да могат да израснат крачката на една глистя,тя се е поставила при съвсем други условия. В рибите имаме малки перки,те са зародиши на ръцете и краката. След като са излезнали рибите от водата,са се образували крилата и после като слезнали на земята и са станали млекопитающи,са се развили краката и после са се развили ръцете на човека. Има ред препреминавания на тези форми. Нещо подобно става и при вашите идеи. Най-напред една ваша идея я прекарвате във формата на риба,после на птица,после във формата на млекопитающи и после във формата на едно мислещо същество,като човека. И след това твоята идея може да се реализира. Ако остане идеята ти във форма на риба,тя ще остане във водата. А ако остане във въздуха,ще остане като перушина и е неприложима. И като млекопитающо не може да се приложи. Само като човешки идеи може да я приложим. На вас и на целия свят липсва идеята за приложение. И затова съществува такъв безпорядък в света. Нашият живот ни най–малко не е уреден.

Един ден дойде една малария,задигнат те или дойде някое друго нещастие и можеш да си изгубиш здравето. Знанието сега е потребно да можете да ходите свободно. Мнозина от вас казвате: Крайно съм неразположен,ще се пукна. Щом искаш да се пукнеш,много пари имаш. Пусни малко пари. Казва някой: Искам да се самоубия. Защо ще се самоубива?Най-големите престъпници в света са самоубийците. Няма по-големи престъпници от самоубийците. Един човек,който се самоубива,той може да отреже главите на хората от целия свят. Той казва: Дето ще отида да режа главите на всички,по-добре е да отрежа главата си. И човек,който дръзне да убие себе си, няма да дръзне да убие и другите. И като убие 10 души, най–после убива и себе си. Каква работа е свършил той?Самоубийството,пукването и неразположението,това са чужди идеи останали от далечното ваше минало. Сега си неразположен,сега се пукате,сега се самоубивате. Защо човек ще се са-

моубива? Трябва да намерите равни сили, а друга на неразположение. Какво нещо е неразположението? Коя е равна сила друга на пукването? Да цъфнеш. А на самоубийството? – Ако не знаете как да се справите с окултните науки, имате един много опасен елемент и всички окултни науки съдържат голяма доза от взривни вещества. И всички онези, които са се занимавали с тях, са все изложени на опасности. Нали сега хората, които се занимават с големите грабежи, са изложени на опасности. Човек трябва да бъде умен. Онзи, който се занимава с окултните науки, трябва да бъде съвършено чист. Голяма чистота се изисква. А как ще предадете чистотата в човешкия организъм? Някои от вас казват: Чистота. Най-напред имате 7 милиона пори. Ако ги запушат тези прозорци, ти можеш да умреш от нечистота, от задушаване. Защото през тези пори влиза въздух. Сега, трябва да се отворят тези 7 милиона пори на кожата и всяко едно неразположение произтича от факта, че има най-първо запушване на порите. След това може да има запушване и вътре в порите на вашия астрален двойник. А там порите са още повече. Аз сега говоря за физическото тяло. Неразположението по някой път може да се дължи на запушване на порите на астралния двойник. Там причината може пак да е нечистотата. Та на първо място, вие трябва да държите тялото си в абсолютна чистота и към това трябва да се стремите. Трябва да държите и мисълта си в чистота. И в старо време окултният ученик го учили на чистота. За да си държи ръцете и цялото тяло чисто. Например, работил си някъде, измий си ръцете, та порите да бъдат отворени. Щом се запушат тези пори, сами ще произведат някое неразположение някъде във вас.

Сега за 10 дена направете опит да се държите в крайна чистота, в крайно чисто положение. Колцина имате баня? Някой си мие тялото три пъти на ден, сутрин, обед и вечер със съвършено чиста вода. Три пъти на ден да се измиеш, но едно миене да го свършиш в 5 минути, а не да продължава половин час. Сега вие очаквате да забогатеете. Сега да се мъчите, а след това на стари години да се миете. Човек на стари години и десет пъти да се мие, какво значение има? Той като млад трябва да се мие.

В една приказка се говори за онзи юнак, който като заспал, вързали го, били го и му опустошили главата и ръцете. И след това му донесли 10 кобура да се защищава. Той казал: Защо не ги донесе по-рано. Та ти, като стареца, ще приличаш на този юнак, смазан с 10 кобура. Тогава тези кобури не струват пет пари. И всички хора все се заблуждават, че на стари години ще живеят добре. А пък ти под старини трябва да разбираш следното: Сега е старината. Като почнеш да мислиш добре, това е старина. Човек, който не мисли добре, не е стар. Ти имаш едно неразположение. Хвани себе си и си кажи: Иване, какво си неразположен днес? Я ми кажи какво има? Та можеш да хванеш себе си, защото в човека единият е неразположен, а другият е разположен. Единият ще хване неразположението вътре и ще го разтърси, а вие сте много нежни и му казвате: Иванчо, маминото! Не, не. Но не и да бъдеш груб. Ще му кажеш: Иване, какво ти липсва? Ръце имаш, крака имаш, на ден три пъти ядеш. Че юрганът ти не бил копринен, какво от това. Ти не си толкова нещастен, колкото заекът. Има едно магическо изкуство. Представете си, че вие седите в едно общество и носите цигулка в една кутия. А тези хора са толкова музикални, че 10 години им трепери сърдцето да чуят музика. Вие седите, вие сте цигулар. Ти имаш магическо изкуство на свиренето – извади цигулката и свири. Но ако не свириш на тези хора, ще гладуваш. Питам сега: Коя е вашата цигулка? Коя е цигулката и кой е цигуларят? Сърдцето е цигулката, а умът е цигуларят. Вие ще дойдете в живота си до един безизходен път. Каквото положение и да завземете, някой път ще имате такива несрети, ще имате извънредно големи несрети. Някой път може да бъдете в България министър и може да се намерите после в затвора. Или може да бъде един милионер, да разполага с милиони капитал и после да дойде криза. Нали в Америка някои милиардери се самоубиха, изненадали се от някои мъчнотии и не са могли да ги разрешат. В сегашната голяма криза колко милионери се самоубиха? Може богатството да те тикне да извършиш престъпление. Като ти вземат богатството – като вземеш богатство, ти трябва да знаеш как да победиш.

Аз искам да ви наведа на една здрава мисъл, на една Божествена мисъл. В окултните науки има голяма опасност. Цялата раса, цялата култура е влязла в тази област и затова стават такива големи нещастия. Никой път в друго време не са ставали толкова големи нещастия, както сега. И в бъдеще още повече ще се увеличат. Но и дейността се е увеличила в десеторен размер. Та сега при тази дейност трябва да се увеличи разумността на всинца ви.

Някой казва: Господ е помислил. Но този Господ е приложил нещо вътре в тебе. Ще дойде ангелът сутринта и ще ти каже: Стани! И щом ти каже: Стани и ти стани. Ти нямаш работа и седиш. Дойде някой и казва да извършиш една работа. Ти я направи, от първата работа, която ще извършиш ще спечелиш повече, отколкото 10 часа да работиш друга работа. Например ти можеш да изработиш на един човек една малка работа, но този човек може да те хареса и после да ти даде много голяма работа. Ти не можеш да довидиш коя работа ще бъде за тебе най-износна. Та сега окултното знание кое е?

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

7.20 ч.с.

ТРИГОН

X година
30 школна лекция на 1 мл.ок.клас,
3 април 1931 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

Добрата молитва.

Сега какво са подразбирали въобще под думата МИСЪЛ? По стария начин са казвали, човек трябва да мисли, човек трябва да спи, човек трябва да ходи, трябва да яде, това са твърдения. Под думите: „Човек трябва да мисли", в мисълта трябва да има една истина. Вие трябва да съпоставите нещата в контрасти; две неща трябва да ги съпоставиш в силен контраст. Сега преведете думата контраст на български. КОНТРА какво значи на български? (Противоположен). Кое е противоположното на глада? (Ситостта). Не, ситост е вече един резултат на какво? Гладът е един контраст, който трябва да съпоставиш на какво? Казваш, гладен съм, казваш хляб! Контраст е това. Между глада и хляба какво съотношение има? Каква дума е гладът? Представете си, че ние представяме глада така, *А*. Той А завзема известно пространство, място във вашето съзнание и този глад е обраснал с трева, с буренаци, всичко това. Значи на глада какво му е потребно? За да не е гладен човек, какво трябва трябва да стане с него? Трябва му хляб. Трябва му семе, за да посее нещо; за да е доволен, защото в глада човек е недоволен от себе си.

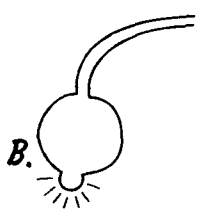

За да направиш човека доволен, какво трябва да му дадеш. Сега това е една модерна фразела, сега фразелите така не ги правят. Значи гладът не се задоволява със същото пространство. На гладния човек очите са винаги отворени широко. Ако му дадеш малко, той не е доволен, ако му дадеш цял самун, ти ще забележиш в лицето му едно доволство! Та същия закон навеждам. Вие сте някой път недоволни от нещо си, това е същото нещо. Какъвто е законът на глада, такива са и разните

видове недоволства. Те са все разни категории. Имаш някое недоволство да кажем, усещаш, че си обиден от някого. Вървиш и искаш нещо. Казваш: Обиден съм. Какво нещо е обидата? Същото нещо, гладен си. Обидили го нещо. Той иска нещо. Какво иска обиденият. Почит и уважение. Е, как ще представите вие почитта и уважението? На този човек, който е крайно обиден, ще му дадете един златен стол с една възглавница, хубава, кадифена, така цветна, една маса, ще му турите една чаша с гроздов сок, ще му турите и една паница хубаво ястие, ще му ги оставите, че като дойде той ще му кажете, това е за вас господине! Той като влезне, веднага ще му мине обидата и вие ще видите, че неговото лице ще просияе и няма вече никаква обида. Може ли човек да бъде обиден от един златен стол? Ти щом седнеш, всичкото недоволство в тебе ще изчезне. Питам тогава, ако е направен един модерен стол за един човек, на когото честолюбието може да се задоволи. Каква тежест може да има приблизително стола. Колко килограма тежи един обикновен стол? – (4 кила). Като го умножите на 19? (76). Е, питам сега един стол обикновен от 4 кила лесно го дигате, но един стол, който има 70 кила лесно ли може да дигнете такъв един стол? Който и да е от вас, колкото и да е неразположен, като го туря на един златен стол, той веднага ще окаже магическо влияние и всеки ще каже: Ела да видиш какво чудо има тука. Ти на златен стол седял ли си? Мекичък и веднага ще се събуди в тебе желанието да имаш този стол. Ще кажете: Този стол е за тебе подарък, светът високо мисли за тебе, имаш един златен стол, за да задоволиш човека, трябва да му дадеш нещо. Следователно, желанията на цялата съвременна наука седят в това. Ти искаш да станеш учен човек – трябва да ти дадат нещо. Онзи, който ти говори и нищо не ти дава, не може да те задоволи, та и вие, за да се задоволите, трябва да дадете всеки ден по нещо. Има нещо у вас, което е недоволно, запример вие какво сте намислили да подарите на себе си, стремеж имате и този стремеж трябва да се задоволи, какъв златен стол сте намислили да подарите на себе си. Н. какво си намислил да подариш на себе си? (Сега не съм мислил). Сега намисли, защото като изгрее слънцето, ще се яви този Никола първозва-

ник,ти си Николай,а онзи ще бъде Никола. Той,като кредитор идва,но щом му дадеш един златен стол,той ще каже за тебе: Щедрост този човек има,разполага и където ходи ще каже: Златен стол ми даде,щедър е той в своето даване. Но ако не му дадете нищо,какво ще стане тогава?(Целия ден ще бъде сърдит). Ще кажете – скържав е той. Даже считам за излишно,дето ходя там. Сега това е един нов начин за размишление. Вие разглеждате съвременното общество с известно желание,но не знаете гамата на известни размишления. Човек трябва да върви по един определен път. Под думата

определен път,да кажем имате такава една река,защо криволичи тя?Ако правите своите научни изследвания, тези кривини на какво се дължат? Съпротивление има. Ако вземем в света на желанията всяко едно отклонение,тук се привлякло вниманието, там се привлякло вниманието, дето има такива набраздени показва,че съзнанието се е отвлекло. Човек за да се отбие от едно място на друго,неговата мисъл трябва да се отвлече. Във физическия свят има мисли,които спират хода на това движение, ти търсиш определен пункт,може да закривиш на едно или друго движение,в мисловния свят или в света на желанията,ти минаваш през разни области,поле е това,градини има,всевъзможни градини, посети с най-хубавите дървета,и ти започваш да ходиш от градина на градина,какъв път ще изминеш тогава? (Крива линия). Тогава ако те питат,кои са препятствията,които са те отклонили от пътя,защо тази река така криволичи,ако има планина,добре,тя ще заобиколи,но ако полето е равно, а ти правиш крив път,кои са причините за това?Градините. Да кажем вие вървите в един град,построен на равнище,много хубави улици има,но вие започвате да кривите от една улица в друга,тъй обикаляте града,да кажем,да вземем една модерна дама,която ходи от улица на улица по магазините да си избира някоя шапка,какви препятствия има там? Иска да изходи магазините,тези хора,които постоянно ходят,че постоянно странствуват,към кои тела ги туряте?В астрономията как наричат тези тела,които странствуват?(Комети или падащи звезди). Добре. Пренесете закона във ва-

шето съзнание. Станете вие някоя сутрин,имате известно неразположение на духа,запример,какво разбирате вие под думата „неразположение на духа“? Онова, което прави човека недоволен?Значи турено му е на гърба повече,отколкото той иска,ако ви турят на гърба 50,60 килограма,няма да се мине и половин час и ти ще бъдеш крайно недоволен,недоволство ще има в тебе. В недоволството какво се очаква?В недоволството вие имате една величина,каква е тя?(Отрицателна величина). Ти си недоволен,защото на гърба ти има нещо,тогава какво действие трябва да употребите вие?(Изваждане). Най-първо трябва да снемеш нещо от товара си. Как се изважда? Колко начина има на изваждане? Човек изважда в живота си с ръцете така. Питам тогава,този човек,който е недоволен,колко трябва да извади в дадения случай. Да кажем той има на гърба си 50 килограма жито,а за да го направя доволен,вземам житото и го турям на моята каруца, казвам: Колко ти струва то?Давам му 500 златни. Сега колко тежат 500 златни лева?(Един наполеон тежи 5 грама). 500 лева сребърни колко тежат,повече от килограм?(125 грама, ако са златни левовете). Допуснете,че аз замествам със 125 грама злато,какво усеща този човек,какво ще усети този човек?(Той ще усети едно сияние в себе си). Да допуснем,вие сте краен песимист,мислите,че животът няма смисъл,или били сте студент,скъсали са ви,обезсърдчили сте се,иде ви или да напуснете университета,или да се хвърлите някъде да се удавите,защо искате да се удавите и вие не знаете,но той иска да се хвърли във водата,обикнал водата и казва: Само водата може да ме спаси. Нали има хора,които им дойде някоя голяма скръб,искат да се удавят във водата и те си имат своя философия.

Едно магаре,като го натоварили със сол,клекнало във водата и като станало казва: Ето водата разреши един философски въпрос за мене – олекнало на магарето. Солта се стопила и магарето казва: Водата е,която разреши всичките тежести и беди на хората. Но втория път магарето било натоварено с вълна,то пак клекнало,но после не могло да стане от тежест. Та казвам: Когато сте натоварени със сол или със захар,клекнете във водата. И когато някой човек иска да се

хвърли във водата, той е натоварен и мисли, че като се натопи във водата всичко ще се стопи. И когато човек ходи да се дави, той не обажда никому, защото мисли, че ще се излекува. Но някой път той е натоварен с вълна и тогава може да се удави, не може да излезе. Но когато е натоварен със сол или захар, той излиза на повърхността отгоре и му олеква. Сега ние говорим за ония мисли, които измъчват човека. Мислите плашат човека със своята форма, по външността си някоя мисъл ти се представя в своята ужасна форма; а желанията измъчват хората със своето съдържание, това, което те съдържат. Например вземете опасността от грозотия да кажем. Към кое ще класифицирате някоя грозна мечка или някоя грозна кобра голяма, на която главата е толкова голяма колкото на човека. Тогава към кои животни ще отнесете вие страха? От какво го е страх човекът? Може да го е страх от формата, някой път човек може да го е страх от външния вид на човека. А пък някой път може да те е страх от онова, което ти подозираш в кобрата. Човек може да е усещал опасността от кобра по такъв начин, той се страхува от съдържанието на тази змия.

Та казвам: Във вашия живот може би има една мисъл, която да носи само външната форма, а тази мисъл може да носи и съдържанието на тази отровна змия, а може тази кобра да е препарирана. Допуснете, че един ваш приятел иска да си поиграе с вас и туря на кревата ви една препарирана кобра, вие, като влезете в стаята си, какво ще кажете? Какво ще помислите, като видите змията там. Ще отворите вратата и ще гледате с голям респект на нея, а по някой път това е една препарирана змия. Та много пъти и страхът е една препарирана змия. Та често в живота си човек попада на някои мисли, които имат такъв характер. Например ти държиш изпит за докторат. Трима души професори седят там, страх имаш. От какво произтича страхът у тебе? Да зададат въпрос, който не зная. Тъй ако вие знаехте всичко, бяхте самоуверен във всичко, нямаше да имате страх. Но щом имаш няколко пункта неприготвени, ти не си сигурен. Умът в такъв случай се отправя към тези въпроси, които не знаеш, тогава все умът ти е там. Казваш: Три, четири въпроса има, ако ме

бутнат там на слабата страна,какво ще кажа?Та казвам: При сегашната наука това е един от трудните въпроси да може да си въздействуваш. Вие трябва да правите опит,колко време може да ти вземе да си въздействуваш и да се справиш с несгодите. Или обиден си,колко време ще ти вземе да се справиш с обидата. Н. колко мислиш по закона на вероятностите ще ти вземе?(Някой път цял един ден може да ми вземе). Най-първо зависи от съчетанието на планетите. Например, ако при една обида,какви са акцидентите,които влизат,ако Сатурн играе известна ро́л,после Юпитер е в своята низходяща степен?(Ако Юпитер е в низходяща степен,тогава моето честолюбие е едно). Ако Сатурн е в своята низходяща степен?(Тогава е засегнато моето достойнство,нямам първенство тогава). Какво ще се роди тогава?(Ако Сатурн е в низходяща степен,ще се роди злоба). От колко елемента произтича тази злоба?(Първо защото аз съм подценен във всяко отношение). Тогава,за да се изправи тази погрешка,какво трябва да се прави?(В даден случай трябва да се даде мястото,което аз заслужавам). Колко голямо трябва да е това място?(То трябва да е първото място). Е,по какво ще познаем първото място?(То е център,а всички други места се въртят около него). В слънчевата система кой е центърът?(Слънцето). Тогава ти си недоволен,понеже не са ти дали слънцето. Щом ти дадат слънцето,какво ще стане?(Веднага ще дойде доволството)! Но за да бъдеш доволен,още какво трябва да ти дадат?(Трябва да ми дадат топлината и светлината на слънцето,всичките качества на слънцето). Но кои са причините, за да бъде слънцето топло и светло?(Това не знам).

Сега ние идваме по закона на разсъжденията,вечерно време гледаш на някой си запалил свещ,ходи и търси по земята. Защо?Какви могат да бъдат съображенията му?Или че е загубил някоя вещ,или че търси пътя,или очаква нещо. Ако ние търсим топлината,ако вие стопляте вашата стая,какви са побужденията?(Студено е вън). Ни най-малко не е студено отвън. Когато вие опечете една кокошка,студено ли е?Ни най-малко не е студено,студът е едно изключение. Та казвам: В психологията трябва да знаем,да разбираме подбудителните причини: Защо свети слънцето?Затова си има свои

причини. Ние можем да си обясним по един механически начин,то е друг въпрос,но за да обясним отношенията разумно,причините,по които светлината иде от слънцето,не са механически, съвсем други са причините. Ако речем да обясним по човешки,пак ще се отдалечим. Когато човек намери разгадката на един въпрос,у него настава едно доволство! То е както когато на гладния му покажете един хляб,той е доволен вече.

Сега ако погледнете например на тази ябълка (виж чертеж ***B***) тя мяза малко на лук,тя мяза повече на лукова глава,пък аз искам да ви наведа,че е един хубав плод. Защото това е плод. (Той може да се вземе като нар). Вие сте прави. Но има известни грапавини,които в плодовете ги няма. Та казвам разрешението на въпроса за глада какво е?ХЛЯБ! След като ядете,какво ще произведе хлябът у вас?(Едно доволство). Но по колко начини ще се познае,че хлябът е дошъл у вас? Щом дойде хлябът, първото нещо, което вие ще почнете да правите,е,ще почнете да пеете. Забележете,гладният човек най-първо мисли,той е недоволен,но щом дойде хлябът,той почне да си свирука,върви спокойно,пее си; и действително,като ядеш ти пееш и свириш. Това е разрешението на въпроса. И като се наядеш,ти свириш едно парче със своята арфа. И природата като те слуша как ядеш,това е едно музикално парче. Ако ти знаеш да пееш една хубава песен, вторият път природата ще ти даде по-хубава храна. Ако не знаеш как да пееш,тя ще каже: този певец малко осиромаша. За да ти даде природата това,което ти искаш, непременно ти трябва да знаеш да пееш. Сега ВТОРИЯТ ВЪПРОС,като влезне тази храна в стомаха ти,какво ще стане?Ще влезне една малка топлина и ще почнеш да работиш, значи ще се образува реакция,работа. Значи в яденето непременно трябва да влезне Любовта като елемент. Ти като пееш и обичаш,това е един процес,че си придобил нещо. Под думата Любов се вижда,че съм придобил една реалност в живота. Любовта се отличава с едно малко приждане на топлина някъде у нас. Постоплило ми се е сърдцето. Защото студът е липса на нещо; а топлината е един признак,че Любовта е дошла,която осмисля живота. Казва някой: Изсти-

наха ми ръцете. Е, хубаво, могат ли да ти изстинат ръцете, ако има достатъчно топлина и кръв в пръстите? Че ти изстинаха пръстите, показва че ти си един слаб човек; щом много малко задуха вятърът и ти се сгушиш тъй, какво показва това? Ако изнесете някои хора на 15 градуса студ, вие можете да познаете кой каква работа може да върши. Каква работа може да върши този, който се е сгушил.

Та сега за вашите постижения. Психологическият закон ще го пренесете в живота. Ако вие се плашите от най.малките препятствия в живота, вие сте слаб в характера си. Значи и постиженията ви ще бъдат малки в живота. Щом тебе те е страх от една мишка, има някой, щом види, че една мишка изскочи и той каже: Мишка! И изскочи. Това не е мечка, но той веднага изскочи от прозореца навън от страх! Питам онзи човек, който го е страх от мишка, какъв е? Кой го е страх повече от мишка – мъжете или жените? Ако тебе малките неща в живота те плашат, трябва да знаеш, че ти имаш една слабост в организма. Между твоите мисли, чувства и действия няма едно пълно съответствие. Вътре съществува една анормалност. Аз вземам думата мисъл и разбирам главата, под думата чувство разбирам кръвообращението, а под думата воля разбирам човешкия стомах. Когато вие ги съпоставите под известен паралел, да има известно отношение между главата, чувствата и волята, или глава, дробове и стомах. Ако соковете постоянно преминават от главата в дробовете и стомаха, този човек е силен, в него процесите се сменят лесно, този човек мисли добре, чувства добре и върши работата добре. Казва някой, да мисли човек, неговата мозъчна система трябва да е построена добре, или ще преведа аз. Под думата дух аз разбирам човешкия ум, той е глава на всичко; под думата душа, разбирам дихателната система, а под думата съзнание, разбирам това е стомахът. Когато мисълта на човека е в неговата висша степен, това е духът. Какво нещо е духът? Ако ти си живял 20 години и не познаваш главата си, какво си разбрал? Ако ти кажа: Никола, къде е главата ти? Че аз ви питам същото: Къде е духът? Вие не го знаете. Щом знаеш къде ти е главата, ще теглиш един перпендикуляр и ще намерите мястото. Как ще теглите перпендикуляр?

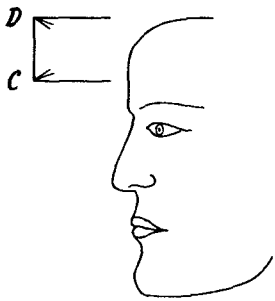

Сега този не е един от гениалните типове. Това е перпендикуляр ***AC***. Челото е антена, дето стават съобщенията. След това ще дигнете друг перпендикуляр ***CD***. Е, какво означава това? На този човек, за да намерите духа, тури му една корона на главата и той ще почне да управлява. Ако познаеш духа си, ти вече чувствуваш, че управляваш нещата. А щом ги управляваш, ти си господар на нещата. Щом не можеш да ги управляваш, ти не си господар и не познаваш духа си. Ако се качиш на една лодка и хванеш лопатите, и почнеш да ги управляваш наляво, надясно, ти знаеш и си умен; но щом влезнеш и не знаеш как да манипулираш с лопатите, какво те ползуват 4-те факултети в една лодка, ако не знаеш как да я караш. Та казвам, вие сега свършвате училището, знаете ли на какво ви уподобявам някой път? Вие свършвате 4 факултета и мязате на една модерна дама, облечена хубаво и турена в един файтон, седи тя, после пак я снемат, турят я вкъщи на някой стол и седи тя само като показ вкъщи. Всеки един от вас е свършил по едно такова училище. Това не е никакво свършване, това е изложение. Какво наричате вие изложение? Не се излагат художниците. На изложението може ли художниците да се изложат. Той се излага, ако не е рисувал хубаво картините си, тогава той се излага. Като го критикуват хората, тогава той се излага. Добре. Казвам, в живота ти не трябва да бъдеш един резултат. В даден случай, за да познаеш духа си, ти трябва да дойдеш до самата реалност на нещата. Това, което вас ви спъва, то са резултатите. Казвате: Не зная кое е същественото. Най-първо ще прекараш една права мисъл. А тази права мисъл, това е целта, към която вие се стремите да

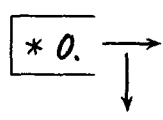

постигнете. Това е закон на постиженията ***O***. А на вас ви трябват три линии. Това, което си придобил, да можеш да го задържиш за себе си; за да познаеш духа си, той трябва да е мощен, да се проектира в себе си, да схване реалността и да се прояви навън. Или казано по психологически начин: Да помислиш, да пожелаеш и да постигнеш; да се качиш в главата, да слезнеш

в гърдите си и да влезнеш в стомаха си. Всяко едно посвещение седи в тази хармония, не само да издържиш изпита. Един посветен в старо време, като го поставят на изпит, може ли да задържа нещата? Тогава, когато се явявал някой кандидат, да държи някой докторат, ще дойдат 10 души професори, видни, които имат знанието, ще дадат на този кандидат за доктор един плод, свързан с 10 въжета, и всеки един професор държи едно въже. Ако кандидатът може да изтръгне този плод от ръцете на тези 10 професори, той е издържал изпита си и е провъзгласен за доктор. Иначе той ще се яви пак наново. Сега ще преведете, нали знанието е сила. Щом кандидатът има сила в неговата мисъл, това е фигуративно казано, значи ако ти можеш да изтеглиш този плод от 10 души професори и да те признаят, ти си най-силният. Че в какво седи твоята сила? В знанието, което имам? Не, в този плод, който ти ще хванеш. Онези, които държат плода, те ще те изпитат. Всеки един професор е свързан с едно копче там. Ако ти не можеш да бутнеш това копче, ти не си издържал изпита. Ако намериш копчето при първия професор и го бутнеш, ще идеш при втория професор и като бутнеш всичките копчета, ти ще ги накараш да се откажат от този плод. Та ти ще гледаш да намериш скритите копчета. Ако ги намериш, ти ще издържиш изпита; ако не, по 20 години са оставали и не са могли да намерят копчетата. Това са магите. Та и вие някой път не можете да намерите копчетата. Мнозина от вас аз гледам, 10 въжета ги държат, гледа накъде? Ще бутнеш копчето! Някой път трима професори ще има, а някой път и 10 души професори да има. Това е най-будното разрешение, за да вземеш един плод. А някой път ще ти побелее главата без за имаш плода. Това сега минава за приказките от 1001 нощ. Казваш, да свърша университет, че да ме назначат учител. 20 години ти си учил хората, предаваш математика, събиране, как да се събира, изваждане. Все количествени числа са това. И казваш на децата, тъй, вие хора трябва да станете, на служба да се назначите. И като ги видите, колкото кандидати сте направили, все са на служба и ви казват: Много благодарим, учител на служба съм! А които не са на служба, какъв термин да употребим? Не можахме да постигнем това, което желаехме в живота.

Но сега да се повърнем към общата мисъл, предметът, който исках да ви кажа. ***CD*** тези са места за постижение. Всеки един ъгъл е място за постижение. Дето две линии се събират, всякога има две разумни същества най-малко. Всеки един ъгъл, какъвто и да е той, геометрически показва, че имате много разумни същества. Правилните геометрически форми показват, че една висша интелигентност е това. И колкото по-добре е начертана една геометрическа фигура, толкова и разумността е по-голяма. После, щом дойдеш до един квадрат, ще го измериш. Да кажем има някои квадратчета от 5 милиметра, от 1 см от по 10 см има квадрати и от 1 километър, и от 100 км, и от 1000 км. Питам, ако аз ви дам от хиляда километра един квадрат и един куб в пространството, как ще го използувате? На, сега на всеки един от вас аз ви подарявам месечината. Давам ви и крепостен акт. Аз крепостен акт мога да ви дам, но как ще отидете вие там до месечината? Не само това, но мога да ви дам и цялото слънце и да ви дам и крепостен акт за него. Но как ще идете на слънцето. Не какво аз мога да ви дам, но в даден случай вие какво може да завладеете? Сега да преведа моята мисъл: Аз мога да ви дам на вас най-хубавия хляб, но ако вие не сте в състояние да го задъвкате и да го вложите в стомаха и да го използувате, да извадите соковете му, какво ще ви ползува този хляб? В даден случай силите на хляба трябва да се използуват. Хлябът може да го завладеете, само като го приемете в стомаха си и извадите известна мисъл, известна енергия от него. Щом ти можеш да ядеш, ти слънцето можеш да завладееш. Не по този обикновен начин, но ти можеш да използуваш енергията на слънцето, щом можеш да се храниш добре. Щом можеш да мислиш добре, ти можеш да се ползуваш от енергиите на слънцето. Например, ако вие знаехте този закон, щяхте да дойдете до закона на щастието. Астрологически как се наричат тези най-хубавите съчетания на планетите? (ТРИГОНИ). Тъй като имате изгрева на слънцето и всичките планети се намират в хармонично съчетание с него. (Има по-силни и по-слаби тригони, зависи къде се намират). Тъй вие трябва да знаете това съчетание на планетите към този център; тези хубавите влияния на планетите, те се на-

мират в земята, де ще ги търсите иначе. Н. да кажем вие днес имате един тригон, де е точката на този тригон? Тя трябва да се реализира на земята, защото всичките тези планети се намират в пространството и те имат проекции на земята. Ако ти можеш да намериш проекцията им на земята, ти можеш да имаш известна реалност и можеш да използуваш този тригон. Представете си, че вие имате този тригон и минавате покрай някоя река, и някой богат милионер американец се дави в реката. И вие се хвърляте в реката и го изваждате навънка. Тогава как ще се прояви този тригон към вас? (Той ще се прояви с цялата си сила). Това значи да използувате благоприятните случаи. Това е цяла наука. Не е богатият, който се дави, но това е вашето щастие, което се дави във водата. Ще го извадите от водата и то ще ви се усмихне, ще каже: Много си умен! Тригон е това. (Ама много рядко се давят американците). Щастието много рядко се дава.

Та цялата природа са все формули, тя е скрила своите богатства. Някой път ти искаш да се давиш, тогава ти ставаш предмет за другиго. И тогава все ще му благодариш, той почне да те учи за Бога, даде ти място някъде, той се подига и ти му благодариш. Та всеки един от вас представлява обект за някого. Вие сега мислите, че нищо не знаете. Вие сте предмет за по-висши същества. И когато вие завършите своите фази, тогава ще видите какво представлявате вие, положително или отрицателно. Сега разбрахте какво е тригон.

Само Божията Любов, само Божията Мъдрост,
само Божията Истина носят пълния живот!

7.15 ч.с.

Хубаво слънце грее, грее.

ПОСТИЖИМОТО, РАЗУМНОТО И РЕАЛНОТО!

ИДЕАЛИТЕ НА ЧОВЕКА.

X година
31 школна лекция на 1 мл.ок.клас
10 април 1931 г. петък 6 ч.с. приятно, хубаво време.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА. В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Коя беше основната мисъл от миналата лекция? (за тригона). Да имаш един тригон, това са най-добрите условия, които човек може да иска отгоре. Сега практически, кое наричате вие тригон? Най-доброто, което искате сега. Вземете на физическото поле, кое наричате тригон? Най-доброто в даден случай. Може да се различавате, да няма една от точките. Коя точка може да бъде най-важна? Сега научно, ако ви се зададе един въпрос, по какво може да се познае, че една точка от живота е най-важна? Коя точка от живота е най-важната? Да допуснем, че имате една точка *А*, едно състояние имате непроявено, в каква посока може да се подвижи точката. Три посоки има, в които едновременно може да се подвижите. Да допуснем, че във вас има едно желание, жеден сте, но сте един пътник, някъде в планината, седите и усещате жаждата, в каква посока ще тръгнете? Най-важният обект е жаждата. Тази жажда ще се изрази в един път, един изходен път, вземам пътя ***В***. Това е желанието, което имаш, то ще намери някой извор. Да допуснем, че вие сте били не само жеден, но същевременно и вашето здраве е малко разклатено, малко болен сте. В каква посока ще се движи болният? Жадният човек ще се движи към извора, ще пиете от водата, уталожва се вашата жажда, а едновременно с това изчезва и болестта ви – вие сте

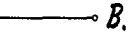

здрав. Второто положение, за да изчезне и болестта, в каква посока ще се подвижите? По какво ще се познае, че един пътник е болен? Много естествено, той върви, понакуцва, може да го считате като някой уморен човек, но щом оздравее, човек се изправи; по-напред главата му беше наведена, а сега се изправи, взема едно положение, подвижи се, накъде се подвижва той? Нагоре. Той се движи в една посока, образува един ъгъл. Какъв е този ъгъл? (Остър). Не, той е прав! Ако е затворен, ще бъде остър, щом е отворен, той е прав! Можете ли да затворите един прав ъгъл? Този ъгъл е проекция в движение. Същевременно всеки един ъгъл се изменя. Той има това свойство – ъгъл в движение; следователно, мястото, отгдето го гледаш, се изменя. Сега най-първо трябва да се докаже, че той е прав. Сега това е твърдение математическо. Щом се продължи тази линия ***AB*** тогава какво ще стане? (Ако се продължи линията ***AB***, получава се нов ъгъл). Следователно, новият ъгъл, понеже линията е по-голяма, другият ъгъл е по-малък. Сега вие ще кажете, че този ъгъл не е прав. Щом единият е тъп, а другият е остър, ще докажете. Но щом линията не се продължава, вие никога не може да докажете, че този ъгъл е остър. Постигната е целта. Ако вие сте в движение, това е само перспективно, може да се покаже, като че сте в наклон някъде. Но теченията от слънцето към центъра на земята са винаги перпендикулярни към съзнанието на човека. Геометрически вие може да си представите земята в известно положение. Например вземете един радиус от двата центъра. Тук е слънцето A. А тази точка C е земята. Ако спуснем от центъра на слънцето към земята точка, какви точки ще бъдат те? Да допуснем, че точката A се премести A^1. Щом тази точка е в движение, имате и точката B^1. Какви ще бъдат спусканите точки? (Всякога ще бъдат перпендикулярни). Но ако вземете само този център, не към слънцето? Понеже този център се движи, привидно

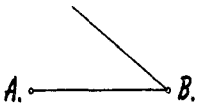

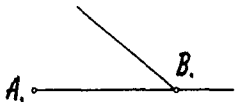

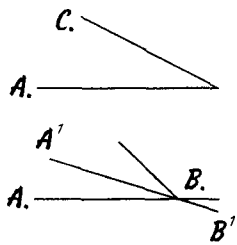

се показва, че тук се образува остър ъгъл към центъра ***B***. Това е само перспективно. Те са резултати, добити в даден случай.

Сега въпрос е защо един прав ъгъл не може да се затвори? Геометрически се затваря. Може да се направи един правоъгълен триъгълник. Но онзи, който се занимава с висшата геометрия, един правилен триъгълник какво представлява? Това е част на една фигура. В дадения случай как ще обясните линията, която имате ***AB*** и линията ***AD***. Те не са еднакво дълги; кои са причините? Ако линиите са обикновени, ние ще ги изтълкуваме по

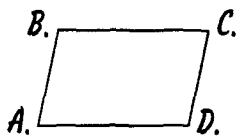

един начин, но ако са живи същества? Двама души, единият е извървял един път, а другият е извървял друг път; тогава какво е отношението на двете точки? Имаме две направления. (Ако единият е извървял повече път на физическото поле, в по-дългия път има по-малко препятствия). А другото същество, което е тръгнало към ***AB*** този терен, другата линия е изпълнена с по-големи препятствия. Но ако имате два аероплана, които тръгват, ако единият има по-голяма сила, върви с по-голяма бързина и вървят по един прав ъгъл, тогава единият от тях ще изходи по-голямо пространство. Следователно, ако двама учени хора се съберат на едно място, единият е по-учен, ще изработи повече. Силният работник ще свърши повече работа, тогава може да се определи тъй, ако това е един терен, място, тези двама работници работят по дължината ***AB*** и ***AD***. Да определите, ако почнат да работят тази земя, каква част от триъгълниците ще изработят? Нали едно отношение на катетите. Тогава, ако се образува един квадрат, същевременно тези квадрати ще покажат кой колко ще работи? Възможността на движението от А към Б същевременно показва възможността колко можеш ти да обработиш? Защото това място, което ти си изходил, то е вече под твое влияние. Сега ако това същество ***AB*** се усили да извърши толкова работа както ***AD***. Какво ще стане с него? Ще се образува умора. Следователно какво е умората? Че едно същество е свършило повече работа, отколкото му е дадено в даден случай. Умората е винаги едно пресилване.

Щом си се уморил, извършил си една работа повече, отколкото трябва. И казваш, уморих се! Щом не се уморяваш, вършиш толкова работа, колкото трябва. Ако някой учи повече отколкото трябва, какво става с него? И той се уморява, нали има и умствена умора? (Има). Да кажем, вие сега тургате най-малко 4 години, за да свършите университет. Считам това е много усилена деятелност. Трябват най-малко 14 години, какво ще научиш ти в 4 години? Сега има 7 или 8 години за гимназията; тогава, ако е 14 години за университета, за прогимназията колко трябват? (2 по 14 - 28). 28 и 14 са 42. Сега ще дойде възражението, математическото и геометрическото възражение – ще остареем. Но законът е, когато се продължава периодът на учението, продължава се и животът! Ако трябват 14 години да свършиш университет, ти ще продължиш живота си. Но винаги продължавайте. Имате един идеал, не поставяйте време на вашия идеал, аз за догодина искам да постигна нещо! Никога не тургайте за идеала си един срок! Вие не тургайте в ума си време. Постижение на идеала има, но за да се реализира един идеал, то е невъзможно. Например реализирането на музиката, един музикант да е толкова изкустен, може ли вие да направите един цигулар едновременно да свири на 4-те струни? Не може. Значи трябва години да учи. Ако може да се научи да свири, той трябва да има такава светкавична бързина. Може, това е само твърдение пак. (Математически може да се докаже, че е възможно). Е, разбира се. Всяко нещо, което не е реализирано, как го казвате? Кои неща съществуват? Които се реализират. Всяко нещо, което се реализира, то съществува; а всяко нещо, което не съществува, нереализирано е. Тогава, ако не съществува, къде е? Къде са точките? Една точка къде е? Нали точката се намира някъде. Къде се намира точката? Точките съществуват някъде. Точката, това е линията, това е съществуването на точката. Линията сама по себе си не съществува, съществува точката. Дължината на линията, това е животът на точката. Дължината на квадрата и широчината на квадрата, това е пак в друга степен животът на точката. И кубът, това е пак животът на точката. Линиите и в първо, и във второ, и в трето измерение сами по се-

бе си не съществуват. Съществуват само точките. А сега казват правата линия е нещо реално. Но правата линия сама по себе си съществува ли? Съществува нали? (Да). Правата линия не съществува. Правата линия това е отношение на две точки. Отношение, но има една проекция. Съществува тази права линия доколко време може да съществува тази права линия? Ако аз взема, че с една гъба изтрия всичко писано на дъската, вие казвате, тази права линия ***АБ*** съществува, нали тъй. Ако взема една гъба, че изчистя хубаво книгата, къде отиде правата линия? Защото съществува това, което не може да се изличи! Това е съществуване. Това, което може да се изчисти, то е относително съществуване, то не е реално.

Кои неща наричате вие реални? Но сега законът е друг. Следователно, ако тази права линия представлява милиони от точки, които същевременно се движат в една и съща посока, по този закон не съществува само една точка в пространството. В реалния свят съществуват милиони точки. Представете си, тогава че милиони точки се движат в една и съща посока, какво ще образуват? (Линията). Тогава тази линия е реална вече. Казва се, това движение е завзето от едно разумно същество, тази линия е реална; но когато тя представлява само един извървян път от една точка, тя е относителна реалност. Сега ако вие тръгнете в пространството; ако ви кажа, можете ли да намерите този път, преди няколко милиони години, оттам дето е минало слънцето. Нали слънцето се е движило? Или да ви дам друго сравнение, някой параход, който е минал през великия и тих океан преди един месец, може ли да намерите пътя, дето е минал? Оставил ли е някой следи. Все таки е оставил някой следи. Следователно всичките заблуждения на хората произтичат от това, вие считате нещата реални, които не са. Вие считате една права линия, едно постижение в живота си; или че не сте постигнали всичките неща, които вие не можете да реализирате. Те са неразумни. Само неразумните неща в живота са непостижими, а всичко разумно е постижимо! Следователно, може да питате, кое е реално? Това, което е постижимо, това е реално! А непостижимите неща кои са? Неразумните неща.

Да допуснем вас ви пущат в пространството да създадете една земя. Н. пращам тебе, ти можеш ли да създадеш една земя? (Без условия не мога да създам). Нямаш знание, а ти това знание да създадеш един свят го нямаш. Това е неразумно, да те пратя там, ти можеш да седиш с милиони години. Но да допуснем, че ти имаш всичкото знание, как се създава един свят, една вселена, тогава? (При тези условия ще създам една земя). Мислете трезво. Сега пренесете закона. Вие вървите по пътя на една философия на гръцката школа на софистите. Но не всякога една лоша постъпка произвежда лоши последствия и не всякога една добра постъпка произвежда добри последствия, има и обратни резултати: лоши постъпки произвеждат добри последствия и добри постъпки произвеждат лоши последствия. На земята е така. На земята има такива отношения. Щом дадеш на някой човек сто хиляди лева звонкови и видиш го след време той започне да яде и пие и почва да се напива; докато нямаше пари, той беше трезв човек, а сега накривил шапката и пие. В тебе имаше едно добро желание, казваш, да ходя да се уча. Виждаш го сега яде и пие, ти го набиваш на общо основание и след това ти го видиш, той станал доктор. В Америка минава един слаб студент, ходил той да гледа един от тези пиджулисти, от големите, че му ударили една плесница и студентът се повалил на земята. Но се засрамил добре. Искал да си отмъсти, но не могъл да го нареди. Защото ако рече да му говори още една дума, ще получи още една плесница и ще се прекамбури на десетина метра. Той почнал да се учи и най-после той развива повече сила от първия и след 10 години той го намира при едно друго положение. Този господин, който му ударил една плесница, дигал един кон и едно конче на ръцете си, а пък този студент хванал и с едната си ръка, и дигнал и този, който дигал коня, и кончето, той дигнал и него заедно. Тогава този попитал за името (на) този новодошлия. Аз съм, казва, онзи студент, на когото ти удари една плесница и се повалих на земята. Този казва: Сега те признавам, че си ми учител по сила! Това иде от плесницата. Сега питам, кое е вярно? Това реално ли е? Може да е анекдот, предположение само. Възможно е. И действително от чисто

научно гледище това се дава като факт, съществува. Но са неща възможни. Да дигнеш един кон и едно конче, много ли е? Някои ще кажат, може, верни неща са. Та има ангели толкова силни юнаци, той по някой път някоя планета като нашата земя, той я вдигне и като я хвърли, тя си навакса пътя. Съществува едно сътресение. Тогава учените хора си обясняват научно, те казват съществува някакво си влияние или някои далечни слънца. Но ако аз кажа, че някой ангел се е проявил, поиграл малко, знаеш ли с каква бързина е подигал тази земя? Ще кажете, това е невъзможно. Понеже ние ще представим този ангел каквито сме ние. Защото, ако вие идете при мравите и питате там какъв е човекът? Те ще кажат, като нас, такъв чешит трябва да бъде като нас и ще си представят човека като мравя. И ще кажат действително, може да дига толкова, колкото и ние дигаме. И ние никога не можем да си представим един предмет по-голям от нашето съзнание. Някой път ние мислим за Бога, че е създал света, но като си представим Бога, ние пак си го представяме като нас. И някой път казваме, възможно ли е той да създаде света в такава форма, каквато ние си представляваме? То е невъзможно. Това ние крием, но това се разбира. В такава форма не може да се създаде светът, то е само една проява.

Та казвам, трябва да имате една философия: ВСИЧКО Е ВЪЗМОЖНО! Всичко е възможно само за разумните условия на живота. В света само разумното е възможно! Неразумното е невъзможно. И всички разочарования, които ние претърпяваме в живота, това е, че се стремим по пътя на неразумното. Следователно, изправяй пътя си! Виж обекта, към който ти се стремиш, разумен ли е? Щом е разумен, върви; щом е неразумен, този път е непостижим. Това трябва да знаете като една математическа аксиома! Сега какво искате да постигнете. Кажете ми сега да ви покажа един път на постижение. (Знание). Та знанието е един товар. Мен ако ме попиташ и ако аз тръгна за едно голямо пътешествие от света на реалността тогава бих поискал да ми дадат само една кибритена клечка, която тежеше една сто милиона част от милиграма. Да я туря някъде и да тръгна в пространството с тази клечка. Ако дойдем на земята и хората не ме слушат,

ще кажа, или ще ме слушате, или ще запаля целия ви свят. И тогава, ако намеря един такъв свят като земята и не ме слушат, като цъкна ще запаля всичкия въздух и ще превърна цялата земя като слънцето и всичките тези хора на какво ще се превърнат? Ще светят като светии. Представете си сегашните учени хора как могат да докажат, че земята се е запалила? Че станало някакво сблъскване с другите планети, усилила се деятелността на слънцето. А пък аз казвам, един ангел, който носил една клечка, която е тежала една сто хилядна част от милиграма, е запалил. Тогава учените хора ще кажат: Възможно ли е това? Е, това е знание! Имаш една клечка, която съставлява една сто хилядна част от милиграма, да знаеш как да я хванеш. Аз ще ви задам друг един въпрос. Колко тежи една ваша добра идея? Казвате, схванах една добра мисъл. Как я схвана? Да кажем имате една идея. Как я схващате? Разправям ви математика, казвате: Разбрах! Или схванах! Де си го схванал? Значи, могат да се схванат нещата.

Та при това съзнание нещата са нереални, тъй както сега, понеже считате нещата, че са нереални, имате едно противоречие в съзнанието. Да допуснем, че седите наблизо при един обект както нашата земя. Но от тази земя виждате малко от нея. Но колкото повече се отдалечават нещата, стават по-видими, очертават се границите; но ако се отдалечите на едно разстояние, колкото месечината, тогава ще видите половината от земята. Но колкото се увеличи кръгът на вашето зрение, какво става? (Предметът се намалява). Отдалечава се. Но щом един предмет в едно отношение става ясен за нас, този предмет се отдалечава от фокуса на нашето зрение или отдалечава се от нашето съзнание.

Следователно, сега непостигнатите идеали са идеалите, които са при нас; непостигнатите идеали са при нас по-близо, а постигнатите са по-далече. Според вашето схващане как е? Че постигнатите идеали са по-близо. Аз твърдя обратното: Постигнатото е по-далеч. НЕПОСТИЖИМО Е ПОСТИГНАТОТО, А ПОСТИЖИМО Е НЕПОСТИГНАТОТО. Тогава как е? Постигнатото се отдалечава от нас, а което е непостигнато, то е близо при нас. В какво седи софизмът? (Това е

игра на думи). Игра на думи е следующото, тук в София се случва, един казва на друг: Дай ми два лева на заем. – Лесна работа, тръгват и двамата, дохождат при лъвовия мост и той му казва: Ето два лъва. Тогава този казва, извинете такива лъвове не искам, от по-дребните, тези са много големи. Хубаво. Допуснете сега това е шега, но да допуснем и другата страна, че това са два лъва, направени от злато, както някой паметник. И той му казва: Ето два лъва. Тогава какво ще стане с този пътник? Ще си вземе чука и целия ден ще иска да завладее лъвовете. Но такъв един лъв какво могат да направят най-първо? Могат ли да го откраднат? Най-първо той ще отчупи нектите на лъва от това злато, но все таки ще има едно желание да завлада и повече, ако е от злато, ако има такова съзнание за ценността на златото, пък ако няма такова съзнание за ценността на златото. Защото за нас златото е ценно, доколкото съзнанието е будно. Ние оценяваме златото, доколкото ние имаме отношение към тази енергия, на която слънцето е представител.

Та сега основната идея, науката е да ви служи или науката е един метод в живата природа за реализиране на нашите идеи. Всяка една идея може да се реализира някъде и по някакъв начин, каквато и да е. Следователно, ти трябва да знаеш условията, при които твоята идея може да се реализира. Всяка една разумна идея може да се реализира. Да кажем, станеш сутрин, искаш да станеш ученик или искаш да станеш музикант, или естественик, ти ще намериш разумните условия, при които твоята дарба може да се развива. Не трябва да си фантазираш; защото какви свойства има фантазията? Какви са едни от качествата на фантазията? Кои планети дават тласък? (Луната). Тъй луната и защо другите планети не дават фантазия? Как тъй луната дава фантазията, а другите да не дават? Слънцето създава ли някоя фантазия? (В един случай дава щестлавие, човек да се мисли повече, отколкото е в същност). На фантазията главно луната действува. Сега луната като създава в нас фантазията, тя знае ли това? Сега да ви принеса отношението. Допуснете, че един богат човек носи една кесия в джоба си и съзнава, че е златна. Кесията е доста красива, има около де-

сетина кила звонкови. Ти като видиш тази кесия, какво ще се създаде у тебе? (Да я имам). Кесията знае ли в същото време, че ти искаш да я имаш? (Не знае). Но онзи, който носи кесията, той знае ли? Той почва да чувствува това; най-първо той вижда, че има някой отподире му, върви и взима стратегия. Може да има някой друг, който си въобразява тази фантазия. Та казвам, трябва да има някой на месечината, който знае. Е, кой е той? (Който носи месечината под мишница). Месечината си има свой ангел. Това е онзи ангел, който напълва месечината и той е, който създава въображението. Той знае и като погледне едно разумно същество, което върти месечината. В същност това същество е слязло от небето и е дошло до това разбиране, да забавлява земята. То седи и си играе с месечината и забавлява земята. Тук хората са деца и то я върти ту на едната страна, ту на другата страна – играе си. После ги пита, вие доволни ли сте? Това е една хипотеза, една теория, която няма никакво съществувание. Психологически този въпрос е прав, че месечината създава фантазията. Но тъй както я виждаме, в нея няма това съзнание. Не може един предмет да създаде в нас това, което той няма! Да допуснем, че вие вземете две яки тела, които се сблъскват, какво ще се образува? Ще се образува топлина, нали? Ако два предмета се движат в същата посока и с еднаква сила, може ли тогава да се образува топлина? (От триенето на предметите с въздуха може да образуват малка топлина, но самите предмети не могат нищо да принесат за топлината). Тогава психологическите разсъждения, колкото и да е тънко това пространство, тази материя, нашата земя, която се движи в етера, от това движение тя добива част от своята топлина. Земята добива топлина от етера. Понеже всяка една частица, всеки един атом, всяка молекула и всяка една частица възприема топлина от етера при това движение вътре; тогава тази топлина се предава, събира се в едно и се образува топлината на цялата земя. Земята постоянно черпи от пространството, не само от слънцето, но има известна топлина и отвънка, но същевременно земята си има и собствена топлина, която се образува от собствените частици, като се движат в етера.

Тогава онзи човек, който има идеал, по същия закон, че той има стремеж към някоя идея, за да придобие топлината, в него става стълкновение. А в какво ще образуваш тази топлина? В едно статическо тяло. Тогава ние ще забележим, че има повишение на температурата. А в едно живо тяло или същество, какво ще забележим, освен че неговата температура ще се увеличи, но и неговите желания ще се увеличат. Щом съществуват желания, това същество, в проекцията на неговото движение е по-силно. Щом изгубим своите идеали, какво става? (Ние изстиваме). Изстиваме и тогава казваме, всичко ми се отще. Тогава какво се изисква? (Изисква се един нов идеал, за да има движение). Тогава колко идеали са потребни на човека, за да бъде нормален? (Най-малко един). Най-малко един, а най-много? (Пак един). Най-малко един, а най-много три. Един идеал на физическото поле – да бъдеш здрав! Един идеал, да имаш добро сърдце и трети идеал, да имаш отличен ум! Три идеали.

Тогава де седи умът? Къде е умът на човека? Посоката, към която се движи човек, е посока на ума. Главата ни къде е? Главата е посоката, към която ние се движим. Човек, който ходи перпендикулярно, стремежът на този човек е нагоре. Ние се движим към центъра на слънцето. И търсим един начин. Посоката на нашето движение е към посоката на главата ни. А краката ни са към посоката, от която ние изоставяме назад. Следователно, главата е начало на движението. Да вземем ***A*** и ***D***, било е време, когато ние сме тръгнали от краката; то е било началото. А сега кой е пътят, който сме изходили? (От краката до върха на главата). Този е целият път ***C***. Допуснете, че имате един ъгъл. Колко градуса е този ъгъл? (90°). От краката, ако тръгнете в пространството до слънцето. Ако теглим една линия от главата си към центъра на слънцето и от краката теглим друга линия, какъв ъгъл ще образуваме? (Много остър ъгъл). Някои от вас са много дребни. (Много малък път са извървели). Сега кои са извървели по-голям път, дребните и учените хора. За да бъдете нормални, не гледайте само тялото си. Най-първо ще гледате дължината на че-

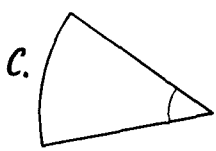

лото, на лицето, дължината на ръката, ще вземете дължината на пръстите, измерете ги. Защото има правилни отношения между лицето и цялото тяло; между ръката и лицето. Ако няма отношение между лицето и ръката, тези отношения не са прави. Не показва колко път е извървян. Ако тялото е правилно, нормално, тогава този път действително от краката до главата представлява път, който ние сме изходили. И един ден, когато човек завърши своето развитие, на какво ще замяза Н.?(На една топка, той ще почне да се движи из въздуха). (Смях). Тогава на тази теория отгоре, земята е валчеста. Значи станала е валчеста, достигнала е своето развитие. Но земята едва сега е достигнала, станала е яйце, размъща се и седи под квачката да се измъти. То е, което в древността я тургат във вид на едно яйце това е от физическо гледище, тогава ще бъде една сфера, отвсякъде той ще може да гледа, ще може да вижда на всяка една посока. Но това не може да се постигне на физическото поле. Но къде ще мяза той на тази топка? Той ще мяза на една топка, но няма да бъде на физическото поле. Вие, астролозите, как представлявате съвременния човек? Астролозите къде поставят човека? Нали вземат тялото на човека и прекарват целия зодиак, от главата му и го опасват наоколо. Значи цялата вселена се поставя в главата; тургат го, като че е господар на слънчевата система, на цялата вселена като едно грамадно същество. Но същевременно те прилагат и друга една скрита идея, че това същество присъствува навсякъде в човешките тела. Космическият човек едновременно присъствува във всичките небесни тела и упражнява влияние. Сега това е вторичен въпрос. Но този въпрос няма практическо приложение. То не може да се доказва. Той е само като една мощна идея, показва силата, към която човек трябва да се стреми. Сега ако някой попита къде е човекът, например къде е Иван сега? (Иван. Тука). Едновременно той е в цялото тяло, но специфично къде е той? Понеже Иван като тръгне, всичко се движи и цялата вселена се движи с него. Понеже в Иван всяко едно тяло на небесното пространство има един представител. Микроскопически в нашето тяло има частици, които представляват всичко, което съществува във

видимия космос. Следователно Иван е цялата вселена в проекция в миниатюр. Тогава питам, къде е Иван? В главата да е? Не е. В гърдите не е; в стомаха не е; в ръцете не е. Някъде е Иван. Той специфично не може да каже. Някой път ние чувстваме, че сме в главата отгоре, а някой път чувствуваме, че сме долу някъде в сърдцето. (Но все таки той има главна квартира). Е, има, има. При старите разбирания трябва ви и друго; със старото не трябва да се опрощавате; старото ще го турите под краката си, новото – над главата си, а реалното ще го турите в сърдцето си! Идеалните неща над главата си от горе. Да има нещо, към което да се стремите. Не така буквално, но онова, което реализираш, то е психологическо явление. Всяка една мисъл, всяко едно желание, което искам да реализирам, трябва да го турна в сърдцето си. Ако ти не вложиш нещо в своето сърдце, не вложиш нещо в своя ум, не вложиш нещо добро в своя ум, щом не вложиш в сърдцето си една добра мисъл, тя не може да влезне и в ума ти; а щом влезне в ума ти, тя ще влезне и във волята ти. Нещата, които не може да съпоставите в сърдцето си и не можете да съпоставите в ума си, във волята си те остават нереализирани. Една добродетел, ако не я съпоставиш в сърдцето и ума си, във волята тя остава нереализирана. А нереализираните добродетели какви са? Вие можете да направите един опит, той е следующият. Да кажем някой от вас е болен от треска, три години сте страдали от треска, да вземем крайния резултат и най-после вие се обещавате, че ако аз оздравея, тургате си една идея, ако се освободя от тази треска, посветявам живота си за едно голямо добро. Няма да се мине дълго време и вашата идея ще проработи – вашата треска вѣднага ще се махне. Щом турите реализирането на вашата добродетел в себе си, тази идея ще произведе едно здравословно състояние. Идеите, които трябва да се постигнат, веднага трябва да произведат едно здравословно състояние. Всяка добродетел, която произвежда едно здравословно състояние, тя е постижима. Някой ще каже, какво ще ме ползува, ако аз искам някоя идея? – Ще бъдеш здрав. Второто ще започнеш да мислиш хубаво, трето ще ти е приятно на сърдцето. Казваш: Мечта. Само мечтите са реални рабо-

ти. Когато човек мечтае, е по-хубаво. Има ли по-хубаво нещо от мечтанието? Седиш запример и си мечтаеш, че си богат, да имаш палат, да бъдеш учен, философ, да се разхождаш по своите светове, а като се върнеш, виждаш гащите ти скъсани, шапката скъсана, пък си гладен, но пък си весел, мечтаеш. А другият, добре облеченият, казва: Аз нищо не мечтая. Питам от двамата кой е богат? Аз бих купил онзи сиромаха, който мечтае, отколкото богатия. Защото онзи, който мечтае, е по-лек и бих го носил по-лесно на гърба си, отколкото онзи, който не мечтае. И ако ми каже, ти защо не искаш да ми направиш едно добро, ще кажа: Защото ти не мечтаеш. И на кому Господ помага сега в света? На бедните, на нещастните хора, на мечтателите, защото те много мечтаят. Аз наричам страданието мечтание. Казва някой: Побеля ми главата. Той си мечтае. Сега аз да ви изнеса мечтанието запример. Сега вие не вярвате, мечтанието произвежда страдание. Произвежда. Представете си, че вие имате един съдружник. Най-първо мечтаете, че двама с вашата търговия ще забогатеете. Но в съдружника ви се заражда желанието, той да вземе всичко, веднага той ще вземе главния дял и ще остави на вас само малкото. Казвате, защо се трудихме, той взема 9 десети, а на вас остава само една десета и вашите мечтания останаха. Вие страдате, защото сте взели по-малко. И тогава, за да не стане така, какво трябва да бъде? Погрешката е ваша. Щом работите от сутринта до вечерта, направете си сметката и се разделете. Не чакай след 5, 6 дена да направиш сметка. Затова човек трябва да ликвидира. Щом човек почне да страда, значи вие сте мечтатели. А мечтателите могат да постигнат нещо в света.

Сега да ви приведа една такава смешна история. Това е един анекдот. На един учен човек, който ходил да прави своите научни изследвания, един ден се събудило желанието да ходи бос както другите хора, но си натъкнал крака на една игла, та забравил своите грижи и все мислел за иглата. Досега казва, мислех за много важни работи, философски въпроси, а сега мисля как е влязла иглата и как да я извадя. Сега вие ще кажете, натъкването на една игла е едно нещастие, нали така. Отива той при един учен човек, който искал

да измисли една шевна машина, той бил същевременно и хирург, хваща крака и изважда иглата. Казва му: Много ви благодаря, толкова време търся това нещо за машината ми трябва, иглата. Тъй, което причинило вреда на първия учен човек, вторият го направил най-знаменит. Той почнал да шие с иглата. Та казвам сега, психологически аналогията е следующата: иглата, която произвежда във вас едно нещастие, да кажем известна идея е това, за друг човек това произвежда щастие. Ако разбирате този предмет, който произвежда страдание у вас, той ще ви причини и щастие. Да кажем някое страдание дошло у вас. Страданието в света се произвежда винаги от живите разумни същества.

Второто положение, което трябва да знаете: никога едно глупаво същество не може да ви причини страдание. Колкото страданията, които това същество ви произвежда са по-големи, толкова това същество е по-добро. Щом то ви мъчи, то си има известна цел. Вземете даже моите пръсти. Ако аз ви стискам или някой друг, какви са неговите намерения в даден случай? Най-после допуснете, че това разумно Същество, Бог, което ви е пратило, ви е хванало с клещите си, дали То ви хваща или някой друг, то е друг въпрос. Вие мислите, че хванал ви е някой и ви стиска с клещите. Така мислите и викате. Но това Същество казва, още го постискайте! Вие пак викате. – Стискайте го още повече! След като ви стиска, у вас ще се роди известна идея. Ще кажете, Господи, не мога да търпя тази работа! Сега защо става това стискане? Направили сте в доброто си някакво отклонение. И това Същество като ви стиска, казва, ще измените пътя или посоката на това движение. Да допуснем във вас се зароди желанието, да направите едно престъпление, дойде ви една болест или си изкълчите крака. Питам, тази болест не е ли на място? Като едно предохранително средство. Или вие сте богат човек, изгубите богатството си, с богатството си щяхте да направите едно голямо престъпление, взема ви се богатството, осиромашавате. За ваше добро е това. Може в даден случай и вие да не го слушате. Или казвате, ще свърша училището по-рано отколкото трябва. Изпъждат ви от университета, пак за ваше добро. След 4, 5 години пак ще влезнете.

Ще кажете, изгубих толкова време. Че как си го изгубил? Ти времето в джоба си можеш ли да го носиш? Я, О. кажи, ти как губиш времето? Тогава донеси ми изгубеното време, аз ще го купя. За един изгубен грам от времето аз ви предлагам сто хиляди. Кой от вас, който е издържал изпита, е спечелил нещо? Може като идеш в киното да е дошла една хубава идея. И ти спечелиш. Според новата философия, нещата, които са станали, те са добри. Дали вие ги чувствате или не, по същество те са добри. Това, което става, това е добро, каквото и да е то. Не може в човешкото съзнание ти да имаш две понятия. Може то да не съвпада с твоите мисли, то е друг въпрос. Да кажем, ти падаш, нараняваш се; за добро е. Извеждат те от училището, за добро е. Умираш. – За добро е. Като умре някой, то е като човек, който отива да си вземе своето наследство. Ако онзи, който е умрял, отива да вземе едно голямо наследство и да се върне пак на земята, питам, какво лошо има да умре човек? Зависи как гледа човек. Но казвам, във вашия ум, хората на новото, вие трябва да считате всичките положения, които са станали, не които ще станат, за тях не говоря, всяко положение, за което ти си употребил всичките си усилия, че то е станало, може да е нещо, което тебе не ти е приятно, но ти кажи: То е за добро! Може да не ти е приятно, но ти кажи: ЗА ДОБРО Е! И който философ каквото обяснява, ти кажи: Това е най-доброто! Ти доброто ще видиш после. А не това, което не е станало; това, което не е станало, ти ще гледаш да го избегнеш, но след като си употребил всичките усилия, че е станало нещо, кажи: Това е най-разумното. Защото това разумното, ако не беше добро, не би го позволил Бог. Бог не би позволил да станат неразумни работи. Но доброто всякога става. Някой път не си съгласен, понеже има някои неща, които не са станали. Те са други въпроси. Ти не си съгласен за онова, което не е станало. Например, аз говоря на някого тъй: Ти можеш да изгубиш богатството си. Той си понабръчка челото и казва: Не, не. Аз не искам да го изгубя! Но той е изгубил вече богатството си, тогава? Загубата, то е само една идея, то е едно временно състояние. Ама ако тебе те уволнят от една длъжност и те назначат на по-висока длъжност, какво си

загубил. Бил си разсилен в университета, а след това те назначат секретар при декана. Кое е по-хубаво? И най-после те назначат помощник на професора. Как се казва тази длъжност? Асистент. Е, кое е по-хубаво? Секретар или асистент. След като станеш професор, какво може да те назначат? (Министър на просветата). А след като станеш министър, тогава? (Затвора). Ако идете в Америка, там всеки проповедник се нарича министър. Той казва: Аз съм министър! Та казвам, след професора какво иде? Професор да изповядаш едно учение. Сега Иван е професор. Ако изкараме Иван на дъската, да разправя нещо, той ще почне да изповядва нещо, ще разправя за нещо. Ако той не разправя, може ли да бъде професор? Ако не държи лекция, може ли да бъде професор? Казват отличен е той! Но ако не беше учена глава, професор можеше ли да бъде? Значи под думата професор, разбирам един човек, който разбира основно предмета си. Той е на първо място. Да допуснем един професор разправя за произхода на златото, как е излезнало, изучава минералогията, а другият свързва този професор, който знае как се произвежда златото. Тогава кой професор ще турите, че знае повече? Който знае историята на златото, или който знае да прави златото? Който го прави. Тогава ще пренесете вий въпроса тъй. Ако ти си един професор на мечтанието и ако си един професор на реалното, каква е разликата? Кой е на незавършените работи? Професорът на мечтанието. А професорът на реалното? (Туй, което става). Това, което той може да направи. Тогава при кой професор вие ще следвате? (При втория). При втория.

Та казвам сега, в новата посока, тъй както сте млади, вие имате една философия, тази философия в света е философия, в която хората остаряват. Вие бързате да завършите университета, учите 10, 20 години и ви се отще. Казвате, празна работа е това. Не е така. Свършил си университета, влезнала е някоя мисъл в ума ти. Ти гледай да достигнеш реализирането на тази твоя мисъл. Запример, каква трябва да бъде крайната идея, която трябва да имате? Не края, но крайната идея, постижимата идея. Тогава, след като добиете този максимум способности, второто положение. Така е в

природата. Ангелите са минали по същия път, който хората сега минават. Колко с голямо търпение са учили те! Но всинца вие трябва да дойдете до едно благородно чувство. Да кажем вие сега се смеете за нещо. Какво показва психологията на смеха? От какво произтича смехът? Когато човек се смее, какво показва? (Има силни контрасти). Да. Но в какво седи добрата страна на смеха? (Става по-интензивно кръвообращение). Разширение има. А без смях кои неща са? (Нещата, в които няма живот). Представете си един живот, който се смее, и друг живот, който не се смее. Тогава каква разлика има между смеха? Когато един човек се усмихне малко, ти едва забелязваш, значи той вижда някой контраст. Винаги в смеха има контраст. Как се определя смехът? Мускулите на лицето се изменят, става едно подигане на мускулите на лицето и всичките ъгли вземат друго положение. А при скръбта имаме обратното, устата вземат пак друго положение. Сега я ми представете скръбта. Трябва да ви разсърдят. Смехът съществува у човека. В човека има едно чувство на смеха. То се намира горе на челото от двете страни. У някои смехът е по-развит, отколкото у други. Но ако ги сравним, Н. се обезсърдчава по-малко, а И. се обезсърдчава по-дълбоко. Всички хора, които се смеят, по-малко се обезсърдчават; някои хора се обезсърдчават по-дълбоко, а някой по-малко. Отишли двама и двамата имат несрета в живота си. Единият шегаджия се среща с друг, пита го къде отиваш? – Отивам да се давя. Защо? – Не ми върви нещо. А ти къде отиваш? И аз отивам да се давя. Та онзи смешникът казва на другия: Съблечи си дрехите, с дрехи няма да потънеш във водата. Тогава онзи го разсмял, казва: Я да оставим да се давим, ами да се окъпем хубаво. Окъпват се двамата и излизат. Та този смешникът спасява другия. След като се окъпват, водата произвежда известна реакция върху тях и онзи го хваща, и го завежда някъде, питат ги: Къде ходихте? Ходихме да се давим, пък разбрахме, че е по-хубаво да се окъпем, отколкото да се давим. Някой път отиваш да се давиш, кажи: Съблечи се, с дрехи не се дави. Това е да видиш комичната страна. Някой път разсърдил си се заради нещо. Тогава с дрехи отиваш да се давиш. Кажи: Чакай

де, съблечи се малко. Направи си една малка смешка на себе си. Защото ти или друг, то е все същото нещо. Защото никой не се ражда така сериозен. И кой как се роди, все се смее. Вие не сте забелязали как се ражда детето? То се засмее. Кога в живота има смях. Смехът е първото нещо. Щом се роди детето, то се засмее. Засмее ли се това дете, в него има въображение. Щом се засмее детето, то живее. Не се ли засмее, то неговата работа е свършена, то е мъртво. Мъртви деца никога не се смеят. Роди ли се засмяно детето, човек става; роди ли се и да не се засмее, то човек не става. Затова, всеки, който се роди и се засмее, той разрешава лесно работите. Аз гледам вчера тук минава една сестра, има един кавалер тук (едно голямо черно куче) тя мисли, че той иска да дави друго едно малко куче и го ритва с крака си. То се нахвърля и я захапва за ръката, хваща я и за крака и. Аз ѝ направих едно малко пречистване и казвам да не бута с крак, да вземе някое дърво. Та и чорапът ѝ се съдрал. Тя иска да помогне на едно малко кученце, пък то няма нужда. Аз се засмях малко. В ума ми дойде малко смях. Аз виждах в голямото и малкото куче цяла една търговия, тя отива при него, но то и скъсало чорапа. Казвам, какво става? — Ухапа ме кучето. Казвам: Бъди внимателна, тъй не се бута кучето, 4, 5 души има тука, които той е нахапал. Тя казва: Аз разбрах това. Та казвам сега, има известни примери в живота, вие можете да схванете нещата в комичната им форма; а и комичните неща вие можете да схванете трагично. Имайте една ясна представа за нещата, които стават в живота, защото друго яче комедиите ние ги тургаме на мястото на трагедията, а това е трагичното. Затова казвам, имайте ясна представа за нещата, които стават в живота. Каквото става в живота ни, то е за добро. При това имайте един идеал, не се отклонявайте от него! Искаш да станеш музикант, нямаш пиано, ходи тук, там, както сега И. прави. Ама може да ти се смеят. Може. Може да не е по гамата на Бетховен или Бах, но може да бъде.

Сега разбрахте основната идея. Защото друго яче вие ще дойдете до едно положение, ще кажете: Няма благоприятни условия. Средства няма, тъй както сега е нареден животът.

Този път, който сега минаваме, той е най-добрият път заради нас, по-добър път няма. Ако този път не можете да изходите, щастливите пътища не можете да минете. Най-първо ще минавате през реки, ще хвърлите лачените обуща и ще прегазите реката. Може дъното да е ниско. Има едно, много хубави неща има. Хубавите неща така са премесени, приятните и неприятните. За умния човек всички неща имат отношение, а онзи, който не разбира нещата, за него нищо няма отношение.

Това е сега за онези от вас, които разбират. Та основната мисъл тя е: Всичко е за добро! Гледайте да вярвате и като вярвате, да се насърдчите и да работите. Не да се обезсърдчавате и да казвате: Няма какво да работим. Всякога има какво да работим. Всякога трябва да работите. От нищо нещо можем да направим. Ние се нуждаем от хора, които са творци. Може от своите условия да създадете нещо. И всеки от вас може да създаде. Засега земята на ръката си не може да носите. Каквото да ви се случи, ще кажете: Всичко е за добро!

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

8-15 ч.с.

СЪОТНОШЕНИЕ МЕЖДУ РАЗУМНОСТТА И СВЕТЛИНАТА, СПАНЕ И ТЪМНИНА.

X година
32 школна лекция на 1.мл.ок.клас,
17 април 1931 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

Тайна молитва.

Кажете основната мисъл на миналата лекция. (Всичко разумно е постижимо!)

Сега мислите ли,че разумното за един човек е разумно за друг?Мислите ли,че разумността за един човек е разумност за другиго?

Сега ако направим едно твърдение,казвам: Разумно е да ходи денем човек! Следователно,неразумно е да ходи вечерно време. Тогава какво заключение може да се извади? – Всички,които ходят вечерно време,какви са?Изваждам друго заключение сега; че това,което не позволява вечерно време да се ходи,то позволява да се спи. Следователно,всеки, който спи вечерно време,е нормален човек,и всеки,който не спи вечерно време,е ненормален човек; който спи вечерно време,е разумен,а който спи денем,е неразумен. Сега какво отношение имаме за онзи,който спи,в математическо отношение да си го представим. РАЗУМНОСТТА ИМА ОТНОШЕНИЕ КЪМ СВЕТЛИНАТА. Р. С. А спането има правилно отношение към тъмнината. Тъй както разумността има правилно отношение към светлината,така спането има отношение към тъмнината. Следователно,ако вие имате отношение към светлината,спането има отношение към тъмнината. Тогава тези две положения на човека: СП – Т. и Р. : С. Какво разбираме под думата спане?Де е неправилността на това положение. (при спането имаме оттегляне на съзнанието). Сега според теорията на г. Михалчев,може ли съзнанието да се оттегли?Не може. Накъде ще се оттегли съзнанието? Щом се оттегли,то е материално,а материалните

работи не са реални. Ремкианство е това. Каква дума бихте казали вие? Някой път казват загасване или потъмняване на съзнанието.

Да обясня вашата идея, отклонение на съзнанието. Представете си, че ***А***. е лицето, което е заинтересовано, нали. То има да срещне лицето ***В***. Обаче така се изменят условията, че трябва да го срещне вечерно време. Така се поставят условията. Представете си, че условията са такива, че не е било позволено те да си говорят да се опознаят. Лицето ***А***. си носи фенерче, следователно, когато се приближи лицето ***В***., той ще насочи светлината да го види. Какъв ще наречете вие този процес? – Чрез светлината да познаете лицето. Представете си, че това първото лице, за което вие насочвате своя фенер, се преследва от друго едно лице ***D***. След като осветя със своето фенерче лицето ***В***. и иде след него лицето ***D***. какво ще направи лицето ***А***.? Загасва своето фенерче. Защо го загасва? За да го спаси. Значи отклонение не на съзнанието, но отклонение на светлината, която дава възможност на ***В***. да премине. В същото време, щом се загаси тази светлина, това същество ***А***. какво си има? То си има едно капаче н.м. и загася светлината. Допущам, щом вие обичате някого, вие говорите с него, искате да му разправите нещо, да му обясните нещо. Значи, говоренето е светлина! Щом не го обичате, вие затваряте светлината и мълчите, не му говорите. Отворен ще бъдеш пред приятелите си, а затворен ще бъдеш пред неприятелите си. Защо? Отваряш се там, дето можеш да вземеш нещо. Затваряш се там, дето могат да ти вземат нещо. Нали вие се привличате. Нали казват: Закон за привличането. При кого можете да се привличате? Как обяснявате вие закона. Може ли ти да наречеш едно същество, което те привлича – ***А***. ⟶ ***А***. и какво е другото положение на онзи, който се привлича? – ***В***. ⟵ ***В***. ⟵⟶ ***А***.

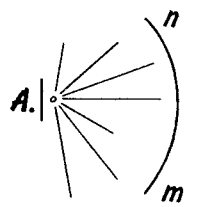

Сега имате ***А***. привлича ***В***. Но представете си, че ***В***. е една форма на круша. Тя седи на едно място. ***А***. е едно малко дете на 10-15 години и ***А***. се привлича от ***В***. Нали, онзи, който привлича, седи на едно място, а който се привлича, той

се движи. Ако едно разумно същество привлича, да кажем, то го привлича, налага му своята воля; но когато една круша привлича едно дете, кой е по-силен – детето или крушата? Тогава как ще обясните процеса. Крушата привлича, тя има силата да привлича. Но привлича, при какви условия? Щом круша няма, тогава детето не се привлича. Но същевременно ние допущаме, че някой си пита, може ли крушата да привлича едно дете, което няма желание да яде круша? – *Не може. Следователно, когато вие казвате:* Законът за привличането е закон на свобода. Ти не можеш да се привличаш към някого, към когото нямаш желание. Ти можеш да се привличаш от някого, да си под неговото влияние, само когато имаш известно желание, което да съответствува и което ти можеш да използуваш. В дадения случай, когато ние говорим за привличане, ние разбираме обмена в природата на известни състояния или сили. Двама души се привличат по своята мисъл, по своите чувства или по някои други сделки. Та можете да съпоставите, да кажете: Той има привлекателна сила. Сега как се обяснява привличането между две същества. Н-й, имаш ли някоя теория ти? Ако ще разправиш една научна теория, която всички я знаят, не я разправяй, ако ще разправиш някоя нова теория, тогава разправи. (Онзи човек, който има силно развити чувства, и при това префинени чувства, той е способен да привлича другите хора при себе си). Тогава на какво ще уподобите вие привличането? Аз ще обърна сега този префинения човек, който привлича, той мяза на една фуния, *един конус обърнат с острието си надолу.* И тази повърхност е толкова гладка, че кой как дойде все ще иде долу на дъното; откъдето и да дойде, той се привлича вътре. *А.*, който няма да привлича, той какво е? Той е един конус, обърнат нагоре. Следователно, той не се привлича, защото всичко от него се изпразва. Както в привличането, онзи, който привлича, той е долина, всичко се стича при него на куп, а онези, които се стичат, са планински върхове, отдето всичко слиза долу. Тогава привличането и непривличането си мязат по едно. Как ще им турите знаци в математи-

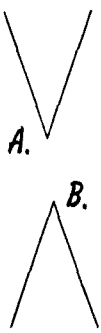

ката? Всякога в един магнетичен кръг има едно спиралообразно движение. В магнетизма винаги има едно течение, едно слизане надолу. Тогава как ще обясните твърдите тела отиват към центъра на земята, а газообразните вещества отиват нагоре. Мислите ли, че тези газове отиват по планините нагоре? (онези газове, които са по-леки от въздуха, те само отиват нагоре). Това са механически отношения. Това е едно материалистическо обяснение. И то е право. Но привличане може да има в правата смисъл само между две разумни същества. Да. Тогава в привличането няма такъв закон, че силният да привлича слабия. Обратен е законът. Слабият може да привлича толкова, колкото и силният. Нима мислите, че детето не привлича своята майка, когато седи в люлката. Когато то плаче в люлката, то привлича своята майка; после когато то пъпли, и майката седи, тя го привлича. А когато то е в люлката, то заплаче и то привлича майка си. Та в привличането има едно разумно отношение. Има разумни отношения, които съставляват някои препятствия. Защото, щом се каже, че се привличат някои тела, ако привлекателната сила не е разумна, тя може да се превърне на едно насилие. И всичките сили в света, които минават в род на насилие, те са загубили своята разумност. Кое е силното в света? Що са физическите сили? Всички ония сили, които са загубили своята разумна сила, са станали физически сили. И ако всичко в човек стане физическо, то е мъртво. Ще има един процес на сгъстяване, но има и един процес на втвърдяване. Процесът на втвърдяване е неразумен процес, но сгъстяването, в него има разумност. Допуснете, един човек може да е разумен, но когато му плащат. Туря една примка от въже за врата на някого, когото бесят, като го намазва, прави го мазен, нали така. И казват за него: Той е разумен. Питам, един човек, който беси друг един, има ли разумност в това? Казват, той бил майстор за примки. Но питам де седи разумността да се направи една примка, да се удуши един човек? Питам тогава другия въпрос: Де седи разумността в един сарказъм, с който може да се обиди един човек? Сарказмът е един остър нож, с който ще ви бодне някой. Та трябва да седите на известна дистанция, защото он-

зи, който говори саркастически, казва, ако ти не пазиш своите отношения, аз малко ще те дразня. И трябва да знаеш тогава, че този нож може да влезне и по-дълбоко. И в умствено отношение има един сарказъм. Кажете ми един сократовски сарказъм или платоновски, или аристотелски сарказъм. Дайте ми един религиозен сарказъм, или един обикновен сарказъм, който минава. Казват за някого, той е толко голям герой, че се образуват свещи под носа му.

За всинца ви науката трябва да бъде наука за изправление! В науката има едно отклонение на съвременните хора от онова естественото положение. Та цялото човечество се намира в едно неестествено положение. Всичките положения, всичките състояния на човешката душа, на човешкия дух не се намират в едно разумно съпоставяне. Може в живота да се намират в едно хармоническо състояние. Някой път сарказмът произтича от едно неразположение. Всички ония хора, които имат сарказъм, всякога у тях ще намерите киселина. Онези, които имат изобилно киселина, тя произвежда сарказма; а всички онези, които имат повече сладчина, у тях пък произтича обратното. Как наричате вие сладкодумните хора? Да бъде човек сладкодумен, той трябва да има градини, сокове. Сладчина трябва да има, мекота трябва да има. Някой път може да си направите много хубав сироп. Тъй ако си вземете малко меден сок, може да ви дам една рецепта за меден сок: вземете три лъжици такива чайни, да турите в една чаша вода от 250 грама, да размиете този мед хубаво и след това да вземете винен сокоцет, и да турите една лъжичка чайна вътре в меда, и водата, става нещо хубаво. Като смесите меда и киселината, става нещо хубаво разхладително. Та понякой път човек трябва да впрегне своя сарказъм, да го тури в мед, за да върви работата. Друго яче той разяда и дълго време сарказмът се превръща в една отрова. Та едно песимистическо състояние се дължи на сарказъм. На всичко гледа мрачно, саркастично, казва: Животът няма смисъл, това няма смисъл, онова няма смисъл. За него всичко е мрачно. Или той не вижда живота, тъй както трябва. Та казвам сега, тази сутрин, които имате повече оцет, ние купуваме оцет. И които имат по-

вече захар, и захар ни трябва. Образуваме производство. Които имат повече захар, вече имаме нужда от него. Имаме бюджет, образуван за купуване на органическа захар, а тази е обикновената захар.

Добре. Каква е основната идея? Каква беше основната идея? Съотношение на разумността към светлината и спането към тъмнината. Спането значи е към тъмнината. Тогава имаме още едно движение; при светлината какво е движението? При светлината имаме движение, а при тъмнината какво имаме? (покой). Тогава при светлината ти не можеш да спиш. Ако тогава човек спи денем, какво е неговото състояние? Онези хора, които спат денем, са болни, анормални, а които спат вечерно време, са нормални, нали тъй. Тогава понеже движенията на светлината... Онези, които се движат денем, те са здрави. А онези, които се движат вечерно време, какви са тогава? Болни хора са. Щом залезе слънцето, това е вечерно време – вечер е. Ние не говорим за физическия ден и физическата нощ. В психическо отношение нощ всякога се нарича, там, дето няма никакъв център, няма светлина. Всеки един живот, който няма свое слънце; допуснете, една планета се движи в пространството, без да има свой център; движи се в далечното пространство, тя е в нощ. Всеки човек, който минава своя живот без някакъв идеал, той е нощ, всичко в него е разбъркано. В неговата душа, всичко е неопределено, това е нощ. При сегашните отношения на нещата, то е само привидно така; но под думата нощ разбираме, няма условия. Тъмнота е вътре. Тогава казва Христос, има един стих: „Иде нощ, когато никой не може да работи". Защото благоприятните условия са в деня. Всеки един импулс на човека, когато ти светне в какъвто и да е смисъл, ти си в деня. Щом имаш каквото и да е желание, каквато и да е мисъл, каквато и да е постъпка, когато има най-малкия импулс, ти си в условията на деня – има светлина. А когато се изгубят тези условия, ти си в нощта, в смъртта. Денем човек не може да умре! Само нощем може да умре човек. Нали ви се вижда малко противоречиво, че денем не умират хората. Аз ще ви дам един контраст. Може ли водата да замръзва при 100 градуса топлина? Не

може. Там, дето има светлина, смърт няма. Щом човек изгубва живота си, показва, че вътрешните условия са в нощ. Има известна тъмнина, която съкратява живота. Значи, онова, което съкратява живота, не са условията. Отвънка има светлина, но вътре в него някъде в човека има известна тъмнина, която го лишава от живота. Вземете онзи, който се решава да се самоубие. Отвънка едно дете има, което го обича, баща му го обича, майка му, сестрите му, но в него се заражда мисълта, едно безсмислие в живота има тъмнина, и той иска да се самоубие. Питам, ден ли е у него? Не. Нощ е. – Той не вижда никакъв смисъл в живота. Тогава за да го спасите, ако можете да прекарате един светъл лъч в неговия ум; колкото и да е малък, вие ще направите една промяна у него. Вие трябва да спазвате този психологически закон. Някой път вие сами може да създадете един обръч, например чрез постоянните внушения, дойдете до една задача, казвате, тази задача не съм я разрешил. Затова всякога си поставяйте тъй; когато се намираш при каквито и да са мъчни условия, ти кажи в ума си тъй: ИМА УСЛОВИЯ, ПРИ КОИТО ТАЗИ МЪЧНОТИЯ МОЖЕ ДА СЕ ПРЕМАХНЕ. Тури го това в ума си и след това го премахни. Ти казваш, това нещо е невъзможно. Всички неща са възможни в света! Например, казвате: Злото съществува. Но извадете един закон или едно правило: щом е възможно злото, по-възможно е доброто! Щом е възможна смъртта, по-възможен е животът! Щом е възможна глупостта, по-възможна е разумността в живота. Щом е възможна омразата, по-възможна е любовта! Турете така един паралел в ума си. Ако така не мислите, вие искате да станете виден учен човек. Добре. Но още в началото турете какъв именно учен човек искате да станете. Ученият човек може да играе много роли. Той трябва да бъде разумен, да знае да изиграе ролята си. А да станеш един учен човек, за да пренасяш хляб от една фурна на друга. Да кажем, свършил си 4 факултета и после да пренасяш хляб от една фурна в друга фурна хляб, питам, каква ученост има при пренасянето на този хляб от една фурна в друга фурна? Аз бих пренесъл този хляб само при едно условие. В турско време имаше такива симидчии

във Варна, които в кошове носеха симитите си на главата. Имаха си и такива венци на главата, направени от вълна, тургаха ги под таблат и викаха по улиците: симид, геврек! И всички излизаха и си купуваха от тези симидчета. Но казвам, този ученият човек, ако може да прекара всичките най-учени идеи в симидчетата и евреците си, така че всеки, който изяде един симид или геврек, да ги възприеме, тогава този учен човек има си смисъл да носи евреци и симиди на главата си. Но у всички тези, които носят товар на главата си, има една опасност – главата може да се спити. А щом се спитява главата, тогава и най-благородното и идейното, и то се спитява у човека. И в Писанието има едно изречение, което казва: Ще смажа главата на змията. Откъде се смазва главата на змията? Кое е смазване? Ако притиснеш от двете страни главата, това е сплескване, а отгоре, това е смазване. Понеже змията не е употребила разумно силите, които е имала, е Писанието казва: Онзи, Който ще дойде, Той ще смаже главата на змията, и ще я направи да обезумее, да не може да разбира работите. Защото щом човек обезумее, той става безвреден. Та лошия човек ти изведнъж не можеш да го премахнеш. И лошият човек трябва да обезумее. Щом обезумее, няма какво да го съжалявам. Кой казва, обезумял човекът. Питам, ако една пушка обезумее, значи патрони няма. Тогава пушката седи и не е опасна, какво ще съжаляваш човека? Нали тогава е приятна пушката. А ако вие кажете, горката пушка, обезумяла! Ако кажеш, пушката е много умна, тогава какво подразбирате? – Че при тази умна пушка, никой не може да се приближи.

Та казвам, разумните хора или добрите хора, те трябва да бъдат пълни пушки, а лошите хора трябва да бъдат празни пушки, пушки без патрони. Добрите хора трябва да имат пари в кесията си, а лошите хора не трябва да имат ни петаче. Тъй седи законът! А сега е обратното – че парите са влезли в ръцете на лошите хора. И сега виждаме, че добрите хора носят празните пушки, а лошите хора носят пълните пушки, и казват: Бамбачко е! И прави са. Тогава друго средство. Лошите хора трябва да спат, а добри-

те да им вземат пушките, и след това да ги събудят; и тогава ще обърнеш пушката към лошия човек, и ще кажеш: Напред! Той ще дръпне своята пушка и цъква. Няма нищо. Той ще цъка веднъж, дваж, три пъти, празна пушката. А ти като цъкаш и бие на месо! Ако вие не можете на дявола тъй да цъкате, па да го пернете хубаво. Например вие как цъкате на дявола като дойде при вас? Казва се, синовете на този век са по-умни в някое отношение от синовете на виделината, от толкова години са учили, че сега те са станали по-умни. И никога не се осланяйте на това знание, което имаш в себе си! И никога не подценявайте силите на своя противник! И като тръгнеш в живота, вземи всичко предвид! После у съвременните хора обезсърдчението иде лесно. Но обезсърдчението е едно качество само на лошия човек. Обезсърдчението е качество само на лошите хора. И синовете на тъмнината са научили това качество. Те носят една тежест в себе си – обезсърдчението. Той хване един добър човек, тури му го на гърба и онзи върви от подире, и казва: То ще се носи това нещо. Съмнението е едно качество само, пак на тях, но понеже те хванат някой добър човек и му го турат на гърба.

Та казвам, отрицателните неща, те не са свойствени на разумните хора. Те са прибавки, които са дошли от после. Следователно, всичко отрицателно в света ще го повърнеш да иде на своето място. Човек не е роден за злото, за доброто е роден; човек не е роден за омразата, той е роден за Любовта! Омразата е едно последствие, злото е едно последствие, разумният живот е едно последствие. Тъй ще разсъждавате не от вашето лично гледище. Понеже като човек вие сте важен само дотолкова, доколкото вие се съобразявате, с кого? С онзи, първия в света, който създал човешката мисъл и вие трябва да бъдете в съгласие с онзи, който пръв е проявил Любовта в света, защото и добрите, и лошите хора в света се стремят към закона на Любовта. Вземете онези лошите хора се събират на цели тайфи разбойници и там единият защитава другия. Той няма да остави своя другар, те един друг се обичат, той може да е лош, но има една вцепителна сила. Ако загубят любовта си, тяхната работа е свършена.

Лошите хора знаят, че любовта е една вътрешна сила, една вътрешна необходимост. Тогава добрите хора, като дойдат казват: То с любов тази работа няма да стане, любовта все таки изисква една пушка. И аз наричам пушката на човека изисква един отличен ум. Трябва мисълта на човека да е насочена добре.

Сега основната мисъл – трябва да разбирате сегашното положение. Сега казвате: Трябва да се подобри животът ѝ може да се подобри; трябва да станем добри и може да станем добри; трябва да станем учени хора и може да станем учени хора; всичко онова, което човек твърди, може да стане. Но той трябва да разбира законите, при които добродетелтта се развива; той трябва да разбира законите, при които учеността се развива, защото ученият човек само при известни условия може да стане учен; добрият човек само при известни условия може да прояви своята доброта. Ако той не разбира този закон, той постоянно ще има противоречия и най-после ще дойде до заключението, че не си струва човек да бъде добър. Най-първо добрият човек, за да бъде добър, добър е само онзи, който е силен. Добрият човек не трябва да има нужда от външна помощ, щом ти имаш нужда от външна помощ, ти си един болен човек. Трябва да имаш съдействие донякъде, но да не уповаваш на никаква външна сила. Добрият човек се уповава на парите си, на своето имущество, не уповава на някой външен авторитет, даже на знанието си той не уповава, защото това са се средства, той ги носи със себе си и той няма какво да уповава на тях.

Сега пак ще се повърнем на мисълта: всякога човек трябва да се държи във връзка със светлината! Светлината в света е необходима. Допуснете, че сте един човек, дошъл от месечината. От тази месечина, за която сегашните учени хора мислят, че там няма никакъв живот, спал си с хиляди години на месечината и събудил си се по някакво стечение на обстоятелството, и си дошъл до земята. Виждате тази соба тук гори и почвате да разсъждавате: Тази соба от само себе си ли гори или някой я е запалил и дохождате до един извод: на едно събрание хората са се събрали, слугата е за-

палил. Искате да знаете защо се събират тия хора. Някой да им говори. Искате да знаете, какво ще им говори, каква идея ще има и т.н. От последствията на нещата вие ще съдите за причините. Да допуснем сега всеки един от вас е една запалена соба. Питам, кой ви запали? Тази соба може ли да каже кой я е запалил? Кой запали сега тази соба? (Ангел, аз). Защо я запали? (за класа) Защо се събира този клас? Кой ви даде разпореждане? Щом се пали собата, какво се подразбра? Че условията отвънка не са благоприятни. – Студени са. Ако беше топло отвънка, нямаше да има никаква соба. Та ако ние имаме известна мисъл, тази мисъл е потребна, за да се справим с външните условия, на живота с някои мъчнотии. Под думата интуиция аз разбирам мисълта, логическата мисъл мяза на една запалена соба. – Външните условия са неблагоприятни, а отвътре човек трябва да се приготовлява. А интуиция подразбира, че вътрешните условия са се подобрили. Тогава мисълта не върви по същия логически път. Интуицията казва: Аз това го зная, но как? Това не можеш да докажеш. Срещнеш един човек, казваш: Този човек не е добър. Отгде знаеш? Тъй го схващам. Ти с него живял ли си? – Не съм живял. Но по логическия ред на нещата, този човек сто пъти ме е лъгал, аз не му хващам вече вяра. А онзи по закона на интуицията казва, тя казва, този е толкова лош, че сто пъти може да те излъже. И едното е вярно, и другото е вярно. Та казвам сега: В сегашното положение науката трябва да ви служи като едно средство, да ви въоръжи, да се справяте с тези противоречия, които се раждат в живота ви. И ако не знаете как да се справяте с тях, много пъти ще имате големи страдания. Защото една мисъл в живота може да ви спъне. Ако вашата наука не може във време на мъчнотия да ви помогне, тогава защо ви е тя? Разбира се, ние не можем изведнъж да разрешим всичките задачи; ако спазвате едно положение: всякога дръжте тази вътрешна връзка със светлината и не позволявайте никаква тъмнина да се вмъква в ума ви. Едно от правилата: абсолютно никаква тъмнина не допущайте! Тъмнината ще бъде отвънка. Какво другите хора мислят, то вас да ви не засяга, но онова, което вие мислите в да-

ден случай,то е най-важното за вас. Сега мисълта е правилна само тогава,когато тази мисъл съдействува на процесите,които стават в мозъка – не спъва процесите на мозъка: мисълта е права,когато тя не спъва процесите на дишането,когато тя не спъва процесите на стомаха – на храносмилането,значи на физическото поле. Мисълта е права,когато тя не спъва човешката воля,човешките чувства; и мисълта е правилна,когато не спъва разумния живот. Сега това са дефиниции,които трябва да седат в ума ви. Има ли една спънка,тогава всеки един от вас трябва да премахне ония препятствия. Това съставлява една от задачите на живота. Затова човек се е родил. Защото след като напусне земята при сегашните условия,вие ще се отзовете нататък,да кажем вие сега сте в първия клас,ще се отзовете във втория клас,друг е материалът,който трябва да учите. След като напуснете втория клас,ще влезнете в третия клас,условията ще се разширят,предметите ще станат по-сложни, после 4-и,5-и клас,и колкото отивате,предметите се усложняват,и вашите учители се занимават само с материя,която е по-сложна. И това усложняване трябва да ви радва,защото вие отивате в един прогресивен път. Мъчнотиите и скърбите в живота,това са една задача. Една скръб това е една задача. Следователно,аз като видя,че някой плаче,в мене седи една картина,виждам,че това дете е учено. Сълзите за какво са?За какво минава водата?В химията водата минава за един разтворител. То детето си прави един опит и си пуска от своите изворчета. Тези сълзи падат и какво правят?Смекчават. След това тази вода може да я понагорещят малко,за да се увеличи. Сълзите някой път могат да бъдат горещи. Горещите сълзи и те си имат място. Тогава казват: Човек пъшка. Тогава онези ковачи все си имат едно мехче. Който пъшка той раздухва огъня. И ти като пъшкаш раздухваш своята мисъл. Ти казваш ОХ или УХ и след като раздухаш хубаво огъня,започваш – трака, трука. След това пак се раздухва огънят. Казвам,отличен човек е този,много работен! Видя някоя мома,която пъшка,казвам: Работи. Много добре. Видя един момък пъшка, казвам чука си той. От тези хора все ще излезне нещо. Но

видя някой нито пъшка, нито плаче, казвам, опасно е положението. Та аз като видя някой, който пъшка и който духа едно мехче, и като видя някой, който има чешмица вкъщи; сега трябва инсталация. Който няма, трябва да си прекарате инсталация.

Сега това са фигури на речта, за да ви утеша малко. Защото вашата работа, аз като ви казвам, вие може да ме разберете криво. Минава един гръцки поп, в турско време, и носи един български чорбаджия умрял. Попът казва: ииииии... А и на турски значи добре. Турчинът му казва: Папаз ефенди, за тебе е много добре, но за умрелия не е добре. Та сега и вие казвате: Това, което казва Учителят е много добре, но питайте нас. Аз влизам и във вашето положение. Щом аз видя, че ви носят на тарга, аз имам мнение вече. Аз ви считам, казвам, този не е от много умните, фалирал е вече. Нищо повече! И човек никога не трябва да позволява да го носят на тарга. Това едно! И вие като дойде смъртта, кажи в ума си така, умрял не давам да ме носят на тарга! Ако някой път искате да умрете, турете си в ума положението, че сте едно житено зрънце, което хвърлят в земята, да ме посеят, да израсне то. Това позволявам. Като семе да ме заровят, това разбирам, но на тарга да ме носят?

Тайна молитва.

7.10 ч.с.

ЗНАНИЕ И ОПИТНОСТ

X година.
33 школна лекция на 1 мл.ок.клас,
24 април 1931 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

Добрата молитва.

Има едно съществено разбиране, от което зависи вашето бъдаще. Под думата бъдаще разбирам дадено съдържание във всеки един живот. Да кажем всеки един от вас има едно съдържание, което е дадено, което трябва да се реализира; но какви са намеренията на онзи първия принцип, който работи в битието или във вселената, или замислите на природата. Хората не знаят, нито вие знаете, нито даже учените хора знаят; досещат се само. Да кажем досещания и вие имате. Какво подразбирате под това?

Сега тук имате един резултат; две линии, които са написани под ъгъл. Тези линии, това са някаква реалност. В тези линии има ли някакво съзнание? Или да допуснем, в това дърво (стола) има ли съзнание вътре? Някои от вас може да кажете: Това са смешни въпроси. Но от смешното ние отиваме към реалното. В тези линии няма никакво съзнание, нищо възвишено. Това е един резултат, докато се образува този ъгъл, такова едно състояние в природата, знаете ли колко време е взело на природата за това? Може ли произволно да се създаде той? За да се явят тези двата пръста на ръката и това съотношение между тях, колко време изисква? Може ли да изчислите върху показателя и палеца? Вие имате един процес вече. Един човек не е създаден тъй изведнъж, като от калъп не са го излели. Защото по калъп най-лесно стават нещата. Не само вие, всички съвременни философи мислят по калъп. Аз разбирам, когато искате, когато искате с един замах да обясните нещата. Ти можеш да имаш досещане за всичко, но да обясниш всичко е невъзможно! Да допуснем, че вие носите една малка чаша. Вие може

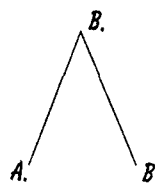

да сте един философ, който разбирате строежа на цялата вселена, казвате, не знае ли той? Зная, но питам, този философ може ли да събере водата на цялата вселена в една чаша? Или най-малко водата на тази земя може ли да я събере в тази чаша? Не може, следователно знанието в едно отношение не дава възможност, то си е знание, но то не дава възможност, философът колкото и да знае, но той не може да събере всичката вода на едно място. Значи този всезнаещият философ има нещо, което той не знае. Той не знае как да събере водата на едно място, в една чаша; и това незнание така ще си остане. Този философ, при тия дадени условия, той ще каже: То е невъзможно! Невъзможно е да се събере водата в една чаша. Иска да каже, това никога не мога да го зная аз! Това е мое мнение.

Направете сега, аз искам един нов начин за едно ново разсъждение в света по тази аналогия. Защото съвременната логика, от моето гледище, аз наричам логика, не искам да ви спъвам, но това са патерици на индивида, това са две патерици. Едната патерица, с която един човек владика ще стане, или някой от вас ще си вземе бастуна, и аз нося бастун, но аз зная защо нося бастун; и вие носите бастун, но вие не знаете защо. Я ми кажете какво ще ви придаде бастунът; защото той е една патерица. Ти целия ден, като въртиш бастуна си, изхарчваш за хиляда лева енергия. Само благородните хора носят бастун, нали така; едно време само магите са носили бастуни, тояжки, тури го в ръкава си и да заповядват. Сега това е един бастун, (Учителят показва големия син тебешир в ръката си) писалка е това в роде на бастун. Но ако мога да напиша нещо на книгата, има съдържание и мисъл. Но да държа това перо в ръката си, без да напиша нещо, това е губене на енергията, при това ще ми оцапа пръстите и като ида аз ще изхарча много малко мислова енергия за 500 лева, за да си изчистя пръстите.

Та въпросът е, вие казвате човек не знае ли? Може да знаеш, има неща, които можеш да знаеш, но трябва да знаете, че има ограничения; не можеш всичко да направиш. Питам тогава другия въпрос, необходимо ли е в една чаша да се събере цялата вода на земята? А, казва някой, ти ми кажи в две

думи всичкото знание; или някой казва, кажи ми резюмето на твоята философия, това, което ти учиш, в две думи ми го кажи. Не е ли това същото нещо да ме кара той в една чаша да събера цялата вода. Казвам, в две думи не мога да ти го кажа! И никой не може да ти го каже, даже от многото думи, които ти казвам, пак ще остане нещо. Та първото положение, то е положението: не се стремете да реализирате всичко! Защо? Защото е невъзможно. Има една невъзможност в света, която е един идеал за човешкото развитие. Да.

(Учителят държи една дървена кутия). Например, сега какво има в тази кутия? (бонбони). Какви са? (различни). Добре. Вие сте яли от тях. (Не). Какво е било предназначението на онзи, който ги е направил? (Да спечели нещо). Тъй да спечели, да се прехрани. Питам тогава същия въпрос: Нямаше ли някой друг начин? Туй наложително ли е, необходимо ли е, той да направи тези бонбони? Когато вие пишете писмо на майка си или на баща си, с какви букви пишете, с малки или големи, или съвсем ситно? Има ли един начин, който да определя с какви букви да пишете? После какъв размер трябва да има буквата? Някой път тургаме хубава хартия, а някой път може и с една бакалска хартия да напишеш писмото; някой път писмото може да е написано много хубаво, а някой път може да не е написано хубаво. Ако онзи, който пише писмото, и писмото е зацапано, и писано е с молив, какво ще заключите от това? Най-първо той няма удобства. Ние преминаваме от общото положение и човек може да се намира в едно бакалско състояние. Сега всички съгласни ли сте, че това са бонбони, ако е друго нещо? Сега във философията ще кажеш, отгде знаеш? Докажи! Сега това умозрително може да докажете, че тук именно има бонбони. Теорията за невидимия свят. Невидимият свят е видим. Видимото е физическото съдържание. Тази кутия е във физическия свят, нали така. На физическия свят вас ви интересува съдържанието, казвате, какво е съдържанието. Съществува ли едно съдържание или е една празна кутия? Сега аз, който задавам въпроса, зная това, но вие не знаете. Това е философия за обяснение. Казва някой: Обясни! Ти можеш да предполагаш, че има нещо видимо, но онова неви-

димото,скритото вътре,как ще го докажете?По умозрителен път ще разсъждавате математически,ще чертаете геометрически и пак няма да докажете нищо. Вторият начин,какво се иска?Да се отвори тази кутия. Е,как ще я отвориш?Сега всичко е тайна. Да кажем,тъй малко отстрани се отвори кутията,въпросът решен ли е?Решена ли е тайната на живота?– Великите тайни на живота. (Учителят бавно отваря кутията и пак затваря). (Смях). Тъй както в живота малко се отваря небето,и после пак се затваря. Добре. Да допуснем, че се отворят тайните,вие разберете какво има в кутията,но тази кутия не съдържа всичко,тя е толкова малка,че не съдържа онова,което вие търсите. Следователно,след като разрешите въпроса,че има някой друг свят,невидим живот,все ще остане нещо неразрешено, вие ще знаете за онзи свят толкова,колкото знаете за тази кутия. Например аз в едно отношение мога да оспорвам вас,аз зная какво има,вие може да сте близо до истината,но аз оспорвам и ви изпитвам, казвам не е тъй. То е тъй,но казвам,то не е тъй,както ти казваш. Тогава,как ще се разреши въпросът?Чрез опит,да се отвори кутията и да се види. Добре. Сега друго,колко подразделения има кутията,колко категории?Не само това, но колко разнообразия има?Защото в този свят има подразделения вътре. Това е предметно обучение,за обяснение на философите,на онова,което е вътре,което постоянно става в човешкия живот. Сега този бонбониер без да знае,той е разделил света на три категории,тъй е направил тази бонбониера. По какви съображения той е поставил физическия свят в средата – ***A***. (черни шоколадени бонбони), Божествения свят е турил при ***B***.,а духовния свят е турил на другата страна ***C***. Една нова философия е имал,но какви му са съображенията ние не знаем. Сега да видим,всеки един от вас от кой свят ще си избере. (сестрата П-а взема кутията и почва да раздава от страната на сестрите подред на всички). Сега вие ще си вземате от бонбоните. Другото положение,да допуснем,че вие имате една права линия ***AB*** и още една успоредна на нея ***CD***. Това е във физическия свят,представете си,че ***m*** и ***n*** то-

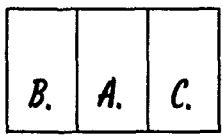

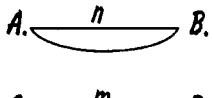

ва са две релси. Ако в n и m вие турите повече товар, какво ще стане? Ако тази линия не може да издържи тази тежест? Става едно малко огъване, огъването ще бъде някъде към центъра на земята. Питам сега, защо става това огъване? Допуснете сега това обяснение: AB. това е едно въже, през прозорците на две къщи, единият е в едната къща, другият е в другата къща; вие държите това въже и опъвате, а някой друг се окачи, но въжето се огъва чак до долу. Целта на тези двамата хора в дадения случай е да помогнат, на кого? На онзи, който е в плен. Следователно, въжето ще се огъне. Как? Ако тежестта е такава голяма, това въже ще раздели тази линия на две равни части. Като падне до земята това огъване нали ще престане.

Сега допуснете другото положение, допуснете, че крайните точки на линията AB. са по-тънки, а в средата е по-дебело, де ще стане тогава огъването? Огъването ще стане по краищата. Тази линия ще се огъне друго яче. Във всеки един човек, когато неговият характер, сега това е за обяснения на един психологически закон. В света съществува един психологически закон, който може да се преведе: когато крайните точки на човешкия ум и крайните точки на човешкото сърдце са слаби, тогава огъването става в крайнините, а волята остава в точката A. Ние казваме тогава този човек има силна воля или такъв човек наричаме, който има морал в себе си, на когото можеш да разчиташ, но ако крайните точки на една линия са по-дебели, тогава ще има друго едно огъване. – C^1. В дадения случай волята е по-

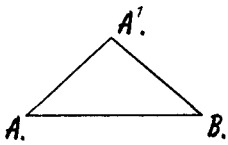

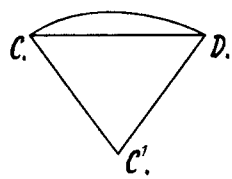

слаба, а умът и сърдцето са силни. Такива типове наричаме слабоморални хора, на които ти не можеш да разчиташ. Тази задача я има в Соломоновия знак, преплитането на двата триъгълници. Когато волята на човека е слаба, той всякога слиза; когато волята на човека е силна, той възлиза. Когато сърдцето и умът на човека са силни, а волята е по-слаба, той всякога слиза; когато умът на човека е слаб и когато сърдцето на чо-

века е слабо,а волята е силна,той всякога възлиза. Това е по отношение само на земния живот. За да се пази равновесие, какво се изисква в дадения случай? Какво изчисление или какво отношение може да направите между човешкия ум и човешката воля,и човешкото сърдце,и човешката воля? Какво отношение може да съществува? (равностранен триъгълник). Това е един физически принцип,но вие трябва да създадете един импулс на волята. Някой път волята не се влияе от сърдцето и не може да се импулсира. На някои хора волята се влияе от сърдцето, на някои се влияе от ума. Едновременно,вие как мислите,сърдцето и умът влияят ли на волята? Върху това можем да се спрем друг път,но в дадения случай,ако умът влияе върху волята,тогава има известно съотношение между волята и ума; после има отношение между ума и човешкото сърдце. Тогава импулсът на доброто трябва да се предадат чрез подтиците на човешкия ум. Някъде човешкото сърдце има пряко отношение спрямо волята,тогава умът трябва да предаде импулсите чрез сърдцето. Защото много хора действуват чрез сърдцето. Има различие между сърдцето на онези,които действуват чрез ума. Те дълго време ръзсъждават. Аз наричам това обективния ум. Те правят все своите си сметки; а които действуват чрез сърдцето си,това е един импулс на ума. Дайте например на едно животно храна, то веднага действува, не след много време веднага то иска да вземе предмета си; а онези животни,които имат известна опитност,като им дадеш тази храна,която може да ги привлече,те дълго време ръзсъждават. На някои птиченца след като им хвърлиш хляб или друга някоя храна,те ще седят дълго време и ще разсъждават,ще иде на едно клонче,на друго,ще минат най-малко 10 – 15 минути,докато то реши да вземе ли храната или не. Някъде хвърлиш хляб и те веднага се натрупат отгоре,а някъде те дълго време разсъждават. Какви са съображенията? Страх от котки.

Но сега въпросът е,човек трябва да знае къде е слабата страна. Допуснете тогава,ако AB. това е силната страна,а A'. е слабата страна,какво трябва да направите в дадения случай? В себе си ти казваш,той има силен ум и силно сърдце, а волята му е слаба. Какво трябва да правите? Да обясним.

Представете си, че това е уподоблението, от едната страна имаме хляб, от другата водата и имаме организма като един резултат. Допуснете, че организмът е отслабнал. От какво се нуждае в дадения случай? Нуждае се от AB, от хляба и водата. В какво количество? В такова количество, в което организмът да навакса всичката онази енергия, която е необходима. И по какъв начин ние познаваме, че организмът е отслабнал? Най-първо гледаме човек не може да стане и в първо време не му държат краката, а след като приеме тези елементи от водата и от храната, какво ще стане? Към коя посока той ще тръгне? Към посоката A'. Запример вие седнете най-първо на един стол, после станете нагоре. В дадения случай вашите крака подигат главата ви. Главата във вас показва най-разумното! Главата е най-силното, което всичко може да върши! Но това силното в някой случай има нужда от една подкрепа. Вие имате две ръце. Какво означават тези ръце? В едно отношение лявата ръка е вашето сърдце, дясната е вашият ум. Не можете да дигнете главата, взимате едно положение, облягате се на ръцете и подигате се. Значи имате едно положение, с което държите главата в равновесие. Вие можете да държите същия закон при известни мъчнотии. На земята намирате се в едно трудно положение. Ще повикаш на помощ двете си ръце, за да разрешите мъчната задача. Но мъчнотията седи в приложението на този закон.

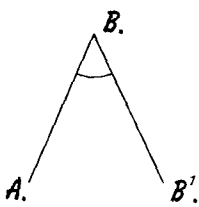

Сега да се повърнем към въпроса. Какво наричаме ние това положение? Та човек, за да се постави на двата си крака, колко хиляди години му е взело, докато научи този закон на равновесие; – да се държи човек на краката си. Той се намира на две кокили и няма никаква стабилност и единственото нещо, което държи равновесието, то е неговата глава. Например всички коли вървят по релси, но има и от тези еднорелсови тренове. Най-отгоре има едно колело, докато то се върти, и тренът се движи. Тази кола върви по едната релса, но щом се спре това въртение, спира се и колата. Та и човек сега върви по едната релса. Докато ти мислиш, има равновесие; щом престанеш да мислиш, равновесието изчезва. И много пъти когато вър-

вите, падането се дължи на това прекъсване на мисълта. На какво се дължи падането ви? Щом се отвлече вниманието ви от съзнанието, щом се отвлече съзнанието, и вие падате.

Та казвам, най-първо трябва да се научите да мислите, вие се уплашите и става едно прекъсване; ако много се уплашиш, съзнанието се прекъсва и човек пада. Нали някои припадат. Много герои има, уплашат се и падат. Той видял една мечка и припаднал. На мен са ми разправяли мнозина, някой видял една мечка и припаднал, мечката дойде и си замине, а той после като си отвори очите, дойде в съзнание, вижда че мечката я няма. Питам, защо тази мечка не те изяде? – Не зная. Едно нещо има в мечката, че тя никога не яде страхливи хора! Тя има една философия, много интелигентна е тя, знае, че ако яде страхливи хора, тя ще придобие техния характер. Казва, ако взема от неговата кръв, ще добия неговия характер, но да си вървя по-нататък. В дадения случай вие трябва да имате характера на мечката. Да усилим закона: Това, което не носи никакво благо за вашия живот, не го бутайте! Можете ли да обясните тази мисъл? Значи това, което не носи никакво благо, не го вземай. Един господар искал да опита своя слуга. Като дошъл един нов слуга при него, той си чел парите, имал една торба с такива златни, торбата била отворена и слугата гледал, когато господарят оставил торбата. И си казал, не си струва аз да слугувам толкова дълго време, аз ще взема тази торба. Взема той тази торба и офейква! Минава границата и като отваря торбата, вижда, това са все капици, които не струват даже 50 лева. Питам разреши ли слугата въпроса? Какво е взел? Той вижда, че това не е златото, а са капици. Връща се при господаря и му казва: Ще ме извиниш, аз откраднах парите и се върнах да изповядам греховете си. Господарят се поусмихнал малко. Той се връща и се изповядва. Защо се изповядва? Защото откраднал капиците. Всякога хората са готови да изповядат малките си погрешки и да се върнат, защо? Понеже не са спечелили. И той търси да вземе голямата торба. Питам, ако той вземе голямата торба, ще се върне ли да се изповяда? Няма да се върне. Какво ще стане с него? Слугата казва: Ще ме приемеш, без пари ще ти служа. Той знае много добре, че трябва да намери голяма-

та торба със златото. Сега тези са ред разсъждения, които стават в света. Но едновременно това са процеси, които постоянно стават, които се борят вътре у човека. Няма живо същество, няма някой от вас, който да не е в една постоянна вътрешна борба. Някой път задигнал той една торба капици, връща се, изповядва се, че направил една погрешка. На втория ден пак задигне, пак се връща. Но той мисли да задигне златната торба на своя господар. Но господарят е по-умен. Той винаги оставя торбата с капиците да ги задигне, а парите оставя някъде в касата. Този банкерин е природата. Тя е вложила своите енергии в тялото ни и по някой път вие мислите, че може да я излъжете. Какви са отношенията на хората, това е друг въпрос. Тя може да остави вие да задигнете само една нейна торба с капиците, но да вземете златото ѝ, никога! И след това много пъти ще се връщате да се изповядвате, но тя ни най-малко няма да ви държи морал. Ще каже: Може да останете пак, много добре, но тя всякога си държи своята златна торба. Нали всички вие искате да бъдете талантливи, да имате дарби, това е златната торба. Питам, ако вземете златната торба, какво ще правите? Ще престанете да се учите. Богатият ще си тури бомбето, вземе си бастуна. Е, какво е разрешил с това той? Бастунът нищо не разрешава. Защото един благородник, англичаните ги казват ДУД, а гърците ги казват КОНТЕ КОНТ, французите казват ТЕТАКОНТ, два пъти конт. ДЕНДИ, които много се контят. Та един от тези денди върви и маха си бастуна, минава покрай един момък, селянин, този момък обичал да се закача с бастуна си и му бутнал кюляфа, тогава онзи селянин взема му бастуна и го налага хубаво. Та сега всеки един от вас прави така. Кой от вас не закача с бастуна си кюляфа на някого? Опасна работа е! Онзи, който го е набил, е много по-умен. Той казва, ти си носиш бастуна и не закачай моя кюляф, дава му едно правило. Пък втория път като минава този ДЕНДИ, той води още една ДЕНДА, от женска форма. Той среща пак един такъв с шапка, но казва: Малко по-далеч да сме от този с шапката. Е, защо? – Несигурни хора са. Защо? Аз имах една такава опитност. Каква е тя? – Не разбират тези хора. Малко по-далеч от тях! Но и той не разрешава въпроса. Не е там.

Та казвам, сега аз прилагам при разрешението, което имате, известна задача, която трябва да разрешите разумно. В света огъването на линиите е необходимо, аз ви говоря за един закон за изучаване на човека. Защото това има приложение. Като се приложи в човешката физиономия, това е най-новото изучаване за тия огънати линии. Най-първо ти в едно лице ще видиш къде са силните точки. На някои хора силните точки са при скулите. Но центъра на волята е слаба. На някои хора волята е силна. Тогава по тези линии можеш да изчисляваш, при дадени условия, какъв ще бъде неговият характер. Защото трябва да има някое напрежение у човека, за да устои. Нали трябва да изучавате характера. При някои случаи ръката на човека е слаба. Това показва, при дадени условия, какъв е неговият материален живот. Защо е създадена неговата ръка? Защото ръкуването например има материален характер. Той ще има съприкосновение с интересни работи на фантастичното. То ръкуването не е само така отвънка, то не е само една мисъл. Тази мисъл е свързана с нещо реално във вашето разбиране. Та именно трябва да укрепяваме тези линии в лицето си, в ръцете си; после тези линии в черепа си и тези линии в целия си организъм. Тези точки се намират най-първо у човека. Може би ще изучавате тази наука само за себе си, не като една професия отвънка, да се прехранвате, но само заради вас; вие ще намерите де са тези центрове. Например някой път вие съвсем се развълнувате, нали така? Тогава на двете ви страни на устата, това е да кажем горната бърна. Когато двете страни на устата на някой човек се мърдат, какво заключение ще извадите. Всякога крайниците се мърдат, а горната част седи устойчива, средната част, какво означава това? (именно новото, че волята е силна, а умът и сърдцето са слаби). Добре. Тук е центърът на тежестта. Това е една кобилица. Нали момата като носи кобилицата, става едно малко налягане напред и назад на тялото. Ако се изгуби равновесието, какво ще стане с кърчазите които са на кобилицата? Ще паднат на земята. Въпросът е така, клатушкане ще има, но при това клатушкане никога няма да се изгуби центърът. Не е въпрос всякога центърът да бъде хоризонтален, но в да-

дения случай колкото и да се навеждате, вие трябва да разбирате навеждането на кои линии става, дали има отношение към някоя плоскост. Онзи наклон, който е в даден случай, в какво отношение е той? (към другата линия, защото ъгъл се мери между две линии).

Та когато изучавате човешкия характер, не мислете, че човек е всесилен по отношение на неговия морал. Той е морален дотолкова, доколкото неговият организъм е устойчив. Колкото организмът е по-разумно устроен, толкова той е по-морален. Колкото по-слабо е организиран неговият мозък, толкова по-слаби са и органите, неговите черва. Моралът съответствува на строежа на организма. Тъй че под думата морал разбираме онова разумното, което си придобил, което си съградил. Колкото организмът е по-разумно съграден, толкова по издържа, човек е по-морален, издръжлив е значи и всяка една работа той може да я свърши. А колкото организмът е слабо устроен, толкова и разумността и издръжливостта е по-слаба. Например вие искате да дигнете известна тежест, но вашият лост е слаб. Тогава вашият лост ще се счупи. Ако вие като дигате известна греда и се счупи вашият лост, вие сте слаб. Тогава в даден случай вие трябва да вземете под съображение, че тежестта е по-голяма и умният човек ще вземе един по-здрав лост. Ако лостът ви ще се счупи, вземате втори лост. Да допуснем, че имате само един лост, какво трябва да правите тогава? (ще изменим опорните точки). Ако знаете сто на сто, че лостът ви ще се счупи, а нямате друг лост, а трябва да дигнете този предмет, какво ще правите с него? Ще съкратите лоста си. (Само че тогава се изисква по-голяма сила). Тогава ще разчиташ на себе си. Виж законът какъв е. Как трябва да разсъждавате, когато каже някой, трябва да уповаваш на себе си; щом аз уповавам на лоста си, значи, силен е лостът, а щом лостът не може да (вдига), на себе си трябва да уповаваш, това значи, трябва да съкратиш лоста. Тогава ти ще можеш да виждаш предмета. Но ако не можеш да съкратиш лоста си, тогава какво трябва да правиш? Не бутайте предмета да не направите по-голяма пакост. Такива са новите схващания. Някой път вие имате в себе си мисълта,

казвате, не мога да направя това. Това е въпрос на времето. Може умът ти да е слаб и сърдцето ти е слабо, сега не го вземайте в лоша мисъл, но при известни условия сърдцето и умът могат да бъдат слаби. Да допуснем, вие дойдете до някоя си пропаст, ще се хвърлите ли долу? Вие погледнете и се отдръпнете назад, казвате, слабо сърдце имам. Ако имате силна чувствителност, какво ще придобиете? Нищо няма да придобиете. Ако на мен чувствителността ми е слаба, какво ще придобия? Нищо няма да придобия. Та всичките ви мисли и желания във вас, това са течения.

Сега вашите тенденции са за добър живот. Като живеете добър живот или добрият ви живот, това е тъкане, това е устройване на вашия организъм за бъдаще. Всичките ваши мисли, чувствувания и всичките ви волеви актове, които сега употребявате, в каквото и да е направление, те ще влязат в бъдещия ви строеж. Казвате, какво ще добием? Ще добиете. Днес ако не, може би след години, след 10, 20, 30, или след 50 години, след 120 години вие ще имате един завършен резултат в края на този живот, който сега имате. Сега всеки един от вас имате един живот от 120 години, такъв един кредит имате, който ви е определен. 120 = 3. Да допуснем, онзи, който живее 60 години, тогава той едва е реализирал 6; който е реализирал 70, той има 7; 80 – 8 и 90 – 9. Питам тези, които са реализирали 6, 7, 8, 9 кой е реализирал повече? В дадения случай числата 6, 7, 8, 9, се произвеждат от числото 3. Те са части на едно цяло. Това е общият капитал, с който човек разполага, а вие сте разполагали само с 60 или със 70, а други с 80 от капитала си, а другата част от капитала остава неизползувана. Следователно, ако сте един умен човек, вие може да използувате. Но щом дойдете до 120 години, там ще се смени. Втория път тогава, колко ще имате? (Тогава ще имаме повече.) Е, колко? (двойно повече). Природата е много скъперница. Втория път вие ще имате това число 121. Всичката ви придобивка на 120 години, тя ще тури в единицата. Но единицата показва, че капиталът на цял един живот е използуван. И тази единица къде може да се види? Като се погледне човешкото лице, като се погледне човекът в неговото лице, могат да се

знаят хилядите години, които той е прекарал. В човешкото лице ние виждаме известни капитали, които не са използувани, някъде седят захвърлени. При сегашните условия остава един капитал, който имате да реализирате. Не се стремете да търсите щастието по обикновения път. Щастието на човека е обусловено от неговия ум, от неговото сърдце и от неговата воля. (Към) две реалности трябва той да се стреми. Да разбира законите на своята душа. Единственото реално нещо, което човек трябва да знае, то е неговата душа. В Писанието е казано: И вдъхна Бог дихание в човека и той стана жива душа. Това, което човек трябва да разбере, това е неговата душа. Единственото нещо, с което човек разполага, то е духът. Казва, Бог праща духа си и той оживява. Това е същият закон.

Та единственото нещо, с което човек разполага, то е душата. Тогава идат умът, сърдцето и волята, те са сами. Аз наричам човешкия ум, това е адютантът на душата. Душата е царската дъщеря, която иде в света, а умът е адютантът, който трябва да я придружава; а сърдцето е нейната камериерка, придворната дама, съветникът. А волята това е (пажът) пажът, който трябва да приема гостите и да ги изпраща. Умът е адютантът, който постоянно ходи с неяи урежда всичките ѝ работи. А пажът къде седи? Как да кръстим на български пажа? Умът е адютант, а придворната е сърдцето на душата. А волята? Сега вие помислете да намерите едно хубаво име за волята. Какво положение държи волята спрямо човешката душа? А усилията, които правите, те остават вътре в човешкия организъм. Аз не говоря за онова, което се мени. В човешкия организъм има нещо, което през всичките епохи на неговото развитие, той все придобива нещо. Строи се нещо в човека. В този организъм във всеки един живот се притурга по нещо. А този самият организъм, той е временно устроен, докато се построи онзи или това, което наричат безсмъртие. Апостол Павел казва: Ако временното жилище се развали, имаме дом неръкотворен, в който човек ще влезне да живее за бъдаще. Но сега понеже живеете на земята, трябва да разбирате силата на вашата воля и силата на вашето сърдце и ум; да разбирате

законите,чрез които умът работи; има специфични закони, чрез които сърдцето работи и има специфични закони по които волята работи. Като дойдеш до тях,ти не можеш да употребяваш законите на сърдцето,за човешката воля; нито пък можеш да употребиш законите,които се отнасят до човешката воля. Всяко нещо си има специфичен закон. И ако не разбираш специфичния закон,ти ще се намериш в противоречие. Запример ще ви дам една задача: Пишете една ТЕЗА за човешката воля,човешкото сърдце и човешкия ум. По какво се отличава действието на човешкия ум, действието на човешкото сърдце и на човешката воля. (Защо получихме тези бонбончета?) Ще ви дам едно правило за тези бонбончета: Една хапка хляб струва повече от 10 празни думи! Сега какъв опит ще направите с туй бонбонче?Какво ще направите с него,кажи ми сега?(ще го изядем) Е,щом го изядете,какво желание имате?(Да се реализира целта му в нас,формата му и всичко). Ако вие имахте знание,вашето знание ще мяза на човек,който има една кибритена клечка и знае как да я запали. Той щеше да има най-ценното нещо в света. И ако вие бихте знаели свойствата и качествата на този бонбон,вие щяхте да направите цели чудеса. Сега най-голямото чудо,което можете да направите,то е,вие ще го стопите,може да образувате стопяване на бонбона.

Тайна молитва.

7.12 ч.с.

РАЗУМНОТО УПОТРЕБЛЕНИЕ

X година
34 школна лекция на 1 мл.ок.клас.
1 май 1931 г. петък 6 ч.с. (прохладно)
след гимнастически упражнения.
ИЗГРЕВ.

Отче наш.

Вземете думите: здрав и оздраве. Мнозина от вас взимат знанието, като онези, които отиват на забавление, или там, дето се продават тези сладките пасти. Вие влизате в една сладкарница, ще ви дадат една паста, ще я изядете. Втория ден, третия ден и т.н. образувате си един навйк. Питам, какво ви принасят пастите? Не е лошо, но години ти си влизал в сладкарницата и не си поумнял, а си станал по-хилав. Питам тогава има ли някоя полза от тези пасти? Под думата полза, аз разбирам да ставаш по-здрав, да ставаш по-умен и по-добър. Под думата умен разбирам издръжлив. И добър човек, разбирам издръжлив на всичките мъчнотии. Защото във външната природа вие ще намерите големи съпротивления.

Сега имате думата познание, вие се радвате и мислите, че знаете нещо. Всичките същества мислят, че знаят нещо, но има една друга реална страна, това, което ти можеш да познаеш и което ти можеш да направиш, има разлика. Например, вие разправяте за електричеството, как се образува енергията. Но ако ви турят да произведете този процес, да направите това електричество, не знаете. Например, аз казвам, знание, зная това! И вечерно време кажа але пасе! И изведнъж запаля лампите. Сега вие ще кажете е, това не може да бъде! За умния може, за глупавия не може. Казвам: Може човек да носи хиляда килограма. Вие казвате, възможно ли е това нещо? За силния човек е възможно, за слабия е нещо невъзможно. Сега въпросът възможно и невъзможно е относителен. Сега да обясня. Имате една относителна математика, докато вие не се запознаете с нея; имате например числото едно 1. Това число е залъгалка, количествено число е. Онзи,

който е скрил, казва: Едно, един човек, един камък, един крак, едно слънце. 1. Но казвам $\frac{1}{2}$. Имате и 2. $\frac{2}{3}$. 3. $\frac{3}{4}$. 4. $\frac{4}{5}$. 5., 6., 7., 8., какво ще бъде крайното число? Имате последното 9. $\frac{9}{10}$. Сега тук имате единица и това е единица $\frac{1}{2}$. По какво се отличават те? В количествените числа ще кажете, че едната единица е част от едно цяло. Но как може една единица да бъде част от едно цяло? Как може да бъде едното част от едното? Да кажем имате една част неделима във вашия ум, но умствено вие може да разделите всяка една малка част. Всяка една част вие можете да разделите на атоми, може да я разделите на хиляди части в ума си. Вие атом не сте виждали и учените хора не са виждали атоми, и молекулите не са виждали. Те са неща, не че не съществуват, но каква е формата на една молекула? Нещата стават видими, кога? Една идея става понятна за човека, само тогава, когато имаш два възгледа за нея. Щом остане тя сама в ума ти, тя е невидима тази идея, или някой предмет, ако имаш само едно представление заради нея. Това не е представление в театъра. В едно представление колко души влизат? В едно представление има само една главна рол, а всички други какви са? Допълнения на тази главна рол. Значи ролята е една, а допълненията много. Значи, тази единица вие може да я разберете само със закона на двете. Двете е, което обяснява какво нещо е единицата. Следователно, ако вие искате да имате някой приятел, цяло число ли ще имате вие тогава. Една втора сте. Искате да ядете, цяло число ли сте? Казвате, трябва ми един хляб. Вие цяло число ли сте? Как ще разрешите въпроса? Две е законът, който разрешава. Това число 1 (едно) е количество, по кой начин може да го представите? Ако е хляб, числото две ще ви покаже как може да вземете хляба. Тъй в дадения случай числото 2, това са златните пари, които имате. Имате една златна монета, числото 2, имате два лева, искате един хляб, непременно трябва да извадите двата лева от джоба си и да ги дадете, и тогава единицата ще бъде на ваше разположение, и силата на тази единица ще бъде на ваше разположение, и може да се ползувате. Но ако вие не извадите двата лева, те няма да имат отношение към вас. Затова то-

ва число 2 е важно към числото едно. Сега в битието тъй както са наредени числата 1, 2, 3, до 9 това не са цели числа. Това са дробни числа.

Питам сега, кои са правилата да имаш Бога на своя страна? И как ще го имаш? Бог е едно същество недостъпно! Всички тия планети и слънца Той ги е направил и ти искаш сега да привлечеш Неговото внимание. Това Същество, което не се нуждае от нищо, как ще го привлечеш? По човешки говорим. У вас има едно желание да обърнете вниманието на Бога; как ще го обърнете? Ако сте със знание, знанието ви ни пет пари не струва; сила да имате, силата ви ни пет пари не струва. Ако е до ценност, пак не може. С какво ще Го привлечете? (умът не може, волята не може, остават чувствата). Нали Бог казва: Сине мой, дай ми сърцето си! Ама това хората го казват. Като са го казали хората, трябва да знаете, какво означава. В света има голямо разнообразие, за да обясниш половината, казва се половината от нещо, защото светът не е еднообразен. Единицата е половина от нещо. Аз ви давам, това е един закон. Тъй както са поставени дробите, това е един закон. Ако разбирате качествата на тези числа, да имате всичките тези възможности. Вие имате правила на всички възможности 1, 2, 3, 4, това са все възможности. Тук в числото едно може да седи един талант или искате да станете някой търговец, някой виден проповедник. Долните числа определят, те са средствата, мощните сили, чрез които вие можете да добиете. Едно е само символ на нещата; $\frac{1}{2}$ половина е една велика истина, скрита някъде. Казвате числото 2. Числото 2 е най-мощното число в света! Числото две е врата, през която ти можеш да влезнеш и излезнеш. То е пак мощното число, с което ти можеш да работиш.

Та казвам, сега трябва да имате една ясна представа, за да може да използувате силите на числата. Да допуснем, вие имате едно чувство, незадоволено у вас, но не може да си определите от какво произтича недоволството. При чувствата, при сегашните условия и животните имат едно такова чувство, бутнете една пчела или мравя или каквото и да е животно, те се докачат, у тях се заражда едно чувство на недоволство. Ако бутнеш пчелата някъде и я спреш в нейната работа,

веднага у нея се заражда едно чувство на недоволство, веднага тя ще подскочи, ще каже: Аз имам работа, и ще те ужили. И вие минавате по пътя, някой не ви дава почит, вие се докачате. Питам на какво основание вие се докачате. Кои са причините, които вас заставят да се докачите, че не ви е поздравил някой? Допуснете, че вие се докачите, че някой не ви е поздравил и той се докача, че и вие не сте го поздравили. Тогава и двама се докачате, защото не сте се поздравили един друг. Тогава въпросът е кой да поздрави по-рано и кой по-късно? Сега питам под думата докачение каква идея се крие? Можем да обясним чисто от обективния свят, значи, този човек е минал покрай вас и е бутнал вашето честолюбие, и ви е наранил. Или минал е тъй, че е охлузил вашата аура и вие казвате: Нарани ме този човек. Например, аз нося бастун и ви ударя по ръката, но вие сте недоволен. Защо? Не ви пипам мекичко ръката, но ви хлопвам със своя бастун и вие сте недоволен от това хлопване. Значи в докачението има това, този господин, който е минал, не ви е поздравил, той те е видял отдалеч и се преструва, че не те вижда, казва няма да го поздравя! Върви той и се преструва, а той те е видял отдалеч и ти го очакваш, и като очакваш, ти излизаш навънка, а той си обръща гърба. И те хлопне тъй и ти се докачиш. Този удар или тази мисъл е произвела един удар върху твоето честолюбие. Тогава какъв е цярът? Един грам дървено масло, ще намажеш болното място и с малко памук ще превържеш раната, така ще носиш един ден, и на втория ден, всичко това ще бъде здраво. Или в какво седи дървеното масло? Този приятел ще каже: Извинете, а някой път той ще скрои някой кюляф, ще каже, ще ме извините, аз минах онзи ден, болеше ме коремът, едва се държах, но ще ме извините. И току изведнъж той те намазва отгоре с дървено масло. Ти се отпуснеш, веднага болката изчезне и двамата се хванете под ръка; и си говорите приятелски. Сега ще дойдат двама моралисти, ще кажат: Има ли право този човек да лъже, да казва, че го боляло коремът, когато ни най-малко не го е боляло. Тези моралисти казват: Не е право той да лъже, че го е боляло коремът, когато не го е боляло, да си каже истината! Кажете ми сега вие, имате ли право вие да лъжете? Щом той каже, че го е боляло коремът,

ще повярваш, че го е боляло коремът. Щом ти не вярваш на думите му и се докачаш, ти ще докачиш и своя приятел. Щом не вярваш на думите му, и ти го докачаш по същия начин. Той те е обидил веднъж, но ти като не му вярваш, ти на приятеля си не си съдия. Ако ти не вярваш на думите му, ти си го обидил. Тогава ти не си човек, ти си съдия.

Та в природата съществува един закон, дето лъжата е невъзможна. Да допуснем ти искаш да кажеш някому нещо, ама нямаш ни пет пари в джоба си, но като бръкнеш намираш 10 златни монети. Като каже този приятел, че го е боляло коремът, като дойде, тогава не го е боляло коремът, но сега веднага го свие и ти ще трябва да му помогнеш. Следователно, има един свят, дето каквото каже човек, и става. Ще каже някой, аз каквото искам ще стане. Трябва да знаете, че има един свят, дето каквото кажете, тъй ще стане. Та когато казва Христос, за всяка празна дума, която хората казват, ще дадат ответ, значи тази празна дума ще се реализира; а щом се реализира, тогава част от енергията на природата ще се изразходва.

На един романски поп, казал му някой един анекдот, наскоро се е случило, казал му, че нещо ще му каже, но много важно нещо. Той си турил главата през прозореца навън, но пада му килимявката, това било в трена. Казват му, че има една дръжка горе в трена, дърпа я той, тренът спира, иде кондукторът, пита какво е станало! Казва попът, шапката ми падна! Дават му шапката, но го глобяват с една голяма глоба, че спрял трена за една шапка. Ти ще хванеш ръчката, ще спреш трена, но като дойде кондукторът, ще платиш глоба.

С това искам да обясня едно противоречие. Вие искате да действувате, както искате. Съществува една свобода, но тя е разумна, ако вие постъпвате разумно с природата. Ако вие действувате разумно в съгласие с природата и тя е съгласна с вас, но ако вие хванете тази ръчка, както този романски поп и спирате трена за вашата килимявка, този поп какво трябваше да прави? Най-малкото той трябваше да си извади килимявката и да изложи голата си глава навънка от прозореца, че нищо да не му пада. Следователно, когато ти ще изложиш главата си на трена, на прозореца на природата, трябва

да махнеш килимявката от главата си. Какво е килимявката? Нашите превзети идеи и теории. Ще снемеш своята теория, ще снемеш и своите превзети идеи, ще ги оставиш долу и ще останеш без теории. В даден случай може и без килимявка. Нали може без теории. В даден случай кой им е дал килимявката. При дадени условия при владиката да се яви без килимявка, тъй гологлав не може; офицерът в своята рота да се яви без шашка не може. Веднага той ще се глоби, ще бъде уволнен. Или да се яви офицер по бели гащи, какво ще го считат? Веднага ще го считат ненормален. Или тъй професорът да се яви? Но питам сега, ако един професор иде на банята със своя нов костюм и влезне в басейна така, какво ще го считат? Ако той влезне необлечен в аудиторията, ще го считат за смахнат, но ако влезне облечен в басейна, пак ще го считат за смахнат. Тогава де е нормален? При сегашните схващания, това е един преходен период. Значи нещата трябва да бъдат много разумни. И прави са. Значи професорът трябва да се облече. И във втория случай, в банята той трябва да се съблече, според правилата, както е прието там. Защото банята не се нуждае от дрехите му и от обличане не се нуждае той. И аз не се нуждая от обличане, но се нуждаят външните хора. Или в природата обличането какво е?

Сега идем до един сложен въпрос. Кога се обличат хората? Когато ти искаш да бъдеш виден от природата, ти си се облякъл. В природата гол като си, никой не може да те види. И в природата има голи хора, но щом си гол необлечен, ни глас, ни слушание. Няма нито хора, нито ангели, ти сам за себе си ходиш. Обаче щом искаш да те видят хората, ти трябва да се облечеш. Излезнеш ли със своя халат, веднага ще те считат за ненормален. Но ти в природата не можеш да бъдеш необлечен. Там ще бъдеш гол само за себе си. А за другите ще останеш невидим. Та казвам, ние сме длъжни, всеки който е приел известна форма, каквато и да е тя, той има вече известно задължение към окръжающата среда. Под среда, разбирам към всички проявени хора. Има ред правила, как трябва да постъпваш там, ти не можеш да кажеш там, аз съм свободен да правя каквото си искам. Ти преди да си се проявил можеш да правиш каквото искаш, а щом станеш ви-

дим,тогава ти вече трябва да имаш правилни отношения. Та това е една максима,която трябва да имате в ума си,при сегашните ваши условия,тъй както сте,какво трябва да правите?Трябва ви едно познание да сведете живота си до ония елементарни понятия или до ония елементарни възможности, или до елементарни потреби, които имате. Да допуснем някой от вас му се ревне,той иска да излезне в обществото, трябва да се облече хубаво. Вие може да четете,че Сократ е ходил малко неглиже като философ. Сократ е ходил неглиже,той не е бил богат човек,не е разполагал с много средства. Бил е бедняк,следователно,е носил много простички дрехи. А неговите ученици подражавали учителя си. Но той от немай-къде,искал е да има хубави дрехи,но; даже в Атина като бил веднъж,той поискал от един богат човек пари на заем,но той не му дал нищо. Друг му казал,толкова те уважават хората,защо не ти дават пари?На просяците дават пари,на тебе не дават,му казал друг. Сократ казал: Те на просяците дават,защото просяци ще станат,а понеже те философи никога няма да станат,на философите не дават. Ако хората ще станат като вас,те ще дадат нещо,но понеже те няма как да станат като вас,те нищо няма да ви дадат. Сега умният Сократ не се е докачил или казано на ваш език,този човек има философски разбирания,умен е,казва,той не е длъжен да ми даде на мен пари,защото няма никакво отношение към мен.

Сега какво разбирате вие под думата отношение?Отношението всякога разбира,има една наклонена плоскост. Непременно този, от когото аз искам да има някакво отношение към мен,той трябва да седи малко по-високо. Тук имате ***A*** и ***B***. Имате една обща площ,върху която се действува. Ако аз съм поставен върху ***A*** тази линия,която действува,непременно ***A*** ще има отношение към ***B***. ***A***,ще действува към мен. Но представете си,че аз съм на мястото при ***A*** горе,а ***A*** е на мястото ***B*** долу. Тогава има друго отношение вече. B^2. B^1. може ли да дойде при ***A***. Не може. Има неща в света,които са невъзможни. Запример един човек, който няма зрителни органи, може ли да възприема

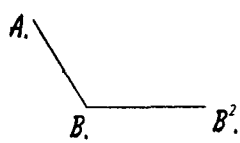

светлината?Не може. Или да допуснем един човек,който няма стомах,може ли да приема храната?Значи устата са едно отношение, очите, ръцете, пръстите, това са все отношения. Сега вие сте изгубили отношенията на нещата. Някой път изисквате някои работи,за които нямате отношение. Например искате да ви обичат. Та откъде накъде,имате ли отношение. Искате да ви обичат специфично,не всички да ви обичат,но някои от вас искате специфично някой да ви обича. Е,кой е той някой,който непременно да ви обича?Че вие вече сте обичани. Този Единият Той ви обича. Защо сте недоволни от това. Майка ви,която ви е носила на своите ръце, тя ви е обичала,защо сте вие недоволни от тази любов,а търсите друга някоя любов? Баща ви е бил вторият,който ви е обичал,брат ви е бил третият,сестра ви е четвърта,защо сте недоволен от тази любов? И търсите друга някоя любов? Вие ще кажете,че съществува един велик закон в света,съществува друга някоя любов. Какъв закон съществува. Когато реките се вливат в някое езеро,езерото добива нещо,но реките какво придобиват?

Сега аз ви представям една възможност,в моя ум как седят нещата. Има неща,които са невъзможни по следующите съображения. Допуснете,вие искате че някой човек да ви обича вас нали?И той може да ви обича. Но представете си,че той е един голям извор,който тече,а вие отивате с една малка чашка и искате да спрете всичкото течение,да иде в чашата ви. Вие не сте в състояние да направите това. Тя трябва да се прелива и минава нататък. Защо вие се докачате от това?Вие казвате: Тук трябва да седи в моята чаша. Туй е когато вие искате някой да ви люби и само за вас да мисли. Вие искате такова нещо. Че де ви е философията? Вие на 20 век,които сте свършили университет,де ви седи философията? Не само вие, но и другите философи като вас,де ви е философията? Тогава положението е друго. Тази обич,която искате вие,тя спада не към едно положение,което е в природата,но спада към едно изкуствено състояние,както влиянието на тия розови масла. Да кажем от 3 хиляди килограма рози,колко розово масло ще има? (един килограм). Значи от 3 хиляди кгр. ще извадите есенцията да имате богатството със себе си.

Но сега ще се повърнем към този извор. Вие не трябва да се спирате върху любовта, да съберете в чашата си. Но от този извор трябва да впрегнете извора на работа. Да произведете светлината, за да разберете смисъла на Любовта. Този човек, който мяза на един голям извор, трябва да го впрегнете на работа, да образувате един голям канал и след това да извадите онази енергия, която е скрита в това течение – да образувате светлина и да вземете една хубава книга и да четете; и това, което ще придобиете от книгата, да ви произведе една вътрешна радост. Само по този начин вие можете да впрегнете любовта на онова същество, което може да ви обича. И това същество само по този начин ще ви обича, ако сте разумен. А по първия начин, ако искате да го впрегнете, да го съберете в една чаша, вие всеки ден ще имате стълкновения, спорове, недоразумения.

Та ще образувате светлината, светлината ще образува знанието. Да обичаш някого, значи, ти трябва да разбираш неговото естество, да се ползуваш от неговото знание. Онзи, който трябва да те обича, той трябва да е учен човек. Ти по-учен от него не можеш да намериш. И по-силен от него не можеш да намериш, и ти трябва да бъдеш готов да приемеш нещо от неговото знание, от неговата сила, и да го оцениш. Не разбираш ли така въпроса, това същество ще ти даде такива педагогически уроци, които ще ги помниш за дълги години. И ще се оплакваш от някакво си неразбиране, някакво си разочарование. Това са празни забавления, цигански разправии, биене на тъпан. Сега аз ви говоря за вътрешните процеси на природата, не ние какво вършим, как ние разбираме нещата, но има едно разумно разбиране. По някой път вие сами влизате в противоречие със себе си. Запример, усъмните се в себе си и след като се усъмните, нещо ви наказва. Усъмните се и тогава какво чувствуваш? Една тояга има на общо основание, нещо те налага. Ти ходиш, превиваш се, насам, нататък, нещо те налага и най-после трябва да се извиниш пред себе си. Казваш: Не направих добре. Щом кажеш: Не направих добре, ти се извиняваш пред това същество в себе си. Казваш: Ще ме извиниш. И то ти казва тъй, маха с ръка. Сега това не е ли една истина? Има ли някой, който да не е перда-

шен. Това са процеси. Сега обяснявам ви една истина. Та вие не може да се избавите от това. Някой казва: Мога да правя каквото искам. Можеш да правиш каквото искаш, но и онзи може да прави каквото иска. Значи ние в себе си имаме едно същество, което всякога е разумно. Ние се проявяваме, а то съществува. И когато ние кажем, че искаме да имаме отношение към него и му кажем: Ти кой си, ти какво можеш да направиш? То казва: Има нещо, което мога да направя. Мога да ви наложа по всичките правила. И започне тогава. И ти кажеш: Стига вече! Нали някой от вас казват: Ей, дотегна ми, измъчи ме! Е, кой ви измъчи? Това разумното същество, то ви мъчи вас. И сега казвате: Как е възможно, това разумното същество да мъчи? Е, как е възможно вие глупавото същество да го мъчите? Умното същество никога не позволява глупавото да го мъчи. Едно правило в природата има. Всичко може да стане, но едно умно същество никога не позволява на глупаво същество да го мъчи! Вследствие на това има едно отражение в действията на природата. Природата като е умна, щом направиш една неестествена постъпка, има контрибуции. В момента още, веднага, не след векове, тя не чака. Та казвам, тези противоречия, които съществуват във вас, това са разумните закони вътре в природата. Или разумните същества, които седят по-високо от вас, които имат всичката добра воля във вас. Щом вие искате да постъпвате съобразно нейните правила, тя всякога ще бъде на ваше разположение. Но щом престъпите едно от свещените правила и те си имат свои мерки. Питам сега, кой от вас, ако дойде едно дете, че ви мушне с нож, ще дадете ли то да ви мушне. Ако ви мушне веднъж, какво ще правите, втори път ще дадете ли да ви мушне? Най-първо това дете, което иска да ви мушне, вие ще го ритнете с крак и то ще отхвръкне на 10 крачки от вас. И ако това дете се опита 10 пъти да ви мушне, то ще разбере, че насреща си има един силен човек, когото не може да мушне.

Та несполуките в живота на всички хора се дължат на това вътрешно противоречие. Ако човек е господар на положението си, той не може да бъде в противоречие със себе си; щом е в противоречие със себе си, той е двоен. Значи има ед-

но същество, към което той има отношение. И това разумно същество иска ти да бъдеш абсолютно коректен спрямо него. И всяка твоя некоректност, то веднага я коригира. Не по някакъв начин, по разумен начин. Ще дойде съмнение, униние, скръб, песимизъм, глад, умора и т.н. Това са все начини, възпитателни средства, с които то действува. То дойде, ти кажеш: Уморих се. Туй разумно същество иска да ти каже, че то ще те нахрани. Дойдеш до някое положение, не можеш да разрешиш една задача, туй същество казва: Можеш да разрешиш задачата! Та всеки един от вас очаква, вие някой път очаквате да ви дойде някоя помощ отнякъде, не че не вярвате абсолютно в нищо, но все таки имате едно вътрешно верую. Казвате: Подшушна ми се отнякъде и очаквате да дойде едно спасение.

Но да се повърнем към правилата. Какво беше числото 2? (най-мощното число). В какво отношение. Коя е мощната сила, която може да определи числото 2? Щом числото е 2, това е Любовта. Следователно, мощното в света единицата, това число, което с нищо не може да се замени, то е най-силното число, което не може да се огъне с нищо. Само едно число има, което може да огъне единицата, това е числото 2. А пък така поставени 2 с $^2/_3$, две може да се повлияе само от числото 3. Какво представлява числото 3? Това е отношение. В дадения случай само 3 само детето е в сила да предизвика любовта на майка си. Никое друго същество не е в сила да предизвика любовта на майка си освен детето. Ти на един търговец как ще предизвикаш любовта? – Със стоката. На майката? – С детето. Ти на един учен човек с какво ще привлечеш любовта? С книгите, със знание. Но числото 3 в даден случай е онова, което може да предизвика числото 2. Питам тогава, по тези разсъждения, кое число е по-силно, 2 или 3? (Три). Защо? (защото огъва най-мощното число – 2). Не, двете огъва. Сега остава един въпрос неразбран у вас, понеже вие разбирате чисто материалната страна. Мислите ли, че онази форма, в която е турено едно дете, че това е детето? Че това дете, като стане дядо с мустаки, изгуби своето детинство, стане на 70 години, де е тогава детето? Двете огъва. Помнете, че ние имаме число, в дадения случай числото 3 не може да ос-

тарее. Щом остарее, то не е числото три, то е сянка. Всички неща, които остаряват, те са сенки на битието. Щом известна ваша идея се промени, тя е сянка. Да кажем, промените си вие идеята, убежденията за някого, това е сянка. Или изменя се вашият характер, това е сянка, това са сенки. Характерът ви от началото до края трябва да остане един и същ. Кажете ми, какво разбирате под думата: да остане един и същ? Ето какво аз разбирам. Един извор, който тече, с хиляди години, водата да остане всякога чиста, да не влезне нито едно камъче или някаква нечистотия вътре. Това значи изворът си тече, но не се изменил в качествено отношение, водата му е останала все чиста. Следователно, вашият ум, вашето сърдце, вашата душа през хилядите години на проявленията си да остане в качествено отношение една и съща. Това значи, да не се изменя. Може да се измени в проявление, но в качество да се не изменя; да се проявява, то е друго нещо, не да се изменя. Да се измени, значи да е влязло нещо вътре. Аз искам вие да се проявявате, без да сте се изменили. Щом се измените, значи да е влязъл някой елемент по-низш от вас. Като кажем, че някой се е изменил, значи той трябва да се върне в първоначалното си състояние. Той е в областта на сенките или на това, което не е реално или което носи нещастие. В такова състояние непременно ще дойдат нещастия. Та по този начин ще изучавате онази черта на вашето сърдце да се проявява. Да се проявява вашето сърдце, вашите чувства, без да се изменят; умът ви да се проявява без да се изменя. Две неща трябва да имате: сърдцето да се проявява без да се изменя и умът ви да се проявява без да се измени. Кога Н. остава ума без да се измени? (Не зная). Когато човек не знае, тогава знае, и когато знае, той не знае.

Сега кои неща останаха? Вие какво сте запомнили? Кое е основното, което остана във вашия ум? Аз не искам вие да разберете целия предмет, то е цяла философия, но в дадения случай кое остана най-ценното? (Никога не може да ни обича човек, ако нямаме отношение към него). Да. И вие всякога трябва да знаете, че онзи, който ви обича, седи по-високо от вас. Не държите ли тази идея в ума си, вие никаква обич не може да имате. Защото само онзи, който седи по-високо от

вас, той може да ви обича. А ако ние обичаме Бога, в дадения случай ние очакваме Бог да ни люби. Ние обичаме Бога, защото Той седи по-високо от нас. Да. И като ни е създал Бог, туй показва, че Той седи по-високо от нас, а ние трябва да имаме любов към Него. Защо трябва да имаме любов към Бога? Защото без Любовта на Бога към нас и ние към Него, ние не можем да имаме никакъв живот. И ако ти не обичаш Бога, ти ще идеш да обичаш някого другиго. И ще попаднеш в една погрешка. Всеки друг, когото ти можеш да обичаш на земята, ти ще попаднеш в една погрешка, защото той не седи едно с тебе. И тази е причината, дето съвременните хора са нещастни; понеже не вярват в онези велики закони, които са вътре в природата. Те търсят проявлението на Любовта там, дето я няма.

Във физиката има един закон. Ако това е една плоскост ***AB***, може ли да се образува някое течение между ***A*** и ***B***, ако няма никакъв наклон (не може). Не може, значи едно същество, което е наравно с тебе, на твоите разбирания, между него и тебе не могат да се образуват никакви разбирания, никакви отношения. Ако той има твоите разбирания и ти неговите, какво представлявате? Вие ще сте само точката на една права линия; отношение имате вие на едно просто съзнание. Ако то има друго, друго разбиране, да; и ако ти имаш друго разбиране, тогава вие имате две точки на простото съзнание. Тогава образувате по една права линия. Между две точки може да се тегли само една права линия. Та казвам, онова същество, което очаквате да ви обича, то седи по-високо от вас. И тогава, ние можем да имаме стремеж към по-високите същества. Какъв може да бъде стремежът ни? Стремежът на по-високото същество какво е? Същество, което не може да слезе при вас, то не седи по-горе от вас. А същество, което може да слезне при вас, то седи винаги по-горе от вас и слиза отнякъде. А това същество, което седи по-долу от вас? Същество, което отдолу може да се качи при вас, то какво е? Значи ние в стремежа си трябва да се качваме нагоре. Щом се качваме ние към Бога, и Той слиза към нас. Отношенията са прави. Ако ти не можеш да се качиш нагоре, тогава не си разбрал законите. Ако

значи имаш желание да станеш силен човек, това е качване нагоре. Значи, имаш някоя представа, имаш желание да знаеш, да идеш при едно същество, което знае да си пробива път. Значи, качване нагоре, разширяване, развиване. И ако това същество, каквото и да е, вие може да го видите, добре. Вие може да се доближите до един професор, но ако вие не сте разположен спрямо него, ако вие не вярвате в знанието, може ли да придобиете нещо? Може ли да се учите от един професор, в когото вие не вярвате. Вие не вярвате в неговата математика, не вярвате в неговата геометрия. Може вие да му предавате нещо в каквато и да е област, даже един професор, в когото вие вярвате, може да му придадете нещо. Сега въпросът е друг. Може да кажете така: Дали това, което той ще ме научи, е право или не? По отношение на относителния свят е така, по отношение на абсолютния свят, ти никога не можеш да бъдеш при един професор, който не може да те научи. Да вземем отношението ви към природата. Ако бяхте съзнавали вашите отношения с природата като към едно разумно същество, конкретно, ако разбирате книгата, тя непременно ще ви отговори. Но понеже нямате тези конкретни отношения, нямате едно разумно разбиране, вие гледате на нея външно, като на разхвърляни предмети и казвате: Нищо не мога да науча. Погледнете природата, виждате някой предмет, често от мене слушате да говоря за разумната природа, но специфично къде съществува – седи разумността, на кое място вие не знаете. Да обясня на ваш език. Имам един инструмент, цигулка, като си туря единия пръст и потегля лъка, де е разумната страна на цигулката? Да вземем този пръст, там дето се издава тона, там е разумната страна. Може да се обяснява, че въздухът се е раздвижил, празнините, то е друг въпрос. Но там, дето е стъпил пръстът ми, в каквато и да е позиция, туй място е разумното. Като се мести ръката ми по ръчката, тя е изчислила своята разумност. И ако вие вървите и свирите някои ноти, где седи разумността на нотите. Имате един композитор; где седи разумността на неговото съчинение? Тази нота, която можете да изпеете в даден случай, там седи разумността. Да кажем вие сте музикант, това може да разберете. Знаете ли нещо от музиката? Да кажем

някой вземе, че изпее туй, което вие сте написали. Вас ви е приятно. Имате един певец. Този певец може да ви даде нещо по знанието по музика. Защото друго яче, да гледате само ноти, това не е никакво знание, но това са само теории.

Та и в живота не е онова, което вие знаете, кое тогава? Казват: Той знае. Има нещо по-важно от знанието. Не което знаеш, да каже някой от вас, какво. (Което мога да направя. Дето може да се твори). Още нещо. Събират се двама философи, единият казва: Аз всичко мога да направя. А другият казва: Аз от нищо мога да направя една кокошка. Третият философ пък казва: Аз пък мога да изям тази кокошка! Питам тогава, който прави кокошката ли се ползува или който я яде? (Който я яде). Разбира се. Искам да ви кажа, онова, което ние възприемаме и реализираме и ни даде сили в нас, да подигне ума ни, волята ни и ни даде едно разширение да бъдем силни в света. В това да направим доброто в света, този човек наричаме учен. Защото така, знанието, приложението имат смисъл. Но ако ти не можеш да изядеш кокошката, тя само ти кряка и не ти даде яйца, това не е знание. Ако ядеш яйца, тогава ти не си пълен вегетарианец. Искам да очистя съзнанието ви. Аз искам да ви дам една ясна представа, вие всички имате за любовта например какви ли не разбирания. Досега вашата любов е била облечена така, с хубави копринени рокли, панделки, шапки, с лачени обуща, с диаманти, пръстени, всичко това, но сте толкова сухи като кука, не можете да ядете и постоянно по 10 доктори влизат и вие все сте хилави. Питам тогава какво ви ползуват всичките ваши копринени дрехи? Че ти всеки ден като се безпокоиш, някой лекар е влязъл в дома ви. Някои от вас носите парабели и казвате: Знаеш ли аз какво мога да направя? Е, какво ще направиш с един парабел? Ще теглиш куршума. Пък аз зная да хващам куршумите. Той гръмне, аз хвана куршума и му го върна на главата. То шест пъти като гръмне и аз все му върна куршумите, и най-после той каже: Изпразних си парабела. Всеки ден нашите парабели се изпразват и природата все ги връща назад. Най-после тя дойде, хване те за ръцете, краката, някой път те хване за ушите и казва: Слушай! Аз не зная дали вашите майки не са ви ръстърсвали за

ушите. Майката ще каже: На майка парабел се не хвърля, не се показва! Или всеки човек, който е неблагодарен от живота, който има в себе си, той вече си е извадил парабела, нищо повече! Ти можеш да извадиш парабела си. Но помни, твоята майка куршуми не я хващат.

Сега основната мисъл. Сега аз ви обръщам внимание за онова великото у вас; за него ви говоря. Някой от вас ще каже: Ние какво сме? Вие сте това, към което се стремите! Туй, към което ти се стремиш, това си ти! Туй, което се стреми към него, това не си ти. Ще кажете: Как може да бъде това? Аз да ви обясня. Вие се качвате в трена, тургате въглища, запаляте и движи се вашият трен. Тренът за какво се стреми, каква цел има тренът? Защо бяга той? Кажете, има ли тренът някоя цел? Каква цел има машината? Машината се стреми, но вие сте в трена. Това, към което ти се стремиш, то е реалното, а другото е само средство; машината като иде там, ще се спре, но ти ще излезнеш и пак ще се върнеш назад. Значи реалното е това, което има съзнание, машината не е реална, тя е средство само. На машината е безразлично дали е дошла навреме или не, за нея е все едно и също. Но ти, разумното същество, за тебе не е едно и също. Та казвам, във вас има едно същество, което е като машината. За него ни 5 пари не давам, но за вас важи дали ще пристигнете или не навреме. Вие в трена все изваждате часовника си и гледате, когато машината не изважда никакъв часовник.

Та казвам, това реалното съзнание във вас, което се стреми към Бога, то е реалното, а всичките други промени, които стават у вас, те са средства, които трябва да се използуват. Така трябва да гледате на тия средства, те трябва да се използуват. За нас важи тренът да пристигне навреме да се реализира целта, която ние гоним. Онзи, който казва, че може и без трен това, той не разбира. Точни трябва да бъдем, навреме. Тогава вече имаш отношение към разумното в света. И тогава можеш да реализираш онова, което искаш. Сега да ви дам една задача. Кой от вас може да изпие 10 кила вода в един час отгоре? Който може да изпие един гюм от 10 кила, каквото иска от мен, аз ще му дам, но който не може да изпие, нищо не давам. И много пъти вашите желания са подобни как-

то моето казване. Вие много пъти искате от мене подобни неща като 10-те кила вода. 10 кила да изпиете в 10 дена или в 3,4,може,но да изпиете 10 кила в един час можете ли?Едно буре донасяш вода,но едно буре не можеш да изпиеш. Значи,това,което човек може отвънка да направи,отвътре не може да направи. Та ще поставите нещата точно,не че не е възможно,можем да изпием водата,но в относителното знание ние правим една погрешка. В дадения момент ние поставяме една цел несъвместима с нашия стремеж или искаме едно желание несъвместимо.

Основната идея тогава. 10 кила вода не се пие в един час отгоре. Колко се изпива? На един човек,който тежи 60,70 кгр. колко вода му се пада? На него му се падат 100 грама вода. Понеже да пиеш водата,то спада към числата на ангелите. Ти нямаш право да пиеш повече вода от 100 грама. Ти си жаден,пий сто грама,пак ожаднееш,пак сто грама. Пиеш ли повече,ти ще имаш лоши резултати. Втория път ако кажа по сто грама,нали можете да изпиете всички. Има ли някой,който да не може да изпие. Стоте грама са възможни,не само за вас,но и малките деца могат да изпият. Разумното е възможно за всички. А неразумното е възможно само за малцина. Сто грама вода всеки може да изпие. А 10 кгр вода не всеки може да изпие. На един слон 10 кгр вода стигат ли му? Аз съм виждал,даже и на кон толкова не стига. Колко пият конете. Те пият по две кофи. Един бивол пие 25 кгр но си е бивол. А човек може да изпие в един момент сто грама. Но човекът е разумното употребление на нещата.

Разумното употребление на нещата всякога произвежда по-големи резултати отколкото неразумното употребление.

Тайна молитва.

7.20 ч.с.

ОБИКНОВЕНИ И ИДЕЙНИ МИСЛИ

X година.
35 школна лекция на 1 мл.ок.кл.
петък 6 ч.с. 8 май 1931 г.
чисто време, небе и атмосфера.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛАТА ЛЮБОВ НА ЖИВОТА ПОСТИГА ЦЕЛТА. (3 пъти)

Ще ви прочета 150 псалом:

1. Алилуя! Хвалете Бога в светилището Му.
   Хвалете го в твърдта на силата Му.
2. Хвалете Го заради могъществото Му:
   Хвалете Го според голямото Негово величество.
3. Хвалете Го с тръбен глас:
   Хвалете Го с псалтир и китара.
4. Хвалете Го с тъпан и ликувание;
   Хвалете Го със струни и със свирки.
5. Хвалете Го с доброгласни кимвали:
   Хвалете Го с възклицателни кимвали.
6. Всяко дихание да хвали Господа. Алилуя!

За една седмица четете този псалом. И си направете един извод от него.

Тема: Напишете си вие един псалом. Сега да видим как ще го хвалите,като нямате китара. Сега като дойде някой да свири при вас, заради вас свири с китара. „Хвалете Го с тъпан и ликувание“. Тъпан ви трябва. Кое у вас е тъпан? „Хвалете Го със струни и със свирки“, с цигулки и кларнета, и флейта, със съвременните цигулки със струни. „Хвалете го с доброгласни кимвали“. Всичките тези инструменти са вътре в човека и трябва да ги намерите къде са те.“ Хвалете Го с възклицателни кимвали! Всяко дихание да хвали Господа! Алилуя!”

Ако вие попитате, по какво се отличава една идея от една обикновена мисъл? По какво се отличават идеите? Аз ще ви дам едно просто обяснение. Обикновените мисли са обик-

новените книжни пари. А имате и идейните мисли. Те са като златото; те не губят своята цена. Та всеки един от вас може да каже, тя, обикновената мисъл, е като книжните пари. Но да разбирате какво нещо са книжните пари. Да определя. Щом дойде една обикновена мисъл, щом я родиш веднъж, ти втори път не искаш да говориш заради нея. Обикновената мисъл мяза на нещо много горчиво. Нали са давали на децата нещо много горчиво? Ти щом дадеш на детето нещо много горчиво, то втори път не можеш да го заставиш да вземе от него. То казва втория път: Не, не! Тя е обикновена мисъл за детето.

По какво се отличават идейните мисли? Това е нещо сладко, което детето обича. Като му покажеш още отдалеч лъжичката, то разбира, познава тази мисъл. Тя никога не губи своята стойност. При това детето като види това вкусното в лъжичката, неговите очи се отварят широко, едно отваряне става за възприемане. А при обикновената мисъл детето се посвие малко. Следователно, всички ония мисли във вас, които изменят вашето състояние, трябва да ги познавате какви са. Щом дойде една обикновена мисъл, ти ставаш кисел, след това ще станеш горчив, ще се вкиснеш, след това ставаш кашав, ставаш мързелив ще почне да се губи паметта ти, ще се обезмисли живота ти. Ще виждаш, че всичките хора са глупци. И всичко в живота няма смисъл, и ти напразно си играеш. Едно шаткаво състояние е то. Това са обикновените мисли. И като дойдат обикновените мисли, хората остаряват. Казват, едно време играехме на хорото, но сега всичко е празна работа. И всички стари хора живеят все с обикновени мисли. Старият професор ще каже, че едно време, когато той бил в университета, имал един много голям професор, говорил по правото. Някой, който е следвал по музика, ще каже, че той е бил много силен, това било, онова било. И ще каже още, то едно време... А сегашното време? Сегашният свят се е изменил. Това са обикновените идеи. Значи, ако светът е бил едно време по-хубав, а сега е по-назадничав, тогава животът няма смисъл. Това са един ред доказателства. Природата започва с прости работи, а свършва със сложни работи. Аз мога да уподобя с вечната

младост. Имате една младост,с която сега живеете и след години като ви срещна,аз няма да ви позная. Всеки един от тези младите братя ще ви видя с мустаки,с брада,с тояжка, ще попитам,кой сте вие?Иван,Драган?Тази брада от какво израсна?От голям зор! Сега ще кажете,как тъй?Аз разсъждавам,когато онова житено зърно го посеете вие,когато онази малка семка я посеете вие в земята,то е едно хубаво дете,с лице гладко,а след години,гледам такива корени,бради са израснали. От зор! То за да се спаси,пуща бради наоколо. Пък пуснало и други коренища,други бради. Защото два вида бради има. Аз питам сега,може ли човек да влезне в света,без да му израснат бради?Щом си в света,ще ти израснат бради. Щом си в хамбара вътре,бради няма. Аз щом видя, че расте брада на човека,той е в земята. Законът е такъв, колкото брадата е по-голяма, по-четалеста, корените са по-дебели и условията са по-трудни. Колкото космите са по-дълги и по-фини,условията са по-добри.

Сега вие виждате обикновените процеси в природата,казвате,кой знае какво има. Зад всеки един процес,зад всеки един косъм седи нещо разумно. То пак е брада. За да се образуват вашите космы,то е цяла една мода. Природата има милиони същества, които работят за това. И природата си има модни ателиета. Учени професори, които са свършили по 4 факултета,мислят какви корени да турнат. Космите на всеки един човек се отличават. И вашите космы сега са по модата,модни са. И като ги попипне човек,ще види как са модни по ателиетата и становете какви са. Някои са много хубаво направени,а на някои косите са много проста работа. И ако попитате,защо?Ще кажат,според парите и плата. Или превода: колкото човек е по-умен, по-добър, толкова и дрехите му са по-добри. В природата е така. Дрехите всякога съответствуват на вътрешните качества,които човек притежава. Затова ние всякога съдим според външната форма, според външните качества за вътрешните качества. Връзка има във физическия свят. Както ние постъпваме, има едно изключение. Но в природата няма изключение. И ако дойде на земята някое същество,някой ангел,ще се събере целият свят,няма да остане жив човек,който да не види този

ангел; всички хора ще се струпат да видят този ангел. Ако той се яви, говоря за съзнанието на ония хора, защото ако един човек е в спящо състояние, той няма да го види, а и ангелът не може да го интересува него света. Сега вие може да направите едно възражение: Защо аз ще ида да гледам един ангел? Че ангелите слизат по някой път на земята. Кога слизат ангелите на земята? Когато ангелите слизат на земята, хората са винаги радостни и весели; но когато си заминават ангелите, хората винаги плачат. И когато човек плаче, показва, че неговият ангел, който той е видял, е заминал. Когато човек е радостен и весел, той е видял ангела. Щом си радостен, идеи имаш, весел си, смел си, решителен; щом ти замине ангела, казваш: Всичко се свърши. Защото ангелите са същества психически, които имат една висока разумност, те имат това свойство, че където отиват, предават. Както огънят предава на някои метали, които са добри проводници своята топлина, така и ангелът предава своята разумност и интелигентност. А понеже в сегашното развитие на хората има една слабост в техния организъм или в тяхното естество, те губят своята топлина и светлина. Вследствие на това, те губят и знанието. Знанието е свързано с топлината и светлината. Там дето няма светлина и топлина, човек изгубва охота да мисли, да знае.

Сега е необходимо да знаете при какви условия се раждат идеите. Те не се раждат тези идеи. Идеите предвечно съществуват в света. По човешки говоря. Те не растат, не се развиват, проявяват се идеите. Защото в растенето, когато човек расте, в него има пробуждане на съзнанието. Под думата растене на известна идея трябва да разбирате процес на пробуждане вътре. Когато човек се пробужда, той расте, достига до известен процес на растене. Някой път спре физическото растене, след това растат чувствата, растат мислите и човек се пробужда. Най-първо растат органите, след това чувствата, мислите и когато човек няма накъде да расте, неговият живот се обезмисля. Сега тези са процесите, които стават в природата. И по този начин, ако вие можете да се нагласите, да влезнете във връзка с това, което виждате – с разумното, а не с процесите, които хората създават. Защото всяка една кул-

тура, която произтича от човешкия ум, ако влезнете във връзка с нея, вие скоро ще се наситите с това, което хората създават. Но ако влезнете във връзка с процесите на природата, те всякога ще внесат във вас вдъхновение!

Та казвам сега, от вас искам една идея. Я вие ми кажете една идея. Идеята всякога има стойност. Допуснете сега, ако вас ви дадат един скъпоценен камък, това е една идея. Сега ние обясняваме нещата. Аз извадя една звонкова монета, макар, че я употребявали преди хиляда години, но тя има известна стойност. Даже ако я вземем като антика, тя има стойност. Та с една идея навсякъде може да си послужите. Е допуснете сега, да вземем друго обяснение. Представете си, че направим свещи такива от най-хубавото вещество за горене преди 2 хиляди години. Ако ви дадат сега една такава свещ, ще загуби ли тя своята цена? Вие може да си послужите сега по същия начин, ще я запалите и ще си послужите. Представете си, преди хиляди години е имало такива ламби, сега е с електрическа батерия, като натиснеш едно копче и свети, а в древността е имало ламбички, които като я туриш в джоба, целият живот може да свети без да я изгасиш. Вечно горящи ламби е имало. Та казвам, идеята е уподобението на това. Мисъл, която при каквито и да е условия, щом натиснеш тази пружина, никога няма да ти изневери. А обикновената мисъл всякога може да ти изневери. Нищо повече. Та ония мисли у вас, на които вие не може да разчитате, те са обикновени. А това, на което вие може да разчитате, те са идейни мисли! Върху тях ще градите. Ако вие градите върху вашите обикновени мисли, тогава ще се изпълни онова изречение от Писанието: „Ще замяза на човек, който е съградил къщата си на пясък и валя дъжда, и събори се къщата". А който съгради на онова разумното, тя не се събори.

Запример, сега вие всички сте все певци, нали тъй? Няма нито един от вас, който да не може да пее. Даже давате си гласа за Бетховен, за Бах, но дайте ми един идеен тон. Казвате: Обичам музиката. Дайте ми един тон. Има идейни тонове. Идейният тон никога не губи своята цена. Който го чуе, обръща му внимание. А при неща неидейни, всеки казва: Фалшиво пее. Аз съм виждал един човек с много разви-

то ухо,той беше чех,в България живееше,наричаше се Фалтес,толкова развито ухо по музика имаше,че като слуша някой фалшив тон,той си маха и двете ръце. И казва на учениците да спрат. Не може да търпи. Пък като чуе някой тон хубав, веднага обръща внимание. Казвам, отлично ухо! Каквото и да е,като го слуша,щом е фалшив тонът,той махаше с ръцете си. Предаваше във Варненската прогимназия и като чуе,че учениците пеят фалшиво,той излезне от класа навън. Те млъкнат,той пак влезне,пак запеят,не може да ги търпи като вземат фалшиво. Учениците се смеят,казват: Смахнат е. Не може да слуша като пеем. Та казвам,някой проповедник проповядва и той излиза при вратата,когато грешат хората, излиза навън, пък когато престанат да грешат, пак влезне. Та някой път нали някой от вас иска да бяга. Това е вашият капелмайстор,който иска да си излезне. Някой човек казва: Дотегна ми животът, повече не мога да търпя. В какво дотегна на човека? Нали вие казвате,че ви дотегнало,кое ви е дотегнало? – Фалшивото пеене. Не пеете на света. Запример,сега ако кажа на някой: Стани и пей! Вие ще се озадачите. Имате право. – Нямате основния тон. Имате камертон, щом ударите камертона, има известни трептения на звука. От колко трептения седи найниския тон? (от 16). Верни ли са тия 16 трептения? Как ги измериха те? (има си инструмент за това).

Обаче, ако вие влезнете в музикалния свят, основният тон,с който започва една песен,щом започне основният тон, вие в каквото и положение да сте,имате една изгасена свещ, щом изпеете тона, свещта се запаля. Ако се запали свещта,тонът е верен,ако не се запали свещта,тонът не е верен. Седиш там,като пеят,капелмайсторът нищо не казва,ако се запали свещта,вие добре вървите; ако не се запали,пак започвате наново,докато се запали свещта. Ако вие не запалите свещта,нямате тон,не можете да пеете. Та по навик се казва: Изгаснала му свещта. Музиката в това отношение е много взискателна. Ако онзи музикант в тебе не запали твоята свещ,тя е музика на мъртвите,а не на живите хора. Това разбира се не е само в преносен смисъл вярно,но когато ти пееш известна песен,която има този тон,основен,идеен,

непременно всичката ти скръб, всичко това ще изчезне. Да пееш, значи да запалиш своята свещ. И ако можеш да запалиш своята свещ, значи вярно е взет тонът. Станеш сутрин, не си разположен, ще вземеш основния тон. Сега кой е основният тон? Толкова години живеете и се учите. Нали до, ми, сол, до. Три тона основни има: ДО, МИ, СОЛ. Музиката в това отношение е вярна по отношение на ума. Всяка една мисъл си има основен тон, т.е. мислещият свят има основен тон; светът на чувствата и той си има основен тон; и волевият свят и той има свой основен тон. Пък и разните преплитания, които стават между световете, или съотношенията, които съществуват, имат свой смисъл. Сега какво е отношението на С:Д. И. ти нали по музика следваш, какво е отношението? Ти свириш по няколко часа. Разбира се, тези са важни въпроси, за онези, които се занимават специално с музика. И музиката си има своя теория.

Сега за нас е важно отношението на онези обикновените и идейните мисли. И всинца вие трябва да се стремите към идейния живот, нали. По какво се отличава една идея? – Тя внася. Вие като имате една идея, каквато и да е идея, тя ще ви внесе нещо. Идеите принадлежат към физическия свят или към света на сърдцето, или света на ума. Вие като имате тази идея, непременно тази идея ще внесе нещо ново. Тя ще измени най-малко живота ви в една правилна посока на развитието. Да допуснем сега, че вие сте на една трапеза. Кое е онова, което ви съблазнява да ядете? Има три неща, които могат да съблазнят човека да яде. Човек може да яде, за да бъде крепко тялото му. Второто положение, той може да яде, за да придобие разположение. И трето положение, човек казва, аз трябва да ям, за да мога да мисля. Защото: Гладна мечка хоро не играе. Онзи, който трябва да играе, трябва да има чувство, а при това трябва да има и здрави крака; и трябва да има и мисъл. Защото, ако не знаеш, как да играеш, ако не знаеш как да мислиш, ти не можеш да играеш. Ти ако играеш на хорото, трябва да знаеш как да си преплиташ краката. После само ако чувствуваш, можеш да играеш. Какво ще бъде играното без мисъл? Шопите играят една тропаница, така се хванат за поясите, играли ли сте вие шопското? То е

много ритмично. Тези шопи играят на хорото много майсторски! Мене ми се случи само веднъж да гледам едно шопско хоро, то беше в Кюстендилско. Слушам един голям тъпан, направи ми впечатление, тръгнах към тъпана. Повече от два километра и половина се чува, бие тъпан, а се чува като че на стотина крачки от мен. Отивам и гледам в една долина наредени шопи, така са хванати заедно, като че всички представляват едно цяло. Едно спретнато хоро! И тъпанът бие. Те играят на един тъпан. Та се поспрях да гледам шопското хоро и схванах, че е изкуство. Хубаво изкуство, навсякъде могат да го играят. Може би от хиляди години те са го учили това шопско хоро. Тъй всички се посъберат малко, пак се отдалечат без да се пускат. Тогава казвам шопско хоро и шопска музика. В музиката шопите съвсем са я загазили. По музика шопите и англичаните си мязат. По музика шопският череп и черепът на англичаните си мязат. Но шопът се е научил да играе, но е изгубил нещо от музиката си.

Сега да се върнем към идеята. Основната идея беше, че това, което може да предизвика човек, могат да бъдат подбудителните причини, за да бъде здрав, да може да се прояви, за да има разположение на духа, и да бъде готова неговата мисъл. Вие например как започвате яденето? Даже хич не мислите за тези стимули. Просто остава само едно желание, че трябва да се яде. Как се пише на български със сегашното правописание с Я или с Е: еде или яде? (с я, защото глаголът е ям). ... българинът направил .... е какво показва? Българинът казва тъй: След като се наядеш, можеш да си дигнеш крака. Философия има у него, казва: Трябва да се яде. Защо? Друго яче, ако не се яде на физическото поле, тогава не можеш да си дигнеш крака и да вървиш. А пък щом каже ЯМ, м-то в българския език завожда през планини и гори! Значи можеш да вършиш високи и големи работи. И най-после казва Ъ – можеш да си починеш. Българинът е турил Ъ и не го произнася, както французите Е-то. Само че българинът и французинът ерът и е-то накрая на думите не го произнасят. А френското Е, когато има ударение се произнася, и ерът в средата на думата, то си има свое значение и се произнася, а на края остава безгласно. Сега французите и

българите еднакво мислят, философствуват еднакво. Само че французите ... думите като говорят. Това е един начин. Всяка една култура на (французите) има нещо общо с гърците. В културно отношение те вървят пътя, по който гърците са вървели. На гърка и французина всичките стремежи е било външната страна – да бъдат красиви; но на съдържанието малко са обръщали внимание. В гръцката култура ние имаме отлична форма, а в морално отношение гръцката култура съдържание няма. Сега по какво се отличава френската култура? По своята мода. Всичките най-хубави дрехи на мъже и жени на модата излизат все от Париж. Както едно време гърците са дали ход на своята култура. Сега и у французите умът е силно занят с красивото, възвишеното. Тогава, според вас, какво са създали англичаните? В училищата на какво се уподобяват англичаните? На какво уподобяват българите? От българско становище. Англичаните в умствено отношение са създали идея, но те не са били носители на идеите. Всякога една идея, родена в Англия, французите са взимали техните идеи и са ги разпространявали. А англичанинът не бърза да разпространи това, което има. А французите, още като снесе кокошката яйцето, ще го продаде. Англичанинът ще те разгледа, не бърза той да продаде яйцето. Той ще те гледа, ще види, преди да продаде яйцето, знае, имаш ли в джоба си нещо. Французинът веднага ще се похвали, ще се запознае с тебе, а англичанинът, да кажем пътувате заедно, той няма да се запознае, ще седи, ще гледа, ще си състави едно мнение и ще мълчи, много мъчно можеш да го заставиш да се запознае. Той ще гледа да намери нещо в тебе извънредно, за да пожелае да се запознае. Друго яче той седи с пурата си и мълчи, мисли нещо. Ако се е запалила дрехата на другия, той няма да каже, като англичанин ще мисли, ще ходи из трена да види има ли някой, който те познава, и ако намери такъв човек, ще каже: Ще обичате ли да ме представите? Тази е една интересна черта в характера им. Седи един чужденец, който пушил с цигарата си, но се запалила дрехата, дими, ако е българин, ще го смушка, ще каже: Палтото, господине! Англичанинът поглежда, дими, но той си мълчи. На другата страна има един познат, пита, познавате ли този

господин?– Познавам го. – Имайте добрината да ме запознаете с него. И след това му казва: Извинете, господине, палтото ви гори. Хубава черта, че гори, гори. Практичен е този англичанин, той си мисли, казва: И без мен той ще разбере, като му припари. Това е характерна черта у него придобита от поколения. Това сега не е само у англичаните, но казвам, в англичанина има известна идея. Като бяха в България, идва при мен един англичанин от чин, той си попийнал малко, идва при мен, но не казва, че се е напил, българин ако е, ще каже, че се е напил, англичанинът се изправи и ми каза: Законът на природата е закон на Англия! Значи англичаните се управляват от един закон на природата. Той е закон на англичаните. Казвам това е хубаво отлично! Та е хубава максима. Ако в нас законът на природата стане закон и за нас; ако за всеки един човек законите на природата станат закони на неговото развитие, на неговите постъпки, мисли и чувства, този човек ще има една държава уредена, ще има един живот, с който може да разполага разумно, тогава той като англичанина ще ходи навсякъде свободно, и може би ще има хиляди пъти по-голяма свобода.

Трябва да се има една основна идея, която да принадлежи на един разумен свят. Сега схванахте основната мисъл. (обикновени и идейни мисли). Всичките обезсърдчения в живота произтичат от натрупването. Всички трябва да се пазите от това. Всичките неприятности в живота произтичат от натрупването на обикновените идеи, които стават непотребен багаж за човека. Затова подмладяването идва, когато човек има една основна идея! Ще четете книги. Като се събудите сутрин, за да има нещо в живота ви, трябва да има поне една мисъл. Една идейна мисъл, която да прониква. И даже ако в месеца прониква по една идея в ума ви, 12 идеи, ако имате всяка една година, те са вече един голям капитал за вас. Станете сега.

САМО СВЕТЛАТА ЛЮБОВ НА ЖИВОТА ПОСТИГА ЦЕЛТА!

7.10 ч.с.

НОВАТА ЕПОХА

X година
36 школна лекция на 1 мл.ок.клас,
15 май 1931 г. петък 6 ч.с.
слънце, приятно, топло, меко време.
ИЗГРЕВ.

САМО СВЕТЛАТА ЛЮБОВ НА ЖИВОТА ПОСТИГА ЦЕЛТА.

Тайна молитва.

Когато се каже, че трябва да се молим каква идея изпъква в ума ви? Ако ви кажат: Да идем на екскурзия! Какво изпъква в ума ви? Нали известна местност. Или ако ви кажат, да идем да вземем вода на някоя чешма, веднага ще изпъкне една чешма или един извор в ума ви. Като се каже молитва, веднага в ума ви трябва да изпъкне един свят на хармония, най-красивият, в който може да се живее, най-хубавото, което може да си въобразите и ако се каже, да се моли човек, това значи, веднага да отправи ума си към този хубавия свят. Ако не живеем там, но даже ако мислим заради него, все е една благодат. Може да не е постигнат, но все е хубаво като мислим за този свят. Сега вие казвате, да мисли човек за Бога. Но Бог в своята проява както е, той е недостъпен за човешкия ум. Та казвам, тази форма трябва да изпъква, тогава тя ще влияе по-добре на ума ви. Казват, тя тази работа – човек да се моли, това не е само една дума. Но да имате една ясна представа за най-хубавото, най-красивото, най-доброто и най-възвишеното.

Каква беше отличителната мисъл от миналата лекция? (За идейните и обикновените мисли). Сега, желателно е да имате една правилна философия. Когато аз ви говорих за съвременното разбиране на живота, колцина от вас схващате онова единство, което трябва да съществува? Мнозина от вас мислят, че като се внесе новото в света, старото се отрича. Не, въпросът не седи така. Въпросът седи много естествено. Ако аз ви дам един хляб, който е печен преди една го-

дина и ви дам друг един хляб, топъл, който е опечен сега; кой по избор ще изберете да ядете? – Сегашният, топлият, а другият, какъвто и да е, няма да ви е приятно да ядете. Ако вие вземете плодове, които са брани преди две или три години и плодове, които сега са откъснати, кой плод ще изберете? Отношението е същото. Когато говорим за наука, какво разбирате? Кажете ми една форма на науката. Кажете ми нещо от Питагор. Коя е основната идея на Лайбниц или на Канта, коя е основната идея? На Лайбниц са монадите (своята философия той е развил в съчинението си „Моннодология"). А на Канта – „Чистият разум". Хубаво, а коя е основната идея на Ремке? Той тръгва в своята философия от „даденото". Е кое е това „даденото" в света? Следователно, даденото е още нещо непроявено. То е като една пъпка, която е скрита в някое дърво и следователно трябва да дойде пролетта, лятото да се оформи, да даде някакъв цвят, плод, но това не е всичкото дадено. Даденото се дава, но не се додава. Даденото има това свойство, че всякога се дава, а никога не се додава. Значи, то не се изчерпва.

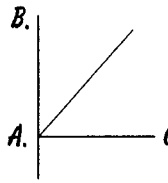

Казвам сега, представете си, че тази линия ***A*** представлява две състояния: едното е гъсто състояние, това е почвата, материята, а другото е една по-рядка материя – въздухът. Вие можете да си представите основния живот в ***A*** – в корените; а в клонищата ***B***. може да си представите по-възвишения мислов живот. Имате ***A***, ***B***, ***C***. В ***C*** вие имате резултатите в едно или друго направление. Сега да допуснем, че вие имате такъв един резултат, който ще се види след 100 год. – ***D***. След други 100 год. израства друго едно клонче ***H***. Питам кое е по-важно? В дадения случай ще имате пак резултати след 100 години. След други 100 години имате още едно клонче ***M***. Тук ще се появят цветовете. Ние не отричаме старото, миналото, понеже това новото е базирано върху старото; само между хората е казано: Млад човек и стар човек, но в природата старото и младото не са разделени както в света между хората, а всичко там съставлява едно цяло, всичко е свързано. Сега след 100 години резултатът ще бъде ***D***, след други 100 години резултатът ще бъде ***H***, а се-

га,след още сто години,туй е новото ***М***. Значи в 300 години туй дърво се развива,дава цветове и плодове. Какво е постигнало дървото? Какъв е резултатът от дървото? В първите 100 години дървото се е запознало с 10 души хора,които са отишли при него и всички те препоръчват,че туй дърво има отлични плодове. След вторите 100 години туй дърво се е запознало с 20 души и през последните 100 години то се е запознало с 30 души. Сега какво е станало? Значи след всеки сто години имаме известна разлика,има един придатък от 10 души. Туй наричат култура. Миналата култура на 10 души равна ли е на 20-тях? И културата на 20-тях равна ли е на 30-тях. Туй дърво хиляди години расте и всеки период от 100 години придава по 10. Но плодовете и соковете,които излизат в най-последните коренчета,са различни,туй дърво има всичките придобивки,понеже и то е прогресирало. Последните плодове през 300-тата година са много по-хубави отколкото първите. Коя вода е по-хубава? Която изведнъж потича или тази,която е текла хиляди години? Как мислите вие,в началото ли е по-хубава или след като е текла хиляди години. Как ви се вижда на вас това положение? После нали има някои от вас,които започват да свирят. Който свири,в началото ли свири по-хубаво или в края? Когато влизате в училището,в началото ли сте по-умен или накрая,когато свършвате? В началото ли свирите по-хубаво,когато влизате,или когато излизате? Каква е разликата,като влизате и като излизате от училището? Разликата седи в това,че при излизане от училището,вие имате един по-широк свят,по-висок,с повече съдържание,отколкото в началото,при влизането,вие сте били пак същият,но не сте могли да се проявите; а при излизането,след напущането на училището,вие сте добили вече един метод,имате един свят,в който може да се проявите.

1. 100 - 10
2. 100 - 20
3. 100 - 30

Сега някои от вас като слушате – окултна наука,във всинца ви почти,с малко изключение,се заражда едно лъжливо понятие. Вие очаквате окултната наука да дойде при вас и да ви даде както онзи,който е взел един лотариен билет и чака. Казва,дано спечеля един милион лева,ходи поглежда във вестниците,тегли се една лотария,2,3,той все чака. Може 5-10

год. да минат, той все чака. Защо той да не се стегне да работи, а само чака? Аз бих го съветвал да вземе един лотариен билет и да го остави в дъното на сандъка си. Ако той спечели, *a la bon heure*! А той да работи, не само да уповава на лотарийния билет. Какво го ползува това, това е губене на времето. Сега всеки един от вас си има един лотариен билет. Запример някой от вас мисли тъй: в ума му влязла идеята за един лотариен билет. Той е философ, писал е някое гениално съчинение и целият свят го провъзгласява за виден член на някоя академия. Седи горкият година, две, три, мисли, все ще стана един ден да спечели. Друг пък казва, да стана поет, да стана музикант, някой пък иска да стане най-големият богаташ, някой иска да се ожени за княжеската дъщеря. Ходи той, насам, нататък, тя седи в ума му. Това са илюзии в живота. Някой път вие сте били княз – женили сте се за княгиня и сега, една минала ваша идея изпъква в ума ви, искате да се ожените за княгиня и мислите, че като се ожените, всичко ще потече по мед и масло. Ако ти се намираш пред една затворена врата, да кажем има такава една врата *A*. Ти си един пътник, дойдеш до вратата и се спреш там. А ти трябва да отвориш тази врата, за да вървиш по-нататък. При жененето, значи, да отвориш вратата и да вървиш напред, а някой от вас мисли, че като се ожени той, трябва да остане да варди вратата. Ако останете да вардите вратата, то е като – капутжи-баши или да бъдете главатар на вратата. Ти ще отвориш и затваряш вратата и там ще седиш. Сега аз ви привеждам това, за да ви изясня една основна идея, за да не бъдете дребнави. Вие казвате тъй: Виж светът работи. Че защо да не работите и вие, какво ви липсва да работите? Погледнете на мравите. Вие казвате, да ме назначат някъде. Питам, мравята кой я е назначил? Вижте бръмбарите, мушиците, всички ходят, работят. Ти имаш хиляди и милиони пъти повече капитал отколкото бръмбара, при това бръмбарът работи, а ти, скръстил си ръце и чакаш да те назначат някъде да работиш. Този бръмбар работи. Казвам, браво! Той е разбрал, ходи пробива една дупка, втора, трета, ти казваш, празна работа е тази! Той казва, твоята е още по-празна, аз поне върша нещо, а ти

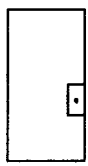

и дупка не знаеш да правиш, не знаеш да прекопаваш. В дадения случай, като видя, че бръмбарът работи, казвам, ако бръмбарът може да работи и аз мога да работя. И после за да се работи, кой ще ви даде метод, как трябва да работите? Методът е във вас. Отвънка ще дойдат само условията, но онзи първоначален подтик на работа, това осветление вътре, то ще дойде отвътре. Щом се отвори тази врата за пътника, в него има възможност да върви. Ако аз отворя вратата, условията на живота ще бъдат отворени; вратата може да бъде отворена, но ако аз не мога да прескоча тази врата, ако човек не е способен да използува тези условия, вратата може да се отваря хиляди пъти, но тези неща ще бъдат безполезни.

Сега другото заблуждение у хората е, че вие винаги сравнявате себе си. Казвате, че другите хора са извършили повече, все повече, а вие не сте извършили нищо. Възможно е другите хора да са извършили повече от вас, но нека това ви бъде насърдчение. Това е закон. Слугата, който е бил по-дълго време при някой господар, повече работа е вършил, а който е бил по-малко при някой господар, по-малко работа е вършил. Сега не взимайте това, ако вие започвате сега една работа, не да казвате тъй в себе си: Тази работа за нас е непостижима. Какво искате да постигнете? Например постигнал си изкуството да знаеш да плуваш. Ако ти знаеш да плуваш, ти си завладял всичката вода. Но ти достигнал ли си всичко? Може в даден случай да прекръстосаш известна вода веднъж, дваж, но силата, постижението седи в това, че ти можеш да плуваш. Дойдеш до водата, съблечеш се и хвърлиш се във водата – знаеш да плуваш. А другият, който не знае да плува, дойде до реката, ходи, търси някоя лодка. Ти минаваш, а той остава още да чака. Сега аз правя сравнение в живота, онзи, който знае да плува, той може да свърши каквато и да е работа, а другият чака да дойде някой мост или някоя лодка, и той ще свърши работа, но ще се мине много дълго време. А онзи, който знае да плува той ще свърши работата по-скоро отколкото онзи, който не знае да плува.

Сега какъв трябва да бъде изводът за културата? Какво ни ползуват хилядите листа, които са капнали от това дърво или препарираните от хиляди години, какво ни ползуват? Да

допуснем, че имате хиляди листа или хиляди плодни дървета, които са насадени от много години, аз не ги отричам, но не трябва ли ние да се занимаваме повече с тези плодове, които сега ражда това дърво? Кои плодове са по-хубави? Сегашните плодове и зелените листа на това дърво е по-хубаво да ги разбираме, отколкото да вземем сухите листа и сухите плодове. Сега да приведа това в по-конкретен смисъл. Една идея, която засяга вашия ум, вашето сърдце и вашата воля, всякога е по-ценна отколкото една идея, която няма никакво отношение към вас. Какво ни ползува нас, че човечеството преди хиляди години е било по-добре отколкото сега. Може да има едно такова твърдение; дали това е вярно или не, то е друг въпрос. Или ако вземем, че човечеството преди хиляди години е било по-лошо отколкото сега, а след хиляди години ще бъде по-добро. Ако е като един стимул, като една идея само да ни подтикне към доброто, това вече има отношение към нас; и ако си представляваме, че Бог е едно същество в миналото, само да ни даде един подтик, да се отказваме от злото, това има отношение, можем да се ползуваме. Но конкретно взето доброто и злото без да има отношение към нас, те са неща отвлечени и без никакво приложение. Та всяка една идея, каквато и да е тя, гледайте да има тя приложение във вас.

Сега колко души сте в класа? Всеки един от вас има един ангел в Божествения свят, но вие даже и не подозирате, че имате един ангел. И как му е името, вие не знаете. Сега аз това го зная, един ангел имате, който ви ръководи, но вие името му не знаете, нито се разговаряте с него. Някой път той ви е говорил и неговото говорене ви се вижда смешно. Иване, знаеш ли името на твоя ангел? Той ти е дал първата буква И в това ти съществуване. После, баща ти е дал втората буква В, майка ти е дала третата буква А. Дядо ти – четвъртата Н. А баба ти заключила вратата Ъ. И В А Н Ъ. Ако извадим първата буква, какво ще остане? – В А Н Ъ. Ако извадим втората буква, какво остава? – А Н Ъ. Ако извадим третата буква ? – Н Ъ. Сега да приведа. Ако ти извадиш от живота си Божествения елемент – връзката, тогава започва всичкото изваждане и нещата се обезсмислят. Във всяко ед-

но име първата буква на името е важна. И първата буква на името не се мени. По-добре е да продължаваш името, не съкратявай името си! Ако не ти върви, продължи името си. И ако пак не ти върви, още го продължи. Ще забележите този закон съществува. Германците са един народ, който е много стеснителен. Крайно стеснителен. Имат енергия, искат да се проявят, затова у тях думите са дълги и те постоянно продължават думите си, правят ги дълги. У англичаните, в тяхната империя слънцето никога не залязва. И те съкратяват думите. Германецът съзнава, умът му работи, казва, ще дойде един ден, той усеща, че за да се освободи от тези ограничителни условия, трябва да подобри външните условия и бори се по който и да е начин да намери един изходен път, да се освободи от лошото положение. И човек във всяко едно положение, в работата си, все ще се намери в положението на германците, може да се намери и в положението на англичаните. Тогава съкратяването на думите какво означава. Много е натоварена колата ти. Ще снемеш малко от товара си от колата. Ако продължаваш думите, колата ти е празна, ще тургаш още, разширяват се думите. При неблагоприятните условия, казват, той много мисли. Тъй човек, който се намира в едно затруднено положение, той мисли. Единственото нещо, което може да го спаси, то е мисълта. Не се безпокойте. Защото безпокойствие и мислене са две неща, два процеса различни. Ти в мисълта ще имаш един метод, два, три, пет, шест, може сто метода да употребиш, цяла година можеш да работиш, но един ден, като дойде една светла идея, ще разрешиш въпроса. Нали знаете онзи пример за Архимед, когато той намерил закона за относителното тегло, де е бил той? В банята, там разрешил един важен въпрос, и изскача из банята, и какво казва? Еврика! Значи, една светла идея го озари. Значи онази идея е излезнала при тези условия. Ти се зарадвай, не се спирай на външните формалности. Може някой да се спре да каже, че гол излезнал той от банята. Гол излезнал, но внесе една нова идея. Идеята е важна, а външната обстановка не е важна. Архимед не иска да знае за това. Сега някои и без да са измислили някоя идея като Архимед и ходят голи. А сега се смеят на Архимед, че гол излезнал. Във

Варна плаж има и тук плаж ще има, там все излизат голи. Но от тези бани, никой не е изнесъл някоя нова идея в света. Това е по отношение на идеята. Сега ще кажете, че вас ви тръгна напред. Сега всичко онова, което не е направил светът, то е новото. Светът е един израз на една разумност, която е извънка света.

Сега да се разберем. Когато аз ви представям някое музикално съчинение на някой велик композитор, силата вътре в книгата ли е? Представям ви най-хубавото пиано, силата в пианото ли е? И най-после дойде великият артист, който разбира книгата и законите на пианото знае. Седне на пианото, отвори книгата и започне да свири. Значи условията са в книгата, възможностите в пианото, а написаната книга, онези сили, които строят вътре в света, това е пианото, а онзи, който твори в света, той е великият художник, великият артист. Този артист строи. Той като дойде, иди при него, слушай го. Застани и не искай да седнеш, ти не можеш да седнеш и да свириш нещо, ти ще дрънкаш, а каква музика ще се произвежда, то е друг въпрос. Слушайте великият артист как разбира нотите, как свири и след като станеш оттам, поне да остане нещо в тебе. Ти най-първо се опитай да тананикаш нещо, което си чул в ухото си, и не да мислиш какво хората могат да направят. За нас е важно да можем да мислим. И няма нещо по-хубаво в сегашния живот от това да мислите правилно и да имате една ясна представа за нещата. Например да видиш един човек, който страда, да имаш ясна представа за неговите страдания и да можеш в даден случай да му помогнеш. Това значи да имаш една ясна представа, че той страда. Например тече му кръв, в даден случай ти задържиш течението на кръвта с иждивяването на известна енергия. Ще кажете, да спре течението на кръвта му. Но ти свързваш в течението на кръвта проявлението на известна планета. Но той претърпява известна промяна в живота си.

Та казвам сега, всички по някой път имате страдания, някъде ще се спънете. Няма някой от вас да не се спъне. Все ще имате някакъв признак. Даже физиогномически и хиромантически тези знаци ги има. Тези квадрати, триъгълници какво показват в астрологията или в хиромантията какво

показват? Някои знаци са хубави, някои са лоши; някои от тия знаци са спасителни, които спасяват. Кой ги е турил на ръката? Когато вие свършихте вашето училище, кой ви тури печата на дипломата? Секретарят. Там отбелязват, че вие сте, да кажем, студент по математика или по естествените науки, по химия. Всеки един учител се е подписал за това, което ви преподава; нали колкото души са ви предавали, все са се подписали и най-после секретарят и той иде, и удря печата, но той не се подписва. Питам ако вие удряте печата, а не се подписвате, важно ли е това? Имате някое писмо, удряте му печат. И отношението е право. Секретарят той турга този печат. Без печат, диплом не може да се даде. Той е важен, показва, че сте излезнали от гимназията или от университета. Нали и в университета удрят печат. В миналото са се занимавали с астрологията, занимавали са се с хиромантия, но не може да я употребят. Сега астрология мнозина знаете, а тази астрология може да ви помогне. Астрологията може да ви помогне в едно отношение, в сегашния ви живот да ви покаже добрите и лоши условия, които трябва да запазите за един живот, да ви предпази. Сега човек трябва да бъде много умен, за да си прави своите изчисления. В какво седят сега лошите условия? Може ли астрологически точно да определите в кой ден ще стане. Ние казваме: В този месец, тази година може да стане. Не, точно ще кажете: В СРЯДА например, В 9 ЧАСА ТОЧНО ТОВА И ТОВА ЩЕ СТАНЕ. В 1931 г. в 10-тия месец (октомври), В 10-ИЯ ДЕН В 10 ЧАСА ЕДИ-КАКВО ЩЕ СТАНЕ. Дойде времето, провери се и стане. Сега казвате в 1931 г. има нещо да стане с вас. Е, какво? И като стане, казва: Виж стана. Предсказах го. Това донякъде е наука, но още трябва. 10-ИЯ МЕСЕЦ, 10-ИЯ ДЕН, И 10-ИЯ ЧАС НА ДЕНЯ, и веднага става. Тогава вече положително се знае. Вземете сега има търговци, които сполучват. В какво седи тяхната сполука, тяхната наука? Той предусеща например, че обществото има нужда от захар и купува много захар. Тогава някои правят това от подражание, той казва тогава: Чакай и аз да заръчам такова количество захар, и той заръчва толкова захар, колкото и другият, но той фалира. ТИ ЗАРЪЧАЙ НЕЩО ДРУГО! Като направиш някоя работа, направи,

което никой не е направил! Или някой усеща, че има нужда от обуща, и заръчва, и друг по подражание и той заръчва същото количество, но той фалира. В България аз зная много дружества пропаднаха по този начин. Българите много обичат да подражават. Един направи една тухларница и спечели. Току погледнеш 5,6 тухларници се наредили идущата година. Но разбира се продажбата на тия тухли няма да има толкова голяма печалба. На другата година има вече 50,60 тухларници и почнат да фалират. Една тухларница може да спечели. А сто тухларници не могат да спечелят толкова, колкото едната и ще почнат да фалират. Този закон виждаме сега.

Сега има голямо производство на учени хора, нали? За всички учители няма места. По-напред, докато бяха сто-двеста учители, те всички се назначаваха и ще каже: Ако е в град отивам, но в село не отивам. А сега е готов и в село да иде. Защо? Кой е крив на това? Представете си, че вие сте в една държава, дето всички села са попълнени и вие сте учен човек, какво трябва да правите? Едно от двете, трябва да идете в странство дето имат нужда хората от учени хора, да работят, да работят. Или пък да захванете една друга професия, една нова професия. Но това са сега външни перспективи, това е, което аз изнасям. Един човек, който е дошъл на земята, все има едно право заради него. Той трябва да има една ясна представа какво може той да направи. Той не трябва да има другите хора пред вид, какво те могат да направят, а какво той може да направи. Да направиш една работа, от която ти да си доволен, че после другите хора да бъдат доволни. Той да не търси одобрението на другите хора. Следователно, аз като одобря една работа, другите могат да я одобрят след 10, след 20, след 100 , хиляда години. Нима работата, която Христос свърши на своето време, я одобриха хората тогава? Но той я одобряваше. А след две хиляди години 500 милиона хора има, които приблизително, горе-долу уважават неговата идея.

Сега във вас ще се зароди желанието, ще кажете: Да бъда и аз един Христос! Да допуснем, че и ти можеш да бъдеш един Христос на себе си. Никой не ти препятствува да бъ-

деш Христос такъв, какъвто ти искаш, на себе си, първокласен да бъдеш! Но друг е въпросът, ако ти искаш да бъдеш Христос на хората. И Христос на времето си не можеше да бъде Христос на хората. – Те го разпнаха. Той беше един от тези неблагонадеждните за Римската империя. Тъй малко опасен млад човек на 30 години, иска цар да стане, иска да подигне някоя революция. Иска да превземе, хубаво предполага, но кой знае какво ще излезне? Някоя революция. И тогава Пилат му тегли една резолюция, неоснована на никакъв закон. Намери той в кодекса на римските права, значи на един член отгоре го осъдиха. Имат думата правниците. Казва на евреите: Да знаете, никаква вина не намирам, измиси ръцете, а при това го осъди на смъртно наказание, но все таки намери как да се избави от римските права. Казва, на какво основание вие този човек ще го разпъвате. Кой закон го осъди. Ако се запита, на какво основание го осъди Пилат, какви бяха неговите доводи? – Надписът: „Исус Назарянин Цар Юдейски". – Понеже се провъзгласяваше за цар, осъдиха го на смъртно наказание по ЗИ, ЗИ, само за тази дума, затова го осъдиха да бъде разпънат на кръст. Вижда, че няма никаква вина, но понеже е говорил една дума, която е против Римската държава. На това основание, че се нарича цар юдейски. И в Рим, щом изпратиш своята резолюция, на това основание казва: Никой няма право да се подига против Римската империя.

Сега основната идея. (Учителят се леко усмихва) Знаете ли защо се смея аз? Смея се, защото една баба учила своя внук да бъде много сръчен да се бори с мечка. И му казала баба, като видиш мечка, кажи тъй: пфу, пфу, и тя ще побегне отсреща ти. Той като вървял из гората видял мечка, казал тъй, пфу! Но след това казал: Тя няма да побегне, но аз да бягам. И качил се на крушата отгоре. Мечката заминала. Връща се и той, казва на баба си, че го срещнала мечка. – Приложи ли моето учение. – Приложих го върху себе си, като видях мечката, аз се качих на крушата отгоре и видях, че имаше сладки круши. И ако не бях се качил на крушата нямаше да ям сладки круши. Та сега и вие в окултната наука, казвате: Пфу, пфу, и най-после качите се на крушата отгоре –

щом не се връща мечката. Турците казват: Ако планината не иде до тебе, ти ще идеш до планината. Това е криво разбиране, да се духа мечката. Ти още отдалеч като видиш, че иде мечката, ти се отдалечи от пътя ѝ, няма какво да разправяш, остави я. Турците имат една поговорка, казват тъй: Остави пияния да си мине по пътя, не го закачай, защото, ако ти го закачиш, тогава той по твой адрес ще каже такива думи, които ти никога не си слушал. Остави го да си мине тъй свободно. Той ще си маха ръцете натам-насам и ще си мине. Та казвам, и вие не се борете с лошите условия на живота; като видиш едно лошо условие, остави го да мине. Това е подразбирал Христос с думите: Не противи се злому. Едно лошо условие остави го да мине и след като мине, ти ще имаш добрите условия. Добрите условия, това са добрите мисли. Разчитай в себе си на идейните мисли, които може да ти дадат стимул. А всичко което може да ви разтревожи, в това разтревожване вие не може да свършите никаква разумна работа. След едно голямо обезсърдчение, каквато светла идея да ви дойде, поспрете се малко. Защото след всяко голямо разочарование или след това отчайване, иде пак друго голямо очарование; но и след голямо очарование, иде едно голямо разочарование. Разчитайте на онези светлите идеи у вас, които идат, колкото и да са малки те имат по-голямо насърдчение, отколкото лотарийните билети, те се случват много рядко. Не зная в България има ли някой да е получил 500 милиона. Или един милион. Във вестниците изнесъл ли е някой да е получил 500 или един милион лотарийна печалба. (В България има най-много до 200 хиляди лева). Има ли някой българин да му са завещали 400,500 или 600 милиона? Чели ли сте във вестниците да е съобщено това? Тук имаше един българин, в Индия получи голямо наследство, не зная дали са го оставили да вземе своето голямо наследство. Те са много случайни работи. Е, хубаво, аз да ви кажа, след време вие ще станете един ангел, ще вземете голяма служба. Вие ще кажете: След колко време ще бъде това? Сега това е което вие ще станете. Но да свикнете на тия сегашните изпити. И един ден, ако вие станете един ангел, ще може ли да си спомните за сегашния живот? Според вашето

схващане,тези,които са станали ангели,спомнят ли си за миналия си живот?Как мислите вие. Вие запример сега за какво си спомняте най-вече?Вие минавате в един свят,аз наричам сегашната епоха,епоха на разочарованието,на разочарование на хората. Тъй се нарича тази област,през която човечеството минава. Епоха на разочарование и тя трябва да мине. И цялото човечество минава през тази епоха. Цялото човечество минава сега през дъното на ада. Цялата тази култура през хиляди години минава сега през дъното на ада. Сега първите ешелони са минали и от 30 милиона години са минали от дъното на ада,и тези,които са минали,са шашави. Тази област се нарича на разочарование,но щом излезнат оттам,ще дойдат в другата епоха. Когато цялото човечество мине от дъното на ада,ще дойде друга една област,дето сегашните условия ще се изменят. И може би то не е много далече бъдещето. Това,което сегашните хора търсят,може да стане,то ще дойде може би не в много далечно бъдеще,но сега е вече като цел това бъдеще. Сега всички ще минете през нея епоха, през областта на разочарованието. Ще минете всички,това не е изключение. Ако някой мисли,че може да мине без разочарование,той си прави криви сметки. И Христос казва: Вие минавате през тесните врата. И непременно всички ще минете,само багажа си ще оставите вънка. Тази е сега идеята. Някой път чувствувате известни разочарования като че всичко онова,което сте придобили,ще рухне. Вие сте като деца немили-недраги. Че това не беше ли същото с Христа. След Христа апостолите не бяха толко разочаровани, колкото Той; вече имаше един проблясък. Пътят беше проправен. А сега и вие няма какво да се обезсърдчавате като минете през тази област.

Но общото дръжте. Културата това не е един резултат на човешкия дух,той минава през човешкия дух,на съвременната култура подтикът се дължи на една сила вън от тези условия,при които ние живеем,културата това е едно усилие на един свят много по-висок отколкото земния. Всичките възвишени същества от невидимия свят работят върху умовете на хората и ги подтикват към нещо по-високо. Всички разумни същества работят върху човечеството. И този ра-

зумния резултат на цялото човечество ние наричаме култура, култура в каквото и да е направление. Да кажем един се занимава с поезия, философия, музика, изкуство, каквото и да е това не е нещо, което се е явило тук на земята, това е нещо, което се дължи на един свят извън земята. Земята не ги съдържа тия.

Та онези, които работят сега върху човечеството, бъдете уверени, които са се ангажирали с култивирането на човечеството, те са в състояние да го изведат до край. Понеже вие падате като членове на това човечество, един ден когато цялото човечество израсне и вие ще бъдете изведени тъй щото цялата култура ще бъде на ваше разположение. Туй, което сега се добива, което за бъдеще ще се добие и вие ще участвувате в тази култура. Придобитото ще бъде достояние за хилядите поколения, които ще дойдат и много от тези придобивки, тези таланти поезия, философия, музика вие ще ги имате, вие ще се раждате като философи, като музиканти, поети, скулптори, те наследствено ще се предават в човешкия организъм, вие ще носите придобивките. И тогава ще бъде по-лесно отколкото при сегашните условия.

Станете сега.

(Цигулката беше само като свидетел извикана да присъствува в клас).

ФИЗИЧЕСКА, ДУХОВНА И УМСТВЕНА АНАЛИЗА. ОКУЛТНИЯТ ПЪТ И ОБИКНОВЕНИТЕ ПОСТИЖЕНИЯ. ВЪТРЕШНОТО ОТКРИТИЕ! – СКРИТИТЕ ТАЛАНТИ.

X година.
37 школна лекция на 1 мл.ок.клас.
22 май 1931 г. петък 6 ч.с.
слаб дъжд, меко топло време (вчера бяхме на Витоша).
ИЗГРЕВ.

Отче наш.

Какво разбирате под думата – ЛОГИЧЕСКА АНАЛИЗА? Как определят в университета думата анализа. Да кажем, някой химик анализира някое вещество. Но анализирайте една ваша мисъл или едно ваше желание. Запример ако вие анализирате една ваша постъпка или една ваша мисъл. В какво седи анализата на вашата мисъл. Най-първо трябва да се определи мисълта. Какви са стимулите, подбудителните причини за нея. Ако започнем с физическите причини. Второ причините са от духовен или от чувствен характер. И трето от умствен характер, от умствения свят могат да бъдат причините. Да вземем, искате да съградите една къща, какви са причините? Чисто физически причини ви заставят да съградите къщата. Но допуснете имате тази къща. Тогава какви са причините за това? Физически са причините. Искате да си сготвите храна за ядене. Какъв предмет можем да турим за готвене на яденето? Или както природата готви. Имате една ябълка. Сега друго, имате една мисъл, на която причините са чисто умствени; или имате една написана книга, какви са стимулите за написването на книгата? Книгата съгражда ли се по същия начин, както се гради къщата?

1. Ф.
2. Д.
3. У.

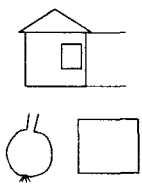

Сега по какво се съграждат трите свята?– По своите методи. Когато имате да боравите с физическия свят, това са най-грубите сили, с които вие има да се справите на физическия свят. Това са законите на физическия свят; когато има да се справяте с вашите желания или със света на чувствата, вие пак трябва да разбирате да се справите с тях. Да кажем, гладен сте. Вие може да задоволите вашия глад, тъй както овцата задоволява глада си с трева, а може да задоволите вашия глад и тъй както вълкът задоволява глада си. Кой задоволява глада си по-добре, вълкът или овцата? Първоначално, когато овцете са нямали никакъв господар и вълкът се намери в гората, той като види овцата и се задоволи с нея. Нищо повече. Хваща я там и я изяда, никой няма да претендира. Изядена, изядена, свършена работа! Но един ден овците си имат господар, разумен. Тогава той тръгне с пушката си и ако някой вълк си позволи да изяде някоя овца, тогава господарят на овцата на общо основание му тегли куршума! Питам, защо господарят на овцата убива вълка?– Защото изял овцата. Питам, кой господар ще убие някой вол? И волът може да пострада, даже като вегетарианец. Едно време волът е пасъл трева навсякъде, а сега в тези културни страни волът види жито високо, казва, че е трева и тя станала много хубава, и започне да я пасе. Но като види господарят, той може да го наложи с глоба, че си е позволил да влезне в неговата градина или нива. Той не го убива, но го наложи на общо основание, но ако дойде вълкът, на общо основание му тегли присъдата! А за вола викат господаря, защо му позволил да пасе трева на неговата градина. А на вълка теглят му присъдата на общо основание, а вола го наказват. Та когато осъдят някого на смъртно наказание, той е направил погрешката на вълка. А когато някого осъдят на 5,10 години затвор, той е направил погрешката на вола. Е, питам сега, в умствения свят вие написвате една книга, но някой е взел от вашата книга, вие го давате под съд, за плагиатство и го осъждат. За колко години го осъждат? Условно го осъждат, там наказанието е по-малко.

Сега вие може да се намерите в мъчнотия. Често искате вашите физически нужди, които имате, да ги премахнете, тъй както бихте премахнали и глада си, или съградите ед-

на къща. Но вие не можете да си послужите по същия начин. При къщата се изисква по-голямо усилие. Колко време се изисква за един обяд? Половин час, за да свършите работата си; а колко време ви взима, за да съградите една къща? – Много повече. Следователно, тези явления от физически характер изискват по-дълго време, за да се реализират. Например вие мислено веднага можете да се пренесете на слънцето, но физически можете ли да направите това? Умствено може да си представите, че вие се движите с един аероплан или с някоя колесница, както на свети Илия, и се връщате. Мислено това го правите за половин час или един час, но ако речете да реализирате вашата мисъл; при сегашното състояние тя не може да се реализира. Може да се реализира, но колко време се изисква? За реализирането на една ваша мисъл да идете и се върнете до слънцето, се изисква хиляди години, докато се намерят и други желающи да идат до слънцето; и при колективния труд всички, които приемат вашата мисъл, най-после ще измислят нещо, някое средство, някой начин, да може да идете до слънцето. За това хиляда години ще идат, но по-малко от хиляда години е невъзможно. Най-първо ще вземете пред вид всичко наоколо. Ако имате някое желание или постижение, вие се безпокоите, че някои ваши желания не са постигнати. Ако желанието във вас да идете до слънцето, не може да го постигнете, кой е виноват тогава? Нито окръжающите, нито вие. Обстановката е такава, предпоставките са такива, че вашите желания абсолютно не могат да се постигнат. Вие имате едно желание, което не е на място. И най-после, като идете до слънцето, какво ще научите там? Какво ще постигнете? Да допуснем, че вие отидете до слънцето. Там има ред и порядък, вие не знаете езика им. На границата там ви спират, питат ви. Ще си покажете паспорта. После ще ви попитат: Откъде идете, с какви намерения, защо и за какво. А може от границата пак да ви върнат назад, както сега ги връщат.

Сега всяко желание и всяко постижение трябва да бъде разумно. И трябва да имаме една връзка. Онзи, който трябва да иде до слънцето, най-първо трябва да може да се обяснява. Да има една връзка между жителите на земята и жи-

телите на слънцето. Да могат да си телеграфират. Да определите, че тръгвате на слънцето: моля да слезне някой от вашето училище. И вие тръгвате от земята към слънцето. Да каже той: Идвам да следвам във вашето училище, като студент може да идете там. Сега това е само едно сравнение в сегашния живот. Всички вие имате желанията на слънцето. Непостижимите ваши желания са от рода, да идете на слънцето. Например, вие искате да станете богат, да станете милиардер. Това е едно желание да идете до слънцето. Защото при сегашните условия местата на всички милиардери са заети. За един нов пост за милиардер няма стол вече, няма катедра. Някой иска да бъде професор. Той е млад и трябва да чака да умре някой стар професор или да уволнят *някого, и така той да иде на мястото му. Да кажем, вие* искате да станете професор, трябва да чакате да умре някой друг, та вие да идете на неговото място. Сега аз ви правя тази аналогия, за да има разумност във вашите постъпки в изискването на вашите желания. Вие сте свободни да искате каквото и да е, но трябва да знаете законите; физическите предпоставки и от духовен, и от умствен характер, и ако вие употребите съответствующи закони, тези желания могат да се постигнат; но ако не употребите съответствующите закони, не може да има постижения. Между всичките закони трябва да има едно съответствие. Защото един физически закон, той е създаден от Божествения свят; духовните закони и те са създадени от Божествения свят, и най-после и самите Божествени закони. Та физическите и духовните закони са едно разклонение от Божествения свят.

Та казвам сега, най-първото нещо за постижението. – Съграждането на къщата. Пренесете сега във физическо отношение кое е съграждането на къщата? (тялото). Да, тялото. Най-първо трябва да знаете законите: Ти трябва да съградиш къщата си хубаво, понеже, ако не съградиш къщата си хубаво, ти трябва да ходиш под наем; пък щом имаш една своя къща, ти можеш да правиш, каквото искаш. Сега второто положение на какво може да уподобите чевствуванията. Да кажем, съградихте тялото си, ще имате и кухня за готвене. Най-първо ще съградите един комин, ще имате

огън. Всяка къща, която не дими, тя е мъртва. Всеки, който мине да види, че пушек има отгоре на къщата ви. Най-малкото да пуши къщата ви. Хората при сегашния век да видят, че хора има вътре. Или ако е вечерно време, да има свещ. Ако комин не пуши и прозорецът не свети, казвате: Тази къща е запустяла!

Сега третото положение, това, което съставлява умствената страна на човека. С какво може да го уподобите? Вие сега казвате: Светлината е подобна на ума. Щом има светлина в къщата, този човек е умен. Щом има кухня и щом му дими къщата, ти можеш да се нахраниш там! А щом има светлина там, ти можеш да се учиш.

Та казвам сега, във всеки един от вас непременно трябва да има едно отлично тяло, една отлична къща. Нали искате да имате една отлична къща съградена, с две стаи, после да има една отлична кухня, да бъде всичко чисто. В това отношение всички трябва да имате едно отлично чисто тяло, не само физически силно, но едно тяло, което може да ви служи за постижението на вашите физически нужди, за постижението на духовните ви стремежи, и което може да ви послужи за постижението на вашите мисловни стремежи. В друго отношение животът ще бъде разхвърлян, безидеен ще бъде. Вие ще кажете сега, ще се уча най-първо какво мога да добия от живота. Да допуснем сега, че някой от вас е станал милионер, второто положение, след като е станал милионер, какво трябва да добие? След милионерството какво трябва да искате? Като стане човек милионер, той почва да гради къща, градина, набави си автомобили, облича се хубаво, луксозно и т.н. Храната му е разкошна, почне да дава угощение на приятелите си, събират се около него, да покаже, че е забогатял. Някои богаташи спират там; друг богаташ ще мине в третата фаза, голяма част от богатството си ще даде, ще съгради университет, да подпомогне за учените хора, други ще пишат книги. В умствено отношение богатите хора започват да работят и в третото направление в мисълта. Но казвам, във всеки едного от вас, който иска да бъде идеен при сегашните условия, каквото положение и да завземете, представете си, че вие сте милионер, оставил чичо

ви 10 милиона долари на ваше разположение. Но законът е такъв, че само като станете на 21 години, тогава имате право, а дотогава вие сте под опекунство и не можете да изтеглите нито стотинка от тези пари, значи чак след 10,15 години имате право над парите. Какво ще правите? Казвате: Милионер съм, но никой не ви дава пари. Същото положение, някой казва: Здрав съм, но какво да правя? Това е все същото положение: милионер съм, но не мога да манипулирам с тези пари. Казвам: На 15 години си, не е дошло време да опериращ с капитала. В това положение какво трябва да правиш с капитала? Иване, какво ще направиш? (Ще работя). Каква работа ще вземеш? (каквато и да е, докато мине определеното време). Тъй много право, каквато и да е работа. Под думата работа, винаги имайте в ума си, това е най-възвишеното, благородното – смяна на две състояния у човека. Всякога когато човек се намира в противоречие със себе си, той може да смени своето състояние. Това е една работа! Ще копаеш, вода ще носиш, мекици ще продаваш, хляб ще продаваш, дрехи ще продаваш, ще слугуваш. Нали казват: Всяка работа е почтена.

Има един пример за почтеността. У българите въобще има голям срам при работата, българите са взели от гърците този срам. Гърците отвънка са много хубаво облечени, но вътре в къщата обедът е много скромен, нямат с какво да разполагат. Сготвили си коприва, но дойде някой в къщи, те веднага вдигнат копривата, защото ще кажат: Тези хора са сготвили коприва и това ще се разпространи из цялото село или град, че тези хора ядат коприва. А коприва не трябва да ядат. Ако е яйца, масло, сирене, но коприва? Питам, защо да не може да се яде копривата свободно? Аз съм ви разправял този пример, дето един американски богаташ си купил един голям куркой от пазара, но не може да се съгласи кой да му занесе куркоя в къщи. Минава един човек, казва: Аз ще ти го занеса, но ще ми платиш три долара. – Един ти давам. Най-после минава председателят на щатите и му казва: Аз ще ти го занеса. Богаташът върви напред, председателят отподире занася му куркоя за един долар. Идва до къщата, отваря вратата, дава му куркоя, той

му плаща. Председателят казва: Аз нищо не искам. – Как нали си пазарен! – Аз не искам нищо. – Да не искате и вие като другите три долара? Той му изважда, показва, кой е и си заминава. Богаташът не го е срам да яде куркоя, а го е срам да занесе куркоя в къщи. Понятия са това. Председателят иска да му покаже, че не е срамота да се носи куркоя, той трябваше да се замисли, да не яде куркоя, а другото е много по-лесно. Питам какъв е тогава моралът? Има ли някакви морални подбуждения тук? Тези са от чисто духовен характер. Една философия, която е без основа; той го е срам да си занесе куркоя в къщи, но ако заколи куркоя и го опече, той ще мине за един благородник. Това са понятия у хората.

Та казвам, причините, които може да ви стимулират за вашите постъпки, могат да бъдат от тези трите свята. Така трябва да изучавате вие нещата. На първо място трябва да имате една хубава здрава къща. На второ място, тази къща трябва да бъде много добре мебелирана. А на трето място какво трябва да бъде? (да бъде тя инсталирана). Да има осветление и отопление, да може да се живее вътре. Първостепенна да бъде! Та именно сега като се правят тези гимнастически упражнения, това е съграждане къщата отвънка. Чувствата, с които си служим, това е съграждане (на) къщата отвътре – мебелиране. А мисълта, която се влива, това е инсталиране на тази къща от всички тези употребления, от които тя се нуждае.

Сега тези схващания са потребни за вас, защото в окултната наука не може да има постижения, докато човек не е разбрал основния закон. Да кажем, вие сте беден, обикновените пътища, по които вие може да станете богат, то е да се заемете да работите. Разбираш нещо от земеделие, от архитектура или имаш поетическа дарба, или си музикант, знаеш да свириш на кавал или на цигулка, вземеш цигулката и навсякъде можеш да си проправиш път. Ако е по окултен път, никога няма да си служиш с тези средства. Това са обикновените работи. Кой е сега ОКУЛТНИЯТ ПЪТ? Защото тези са обикновените постижения. Кой е окултният път? Окултният път, да допуснем, че ти ще намериш, както

онзи, да кажем някой рядък инструмент. Занимавайте се с музика! Но не ви достигат пари да откриете де се крие някой рядък инструмент, например, някоя стара цигулка от Страдивариус. Казват ви: Тук имате една цигулка. – Не можете ли да ми я продадете? Колко искате? Давате му два-три пъти повече, отколкото той е оценил тази цигулка. Взимате тази цигулка и после я продавате за 500 хиляди лева златни. Тогава? Или второто положение. Вие имате знание. Казвам сега съвременните хора работят за откриването на някои златни мини или търсят някоя диамантена руда. Хората търсят. Ще кажете, откъде накъде? Или намирате някой диамант в земята. Това не е по обикновения път. Тези хора, които се занимават с диамантената мина, или с тези руди, те почти всички употребяват окултните средства. Имат си специфични начини за това. Запример, как знае човек, че определя, на 500 метра в земята има някоя дебела жила от злато, въглища или сол се намира там? Това по обикновени пътища не става. Сега някои от вас си служат с тази пръчица, но само за намиране на вода. Тя водата си има известни специфични трептения; но и златото и всички метали имат специфични трептения. И онзи, който иска да се занимава да развива тази сила, той трябва да разбира специфичността на известни метали. Всеки един от вас може да направи един опит: като му поставят в една кесия един наполеон, че като го хване с ръцете си, по трептенията му да познае дали е злато това или ако е сребро, пак да познае. Да няма почти никакво изключение или да има на стоте само едно изключение. По същия начин вие като минавате през някоя местност или през каквато и да е област, да знаете дали има тук злато или не. Вече вашият организъм иде в контакт с металите. И дето и да минете, ако тази област има злато, вие ще усетите особено притегляне, една притегателна сила. Много ви е приятна, ще ходите ще се разхождате, ще обикаляте, не искате да се местите от това място. – Злато има там! Или да кажем вие влизате в една библиотека и намирате някоя стара книга от древността. Обикновената книга може лесно да намерите, но една стара книга мъчно се намира.

Та казвам сега, ОКУЛТНИЯТ ПЪТ Е ПЪТ, ПО КОЙТО НЕЩАТА СЕ ОЦЕНЯВАТ. Това, което обикновените хора не могат да намерят, тези които се занимават с окултната наука, те намират ценното. Та първото положение е да откриеш в себе си, имаш една дарба. Ти можеш да разкриеш тази дарба само по един окултен път. Не само да се разкрие от тебе, но и хората да разкрият това. Най-първо ти трябва да разкриеш своята дарба! Това е събуждане на съзнанието. Да кажем, ти имаш една окултна дарба. Това е вече едно съзнание; у тебе се събужда съзнанието, че ти имаш музикална дарба. Разбираш, нещо имаш. Ти можеш да пееш, възприемаш лесно песните. Или чувствуваш в себе си дарбата, че можеш да пишеш поезия. Но като пишеш, ти не откриеш в себе си това чувство. Или откриеш в себе си вътрешна техника, виждаш, че разбираш от техника или от физика, едно вътрешно откритие е това! Аз говоря за ония гениалните дарби, не обикновените прояви. Някой например ще ти каже: Ти си талантлив човек. Това е един външен стимул. Не отвън, отвътре да ти дойде този стимул, ти сам да го съзнаеш; а след като си го съзнал ти, да го съзнаят и другите хора. Та първото нещо е вие сами да откриете в себе си ония заложби, които ги имате. В това седи създаването на човешкия характер. И човек не може да създаде в себе си характер, ако не открие в себе си някаква заложба, някоя дарба, защото само хубавите работи, неща, (са) които се откриват и които трябва да се обработват. Човек може да положи известно постоянство и труд за това. За хубавите, гениални работи, които са скрити в него, струва си човек да иждиви и 10, и 15 години, само за да открие това, което го има. И като открие това, като Едисон, като едно малко момче е ходил да продава вестници и съзнал, че в него има дарба за откриване, изобретение има. Той почти има най-голямата лаборатория в Америка. Това са постижения, добити по окултен път. Но какво е било концентрирането на такъв човек! Какво е било скрито в този път. Вие знаете за този анекдот. Едисон след като е открил и узнал работите, той се сгодил и щял да се жени. Но толкова е бил занят, че забравил деня, в който щял да се жени и трябвало да ходят да

го извадят от лабораторията му, тъй се е погълнал в работата си, че се е забравил. Та казвам, женитбата е един външен стимул на гениалността. Попитали го, казват му: Булката чака там. Той си седи в лабораторията, прави си своите изчисления, своите опити, а онези отвън се безпокоят. Та казвам, гениалният човек не се смущава от външните несгоди на живота. При гениалността човек така е погълнат в своята мисъл, другите неща ни най-малко не го интересуват, казва: Могат да почакат малко, не са закъснели, ако не днес, утре. Това, което хората определят, не съвпада всякога с природата. Мислите ли, че съвременните хора постъпват разумно. Че човек за да се ожени, пак трябва да постъпи разумно, пак трябва да бъде гениален, разумен. Той трябва да определи онова време, което е дадено от природата. Ако той се ожени една година по-рано или по-късно, той ще закъса. Когато той се ожени точно навреме, както е определено, ще има напредък. Аз сега вземам женитбата, тъй както природата е създала. Вземам женитбата като едно отношение на разумните души, които трябва да работят. Разбирам, двама приятели се съединяват да работят. Има отношение, ако те започнат тази работа точно навреме, тази работа може да прогресира; ако тази работа не започне навреме, тя не може да има никакъв успех, никакъв прогрес. Та казвам, за разумните неща в света си има време. Туй го е казал и Соломон преди хиляди години: Има време за раждане, има време за умиране.

Та сега и от вас се изисква да разкриете някои таланти, които са скрити у вас. Защото друго яче, ако не можете да разкриете, че имате един талант в себе си, вие нямате никакъв стимул, но в момента, когато вие съзнаете, че нещо се крие във вас, вие вече имате един силен стимул. Не сега човек да бъде един маниак, аз не говоря за маниячество. Но всеки един, няма човек в света, който да не носи някаква скрита дарба. Стига дълго време да е мислил, той ще дойде до това, което е идеал на живота. Това, което хората сега наричат идеал, то е нещо скрито у човека; и когато човек се домогне до своя идеал, в него има нещо скрито, има такава сила, че нищо не може да го спре в пътя!

Та сега, всеки един от вас трябва да се стреми да открие нещо скрито в себе си, да открие този идеал, тази дарба. Това е хубавият стимул, който може да имате. И никога не търсете вашето щастие вънка от вас! Да търсите щастието вънка от вас то е все едно да уповавате на един ваш приятел, който ви е дал пари на заем, и построил къщата ви, и вие сте подписали полицата. Мислите ли, че вие сте гарантирани? Не, един ден той продава къщата ви и вие си останете с полицата си. Ако имате пари, съградете къщата, ако дойде един малък заем лесно може да се справите с него. Та казвам, когато дойде да се съгради нашето тяло, природата ни дава една малка външна подкрепа. Всеки ден тя ни дава един малък външен запас, за ядене на нашия организъм. Но след като приемете храна онези сили, които влизат в природата, цели процеси стават там, онези милиарди клетки, които са вътре, започват да работят. Милиарди клетки работят за съграждането на организма. Значи този вътрешен процес не може да се стимулира отвънка. Затова не спирайте вътрешните процеси на живота си. Има естествени процеси на вашето тяло, има процеси на вашето сърдце и на вашия ум. Никога не спирайте Божествените процеси, с които природата си служи! И всеки един, който е спрял един такъв процес, той е спрял колелото на щастието. Когато човек спре процесите на природата, на тази велика работа вътре, той е нещастен. Или казано друго яче: Всякога бъдете в хармония с разумното в природата. Всяко нещо, което вие искате да постигнете, (постигнете) го по този разумния път, по който живата природа го желае. Преди да сте се родили на земята тя е предвидила всичко за вас. И няма нещо, което някой би ви взел, освен това, което живата природа ви е начертала. Вземете физиономията, астрологията, хиромантията, всички окултни науки и други, които определят, че човек носи дарбите със себе си. Например там се показва, че към 20-та или към 30-та година има едно съвпадение на планетите или едно съвпадение на забогатяване, или съвпадение на пътешествие има, или ще постъпиш в някой университет, срещате се с някои хора и се подигате. Като дойде това време, веднага се създават благоп-

риятните условия. Или някъде е турено астрологически, че еди-колко си време ще имате едно голямо нещастие. И да ви предпазят, да бъдете много внимателни, докато минете тази криза. Предвидени са всички тези работи в живота. Но във всички окултни науки изключенията са много малки, а благата, които са вложени, са повече.

Сега този е пътят, по който всички трябва да разсъждавате. Но той е много труден път. Труден е по единствената причина, че мнозина от вас не сте запознати и даже тези, които са запознати с астрологията, не може да си служите с тези познания. Например един хороскоп за себе си не можете да направите. И като си направите един хороскоп, сами не вярвате. Ти сам го направиш, виждаш го и не вярваш, търсиш нещо друго. Но след като ти пострада главата, казваш: Видях го сега, но не вярвах. Пък ти ще туриш хороскопа и ще вярваш. Щом е една наука, ще вярваш! Пък някой път направиш хороскопа, дойде времето, не си го изчислил, и ако така не стане, ще се излъжеш. Но това излъгване произтича, че пресмятането не е право. Човек може да постави и себе си на изследване, като второ лице. – Да не си заинтересуван.

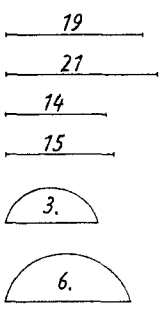

Да допуснем сега, че имате една глава, която има 19 см дължина. Имате и втора една глава, на която диаметърът е 21 см широчина; и трета глава – 14 см. Онзи, който има 19 има и 14. Вторият има 15. Онзи, който има 19, има на челото си 3 см широчина, а който има 21 има 6 см чело. Сега вие имате известни данни. Как мислите, кой от тези ще бъде успешен? Трябва да се измени задната част на главата му. Какви са чувствата, с които той оперира? Какъв е стимулът на чувствата? Най-първо трябва да се вземе напречният диаметър, който дава интензивност, широчина на мозъка, дава устойчивост на характера, да може да издържа на мъчнотиите. След това 3-те сантиметра показват, че този човек е практичен, но не е далновиден, не може да предвиди нещата. Този с 6-те см чело е по-предвидлив. Но положително трябва да се вземе. Неговият духовен устой,

какви са неговите морални устои в живота? Любовта му към отвлеченото, към Божественото. Ако всички тези съчетания, аз бих наредил така. Ако вземем 21 това е едно изключение почти. 21. 19. 15. 6 и половина. 6 и половина

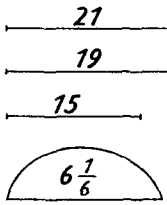

широчина на челото. Зависи, ако челото е високо и е тясно, губи се неговата сила. Отношение трябва да има. Да кажем има 6 см височина, а може да има 12 широчина. Има и ред други такива данни, които могат да се вземат. Такъв един човек може да сполучи в живота. Защото той има такт. Един човек, който иска да бъде сполучлив, в него музикалното чувство добре е развито, понеже такт има. Съобразителността трябва да е развита. Ако няма такт, значи той не е музикален. Да поставиш една работа в своето време, значи такт трябва да имаш. Да се постави всяко нещо точно на времето, изисква се музикалност. Значи хора, у които чувството на време не е развито, те не са успешни. Онези оратори, у които времето е музикално развито, те знаят да говорят музикално, а у които то не е развито, те не могат да говорят хубаво, те не говорят музикално. Значи всички способности, по-низшите способности след време ще служат и за по-висши процеси. Всички способности, които служат за механическите процеси, след време ще служат за Божествени процеси. Всяко нещо трябва да се тури на времето. Ще чакаш. За да бъдеш сполучлив, трябва да имаш такт; после да бъдеш достатъчно твърд. Да бъдеш достатъчно наблюдателен, да имаш достатъчно интуиция, достатъчно разсъдливост и да се не афектираш от най-малките закачки в живота. Малко да влезнеш и след като се възбуждаш да се самообладаваш. Защото възбуждението на човека произтича, че той не взема под внимание мъчнотиите, които може да го сполетят. Например често хора, които са от високо произхождение, например някой княз, ходи той със своята титла и постоянно усеща докаченията. Някой беден, роден от бедни родители, със своята гениалност той ходи, постоянно претърпява унижение, но същевременно има едно упование. В края на краищата, кой от двамата печели? Бедният и ра-

зумният всякога печели повече, отколкото богатият и глупав. Под думата глупав разбирам, който не съзнава нищо в себе си, нищо отвътре. Той не може да се справи с външните условия на живота. Та затова да не ви спъват, някой път вие имате известно щастие, когато то дойде, ти него ден си княз. Ако имате някоя несполука или несрета в живота, него ден вие сте поставени в положението на някой беден човек, който трябва да превъзмогне мъчнотиите.

Сега тази наука може да приложите в ежедневния си живот. Човек трябва да се справя със себе си. Има известен род мъчнотии в живота, малки мъчнотии, с които всеки човек трябва да се справи. Ако с малките мъчнотии в живота си не можете да се справите, с големите мъчнотии вънка в света съвсем няма да може да се справите. Защото малките мъчнотии във вашия живот, това са малките прегради, които ще ви покажат пътя как да се справите с големите мъчнотии в големия свят. Та всеки един, който така разбира живота, лесно може да се справи с външните мъчнотии. Да кажем, имате едно неразположение на духа. Някой път ви обземе някоя песимистична мисъл. Песимизъмът аз съм определил и друг път се дължи на силно развити лични чувства, на силно развит страх, користолюбиви чувства, слабо развита надежда, слаба вяра, пък и Любов към Бога не е толкова развита, и винаги в такъв човек се заражда едно недоволство. Защото в даден случай Бог се поставя като един неприятел. Ти речеш да направиш нещо, Той се поставя на път ти, речеш да туриш нещо, Той го ритне и го счупи, речеш да идеш в някой град, ти си се научил да ходиш все накрая и стражарят ти каже: Мини на другата страна! Та стражарят ще те застави, по който и да е начин, ако ти не послушаш първия стражар, той ще повика втор, трет, и втория път ти ще се научиш да вървиш по мястото, дето ти се показва. Та, в природата ти ще срещнеш природата, тя е един стражар, ще ти каже: Вляво. Вляво. Ако ѝ кажеш: Кой ти даде това право? Ще се намериш в някой участък. Вляво – вляво. Вдясно – вдясно. Тя не иска да злоупотреби. Може да кажеш: Ама аз така съм свикнал. Дето има свикване, има и отвикване.

Та вие можете да отвиквате. Сега вие мязате на галени деца. Вие търсите щастието по следующия начин. Дъщерята на един богат чорбаджия, той имал 4 слугини да слугуват на дъщеря му. Слугините винаги ще вземат ще турят дъщерята до камината и като стане много горещо, ще я отмахнат оттам. Целия ден слугините се занимавали с това, да я носят насам-нататък. Дошло време да я женят. Майката казала: Тя има обичай някой да я носи до огъня и после да я отмества. – А, лесна работа, казал кандидатът. Той като се оженил, имал една слугиня, казал да я тури много близо до огъня, той запалил много камината. Тя казала: Отмахнете ме! Но нямало кой да я оттегли. Тя чакала да дойде някой, чакала и като нямало кой, сама станала. Та казвам, мнозина от вас сте свикнали и чакате да дойде щастието при вас по един особен начин. Но като ви напече хубаво при огъня, ти сам ще идеш, ще седнеш на друго място, ще вземеш поза, каквото обичаш, няма да чакаш да те носят или да ти турнат възглавница. Ще вземеш точно това положение, което тебе ти е дадено. Има изключителни случаи, те са от друга категория. Например, трябва да изгрее слънцето да ни помага. Стига ние да извършваме нашата работа, слънцето ще изгрее точно навреме. Или вятърът те подухнал. Той си знае работата. Или някой извор трябва да извира, той си знае пътя. Когато ние свършим онова, което е необходимо за нас, общото положение на природата, в което тя ни е поставила, тя е винаги готова да ни помогне.

Та казвам, гледайте сега да се хармонирате с общите порядки на природата, за да може ония дарби, които са вложени в този живот, да ги постигнете. Например искате да станете един Бетховен или един музикант като Бах, вие можете да станете един музикант, не като Бетховен. Сега модерните музиканти какво стават? Той може да пише, но ще го съдят като плагиатор, но той няма нищо ново. А може да напише нещо ново. Или в музиката, или във философията, или в друго нещо. Или върху съграждането на вашия характер. Ще съградите характера си с чувства и мисли, по един съвършено нов път, който ви е определен. И ако така го съградите, вашият живот има смисъл.

Много пъти се препоръчва подражанието. Но с подражание какво може да се постигне? Кои животни подражават най-много? (маймуните). Човек не подражава ли повече? В това отношение човек седи по-горе от маймуните. Една маймуна може да подражава, но веднъж опитала една горчива опитност, тя втори път не повтаря. А човек повтаря. Има пияници, миналата вечер кръчмарят го изхвърлил из вратата навън, втори път пак отива на вратата. За една чашка винце по два, три пъти трябва да го изхвърлят и той пак повтаря, пак продължава. Когато една маймуна, като направи един опит, втори път тя няма да повтори. тя ще постъпи по някакъв нов начин.

Станете сега.

Тайна молитва.

7.5 ч.с.

ЕДНАКВА ОЦЕНКА.
РИТМУС НА МУЗИКАТА.
СТЪПКА В МУЗИКАТА.

X година
38 школна лекция на I мл. ок. клас.
29 май 1931 г. петък 5.30 ч.с.
(след гимнастическите упражнения, ясно свежо време).
ИЗГРЕВ.

Тайна молитва.

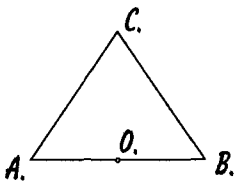

Имате един обикновен триъгълник, нали? Как го наричате? (равнобедрен). АВ. е подълга. Когато предметите са в застой, вие какво виждате? Всяко едно тяло, когато е в застой, вие виждате само една страна на неговото проявление. Какво означава в дадения случай триъгълникът? Това е човекът. Но този човек трябва да го турите в движение, за да се яви човекът. Горната част представлява неговата глава. Главата на човека, вие може да схванете само формата. Не всяка форма мисли. Всеки ум мисли, но не всяка глава мисли. Следователно, тази посока, в която се показва човешката интелигентност, ние наричаме глава или там, дето се проявява човешкият ум. Следователно, в природата движенията на енергиите, всичкият развой, растенето на самия организъм върви паралелно с общото направление, с разумността на мозъка. Човешкият организъм се развива разумно. Паралелните линии показват една разумност вътре в природата. Тогава, ако вие в даден случай увеличавате дължината на ***AB***. какво ще стане с другите страни? Какъв е знакът за увеличение ***AB*<*AC*, *BC*>**. Когато ***AB***. се увеличава, другите две линии ***AC*** и ***BC*** ще се намалят и какво ще стане? Най-после те ще се слеят, ще станат толкова големи, колкото и ***AB***. Когато ***AB*** стане равна на ***AC*** и ***BC***., какво ще стане с триъгълника? Значи човек за да разреши един правилен въпрос, той има два начина, по които

може да разреши. Линиите ***AC*** и ***BC*** трябва да се слеят с ***AB***. Така ще имате поляризирането на човека. Щом се слеят, той може да вземе в даден случай две направления. Неговата деятелност ще се пренесе в центъра ***O***. Но това може да стане само при един случай. Когато човек изгуби посоката на своето движение в природата, непременно той трябва да се върне към Първата Причина, дето се явяват фигурите или дето се явява деятелността.

Да се спрем на триъгълника. ***AB*** означава човешкото тяло. ***AC*** означава човешките чувства; а ***BC*** – човешкия ум. Тогава вие можете да пренесете тази деятелност. Може линията ***BC*** да се слее с линията ***AC***. – тогава какво ще стане? Ще стане увеличаване на човешките чувства. Може деятелността на ***AB*** и ***AC*** да се слее с ***BC***, тогава ще се увеличи човешкият ум. Но ако се увеличи човешкият ум, ще имаме смаляване на деятелността на човешките чувства и деятелността на човешкия организъм ще се намали. Сегашните хора са много нервни по причина на това, че тяхната физическа деятелност е пренесена в умствената област, горе в мозъчната система е пренесена. Трябва да се даде едно правилно направление. Деятелността трябва да се пренесе върху човешките чувства. И ако там се забележи един изблик на повече чувства, деятелността трябва да се пренесе на ***AB*** на физическото поле. И ако се усили тялото чрезмерно, понеже тялото е един резултат на деятелността на ума и сърдцето; ако този резултат стане по-голям, отколкото умът и сърдцето може да издържа, трябва да се образува едно движение. Човек

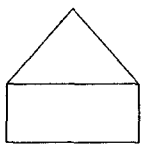

постоянно трябва да се движи в този триъгълник. Щом почнете движението, вие вече имате петоъгълника. Петоъгълникът е една фигура, която показва поляризирането на духовни и материални сили. Следователно, щом човек започне да се движи във физическия свят, образува се квадратът. Квадратът в дадения случай представлява действието на рационалните физически сили. Например, вие казвате, че търсите квадратурата на кръга. Защо в геометрията търсят квадратурата на кръга? Коя е вътрешната причина? Квадратът е едно рационално число, а кръгът е ирационално число.

Квадратът е един завършен резултат,а кръгът е незавършен. Ако вие завъртите който и да е квадрат около себе си,вие ще образувате кръга. Но ако вие завъртите един квадрат около своя център,с колко точки той ще се допре до кръга?(с четири точки). Не с две точки. Щом е с три точки или с четири точки,той е крива линия. Следователно,с две точки ще се допре. А третата точка е кривата линия.

Та когато вие търсите квадратурата на кръга,това е търсене на третата точка,направлението на тази енергия на кръга. Тъй в какво направление се движи? Още математиците не могат да изчислят в каква посока е. Все им остава един малък резултат. Точно не се знае в каква посока се движи. Но вие можете да намерите квадратурата на кръга от самия квадрат. Тази квадратура къде ще я намерите? От геометрическо гледище какво се постига? Щом имате три точки,какво се постига. То е всякога една крива линия. Щом в една линия има три точки тя е крива. Защото между две точки може да се прекара една права линия. Щом са три точки, имаме счупена или една крива линия.

Сега изводът. Кривата линия е един незавършен процес. Ако вие се движите по един незавършен процес,вие трябва да разбирате законите. Това са закони на вечността. Следователно,при кривите линии вие не можете да знаете какъв ще бъде следующият момент. Един човек,който се движи по една крива линия,той сега може спрямо вас да е добър,но следующия момент вие не можете да знаете дали ще е добър или не. Но ако той се движи по една права линия,вие няма да може да знаете какво ще бъде неговото отношение. Защото,за да се измени отношението на един човек,какво трябва да стане? Между две същества може да се измени тяхното отношение само тогава,когато влезне едно трето лице. Какво разбирате вие под – трето лице? Тя е третата точка. Тя трябва да е един непостижим идеал. Ако ***AB*** се стреми,ще имате един перпендикуляр. Това е именно човешкото развитие. Като се подига височината на човека,това е неговият перпендикуляр. Това е разумното у човека. Перпендикулярът това е разумното. И дължината на този перпендикуляр показва, че... Всичките високи хора,които имат висок ръст или това

математически изразено: високите хора са идейни хора. Ниските хора са материалисти. Турците имат една поговорка, казват така: инсанъ... Те са го изразили в една лоша форма по единствения закон; ако вие се качите на едно високо място, нали вашият кръгозор ще бъде по-широк?

Какво представлява идеалистът? Идеалистът има пред своя ум много предмети, които разглежда; а какво представлява материалистът? Материалистът представя копанята на една свиня, нищо повече! Когато възгледите на един човек са много ограничени, той в копаня гледа. А идеалистът се е качил на един висок връх и разглежда цялата природа. Може би неговите мечтания са непостижими, понеже той се движи по перпендикуляра на триъгълника, значи непостижими работи. И така трябва да бъде. Ако някой мисли, че животът е завършен процес и може да се постигне, той е материалист. Незавършените процеси могат да се постигнат. Та казвам, когато свинята изяде всичко, не вземайте думата свиня в лош смисъл, когато тя изяде всичкото съдържание, което е в копанята, какъв идеал ще ѝ остане? Да кажем, една свиня счита, че копанята е много ценна, понеже е пълна със съдържание и тя казва: Много отлична е копанята, като нея друга няма! Но изяде всичко от копанята и няма нищо вече. Тогава какво прави свинята? Щом изяде всичко, тя почне да рови под копанята и я бутне, и като няма какво друго, взима си дървените и си търси друга копаня. Или сега да преведем. Копанята това са неустойчивите енергии в природата, те са рационални числа, но са неустойчиви. А пък на едно число, на което може да разчитате на неговата сила, трябва пропорционално да расте. Тъй както на един извор може всякога да разчитате. На едно шише от един килограм може да разчитате, но колко време? Може би един ден може да разчитате. А на един извор може всякога да разчитате! Следователно, на един материалист, който има ограничени определени възгледи, вие може да разчитате само за един ден, при едно условие може да разчитате. На един човек, който разбира живота, всякога може да разчитате. Не че това зависи от него, но той е свързан с тези сили в природата, които постоянно текат. От него вие може да очаквате.

Сега мъчнотията, която се ражда. Вие може да кажете: Какво отношение има това към сегашния живот? Но сегашния живот не е ли една копаня? Не е лошо да имате една копаня, но вие трябва да разбирате, че тази копаня не представлява целокупността на всичкия живот. Това е едно временно блюдо само. Разумният човек разбира, че след като изяде това блюдо, втория път някое друго разумно същество пак ще вложи нещо в блюдото. Но ако в това блюдо не се влага постоянно съдържание, блюдото само по себе си остава безсъдържателно. Някой казва: Аз изгубих идеала в живота си. Преведете, какво значи, че е изгубил идеала за живота си. Да представим, че ти си на една трапеза и ако престанат хората да ви слагат на трапезата, какво става с вас? В дадения случай изгубвате смисъла на живота. Смисълът седи в яденето. Като няма какво да ядете, животът няма смисъл. Сега разберете вътрешния смисъл, вътрешната страна. Защото в яденето има известен смисъл. Дотогава, докато човек мисли, докато човек чувствува и докато той действува, той живее. Животът сам по себе си се проявява. Това не е самият живот. Животът, за да се прояви, трябва му мисъл, трябва му чувство, трябва му постъпка, действие трябва. Щом действувате, щом чувствувате и щом мислите, вие живеете. А във всеки един момент мисълта трябва да се мени; и във всеки един момент чувствата трябва да се менят, и във всеки един момент постъпките трябва да се менят, или движенията трябва да се менят. Но между всичките постъпки трябва да има едно вътрешно съотношение, разумно съотношение. Щом се изгуби съотношението, връзката тогава настава в живота, както го наричат анархия. Анархия между мислите, чувствата, постъпките, няма една вътрешна връзка.

Та при сегашните мъчнотии, при които сега се намирате, вие може да попаднете на една грешка. Тя е следующата. Ако вие считате, че вашият живот е най-важен от всичко в света. В дадения случай важността е заради вас. Вашият живот е важен в света, но така също е важен животът на когото и да е. Той за него е толкова важен, колкото и вашият е важен за вас. Трябва да знаете, че животът на всеки един човек е толкова важен, колкото и вашият живот. Вие вече

имате едно математическо съотношение, като преведете в геометрическа форма, ще знаете как да постъпвате. Защото при сегашния развой на живота на хората, трябва да знаем как да постъпваме. В дадения случай ти трябва да знаеш как да постъпваш. Може във всинца ви се намират енергии, това което аз наричам: подпушване в живота ви. Често се намират излишни енергии, на които вие трябва да дадете насока на тяхното движение. Всяка една енергия, която може да се появи във вашето тяло, си има разумен произход. Но ако на тази енергия вие не можете да дадете съответствующо разумно направление, тя ще ви причини вреда. Следователно, всяка енергия, на която не е дадено разумно проявление в дадения случай, тя произвежда страдание или мъчение. Произвежда въобще вреда. А всяка енергия, на която може да се даде добро, правилно направление, това наричат хората добро в живота, растене, развиване, култура и т.н.

Сега това обяснение е необходимо за вас, за вашето саморазвитие. Когато старите философи и Толстой е казвал: ПОЗНАЙ СЕБЕСИ! Докато човек не познава силите, които са скрити вътре в неговия организъм, докато той не познава тия закони и не ги изпълнява, той няма да може да се справи с окръжающата среда. Да кажем сега, вие всинца вярвате, не зная колко души от вас вярвате, че има Господ в света. Но този Господ ако ви остави за 2, 3 дена гладни, ще почнете да се съмнявате в Него, нали? Добре. У вас запример не може да се яви едно правилно разбиране, понеже има посторонни въпроси, които ви смущават. Да кажем, някой от вас е болен, боли го главата, казва: Този въпрос не мога да разбера добре, понеже ме боли главата. Той не може да разбере, понеже главата го боли; а друг казва: И аз не мога да го разбера, понеже коремът ме боли. Трети казва: Кракът ме боли долу. Гръбнакът някой го боли. Бъбреците го болят. Малкият пръст го боли. Хиляди неща има, за които той не може да разбере. Сега какво показва твоето главоболие? Щом ти имаш главоболие, ти трябва да знаеш на какво се дължи това главоболие. Главоболието всякога се дължи на един излишък на нервната енергия. Натрупване на нервна енергия на някое място, дето не трябва да се натрупва. При коремоболи-

ето пък става натрупване на известна енергия в стомаха, на място дето не трябва. Следователно, тази енергия трябва да се премахне. Ти за да премахнеш натрупването на тази енергия, трябва да знаеш произхода на тази енергия. Може тази енергия да е произлязла от неестественото съчетание на вашите мисли или може да е произлязла от неестественото съчетание на вашите чувства, или от неестественото съчетание на вашите постъпки. Например, вие не мислите и не чувствувате правилно, ще имате неправилно храносмилане; паднете някъде и си счупите крака. Да кажем, минавате покрай някой трап. Искате да скочите, нахвърлите се и падате в трапа, и си изкълчвате крака. На какво се дължи това изкълчване? Сега животните, които през хилядите години са имали тази опитност, рядко ще срещнете някое животно, което, като скача, да падне в трапа. То има едно много хубаво практическо изчисление. Което и да е животно, като скача, ще прескочи. Животното сто на сто е уверено, че като скочи една река, ще я прескочи ли или не. Когато човек е изгубил това чувство. Някой път прескочи, но някой път не може да прескочи.

Но съществува един закон, който регулира човешката мисъл; съществува един закон, който регулира човешките чувства и регулира човешките постъпки. Сега, според вас, кое е онова, което регулира нещата? Да кажем, гладен си, нали имаш едно неразположение. Наядеш се добре, веднага вашето недоволство изчезва. Но вие нямате едно правилно разрешение на въпроса. Кое е онова, което регулира във вас отношенията ви с глада? Да кажем, това е с твърдата храна; обяснявам нещата $\frac{1}{3}$. Ще кажете, че трябва да ви дадат храна. Но вие имате и другото положение. Например при яденето вие очаквате, друг да ви помогне, да ви дадат нещо, но при дишането така ли е? Очаквате ли там, някой да ви пумпира дишането вътре? Не. Значи, вие сте лицето, което като ходи постоянно ще слага трапезата и ще вършите работа. Когато дойдем в материалния свят да правим нещата, тъй както при дишането, животът ще се оправи. Тъй е във вътрешния свят. Единственото нещо, че ние очакваме някой да ни даде хляб. В дишането ти ходиш и дишаш сам. Дишането е една хра-

на. Така е и в човешката мисъл. Но и в чувствата има едно положение, в което вие ще се спънете. Вие казвате: Няма кой да ме обича. Какъв паралел има между яденето и обичта? Съществува един паралел. Значи, няма кой да ме обича. И при яденето съществува това: няма кой да ми сложи, да ми даде да ям. Представете си, че вие минавате покрай една градина и казвате: Няма кой да ми откъсне един плод да ям. Какво ще направиш тогава И.? (Ще се кача на дървото). Ще идеш при пъдара. Но аз ви представям, че тази градина е без пъдар, има 20, 30 дървета вътре и ти минаваш, нещо ти казва: Качи се горе! Но представи си, че ти си страхлив и кука нямаш със себе си, какво ще направиш тогава и дървото е високо. (Ще замеря с камък). Но и това не е позволено. Значи, това вече представлява една сложност. Те са въпроси, които изискват едно бъдеще разрешение. Сложни въпроси на живота са това.

Имате ли някоя тема засега? (пред прозореца имаше външни лица) Затворете прозореца. (дойдоха двама братя пред прозореца). Влезте вътре.

Всички неща имат смисъл в живота само тогава, ако вие вярвате, че една линия е разумна, тя вече има смисъл. И с тази права линия всичко е постижимо. Ако вие вярвате, че един триъгълник е разумен, всичко с него може да направите. Но ако вие кажете, че в нея няма разумност, нищо не можете да постигнете с нея. Така трябва да мислите дълго време. Носите една тояга, тази тояга кога може да ви послужи? Нападнат ви кучета, може да се браните от тях. Но тази тояга във време на мъчнотии може да ви помогне. В какво може да употребите тази тояга. Нали знаете, когато Бог повика Мойсея той носеше една овчарска тояга със себе си. Дотогава Мойсей вървеше само с мъртвата тояга, после Бог му казва: Ти ще освободиш еврейския народ. Той Му казва: Какво мога да направя с тази мъртва тояга, с нея само овцете мога да паса. Но Бог му казва: Друг ще върши тази работа. Хвърли сега тоягата на земята. И той я хвърля, и тя стана на змия. Той се уплаши. – Не се плаши, хвани я сега за опашката. Дръж тази тояга, с нея всичко можеш да направиш. Ако тази тояга има тази инертна сила в себе си.

Сега на какво може да уподобите тоягата вие? Волята на човека в даден случай е неговата тояга. Като Мойсей я носиш ти. Ако в тебе твоята воля е като едно инертно състояние, то трябва да вярваш, че твоята воля е жива, разумна. Значи когато ти повярваш разумно, всичко можеш да постигнеш. Значи тази тояга не ти е дадена да правиш, каквото искаш с нея. Магите са носили тояжки в ръката си. Тя е жива тояга, която всякога ще покаже посоката на разумното движение. Като покажеш правата линия, ти трябва да знаеш в каква посока трябва да се движиш, в какво трябва да вярваш, как трябва да се движиш, как трябва да постъпваш и как трябва да мислиш. Това е правата линия – тоягата на човека.

Та казвам, във вашия ум трябва да оживее фигурата. Може да ни кажете: Това е един триъгълник. Но този триъгълник е един човек, така развит на физическото поле, той е силен. И трябва да дойдат стеснителни условия отвън, да стеснят тази линия. АВ да стане един равностранен триъгълник, да не е равнобедрен. Защото при равнобедрените триъгълници, у някои хора може сърдцето да е развито или умът. Но в даден случай у човека трябва да се развиват съразмерно силите на ума, сърдцето и тялото. Човек не трябва да има едно много слабо тяло, но не трябва да има и съвършено силно тяло. Защото ще погълне всичките чувствени и умствени енергии на човека. Г.Р. каква основна мисъл остана във вашия ум?

Мнозина от вас сте изгубили вярата на децата. Човек казва: Аз не съм дете я! Човек, който е престанал да е дете, той е престанал да се учи. Защото в детето има една отлична черта. Каквото му кажат, вярва. След като децата изгубят своята вяра, те започват да гледат с подозрение на всичко. Тогава на какво мязат тия деца? Например, вие сега ще кажете, защо този триъгълник представлява човека? Това е критическият ум. Аз казвам същото възражение: Защо тялото да представлява човека? Казват: Тяло трябва да има човек. Защо трябва да има тяло? Той трябва да има един резултат, трябва да има нещо, на което на физическото поле да се спре. На физическото поле без тяло човек не

може да се прояви в света. И в духовния свят без чувство не може да се прояви; и в Божествения свят без мисъл не може да се прояви. Те са три свята. Както е устроено физическото поле, ако трябва да се прояви на физическото поле, той трябва да има тяло. Щом така е устроен, той може да се прояви и на духовния свят, и в умствения свят. Тогава вземете, щом раменатa се развиват, нали сте изучавали, щом раменатa стават по-широки отгоре, какво се развива у хората тогава? Наблюдавали ли сте тези хора широкоплещестите. Или у някои хора, когато бедрата се развиват, а раменете се стесняват, какво показва това? (у тях чувствата са развити). Да. Волевите движения се изявяват чрез ръцете. Когато човек е слаб във волята си, той трябва да развива горната част на ръцете си в движенията. Понеже нали в тази посока, в която се движи човек, всякога ще среща по-голямо съпротивление и ще изхарчва по-голяма енергия. Затова човек трябва да освобождава ума си от всички тия мисли, които го гнетят. Ти седнеш и казваш: Тази работа няма да я бъде. Нищо не значи, че ти не си разбрал. Това, което не разбираш, значи има какво да учиш. Питам, ти цялата природа разбрал ли си? Ти разбра ли какво нещо е слънцето? Ти даже в дадения момент не разбираш какво нещо е земята. Това нищо не значи. Че не знаеш какво има в центъра на земята. Това няма какво да те спъва. Но все таки кажи така: В центъра на земята има това, което и в моя стомах има. В центъра на земята има това, което в моята глава има. И в центъра на земята има това, което в моя мозък има вътре. Ще кажеш, какво има в слънцето. В слънцето има точно това, което в моя мозък го има. По своя мозък ти можеш да направиш изследвания, да изучаваш какво има в слънцето. Ще кажеш, защо така да е? Че ако на един спектроскоп един учен човек може да гадае какви елементи има в слънцето, кислород и т.н. Защо по мозъка да не може да гадая и по тия линии? Може да знаете например, съществува ли в слънцето кислород или не. Тогава защо чрез мозъка си ти да не можеш да гадаеш, дали в слънцето има една разумна сила. Но това сега са отвлечени работи.

Музикантът може да гадае,ако той има глава. Но ако той е глух,какво може той да прави от музиката?(Учителят взима цигулката си.) Ако вземете ДО,МИ,СОЛ,ДО те представляват основните тонове в музиката. Нали вече върху тях може да работите? Сега да ви дам едно малко музикално упражнение. (Учителят свири една много ритмична и на стъпки мелодия!) Сега да се изпее песента. Това са все окултни слогове. (Учителят пее и свири: А А А,Е Е Е, И И И). Питам,ако човек така пее,ще остане ли нещо лошо по него? (Учителят пее). Това е триъгълник. Всяка една линия на триъгълника основните тонове се сменят. Триъгълниците се свързват с тази мелодия. Трябва да държите триъгълника с тази мелодия.

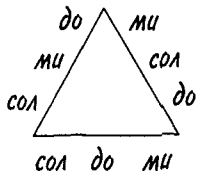

Станете сега. (Всички предоволни от хубавата мелодия!)

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

7.25 ч.с.

ПЪРВИТЕ ОТНОШЕНИЯ.

X година
39 школна лекция на 1 мл.ок.клас,
5 юни 1931 г. петък 6 ч.с.
(след силен дъжд от нощта, на хубавата росна поляна, правихме си гимнастическите упражнения 5 ч.)
ИЗГРЕВ.

Тайна молитва.

Ако измените местата на две събираеми, резултатът ще се измени ли? (няма). Защо няма? *А* плюс *В* равно на *С*, *В* плюс *А* равно на *С*. Но резултатите ще бъдат ли еднакви? (ще бъдат). Представете си в първото отношение *А*, събрани две количества, една бомба, направена от един килограм барут, и във второто положение една бомба, направена от един килограм динамит, ако ги турим на работа, нали резултатът е един и същ. Но заключената сила в барута и динамита една и съща ли е? (не е). Да допуснем друго едно изражение, ние превеждаме този прост пример със събираеми. Да кажем *А* представлява човешкият ум, а *В* представлява човешкото сърдце, а *С* представлява резултатът от взаимодействието на сърдцето и ума. Двете като съберат своите енергии, какво могат да произведат? Произвеждат *С*. Но това число, което се турга по-напред, какво е то? Човек, който изпъква по-напред, какво подразбира това? Каква е разликата между онзи, който тръгва по-напред и който остава назад? Волът, който тегли колата върви напред, а колата остава назад; а когато колата върви напред, а волът отзад? Нали има и такива волове, които вървят отзад. Да ви преведа един прост пример. Имате една машина, това е волът, значи в този случай волът може да върви отзад. Каква е разликата една машина, която тегли колата отпред, и един вол, който тика колата отзад? Има едно удобство. Кое е по-хубаво, отзад да се тика или отпред да бъде волът? Във физическия свят е безразлично дали отпред или отзад, резултатите са все едни и същи, но в света на органическото развитие,

ние минаваме към един закон на органическото развитие. Там се прави разлика между *А* и *В* и между *В* и *А*. Резултатът е все същият, но има едно вътрешно различие. Това са сега контрасти.

От ваше гледище, от какво зависи силата на човешкия ум? Нали казвате понякой път: Човек има силен ум. Вземете например един учител по аритметика или математика, той има бързи схващания за отношенията на числата, лесно смята; има някои математици, които бързо схващат числата, а други има, той му трябва да тури числата по всичките правила, а после да ги умножава, когато първият веднага смята в ума си. Сега според вас, от какво зависи това? (Колкото повече обстоятелства може да схване един човек в даден момент, толкова неговият ум е по-силен). Тези обстоятелства какви са? (Ако математикът може да схване всички перипетии, през които трябва да мине една задача, той е добър математик). Като говорим за способностите на математика, най-първо тези органи, с които той работи, трябва да са отлично построени, от първокачествена материя, да няма никакъв дефект, да са отзивчиви за силите, които действуват. Второто положение, тези органи трябва да се държат в изправно състояние. Запример ако един математик 5 дена не е ял и го извадите на дъската, как мислите ще се прояви неговата способност? В това отношение можем да считаме, че неговите органи не са намазани с масълце, той не може да бъде концентриран. Това е първото положение. Второто положение, необходимо е той да се нахрани добре. Но той може да е преял, наял се е с една хубава храна тъй, че стомахът му пращи. Дойде при дъската и процесите, които стават в неговия стомах, не позволяват на ума му да работи. Значи нито гладен да е, нито преситен. Той трябва да държи едно положение. Колко време след като е ял той може да излезне на дъската и да смята? Това е наука. Всеки един математик, който не знае колко време след като е ял може да излезне на дъската, той не е математик. Защото тази храна, която ти си приел, тя трябва да действува вътре в кръвта ти, да помага вече, като дойде тя, тя е като една вода.

Да ви преведа един по-ясен пример, аз разбирам това, което вие може да разберете. Допуснете, че някъде далече тече малка вода, воденичарят я пуснал във вадата и я държи за воденицата. Как се казват тези места, дето се отбива водата? Запушена е водата. Има една дъска, един регулатор, който регулира водата да тече в канала на воденицата. Сега воденичарят трябва да действува, когато водата вече прииде, тъй че да може да върти правилно колелото. Щом дойде, той извади дъската и тя тръгне, и се върти колелото. Та енергията като дойде, онзи математик може да прояви своята способност. Значи, ако енергията на храната е минала и може да се трансформира, да мине в неговите органи, той може да си служи с нея и може да работи. Или друго едно изяснение. Имате едно малко кандилце, имате и фитил, но масло нямате, какъв резултат ще имате? Ако вие драснете една клечка и запалите вашия фитил, но нямате никакво масло, как ще бъде горението? Нали бързо? Ако горението става бързо, показва, че в кандилото няма масло. А ако горението става медлено, какво показва това? Ако бързо става горението, показва, че този фитил сам гори или че малко масло има в кандилото. А когато фитилът е съединен с маслото, в този случай маслото спомага на горението и то става по-медлено.

Сега питам, може ли да се досетите защо ви навеждам този пример? Какво може да извадите от примера? Да взема каквато и да е формула, тя е силна, само когато може да разреши една задача. Да допуснем тази формула мяза на едно парче хляб, един самун хляб. Ако вие не знаете да превърнете тази сила в органическа сила на вашия организъм, тя остава неразбрана и губи своята сила. А ако я превърнете в своя организъм, вие ще разберете какво е нейното качество и каква работа може да извърши. Дали е добра количествено или не?

Тогава каква е задачата на всяко ядене? Първо да държи организма в изправност; второ да подпомага за проявлението на организма – за работата на организма; и трето, храната да държи организма в безопасност. Най-първо, ако организмът не се подпомага от храната, ако тази храна не

може да влезне във връзка с организма, да го застави да работи; и ако не го запази, тя не е хигиенична. Всяка храна трябва да служи за защита на организма. Тогава ние превеждаме същия закон и за всяко едно чувство, което влиза във вашето сърдце, или всяка мисъл, която влиза във вашия ум. И тя трябва да има същите качества. Какво трябва да бъде първото качество на мисълта? Да уякчи, да спомогне на ума ви за неговото развитие. Човешкият ум може ли да се развива? (Може). Тогава вие имате много материалистическо схващане, той трябва да е като някое кросно навито, че после да се развива. Какво трябва да разбираме под думата развитие? Трябва да имате един тънък ум, да схващате нещата правилно. Човек, който развърта едно кросно, *той сам не се развърта. Човек например развива* сам колелото, но той сам не се развива. Човек нито се навива, нито се развива. Следователно, умът сам по себе си, той навива нещата и ги развива, но той сам нито се развива, нито се навива. Сега резултатите, които имаме. Известни умствени резултати могат да се навиват, може предметът, с който се занимава човешкият ум, да е чисто материалистически и нещата тогава, поставени така, имат форма на навито кросно. Но може самите предмети да нямат тази форма.

После казвате: Човешкият ум е силен. Какво трябва да разбирате под това: Силен е човешкият ум? Де е силата? Нали казваме силен ум. Следователно, ние считаме това, когато *човек е силен. Но силният човек умен човек ли е?* Все таки има ум, защото силата не може да се прояви без ум. Но силата мярка ли е за качеството на ума? Сега могат да се направят възражения на тази сила. В много отношения слонът е по-силен от човека, но има и по-слаби същества от човека. Кое е по-слабото същество в света? Това са тези микроорганизмите, първичните форми, те са най-слабите същества. Толкова слаби, че като го духнеш, даже не може и да го духнеш; има такива организми, като го духне човек и то свърши. Но тези същества не са изложени на човешкото духане. Но същевременно те съединени в едно, някой път извършват грамадни резултати, с които даже и човек

трябва да се справя. Вземете например, някои микроорганизми като някой бацил, които като влезнат в кръвта на човека, могат да го повалят в 24 часа отгоре и който и да е герой. Сега в какво седи силата на този микроорганизъм? (в съединението). Размножава се. Види се от тези микроорганизми, които бързо се размножават, стават милиони, та от тези същества се отделя нещо отровно, което поваля човека. Те като станат милиони, значи цяла една войска, която обсажда човека и го връзва. Тези микроорганизми някой път изпоядат всичко, като станат 20 милиона, 50 или сто милиона от тях, те изпоядат храната на човека. Те са като скакалци. Те изпоядат онази енергия, която трябва на човека, те я поглъщат и вследствие на това, човек си губи силата, става безсилен. Обаче човек за да се избави от тях, да няма благоприятна основа за тях да се развъждат, той трябва да има абсолютно чиста кръв! Ако кръвта на човека е абсолютно чиста без никакви утайки от органическо вещество, те не могат да се развъждат. Следователно, чистотата е необходима! Когато ние говорим за чистота, за морал, ние разбираме ония условия, при които тия малки организми не могат да се развиват. ЧИСТОТАТА Е ПРОТЕКЦИЯ, ЗАЩИТА ПРОТИВ ОНИЯ ВРАГОВЕ, КОИТО ЧОВЕК ИМА. НЕВИДИМИТЕ ВРАГОВЕ, ТАЙНИТЕ ВРАГОВЕ, НАЙ-ГОЛЕМИТЕ ОТРОВИ В СВЕТА. Нали вие казвате, наричат ги лоши аспекти. Кои са лошите аспекти, които показват възможността ти да бъдеш атакуван от известни сили, които не са в съгласие с тебе и техните интереси могат да те катурнат по всичките правила и да те разрушат. Астрологически нали има знаци, които показват, че в еди-коя си година ще се случи една катастрофа. Тази катастрофа не може да произлезне от един Божествен закон. Ако един вълк изяде един човек, в съгласие с Божествения закон ли е? Не. Ни най-малко не е. Този вълк ни най-малко не е създаден да яде човека. И ако той изяде човек, това е едно изключение. И трябва да се търси причината. Това е изключение, не е закон. Че вълкът яде овцете, тогава ние заключаваме, че вълкът и овцата не са произлезли от един и същи принцип. Кой е заставил вълка да яде овцата? Вие ще кажете, че това е случайно. Не.

При сегашните условия принципът, който действува у вълка, се отличава от този, който действува в овцата. У овцата действува един мек принцип, мек елемент, а във вълка действува един силен елемент, съвсем друг от този у овцата.

Сега да изясня, има неща, които горят и на неща, които не горят. Вие тургате дърво в огъня, то изгаря, но турете желязо, какво става? Нагорещява се, обаче, ако вие пипате дървото, което гори, то може да ви опари, но и нагорещеното желязо, което не гори, и то може да ви опари. Защо? Защо желязото не гори? При известни условия желязото не гори – при обикновения огън. Но при необикновения огън и желязото гори. Следователно, при нагорещяването на който и да е предмет, пак има горение, но в такова малко количество, че едва ли можем да кажем, каква част от това желязо е изгоряла. Например ако имате едни точни везни и поставите желязото на тях, и ако желязото е било нажежено, вие ще забележите една разлика. Преди да сте турили желязото в огъня, то е тежало повече, а като го извадите от огъня, то тежи по-малко. Добре. Тогава как ще обясните вие закона на растенето на растенията. Които горят и растат. Има един закон, че предметите като горят не растат. Изгаряне ние наричаме един процес, когато нещата горят и не могат да се организират. Най-първо нещата трябва да се разглобят. Изгарянето е един процес – разлагане на предметите, на телата, а растенето е един процес – събиране на тези елементи и тургане в една нова форма. Следователно, злото не е в това, че един предмет е изгорял, но ако този предмет не може да се възстанови пак наново, погрешката е там.

Сега вас не ви интересува процесът на горенето или процесът на растенето; процесът на горенето ви интересува дотолкова, доколкото той влиза в онзи процес. Вие трябва да владеете онзи процес, да знаете до каква степен трябва да продължава процесът на горенето и отгде започва процесът на растенето. Запример, как ще обясните вие симпатиите на един човек и несимпатиите между друг човек. Например срещнете един човек, симпатичен ви е за ден, за два, но щом остане 10-ина дена, вие питате: Кога ще си иде? Дойде ви

гост, най-първо ви е симпатичен, приятен, радвате се, но после, защо питате: Кога ще си иде? И ако поседи повече от 20 дена, вече не му се радвате. Коя е причината? Чисто материални са подбужденията. *Ако този гост още първия ден* пита: Има ли тук работа и почне да работи, и ви служи за двама слуги в къщи, вие ще кажете: Добре дошъл за този гост! Нека седи и цяла година. Но ако на този гост всеки ден трябва да му приготвяте по една-две кокошки, после яйца и масло и той нищо не допринася, вие няма да го задържите.

Сега когато вие обичате един човек, мислите ли, че вие правите нещо? От моето гледище, от моето становище, когато вие обичате един човек, вие сте гост. А когато ви обичат, какво е това? Ако вие обичате, вие сте гост някому. И вие казвате: Не знаете ли, че аз ви обичам? Аз съм гост, вие сте длъжни гостоприемство да покажете, да ме приемете, вие сте длъжни да ме нахраните. Аз съм гост на вас! А казвате: Аз не мога да обичам. Значи не сте на гости. Щом обичате, на гости сте, щом не обичате, не сте на гости. Питам тогава каква е разликата, когато обичаш и когато те обичат. Защо някой път вие искате, за да ви обичат, това е първият процес. Да обичаш, ти си на гости; да те обичат – не. Ти, който обичаш, очакваш да ти дадат нещо, а този, *който те обича, той е на гости и на когото ти си на гости*, той трябва да ти даде нещо. Следователно, научно да обясня. Казвам: Защо трябва да те обичат? Ти си на гости и той трябва да те нахрани. А защо аз трябва да обичам? За да ида на гости. Защото ако аз не ида на вас на гости, вие нищо не може да приготвите на мен. И вие сам не може да се проявите.

Сега да обясня. Сега ще представя работата, тя не е разбрана, аз ще я направя малко по-разбрана. Тя е една задача, геометрическа и математическа. Вие сте гостилничар, онези, които посещават гостилницата, какви са? Клиенти. Те обичат гостилничаря. Защо го обичат? Понеже той готви хубаво. Ще им даде. Те ще говорят за бай Ивана. Иван и бай Иван се различават. Сега онзи, който обича гостилничаря, той не отива за обичта на гостилничаря, но той има

предвид неговите тенджери. Като погледне на тях, каже: Бай Иване! Вече тези тенджери имат съдържание. И бай Иван знае. И сипва на клиента, който идва. И бай Иван, и той, обича своя клиент. Ако той яде тъй присърдце, отвори си очите, отива паница след паница, казва: Отлично си наготвил яденето! Отлично се произнася за него! Но същевременно, когато той трябва да излезне и бай Иван иска от него. Казва му: И аз съм гладен, и ти трябва да ми дадеш нещо да ям. И той трябва да отвори кесията си, трябва да плати. Какво има в дадения случай? Единият дава и другият дава. Най-първо дава гостилничарят, на второ място дава клиентът; и той дава нещо. Питам, каква е разликата между първото даване и второто? Кой е по-силен, в дадения случай клиентът, който яде, или гостилничарят?

Че вие сте един пътник, този гостилничар знае, след 4,5 дена вие трябва да ядете, той ще ви помогне и ако той не е сготвил, той ще замедли вашата работа. Той трябва да ви сготви. В света този закон е верен. Много пъти аз съм навеждал това. В света непременно, за да извършите някое велико дело, вие трябва да се спрете в някоя гостилница. За да извършите едно велико дело, вие трябва да се спрете при някой извор. Засъхнало ви е гърлото, пътувате сто километра в пустинята, ако вие не вземете вода, какво може да извършите? Ще спрете на пътя. Този закон е верен. В света има разумни същества, в другия свят, с които в даден случай, ако не можете да се справите, да се съедините правилно, вашият успех ще е проблематичен. И никакви постижения не може да имате. И всички велики хора в света, които са имали постижения, разумно са могли да направят връзки. Никой в света не е бил сам. Всичко не можеш да направиш сам.

Та искам да ви изясня един велик вътрешен закон. Онази потреба, дето всеки един от вас иска да има един приятел, един познат. Това е обосновано на един вътрешен закон; за да може музиката, която имате в себе си или вашите дарби, или вашите чувства, да могат правилно да се проявят. И приятел е само онзи, какво нещо е в даден случай приятел? Аз ви навеждам това, за да имате психологически

едно вътрешно схващане, да оценявате съдържанието на приятелството, което природата е вложила. Защото в човека има един орган в главата му, който е изключително само за приятелството. Следователно, приятел е само в истинския смисъл, който може да ви помага в даден случай; в известен момент да се прояви туй хубавото, красивото, което е във вас, то е приятел! Онзи, който не може да помага, никакъв приятел не е. Затова като имате един приятел, вие трябва да го цените, тъй както трябва да цените един гостилничар. А оценката какво е? Като си тръгнете от гостилницата, вие трябва с равносилното да му се отплатите. Какво е плащането? Вие изваждате, плащате пребогато за яденето на един ваш приятел, който ви помогна да се проявите. Какво трябва да му дадете? Признателност, благодарност. Благодарността това е една вътрешна духовна обмяна. Ако онзи, който ти е помогнал и ти не си му благодарен – ти си ял само даром и постиженията ти в света не могат да бъдат устойчиви. Защото щом този приятел, когото ти имаш, се оттегли, веднага твоята светлина угасва.

Да ви приведа един пример. Това е пример от миналия век. В Америка се подигнал един млад проповедник, Муди, изпъждали са го от много църкви, но той се подигнал тъй много, че в цяла Америка и Англия ходи да проповядва. Но този американски проповедник се прочул, че имал един приятел Сенкел, един отличен певец, който свирил на орган. Докато Муди и Сенкел вървяха заедно, те се прочуха в цяла Америка и навсякъде. Но един ден Сенкел се отделил, и Муди се отделил. Муди замина за онзи свят и Сенкел замина за онзи свят. Но докато двамата вървяха заедно, всичката публика слушаше, което Муди проповядва и всички се захласваха в пеенето на Сенкел. Сенкел приготовляваше публиката на Муди. Но щом се разделиха двамата, отслабна тяхната сила. Силата седи в това, че енергията на Сенкел минаваше в мисълта на Муди. И мисълта на Муди, за да подигне хората, минаваше в музикалната сила на Сенкел. Сенкел само при Муди можеше да пее тъй хубаво. Като разгледаме главата на Муди, едно чело, което показваше, че Муди има такт, разбираше и оценяваше музиката; а Сенкел беше напълно музикален.

Та казвам, когато дойде такова едно съчетание в душата ви; вие сте сега в началото на живота, игнорирайте се от вашето съмнение. Това са съединения ***A*** плюс ***B***. Не е онзи знак, който хората са турили. Щом провидението ви тури един знак, минус или плюс, деление или умножение, онзи, който турга тези знаци, трябва да ги съчетае и разбере техния вътрешен смисъл. При плюс какъв трябва да бъдеш? Вие вземате този знак, като в едно статическо положение; едната страна е пасивна – имате един минус – а другата е плюс. Но тези две линии са в движение в минуса. Щом обръщате две противоположни сили в движение, тяхната енергия се сменя. Един човек, който сега е пасивен, в следующото положение ще бъде положителен, активен. Следователно, ти трябва да отстъпиш. Вземете ходенето, левият крак е пасивен, десният крак на човека е активен. Но след като вземе десния крак, какво става с левия крак? И той става активен. Та и в ходенето енергията постоянно се сменя: положителна, отрицателна – постоянно се сменят. Тъй щото в един момент вашият ум ще бъде положителен, после отрицателен; вашето сърдце ще бъде положително един момент, следующия ще бъде пасивно. Това е вече движение и това движение е постоянно. За да имате едно правилно движение, непременно енергиите ви трябва да се сменят правилно – това движение става постоянно. Щом една мисъл не става правилна, и движението не е правилно, анормално е. Щом предметите останат да се не сменят енергиите, движението е анормално и развитието е несъразмерно. Тогава идат тези болезнени състояния, които вие чувствувате. Идва ви на ум да направите нещо – едно анормално състояние. Гняв, раздразнение, съмнение, неверие, подозрение, всичките тези качества показват, че у вас движението е неправилно. Вие го търсите отвънка. И даже в една школа много от вашите недъзи, които се явяват, например двама души се карат по единствената причина, че не знаят да ходят правилно. Турнете ги да ходят правилно и веднага ще се примирят. Или турете двамата да ядат, това е пак работа. И в какво седи тяхната работа? Единият тури лявата ръка в паницата, другият хване с дясната ръка и след това

двамата кажат: Свърши се тази работа! Двама души, които са се карали, турете ги да ядат. Яденето е един добър процес и те веднага ще станат приятели. Всички недоразумения, които съществуват между хората, произтичат от материални въпроси, няма никакви духовни причини там. Това са все материални обекти. Дайте ми една духовна обида, в която да няма нищо материално. Щом е материално, вие сте в едната и другата страна в едно заблуждение. Е, пиша някому така: ТИ СИ МАЗНА ГАНА. МГ. И той се обиди. Де е тук, в – ти си мазна Гана – обидата. Той е турил едно тълкувание, което го няма в Мазна Гана. Ако тя е мазна, то е заради себе си, какво има той да се сърди заради това. Това е за всеки. И защо той ще вземе тази дума специфично в дадения случай за себе си? Но пиша му тъй: Ти си НАЙ- ГЕНИАЛНИЯТ. Той след като прочете първото писмо – МАЗНА ГАНА казва, как тъй! Но щом четете второто писмо, той го извади, показва го, казва: Виж какво пише този човек. Знаете ли, този който писа това, какъв е? Може би в това – ти си мазна Гана – аз да съм скрил един сарказъм. Той не се досеща за това. Някой път може да се досетите; възможно е и това да е вярно, което съм казал. Но в дадения случай аз нямам право, като кажа: Ти си най-гениалният, ако аз не съм съгласен с това, което пиша, то не е моя работа. В дадения случай имам ли аз право да употребя тези два термина: Ти си мазна Гана и ти си най-гениалният човек. Но това са изключителни случаи според мене. Какво разбирате вие под думата: ти си мазна Гана? Вие често употребявате това, аз употребявам един ваш термин, аз съм го взел от вас. Това го научих между вас, аз съм много невежа в това отношение, но откакто дойдох при вас, вече го зная. Какво е съдържанието на – ти си мазна Гана? Може ли някой от вас да даде един коментар? Въобще какво е съдържанието на – мазна Гана? Един човек, който е гъвкав, приспособява се, всичко прави, изплъзва се навсякъде, отдето мине. Все маже да няма много цъцрене. Това са преносни думи. Сега де е лошото в – мазна Гана? Първият слог е отличен МЪМ, Ма. Ти си МА. Спри се на МА и не казвай ЗНА. При какъв случай употребявате слога МА? Ако ти си

МАХАТМА?Сега,ЗН човек не разбира,гледа като вол. В думата – мазна Гана,имате едно херметическо взривно съединение. Следователно, ще извадите онзи елемент на взривността. Ще го вземете и ще направите една нова основа.

Та е необходимо при самовъзпитанието на човека, той трябва да възпита своя ум,да извади из речника си всички горчиви думи, които имат вътрешен окултен смисъл или имат вътрешна окултна сила. Самовъзпитанието на човека зависи от ХУБАВИТЕ ДУМИ, които човек трябва да има в ума си. Не съвсем да се освободите,но всички тия взривни думи трябва да държите при обикновен случай в шишета и само при изключителен случай,да ги употребите. Когато има война или в някой друг смисъл,ще извадите тези киселини,а при обикновените условия ще се пазите от тях.

Та сега коя е мисълта,която остана у вас?Сега тези две изречения: мазна Гана и другата,са такива сили,че ние се отклонихме от мисълта, която трябваше да задържите. В нас се яви едно чувство на противоречие. Мазна Гана, мазна Гана,нищо няма да ти даде. – Ти си гениален. Но ако гений не се прояви?Всеки един човек в даден случай има някой момент в живота,дето всеки от вас е гениален. Но само за един момент. Някои постъпки има са толкова силни,че почти гениални се чувствувате,нещо,което е направено образцово,съвършено!

Сега, какво бихте приложили? Значи, приятелството, обичта! За да се прояви човек трябват условия. А условията в живота,това са живите същества,живите разумни същества,с които ние сме заобиколени и които трябва да оценявате. У всинца ви трябва да се яви едно чувство да оценявате разумното. Първото нещо е да оценявате разумното, където и да е в света. В каквато форма и да го схващате,в каквото и да е същество,което носи разумността,вие го оценявайте! Понеже тя (разумността) има чисто Божествен произход. От тази вътрешната оценка зависи и вашият прогрес. Понеже дотолкова,доколкото човек цени другите, дотолкова и той ще бъде оценен. Когато вие оценявате разумността в света, вие ще бъдете в съгласие с първичната причина. Защото тази първичната причина благоволява.

Когато ти разбираш нещата, тъй разумно ги оценяваш; когато благоволяваш едно нещо, Тази Сила благоволява в тебе и ти поощрява работата. Щом ти не оценяваш нейния ред и порядък, тя те изключва. Тогава, когато ние казваме: С Бога всичко мога. Ние разбираме онова, в което Бог се проявява. Във всеки един момент, в който вие може да се проявите, вие трябва да разбирате Божественото вътре в себе си. Тъй както е съчетано. Да кажем, правите едно добро или посещавате един човек, или услужвате някому. Това е най-малкото, което може да направите в света, което служи за проявлението на тази първична разумност. Тя влиза като елемент за вашето съграждане. Това доброто, което направих, служи като един камък за градивото на самите вас. Една светла мисъл, която вие може да прекарате в света, тя служи като един камък във вашия живот и вие ще се ползувате най-първо от нея. Затова никога не се отказвайте да направите едно добро! Всички трябва да правите усилие, да носите светли мисли, възвишени чувства. Понеже тези чувства ще влезнат във вашето съграждане. Много пъти вие се спирате върху резултата. Например вие казвате: Виж този човек как е напреднал в живота си. Но вие не знаете при какви условия той е напреднал. Вземете една велика идея. Какво той е направил? Какво добро е направил той, като е дошъл, подигнал ли е своя народ? Ако е подигнал, той е държавник. Ако той след като е дошъл, не е подигнал своя народ, никакъв държавник не е той. Ако е учител и е дошъл между учениците и нищо не е внесъл в света, на какво ще го уподобите? Или да кажем вие сте приятел някому. Ако вашето приятелство не може да внесе тази черта, не показва приятелство, или приятелството е основано. Да кажем, вие минавате за един учен човек. Ако вашата наука не може да внесе нещо ново, това не е наука. Във всяко отношение вие трябва да носите в какъвто и да е размер нещо ново. Ако вие кажете, ние сме още млади, нищо не сме свършили. В дадения случай вие, които вярвате в закона на прераждането, че някой от вас има, които в миналото са свършили 4 факултета, но всичкото знание са го изпозабравили. Питам ви сега: Ако и сега свършите 4 факултета, в

следующото прераждане това знание ще го носите ли със себе си? Вие ще носите много малка част, понеже ако го носите след 25 години, то ще остане много назад и светът ще тръгне напред. Тогава тези знания, които имате, те ще бъдат детински играчки. И пак трябва да свършите 4 факултета. Защото сегашното ви знание представлява 4 отделения само от училището. Тъй е и сегашното ви знание за бъдещото ви развитие, това са отделенията. Понеже знанието не седи на едно и също място. То прогресира в света. Да кажем, вие се явите след 100 години. Но допуснете, че след сто години светът е толкова напреднал, че хората могат да ходят и на месечината. При сегашното положение вие с телескоп сте гледали планините на месечината, но след сто години то ще е като от хиляда и една нощ. Аз да ви кажа, след сто години няма да идат хората на месечината. Т.е. и от сегашните хора има някои, които ходят на онзи свят, но те са не зная, на земята дали има сто-двеста души, които могат да ходят на месечината.

Това казвам само за изясняване. Вие ще се качите на един аероплан до месечината и ще се върнете, но същевременно какви ще бъдат вашите познания за месечината? Седите там ден, два, три седмица, разхождате се по треновете, по университетите на месечината и се върнете на земята. И тогава представете си, че пред вас се изпречи вашият минал живот, какво сте мислили за месечината и сега какво знаете, ще намерите грамадна разлика. Или да ви уподобя друго. Представете си, че вие имате една пъпка малко неразцъфтяла, тази пъпка изисква сто години, за да се разцъфти, нали има такива столетници. Трябва да видите тази разцъфтялата пъпка, за да знаете какво се крие в нея. И не трябва да сте именно в онзи момент, когато пъпката да цъфне, да сте там, за да чуете как тържествено тя цъфва! Тя е една особена пъпка, не е като другите. Когато тя цъфне, тогава да сте там, за да видиш какво нещо е столетникът!

Та у човека, каквото е заложено, всяка една способност, всяко едно чувство и всяка една постъпка, то е една пъпка. Само когато една пъпка цъфне и завърже, само тогава може да познаете какво представлява тя. Но за да се прояви,

трябват ви условия. ПЪРВО ЛЮБОВ КЪМ БОГА!Без Него нищо не можете да постигнете.Туй трябва да знаете! Всички постижения в света са основани върху Любовта към Бога. Второ любов към ближния; и трето,любов към себе си. Така върви законът. Любов към ближните и любов към себе си,то е твоето проявление. Това,което си приел от Бога. Любов към Бога, да приемеш нещо от любовта към ближния, да ти даде сила, да се прояви. И любов към себе си да прояви,ти ще се радваш тогава. Ти като направиш една добра постъпка,ти се радваш Казваш: Добре направих, че така постъпих! Дави се един човек,ти му помогни; рискуваш с живота си,но го спасяваш. Този човек,който спасява един човек,той става най-добрият приятел. Тъй е сега. Така трябва да гледате на живота. Най-важната страна на живота. Бог да не бъде една фикция заради вас. Ако ви попитам,вие имате ли връзка?Искате да видите Бога. Това е физическа страна, физическо разбиране. Да имате една връзка, да Го чувствувате, да може да разчитате, че някой път ти си добил обич към Бога,връзка с Бога. Любовта към Бога,то са онези най-важните моменти,при най-красивото, най-хубавото, най-мощното, което някога може да почувствуваш. То е един момент, който може да проблесне. Така някога душата ви ще проблесне, като че целият ви живот ще процъфне! И след това пак слизате от това Божествено състояние между хората. Най-красивите моменти на живота се дължат на онази Божествена Любов; или на Божественото отношение, което някой път ни въздействува. Някой път тия въздействия ви идат при едно голямо изпитание. След това има едно вътрешно прозрение на тази Божествена Любов. И човек, който веднъж е вкусил Божественото, в него животът се осмисля. Дойде съмнение, това е усилие. Щом почувствуваш ти хубавото,красивото,казваш, то е илюзия,понеже се мени. Но това не е илюзия. Понеже всичката мощ,всичките стремежи на човешката душа зависят от това скритото чувство. Човек е скрит вътре. И човек се стреми към нещо в света. Той иска да се прояви. Или казано, душата му, която е затворена; хубавото в него, той иска да го прояви,то е скрито в него. В това проявление на

хубавото, скрито в самия него, зависи неговият бъдещ живот. А този прогрес ще се прояви между хората. Това е отношение между Бога, ближните и себе си.

Хиляди отношения има в света. Следователно, човек трябва да пази отношенията си към Бога, отношенията си с ближните, аз разбирам, всички разумни същества и отношенията към самия себе си. И тогава да уважава себе си, да уважава ближните; а ние думата уважение към Бога не можем да употребим, а всякога към Бога имаме само едно отношение – имаме ЛЮБОВ КЪМ БОГА! Който не обича Бога, другото отрицателно отношение е страхът. Всеки, който се страхува от Бога, той не Го обича. А да се освободиш от страха, трябва да дойде Любовта. Трябва да имаш или страх, или Любов. Но по-хубава е Любовта. Страхът спъва, ограничава човека, а Любовта създава всичкото най-хубаво, което може да има.

Сега дръжте тези мисли, за да ви служат в живота, в който влизате сега. Това, което аз ви давам, защото каква е моята идея? Вие сте пътници в света, вие ще минете през планините там, а там няма нито бакалница, нито зарзаватчия, нито село наблизо има, тургам ви 4 – 5 хляба в торбата, той ще ви помогне. Вземете го и вие ще опитате неговата приятност. Далеч, след 5 – 6 дена като пътувате, този хляб ще ви бъде в полза.

Та казвам, знанието, това, към което аз ви насочвам, когато се намерите в едно трудно положение, кажете: Какво каза Учителят? – Отношение към Бога. Любов към Бога; отношение към хората, Любов към ближните и най-сетне, Любов към себе си. С това при най-мъчните отношения на живота може да разрешите една от най-трудните задачи. Такава задача всички ще разрешите. Не мислете, че някой от вас ще мине много лесно. Един от най-големите адепти като Йов; който не разбираше какво нещо е страданието, казваше: Да имам богатство. Но всеки един човек, който има знание, той ще мине през най-страшния изпит. Знаете ли през какъв страшен изпит мина Йов? Дойде онази съдба върху него, говедата му помете, къщата му, децата му, не се спря и там, дойде и върху неговото тяло. Този човек излез-

на из обществото навънка, имал е една от най-ужасните болести, които човек някога е носил. И след това е дошъл до едно отчаяние. Какво не прави, но изтърпя. Докато дойде до едно ново прозрение, до едно ново разбиране. И като мина през тази пещ, животът му доби едно ново богатство. Тогава се върнаха и богатствата му, и синовете, и дъщерите му, и здравето му се повърна пак. И досега всички го помнят. Ако Йов не е минал през това изпитание, той нямаше да се запомни. Същият закон е. И вие ще минете през пещта на Йов и трябва да бъдете готови. Ще ви засегне точно тъй както и Иов. Но трябва да имате и характера на Йов. Може да се яви у вас отчаяние, роптание, ще дойдат тези работи, но ще издържите както Йов издържаше. Хората няма да ви разберат. Но ако не дойдете до тези изпитания, като ги издържите, тогава ще минете в едно положение много по-велико и богато отколкото сега. Сега сте богати, имате камили, синове и всичко, но всичко това трябва да си отиде по един или друг начин. И второто ви богатство, вторите ви синове, които ще дойдат, те ще ви дадат всичката слава. Разбрахте сега! Не сте го разбрали, но когато го минете, тогава ще разберете.

Станете сега.

Отче наш.

7.5 часа

ДВЕТЕ ПОСОКИ – В. и С.
(неминуемият път на страданието за Благото).

X година
40 школна лекция на 1 мл.ок.клас.
12 юни 1931 г. петък 6.25 ч.с.
ИЗГРЕВ.

Тайна молитва.

Коя беше последната дума на миналата лекция? (Като дойдат и върху вас страданията на Йов, тогава ще разберете!)

Нали знаете какви са последните теории за образуването на света. Допуща се, че се образува едно кълбообразно движение, въртене, мъглявости почват да се движат около себе си; или преведено, всеки човек след като се роди, той мисли най-първо за себе си. Да преведа още по-конкретно мисълта. Като ти удари някой крака, ти за кого ще мислиш? За своя крак, който те боли. Можеш ли да мислиш, че някой чужд крак е ударен. Казваш, не мога да мисля. Но щом е ударен твоят крак, постоянно се обръщаш, все за него мислиш. Ще кажат: Какво толкова мислиш, какво има? Ударен е кракът ми! – Че какво от това? – Боли ме! – Че какво като те боли? – Е, не мога да търпя. – Че какво има, че не можеш да търпиш? Тъй се зараждат ред въпроси. Добре, да допуснем, че това е един превод.

Сега чувството на страдание, това е една вътрешна дисхармония. И в природата съществува една вътрешна дисхармония. Първият подтик на всички неща е дисхармоничен. Тогава, ако първият подтик е дисхармоничен, каква ще бъде втората точка, до която достигате. Какво ще бъде състоянието на тази дисхармония? (И тя ще бъде дисхармонична). Ако двете точки са дисхармонични, към каква категория спадат два дисхармонични тона, може ли да се образува някой акорд. За обяснение. Да кажем, че вие сте в един кладенец или да допуснем, че не сте в кладенец, защото щом сте в кладенец, въпросът е друг. Да допуснем, че вие сте на повърхността отгоре

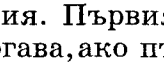

и вас ви спущат с едно въже в един дълбок кладенец на хиляда метра. Какво ще бъде състоянието ви,след като ви спущат от тази точка А в кладенеца? Неприятно ще бъде, вие слизате надолу. Да кажем слизате от един свят на светлина в една дупка на тъмнина. Като слезнете надолу, какво ще бъде състоянието ви? Много неприятно ще бъде, условията ще се изменят, стеснително ще бъде. Най-първо ще бъде стеснителна тъмнината около вас, след това ще бъдат стеснителни условията; вие ще се движите в тази дупка, че едва ще минавате.

Сега искам да ви наведа на мисълта: Защо първият подтик на природата започва със страдания? Нали това искате да знаете? Защо първият подтик, като слизаш надолу в дупката, ще ви бъде неприятен? Като философствувате, нали някой път казвате: Горе или долу все едно. Добре. Дали съм на небето или на земята, все едно. Горе на повърхността или долу на хиляда метра в тази дупка все едно ли е? Не е все едно, така се говори, но не е все едно, има грамадна разлика! Ако останете в тая дупка, какво може да направите? А е посоката, от която започвате да се движите, оттам започвате и слизате във В. това е дълбочината. Тогава какво ще се зароди у вас? Ще се зароди едно желание да излезнете от това състояние надолу. Тогава следующото състояние, което ще се зароди у вас, какво ще бъде? Сега не се спирайте при дадени резултати, дават ви един резултат, един орех, вие не спирайте на този орех за неговия резултат, по кой начин се е образувал? Вие го имайте като един резултат. Счупвате го, изяждате го, казвате: Орех е това! Но вие никога не сте разбрали какво е орехът, ако само така го гледате. Разчовъркайте този орех, ще видите, че той е набръчкан. А това набръчкване от какво е произлязло, какво показва? От голямо страдание, той се е набръчкал толкова много! Така са го нагънали в тази черупка, че той в чудо се е намерил. Заставили са го, за да влезне в тази дупка, в този кладенец, толкова са го притеснили в тази черупка вътре, в този кладенец. А вие казвате: Орех е това. Той е набразден. А вие не искате да разберете, какво означават тези линии, тези нагъвания на ореха. Не само вие, но питайте който и да е философ какво означават

бръчките, които се намират в ядката на ореха. Ще кажат: Това са неща случайни и ще кажат някоя теория. Ако се разтвори човешкият мозък, той почти има същите бръчки както и орехът. И едва сега учените хора почват да предполагат: Колкото повече бръчки има в мозъка, толкова и човек е по-умен, и колкото по-малко бръчки има, по-малко нагъвания в мозъка, толкова и мисълта е по-слаба, по-обикновена. Това са пак предположения. Е, защо сега да се свърже човешката мисъл с едно набръчкване на мозъка? Не е ли по-хубаво мозъкът да бъде гладък, както черупката на едно яйце? Защо е така, никой не знае. Това са все развръзки, това са задачи. Както се дава една задача, например имате 123. Какво означава 1, 2, 3. Казвате 123. Но ако това са 123 английски лири, означава нещо, нали? Или ако това са 123 слънца в пространството, означава нещо. Вие казвате: 123, нищо повече! Ама ако са 123 вселени, 123 вечности? Казвате си: 123. Но това означава нещо. 123 пари, 123 микроби, 123 пясъчета микроскопически, какво означават? Но 123 КАПКИ от тази първичната материя, от първичния нектар на живота. За да се произведе една капка на живота от този първичния нектар, трябват три хиляди години да работят всичките машини, които сега съществуват в света. Три хиляди години да работят за една капка от този нектар и да работи цялото човечество. Турете сега една надница на два милиарда хора по 10 лева им давайте на мъже и жени за три хиляди години като работят, колко ще платите на тези два милиарда хора? Толкова ще струва само една капка от този нектар. Направете сега едно изчисление, онези, които са математици, колко ще се заплати за приготовляването на една капка.

Сега друго едно сравнение. Понякой път вие си задавате въпроса: Защо са страданията в живота? Има една велика наука само за страданията. Направо аз не мога да ви говоря, тази наука е само за великите учители. Това е една привилегия. Най-великата наука, която човечеството познава, е науката за страданието. Тя е за великите учители. Аз понякой път искам да ви обясня смисъла на страданието. Казвате, защо човек трябва да страда? Защото не разбира. Сега представете си, че всеки един косъм на вашата глава е едно

разумно същество и мисли тъй както вас. Вие сте философ, имате това съзнание, че може да философствувате и всеки един косъм на главата ви има такова съзнание, че може да философствува както вие. И един ден, вие, големият философ, който имате 250 хиляди философа на главата си, които философствуват и вие сте турили един модерен гребен да ги опитате. А тези философи, като излезнали отвънка и ги духал вятърът, тъй се вплели, че усещат дисхармония и вие тургате този гребен, и почнете да чешете космите си назад, искате да ги поставите на място. Питам тия философи, какво ще кажете, когато гребенът влиза и почва да ги разплита. Може ли разплитането на гребена да стане тъй приятно и тъй лесно? Представете си после, че под тези дългите философи (космите), има други философи, кожата, и те мислят като тях, и първите философи се държат за тях с известни коренчета. Сега тези философи на кожата и тези философи на космите, как ще разгадаят какви са причините, за които гребенът е влезнал вътре в главата. Какви теории ще създадат те? Ще създадат небивали теории. Теорията е доста проста и ясна, че космите трябва да се разплетат и всичките косми на главата трябва да бъдат успоредни и паралелни, и да няма никакви преплитания; щом се схванат космите и тъй се преплитат, и човек не може да мисли. Щом космите не мируват, и човек не мирува. Защото и те са философи. Та казвам, представете си, че и вие сте философ на главата на някой друг философ, един косъм сте. Вие мислите, че сте един отличен философ. Представете си, че вие сте един философ на главата на един голям философ. И този гребен влиза, за да ви постави в едно хармонично състояние с другите философи. Какво ще кажете? Сега това е за изяснение. Какво ще мислите? Вие ще създадете ред теории, очите си ще свиете, ще се набръчкате, езика си ще изплезите, крака си ще махате, ще ставате, ще лягате, ще ядете, ще пиете. И ще кажете: Защо аз? И представете си, че този философ един ден, ти след като си израснал, станал си два метра дължина философ, косъм и на този философ, дошло на човека на ума, взема ножицата и – кръц, и той от два метра стане на 10 сантиметра, косъм това. Какво ще мислиш сега?

Сега на първо място ще си зададете въпроса: Могат ли да станат такива работи? Всеки ден стават те. Някой път вие сте израснали на 10 метра, като дойде една съдба, отреже те и ти се сбръчкаш, чувствуваш, че всичкото ти величие изчезнало. Този тежкият философ казва: Много голям шум вдигате. Чакай малко да ви орежа, че да може моята глава да диша свободно. Сега защо стават тези работи, че няма да израсне. Допуснете, че вие влизате в една гъста гора, букаци 200,300 годишни, дърво до дърво. Питам тогава, в тази гора живее ли се? Слънчеви лъчи не могат да проникнат. Задушно е там. Ще се яви желание да излезнете от тази гора. И вие вече не искате да живеете в тази букова гора. И вие почвате – изрязвате един бук, втори, трети, пети, шести, отрязвате 123 бука. Защо ги отрязвате? За да разтворите място, да дишате свободно и да дойде светлина отгоре. Тези букаци там не ви дават простор. Тогава се задава въпрос: От какво произтича страданието на тези 200,300 бука в тази гора? На вашето присъствие. Вие искате да живеете между тях. Същият закон се случва, когато една възвишена благородна мисъл дойде у човека, всички тези букаци почнат да се секат. Щом се яви във вашия ум една възвишена благородна идея, всичките други дървета, на общо основание се секат, всички други неща около тебе стават безсмислени. Казваш: Едно време аз мислех така, но сега виждам как е. Това е едно сравнение, философско сравнение. Изваждам неща, които всякога стават. Секат хората дърветата. Защо? Казвате: Трябва да се прехранваме. Трябва да живеем тук и т.н. Други питат: Оправдава ли се това сечене на дърветата? Оправдава се. Тези букови дървета израснаха там, без да питат, без да им е позволил някой. Те са на чуждо място, те не са собственици, ами са кираджии. Казват им: Доста вече, толкова години 200,300 години седяхте в тази гора, днес ви уволняваме, идете и си търсете място. Та сега тук в София не става ли по същия начин. Кой кираджия не го изпъждат на общо основание? Не го ли изхвърлят? Има договор. Казват му: Ще си излезнеш от къщи. Нищо повече! Ще кажете: Има ли право. Има право разбира се. Кое е по-хубаво? Казвате: Как да ме изпъди така? Че вие тогава нямате никаква

философия. Кое е по-хубаво, да седиш вкъщи или да излезнеш из къщи навънка? Да ви наведа един пример. Яйцето, което е един кираджия в черупката вътре, и кокошката, която мъти, иска да изпъди кираджията навънка; кое положение е по-хубаво? Да си вътре вкъщи или да излезнеш вънка от къщата? Да седи яйцето или да излезне пилето от черупката навънка? Следователно, след като се измъти пилето, ще излезнеш от черупката навънка! Кое е по-хубаво, да си кираджия или да излезнеш навънка? Това значи, като си седял като кираджия и ви изпъдят навънка, значи освобождават ви от всички тежести. Казват ви: Трябва да платиш! Нямаш нито 5 пари. Щом си вънка, никой не мисли да плаща. Никой не иска нищо от тебе. Кое положение е по-хубаво, да си кираджия и да плащаш по 2 или 3 хиляди лева или да си свободен гражданин някъде отвънка? Ами, че що е смъртта? Не е ли освобождаване.

Пак идваме да обясним, казваш: Как, аз да умра? Т.е. да ме изпъдят вънка да излязна на това отворено небе? Аз, тук в тази мебелирана къща, че да излязна навънка, да ме вее вятъра, да ме вали дъжда и т.н. Че дъждът е само за онези, които живеят вкъщи вътре. Те като излезнат вънка, дъждът тях търси, дебне ги. Дъждът е създаден за кираджиите, само за да ги кваси. А щом ти излезнеш из къщата навънка, никакъв дъжд няма да има. Ти ще бъдеш една свободна птица.

Сега заражда се мисълта, вие ще кажете така: Ама това не отговаря на съвременния наш социален строй. Така казва и яйцето, като почне да го мъти кокошката: това не отговаря на социалните условия, при които аз съм поставено в яйцето. Но кокошката казва: Пък аз ще ти докажа, че след 21 дена ти ще излезнеш навънка като кираджията и тази черупка ще се счупи, и ти без нея можеш да живееш. – Невъзможно е, казва яйцето! Ти ще измениш Божиите закони. – Аз ще ти докажа, че Божиите закони могат да се менят, казва кокошката. Сега това е едно противоречие. За глупавите е противоречие, за умните не е противоречие. За глупците Божият закон не се мени, за мъдреца само един закон не се изменя, а всички други се менят. За мъдрия човек има

само един закон, който не се мени, а всички други се менят. Защото един закон е закон за изменението на някоя форма. Ти след като построиш формата и нямаш нужда от тия форми да ги създаваш, питам имаш ли нужда от закон? Нямаш. Допуснете, че има закон на притеглянето на телата, по който земята се върти около слънцето. Но допуснете, че един ден ще дойде, когато няма да има нужда телата да се въртят. Вие казвате, може ли това? Може разбира се. Един ден земята няма да се върти около себе си; ще дойде един ден, когато земята няма да се върти и около слънцето. Е, какво ще бъде тогава? Ще има нещо по-хубаво. Ще дойде едно движение много по-хубаво, отколкото да се върти около себе си и около слънцето. Какво ще бъде, ние го не знаем онова, което ще дойде в природата. Но това е сега предположение. Всичките смени, които стават в природата, вторичните и третичните смени, какво става с тях? Първите смени всякога носят в себе си една крайна дисхармония. Всичките първични потоци в природата носят една крайна дисхармония. Един принцип съществува в битието, който никой не е обяснил. Та всички първични смени носят в себе си крайна дисхармония. Тъй е в битието. А вторият принцип, който се ражда в природата, винаги носи след себе си; след тази крайна дисхармония съществува един друг принцип на крайната хармония. Всичката дисхармония превръща на хармония. Защо е така и това никой не знае, но така е.

Сега да ви обясня първото положение, от ***A***. вие слизате в ***B***. хиляда метра дълбочина. В тази тъмнина у вас се заражда една тежест вътре, един копнеж има у вас да излезнете навънка от тази дупка, 1000 метра вътре в земята. Тогава къде ще бъде посоката? Перпендикулярно, това е от нашето гледище. Вие се движите сега в посоката към ***C***. След като излезнете от тази точка, тази дупка ***B***. вие ще имате всичката радост, вие ще имате най-хубавото място, дето някога сте сънували. И във вас ще се яви една радост, че ще имате най-хубавите условия, най-хубавата обстановка, която човек може да изпита някога. Но за да дойдете до ***C***., вие ще кажете: По който и да е начин, както и да минете, във вас ще се роди едно желание, че може да се мине от ***A***. към ***C***. Пи-

там може ли да се образува линията ***AC***. преди да се яви счупената линия ***A.B.C.***? Не може. Относително е значи. По закон вие ще вървите от ***A***. към ***B***. и от ***B***. към ***C***.! След това ще се яви във вас едно разсъждение. Имате вече ***AC***. Какво представлява ***AC***. в дадения случай? ***AC***. представлява една опитност, която вие сте добили в живота. След като сте страдали дълго време, вие имате една опитност, добили сте знание, имате разрешението на тази работа. Знаете как ще стане ***AC***. Значи с по-малко страдания, казвате: Много страдах аз, повече време употребих, безпокоил съм се много; а с по-малко страдание, с по-малко безпокойство могло тази работа. Но съвсем безпокойство, без страдания това означава, какво?

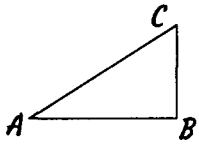

Сега всички вие си начертайте тази фигура, това само за изяснение се дава. Сега онзи, който не разбира закона, той казва: Защо е така? Онзи, който запитва, има ли философия? Кой запитва, кой пита всякога? (който не разбира). Който страда. Който страда, всякога пита. Който не страда, никога не пита. Защото щом като ядеш, ти никога не питаш; имаш с какво да се занимаваш. Но щом не ти дадат да ядеш, ти питаш: Защо не ми дадат да ям? Защото има едно вътрешно напрежение на глада; а като ти дадат да ядеш и въпрос не го правиш. Но щом ти откажат, ти казваш: Защо не ми дадат да ям? Тогава ако никой не ти дава да ядеш, каква е работата? Същият закон е. Който не е минал от ***A***. към ***B***. и после към ***C***. нагоре не може да яде. Защото ***AC***. това е яденето. След като си минал състоянието на ***AB***. – глада, това е онова състояние на мъчение; и след това ще дойде яденето. След това ще дойдеш до точката ***C***. Онова, което ти желаеш, ще го постигнеш. Това вече е един закон. Всеки един човек, който е минал по закона на страданието, след страданието иде радостта. Две мнения в живота няма! Всеки един човек, който е минал през страданията, не говори за мъченията. Мъченията спадат към друга категория. И всеки трябва да знае, че след всяко едно страдание то е неизбежно, щом не искате да участвувате в страданието, не може да участвувате и в радостта. Тогава кое е по-мощно в света? Страдани-

ето или радостта?(страданието). Ако страданието беше мощно и силно,защо то не остава в себе си,ами се стреми на някъде?Страданието всякога има желание да се домогне до радостта. В него има един такъв копнеж,в който се ражда радостта. Тогава какво нещо е самото страдание?Страданието е състояние на човешкия дух,който иска да се домогне до радостта. И следователно,когато човешкия дух минава през страданието,той търси радостта. Но непременно той ще мине през страданието. То е една област, тогава може да го впрегнете,както искате; една област,която трябва да минете. Следователно,ти не можеш да минеш радостта,докато не минеш областта на страданието. Не че нарочно за вас се създава страданието,не мислете,че някой за вас го създава,но понеже искате да идете в радостта, трябва да минете през страданието. Законът е такъв!

Сега ясна ли е мисълта? Или не е ясна? Тя не е ясна по причина на вашите дребнави желания. Сегашните ваши радости,това са остатъци на някои блага на страдания,от хиляди поколения са останали от техните блага,и ние участвуваме в тях; някой път участвуваме в радостите на другите хора,но за да добием ние една своя радост; радостен е човек само тогава,когато той е добил една своя радост. Чуждата радост не може да бъде наша! Може ли да бъде наша? Тогава чуждият хляб може ли да бъде ваш? Не може. Чуждата дреха,ваша може ли да бъде? Чуждите очи ваши могат ли да бъдат? Чуждите уши ваши могат ли да бъдат? Не могат да бъдат. Под думата чужд какво се разбира? Ето какво аз разбирам. Един предмет едновременно от двама души не може да се употребява. Една книга едновременно от двама души не може да се чете. Вие сега може да ми докажете,че може да се чете, защото вие сте чели така. (през гърба на другия). Но представете си, че няма никакъв гръб. Тогава онзи,който трябва да чете една книга,херметически е затворен. Ти обикаляш,но по никой начин не можеш да четеш, той сам може да чете. Ако той излезне,тогава вие може да идете на неговото място и да четете. Но двама души не могат да четат една книга! При обикновените книги може, но книгите на тази жива природа,книгите на страданията,вие

сам ще четете. Нищо повече! Друг не може да я чете за вас. И там е всичката трагедия на живота, че само вие трябва да четете тази книга, и вие казвате: Защо аз трябва да я чета? Тогава задайте си другия въпрос: Защо аз трябва да живея? Задайте си въпроса: Защо трябва да се обезсърдчавам? Какво има? Защо трябва да умирам? Някой казва: Да умра. Ако ти си един човек, който разсъждаваш много добре, искаш да бъдеш нравствен, много добре трябва да знаеш това, ако трябва да живееш, защо трябва да живееш? Ако трябва да умреш, да знаеш защо трябва да умреш? Едното и другото трябва да знаеш. Ама казва, така е. Много добре, защо е така? Кой иска да умре? Кой умира? Ще кажете: Умира старият, понеже е остарял. Но питам, младите не умират ли? Защо умират тогава младите? Човек умира, за да живее. Кое се ражда по-рано, животът или смъртта? (животът). Животът. Следователно, смъртта е един резултат на живота. Тогава кое е по-хубаво в света да се прави? Който не разбира резултатите на живота, той винаги умира; а който разбира резултатите на живота, той всякога живее. Схващате ли мисълта каква е? Отношение, имате логическо отношение. Който разбира резултатите на живота, всякога живее, а който не разбира резултатите на живота, всякога умира. В дадения случай, какво означава умирането? – Лишение от благата на живота. Да умреш, значи, да се лишиш от благото на живота. Казваш, свърши се вече. Умирам. Напущаш живота. Ти не можеш да живееш между хората. Сега това ви давам като една чиста мисъл. Вие не считайте сегашния живот нещо случайно. Сегашния живот от това гледище е един велик резултат. Животът, който ние имаме сега на земята, е един резултат на възвишени същества, които са живели. Сега и ние живеем, това е един резултат на разумното вътре в живота. Но след това разумното какво ще дойде? Де сме ние сега? Ние сме слезли от A. в положението B. И сега сме в посоката към C. Тогава имате едно математическо отношение, AB. се отнася към какво? $AB:BC$, а тази линия AC каква е тя? $AB:BC:AC$ добре. Сега да видим отношенията. Първото отношение AB, какво е то? Това е отношение-

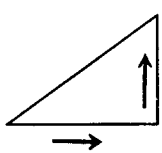

то на всички противоречия по отношение на страданията. Второто ***BC***., то е процес на изявление, излизане навънка към радостта, а ***AC***? Означава вече извора, в който животът се развива, може да се реализира. Или да преведем. Ако след като се оформи човешкият ум, човешкото сърдце и човешката воля, какво остава на човека? Само тогава може човек да живее, да има един резултат разумен.

И следователно, най-първото положение, всеки един от вас трябва да си създаде една нова философия за себе си. Не че нямате философия, имате философия. Но всеки един от вас трябва да създаде една философия. И в какво седи новата философия на живота? Сега тук е сложена една паница с ядене ***M***. на трапезата отгоре. Даден ти е и един стол. И питам, имам ли право аз да ям от паницата? Но в тази стая си само ти, да кажем, кого ще питаш? И крайно си гладен, а от паницата пара излиза, топло ядене. Има и един или два самуна ***H***., и те са топлички, усещаш, че излиза пара и топлина от тях. Какво трябва да правите? Кого трябва да питате? Щом сте седнали на масата. Седенето на стола и седенето на масата показва, че вие сте излезли от А. и ***B***. и сте на ***C***. Следователно, вие имате право да ядете. Всеки един човек, който е минал през страданието, има право да яде. Всеки, който не е страдал, не е минал през страданието, няма право да яде. Казвате, докога? Докато мине страданието. Като мине страданието, ти имаш право да ядеш най-хубавото ядене, каквото намериш. И тогава вътрешния закон, който изваждам от живота. Щом си минал през страданието на живота, ти си морален. Онзи човек, който не е минал през страданието, няма никакъв морал, няма никаква философия и нищо не разбира. Той е една пуйка, той е един бухал, той е една кукумявка, той е един бръмбар, той е един молец, той е един кърт. Сега най-важното на кукумявката това е нейният глас. По какво си мязат кукумявката и бухалът? Те си мязат, само че кукумявката е помалка, а бухалът е по-голям. После кукумявката се отличава, че има два гласа; единият казва чуууух, а другият казва: кукумявка, кукумявка, кукумявка. Т.е. казва тя: Свърших

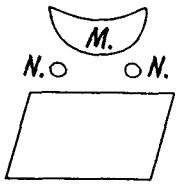

работата. А който казва: ЧУХ, но работата не е свършена. И когато тя каже: ЧУУХ, времето се разваля, а когато каже: Кукумявка, кукумявка, времето се оправя. И да ви кажа, чуването всякога разваля работите. Ти вървиш, написал си една поезия, напечатал си една книга, вървиш, на третото небе си. И гледаш двама души се разговарят, имат една книга в ръцете си. Ти питаш, какво ли се разговарят? А те правят една критика, казват: А, блудкави работи! Писал той една книга. Не слушай какво хората ще говорят за онова, което си писал ти. Което пише човек, не го пише за хората, а заради себе си го пише. Щом ти си написал нещо и отиваш при хората да се научиш дали това е хубаво, ти нищо не си научил. Писането е само заради тебе, то не е заради хората. Следователно, единственият авторитет, който може да каже дали е хубаво или не, то си ти. Какво ще ми каже онзи страхливият? Като съм минал аз през тази дупка на страданието, ще ме пита някой: Ти качвал ли си се горе? Та какво ще ми каже онзи страхливият? Аз съм се качил на 25 километра горе във въздуха, той ще ми каже нещо? Ти качил ли си се там горе? Какво ще ми даваш ум на мене? Качи се горе, че като се върнеш, тогава ще се разговаряме. Двама души могат да разменят мисли, само когато имат една и съща опитност. И никога не се разговаряй с един човек, който няма твоята опитност. Те не дават утеха. Какво ще каже? Ще каже някоя глупост.

Сега аз обяснявам слушането. И кукумявката казва тъй: Чух от великите учители на живота, че докато едно същество не мине през големите страдания, не може да влезе в светлината на щастието. Това казва кукумявката с думата – ЧУУХ! Но това е пресилено, кукумявката много добре го произнася – ЧУУХ! (Дълбоко и тежко го произнася Учителят). Сега това е един извод. Сега вие ще зададете въпроса, този извод, който аз правя, така ли е? То не е ваша работа. Изводът е верен. То е един закон неумолим. Дали е така или не, то не е ваша работа. Може да го мислите, но не е ваша работа. Нито мен ме интересува това. Че вие може да мислите, то е друг въпрос. Но това, което вие разбирате и което е вътре в природата, те са две неща различни. И всички

в живота може да страдате само от едно неразбиране пътищата и начините, по които природата завършва своята работа. И човек е на земята да се учи от нея. Защото вънка от природата, тя е крайният предел на нещата. Зад природата нищо не съществува. Щом излезнеш из границите на природата, нищо не съществува. От тези отношения, които природата е турила, нищо не съществува. Да кажем, вие ще кажете тъй: Аз искам да напусна този живот. Щом напуснеш този живот, ти нищо няма да намериш, ти ще намериш една празнина. Животът на земята, това е крайният предел от тази редица на страданията. Ако ти си разбрал смисъла на живота, ти ще се освободиш, но ако не си разбрал, зад този живот няма друг живот. В природата друг живот няма. И материалистът казва, зад този живот в природата друг живот не съществува. Може ли зад един неразбран живот да съществува нещо? Какъв живот ще съществува? Нищо не съществува. Зад разбрания живот съществува нещо, но зад неразбрания живот, нищо не съществува. Ако ти сега не разбираш живота, ти не можеш да имаш едно разрешение. Ако на земята не разбираш, какво е животът, та ти ще минеш в друго положение на друго място и ще го разбереш? То е немислимо.

Искам само да наведа една мисъл. Ако детето първоначално не е разбрало 10-те цифри, които учителят му е дал, питам това дете, възможно ли е да разбере всичките математически отношения, които съществуват? Това е невъзможно. Следователно, ако не може да разбирате сегашния живот при сегашното положение, то бъдещият живот е още по-сложен. И ако сегашния живот разберете, вие ще влезнете в един живот, но ако сегашния живот не разберете, и бъдещият живот за вас ще бъде неразбран. Отношенията са точни. Ако едното отношение в първото уравнение не разберете и последующото уравнение няма да разберете. Ако един процес е крив в една задача, може ли да очаквате следующите процеси да бъдат прави? Това не може да бъде. И ако първите процеси са правилни и последующите процеси ще бъдат правилни. Затова гледайте първата постъпка да е правилна. Първият процес. Ако първата постъпка не е правил-

на, втората и тя няма да бъде правилна. Ти трябва да изправиш уравнението. Първата постъпка трябва да бъде абсолютно правилна, вярна! Тогава и втората, третата ще бъдат верни. Трите положения трябва да бъдат абсолютно верни; оттам насетне вие може да правите всичките комбинации в живота и всичко ще ви върви по мед и масло! Но вземете ли някоя стъпка крива, всичките изводи на живота ще бъдат криви, неверни.

Сега насърдчихте ли се или се обезсърдчихте? Ако сте се обезсърдчили, аз разбирам, вие слизате към В. Казвам, напред върви работата. Ако сте се насърдчили, вие отивате вече нагоре, към С. Та казвам и в насърдчение, и в обезсърдчение все плюс има. Отношението е едно и също, процесите са едни и същи. Връзка има.

Станете сега.

Тайна молитва.

Аз мислех да ви изпея една песен на скръбта, но остана това, само ви говорих за скръбта.

7.25 ч.с.

СВИВАНЕ И РАЗШИРЕНИЕ

X година
41 школна лекция на 1 мл.ок.клас,
19 юний 1931 г. петък 6 ч.с.
ИЗГРЕВ.

Отче наш.

Прочетете втора глава от Езекил. Аз ще ви прочета само три стиха. 8 ст. „Ти обаче, сине человечески, слушай това, което аз ти говоря: не ставай отстъпник като този отстъпник дом; отвори устата си и изяж това, което ти давам аз.“ 9 ст. „И видях, и ето ръка простряна към мене, и в нея свитък книга.“ 10 ст. „И разви го пред мене; и бе писано извътре и извън, и в него писани плачове и ридания, и горко.“

Има работи в живота, които вас ви се виждат неестествени. Нали. Представете си, че сте живели при някое аристократическо семейство и не знаете какво е работа, и хванете ръката на някой човек, която има синове. Как ще си обясните това? Ще намерите, че ръката е много груба, нали? Хубаво. Какво означава грубата ръка. Грубата ръка, яката означава енергия. Какво означава меката ръка. Ако търсите работници, с меки ръце ли бихте желали да са или с яки ръце. Това е една вътрешна философия на живота, която трябва да се разбира. Например вие сте изучавали в училището приливи и отливи, или свиване на телата. Свиване и разширение. С.Р. Но свиване и разширение има при мислите. Има свиване и разширение на чувствата. Има свиване и разширение на постъпките и свиване, и разширение на капилярните съдове. И много от болестите, и много от неразположенията, които съществуват, които ги има, се дължат на едно състояние на свиване. Например, вие имате едно приятно настроение, разположение на духа, но пиете студена вода, или пържите картошки от новите картофи, дойде някой ваш приятел и ви заговори, и картофите загорят, пък и маслото не е много хубаво; ти погледнеш, дал ли си 6 лева за картофите, пък сега загорели, но казваш: Ще ги ям. Ядете

тези картофи тъй малко догорели и пиете после малко студена вода, и след няколко часа имате коремоболие, някоя зараза ли е, хване ви кръстът, не можете да дишате, вървите и казвате: Какво ми стана? Урочасаха ме. Всичко се дължи на свиването на капилярните съдове. Течения има на електричеството, което кара кръвта. Това разширение се дължи на два фактора: на електричеството, което върви по права линия и магнетизма, който образува разширение да върви кръвта правилно. Трябва да има правилно разширение на капилярните съдове, кръвта трябва да тече правилно, да се не свиват капилярните съдове и да не става триене на тези вътрешни каналчета. Щом се образува триене, образува се възпаление и от там се образуват тези подувания, бодежи, припадания.

Та първото нещо е свиването и разширението. Трябва да внесете разширение. Всякога при каквато и да е лоша мисъл, тя образува едно свиване. Лошите мисли образуват всякога едно стеснение на капилярните съдове, едно стеснение на дробовете, става едно прекъсване на онова електричество.

Защото електричеството върви по известни вълни, има ритмус. Ако тези вълни на електричеството се движат правилно, добре е. Но когато тези вълни станат дълги и къси, при това те трябва да се придружават с тези движения в тялото. Та казвам, ако вие сте в една школа, вие трябва да изучавате ритмуса на мисълта. Защото мисълта има свой ритмус. Трябва да изучавате човешкия ритмус на мисълта. Имаш, да кажем, една лоша мисъл, веднага кипнеш; за нищо и никакво кипнеш. Дал ти някой ябълка, не ти харесва, ти веднага вземеш ябълката и я хвърлиш. И онзи, който ти е дал ябълката, и той кипне, и той я хвърли, и ти я хвърлиш. Казвам от една малка причина излизат големи последствия. Не е само хвърлянето на ябълката, но тази мисъл образува два момента: свиване и разширение. А неестествените свивания и разширения на капилярните съдове винаги водят към едно болезнено състояние.

Та в една окултна школа, мистична окултна школа, човек трябва да владее своята мисъл. Никога човек не трябва да допуща дисхармонични мисли, които да разпъват неговия

организъм. Казвате,какво има от една мисъл?Но от една лоша мисъл,може би след 5,10,15,20,25 години,ще произведе лоши последствия и вие сами ще се чудите откъде ви дойде това чудо. Това е една лоша мисъл, която си имал. Например,някой може да има много албумин в кръвта си, че при най-малкото бодване се явява забиране, ще забере пръста ти и други. Това забиране се дължи на силната реакция,която става в кръвта. Не само това,но има известни микроби,които още не са открити. Това са живи същества, които ядат организма. Всички болести се дължат все на микроорганизми,астрални същества,на техните ларви. Последствията на една лоша мисъл,оставят своите ларви и какво става? Като че нещо ви яде отвътре. И вие слабеете,слабеете,слабеете. Топи се човек. Това стопяване са дължи на такива микроорганизми,които изидат тлъстинните работи.

Сега вие не знаете хигиената,тя трябва да започне от мисълта. От човешките мисли,от човешките чувства и от човешките постъпки. Сега,това е новото за вас. Ако вие вървите по стария начин,имате обясненията там. Сега ако ви се държи една лекция от този род,какво ще ви ползува?Седиш ти и си гладен,казваш: Какво ми разправяш,че една лоша мисъл или едно лошо чувство,лоши последствия, хляб нямам сега. Ами че твоето гладуване се дължи на какво?– На свиването на капилярните съдове. Казвам, ти можеш да имаш хляб, но ако имаш свиване на твоя стомах или ако стомахът ти е разстроен,как ще ядеш. Ти ще ядеш само,ако стомахът ти е здрав, ако стомахът има правилно свиване. Стомахът мяза на една физхармония,той трябва да се свива правилно и ако се свива хубаво,ти си нормален,ако не се свива правилно,ти не си нормален. Ако тези разширения на твоя стомах,не тези неестествени разширения,но когато стомахът е пластичен,че има този ритмус,който става правилно,казва някой: Аз имам нужда от храна. Хубаво,но стомахът ти се е свил,не се разпуща,тогава как ще ядеш?Ако той се е свил и не започва никаква реакция,никакво храносмилане,храната може да седи час,два,3,4,5,после почват да се образуват газове известни,известни разлагания усещаш,известно неразположение на духа на мисълта. Всякога,когато

имате една противоположна мисъл, щом имате една лоша мисъл, и в чувствата, и в мисълта ти, веднага ще се яви едно състояние и от това състояние ще се яви един философски резултат – коремоболие. Коремоболието и главоболието се дължи на две причини. Щом има дисхармония в мозъка, появява се болка в корема. Щом има дисхармония в симпатическата нервна система, появява се болка в мозъка – главоболие. Това са двете велики причини, които трябва да пазите. Симпатическата нервна система, този стомашен мозък, както го наричат, и главният мозък, тези две всякога трябва да пазите в изправно състояние. Той е главният инспектор, мозъкът, щом не го ангажирате в отрицателни мисли, той е в състояние да изправи всяка работа, всяка болест. А щом мозъкът е ангажиран с непотребни мисли, тогава се зараждат тия нездравословните състояния, и тогава се зараждат много болести, и може да се спъне паметта ви. Може да се спъне правилната ви мисъл, може да се спъне онази ясност, ти да не можеш да мислиш. Той казва: Така не можеш да мислиш. Или някой архитект си, работиш ден, два, три, не можеш да направиш никакъв план. Да кажем, че си някой музикант, но нищо не ти върви. Ти можеш да бъдеш много силен, но ако мозъкът ти не е тъй построен както трябва, не може да се прояви твоята сила. Та казвам, състоянието на организма, състоянието на човека зависи от благосъстоянието на мозъка, от правилното свиване и разпущане на мозъка. Или казано другояче зависи от ония добрите мисли, които човек има. Всяка една мисъл, която в даден случай може да произведе една пертурбация в твоя ум, в твоя мозък, тя е непотребна. Всяко едно чувство, което в даден момент може да произведе една неестествена пертурбация в твоя организъм, туй желание в дадения случай е непотребно. Едно желание, което може да произведе един правилен ритмус на свиване, както онзи, който свири на физхармоника, нали той изтегля и свива физхармонията. Най-първо той изтегля, а след това прави едно свиване, но това става планомерно. Значи свива и разпуща правилно. Ако свиването на този въздух е хармоничен, и свирецът свири добре. Сега, онзи въздух, който трябва да излезе, той трябва да принесе един

плод, да даде един тон. Ти, за да мислиш, трябва да свириш с мозъка си – да се разшири мисълта ти. Ти ще възприемеш идеите, ще се разшириш, и след това тези идеи ще прекараш навънка, та всеки тон да ти даде някоя полза. Та казвам сега, колко от вашите мисли са полезни.

Запример някои от вас са жълти, някои имат тъмно чер цвят, недоволен е той. Черният цвят е цвят на земята, който е много чер, той се е свързал със земята – недоволен е той. Жълтият цвят е на честолюбието, щестлавие има този човек: хората не го уважават; казват: Цял е пожълтял. Че светиите все са жълти от щестлавие, какво ще остане у тях. Казват за такъв: Той пожълтял. Жълтият цвят е неестествен цвят. Жълтината трябва да бъде вънка. Самият живот не търпи никакъв цвят. Животът е безцветен вътре. Животът е от вътре и той трябва да бъде абсолютно безцветен, а отвънка той има всичките цветове. Влезне ли животът вътре, в същината, ти ще натрупаш всичките нещастия върху себе си или казват тогава: Посинял си. Е, кой е най-естественият от цветовете. Има цветове, които са студени, има цветове, които са топли. Червеният цвят е топлен, магнетичен аз го наричам. Цветовете аз ги деля на магнетични и електрични цветове. Вторите служат за развиване, за растене. Ако вие искате да се развивате, да растете, непременно трябва да си служите с червения цвят, аленият. Вие още не сте виждали какво нещо е аленият цвят, не както бояджиите го представят, защото те са големи простаци, по-големи простаци не съм виждал. Но в природата има един такъв цвят. Ти като видиш този цвят, ще ти трепне сърцето, и с години няма да го забравиш. Ти като помислиш за него, нещо под лъжичката ти ще потрепери. Та някой път у хората се случва, много рядко, но този цвят се появява на устните, и когато някой е видял на някоя мома този цвят на устните ѝ, той подлудее, той ходи насам натам, все за цвета на устните мисли. Но понеже този цвят е на момата, то и момата стане жертва на цвета. Сега разбирайте, има известни чувства, които са съвсем безкористни. Когато децата минават и следят на крушата, крушата ли обичат те или има нещо на крушата? Ако вземем онези хубавите жълтите круши, детето като

върви, гледа крушата и си мисли: дали може този плод да слезе долу от дървото. То пита: Може ли да слезе сега този цвят? Той е здравословен и всички трябва да го изучавате. Турците казват така: Да гледаш красивото в природата е здравословно. За да бъдеш здрав, ти трябва да виждаш красотата в природата. Едно изкуство трябва да имате. Всички трябва да разбирате какво нещо е външната красота. За да разбирате закона за свиването и разширението, трябва да наблюдавате природата. Който иска да има правилно свиване и разширение, той трябва, като излезе вечерно време, да види линията на красотата. Красотата си има свое поведение. Ти трябва като погледнеш в природата да видиш в линиите ѝ къде е красотата или в изгрева трябва да видиш една линия на красотата; ако може да видиш тази линия на красотата, това е едно естествено състояние за тебе, и през целия ден ти ще бъдеш здрав, и мисълта тогава работи. Ако през него ден не може да намерите линията на красотата, то през целия ден ще има едно бълникане у тебе, или на ума ви, или на сърцето ви и работата не може да върви тогава. Ако една линия може да произведе такова нещо, тогава по-добре не я гледайте. Един турски бей го оженили. У турците има такъв обичай: те женят един момък, но той не вижда своята възлюблена, според стария закон, той не трябва да я знае. Онези, които го женят, те я знаят, та намерили му една мома, оженил се той, на сутринта след като се оженил, тя му се показала. Той като я погледнал, уплашил се от нея и тя го пита: На кого да се показвам? Той ѝ казал: Показвай се на когото искаш, само на мен не се показвай.

Ако една идея може във вас да произведе такава дисхармония, вие постъпвате както този турски бей – показвай се на когото искаш, само на мен не се показвай. Защото, ако една мисъл, едно чувство ще развали всичкото благо в мен и целия ден ще се разруши, питам тогава: Защо ти е тази идея (мисъл)? Да кажем, вие отивате на работа, недоволен сте или отивате на училище, недоволен сте или където и да е, дайте си отчет от какво произтича вашето недоволство? Първо, в основата седи нарушението на един закон. Това несъзнателно, не че сте лош човек. Но станало е едно анормално свива-

не или анормално разширение. Това анормално свиване или разширение е допуснало две отрицателни неща. Една отрицателна мисъл, която не се подлага, един дисонанс е тя вътре. И по никой начин не можеш да го хармонираш с нищо в себе си. И едно чувство, което с нищо не можете да хармонирате.

Сега да ви преведа един пример. Има неща, които не могат да се хармонират. Да пуснете, че вие искате да угодите на един княз, който има една отлична кухня и са му готвили най-хубавите и пищни яденета. Вие сте един бедняк, искате да му сготвите нещо, че той да е доволен; питам ви, ще може ли да му сготвите? Вие никога няма да може да го задоволите. За да го задоволите, трябва да сте толкова умни, да го заведете на една екскурзия, че да е гладувал 5 дена и след 5 дена да му направите една българска попара. Тогава, той ще остане много доволен от тази попара. Знаете как се прави попара, с много хляб, с прясно мляко, овчарите нали така правят попара от сирене и мляко. В природата ние сме такива княжески синове и тя не може да ги угоди. Но тя знае психологията ни. Каквото и да ни направи, ябълки, круши, каквото и да е, ние седим и казваме: Това не е хубаво, онова не е хубаво. Тя си мълчи. Това не искаш, онова не искаш, хубаво. Една малка разходка, 20 дена като те води и ти нищо не си ял, и след 20 дена като ти даде една попара! Аз говоря за факти и никой не би оспорил този факт. Ти след като си боледувал 20,30 дена като ти дадат една попара, ти казваш: Колко е хубава тази попара! Но тази същата попара, ако беше в първото време, ще кажеш: Човек не може да живее така. А сега казваш: Слава Богу, тази хубавата попара! И започва се животът, възстановява се хармонията, става едно правилно свиване и правилно разширение има, един вътрешен ритмус.

Та казвам, сега новото във вас. Трябва да се научите или трябва да правите упражнения за хармониране на вашите мисли. Жълт цвят имаш. Измени цвета си. Чер цвят имаш. Измени цвета си! Ами че ако почнат да пожълтяват очите ви, бялото ако почне да почернява, ако се размъщат очите ви, погледът ви не е ясен. А погледът трябва да бъде ясен и мек. Ка-

то се погледнеш, окото ти трябва да бъде ясно и прозрачно като небето. А същевременно да съдържа една вътрешна мекота. Мек и прозрачен трябва да бъде погледът. Две качества са необходими: яснота и мекота в погледа. Това е едно здравословно състояние. Ако се забележи в очите ви едно размъщение, тогава трябва да хармонирате и храносмилането си. Ще ядете малко, ще смилате храната си много добре – ще свирите по-добре. Знаете ли какво се нарича свирене хубаво? Ще опънеш своята арфа, ще гледаш да се не скъсат струните. Човек, който свири на една струна, той не е майстор. Човек, който свири на своята арфа, много акорди ще взима. Ще дъвчете храната си на лявата страна, на дясната, на две ръце ще свириш, а някой път ще преплиташ ръцете си. Това са зъбите. Храната си ще я прекарвате в устата си, няма да дъвчете само на лявата или само на дясната страна. Ако дъвчите само на лявата страна, ще имате само един резултат. Вие от млекопитающите ще се научите как да дъвчите храната си. Вземете вола. След като се е наял, волът прекарва храната си от едната и другата страна, прави една такава линия. Те много дъвчат, затова са много спокойни. След като дъвчите от лявата страна, ще прекарате храната си от дясната страна няколко минути и ще имате хармония. Защото, ако много дъвчите от лявата страна, тази храна ще ви направи повече чувствителни; ако дъвчете само от дясната страна, това може да ви произведе повече мисъл. Но същевременно животът започва от двата полюса. Едновременно трябва да има и мисъл, и чувство.

Сега вие ще направите едно възражение: Аз хляб нямам, че ще уча как да го дъвча. Че ти като намериш хляба, да знаеш как да го дъвчеш. Ако намериш хляб без да знаеш как да го дъвчеш три пъти, ще те бият. И после, след всяко ядене, освен че няма да спечелите, но вие ще загубите това, което имате. Човек яде едно ядене и после с две седмици не може да се освободи. Той боледува – неестествено е ял. Някой път вие бързате, от едната от другата страна превърдаляте храната и я глътнете. Стомахът не я е сдъвкал. А стомахът химия разбира, но да дъвче не знае. Той може да обръща храната. Ако тази храна е хубаво сдъвкана, той може

да обръща процеса много правилно. Но ако храната не е добре сдъвкана, ще дойде вторият процес и тогава винаги се раждат тези състояния, които хората сега имат.

Та първо ще запомните: СВИВАНЕ И РАЗШИРЕНИЕ НА КАПИЛЯРНИТЕ СЪДОВЕ. Ще пазите в това отношение, не пийте студена вода, ледена вода, защото тя ще произведе свиване на гортана ви, на гърлото ви. Не пий студена вода, за да не се произведе, свиване на капилярните съдове в стомаха ти! Дишай през носа си, за да не стане свиване на капилярните съдове в дробовете ти. През носа именно има този нюкс или тия лигавини, въздухът трябва да мине през тези лигавини, за да се омекоти. Много от болестите се дължат на неестественото свиване на гортана ви. Затова трябва да дишате към обяд 5,6 минути и с тези дишания вие може да се лекувате.

Та казвам, философията в живота, при тези неестествените начини, които имате, ако ги приложим в живота си, ще имате тези свивания и разпущания на капилярните съдове. Когато капилярните съдове се разширят без да могат да се свият, това е едно болезнено състояние, и когато капилярните съдове се свият без да се разширят, това е пак едно болезнено състояние. Но когато едновременно ритмично се свиват и разпущат капилярните съдове, това е едно здравословно състояние на организма. Та здравословните състояния произтичат, всякога щом дойде една неприятна мисъл, каквато и да е, от каквото и да е естество, вие ще опитате силата на вашата воля. Ще вземете тази мисъл да я отстранявате. Сега вие по кой начин отстранявате една ваша лоша мисъл? (чрез заместване). Допуснете, че вие пеете някъде и дойде един ваш приятел или приятелка, и ви каже: Много лошо пееш. При такава една оценка вас ви стане мъчно. Но да допуснем, че тя ви каже: Много хубаво пеете! Отлично пеете! А публиката излезне и каже: Много лошо пя. Кого ще вярвате по-напред? Ако публиката не ви одобрява, какво сте образували в публиката? Когато публиката е недоволна от нас, неодобрява пението ви, какъв е процесът у вас, свиване или разширяване? Свиване е, не разширение. Ако публиката ви ръкопляска, значи образува се разширение. Какъв тряб-

ва да бъде тактът на певеца като излезне на естрадата? Какво трябва да прави той? Сега разбира се, трябва да попитате някой, който е певец, който е авторитет, той сам е един виден певец, даже най-видните певци и оратори в света имат едно голямо безпокойствие. Той се самовлада, но безпокоен е от вътре. Той като излезне, събрали се 10,15 хиляди хора да го слушат, той не знае къде да си тури ръцете. Той веднъж като започне да си отвори устата, после вече върви! Но един момент има, от който зависи успехът му или ще го освиркат, или ще му ръкопляскат. Ако той пропусне този момент на сцената, ако не избере фокуса, отдето ще пее. Той трябва да има един нюх, да знае къде да застане на естрадата, че да произведе хармония у публиката. Да знаеш кое място да вземеш, и къде да застанеш. И когато говорите някой път да знаете, каква дистанция да вземете. Ако разбирате този закон, всякога речта ви ще бъде на място. Но ако попаднете на една точка, която е дисхармонична, веднага ще има скарвания. В природата всичко зависи от това какво движение ще направите. Ако сте на една сцена или естрада, все има някои хармонични фокуси или точки, които трябва да намерите. Такива точки има по целия свят. И онзи, който разбира закона, той има едно чувство, едно такова понюхване. Някой път не ти е приятно нещо, седиш, ходиш, не знаеш къде да застанеш. И ако намериш това място, ти се усещаш господар на положението. Изразява се една хармония правилна. А някой път се поставяш на едно място, стеснен си. Така е и в закона на молитвата. Ти не можеш да се молиш на всяко място. Ти ще търсиш място хармонично на своята мисъл. Молитвата е един израз на една велика хармония! Ако ти не можеш да поставиш в хармония своята мисъл с природата и своите чувства, ти не можеш да имаш едно вътрешно съчетание, ти не можеш да имаш едно вътрешно съдействие. Сега ето къде е приложението на това, което ви преподавам. Ако не разбирате тези закони, вие ще мязате на един човек, който има всичките блага, но провидението не му дава да яде. Ти ще гледаш и не можеш да ядеш; ще имаш хубави книги, а очите ти, ще те болят и няма да можеш да четеш. И няма да можеш да слушаш, уши-

те ти ще те болят, защото и те са една книга. Ще имаш хубави дрехи и няма да можеш да ги носиш, понеже цирей имаш, и каквито дрехи и да туриш, те ще се нагноясат. Ще имаш хубави обуща и няма да можеш да ги носиш, рани ще имаш на краката си. Благото подразбира, да се радваш на това, което имаш. Това е благо. Ако тази наука, която имаме, ако това знание в даден случай не можем да се ползуваме от него, това знание има една дисхармония.

Та казвам, в това отношение сега най-първо на вас ви трябва, какво? Вие сте добили повече окултно знание само да ви бият. Един американски учител, след като е учил един свой ученик да се боксира, та ученикът помислил, че е научил това изкуство и ударил учителя си тъй в носа, да му покаже, че вече майсторски знае това изкуство; но учителят като го ударил така, че ученикът три пъти се прекатурил на гърба си. Та и вие искате да покажете, че сте научили нещо, но ще почувствувате три такива удара, че три пъти ще се прекатурите. И учителят тогава му казва: още веднъж ще учиш това изкуство. Ученикът тогава му казва: Втори път не искам да си позволявам такива работи. Природата казва сега правилото: Скромност ще имаш. Едно изкуство, докато не го усвоиш. И така хубаво да мислиш. В мисълта е същият закон и в чувствата. Ако ти не знаеш как да мислиш, професорът ще дойде и като ти нанесе един удар, че ти три пъти ще се прекатуриш, и после, ако не знаеш да чувствуваш правилно, пак ще дойде професорът. От какво произтичат страданията? Някое окултно същество казва: Или човек трябва да бъдеш, да мислиш и чувствуваш както трябва, или излез оттук, друго същество да дойде на това място. Пък ти чакай, докато бъдеш готов. Не че природата съвсем те изхвърля, но тя иска да каже: Учи! Например, болен си, ще научиш закона на здравето; нещастен си, ще научиш закона на щастието; сиромах си, ще научиш закона на богатството. Лош си, ще научиш закона на доброто. – Ще станеш добър. Та във всичките тези противоречия, които може да се случат в даден случай, във вас нека изпъкне така мисълта. Направил си една погрешка, как ще я поправиш?

Погрешката е от неразбиране. Мисълта не е правилно построена. Запример,някои ваши знания са такива. Вие запример казвате така: ***A*** се отнася към ***B***,тъй както ***C*** към ***D***. ***A*:*B*** = ***C*:*D***. Вие това го знаете. Но това в живота не можете да го приложите. Вие математиката знаете,но ако аз не туря това равенство,ще кажете,Учителят е невежа. Но аз зная приложението му. Аз на книгата пропущам равенството някой път,но в живота никога! Защото зная,много скъпо струва; и там ще бъде тъй както трябва. После трябва да знаете,какви са качествата на ***A*** в даден случай. Те не са еднакви величини. ***A*** в даден случай е резултат,нека да е каквото да е количествено число. Да допуснем,че това число представлява 10, а другото колко трябва да представлява? (пак произволно,нека бъде 15). Ако ***A*** е дал 10 лева,той е един богат човек,а ***B*** е един сиромах човек и е дал 5 лева. Питам, кой е дал повече? 5-те лева имат повече динамическа сила, отколкото парите на богатия. Следователно,не е в 10-те. Някой с 5 лева ще свърши повече работа. Ти като попипаш тези пари,в тебе ще се зароди едно желание да се разшириш, като че имаш 5 хиляди лева. А като пипнеш 10-те лева,като че нещо те свие. Та всякога в количествените числа,с които работите,има една вътрешна скрита сила. Да допуснем сега,че ***A*** представлява два коня,тогава ***B*** колко коня трябва да бъдат? Да допуснем ***A*** е един арабски кон, а ***B*** е един кон от английската порода. Кой кон е за предпочитане? (арабският). Ако е за бягане, арабският е за предпочитане, ако е за теглене,английският е за предпочитане във всяко отношение. Това е вътрешната страна. Та тези са отношенията. Щом дойде до развиването на мислите и чувствата,които се сменят,те си имат отношения. И тия отношения се сменят. Превръщат се в математически образи,а тези образи в геометрически фигури,а пък тези геометрически формули и фигури се превръщат в действия. Ако можеш да избереш един начин за действие,ако знаеш геометрия,можеш да определиш един път,можеш да избереш терена на действие. Или работи,или ако искаш обработвай земята. Има хора,които имат тази опитност,могат да познаят земята каква е.

Сега ние се отвлякохме от приложението и отидохме много далеч. Гледайте свиването и разширението на капилярните съдове да бъде естествено. И после свиването и разширението да следват пак същото, да бъдат естествени. Всякога гледайте да има една вътрешна хармония, да няма някой дисонанс.

Сега втория път ще ви дам една задача да изпълните. Всеки един от вас ще донесе по 10 бучки и половина захар, и всяка бучка да бъде дебела 5 милиметра, половин сантиметър. Точно. Ако намерите, добре, ако не намерите, няма да донесете. (Ще трябва много да търсим такива тънки бучки). Че то е в търсенето.

Станете сега.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

7-9 ч.с.

ЛИНИИТЕ НА КРАСОТАТА В ПРИРОДАТА!

X година
42 последна школна лекция на 1 мл.ок.клас,
26 юний 1931 г. петък 6 ч.с.
хубаво, ясно време, слънчево
ИЗГРЕВ.

Добрата молитва.

(Всички имат пред себе си по няколко бучки захар от 5 мм широчина).

Мъчно се намира числото 5. Хубавите работи мъчно се намират.

Ще прочета само няколко стиха от 5 глава от първото послание към Солуняном. 15 стих: „Търсете всякога доброто един на друг и на всичките". Вземам само положителната страна. 17 ст. „Непрестанно се молете!" 18 ст. „За всичко благодарете: защото това е Волята Божия за вас в Христа Исуса". 19 ст. „Духът не угасяйте".

Най-мощното в проявения човек, в материалния човек не е неговата мисъл, защото мисълта сама по себе си, тя е невидима. Това в дадения случай, което ту чувствуваш с езика си, което чувствуваш с ръката си, което усещаш с краката си, или с лицето си, в това седи проявеният живот. Например, ако вие бихте яли, че преядете, и езикът ви претъпее, и ти нищо не чувствуваш; или пък ходиш и кракът ти не чувствува, че стъпваш на земята. Представете си едно такова състояние. Та хората са се отчуждили от това, което преживяват, от такова едно състояние. Например ти не можеш да оцениш хубостта, която се намира в природата. Да знаеш каква хармония ти внася полъхването на онзи утринен ветрец, тъй наречения зефир, който е тъй приятен; каква хармония ти внася запример, пипнете една хубава бистра вода, каква приятност се предава на ръката ти или по лицето ти; или ония нежни лъчи, които допират зеницата на очите ви. Тъй едва те засяга животът. Сега може някой да каже: В какво седи животът? Та

в тези малките работи седи, той не седи в нещо голямо, но това, което ти в даден случай виждаш, което внася нещо в тебе и което ти чувствуваш, то влиза в тебе. Следователно, ако вие не можете да възприемете това, което природата внася във вас, във вас се образува едно състояние, подобно на камъни, всичко изтича от вас, излиза навън и вие пак оставате сух. Мокрите се, но всякога оставате сух. А човек, който всякога е сух, той е всякога твърд; а човек, който всякога е твърд, той е всякога безплоден. А който е безплоден, той всякога е нещастен, а който е нещастен, той всякога се мъчи. А който се мъчи, какво прави?

Това е разрешението на задачата. Това е мъчението. *А*. Това е един самар, който ви тургат на гърба, и ще се качи някой отгоре, и ти ще го носиш. Мъчението или самара, като го обърнеш на другата страна, това са все крила, но пак трябва да го носиш. Всяко нещо, което е непоносимо за тебе, то е мъчение. Една формула. Всяко нещо в тебе, което ти не искаш в даден случай да разрешиш. Мъчението всякога нарушава онова, което ти възприемаш ти не можеш да възприемаш, лишава се човек. Сега вие търсите щастието на живота или смисъла на живота вънка от това, което всеки ден получавате. Вие четете някоя книга и мислите, че в книгата ще намерите нещо. Хубаво. Какво ще намерите в една книга? Четете СИЛА. Намерихте ли силата. Авторът пише: Силата е мощна, тя всичко твори. Това мощното, което всичко твори, всички намериха ли го? Вие четете и после разправяте, че силата била най-мощната и всичко с нея става. Ти я туриш в джоба ти, а торбата ти е празна, хляб нямаш. Болен си, говориш за силата, а си слаб, хилав си и т.н.

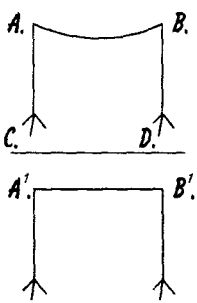

Питам, след като четеш, че силата е най-мощното в света, какво те ползува това? Сега да обясня закона. Защо тази линия е огъната – *AB*? Това е една пружина, която има известен товар в центъра си. За да добие първоначалното си положение, вие трябва да отнемете този товар и тогава веднага тя взема хоризонталното си положение, което е имала преди *A'B'*. Всякога, когато вашата мисъл се огъне

или вашите чувства се огънат, защото трябва да допуснем, че и мисълта се огъва, и чувствата се огъват, и човешкият характер се огъва. Няма нищо в човека, което да не се огъва. Единственото нещо, което не се огъва, кое е? НЕ СЕ ОГЪВА САМО ТОВА, КОЕТО НЕ СЪЩЕСТВУВА! Всяко нещо, което съществува, все се огъва. Казва някой: Не може ли да се огъна? Може. Казва друг, това да не стане, онова да не стане. Щом искаш нещата да не станат, не трябва да съществуваш. Казваш: Е, може ли това? Може значи един предмет да не се огъва. Ако няма тежест. Но все таки, това е привидно. Тази жица след като е огъната, на нашето око се вижда, че не е огъната, но все таки в нея има едно микроскопическо огъване, има едно налягане, едно тежнение. Тъй щото, абсолютно да е хоризонтална тази линия спрямо нейната площ на тежнение, то е невъзможно в дадения случай.

Сега законът. Каквато посока и да вземете, каквото и да вършите в живота, вие ще се огънете малко, ще чувствувате една промяна в себе си. А всяка една промяна е едно малко огъване. А всяко огъване, това е едно влияние, което иде отвънка. Това влияние може да произтича от някой предмет неодушевен, а зад неодушевените предмети, има нещо разумно. Запример, какво седи зад леда. Ако сте на някоя ледена планина? Или какво седи зад една твърда скала? Какво седи зад човека? Зад човешкото тяло какво седи? Човекът седи зад тялото си. Тогава казвате, че човекът е в тялото си. Как е поставен човек в тялото вътре? Да се обясни. Казвате: Човек е в къщи. Как е вкъщи? Той в цялата къща ли е? В стените ли, на пода, на тавана ли? Вие не мислите за това и казвате вкъщи е. Седи на някой стол или в някое кюше? Вие казвате: В къщи е. А щом кажете, че човек е в тялото, вие вземате друга поза, казвате, че той е в краката или в ръцете. Човек не е никъде. Той нито е в корема, нито в сърдцето, нито в гръбначния стълб. Нито в ръцете, пръстите, космите, нито е в главата, нито е в лицето. Едно място има само в главата. Вътре в главата е той. Едно място има, много малко място, едно столче има, една микроскопическа микроба може да седне на неговия стол и тя се смесва, и на това място, на което човек седи, има още за хиляди и милиони такива същества да сед-

нат. Толкова малко е това столче, на което човешката душа седи, в мозъка е, че с никакъв микроскоп не може да се открие. И всички вие чувствувате по някой път, че тук някъде в съзнанието, в главата. (Учителят показва на слепите си очи.) Някъде в мозъка има една много малка жлеза, но ученните хора не са я отгадали и която човек като умира взима със себе си. Човек с тази жлеза заминава. Тя е неговото богатство. Човек като напуска тялото си, взема жлезата със себе си. В нея той си носи всичкото богатство дето иде. И ако остане да не си вземе дисагите, той е вече нещастен. Ако излезне из тялото без тази жлеза, той е паднал, той е грешник и т.н. Сега тези са хипотетични работи, нямат нищо общо с тази кривата линия. Това е все същият закон. Отношението на вашата ръка, сама по себе си, вие можете да оцените стойността на вашата ръка, само когато извършите някоя работа, пишете или свирите, или правите някое добро; можете да оцените вашите крака, само когато служите на себе си, искате да изкачите някой планински връх, или да извършите някое добро дело, само тогава може да оцените колко струват тези крака. Допуснете, че имате желание да извършите някое добро, но краката ви не вървят. Душата дава нареждание, но краката не се подчиняват. Как можем да обясним? Когато човек изгуби своите дисаги, краката му не се подчиняват. Когато човек изгуби тази жлеза, в която живее душата, краката не се подчиняват и човек остава безпомощен, и той не може да дава никакво разпореждане на себе си. Той е изгубен от целия външен свят. Има само едно правило: за да не изгубя тази жлеза, с нея трябва да се държа. Човек трябва да се държи за вярата. Вярата е необходима, за да се държи човек в Бога, за да не се изгуби неговото равновесие. Вярата в Бога е необходима, потребна, за да не си изгуби човек дисагите. Любовта към Бога е потребна, за да не се изгуби тази жлеза. Защото като загуби човек нея, той всичко е изгубил и той не може да бъде здрав. Запример, ако вие сте на физическото поле, на земята можете ли да съществувате без тяло? По никой начин! По никой начин вие не можете да се проявите на хората! В духовния свят всички може да ви знаят, но на земята никой не може да ви знае. Вие можете да правите всичките усилия,

но усилията ви ще бъдат, както на един парализиран човек. Много умрели хора се стремят да се покажат, че не са умрели, но хората ги считат, че са умрели. А той казва: Не съм умрял, жив съм! Не ме заравяйте! А лекарят констатира, че той е умрял; той не може да се прояви, и вътре има скръб и страдание, но всички го тургат в ковчега, кадат му тамян, и казват му: Довиждане! А той там се мъчи. Та казвам, за да не се случи с вас това, че то е трагично и комично положение, когато човек го заровят жив. Трябва да имате вяра и Любов към Бога! Нищо повече! Защото, ако нямате вяра, ще се случи това; и непременно ще се случи. И ще го опитате тъй както сега го опитват хората. Но един учен ще каже: Това не е проверено. Хубаво, вие имате една бучка захар, нали? Аз ви казвам, близнете я. Ти я близнеш, казваш: Сладка е! Казвам, как ще ми докажеш това? Ще ми кажеш: Близни я. Без да го ближеш, докажи ми, че е сладка. Как ще докажеш? (Е, не мога). Този човек ще го държа 10 дена жеден. Казвам, ще ти докажа. Няма да му давам вода. Тъй научно ще постъпя и после ще му поднеса вода, ще кажа близни я. Водата има ли вкус? Няма. Тази бучка нали е сладка? Тургам я във водата, разтопява се тя. Казвам каква е сега водата? Сладка е. В това отношение всичките мъчнотии в живота и страданията са необходими, за да докажат, че нещата съществуват. Защото дебелата човешка глава като започне да страда и се мъчи, казва: Реално е това. Щом човек не се мъчи, той казва: Нещата не са реални. Защото всяка една радост идва подир едно страдание. Радостите и благата в живота не идват преди страданията. Всякога страданията на физическото поле предшествуват радостите. Никога една радост не може да дойде първа, ако не е предшествувана от страдание или мъчение. И който очаква радостта преди страданието, той не разбира закона. Не разбира физическия закон на земята. Та това трябва във вашето учение. След като си се занимавал 10 години, учен човек си. Но знанието свършено ли е? Ти се радваш, но колко безсънни нощи си прекарал над книгата, колко мъчения, какъв страх! Колко пъти са те късали и след това ти минаваш за учен човек, и като че всичко това е дошло тъй по мед и масло. Така се представлява плодът!

Та казвам, когато известни работи се огъват, има ли нещо лошо в това? И някой път нашата ръка се огъва, а някой път ръката се проточва. Сега може в дадения случай, когато се проточва ръката, да е едно благословение, и когато се огъва ръката, пак да е едно благословение. Когато ти изваждаш един човек от водата и твоята ръка се огъва, не е ли това едно благословение, едно добро. Но и изправянето на твоята ръка може да произведе един добър резултат. Но ти можеш и да натиснеш един човек да се удави. А и огъването може да произведе един лош резултат. Когато една струна е обтегната в право положение. Цигуларят след като си обтегне струната, огънати ли са струните? Прави са всички. И след това какво прави цигуларят, за да произведе своята музика? Като си тури пръстите прави скъсяване и огъвания на тези правите линии. И колкото по-правилно знае да ги огъва, толкова неговото свирене е по-правилно, изкуство е това на земята. Та по отношение на това, същият закон е. Ако вие разбирате правилата на вашето тяло, ако разбирате правилата на вашия ум и на вашето сърце, вие ще бъдете като този виртуоз. Ако не разбирате правилата и законите, вие ще срещате известно противоречие в живота ви.

Следователно, човек на земята първо се учи да бъде господар. Да знае да свири на своето тяло. Ти имаш едно неразположение на духа. Има известни движения на тялото. Ако ти знаеш само да дигнеш ръката си, всичкото неразположение ще изчезне; пък има известни движения, като ги направиш, всичкото неразположение, колкото го има, все ще ти дойде. Един слуга идва и вика господаря си, тъй с показателя си, да дойде. Господарят го вика и му казва, така не се вика господаря. Как трябва да повикате господаря си! Ще направиш едно движение като дойдеш с краката си. Какво движение ще направиш? Какво положение ще заемеш? (на известна дистанция). Войниците като дойдат как застават? Но това не е в реда на нещата. Извеждам ви вън, ние вземаме нещата от природата. Щом идеш при някоя круша или при някоя ябълка, дето плодът е узрял, ти се приближаваш при един клон, дето е най-хубавият плод. Да кажем, видите една хубава жълта круша, тъй узряла, вие не сте обръщали внимание на този

плод. И ще видите това огъване на това малко клонче, образува една хубава кривина, тази кривина тя привлича вниманието ви. Много круши има наоколо ви, но тази специфична круша, тя обръща вниманието ви. И тази круша седи на най-хубавото огънато клонче. Онези круши, които не са хубаво узрели, и огъването не е хубаво. Направете опит, когато се приближавате, да вземем до една череша или круша, клончето, на което седи тази линия на огъването каква е? В дадения случай съзнанието ни схваща формата, на която се намира плодът. Плодът и клонът какъв е? Съзнанието на този плод какво е, то е един такъв слуга, който отива при господаря си. Той има такова едно положение, че като погледне господарят му, веднага лъхва нещо хубаво от него, че и господарят му усеща една приятност. Слугата не трябва да седи на неговото положение, неговата линия, неговото положение е такова както тази круша на този клон, но какво положение трябва да вземат и неговите очи? Неговите ръце? Той може да вземе такава една поза, че като го погледне господарят му, веднага да каже: Строен е този слуга! Много изразителен е, има нещо в позата му, което приказва хубаво. А някой път слугата му може да вземе такова положение, той маха с ръката си, че господарят му да си обърне гърба и да си замине. Сега аз говоря за обикновените работи, които стават в живота. Ако вие не разсъждавате психологически, казваш, какво има от едно махане? Но след като онзи слуга маха на господаря си, че господарят се докачи, каже: Чакай един ден аз ще ти дам да разбереш. Ти вървиш, като че нищо не е станало. После ще идеш при другиго, ще кажеш: Махна ми един с ръката. И него ден всичките работници ще знаят, че един е махал с ръката си. Значи, едно махане може да произведе цял един скандал. Е, тогава, кое може да произведе мир? Като се приближи слугата, господарят е малко недоволен, той се приближи и каже: Иване, ти си отличен човек! Аз съм много доволен от тебе! Извади му една пълна кесия и му каже: Днес имаш отпуска, ти си свободен днес, ето да си походиш малко като в празничен ден. Погледне го той, господарят го потупа по рамото му. Слугата е радостен. В това движение господарят е предал нещо тайно от себе си. И това, което той е предал в душата си, той е пре-

дал едно вътрешно общение между ума на господаря и слугата, между добрите чувства има едно съединение вътре.

Та казвам сега, вие искате да живеете духовен живот. Но духовен живот сам по себе си ти не можеш да живееш. За да живееш духовен живот, ти трябва да бъдеш в общение с духовни същества. Законът е такъв. Може ли един въглен, останал сам по себе си, да задържи своята топлина? Една свещ, която гори, става известна промяна. Не само едно, но хиляди въгленчета трябва да поддържат горенето. И следователно, ако ти искаш да мислиш да бъдеш добър, с тебе трябва да има хиляди същества, които да участвуват, да споделят твоите мисли. Казват: Това трябва да го направим. За да живееш добре, те трябва да споделят твоята мисъл. Там е погрешката, ти казваш: Аз искам да бъда добър, по закон. Ще кажеш: Понеже Бог е благ и добър, и аз ще бъда добър. Че ти така трябва да туриш мисълта, а ти казваш: Аз искам да бъда добър. Значи отсега нататък ще бъдеш добър. Ако отсега нататък ще бъдеш добър, то е изгубена работа. Ако отсега нататък искаш да бъдеш умен, то е загубена работа. Че животът е умен, всичко е създадено преди милиони и милиарди години. А ти отсега нататък ще ставаш умен. Понеже вселената е разумна и аз като един член от нея искам да се проявявам умно. Умна е тя и умно ще я разбирам. Така трябва да залегне мисълта в душата ви. Ти казваш: Аз съм нещастен. Ако отсега ставаш нещастен, то е загубена работа. Човек не може да бъде сега нещастен, защото след едно нещастие иде едно щастие. И питам какво си изгубил? Ти мислиш, че си нещастен, а след половин час ти си щастлив. Питам тогава защо се самоизмамваш? И най-първо можете ли да ми опишете какво нещо е нещастието? Я ми донесете едно нещастие. Аз бих желал да попитам това нещастие. Какво нещо е нещастието? Каква е формата на нещастието? Вие не можете да си го представите, при това казвате нещастен съм. Но никога не сте веднали да кажете какво нещо е нещастието, да го видите, да се позанимаете малко с него. Дойде някоя микроба, веднага ученият човек ще я донесе, ще я тури под микроскопа и ще види, че това е именно това, което носи тази болест. Ако вие попитате тази микроба, която образува бобоническата чума, тя

ще каже, аз не зная, че образувам тази болест; даже тя не съ-
нува това. Ако вие попитате един нож, с който е убит един чо-
век: Ти ли уби този човек? Той ще каже: Не съм, мен ме про-
водиха на гости у този човек, аз влезнах и излезнах от него.
Това ще каже той. Но това влизане и излизане у човека е
произвело един резултат, който е дисхармоничен и го наричат
убиване. Що е убийство? Значи нарушени са ония хармонич-
ните процеси, които стават. Да кажем човек може да препра-
ти една своя мисъл, която да попадне не навреме. Всяка ми-
съл, която не попада навреме и на място; всяко чувство, кое-
то не попада на място и навреме, всякога произвежда дисхар-
монични състояния и такива резултати са лоши.

Сега до разбиранията. Всичките тези процеси се отнасят
до човека. Ако ние не можем да сведем положенията, които
съществуват в науката за развиването на нашия ум, тогава
науката сама по себе си няма отношение към нас. Хармонич-
ни отношения няма. Защото, ако един инженер, който строи
един мост над една река, вие казвате, това е негова работа. Но
един ден ти се намериш в затруднение с живота си, там няма
никакъв инженер. Ти ще трябва да направиш един мост,
трябва да минеш от единия бряг до другия. Инженер ще ста-
неш, да построиш този мост. И ако не разбираш тази наука,
твоята работа ще остане назад, ако разбираш, твоята работа
ще тръгне напред. Ти ще си направиш една каруца в ума си
да ти тръгне работата. Не ти вървят работите, спре се каруца-
та на ума и сърдцето ти. Един ден паметта ти спре, спряла се
каруцата на паметта ти. Изпита те учителят, не ти върви ка-
руцата. Ще трябва да слезнеш, ще спреш каруцата да я пона-
мажеш, да накараш твоята памет да потече. Седиш някой
път, знанието го няма там, ще се намерите като онзи амери-
кански проповедник, който цяла седмица е работил върху
проповедта си и изучил беседата наизуст. Толкова бил само-
уверен, че я знае. Отива на амвона, молитва четат, Писанието,
той се въодушевлява, разправя той своята опитност, че като
говори да знаят всички, че проповедник има тук! Но по едно
време се отваря вратата и влиза една жена с такива големи
черни очила, тя като го погледнала и той всичко забравил.
Взел чашата, преглъща водата, тя жената седи в ума му. И ще

кажат, че проповедникът е неразположен, лошо му станало. Не се решава да говори. След малко гледа влиза един беден човек и изведнъж се донася проповедта му. Казвам, влиза жената с черните очила, отива си проповедта, влиза бедният, като го поглежда, веднага проповедта се връща назад. Кои са лошите хора? Които вземат проповедта. Кои са добрите хора, знаете вече, които донасят проповедта. Казват: Добър човек е той. Щом той може да донесе проповедта, която ти си изгубил, какъвто и да е този човек, той е добър. Онази дама, облечена тъй хубаво, на всичките си пръсти има по един пръстен, но проповедта си отива. И всичко отива. А влиза бедният, никакви очила няма той, много скромно е облечен, но като го поглежда, веднага неговата мисъл почва да работи.

Питам тогава, де трябва вие да сте в живота? Между кои? Между онези, които носят проповедта. Този човек в дадения случай идва навреме да покаже, че в света има един закон. Някой път вие вървите, разправя един философ своята опитност. Като се отчаял той от живота си и отчаянието му седяло в това, че загубил всичкото си имане, не може да се облече и няма да може да живее по графски, направил си завещанието и отива да се самоубива. Но пристига един негов приятел, потупва го по рамото и му казва, едно писмо ти нося от един твой чичо някъде от Америка, който ти изпраща чрез мене 50 хиляди долара. Веднага той взема друго положение. Търсих те цяла седмица и не можах да те намеря. Изменя се неговото решение за самоубийството.

Та казвам сега, този е приятелят, който иде да те спаси. Всеки един човек, който ще те спаси, който носи една торба от твоя чичо, той е добрият човек. И той иде точно в момента, когато трябва.

Та в живота има известни мисли и желания, които са като този приятел, точно навреме идат. Някой път си обезсърдчен дойде една мисъл, която те потупа по рамото, казва: Чичо ти остави едно завещание за тебе. Веднага твоето състояние се смени. Та именно всички трябва да вярвате в онова Божественото в света, това, което води за онзи вътрешен развой, за онзи вътрешен прогрес на твоя ум, не за човешкия ум, но за човешката душа. А несгодите на живота, страданията на

живота, те са неща временни. Под думата временни онзи железар, който е турил един гвоздей на огъня, той целия ден няма да го бие, той го тури веднаж-дваж, трака, трака и после го остави, погледне го и го остави настрана. И той целия ден няма да го гледа. Ти твоите страдания хвърли ги в пещта. Онзи, който те е турил в огъня, ще те почука малко и ще те остави. Ти седиш и казваш: Големи са моите страдания! Не са големи. Колко минути си бил в огъня? Вие били ли сте железар или някои от вас железарство учили ли сте? Може някой път, колкото за опит да видите какво прави железарят. Та казвам, ония негоди, които срещате в живота, са временни. Във всяко едно отношение. Стремете се вие да ги преведете; нали правите вие уравнения по тройно сложно правило? Нали там разрешавате, имате нещо, което знаете, и нещо, което не знаете. Трябва да го разрешите правилно. Е, добре, когато вие отидете при едно цвете и трябва да го полеете, вие никога не обръщате внимание от каква височина трябва да го полеете. Представете си, че аз искам да полея една саксия, туря я отдолу, пък аз се кача горе на балкона и с един ибрик я поливам, да каже цветето, че отвисоко съм го полял. Кое е най-хубавото поливане? Аз трябва да изкарам саксията вън и тогава моето малко ибриче от близо при корена на това цвете, и внимателно, ще го полея. Отвисоко не поливайте саксията! Вие искате на един човек да посеете една много висока идея, и за да покажете, че вашата идея е много знаменита, качите се на балкона горе и махате с ръката. После изведнъж спуснете двете си ръце долу, казвате, разбрахте ли? Аз ги наричам тези говорители, това, което ползува човека, не е високото. Онзи, който ти говори, той трябва да вземе едно положение, дето ти да разбереш тази велика истина. Тогава отношение ще има. Защото постъпките ни трябва да бъдат музикални. Такова отношение има. Ако ти не знаеш този тон, защото не е само да говориш, но това, което говориш, какво трябва да бъде? Иначе ти не можеш да предадеш една истина. Ако ти не знаеш как да произнесеш една дума, това не е никаква сила. Произношението е важно. Целият ден може да казвам СИЛА и пак да няма нищо. Но има едно произношение, ако аз река думата СИЛА, така че цялото небе да протрепери, няма да се

минат 5,10 минути, ще има един трясък, гръмотевици, изливане, и всички хора ще се изпокрият. И после пак като кажа: СИЛА ЖИВА всичко утихва и небето се изясни. Пък има положения, дето целия ден като кажеш СИЛА ЖИВА и нищо да не стане. Сега вие знаете закона на асоциациите. За да си спомните един предмет, често вие забравяте, казвате, щукна ми из ума! Не мога да си го спомня. Ти не си наредил предметите по онзи закон, по който идеите вървят. Те се групират и паметта ти тече. Така е и с тоновете. Пък ако схванеш неправилно един тон, има една дисоциация, губят се нещата. Та онзи велик закон, който регулира паметта. Ако ти започнеш с онази дума, с която трябва да започнеш, всичко ще тече по мед и масло. Но някой път хванеш една дума и не ти върви, всичко закуца. Та всеки един предмет, когато го проучавате, той си има основен тон. Ако имате основните тонове, всичките други тонове вървят.

Сега тази лекция е за нещата, общо казано, нещата си имат правила, по които се нареждат. Ще направите един опит. Аз зная един автор, на когото му прочитат 35 хиляди думи и той ги казва след това напред и назад подред. Значи това, което е възможно за един човек, възможно е и за всички. Този човек има едно съвпадение на великите хора. Той може 30,40,50, 60 хиляди думи да задържа. Та всичките способности, които човек има, те си имат свои тонове. Музиката има свой тон, математиката има свой тон, всички други науки имат свой тон. Всяко познание и то си има свой тон. Ако вие можете да намерите основния тон, другото се разрешава лесно. И всичкото усилие на учените хора е, те търсят основния тон. Защото науката има за цел за произведе едно преобразуване. Човешката мисъл е турена като условие да преустрои човешката глава. А за да се измени, непременно трябва да работи човешкият ум и човешката глава. А за да се измени, непременно трябва да работи човешкият ум и човешките чувства, за да се моделира формата на човешкия ум и на лицето, те трябва да се изменят. А като се изменят главата и лицето, човешкият ум трябва да работи и човешките чувства трябва да работят, за да се моделира човешката глава. Това е задачата. Аз трябва да мисля, трябва да работя, за да се измени умът,

да дадем форма на ума си и човешкото сърдце трябва да работи, за да се създаде главата. Щом се създаде новата форма на главата, аз разбирам онази, която е в движение, творческата форма. Една разумна форма има главата и хората се различават. Онзи човек, може някой път да ви покажа, трябва да ви изведа, има хора в света, които като ги видите, веднага ще видите, че има нещо запалено. Когато мисълта работи правилно, има една светлина, която излиза от човека и ти чувствуваш, когато мисълта ти работи, и се чувствуваш крайно разположен. Има една крайна самоувереност и ти мислиш, че всичко се разрешава в света. А щом изгубиш този тон, веднага ти се усещаш скучен.

Та сега ние имаме една задача. Вие искате вашия ум само временно да уредите вашите важни работи. Задачата на ума не е такава. Животните в много отношения си изкарват прехраната. Цяла една наука, философията, поезията и всички тем подобните и религиозните чувства у човека са, за да се създаде неговата глава. И много пъти тъй попипайте си главата, тъй отстрани над ушите, вижте коя част ви произвежда хубаво впечатление. И тези неща, които са най-красиви у вас, вие ги пипайте. Това е едно богатство. Има места, които, като се попипа човек някъде произвежда му едно спокойствие, а тези грозните места. Сега нас ни предстои една творческа работа. Трябва да знаете, сега умът работи, за да се пресъздаде човешкия мозък. Чувствата работят, за да се пресъздаде човешката глава. Като се създаде, като се съгради това новото, тогава има на какво да разчитаме.

Сега общо казано, което трябва да остане в ума ви. Какво нещо е да се пресъздаде човешката глава? Ти като си погледнеш новата глава, ще искаш и втори път да я погледнеш, и трети път, и винаги ще ти е приятно да я гледаш. А сега, щом се огледаш, не ти е приятно. Животните например не се оглеждат. Маймуната, щом като се огледа, турга си ръката отзад да хване другата маймуна. Тя не се познава, иска да познае кой е вътре. Един вол като му туриш огледало, той си маха опашката, казва: Не ми тургай огледало, аз не искам да се оглеждам. А само хората имат право да се оглеждат донякъде. А за бъдеще, когато човек създаде новата човешка глава, новата ми-

съл като дойде,ще има с какво да се занимаваме. Сега на всинца ви седи една идея. Умът и сърдцето това са мощните сили, които са създадени,за да се преустрои човешката глава. Умът на човека,в Писанието е казано: Глава на Твоето Слово е Истината. И когато нашата глава стане глава на Истината,на Разумното. Словото сме ние,това въплотеното Слово се разбира, това видимото в света. Когато Истината стане глава на Словото,на реалното,тогава ще дойде в света онзи щастливият живот,който вие очаквате. Но сега се отличава.

В движението има един ритмус,вие не знаете какъв е сегашният ритмус на природата. В съвременния ритмус може да се познае докъде е достигнало човечеството. Мнозина от вас сте музиканти,какъв е сегашният ритмус на живота,по който вървим?Може ли някой от вас да представи на цигулката този ритмус?Онези от вас,които сте чиновници,колко време ви остава още?(7-5 ч. още 15 мин.) Този ритмус,или общо съзнанието,по което човечеството върви,какъв е?Има един ритмус,който през целия ден върви с вас,и вие още не го знаете,не сте го научили. Това ще остане сега една задача за бъдеще. Има един музикален ритмус,някой път при подобри условия,може да ви покажа,какъв е ритмусът на живота на опит. Сегашният ритъм,по който върви цялата човешка култура,какъв е?Станете сега. Понеже аз ще отсъствувам,може да си почивате. Може да използувате времето по какъвто начин намерите за добре.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ!

7-5 ч.с.

Слънце! Хубаво време, топло.

(Утре Учителят заминава за Рила с няколко братя)

Добър път! Благодарим, Учителю!

СЪДЪРЖАНИЕ

Младежки окултен клас 1930 г.

1. ПЪТЯТ НА ДОБРОТО. ЖЕРТВАТА НА СТРАНАТА НА БОЖЕСТВЕНОТО! . . 5
5.IX.1930 г.
2. СВЕТЪТ НА ПРАВАТА ЛИНИЯ. 21
12.IX.1930 г.
3. ПРАВАТА И КРИВАТА ЛИНИЯ. СИЛАТА НА ДУМАТА ДОБРО. 36
19.IX.1930 г.
4. ЛИНИИТЕ НА МИЛОСЪРДИЕТО И КОРИСТОЛЮБИЕТО.
ОТВЕСЪТ НА ПРАВАТА МИСЪЛ. 45
26.IX.1930 г.
5. МИРОГЛЕД И ЧОВЕКЪТ. 64
10.X.1930 г.
6. ЛИНИИ НА ЧОВЕШКОТО ЛИЦЕ. ЕДИНИЦАТА - ДОБРОТО. 82
17.X.1930 г.
7. ПОСОКА НА ДВИЖЕНИЕТО НА СВЕТОВЕТЕ. РАЗВИТИЕ НА ЛИНИИТЕ. . 99
24.X.1930 г.
8. ПРАВИЛНИТЕ ОТНОШЕНИЯ. ДОБРАТА ПЕДАГОГИКА. 115
31.X.1930 г.
9. ИДЕАЛЪТ НА ВЕЛИКИТЕ ДУШИ! ОРГАНИЧЕСКИ И НЕОРГАНИЧЕСКИ
СИЛИ В ПРИРОДАТА. 130
7.XI.1930 г.
10. РАЗУМНО ИЗМЕНЕНИЕ НА АБСОЛЮТНОТО РАВНОВЕСИЕ.
ПРОБУЖДАНЕ НА ИЗВЕСТНИ СИЛИ. 148
14.XI.1930 г.
11. ВЛИЗАНЕ И ИЗЛИЗАНЕ ИЗБОРЪТ НА ЧИСЛАТА. И ПРИРОДАТА. 164
21.XI.1930 год.
12. СМЯНА НА ЕНЕРГИИТЕ. 180
28.XI.1930 г.
13. ПРИНЦИПИ И ФОРМИ. ВЛИЯНИЕ НА ПЛАНЕТИТЕ.
СКАЧЕНИТЕ СЪДОВЕ. 195
5.XII.1930 г.
14. ОТВЪН И ОТВЪТРЕ. СВЕТЛИНАТА И МИСЪЛТА. 209
12.XII.1930 г.
15. ЕЗИКЪТ НА ПРИРОДАТА. 223
19.XII.1930 г.
16. ЛЮБОВ И МИЛОСЕРДИЕ. 241
26.XII.1930 г.
17. СЪЕДИНИТЕЛНИТЕ НИШКИ НА ЖИВОТА. 255
2.I.1931 г.
18. Д.У.С.Б.! ДОБЪР, УМЕН, СИЛЕН, БОГАТ. 278
9.I.1931 год.
19. ЗАКОН НА РЕДУВАНЕТО. ФУНКЦИИ НА ЧИСЛАТА - КОЛЕЛОТО
НА ЧОВЕШКОТО СЪЗНАНИЕ. 293
16.I.1931 г.
20. ГЛАДЪТ - ДОБРОТО - РАЗУМНОТО СЛОВО. 307
23.I.1931 г.

21. РАЗУМНОТО! 330
30.I.1931 год.
22. МЕТОДИТЕ НА САМОВЪЗПИТАНИЕТО. 345
6.II.1931 г.
23. ТРИ НЕЩА СА ПОТРЕБНИ. 359
13.II.1931 г.
24. ЖИВОТ И РАДОСТ! ПРИНЦИПИ НА ЗДРАВЕТО. 370
20.II.1931 г.
25. ВЪЗПИТАТЕЛНОТО ДЕЙСТВИЕ НА ЛИНИИТЕ В ПРИРОДАТА.
ЖИВИТЕ СИЛИ В ПРИРОДАТА. 381
27.II.1931 г.
26. ХАНИЗЕ. 392
6.III.1931 г.
27. СПРАВЕДЛИВИ! 408
13.III.1931 г.
28. ЕЗИКЪТ НА ПРИРОДАТА. 420
20.III.1931 г.
29. ЗНАНИЕ И ПРИЛОЖЕНИЕ. 431
27.III.1931 г.
30. ТРИГОН. 442
3.IV.1931 г.
31. ПОСТИЖИМОТО, РАЗУМНОТО И РЕАЛНОТО! ИДЕАЛИТЕ НА ЧОВЕКА. . 454
10.IV.1931 г.
32. СЪОТНОШЕНИЕ МЕЖДУ РАЗУМНОСТТА И СВЕТЛИНАТА,
СПАНЕ И ТЪМНИНА. 474
17.IV.1931 г.
33. ЗНАНИЕ И ОПИТНОСТ. 487
24.IV.1931 г.
34. РАЗУМНОТО УПОТРЕБЛЕНИЕ. 501
1.V.1931 г.
35. ОБИКНОВЕНИ И ИДЕЙНИ МИСЛИ. 518
8.V.1931 г.
36. НОВАТА ЕПОХА. 528
15.V.1931 г.
37. ФИЗИЧЕСКА, ДУХОВНА И УМСТВЕНА АНАЛИЗА.
ОКУЛТНИЯТ ПЪТ И ОБИКНОВЕНИТЕ ПОСТИЖЕНИЯ.
ВЪТРЕШНОТО ОТКРИТИЕ! – СКРИТИТЕ ТАЛАНТИ. 542
22.V.1931 г.
38. ЕДНАКВА ОЦЕНКА. РИТМУС НА МУЗИКАТА. СТЪПКА В МУЗИКАТА. . . 558
29.V.1931 г.
39. ПЪРВИТЕ ОТНОШЕНИЯ. 569
5.VI.1931 г.
40. ДВЕТЕ ПОСОКИ – В. и С. 586
12.VI.1931 г.
41. СВИВАНЕ И РАЗШИРЕНИЕ. 600
19.VI.1931 г.
42. ЛИНИИТЕ НА КРАСОТАТА В ПРИРОДАТА! 613
26.VI.1931 г.